ஓம்

தத் ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சென்னைமாநகரம்

ஸ்ரீமத் கரபாத்திர சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள்

திரட்டியருளிய

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

இஃது

சாதுஜனங்களுக்கு தொண்டுபூண்டொழுகும்

அன்பர்களிலொருவராகிய

வ. தாண்டவராய முதலியார்

அவர்களால்

மதராஸ், என். ஸி.

கோள்டன் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

இதன் விலை ரூபா 4-0-0.

ஓம்.

தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

மனம் விரிந்தபோது துக்கமும் அது குவிந்தபோது அதன் அபாவமும ஆனந்தப் பேறும் உண்டாமென்பது மனோதத்துவ சாஸ்திரத்தைச் செவ்வனே யுய்த்துணர்ந்த அறிஞரியாவரு மங்கீகரித்த விஷயமாம்

ஈஷணாத் திரயங்களை முன்னிட்டு மனோ விருத்தியைத் தடுக்க முயலுதல் முருகிவளருந் தீயை நெய் சொரிந்து தவித்தற் கொப்பா யிருத்தலின் ஈஷணாத் திரயங்களின் சம்பந்தம் விட்டார்க்கே மனோவிருத்தி சாந்தமா மென்பதும், மனோவிருத்தி யெழுமிடத்தையும, அது விருத்தியாகுந் தன்மையையும், உறக்கத்தில் பிரயத்தனமின்றி யடங்குந் தன்மையையும, சதா சொரூபஞான நிஷ்டையி லிருப்பவர் தெளிவி னுணர்ந்த தொன்றும்.

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துக்கம், துக்கசாதன மென்னு மிரண்டும (சொரூபஞான நிஷ்டையினாலன்றி) வேறெவ்வேது வினாலுஞ் சாந்தமடையா திருத்தலின், அம்மனோ விருத்தியைச் சொரூபஞான நிஷ்டையினால் சாந்தமாக்குவோர்க்கே துக்கமுந் தன் சாதனமு மகலுமென்பது வெளிப்படையாம

சொரூப ஞான நிஷ்டைக்கு அனாத்மாகார விருத்தி நீங்கி ஆத்மாகார விருத்தியின் பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின் துக்க நிவிர்த்தியையும பரமானந்தப் பிராப்தியையும் விரும்புவோரால் சொரூபஞான நிஷ்டையை யடைதற்கு நேர்சாதனமாயுள்ள மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமாதி அல்லது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதி) இப்பிறப்பை யடைந்ததன் பயனாக வின்றியமையா தப்பியசிக்கத் தக்கதாம் இவ் வப்பியாசம் மக்களுக்குப் பரம்பரையாக வேனும், சாக்ஷாத்தாகவேனு முண்டாகுமாறு

உபநிஷத், கீதை, பிரஹ்ம சூத்திரம் என்னும் பிரஸ்தானத்திரயங்கள் பாஷியாதி சகிதமாய் ஞானசாதகருக்குள் பிரசித்தமாய் நிலவிவருகின்றனவென்பது நம்மனோரியாவருமறிந்ததொன்றும்.

அந்தப் பிரஸ்தானத்திரயங்களின் பொருளை உள்ளவாறுணர்தற்குச் சக்தியின்றிய ஜிஞ்ஞாசுக்களின் பொருட்டு அவற்றை மூலமாகக்கொண்டு தொகுத்தல், விரித்தல், மொழிபெயர்த்தலாக வனேக ஞான சாஸ்திரங்கள் வெளியாயின. அங்ஙனம் வெளியாய சாஸ்திரங்களுள் நந்தமிழ்ப் பாஷையின்கண் மகா பிரசித்தமாய் வழங்குவன வாசிட்டம், கைவல்லிய நவநீதம், தத்துவராய பாடல் அத்வைத வுண்மை முதலியனவாம்.

அவற்றுட் கூறும் பல விஷயங்களில் மநநமு மொன்றும் அது நிதித்தியாசன மெனனும் சவிகற்ப சமாதிக்கு அத்தியந்த சாதனமா யுள்ளதாம் அதுபற்றி அந்நூல்கள் கூறுவனவற்றை யெல்லாம் ஓரிடத்தில் ஒருவனெவ்வாற்றானு மறிதற் கியைவதன்றா யிருந்தலின அக்குறை தவிரப்பான் வேண்டிச் சாதுஜனங்களின் பிரார்த்தனையால் தற்போது இச்சென்னைமா நகரின் ணெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீகரபாத்திர - சிவப்பிரகாச சுவாமிகளவர்களால் மேற்படி வாசிட்ட முதலிய சாஸ்திரங்களி னின்றும் வேண்டிய வளவாக *வேதாந்த மநந சிந்தாமணி யென்னும் திரட்டி யருளப்பட்டது. அது சாதுக்களுக் குபயோகமாமாறு சென்னை, மைலாப்பூர், ஸ்ரீமத். டாக்டர் - நஞ்சுண்டராவ அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

---

* வேதாந்தம்=சண்டு உபநிஷத்தின் அர்த்தத்தை கூறும் சாஸ்திரம்.

மநநம்=சற்குருவின்பாற் கேட்ட மகா வாக்கியார்த்தத்தைச் சாதக பாதக யுக்திகளால் சிந்தித்தல்.

சிந்தாமணி=விரும்பியதைத் தரும தேவமணியி னொன்று.

இந்நூல் மநநஞ்செய்ய் விரும்பியவர் விரும்பியதெல்லாவற்றையுந் தருவதா யிருத்தலின், இந்நூற்கு மநந சிந்தாமணி என்னும் பெயரிடப்பட்டது

ஓம்.

தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

இரண்டாம் பதிப்பு.

முகவுரை.

முதல் பதிப்பாயிருந்த மஹாசிந்தாமணி ஸ்ரீ - கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திரட்டிய வண்ணம அச்சியற்றி வருங் காலத்து சில வசந்தாப்பங்களால் முற்றும் நிறைவேறாமல் 10-சாஸ்திரங்களில் திரட்டி யுள்ளது மாத்திரம் 16 - பாரங்களில் சமாப்தம் செய்யப்பட்டது. அதை ஸ்ரீமத் - டாக்டர் - நஞ்சு -ராவ் விருப்பத்தின்படி சாதுக்களுக்கு வெறுமனேயே சம ர்க்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சாது ஜனங்களின் பிரேரே பால் ஷெ சுவாமிகளால் சர்வ சாஸ்திரங்களினின்றும் திரட் சய்யுட்க ளனைத்தையும் சர்வேசுரனது கிருபையை முன் அச்சிடப்பட்டது இச்சாஸ்திரம் துக்க நிவிர்த்தி பர தப் ப்ராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பு முமுட் சுக்களுக்கு இன்றியமையாதனவா யிருக்கின்றது ஏனெனின், சாவ சாஸ்திரங்களிலுள்ள பிரமேய (மோக்ஷ) விஷயங்களை பிரதிபாதிக்கப்பட்ட செய்யுட்க ளெல்லா மொருங்கு திரண்டு இதிலடங்கி யிருப்பதால், இந்த சாஸ்திரம் லோகோபகாரமாய் வெளிவருமாறு சிரமமெடுத்துகொண்டு வுதவி புரிந்தவர்களது நன்மைகளை யெல்லாம எஞ்ஞான்றும மறககத தக்கதன்றும். இதனால் வரும் திரவியங்களை யெல்லாம பௌர்ணமி பூஜாகால ங்களில் சாது ஜனங்களுக்கு நடைபெற்று வரும். அன்னதான கைங்கர்யத்திற்கே வுபயோகப்படுத்தப்படும்.

சாதாரண-ஹூ
தை-மீ

வ. தா.

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ

சாஸ்திர அட்டவணை.

சாஸ்திர அட்டவணை.

சாஸ்திர அட்டவணை

முற்றிற்று

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணேநம:

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
3	8	3	யல்லதுமா	யல்லவுமா
4	15	2	தொணடனொடு	தெணடனொடு
7	125	2	சககாகதை	சககிரகதை
,,	,,	4	பதிவெணணகா	பதினெணணகா
17	9	2	வேமெுனறை	வேறெுனறை
26	2	2	ருனே	ருனெ
,,	,,	3	ளௌனனே	ளௌனே
33	22	4	வாவே	வறவே
36	4	3	உளள	உள்ளி
37	8	1	அனனதன	அனனேதன
,,	13	1	வுணாவான	வுணாவன
38	18	4	நிறநதலம	நிரந்தரம
,,	21	4	திரமெனறும்	திரமென்றும்
,,	,,	,,	மெனறு	மெனறுந
,,	22	3	வொனறி	யொனறி
40	33	4	பிறிநது	பிரிநது
,,	36	4	குதிர	குதிரப்
,,	39	3	போனவெத	போனதெத
42	52	4	முறை	முரை
50	106	4	கோவ	கோப
55	143	4	மாயச	மாயைச
55	145	2	விபரிதந்	விபரீதந
57	157	3	செவவா	செவ்வா
59	169	4	பதமாத	பசுமாத
60	180	1	மனமுறைதது	மனமுறைந்து
61	187	3	தாகி	தாகில்
62	194	4	மென்று	மெனறுந்
70	51	3	கூருமம	கூறும்
75	83	3	வுயநதோரை	வுயர்ந்தோரை
76	92	2	சமாதீ	சமாதி
88	167	2	தறிநதோற	தறிநதோர்
91	189	2	லுலகமெலா	லுலகமெலா
93	199	1	தெனனமுத	தெள்ளமுத

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
107	293	3	ரற்பரமே	ரற்பமே
115	347	5	பெறியா	பொறியா
124	404	4	வேணட்ா	வேணடா
158	631	2	திட்முறு	திடமுறு
162	658	3	துய்தான	தூய்தான
164	668	3	மோலோர்	மேலோா
170	707	3	யறியதனல	யறிகனல
171	715	4	பேலாம்	போலாம்
174	738	4	தனிற்	தனிச
,,	741	2	மருகு	மறுகு
,,	742	1	வெகுணி	வெகுளி
179	769	2	பகதருவா	பகதருவா
181	781	4	றலைபை	றலையை
182	793	2	ழெலலே	யெலலே
,,	794	2	வடிவிதுவங	வடிவிதுவாங
185	816	1	சகதி	சதறி
187	830	1	கொன	கொள்
189	840	5	மாயேன்	மாயோன
,,	844	2	தம்	சம
191	856	3	சினம	சினமை
201	921	1	சிறியோா	சிறியாா
,,	923	3	மதரா	மாதரா
,,	925	4	லலேக்கு	லேககு
203	936	4	புழுவம்	பழுவம
204	940	3	சேறுங	செறுங
205	951	3	பரமபொருளே	பயமபொருளே
217	1023	1	னன்றுப்	னனறுய
,,	1026	4	கோதிலன	கோதிலென
218	1030	4	லஙகனே	லஙகனே
220	1053	3	தேருள்பான	செருளபான
222	1063	3	ளிளிசசெயலென்	ளிளிசசெயலென
230	.	27	விரததிரயகதை	வி[illegible]கதை
231	1136	2	வேன்றுபரம்	வேனறுபரம
239	1194	2	பிறியர	பிறியா
242	1216	3	வினைததிணை	வினைத[illegible]ன
,,	1217	2	யளவிலாதா	யளவி[illegible]தா
244	1228	2	விருப்பிக்	விருமபிக
245	1236	1	பொருநோயாங	பெருநோயாங
253	1	1	சீழ்மே	கீழ்மை
262	26	1	பொற்றேமே	பெறற்றேமே
,,	,,	3	யிருதோமே	யிருநதோமே

பக்கம்.	செய்யுளெண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
268	76	2	நீசெய்யுப	நீசெயுப
270	90	1	வாதித	வந்தித்
,,	,,	,,	வணகணா	வன்கணர்
273	10	3	நததவிலசண	நந்தவிலசன்
,	15	3	பலவிகற்ப்	பலவிகற்ப
275	24	4	வபுவிணிற்கரு	விபுணிற்கரு
280	9	2	தலமணதத	தளமணதத
284	36	1	சனஙகனறற	சனஙகளற்ற
,,	41	3	யோகியொனறு	யோகியெனறு
288	62	4	விளளஙகு	விளஙகு
296	60	2	யித	யீத
300	86	4	முனறுமற	மூன்றுமற்
306	129	1	சஙகிநி	சதகிகி
313	180	2	அறிவிட்	அறவிட்
319	228	4	தொனறும	தோன்றும்
321	240	1	வெறுண	வேறென்
322	248	4	தனளு	தள்ளு
324	2	1	வெயொன்றைப்	வேறொன்றைப்
325	7	1	றெனறுதற்குப்	றேனறுதற்குப்
,,	17	2	தளணிணைவை	தளணிணைவை
330	6	4	கணிககு	கவிக்கு
,,	8	1	தகும்பததத	தகும்பததித
331		13	கேகபரியாதம்	கேசபரியாதம்
332		2	அகணடரகார	அகணடாகார
,,		23	கினைவுவெறு	கினைவுவேறு
,,		32	சுரவமி	சுவாமி
338		2	உதிததுடு	உதிததிடு
.		31	சிளாசா	கிளர்சா
340		32	செனமாத	சொன்மாத
347		11	முனறு	மூனறு
350		15	தெளறிசைப்ப	தெனறிசைப்ப
,,		21	வணணிணிடைப்	விணணிணிடைப்
360		11	வெணபதும	வெண்பதுவும்
367		2	சொருபற	சொரூபற
373		12	யணணலசொரு	யணணல்சொரூ
,,		26	மேசொரு	மேசொரூ
376		7	கணணிணை	கணணினை
378		16	கைளொடு	கைகளொடு
381		1	சிலவெ	சிலபே
408		32	சுபாசுபா	சுபாசுப
411		7	தயாவிலா	தயவிலா

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுளெண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
413		27	உளனு	ளனு
418	29	2	யோகமோ	யோகமொ
423	87	2	சிற்க்கன	சிறககன
430	28	1	போனா	போனுற
433	46	2	நின்றிலகரு	நினறிலகு
,,	,,	4	மௌனனைற	மௌனனறப
434	51	3	விசவைத	விசலைத
435	55	3	விஷணுணுருத	விஷணுருத
438	6	3	சிததமுரு	சிதத புரு
441	28	4	கனவி	கனவி
443	40	4	டிருநதுகே	டிருநதாகே
,,	44	2	லறிநதிடத	லறிநிட
446	69	3	யேதுமே	பேதஞாம
447	75	1	வீதுவிசித	விகாட்சி
449	90	2	விததாய	விததாய
,,	94	1	சாட்கி	சாட்சி
455	136	3	வாநதான	வாகான
457	154	4	மவ்வா	மயான
460	181	2	பேதமாங	பேதமாம
466	225	4	யுணமில	யுணமில
470	256	3	வெளினி	வெளிவிசி
,,	261	4	செவ்வாய	செவவாய
472	276	2	லுறுபொரு	லுறுபொரு
,,	,,	3	பேட்டை	பேடகை
473	280	1	விகதே	விகதக
,,	,,	1	ளாசித	ளாகசித
,,	,,	4	மெயதிமெனை	மெயதிமேனை
476	306	1	ரதகி	ரதசி
,,	307	2	நிசசை	ளிசசை
478	2	4	பிரமேமா	பிரமமோ
,,	4	1	வெவ்ளவும	வெவவளவும
479	7	2	பிரு	பிர
480	12	2	குகறிநானே	குகலநானே
,,	15	1	இவவாறுத	இவவாறு
,,	,,	1	ததுவசித	ககதாவசித
482		5	நீமெரு	நீமெயரு
491		14	பூதமாக	பூதமா
492	6	2	னலமேலாக	னலமிலா
,,	8	2	மெரு	மெயரு
493	13	1	பதைபபாய்	புதைபபாய்
,,	17	1	சொல்வினுஞ	சொலவினுரு

பக்கம்.	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
495	4	4	வழுவாரு	வழுவாரு
499	7	2	ருனென்கே	ருணஙகே
501	12	2	பேதமை	பேதைமை
506	13	3	அறிநதிருககு	அறிந்திருககு
,,	14	1	மெறேன்	மென்றே
512	35	4	றன்ப	றனபா
,,	40	2	முயிராரு	முயிராரு
515	62	2	ிததநுந	பிததநுந
516	65	1	யுகலஙகை	புகலஙக
,	66	1	டுவளிப்படு	வெளிப்படு
,,	68	3	சுயமபிர	சுயமபிர
517	71	8	விருநதன	விருந்தனை
517	76	2	திருநத	திருந்த
518	5	4	மடையபபொய்	மடையபபொய
519	13	1	றெணடெடுதுப	றெணடெடுததுப்
523	45	1	மகஙகளுங	மஙகளுங
525	56	3	செயனினதாக்	செயனினதாத
528	79	2	தறபறந	தறபதந
,,	84	1	வசிப்புமுற	சிவப்புமுற்
534	27	1	சதுட்டையங	சதுட்டயங
536	46	3	சற்சித	சதசித
548	117	2	ப்ாசமு	பாசமு
549	123	4	மைக்கரு	மைக்யரு
554	23	2	னுதிமே	னுனிமே
555	27	3	றவரிதனி	றவரிதனின்
558	48	3	பதுபோலய்	பதுபோலப்
563	82	4	மதுதமா	மதுதம
566	100	3	விடுமமை	விடுமபை
569	123	1	நுல்களைத	நூல்களைத
582	8	3	வணகஙி	வணஙகி
583	12	1	வானமா	வான்மா
584	16	2	தனனியமர	தன்னியமா
588	31	2	முலவிலிங	மூலவிலிங
,,	33	4	ஞானநதானே	ஞானந்தானே
608	111	5	ஞெருமைதீரும்	ஞெருமைதரும்
,,	113	6	பெருவபனறே	பெறுவாரனறே
611	122	7	கனநதருமப	கனந்தருமப்
616	145	3	நானேயந்தந்	நானேயந்த
618	151	4	மப்பியாசத	மப்யாசத
632	208	1	புததியுட	பததியுட
633	210	7	நிசசயிததுப	நிசசயிததுப்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
636	223	2	படிபபதஞு	படிபபதஞு
640	239	7	ணிதாகனுககுப்	ணிதாகனுககுப்
645	259	1	மிரஞுஞானப்	பிரஞுஞானப
648	270	8	டப்பியாசம	டப்யாசம்
650	279	7	வறிவிதுவே	வறிவதுவே
654	297	3	முபாதியறு	முபாதியுறு
656	302	6	னப்பியாச	னபயாச
661	322	5	பகறலுறு	பகாலுறு
,,	324	5	சகததினருபஞு	சகததினரூபஞு
662	328	2	நிகலமுமே	நிகிலமுமே
,,	329	5	தகமை	தகைமை
667	346	3	நிாசுணை	நிாகுணை
668	353	7	சென்னமிலச	செனனமிலாச
673	371	7	யகததிலுன்ள	யகததிலுளள
,,	373	6	பழகவேணடும்	பழகவேணடு
674	375	8	றிறுவருளாற்	றிருவருளாற
,,	377	4	விவகாரததிற	விவகாரததிற
677	388	5	தகமை	தகைமை
682	409	3	லாயநதிடிலப்	லாயநதிடிலப
684	417	3	குருவானேத	குருபானேத
686	422	4	பிறவற்ற	பிறிவற்ற
,,	423	3	தகமை	தகைமை
,,	,,	7	புசிதத	புசிதத
695	460	1	தகமை	தகைமை
697	2	6	கற்பாந	கறபாந
705	48	1	சொருப	சொரூப
706	51	2	சொருபமதை	சொரூபமதை
707	58	4	ரூககிலதனிததுழியிற	ரூககிலதனிததுழியிற்
,,	,,	6	கியம்பல	கியம்பல
,,	60	4	தாலும	தாலும
708	62	2	சனகன	சனகன
,,	63	5	துடாந	தொடாந
709	70	5	சொலவி	சொலவி
,,	71	2	லுகநது	லுகநது
713		7	மாற்கம்	மாககம்
714		6	நாமெனறு	நானெனறு
715		7	சர்வகெதமாய	சாவகதமாய்
716		12	என்ணிததி	எனணிடததி
735		7	விஞுஞனியா	விஞுஞானியா
737		25	பாமமாய்	பரமமாய்
740		18	சொலலக்	சொல்லக்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
740		28	ஒருகாலும	ஒருக்காலும்
		,,	எபபோதுரு	எபபோதுரு
742		15	புமுட்சு	புமூட்சு
743		2	பிரவிருததி	பிரவிரததி
,,		,,	கிவிருததி	கிவிரததி
744		8	கிராஜனப	கிராஜஜனப்
749		8	கறவாக	கறவாக்
753		12	வமரா	வமரா
754	7	3	மனேதோருரு	மனேதோறுரு
757	25	2	திருகக	திருகக
758	33	3	சுறறதை	சுறறததை
759	42	3	யிரு துவ	யிருததுவ
764	18	1	புரவிமசெலல	புரவிசெலல
765	25	1	லேயடைநது	லேயடைதது
769	5	5	னிலேகிறக	னிலேகிறக
775	23	12	வனஙகளாகும	வனஙகளாறும்
778	29	8	வனமை	வனமை
784	45	1	மெமரு	மெய்ரு
785	49	3	யொனகோ	யெனகோ
789	73	1	பலகாலு	பலகாலு
791	85	3	விரவுபக	யிரவுபக
792	91	3	பெறுககனன	பெருக்கன்ன
,,	93	4	னதுபக	னதுமபக
800	75	1	வெவ்வடியும்	வெவ்வடிவும்
802		15	சுசததை	சுகததை
,,		29	மெள்ளததனே	மெள்ளததனே
805	9	1	யாதெரா	யாதோரா
809	36	2	சொலலறிய	சொலலரிய
,,	,,	3	மெலலேபில	மெலலேயிலா
810	41	1	ஐவகை	ஐவகைப்
823	33	2	பிரமம	பிரமம்
824	39	3	பசிவெனத	பசுவெனத
830	82	3	னெனறெ	னெனறே
,,	84	1	அறிய	அரிய
831	90	4	மறிதே	மரிதே
832	96	2	யுவாநதா	யுவுநதா
834	114	3	குழுமபி	குமெபி
835	121	1	யனறி	யனறிப்
,,	,,	2	யனறி	யனறிச
841	25	1	தருளுவ	தருளுருவ
851	50		துவிதசைவவினே	துவிதசைவனே

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
857	89	4	வேடென	வேறென
,,	90	2	நல்லறிவு	நலலறிவு
860	12	1	தேசி	தேகி
862	7	1	திகைதநுப்	திகைந்து
866	31	2	செய்தஙகங	செயநஙககங
,,	32	3	தென்ன	யென்ன
870	60	4	றவாகருள்	றவாக்கருள
873	86	1	கதியிடைய	கதியிடைப
875	99	3	பூருவா	பூருவவா
878	123	4	பூசனைமாா	பூசனையாா
88[illegible]	143	3	கயமா	காய மா
888	53	3	ணீயா	ணியா
900	5[illegible]	2	ருனைக்	ரூனக
911	125	1	நநதம	நநநம
919	197	1	னணகக	னகந
924	241	4	னடியினைகசே	னடியிணைகசே
928	6	1	முபபது	மூபபது
935	44	1	மனகதே	மனநதே
940		22	றெறியின	றெரியின
954	51	5	சணண	சுணண
958	82	1	துறைகோன	துறைகோன்
969	154	1	யாணட	யான
974	182	1	மேணி	மேனி
,,	184	6	ஙக	வஙக
975	188	4	மைனென	மையனென
976	194	1	சிதரொடு	சிதடரொடு
,,	195	4	கறுளியவா	கருளியவா
987	28	1	செங்கீ	செநகி
988	34	3	லுள்ளானும	லுள்ளானும
997	101	1	பகவரைக	பகைவரைக
1009	50	1	ஆகை	ஆசை
,,	52	1	வெருபபு	வெறுபபு
1017	1	3	செயதர	செயநா
1021	25	4	திருன்கோசதத	திருளகோசதத
1023	7	4	விசாரித	விசாரித
1027	20	2	டம	டம்பி
1030	47	1	வானவ	வானவ்
1040	131	3	குாவறபால்	கு வர்பால்
1042	143	9	லிததக	விததக
1044	165	1	னனுமலா	னணிமலா
1045	174	2	னனருகக்	னன்ருகக்

பக்கம்.	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1046	185	2	மேவுங்சத	மேவுஞசத
1097	9	2	கருள்தாள்	கிருள்தாள்
1099	21	2	யமிாததே	யமிர்தே
,,	23	1	பெறியோ	பெரியோ
1104	11	1	மனததுன்ப	மனததன்ப
1106	3	3	தவருதியானு	தருவதியானு
1109	8	8	விதிப்	வீதிப்
1113	38	1	யிசையிசையும	யிசையும
1118	62	4	குகழ	குழக
1121	82	3	ளைநநா	ளைந்தநா
1127	5	6	கொழிதத	கொழிநத
1135	9	2	பரிவிவிலாா	பரிவிலார்
1139	1	4	சிவசிமா	சிவசமா
1140	2	6	புகுநதனைச	புகுந்ததனைச
1143	2	2	உழுததுமநீ	எழுததும்நீ
1147	17	4	ஆதிபிாம்மா	ஆதிப்பிர்ம்மா
1161	91	2	பராானநதி	பராானநதி
1168	1	1	பிரன்மனை	பிறன்மனை
1179	4	2	வேணடா	வேணட
1182	7	1	பேதமை	பேதைமை
1188	1	2	மூயாசசி	மூயறசி
,,	5	1	தெய்வதது	தெயவததா
1189	9	1	வியையாதான்	விழையாதான்
1193	6	1	வாயநத	வாய்நத
1195	1	1	பேதமை	பேதைமை
1197	3	2	பேதமை	பேதைமை
1200	2	1	சானரோுக	சானரோர்க்
1203	1	1	செய்தாலாற்	செய்தலாற
,,	2	1	யாம	யாமு
1204	2	1	மூயுஙகிய	மூயஙகிய
1207	1	1	ருடைநிழற்கீழ்ச	குடைநிழற்கீழ்ச
,,	1	2	தலைவாராய்ச	தலைவராய்ச
,,	1	2	புரைகிரா	புரைதீரா
1213			பொட்பால்	பொருட்பால்
1218	26	4	பேதமை	பேதைமை
1221	47	4	பேதமையகற்று	பேதைமையகறறு
1223		31	சிவதவைப்	சிவததைப்
1224		13	பாடரய்	பாடாய் .
,,		32	பேதமை	பேதைமை
1229	15	2	மூயாசசி	மூயற்சி
1235	2	2	யிசைசொடா	யிசைகொடா

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
1235	2	3	வாழத	வாழ்த
1236	2	4	கொணடொழுகும	கொணடொழுகும்
,,	7	4	லீட்டு	வீட்டு
1242	13	2	தேரைபேர	தேரைபோ
1249	42	3	பிறவிகக	பிறவிகக
1255	85	3	காட்டதருந	காட்டதரும
1260	23	3	புணணியா	புணணியா
1261	2	4	பரமநதர	பரமந்தர
,,	,,	,,	பரதந்தர	பரதநதர
1262	4	1	சிந்தமுஞ	சிதகமுஞ
,,	6	6	லபிப்து	லபிபபது
1263	8	9	மயலேறி	மயிலேறி
1264	11	7	பாகதி	பரகதி
1265	1	1	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
1266	3	1	வயததியனர்	வைததியனா
1269	25	3	நடுவெறிவா	நடுவெறியா
1270	34	2	பாரததுரஙகா	பார்ததுறஙகா
,,	,,	3	பாரததுரஙகா	பாரததுறஙகா
1271	36	1	ஙிலேயறியா	ஙிலேயறியா
1272	46	3	பரிததா	பறிததா
,,	47	4	சாககுருவைத	சறகுருவைத
1273	2	6	விருநத	பிருநத
1279	59	1	காணபவறமுப்	காணபவாமுப்
1281	8	4	திதிவைதயென	திதீவைகூயென
,,	11	2	பறககக	பறக்
1282	13	4	தினபமுமோ	துனபமுமோ
,,	16	1	யருகிறுததி	யருகிருததி
1284	27	6	மைதானே	மைசிலேதானே
1285	32	1	அறியநூற	அரியநூற்
1286	37	3	தேகம	கேதம
,,	42	4	உன்னுபததென	உனனுடன்பத்தென்
1288	56	2	மநதமூன	மநதமூன
1291	74	1	யாழு	வாழு
,,	,,	3	கட்டுபட்டும்	கட்டுமட்டும்
,,	75	1	தெரியாகினைவினரே	தெரியாருலககினைவினரே
1292	84	1	பொருளபோ	பொருள்போ
1293	88	1	திரமறிந்தார்	திறமறிநதார்
1294	93	3	மிலதாலம்	மிலதாகும்
,,	95	4	வெஙகென்	மெஙகென்
,,	97	3	றிற்சுருதியினல	றிசசுருதியினல்
,,	99	1	பறனிலை	பரனிலை

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை	திருத்தம்
1295	101	3	முளவமா	முளவம
,,	105	1	தீதன்ற	தீதகன்ற
1296	107	3	கவரை	கவரைச
,,	112	3	பாருய்	பாருய்ப்
1297	115	4	கருததிலபநாமிலேகபநதங	கருததிலேயநேகபந்தங
,,	116	1	துரைததன்றி	துரைததனறி
1299	126	5	மயிக்கமே	மயக்கமே
,,	130	3	யிருதத	யிருதத
1300	132	1	பஞசதவக	பஞசவக்
1301	139	4	தேரரா	தேரா
,,	143	2	தறசொரு	தறசொரு
1303	5	2	யருதது	யறுதது
1305	30	2	நாடி	ஞடி
,,	43	1	காநாதச	கரநாதச
1307	12	2	யரிநது	யறிநது
1308	16	1	வெளியின	வெளியினின்
,,	18	1	மடலுகுத	மடலுறித
1314	45	1	பிரமமெனல்	பிரமமெனல்
1316	59	2	நினனேநிலேயு	நின்னிலேயு
,,	61	2	யதுவதுவாய	யதுவதுவாய்
,,	,,	4	தருமுன	தருமுன
1317	3	1	அரைததரைபபானே	அரைததரைப்பானே
1318	7	3	தோததீா	தேர்நதீா
,,	11	2	கறுணநதீா	கறுணார்ந்தீா
1319	13	4	நடு	ணடு
1321	32	1	ரேுரிறணடி	ரேுரிரணடி
,,	34	2	பிறிநாகச	பிறிதாகத
1326	69	1	விருததுநிலே	விருததுநிலே
1329	98	3	கனபனே	கறபனே
,,	99	2	சாறறெனவே	சாறறெனவே
1331	112	2	எனேயவை	ஏனேயவை
1332	117	1	குறிபாவாம	குறிபாவம
1342	1	2	காமே	நாமே
1352	44	3	யயலகற்றும	யயலகற்றும்
1355	71	3	நினேவினேப்	நினேவினேப்
1360	12	1	திரைய	திரய
1364	46	7	திரைய	திரய
,,	,,	11	லெனபஞா	லெனமஞர்
1366	57	4	கெனபஞா	கென்மஞா
1376	25	5	தானெனரு	தானென்று
1380	14	2	நாநா	நாஞ

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1381	17	3	நாநா	நாஞு
,,	18	1	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
,,	21	3	நாநாத்	நாஞுத
1382	28	3	நாநா	நாஞு
1383	36	2	சாவராத்த	சாவார்தத
,,	,,	4	பொன்றின்றிக்	பொன்றின்றிச
1385	49	4	குளிாநது	குளிர்நது
1387	59	4	திருசியமுந்	திரிசியமுந்
1388	67	4	பேதமைமயே	பேதைமைமயே
1389	77	4	யாட்சி	சாட்சி
1390	84	4	ிினப	ரினப
1392	12	1	வேதாந்தம	வேதாந்தம
1393	20	3	தாராசி	தராசி
,,	27	1	சுகவுதைய	சுகவுதய
1394	28	1	திருககவைதத	விருக்கவைதத
,,	31	2	திருவெனறு	விருவெனறு
,,	32	4	சமையமெஙகு	சமயமெஙகு
1396	49	4	சமையமென	சமயமென
1396	51	1	தமவரா	தாமவரா
1397	59	1	புறவி	புரவி
,,	,,	2	வீதிப	வீதிப்
1398	1	4	மாவினிச	மாவினிச
1401	13	4	ணகு	ணிகு
,,	16	1	வையிராக	வயிராக
1402	18	1	மறுவலுறு	மருவலுறு
,,	23	1	மயிதகிரியே	மைதகிரியே
1403	26	2	பததறகு	பததாககு
1406	20	4	நந்த	நநத நநதா
,,	,,	,,	மதலையே	மதலையையே
1411	49	4	வனறிய	வனைறிய
1412	60	3	காணந்	காணந
1416	87	4	நனறரேு	நனறரோ
1419	117	3	நோக்குகல்	நோக்குதல்
1431	10	3	வாமருவு	வரமருவு
1444	105	4	சிவப்பவன்	சிப்பவன
1445	114	2	தாநததப்	தாநந்தப்
1452	162	1	மாபலன	மாபலன்
1453	168	1	விநதச	விநதச
1454	179	4	மடிவ	வடிவ
1457	202	3	யோகிதான	யோகிதான்
1461	230	3	றன்னைப்	றன்னைப்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1462	238	1	முததிகா	முத்திகா
1466	5	1	நிவாத்தி	நிவிர்த்தி
1470	28	4	தாதலால	தாதலால்
1476	18	3	யதத	யிதத
1477	24	6	துலஙகுந	துலஙகுந்
1478	28	6	சுஞ்	குஞ்
1482	50	4	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
,,	52	4	கறைந்து	கரைந்து
1484	63	4	சாநதநிலே	சாந்தநிலே
1485	67	4	நடம்புரியுஞ	நடம்புரியுஞ
,,	68	4	யெனக்குறிய	யெனக்குரிய
1486	75	4	பொதியணிநது	பொதியணிந்து
1487	78	3	யின்கொடு	பின்கொடு
1488	82	4	கடுமைசெயப்	கடிமைசெயப்
,,	84	5	துன்ந்னு	துன்னுந்
1498	143	4	ஞாநசம்	ஞானசம்
1508	201	3	தன்ளை	தன்னே
1512	218	5	முதநாத	முதனுத
,,	220	6	மரர்க்கசஙகந்	மார்க்கசஙகங்
1529	38	1	எணடெரு	எணடரு
1530	44	6	சுததபர	சுத்தபர
1531	49	3	சேசுலவு	தேசுலவு
1547	112	1	சூழக்	சூழச
1549	13	2	காரியமுஞ	காரியமுஞ்
1550	20	1	விராகமிகிற்	விராகமிதிற
1557	69	3	ந்துமுக்	துமுக்
1558	70	3	மானட	மாண்ட
,,	76	3	ஞகித	ஞகித
1559	80	1	மரைக	மறைக
1560	91	3	கவினபெற	கவின்பெற
1571	28	4	ஞெடகப்	ஞெடக்கப்
1572	36	1	மானநதக்	மானந்தக்
1580	93	4	யனறே	யன்றே
1604	10	3	மநத	மந்த
1617	36	2	மாசுடையோாச	மாசுடையோாக்
1618	46	1	மெய்மை	மெய்ம்மை
1622	71	5	குழாமெருக்கி	குழாநெருக்கி
1627	27	1	நினையள	நினைவள
1638	35	2	பரசிவ	பரமசிவ
1644	75	1	புதல்தன்	புதல்வன்
1647	100	1	இந்ததன்	இடந்ததன்

பக்கம்.	செய்யுளெண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1669	5	3	வதலக்	ளகலக்
1678	21	2	மகிழ்ஞுருர்	மகிழவுருா
1683	2	4	யணைசத்தர்	யிசைததர்
1690	1	3	லைலைசயு	லாலைசயு
1693	1	1	ஒன்றேடொன்	ஒன்றொடொன்
1698	19	3	பொருணைப்	பொருளைப்
1700	28	2	தேய்ந்தவழி	தேய்ந்தழி
1702	49	3	விடர்கடல்	விடர்க்கடல்
1703	3	2	வுறப்யட்ட	வுறப்பட்ட
1709	8	5	யறிவாரார்	யறிவாரா
1710	3	3	தினர்தினம	தினர்தினம்
,,	,,	4	வருநதவர்க்	வருந்தவாக
1716	1	1	சேரம்பி	சோம்பி
,,	,,	3	யாரதத்தா	யாதரததா
1724	3	1	மரயுந்	மாயுந்
1732	16	4	நெஞச	நெஞ்ச
1738	5	4	புரமொன்ற	புரமொனற
1740	21	3	யுடைததயிா	யுடைதயிா

ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

சொருப வணக்கம்.

ஞானவாசிட்டம்

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றதாய்
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொருள் டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

குருவணக்கம்

தத்துவராயர்

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பமக் காவானு-மெந்தமுயிர்த்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு. 1

மகாவாக்கியம்.

உலகமுதற் பொருளையுமுபாக குணாவரிதாம் பொருளை
யோதியவே தாகமத்தி னுச்சியினுட் பொருளைப்
பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான பொருளைப்
பற்றறப்பற் றியபெரியோர் பரவியவான் பொருளை
யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்கு மாபோ
லகிலாண்ட முதித்தொடுங்கு மதன்மூலப் பொருளை
பிலகியசற் குருவாகி யானாகும் பொருளை
யெங்குமாம் பரமபொருளை யாமுப வணங்குதுமே. 2

இருவிழிக ளுலகறிந்தா தனையறியா ததுபோ
லியானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினுற்
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கண்கலக்கப் படுவேனைக் கருணைவிழி யதனா
லருவினைக ளறநோக்கி யாணவமே போக்கி
யகமகமென் றிருநதவெலா மறிவுகொடே நீக்கிய
பருவமதிற பதாநதாககிக கற்பனைக ளியாவும்
பாழாக்கித் தானாக்கும் பரகுருவைப் பணிவாம. 3

கைவல்லியநவநீதம்

பொன்னில மாத ராசை பொருநதினா பொருநதா ருளளந
தன்னிலந தாகதிற சீவ சாட்சிமாத திரமாய் நிறகு
மெநநிலங் களினு மிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா
நனனில ருருவு மேக நாயகன பதஙகள போறறி. 4

ஈனறளித் தழிககுஞ செய்கைக் கேதுவா மயனுய் மாலாய்
யான்றவீ சனுமாய்த தானே யகநதமூாத் தியுமாய் நிறகும
மூன்றமுத் தனுமா யினபப புணரியா தவனுய் நாளுந
தோன்றிய விமல போத சொரூபததைப பணிகின் றேனே. 5

எவருடை யருளால் யானே பெங்குமாம பிரம மென்பால
கவருடைப் புவன மெலலாங கறபித மென்ற றிநது
சுவரிடை வெளிபோல யானென சொரூபசு பாவ மானே
னவருடைப பதும பாத மநுதினம பணிகின றேனே. 6

என்னுடை மனது புநதி யிநதிய சரீர மெல்லா
மென்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன னிமமே யாகி
யெனனுடை நீயு நானு மேகமென றைககியஞ செயய
வென்னுடைக குருவாய்த தோனறு மீசனை யிறைஞ்சி னேனே. 7

தக்ஷிணாமூர்த்தி வணக்கம்.

சத்தியஞானபோதம்.

கலலா லினபுடை நல்லாா தொழுதெழச
சினமுத திரையொடூ தென்றிசை மூாததியாய்த்
தனுது மொழியைத் தடககையி னேநதி
யனுதி முததன் யானென வமாநதாங
கறமபொரு ளின்ப மருளிய பின்றை
மொழியா மொழியான் முதுவீ டளிதத
பெருநதகை போறறுதும பிறபபறும பொருட்டே. 1

பதிபசுபாசவிளக்கம்

வீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற் சிறந்த வேணியராய்த்
தீரா வையந் தீர்த்தருளுஞ் சின்முத் திரைசெங் கையினராய்ப்
பாரோரா விண்ணோர் பணிந்தேத்தப் பரம குருவாய்ப் பலகாலு
மோரா னீழ லமர்ந்தாரை யுள்ளும் புறமும் வணங்குவாம். 2

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணா வுருவாய் மும்மலங் களைந்த
வர்க்கெளிதா, யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனா யருமறைச்
சிரத்தொளிர் பவனாய்ப், பாலலோ சனனாய்ப் பசுத்தொறும் பதி
யாய்ப் பக்குவச் சனகனா தியர்க்கா, யாலமா நீழ லமர்ந்துறை
பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம். 3

ஞானவிளக்கம்

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாபெரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச்-சொல்லாற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப்பல காலுந் தொழு. 4

அன்னை வயிற்றி லழுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. 5

அதிரகசியம்.

பால னாயனை திருமுலை பருகினும் பருவ
வேல வார்குழ லிதழ்வெள்ளத் தழுந்தினு மிளையாக்
கோல னாயுயி ரிழப்பினுங் குறிக்கொளா தொழிகே
யால நீழலி லமர்ந்தமுக் கண்ணனுக் கன்பே. 6

காசிரகசியம்.

மாலம ராடி வாவென நடுவன் வந்துகொண் டேகுமுன் பிரியுஞ்
சீலம ராடி வாவினுந் திகழுந் திருமகி முகமுற துச்சிப்
பாலம ராடி வாய்நிழல் பொருவப் பதிபெறும் பேறுளங் கொடுகல்
லாலம ராடி வாழ்தரு பெருமா னடிமலர்க் கன்புசெய் திடுவாம். 7

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா
யெல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்
கை வெல்வாம். 8

குருபாத மகிமை.

பாடுதுறை

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீட்டளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா.

திருவடிமாலை.

கலிவெண்பா

செழுந்தாரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த—வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால வணங்கமதி
தந்தவடி யாளாச் சமைந்தவடி—யந்தரத்து
வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீக்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுதும் போலவே—சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே—னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டவினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி—யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா ளென்று தொழுது பழவடியார்
தொண்டனொடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி—கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி—மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவாத் நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி—யாத்தமா
யச்ச மறநம மடியானென் னுரமித்த
மிச்சி றாவிசைந்த வீரனடி—விச்சையாற்
கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி—கெட்டேனென்
றாலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
கோலம் புனைந்த குரவனடி—சீலமிகும்
பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்சூழப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி—யோங்கு
மிருவர்தே டற்றவடி யிப்படிநண் காண

வருவதே யென்று மனநெக்—கருவியாய்ப
பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பததாகணம்
வாயார நின்று வழுததுமடி—காயமுட
னண்ணு முயிருமப பொருளு நயாநதுதததம்
பண்ணுவித்துக கொண்ட பரமனடி—தண்ணியவென்
சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந திரிததவடி
முனனையறி வெல்லா முடித்தவடி—யென்னுருவு
காட்டுமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில
வாடடி யெனனயே மலாத்துமடி—கோடடமற
நமபத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியததிற
றுமபதஙகா ணெனற சொரூபனடி—யம்பரமாய்
நினற பரவுடலி னோாக வேயென்னை
யின்றி யிடவே யிருததுமடி—யின்றெனனு
மீண்ட விடநதே விளம்பு மிறவொழிய
மாண்டவிடத நிலலையென வைத்தவடி—காண்டலிலா
வலலை யறிநதவறி வெஙகேகா ணென்றருளான்
மெலல விளமபிவிழிப பிததவடி—தொல்லைமறைத்
தற்பததின மெய்பபொருளாந தறபரமா யிசசகததி
னுறபவததை யெல்லா மொழிததவடி—கற்பிதமாம
பூட்சி யிரண்டுமபோய்ப போகமாயப போகுதனு
மீடசியு மினறி விளஙகுமடி—காடசியுங
கண்ணுகக காணுஙகண டநதவடி கண்ணென்று
மெண்ணுத வணண மிருததுமடி—வணணநதான்
மாமறைக ளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
யூமை மொழியா லுணாததுமடி—யேமமுற
வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லெனனைமகிழ
தாஙக வளிதத சொரூபனடி—யீஙகமிாத
மூறி யகநிறைநது திததித துடன்மயிாககா
ரேறுநதேக கிடடுச சுடருமடி—தேறித்
தெவிட்டாது நினறவடி தீபபிறபபு மாள
வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப—பவத்தில்வரு
மூனனாடஙு கண்டவா றுபபவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயநதவடி—யூனில்வரு
மசசந தவிர்த்தவடி யஙகைக கனியாகி
நிசசஙக மாகி நிகழ்நதவடி—பிசசரைபபோற

கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி—சித்தத்தி
லெண்ணேது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணேகண் ணாகக் கரைத்தவடி—யெண்ணூற்ற
காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
சீலங் குடிகொண்ட செம்பொனடி—ஞாலமெலா
முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி—யன்பினொடு
மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
யாவருங் காண விருந்தவடி—பாவியேன்
சென்னிக்குடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
சொன்னிகழா நின்ற சொரூபனடி—முன்னைவினை
மாள மிதித்தவடி வல்வினையே னைத்திருத்தி
யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி—நாளுக்கு
நாளும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
மாளும் படியிசைந்த வையனடி—மாளாவென
கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணாகு மானந்த
வெள்ளத் தெனைப்புகுத விட்டவடி—யுள்ளத்திற்
கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் றொழுமடி
யண்டர்கோ னேத்தமிக வஞ்சுமடி—தொண்டரெலாங்
கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
பண்டை நிலைபிறப் பதித்தவடி—கண்டவாதப்
பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத்த தினியவடி
யாவத் தனமான வம்பொனடி—மீவுற்ற
வாதி பகவனடி யாதித்தனைமுதலாஞ்
சோதிக்குஞ் சோதியாந் தூயவடி—யாதுக்கு
மீதாகி நின்றவடி மேல்கீ ழிலாதவடி
யோதாம லுண்மை யுணர்த்துமடி—பேதாதி
பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
போதக னமாம் புனிதவடி—யாதியு
மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி—சிந்தைக்கு
மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பாகக் கனியவடி
யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி—யிப்பிறவி
மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்

போறறுமடி யின்பம் பொழியுமடி—நோற்றிலாகட்
கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
கன்னலாய்த் தேனுய்க் கலந்தவடி—தன்னிலைபோய்
வாராது வநதவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
யாரா வமிர்தான வமபொனடி—தீராவென
வஞ்ச மறுக்குமடி மானங கடிநதவடி
நெஞச மறிய நிறைநதவடி—துஞ்சலபவப
போக்குவர வறறவடி பொன்னுன செய்யவடி
யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி—யாககையுடன
முததி யளிககுமடி மூவா முதல்வனடி
பத்தி வலையிலகப படடவடி—புததியா
லுள்ளற கரியவடி யுண்மைக் கவருண்ண
வள்ளத் தமிர்தான வள்ளலடி—தெள்ளுறற
வினசொன் மதிபபுலவோ ரேததப பெறுவடியென
புன்சொ லுவநத புனிதனடி—யென்செனனி
செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையேன
கைதவங காணுக் கருணையடி—பைதலென
வாவாவென் றெனனை யருட்கண்ணுற் பாாததருளி
வாவாவென றென்றலையில வைத்தவடி—நாவார
வாழ்தத மனநினைய மாமலா தூஉயககரஙகள்
சூழ்த்த செவிக டிகேட்பத்—தாழத்தத
தலைதநத வளளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையுமபா காண நிகழ்த்த—வலதின்றி
யறற பொருளிதுவே யாரணத்தி லாணையே
மற்றில தென்று மழுவேநத—முற்றுலகிற
றககவா நால்வரே தத்துவ ஞானததிற
பக்குவ ரென்று பகரவன்—சககரக்கை
யாண்டகை தனபா லறியாது வாழிதபோப
பாண்டவனுக் கோதப பதிணெண்கா—லீண்டுலகிற
கையின மணியெனன யாவாக்குங் கண்ணளிககுஞ்

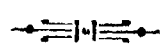
செய்யசொரு பானநதன் செமபொனடி—மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற றுளவெலலா—நின்ற
படியே சிவமாககிப பாரத்தெனனை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி. 130

நேரிசை வெண்பா.

வடிவிலா மாயையால வநதபவத் திற்கு
முடிவிலா முததிப பொருட்கு—மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப போதமளித
தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷசாதனக் கிரமம்.

சோபானபஞ்சகம்

வேதநித்த மோதவேண்டு மதுவிதிதத கனமமே
விருபபமோடு செய்யவேண்டு மதுகொடீசன பூசனை
தீதிலா தியற்றவேண்டுங் காமியகன்ம புத்தியைத
தெகிக்கவேண்டும பாவபுஞ்ச முதறவேணடும பவசுக
மீதநித்த மாதிதோட மிகவுநகாண வேணடுமபின
மெய்யுணர் வனநதவின்ப வானமருப மடையமெய்க
காதல்செய்ய வேண்டுநதன் மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகவோட வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே 1

சாதுசஙகம பண்ணவேணடுஞ சாமபமூாததி பததியைச
சலனமின்றிச செய்யவேண்டுஞ் சாநதிதாநதி யாதியைக
கோதிலாமற் பழககவேண்டும் பின்புகனம மியாவையுங்
குறறமென்று நீககவேண்டுங் குணநிறைநத தேசிகன
பாதபதமஞ் சாரவேண்டு மவனறனைவற் பணிவிடை
பததியோடு பண்ணவேணடும் பிரணவாக் கரந்தனை
யாதரத்தொ டடையவேண்டுஞ சுருதியிறின வாககிய
மனைத துஙகேட்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே. 2

அந்தவாககி யார்த்தமே விசாரஞ்செய்ய வேண்டும்பின
ஞராஞந்த பட்சஙகைப பிடிகக வேண்டும பின்புநற
புநதியாற குதாககநதன்னைத தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிக்குப
பொருந்துதர்கக மேவவேண்டும பினபுசதய ஞானவா

னந்தப்பிரம நானேயென்று நினைக்கவேண்டு நாடோறும்
நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந் தேகநா னெனும்மதி
சந்தியாதே மாற்றவேண்டு மறிஞரோடு வாதமுஞ்
சாந்தமாக்க வேண்டுமுடன ராசனருளை வேண்டியே. 3

பின்னுஞ்சுற்று ரோகந்தன்னைத் தீர்க்கவேண்டு நாடோறும்
பிச்சையன்ன வவுடதத்தை யுண்ணவேண்டு மிட்டமா
மன்னவிசசை நீக்கவேண்டு மாரம்பித்த கன்மத்தா
லத்தம்வந்த வன்னமாதி கொடுமகிழ வேண்டும்பின்
மன்னுதாசி னத்துவம் விரும்பவேண்டுமே லோகத்தின்
மருவுநிட்டூ ரந்தயைகண் மாற்றவேண்டுஞ் சீதமும
பன்னுதாப மாதியுஞ் சகிக்கவேண்டும வீணசொலும
பரிகரிக்க வேண்டுமுடன ராசனருளை வேண்டியே. 4

சுத்தமான தேசதநிற் சுகாதனத திருக்கவேண்டுஞ்
சூக்கவத்து வின்மனதனைதச சோக்கவேண்டும்பின்புந
மத்தனை நடேசன்றநத வருளினை கண்டமா
மான்மரூபந காணவேண்டு மவறறின்ற சகததைவா
தித்ததாக நோக்கவேண்டுஞ் சஞ்சித மனைதனையுந
தீர்க்கவேண்டு ஞானவலியி னலேபாவி கனமமோ
டொததசஙகம் விடுக்கவேண்டு மிஙஙனே பிராரத்த
முண்ணவேண்டும் பின்புபிரம மாயிருகக வேண்டுமே.

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனிடாபஞ்சகம்

ஒருதினஞ் சங்கரா சாரியன் காசியி
லுத்தம வீதியிற் சஞ்சரிக குமபொழு
தொருவன்சண் டாளவே டந்தரித் தஙஙனே
யூனமில் லாவிவன் ஞானஞ்சோ திககவே
திரிதரும் போதவன் றன்னையங் கன்னவன
றிட்டியாற் கண்டுநீ யெட்டிப்போ போவெனப
பாவிடும் வாக்கியங் கேட்டதற் குத்தாம
பறையனுந் தேவன்றுன பகாநததைப பகருவான.

அன்னமே யாதியாம் பஞ்ச பூதத்தினு
லாக்கிய வுன்னுடை யாக்கையைப் பற்றியிவ்
வன்னமே யாதியின் காரிய வாககையை
யணுகவொண் ணுதென வெட்டிபபோ வென்பதோ
பின்னமே துமமிலாப் போதவான் மாவினைப
பேணியான் மாவினைப போவெனச் சொன்னதோ
பன்னிடும பரமகஞ் சாசசிரம யதிகளிற்
பரமனே யிவ்வித மென்றுநீ பகருவாய். 2

அலையிலா வாரிபோற் சசசிதா னநதமா
மான்மவா காசமே யெஙகணு மசலமா
யெலையற நிறகவிங கநதணன் புலையனென்
றிம்மகா பேதமெக கலையினுற் கண்டதோ
விமலமாங கஙகையி னப்பிலும புலையாதம
வீதியி னபபிலும விம்பமாந தன்மையா
னிலகுசொன் னக்குட மட்குடப புணாவினு
லிரவிவா னங்களி னேதுபே தஞ்சொலாய. 3

சாக்கிரஞ் சொபபன நிததிரை மூன்றிலுஞ
சாட்சியாய்ப பங்கய ஞதிதம பாநதமா
மாககைக டமமிலுங கோவையாய்ச சாட்சியா
யசசித்தி யாதொன்று காசமே போன்றிடுந
தாக்கறுஞ சிததமே நானிநதத் திருசியந
தானல வென்றுர நிசசய முளளவன
யோக்கிய வநதண னீசனறு ஞகிலும
முத்தவா சானென வென்மனே நிசசயம். 4

ஏநதசசித் துததனைத் தேவாதி யக்கொடு
விந்நா ரியாவரு மியானென வறிவரோ
வநதசசித் தொளியினுற் சடமன விநதிய
வாக்கையெப புலனுமே சிதமென வொளிாவதோ
வநதமே கததினுன மறைவதா மிரவிபோல்
வளாகா ணஙகளான மறையுமச சிததினைச
சந்ததம் பாவிததுச சுகமுறு மியோகிதான்
சாதியா லாரெனுங் குருவெனு நிசசயம. 5

பிரமநா னென்னுடை மாயைமுக் குணமதாற
பேதமாஞ சகமா சிவசுற பிதமதாம

பரமபூ ரணசிதா காசநா னேயெலாம்
பரமநா னெழியவோ ரணுவும்வே றின்றெனப
பரசுக நித்தநின் மலநிரஞ் சனபரப
பிரமநிச சயவுர முடையனு ரோவவ
னருமையா மநதண னீசன்று னுகிலும்
மகிலவா சானென வென்மனே நிசசயம். 6

குரவன்வாக காற்சகநசுவரம் பிரமமே
குறறமி னித்திய மென்றுரங் கூாநதுபின
னொருமையாய் நாடொறு மிடையறப பிரமமே
யுணாந்துதா னேதனிற சாநதமாரு சித்தனுய்ப
புரிநதமுன் வினையினைப பௌடிய வினையுடன
போதமாம் வனனியிற றகனமே செய்துபின
வருபிரா ரத்தத்துக காககையை யொபபிதது
வானமபோ னிறபவன் குருவென நிசசயம் 7

எநதவின் பககட லேசமே சததினு
விநதிர ளுதிய ரின்பமுற றுள்ளவ
ரெநதவின பநதனே யோகிகள் சாநதமா
மிதயமீ தெய்தியே யினபமே லாகினு
ரந்தவின் பககட லுளளடங குமனத
தன்மையோன் பிரமமே பிரமவித தலலமற
றநதத்தே வேசரும் வநதிக்கும பாதனு
மனனவன் குருவென வென்மனே நிசசயம். 8

பிறவிக்கஞ்சல்.

பாடுதுறை-அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுற
தீண்டேன் மணிலவாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயறீா வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். 1

வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீா பொருளாத்

தூண்டா தொளிர்சோ தியதாம் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். 2

பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா லுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினைவா
மையா வடியே னபய மபயம. 3

போதோ னெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையாண்
டேதே யிவனே யெனவந் தருளு
மாதா வடியே னபய மபயம. 4

துரிசா கியசூற் றமதா கியதொல
லரவா டியெழுந் தணையா வகைதா
னுருவா யெனையாள பவனே யொழியா
வருளா பரணு வபய மபயம். 5

தாய்தந் தைகுலம பொருளகல் வியெனும்
பேய்வந் தூறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுளமே யுணாவே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம. 6

றனனுல வினையுஞ் சகசீ வபரந்
தனனு லழியுந் தனதாம விழியா
லெனனு லெனையென னிலெனக கருளு
மனனே யடியே னபய மபயம. 7

வேதா கமமே முதனூ லலவா
லீதா மினுவன றெனவோ திடுமப
பேதா திகளா பொருபே தமிலா
வாதீ யடியே னபய மபயம. 8

அனபா மிமையோ ரயாவெய் திடவே
யினபான முருடா மெனையா ளவிரைந்
தெனபோ லுருவா யெனையுண் டொளிரு
மனபே யடியே னபய மபயம. 9

இருளே வெளியே யிழிவே யுயாவே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளென் மனனே மணிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். 10

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதுறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தம்முளொத்துவருத

இரட்டைக்குறள

வெண்செந்துறை

அருவுரு வலானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சொரூபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லதிசை சொலலுசிறு பலலி. 1

ஓடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளநிலை மெள்ளவுணா வாகிவரு மாகி
ளுடுமிட மெஙகுமறி வாகிவிடு மாகி
னலலகுரா னல்லதிசை சொலலுசிறு பல்லி. 2

செபபமுடி யாதபொருள் செபபவரு மாகிற
சிலுபபற விழுததவல தீரன்வரு மாகி
லிபபவ மறுததகழ லிஙஙன் வருமாகி
லின்னமொரு காலவரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 3

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொலலுசிறு பல்லி. 4

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
லின்பவடி வானசிவ மிஙஙனவரு மாகில
விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பலலி. 5

என்னுளமி தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசனவரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகிய மணாளன்வரு மாகில
வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 6

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர் விறநதவுணர் வுருவனவரு மாகி
லெம்பர மறததிகழு மின்பமவரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 7

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாடுதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்துவந்த
குறள் வெண்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்விரைந்
திப்பவந் தீரா விடின்
வந்து வந்துபல வாகிப பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவா கிடீர். 1

சாதல் பிறத்த லெனுங்கேடு தானறத்
தம்மை யுணரா விடிற
போதல் வருதலாற பொனனூச லாட்டொரு
காலத்தும போகா கிடீர். 2

உம்மை யுணர்ந்து பவசசுடு காட்டையொப
போட்ட கழலா விடி
னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்மை
யெல்லாம படுத்துங கிடீர். 3

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுததன் னுண்மையை
யுள்ளவா காணா விடின்
மானு மழுவுமாய் வந்தாலும வன்பவ
மாளா திருக்குங கிடீர். 4

இபபிறப பிலலேல தமையுணாந் தெலலாப
பிறபபு மொழியா விடிற
றப்பி யுடல்கொண்டு கொணடு சதங்கையுங்
காலுமாய் நிறபா கிடீர். 5

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல
லெலலாங் கழியா விடிற்
சூறைகொண் டேமாயை யுமமையூ டாகித்தோற்
பாவைகூத் தாட்டுங கிடீர். 6

மேலா லறிவோ மெனுதே விரைந்தும்மை
மெய்கண்டு கொள்ளா விடிற்
கோலா கலஞ்செய்து வந்துமமை யாசாபை
சாசங் குமைக்குங கிடீர். 7

பந்தசங் கற்பனை யிறறலை வைத்துப்
படாதெலாம படடி டாதே
யெநதை கழல்சூடி னெஙகெழி லென்ஞாயி
றென்றிருக கலலாங் கிடீர். 8

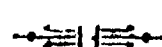
நாடிக குரவன் கழறலை வைத்துண
ராதூனை நானென் றிடிற
கூடிய பெருஞ்சுறற மத்தின றலையிலை
கொள்ளியை வைக்குங் கிடீர. 9

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற கொளளாா
விலஙகுவே தாள மொபபா
ரையோ பவஙகடந தேறலோர் காலததது
மாணையே யிலலை யில்லை. 10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை

கூறல்.

பாடுதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரணடாயத் தமமுளொததுவநத
குறள வெணசெநதுறை

நான்மறை யோதிப பொரு ளுரைதது
நாடறி யக்கல்வி சாறறி னுஙந
தானது வாகை யரிது காணு
சலிபபற நிற்கை யரிது காணும. 1

இணஙகாமை யெல்லா மறத்து றநதே
யிருடடற வேதாநத மோதி னுாம
பிணஙகா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும். 2

எல்லை யிலாகம மேற வோதி
யேதுகக ளெலலா மியமபி னு
மல்ல லறுக்கை யரிது காணு
மறிவா யிருககை யரிது காணும 3

பற்றற விட்டுத் தலைப றித்துப்
பாணியைப பண்ணிப பயின்றக் காலு
முற்ற நிலைநிற்கை யரிது காணு
முடிய நிலைநிற்கை யரிது காணும். 4

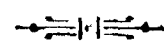
ஆறு சமயப பொருளுங் கற்றே
யங்குள்ள தாககங்கள் சாறறி ஞலு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும். 5

வேறு பிறிதிலா மெய்ம்மை தன்னை
வித்தார மாக விளமபி ஞலு
மாறி யிருககை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுரு
சிறபர மாகநாரு செபபி ஞலு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 7

ஆத்மானு சந்தானக் கிரமம்.

தசகம்.

ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிருநதேசிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிம்பமிலை புகன்றவைகளின றிரளிலை
யேதுமேவிப சாரமேவி யிறபபதாலிச சுழுததியின
மீதியாயுள பூரணனநத மேனியான சிவோகமே. 1

சாதியுமிலை யாசிரமமிலை சாதியாசசிரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை நிநிததியாசன யோகமே
யாதியுமிலை கறபனையப வாதவாசிரய மாதலாற
சோதியாய்நிலை நினறபூரண சுத்தரூப சிவோகமே. 2

தநதைதாயிலை தேவருமிலை தஙகுலோகங் களுமிலை
சநதவேதங்க ளிலலையாகஙகள் சகலதீர்ததங களுமிலை
தொநதமறற சுழுத்தியிற்றெரு டாதுநீஙகுத லான்மகா
னநதபூரண சதயகேவல ஞானநிதத சிவோகமே. 3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமில்லை பாஞ்சராத்திர முமில்லை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமில்லை யுலகுண்மற்ற மதமில்லை
துன்னுஞானிக ளநுபவபபிர சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப் பிரமமென்ற சிவோகமே. 4

பகருமேலில்லை கீழில்லைப்பர வுள்ளில்லைபுற முமில்லை
யகலமேநடு வில்குறுகவில்லை யாகிழக்கில்லை மேற்கில்லை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனசசுக தாதிபேத விகீனசுத்த சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமில்லை கருமையுமில்லை வேறுபீத சிவப்பில்லை
குள்ளமுமில்லை நெடியதுமில்லை குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொரூபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்ப வுபாதிகீன சிவோகமே. 6

சாத்திரந்தனைப போதிப்பானில்லை சாத்திரம்படிப் பானில்லை
சாத்திரமில்லை பாடமுமில்லை சாற்றுநீயில்லை நானில்லை
சாத்தியாதி சகத்தில்லைசசல மற்றுமிஞ்சுத லானமகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தபோத சிவோகமே. 7

சாக்கிரமில்லை சொப்பனமில்லை சாசுழுத்தி யில்லையித்திற
முக்குவிஸ்வனிற றைசதனில்லை தங்குபிராஞருனு மில்லைமூன
முகவையுமில்லை யவையவித்தை விகாரமாதலி னுலிவை
நீக்கிநின்றிடு தூரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே. 8

அதிவியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்றதாற் [தாற
சுதசித்தப்பொரு ளானதாற்றனில வேறொன்றைத்தொட ராத
சததமாயுள சிவமொழிந்திவண் சகமெனும்பொரு ளேயில்லை
யதுவிதென்றுரை செய்வதற்கரி தாமகண்ட சிவோகமே. 9

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண டென்றுசொலலுவ தெங்ஙனே
யில்லைகேவல மோடகேவல மில்லைசூனியா சூனிய
மெல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக வேகபூரண வதத்துவாற
ெறுலலைவேத முடிப்பொருடனைத் தோன்றவெப்படி யோதுவாம்.

விவேகசட்கம்.

அனித்திய பூதத தேகநா னன்று
விந்தியத் தாங்கநா னன்று
நனித்தவாங் நார பிராணவாக கங்க
ளானறுநற் புந்தியு மன்று

தொனித்திடுந் தார மனைசெல்வங் களுக்குத்
துாரமாஞ் சாட்சிநா னென்றுந
தனித்துநித் தியமாய்ப பிரதநியகான் மாவாந்
தற்பதப பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உறபவன் விருத்த னன்றுநா னோகா
லத்திலு நசிபபவ னன்று
வறபமாந் தேக காரிய மான
வவையெலா மகஙகரத் தலலாற்
றற்பத வடிவாஞ சின்மய மான
வெனக்கிலை சகளநிஷ் களமா
யெப்புறத் தேனு மெல்லைபற் றிருக்கு
மின்பசிற சொருபமாரு சிவோகம. 2

சத்திய ஞான னநதமாம பிரமத்
துதிததிடு மாயையிற சனிதந
மெத்துமிவ வுலகஞ சேதனத் திடையே
நசிக்கும தேதென விளமபிற
றததுசொப பனமுஞ சுழுததியி லரநதாந
தன்மைபோற சததிலா திருககுஞ
சுததபூ ரணமாய நித்திய மாகித
துலங்கிய சொருபமாஞ சிவோகம 3

பழுதைதன னிடத்திற பாமபுதோன றுதலபோ ற
பரபபிர மததிடை யதனிற
கழிதரு மஞ்ஞா னததிறை சீவ
னுதிததிடக கண்டவ னொருவன
பழுதையென றதனைச் சாப்பமோ கமுமபோயப
பழுதையாயக கண்டது போல
வழுவிறே சிகனா சீவனீ யனறெனை
றனைநதிட வாகினேன சிவோகம. 4

எமகருமன் னியபா முலமுமொன றிலலை
யெவவுல கஙகளும மிடததிற
சமித்துவுற பவயா யாதலான மாயை
வடிவம தேதெனிற சாற்ற
வமைததகன் றுடி விபபமா நிழலபோ
லடஙகியெப பிடந்தனில் விளஙகு

தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த
தற்பத விமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிர மதனி லிந்திரி யங்க
டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோகம
தேகத்தோப யனத்தி லுலகரூ பமதாய்ச்
செய்மனச் சாட்சியாஞ் சிவோகம
தாக்கிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தி
யவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சிவோகம
நீக்கமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ
நிர்மல சாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

சொரூபானுசந்தானதுதி.

ஞானந் தவமியாக மாதியி னாலே
தன்மனச் சுத்தியைப் பெற்றுச் சமஸ்த
வூன சுகத்திலுந் துச்ச மதியா
லோதும் விராக மடைந்திந்தப் பந்த
மான வினைக ளனைத்துந் துறந்திங்
கந்தண ராதிக ளியாதொன்றைப் பெற்றார்
மோன சதானந்த பூரண நித்த
முத்த பரப்பிர மம்மது நானே.

சத்துப் பிரமத்தி னிடமடை யடைந்து
சாந்த மதிபாய்த் தயாநிதி யான
வுத்தம வாசானை யாராதித் தன்பா
லுள்ள சொரூபத்தை யோர்ந்தவன் முன்பாய்
சுத்த மதியாலே தியானித்து மேலா
சொச்சொரூபமாக யாதை யடைந்தார்
சத்துச் சித்தானந்த பூரண நித்த
சாந்த பரப்பிர மம்மது நானே. 2

நித்த நிருபாதி யானந்த மாகி
நின்மல ஞான சொரூப வொளியா
யித்தனை யாகினு மிச்சமென் னு
மியம்பற் றிலலாத பூரண மான
வத்தனமைத் தாகினு மொன்றை மேலா
ரகம்பிர மம்மெனனும் விருத்தியி னாலே

தொத்தர வில்லாச சொரூபமாய்ப் பெற்றார்
துரிய பரபபிர மமமது நானே. 3

யாதை யறியாத தாலிச சகத்து
யாவையுந் தோன்றிடுஞ் சத்தியம் போல
யாதைத் தற்சொரூப மாக வறிந்தா
லியாவு முடனிங்ஙன் றோன்றிட மாட்டா
வோது மனோவாக்கு யாதொன்றி னாலு
முன்னி யுணர்ந்தோத வொண்ணாத தான
நிதிலாப பூரண சுத்த விமுத்த
திவ்விய பரபபிர மமமது நானே. 4

ஏந்தம கானந்த வாரிதி தன்னி
லெழுந்திவ லைகொண் டெல்லாச சகத்துஞ்
சந்தத மாகச சுகமுறு மற்றுஞ்
சலியா விளங்கிடு மியாதொன்றைப் பற்றி
மிந்தச சடசக மியாவும விளங்கு
மியாதை விசாரிக்கும போதுமற றெல்லாந்
தொந்தமுந் தள்ளத தத்துவ தேயாகுந்
தூய பரபபிர மமமது நானே. 5

ஏந்தம கானந்த சிந்துவி லெப்போ
தீனமில லாத சயாதிப லத்தால
சிந்தனை யாதொன்று மில்லாமற சிவன
சீரோத கமபோல வின்று மெப்போ
தந்தமி லாத வவித்தை விலாச
மாகின விசசந மியாவையுந் தோன்று
விந்தவி சித்திர மியாதொன்றி னாலா
மென்னுய பரபபிர மமமது நானே 6

நேதிநே திபெறும வாக்கியத் தாலே
நிகில பந்தத்தை நிட்டேதித்த பின்னாந்
நிதிலச மாதிச சுகமடைந் துள்ள
திவ்விய புருடரின ஞானவி ழிக்கு
யாதொன்று பூரண மாக விளங்கு
மியாதவந் தைமூன்று மில்லா திருக்குஞ்
சோதிச சதானந்த மத்துவி தத்த
சுத்த பரபபிர மமமது நானே. 7

வத்துத் தேசகால மூன்றுக ளாலும்
வருமபரிச் சேதமில லாத விபுவா
யெத்துவி தகற்ப னைக்கதிட் டான
மாகியு மேதும் விகார மிலதாய்ச்
சுத்தமாய்ச் சங்க விகீன சிவமாய்ச்
சுகசுப பிரணவ வேத்திய மியாந்தா
நித்தநி ராகார வேக வெளியாய்
நின்ற பரப்பிர மம்மது நானே 8

இந்தச் சொரூபானு சந்தான ரூப
வின்பத் துதிதனை யாதர வோடு
மெந்தப் புருடனற பத்தியி னோடு
மேகாக் கிரசித்த னாகப் படிப்பா
னெந்தப் புருடனு மந்தப் படியே
யிந்தத் துதிதனை நித்தமுங் கேட்பா
னந்தப் புருட னகண்டப் பிரம
மாருவ னப்படி வேதப் பிரமாணம் 9

ஆத்மானுபவங் கூறல்.

பாடுதுறை - ஊா

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

நான்முக னுங்கிட மானவு மெங்களூர்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுமு மெங்களூர்
தேவர்க்குந் தேவா யிருக்குமு மெங்களூர்
தேவாக ளன்றித் திரியுமு மெங்களூர் 1

தோற்றா வாகத் துலைந்தவூ ரெங்களூர்
சோகமோ கங்க டுறந்தவூ ரெங்களூர்
ஆற்ற லுடையாகக் கடைந்தவூ ரெங்களூர்
ஆனந்த மாயே யிருக்குமு மெங்களூர். 2

காமக் குரோதங் கழிந்தவூ ரெங்களூர்
கல்விக் கடலைக் கடந்தவூ ரெங்களூர்
நாமரூ பங்க டவிர்ந்தவூ ரெங்களூர்
ஞானமே யாக நவின்றவூ ரெங்களூர் 3

அறிவிட் டறியாமை போக்குமூ ரெங்களு
ரன்னிய மொன்று மிலாதவூ ரெங்களூர்
குறியிட் டிதெனவொண் ணாதவூ ரெங்களூர்
கோசங்க ளைந்துங் குலைந்தவூ ரெங்களூர். 4

புத்தி விகற்ப மறுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவூ ரெங்களூர்
வித்தும் வினைவு மிலாதவூ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம் விளைந்தவூ ரெங்களூர். 5

எட்டுத் திசையு நிறைந்தவூ ரெங்களு
ரேகாந்த மாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தட்டற்ற யோகிக டங்குமூ ரெங்களூர்
தன்ம பாவங்க டவிர்ந்தவூ ரெங்களூர் 6

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குமூ ரெங்களு
ருண்மையொன் றாகியொன் றானவூ ரெங்களூர்
சிறுகற்ற சிற்பர மானவூ ரெங்களூர்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தவூ ரெங்களூர். 7

உன்னப் படாவுணர் வானவூ ரெங்களு
ருளவொளி யாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கண்ணுங் கணித்தா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கள்ளப் புலன்கள் கழிந்தவூ ரெங்களூர். 8

கத்தரு சிறுகு மிலாதவூ ரெங்களூர்
காண்பானுங் காட்சியு மற்றவூ ரெங்களூர்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுமூ ரெங்களூர்
சோம்பர் சுகமென் றுணர்ந்தவூ ரெங்களூர். 9

உலக முழுது முதித்திட மெங்களூ
ரொருமித்த வையு மற்றிட மெங்களூர்
கலகா நிலை யாகிய தெங்களூர்
கருணா கர னாகமு மெங்களூர். 1

இந்தி யங்கள்வா சோவில தெங்களூ
ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்களூர்
பந்த மற்றவா மற்றிட மெங்களூர்
பாரவை யற்ற பரபொரு ளெங்களூர் 2

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களூரா
விமலா கடகண்ணி தாகிய தெங்களூரா
துரியத தொளிா சோதிய தெங்களூரா
துய்யா நறகரு ணைக்கழ லெங்களூரா 3

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப போக்கிட லாவதும
புண்ணிய பாவம புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 1

என்னிலே யாவையுங கணடிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மெனறிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 2

மோகாதி யெலலா முறிநதிட லாவது
முறறுமுற நனமங்க ளறறிட லாவது
மாகா தழியா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 3

இநதப பிறபபினின றேறிட லாவது
மேகாநத மாகி யிருநதிட லாவது
மநதக் கரண மறுததிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 4

நறசெய் தவஙகளு மறறிட லாவது
நானெனு மாஙகார நாசற லாவது
மாசசனை யெலலா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 5

பாடுதுறை - காளம்.

அனனிய மிலலையென றாதேடா காளா
மானநத மானேமென றாதேடா காளந
துன்னு சுடரேயென றாதேடா காளஞ
சோதியுட சோதியென றாதேடா காளம. 1

பிறவி கழிநததெனை றாதேடா காளம
பேதைமை தீாநததென றாதேடா காளம
அறிவே வடிவமென றாதேடா காள
மறியாமை போனதென றாதேடா காளம 2

கோசங் குலைந்ததென் றாதேடா காளங்
கூறறி வானதென றாதேடா காளம்
பாசம பறிநததென றாதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றாதேடா காளம். 3

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பார்பபறப பார்ததோமென் றாதேடா காள
முற்ற வுணாவேயென றாதேடா காள
முள்ளொளி யானேமென றாதேடா காளம. 4

உள்ளது போதமென றாதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றாதேடா காளம
வெள்ள வெளியிதென் றாதேடா காளம
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம. 5

ஊனே மறிவதென் றாதேடா காள
முணாவே பிரமமென றாதேடா காள
நானே யவனுமென றாதேடா காள
நானுவ திலலையென றாதேடா காளம. 6

உண்மை வடிவேயென் றாதேடா காள
முடபுறம பிலலையென றாதேடா காளந
திணமை யறிவேயென றாதேடா காளந
திசைதிசை தோறுநின றாதேடா காளம. 7

சாதி கழிநததென் றாதேடா காளஞ
சங்கை தவிர்ந்ததென றாதேடா காளஞ
சோதி சுகமேயென றாதேடா காளஞ
சொலலவொண் ணாததென றாதேடா காளம 8

பாடுதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்

அடிநான்காயத தமமுளொாததுவநத இரட்டைகருறா வெணசெநது.றா.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும பெறறோருந
சும்மா விருககை தொழிலாக பெறறோ
நல்லவ னன்பரு ணருஞ்சேரப பெறறோ
நாயனா தாநதநத வாழ்விரு பெண்ணே 1

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்ளேம
பாணியி லேபலி கொள்ளவும பெற்ளே
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும பெற்ளே
மொனறுங் குறைநமக் கிலலைகாண் பெண்ணே. 2

எலலாரு நமமை யிகழ்நதிடப பெற்ளே
மிமமை மறுமையச சஙகெடப பெற்ளே
நலலான மலரடி நாஞ்சூடப பெற்ளே
நாயனா தாநதநத வாழ்வித்து பெண்ணே 3

வேண்டாமை யெனனும விழுசெலவம பெற்ளேம
வேணட லெனுமபிணி வேரறப பெற்ளே
மாண்டவ னெனறுகு மன்பினைப பெற்ளே
மையோ விடுதென்ன நவருசொலாய பெணணே 4

எயபபறற சிநதை யுடுககவும பெற்ளே
பெயகறு முளளானை யாமெனப பெற்ளேம்
பொயபபாதநி மெய்பபத்தி யாகவும பெற்ளே
புணணிய னாநதநத வாழ்வித்து பெணணே. 5

தூரள் வேண்டாமை

மானே படடது ஈறளே மானே பட்டது ஈறளே
மானிற பெரியதோா ரணைபினானை வநது
தானே நானெனறு போனு னவன
றனனையுங கணடிலே னெனனையுங காணேன. 1

பெண்ணே படடது ஈறளே பெணணே பட்டது ஈறளே
பெணணம பெரியதோா ரணைபினானை வநது
கண்ணே கனனெனறு போனு னாநதக
கண்ணையுங கணடிலே னெனனையுங காணேன 2

தடையால் வருந்தல்.

பாடுதுறை - அடைக்கலம்.

கலிவிருத்தம்

தநதை தாயமனை விடெனுந தனமையிற
சிநதை யானை து சென்றழி யாவகை
யெநதை யேகுறிக கொணடெனை யேனறுசொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைகலம 1

மேன்மை கலவி விழுப்பம் வியப்பினிற
றுனை னுள்ளஞ சலிதது விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளென்னை
யானை யாவறி யேனுன னடைககலம். 2

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம போயதி டாவகை
யேம நானறி யேனகுறிக கொளளெனனைச
சேம மேதெளி வாயுன னடைககலம். 3

வஞ்ச மேமகிழ வேயடி மானமா
நஞச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞச விலலறி வேகுறிக கொள்ளெனனை
யஞசி னேனடி யேனுன னடைககலம். 4

சமய வாதங்கள் சாறறு பேதககலைச
சுமையி லேயுளந தானறுவ ளாவகை
யமைவி லேனையஞ சேரலென றருளிடு
விமைய வாவிறை வாவுன னடைககலம். 5

விரத மோடு தவமபல வெநநெறிய
புரைத னூடுளம போயபபுலம பாவகை
வரத னேகுறிக கொளளெனை மாநகளி
யிரத னேயிறை வாவுன னடைககலம். 6

சீத மோடழ றீமை நலஙகுல
மேத மொனறற வேயுள மொததிட
நாத னேகுறிக கொண்டு நடததெனை
யாத னேனறி யேனுனன டைககலம். 7

பஞச மோடு மழையடை பூசனோய்
கொஞ்சி றுரை நிலைகுலைக கத்தகு
நெஞச தோன்றி னிலைதள ராவகை
யஞச லெனறரு ளாயுன னடைககலம். 8

மிஞசி யேமிடை செய்விகற பஙகளா
னெஞசொா போதொரு வாககு நிலாமைகண்
டஞ்சி வநதுன னடைககலம பூண்டவென
னெஞச மேவி யிருநதரு ளினயலா. 9

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளநதுவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன னடைககலம். 10

பாடுதுறை - வாழ்க்கைப்பாடு

இரட்டைககுறள் வெண்செநதுறை

தன்னிலே யெலலா மிருககு மாகிற
றானெல்லாத துளளு மிருபப னாகிற
பினனிலன முனனில னுவ னாகிற
பெரிது முடிநததென வாழககைப பாடே. 1

குணககுன்று தானு யிருபப னாகிற
குணமிலி தானு யிருபப னாகி
லிணககொனறு மினறி யிருபப னாகி
லினறே முடிநததென வாழககைப பாடே. 2

அண்ட மனுவாப பெரிய னாகி
லனுவணட மாகச சிறிய னாகிற
கொணடாாகள கொணட வடிவ னாகிற
கூடி முடிநததென வாழககைப பாடே. 3

கலலதுந தீப நு மலல னாகி
னுனநதா னாகி யிருபப னாகி
லிலலது முள்ளது மலல னாகி
லினறே முடிநததென வாழககைப பாடே. 4

லொளியா யிருளா யிருபப னாகி
லுருவா யருவா யிருபப னாகிற
களியாக களியா யிருபப னாகிற
கடிதின் முடிநததென வாழககைப பாடே. 5

ஓரா யிரமபே ருடைய னாகி
லுண்மைக கொருபேரு மிலலை யாகில
வாராதே நமபால வருவ னாகில
வநது முடிநததென வாழககைப பாடே. 6

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ னாகி
விளமை மூப்பின்றி யிருப்ப னாகி
லருக்கறுக்க தானொளி யாவ னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 7

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப னாகிற்
சுகசொரூ பன்னா யிருப்ப னாகி
லெல்லாமா யல்லா திருப்ப னாகி
லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 8

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப னாகிற்
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப னாகி
லெண்ணிய னாயதி தூர னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 9

வித்தின்றி யேநாறு செய்வ னாகில்
விளையாதே போகம் விளைப்ப னாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல னாகிற்
சால முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 10

எக்காலு மென்னுங் கெடாத வனை
யெப்பொரு ளுந்தந்த வப்பொருளைத்
துக்காய்ப் புகுந்துநின் றாட வேண்டுந்
தொந்தசி யென்றுநின் றாட வேண்டுமே. 11

பாடுதுறை - காரணாகாரணக் கரணத்திகழ்ச்சி

ஈற்றடி மிக்குவந்த நான்கடிக் கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவ ரின்றியாந் துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தே லெனவென்னைத் தானுடிப் புறத்தி
லழுந்தாப் பொழுதி னுரைத்தா னுரைத்த
செழுந்தேற லுண்டார் செவியுஞ் செவியே
தேசிகனைச் சேர்ந்தார் செவியுஞ் செவியே. 1

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பை பழுத்துதிர்ந் தோர்கொள்கைவா யின்னுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விருப்பத் தவமில்லார் பொய்யென்ன மெய்யோ
பெயக்கோபி லாரைப் பொய்யென்ன மெய்யோ. 2

ஒளிக்கு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க ணெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழலகாணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. 3

பொற்று மறைபவனுப்ப புத்தேளி ராயவாந்த
சற்று மரசாயச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சுற்று மறைபோற் சுழலா வகையாண்ட
நற்று மறைமுரலா நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கவரா நாசியு நாசியே. 4

உபாந்தவா ஞொரு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப பாமிசையே யென்னை
யயாந்தவா மூடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நற்சொரூபா னந்தனென்று நாவென்ன நாவே 5

மலமோன முதலோர் மறைகோடி கோடி
கலைதேடி நின்றயரக் கணகாண வந்தென
றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றாவ
வலாதேடிப் போகா வடியு மடியே
பாலயனுந் தாழ்போகா வடியு மடியே 6

குழலே யனையமொழிக் கோல்வளையார் மாயச்
சுழலே யுழன்றுபனந்த தொலைவினையேன் செலவு
மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வமபொற்
கழலேவல செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. 7

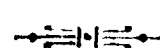
உமைமந் தனக்கி ழுபதிடந்த நேதுரு
சிவமுந் திருவுருவாயத் திடேன தெலலா
பவமுங் கெடவருளும பங்கயத்தே வீழ்ந்த
தவமுனபு செய்யாத தலையுந் தலையே
தலைவனருள் சூடாத் தலையுந் தலையே. 8

சீர்பாடி மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைமிகு
மார்பாலே சார்பாத வானந்தன் றனவந்தின
சேர்பாரி ரிலமேல் ஞானமரிய வுடபுகுந்த

நேர்படு தானினையா நெஞ்செனன நெஞ்சே
நெகக்குநெக குள்ளுருகா நெஞசென்ன நெஞசே. 9

இம்மை மறுமை யெனபபகரு மின்னல்சோ
பொய்ம்மை யுருவாகிப பொன்றுமைப போதமாய்
மெய்ம்மையா னநதம வெறுமின்ப மாய்விளஙகுந
தமமைப பெறவிலலாா தரமென்ன தரமே
தறசொருப மாகாதாா தரமென்ன தரமே. 10

பாடுதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா

உபபகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற பசிகெடுமோ
லபபதுண்டு கூவலகுள மாறகனி—விபபடியைப
பாாததமையாய் நெஞசே பரநதெழுநது சென்றுழும
போத்துளதின் மேலவருமோ பேறு 1

பல்காய நறகறியும பானெய்பழுத நோடடிசில
செலவாய தேசஞ செறிநதாலு—மெலலவினை
யூட்டாவூ முண்டே யுறுபிணி யாதொனறுல
விட்டாதோ நெஞசே விரைநது. 3

நல்ல வறுசுவைதா ளுககினுனி மாததிரமே
யெல்லை யிருவிரலே யலலதிலை—மெலல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞசே
பொருகடலைத தான்கடபபாய் போய. 3

ஆடை யழகினைநல் காதரிததே யாஙகநதறநெனா
றேடி யுறுபொருளுந குறறுழனறுய—கூடியமேதல
வண்ணா னெவிமருவாா வையபிடமற றினனவற்று
லெண்ணாயோ நெஞசே யிடா. 4

கநதையொடு வெண்ணீறு கண்முழைபாழ்ங் கோயிலபல
முநதையுள சீத முறுபென்னின—வெநதுயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங கூடமிகை யிதததைகா
ணுடையினிற் காரியநதா னுங்கு 5

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக கிட்டாமை
யேயா வமைநதா யிடாநெஞ்சே—சாயோ
கடையானாக் காய்பசிககே கால்குலைவா கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். 6

அமையாதே பெற்றதனு லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுநதோடு கின்றாய்—சமையாச
சிறுமைக்கு விததநுவாந தேறாய் மனனே
மறுமைகரு மஃதே மறைபபு. 7

ஆறறங் கரைபபசுத்தா னக்கரையோ டிககரையாய்த்
தோறறும் பசுபபைத் தொடாவுறுமே—யாறற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைநதலைபபட் டோடு
மிதுவே யுனககிதனுற பேறு. 8

இருநதவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருபப தனறோ
பெருநநகைமைக காபரணம பேதாய—மருநதெனவே
யாஙகினியாா தஙகடையிற சென்றிடினு மாதரியார
பாஙகிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார. 9

உணர்நதாாக குடமபு மிகையென் றுலக
முணாநதா ருணாநதே யுரைததா—ரிணைநதாம
பொருண்முழுதும விட்டாலும பொயயுடமபிற காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறிதது. 10

இலலாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நலலாா துணிபொருளை நாடுஙகா—லெல்லா
மமைநதபடி யேவருமா லாஙகசைவெ னெஞ்சே
சமைநதபொரு டாமறிவாா தாம. 11

இஙகேதஙன னூலுயிரை யேதமறக கண்டவிடத
தஙகே யெலாமமைய லாயிருகக—வெஙகேனுங
காடு மலையுங கடநதுடமபுக காய்வருநதி
யோடுவதே னெஞ்சே யுரை. 12

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற
கமையுற்ற ஞானக கருமமைத்—தமையுற்ற
வாரியாபாற பெற்றங் கவரடிககே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுறறு. 13

நீடுந் தலைகீழ்தான் மேலாகி நின்றாலுங்
கூடும் படியொழியக் கூடாதா—லோடி
வருந்நாம முள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. 14

நல்லோரை மேவி நலங்கிடைக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டோடிப் போகாதே—யெல்லா
மருளியவர் செய்தங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று. 15

வைதலும் வாழ்த்துதலும் வார்த்தையின்ற் கற்பித்து
நையுமது நெஞ்சே நலமன்று—மெய்யும்
புரையிடத்து வாய்ப் புரைக்குமொலி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. 16

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வூத்தைகமழ்
புன்புலையாங் குற்பப் புலாலுடம்பை—யன்புடனே
யெத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராதமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. 17

வாயுவன் னீர்பிணிதான் மற்றும் பலபலவாய்
வாய்சட வேதுவினா லாம்பயனுக்—கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனமே வுத்தத்தையு
மற்றவனா நெஞ்சே மதி. 18

ஆரவமொடு செற்றதனை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே
சாரமுள தெய்வவிடத்துந் தானகொண்டு—நேரவுணர்
நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. 19

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவிற் கொலநாதே
குற்றநல மெனக்கோள் குறுகாதே—மற்றும்
பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
நயமுமற வாதே நட. 20

பொய்க்கனவும் பேய்த்தேநப் போலுமுடல் போமளவுஞ்
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை—நெக்குருகிப்
பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிரு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேனமேலு—மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிதை நெஞ்சே
யொடிவரவே நீயுண் டிரு. 22

பாடுதுறை - வளவி யுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்து வருங்
குறள் வெண்செந்துறை

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லை வாணா
ளிதிலுள்ள துன்பங்க ளெண்ணில கோடி
யமைத்துனைப் பார்த்தல் லலறு நெஞ்சே
யாண்டவ னென்றென் றரற்ற வாரீர். 1

பின்னிலு நோய்திவ் வுடம்பின் றன்மை
போனமேலும் வந்திடு மேவுந் தொக
னன்னதே யிவ்வுடம் பாவ தாறு
லாயவனை யெப்போது மாய வாரீர் 2

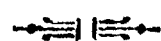
இல்லாது வேண்டினும் வந்திசைப
வுள்ளது தள்ளினு மூடி மாறு
மெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்சை யின்றி
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீர் 3

என்றுனை கேளிர் தொன்று நெஞ்சே
யெதேனுஞ் செய்தினி யுள்ள காலந்
தன்றுந் நாபோமை யாண்டி நொண்ட
தாளகனை போவா துரற்ற வாரீர் 4

பொன்று முடம்பு பொருந்து மின்பம்
புனலுனை நீர்க்குமி ழ்ன்மை நெஞ்சே
யென்றறி வெல்லாம் விழ விட்டே
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீர். 5

ஒன்றெனி லாயிரங் கோடி துன்ப
மோய்வின்றி மேவரு மொரி னொன்றே
யொன்றுமற் றுள்ளன மாயி ருந்தே
யுள்ளான் கழிக்க வொருப்பட வீர 6

தடையகற்றற்கேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

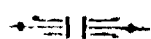
அடிநான்காயத் தம்முளொத்துவந்த

குறள் வெண்செந்துறை

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கள் முத்திரை
செம்பிற செறிக்கப் படாதெங்கள் முத்திரை
யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கள் முத்திரை
யாலின்கீழ் நால்வர்க் கரன்சொன்ன முத்திரை 1

எண்ணி விலக்கிட் டிடாதெங்கள் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கள் முத்திரை
பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. 2

வெண்ணூலிற் கோவைப் படாதெங்கள் முத்திரை
வேதமா நூலின் விளைகின்ற முத்திரை
பெண்ணு ணலாத பெருமானறன் முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோனறன் முத்திரை. 3

பாடுதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

ஆடி பார்க்குந்தேடா வாரக் கோனே
யடையப் படாதுதேடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே 1

குறுகவலை குறுகவலை கோலக் கோனே
குரவனடி குறுகவலை கோலக் கோனே
குறுகவலைத் தவிழ்விராய கோலக் கோனே
குரமம்பைத்தலைக் குலையவிராய கோலக் கோனே. 2

ஓடியிடு காடேநான போருந்தேனே
யோடாமை யுள்ளே யறிந்து தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிந்த வாறே
யோவாமை நின்று நின்றுந்தேனே 3

ஓவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக மூன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. 4

காணாதே நின்று கழியு மென்னைக்
காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. 5

அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யென்னையு மந்தப்
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. 6

பேராமைப் பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானா யிருக்கு தேனே. 7

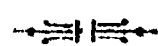
உண்டு களித்துநின் றாடு தேனே
யோவா தொளிர்நின் றாடு தேனே
யண்ட மழிந்துநின் றாடு தேனே
யலைவறக் கொட்டிநின் றாடு தேனே 8

உண்மைக் குழலைநின் றூது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. 9

ஆதார மிக்குநின் றாடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றாடாய கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. 10

உபதேசக்கிரம முணருமா றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

நித்திய வநித்தி யங்க ளிணையறத் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றாறு கூட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவசா தனமி நான்கே. 1

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறாம்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்
அமர்தரு கருமம் பற்று தறுத்தலே விடலென் றாகும்
மமர்செயுங் காம மாதி வரினடக் குதல்ச கித்தல் 2

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையினச்சொற் பொருளி தாமே. 3

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும்
நாதன் விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே. 4

இவனதி காரி யானோ னிந்திரி யங்க ளாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும்
தவனமூன் றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பிப்
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே. 5

ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணைகண் மூன்றில்
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போல்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. 6

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான். 7

அன்னதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோககித் தடவிசசங் கிதியி ருத்தி
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற றொடர்பவந் தொலையு மென்றான். 8

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னுஙரு சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாறறு முபாயமொன றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேறறல் வேண்டு மென்றான். 9

அடங்கிய விருத்தி யானென றறிந்தபின் செறிநத மண்ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
யுடமபினுட் சீவ னைபபாாத துபதேச மோது வாரே. 10

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்
பினனையத் தலைவன றுனயப பிரமமாயப பிறபபுத் தீரவன
உனனைநீ யறிநதா யாகி லுனககொரு கேடு மிலலை
எனனைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித தேனே. 11

என்னைததான சடனு வுள்ளத தெண்ணியோ சொன்னீ யையா
தனனைததா னறியா மாநதா தரணியி லொருவ ருண்டோ
பினனைததா னவாக ளெலலாம பிறநதிறந துழலு வானேன்
நினனைததா னமபி னேறகு நின்னய மருளு வீரே. 12

இன்னது தேகந தேகி யிவனென வுணர்வான் யாவன்
அன்னவன் றனனைத தானென் றறிநதவ னுகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல லாம லெனறுன
பின்னது கேட்ட வையர் பிழையு நகையுங் கொண்டார். 13

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில வநது முனைததவ னெவனீ சொலவாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றுச சுழுத்திகண் டவனு சொல்வாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய். 14

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும் வேறென் றேபோல்
தினமது பவிப்ப தொகரும் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும பின்னே மறைக்கும தருளு வீரே. 15

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே. 16

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்குமவ் வேதாந்த மெல்லாம்
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தான்
முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய். 17

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லாம்
ஓரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோதல்
நாரூடு பணியாய்த் தோன்றல் நரனுகித் தறியிற் றோன்றல்
நீரூடு கானற் றோன்றல் நிறந்தலம் வெளியிற் றோன்றல். 18

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்று யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்
அப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாம்
செப்புகற் பனையி னாலே செனித்ததென் றறிந்து கொள்ளே. 19

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த் தெளிந்தவா காசம் போல
அற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். 20

அரவன்று கயிறென் றுற்போ லாளன்று தறியென் றற்போல்
குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறுநா லொளியைக் கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்றும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண். 21

படமுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்கில்
கடமுமண் ணும்போ லொன்றுங் காரிய காரணங்கள்
உடனமுதற் சுபாவ மீற வொன்றிலொன் றுதித்த வாறே
அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே. 22

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றுற் சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னில் மோகநித் திரைவி லங்கால்
நித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. 23

இமபரி னஞ்சை நஞசா விரும்பினே யிரும்பா லெய்யும்
அமபினே யம்பாற பறறு மழுக்கினே யழுக்கான் மாயபபா
வம்பியன் மாயை தனனே மாயையான் மாய்ப்பா பின்னேத
தம்பமா மதுவுங் கூடச சவஞசுடு தடிபோற போமே 24

இந்தமா யையினுற சீவாக கேழவத் தைகளுநண் டாகும்
அநதவே ழவததை தமமை யடைவினின மொழியக கேளாய்
முநதவஞ ஞான மூடன முனேத்தலகா ணுத ஞானம்
சநதநங கண்ட ஞானந தழல்கெடல குளிாமை யாதல 25

பிரமமாந தனேம றநத பேதைமை யேயஞ ஞானம்
பரனிலே காணு மெனறு பகாதலா வரண மூடல
நரனெருு கருததாற சீவ னெனென முனேதத ரேறறம
குரவன்வாக் கியததாற றனேக குறிககொளல பரோட்ச ஞானம.

தததுவ விசாரஞ செயது சகலசந தேக முமபோய
அத்துவி தநதா னுத லபரோடச ஞான மாகும
கததனுஞ சீவ பேதங கழிவதே துககம போகல
முததனு மெலலாஞ செய்து முடிநததா நந்த மாமே. 27

இதுகினை கறியும வண்ண மிபபடி யொருதிட் டாநதம
புதுமையாங கதைகேள் பததுப புருடரோ ராறறை நீநதி
உததீ ரததி லேறி யொருவனெனை பதுபே ரெணணி
அதனெடு தசமன றெனன றறியாமன மயஙகி னனறன. 28

அறியாத மயலஞ ஞான மவனிலலேக காணு மெனறல
பிறியாவா வரண மாகும பிழைகொண் டழலவிட் சேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிறகினறு னெனற சொல்லேக
குறியாக வெண்ணி நெஞசிற கொள்வது பரோடச ஞானம 29

புணணிய பதிகன் பின்னும புருடரோன பதின்மா தம்மை
எணணுநீ தசம னைவை யென்னவே தனனேக காணல்
கண்ணினிற கண்ட ஞானங களைதலபோ வதுநோய் போதல்
திண்ணிய மனததி லேயாந தெளிதலா நநத மாமே. 30

தசபுமான தனேக்கண் டாறபோற சறகுரு மூாத்தி யேயென்
நிசவடி வினேயான் காண நீர்காடடல வேண்டு மென்றுன்
சுசிபெறு மிலட்சி யாாத்தங துவமபதங தறப தஙகட்
கசிபத வைககியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய். 31

விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரின்
மண்ணொன்று கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்றும
எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம பிரம மீசன்
நண்ணுங்கூ டத்தன் சீவ ஞனகுசை தரய மாமே. 32

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகலபத மிரண்டி னுக்கும்
வாசசியம லட்சி யந்தான மலமிலாப் பிரம மான்மா
காச்சிய பாலி னெய்போற கலநதொன்றுங் கடைநதெ டுக்கும்
ஆசசிய மென்ன வுன்னை யறிநதுநீ பிறிநது கொள்ளே. 33

பிறிவதெப படியென் றக்காற் பிணமாகு முடலு னென்னும
அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மனறோ
வெறியதோர் துருததி மூகுகின விடுவது போலுன் மூகுகால
எறிபிரா ணனுநீ யலலை யிராசத குணவி காரம. 34

கரணமா மனது புத்தி கருததாவா மவையான மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ சததுவ குணவி காரம
வரமறு துயிலா நந்த மயனையு நானென ஞேத
விரவிய தமவஞ ஞான விருததியின விகார மாமே. 35

சததொடு சித்தா நந்தஞ சமநதிரஞ சாட்சி யேகம
நிததியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவ றிநது
போததொடு சடந்துக் காதி பொருநதிப தபக ளான
குததிர பஞச கோசக குகைவிட்டு வெளியி லாவாய். 36

பஞசகோ சமுமவிட் டபபாற் பாககினற பொழுது பாழே
விஞசிய ததுவல் லாமல வேறொனறுந தெரியா காணை
அஞசன விருளை யோநா னகமென வநப விபபேன்
வஞசமில் குருவே யெனற மகனமதி தெளியச சொல்வான். 37

முன்புகல தசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
ஒன்பது பேரைக கண்ட வொருவனை தனைககா ணுத
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா மூவனே பாராய்
அன்புள மகனை காண்ப தடஙகலுங காண்பா னீயே. 38

தூலசூட் சுமவஞ ஞானந தோனறுமுன் றவதனை தாமும
காலமோர மூன்றுஞ சன்மக் கடலெழுங கலலோ லஙகள
போலவே வந்து வநது போனவெத தனையென பேறனா
ஆலமர் கடவு ளாணை யவைககெலாஞ சாட்சி நீயே. 39

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ
பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பாரப்ப துந் தனைக்கொண் டேதான்
அல்லாமற் பதினொன் றாறு மவனிடத் துண்டோ பாராய். 40

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணும்
அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவத்தை பலமாய்த் தீரும்
அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
அறிபொரு ளாகு முன்னை யநுபவித் தறிவாய் நீயே 41

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராமல்
இடராகிற் பொருளா மன்னா மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வார்
திடமான வதுவு மூன்றாச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்
விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே. 42

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடு தென்றும்
தங்கிய சோயந் தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்கள்
இங்குதா ரணங்க ளாகி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெல்லாம் பொருளாந் தானே. 43

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம்
அன்னிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கியமவி டாமல்
உன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும். 44

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமாய்ச் சாட்சி யான
வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு
நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னும்
அத்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத வைக்கியங் காட்டும். 45

கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடிப்போன் றுமெப் போதும்
இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
இடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே. 46

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளில்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடத்தன் பிரம மென்னும்
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான். 47

அனுபவா நந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன சுபாவ மானான். 48

அனிமக னெடும்போ திவ்வா றானபின் மனந்து மெள்ள
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமலதே சிகனைக் கண்டான்
துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்தான்
குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான். 49

ஐயனே யெனதுள் ளேநின் றநந்தசன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றொன்று மில்லை திருவடி போற்றி போற்றி. 50

சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையா டருளிச் செய்வார்
தட்டமாந் தடைகள் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருக்கி னீதே நீசெயு முதவி யாமே. 51

நீரொன்ன நிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும்
நானாகத் தெளிந்த ஞான நமுடிமோ குருவே யென்றான்
தானாகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றேறினாலும்
ஆனாலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைத்தி டாதே. 52

தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
உடனுடன் வருமவந் தங்கா னுயர்ஞானங் கெடும்இ வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே. 53

அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கினை ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்போ வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. 54

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்
குரவனவாக வியாம பாமறக் குழம்புவ தானசந் தேகம்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். 55

தத்துவ வறுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார்
ஒத்துள பொருளு கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தெரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. 56

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு முன்பால்
அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும். 57

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்டன்
ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம வித்தின்
தானமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன். 58

தீரராய்ப் பிரம வித்தா யுந்தெளிந் தவர்தெளியு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும் பலர்க்குப கார மாக
கோரதாச் செயவர் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர். 59

காமமா திகளவந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டித்த திறமை காட்டார்
ஊமரு மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன் முத்தர். 60

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்விண் விழுது விழுந்து
பொன்றின சவமவாழ்ந் தாலும் புதுமையா வென்னலும் பாரார்
நன்றுதீ தென்னா சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர். 61

பின்னுமூ வரிவி ரண்டு போகளுஞ் சமாதி யோகம்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந் தானுய
உன்னுவோ னவனவேற் றோரா னுணர்பவன் வரியா னாகும்
அன்னியா தமமாற் றனனு லறியாம்நா னவரிட்ட னாமே 62

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றால்
பெரிதான திருஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தநுப வியான
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார். 63

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்பு தோன்றுங் கிணற்றிறா காசம் போலே
ஒல்லையாம பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்றும
எல்லையி லுமெய போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய. 64

கானனீர கிளிஞ்சில் வெள்ளி கநதாபப நகாக ளூலூ
வானமை கயிறறிற பாமபு மலடிசேய முயலின கோடு
பீனமாக தறிபு மானிற பிரபஞச மெலலாம பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுனனை நமமாணை மறநதி டாதே. 65

நாகுழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கமபம
உரமுறக குததிக குத்தி யுறைபபிகரு முபாயம போலே
பரமசிற சொருபந தனனிற பறறிய மனோவி ருததி
திரநிலே பெறசசந தேகந தெளிதலே மொழிகின றேனே 66

நறகருத் துடையோ ளூகி ஞானவா ளூகி நின்றோன
மர்ககட நியாயம் போலே மகாபூத விகாரந தொட்டு
நிாகுண வினேதக முததி நிலைபரி யநதஞ சொனன
சறகுரு வினைவி டாமற சநதத மநு ரிததான. 67

சநததம புருடன் றனனைச சாயைபோல விடாம லனபாா
மைநதனே நோககிச சாட்சி பாதநிர பாய்நின றயோ
சிநதையி லைய மெலலாந தீாநதவோ தெளிவி றுள்ளோ *
அநதரங கலநத துணடோ வநுபவ முரைசெய் வாயே 68

எனவுரைத தருளு மாசா ஞிருபதம வணஙகி யெநதாய்
சனனவன காட்டின போகத தமதநெழு பேதப பேயகள்
உனதருளு ளுதய வெறபி னுபதேச வநுககன றேன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வானகதி பரநதா னுண்டோ. 69

மநதிர மூாததி தன்னுன மாறறிய பேய்போ லூலும்
எநதிர மெழுதிக கடடி யினிவரா வகைசெய வாாபோல்
முநதியுன னுபதேச சதநான மோகமபோ ளுளு மையா
புநதினி றுறைதக வினனம புகலுமவிண ணபப முணடே. 70

ஆகமப பிரமா ணததா லறியெனறும் வாக்குக் கெட்டா
தேகமாம பிரம மெனறு மிதபதத தாலுணாவா யென்றும
சோகமா மனத்திற கெட்டாச சுயஞசோதி யெனறுஞ் சொன்னீர்
யோகமா மிரணடு சங்கை முனாததன பரிததி டீரே. 71

மற்றைமுப பிரமா ணத்தால் வத்துநின் ணயங்கூ டாதே
உற்றதோர விடயம பூத முபயமன் ருத லாலே
குற்றமாங குணவி சேடங கூடாம லிருககை யாலே
இற்றது வாககுக கெடடா தென்பது மறிவாய் நீயே. 72

வாக்கியங தனககெட டாது வததுவென றுரைதத வேதம்
வாககிய விருததி யாலவ வததுவைக் காட்டிற றனறோ
வாககியங களிலே மான மாவதே தெனறு யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய். 73

தன்பதி யலலாப போக டமையலல னலல னென்றாள்
அன்பனைக் கேடட நோ மவளவெடகி மௌந மானாள்
என்பது போல நீககி யிதன்றிதன் றெனசசே டிதத
பின்பரப பிரமந தனனைப பேசாமற் காட்டும வேதம். 74

முநதிய சங்கை தீர மொழிநததை யறிநது கொள்வாய்
பிநதிய சஙகை தீரப பேசுமுத தரநீ கேளாய்
இநதியங களுககி ராச னிதயமா மதினெண் ணஙகள
புநதியு மனமு மெனறே புறததகத துலாவி யாடும. 75

உன்முகம போறகண் ணடிக் குளளொரு முகங்கண் டாறபோல்
சின்மய வடிவின சாயை சிததுப்போற புததி தோன்றும
நினமனறே விருத்தி யநத நிழலவழி யாயு லாவும
தன்மநன மகனே யித்தைதத தானன்றோ ஞான மென்பார். 76

உருக்கிய தராநீர நாநா வுருவஙக ளாறைற போல
விருததிகள கடப டாதி விடயமாயப பரிண மிககும்
அருபபல விடய மெல்லா மாபாசன றேறறு விககும்
இருடடினில் விளககுங கண்ணு மிலலாமற பொருளகா ணாதே.

எரிகின்ற விளககாற கண்ணு விருடபொருள் காணல் வேண்டும்
தெரிகினற சகததைக் காணச சென்றிடிற கண்ணே போதும்
விரிகினற சகத்தைக காண விருததியும பலமும வேண்டும்
புரிகின்ற விருததி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்
[க்கே. 78

விருத்தியும பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள்
கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங கணக்கினுன் மனததிற் கெட்டும்
வருத்திய பலமா மிநத மனததிற்கெட் டாது கண்டாய்
அருத்தமிப் படியென றைப மகன்றுநீ தெளிநதி டாயே. 79

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தேனி னியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித் தாநந்தாகார மாவதன்றோ சமாதி யோகம், உஞ்சலையொத் தலை வதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்கு மிந்த, நெஞ்சகமவத் துவிலசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல் வீரே. 80

கருதுமனோ குணமூன்று மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தால் மற்றிரண்டுங் கரந்து நிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போது சன்மார்க்க மானதெய்வ சம்பத் துண்டாம், மருவுரசோ குண மாகி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு மாகும், அரு மகனே தமோகுணமே லான போதி லசுரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே. 81

மனத்துசத் துவசொரூப மற்றி ரண்டும் வந்துகலந் தனவற்றை மாற்றி னாற்போம், தன்றாசன மாக்கத்தை விட்டி ருந்த போது தமோகுணமும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக், கன பரிணா மஞ்சலனம் போம்போ னக்காற் களங்கமற்று நின்றவா காசம் போலும், நினைத்துளம்ப படியாம்ப பிரபந்த தோன்றாய் நிருவி கற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே. 82

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர் களங்கமற்ற கண் ணாடி காட்டும் போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி விகற் பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற் போல, அளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா யாநந்த மாம்பிரமத் தைக்கிய மான, உளந்தெ ளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே புலைவெயமேகே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே. 83

ஏகமாய் மனமிறந்தாற் சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்த மெதனா லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்றோ புசிப்பதென்றான் மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமா மனமிறந்தாற் போக மில்லை தோன்று மெனின் முத்தரென்று சொல்லக்கூ டாதே, மோகமா மிறுதெளியக் குருவே நன்று மொழிந் தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ முத்தி தானே. 84

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூபமென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமிவற்றில், வினைவாத சீவன்முத்த ரிடத்திலொன் றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுகண்டாய், தன்தான

சத்துவமாய் மனஞ்சேடித்துத் தமசுரச சுகணசித்தல் சொரூப நாசம, அனகாசத துவந்தானு மினைக தேக மடங்குமபோ தடங்கு தலே யரூபநாசம. 85

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந் துகளிருள்போ னுன் மனமென் சொலலுமபோமபோம், வாத்தமா ணததிலவநத வுணவை யுண்பாா வருவதுமபோ வதுநினைநது மகிழாா வாடாா, கர்த் தாா மகந்தைதையைவிட டகாதத ராகிக கரணவிருத திகளவத்தை காண்பாா ராகி, முத்தாா யிருககலுமாம் புசிபபுங கூடு முட்டிலை யென் றறிநது சஙகை மோசிப பாயே. 86

விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்றே மனமலைநது விடாதோ விட்டால, அவதான நழுவுமனறே வென்று யாசி லதறகொருதிட் டாநதஙகே ளாசை கொண்டு, நவமாகப பர புருடன் றன்னைக கூடி நயநதுக மறுபவித்த நாரி நெஞசந, தவ மாக மனைதொழிலகள் செய்யும போதுந தழுவியநு பவிதத சுகந தனைவி டாதே. 87

தேகத்த னலனுகி யகர்த்த னுகிச சிவனின்றிப பிரமமாய்த் தெளிநத முகதன, போகத்தை யுணப னென்றுற கருத்தா வாமே பூரணமா மகாத்தனுககுப போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத் தருளுங் குருவே யிநதத துகளறுகக வேண்டுமென்று சொன்னு யாகில, மாகாததன மாபோகி மாததி யாகி வகைமூனறு யவரிருக் கு மகிமை கேளாய். 88

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங காந்தச் சிலைமலை முன் னிருமபுகள்சேட் டிககு மாபோல, செய்கையுஞ்செய் விக் கையுமற் றிருககுமெனமுன் செடமான வுலகமெலாஞ சேடடை செய்யும, மெய்கலநத விநதிரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தானு, மெய்கலநத சமாதிககுஞ் சாட்சி யோநான் வெயில் போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன். 89

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்பத் தியமெனவூ ணுய்நதி டாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத் தீபபோற் போகங்கள் புசிபபவன்மா போகி யாகும், சிறி துபெரி துகடனதந் நியங்க ணன்மை தீமைகள்சே ரினும்படிகச் செயல்போற் சித்தம, வெறிதிருககு மவனேமாத் தியாகி யாவன் விரதமிம்மூன் றுடையவரோ வீடு ளோரே. 90

ஆனா லையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்றாலும்
நானா விவகா ரந்துய ரலவோ ஞான சுகந்தருமோ
போனா லன்றோ நன்றா நிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ
தானா நிட்டை புரிந்தார செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படியோ. 91

தெரிதரு மகனே யாரம பத்தொடு தீரும் விவகாரம்
உரியதி யானமும் விவகா ரங்களு முளளத தொழிலன்றோ[டோ
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்
அரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னுரு டனுமன்றே. 92

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவருள்
சித்த மடங்கு தியானா திகள்சிலர் செய்குவ தென்னென்றால்
இத்தல மருவும் பிராரத் தபபிறி வெபபடி யபபடியே
முத்தரும வெகுவித மாகுவ ரென்பது முனனே சொன்னேனே

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம ஞானிகள விவகாரம்
அல்லது வேறொரு பெறுபே றுமமிலை யதனாற் பிணியுமிலை
வல்ல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம
எல்லவ ருக்கு மநுககிர களுசெயு மீச னடைந்திலனே. 94

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி பெழுநதரு ளுங்குருவே
ஈசனு ஞானியு மொபபென் றீரே யெபபடி யொபபென்றால்
ஈசனு ஞானியு மமதை யகநதை யிகநததி னாலொபபாம்
ஈசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெலலா மிவனாமே. 95

எல்லாச சீவரு மிவனா மென்றீ ரிவன்றான் முத்தியடைந்
தெல்லாச சீவரு முததி பெறும விருபபா னேனையா
எல்லாச சீவரும் வெவ்வே றானா லிவனெல் லாமலனே
எல்லாப பொருளு முரைததருள் குருவே யிதைநீ மொழியீரே.

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞ்சீவர்
அகமெனு மந்தக் கரணோ பாதிக ளளவிலை யாதலினால்
சகமுழு துங்குளிர் சநதிர னேகளு சலசந திராபலராம்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால் சட்டி குடம்பலவால். 97

சட்டி குடங்களி லொன்று நசித்திடி னதினுட் சலசந்திரன்
ஓட்டு முதற்சந திரனொடு கூடு மொழிநதவை கூடாவே
கட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மாவில
கிட்டு மயிகக முபாதி கெடாதவா கேவல மாகாரே. 98

இவனயன் மால்சிவ னாகிய விப்ரேர டெப்படி யொப்பாவான
சிவன்முதன் மூவரு மகில சிருட்டி திதிசா சங்களசெய்வார
அவர்பிறர் மதிகளு முககா லங்களு மறிவார விபுவாவார
தவமிகு குருவே யிவனுக கவையிலொர சறறுங காணேனே 99

தடத்து நீரிலாத் திரியொளி யுபயமுந தழுவுமா தனைக்காக்கும், குடதது நீரவிளக கினிலொளி யிரண்டுமோர குடமபமாத திரங்காக்கும், அடுத்த மைநதனே ஞானியு மீசனு மறிவினற பிறிவிலலை, கெடுதத மாயையின் குணஙகளான மேலெனறுங நீழென்றும பிரிவாமே. 100

இலகக மாயிரஞ சுருதிபா லூகததா லெனமன மசையாமல், பெலகக வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப பிராநதிபோயந தெளிவானேன, துலக்க மானகண் ணுடிமை யடிககடு துலககிறை பழுதன்றே, அலககண மாறறிய தேவரீ ரெனதுளை யமிரதஙக டெவிட்டாவே. 101

ஆன பாவிக ளடைவன நரகஙக ளவசிய மானாலும
தான மநதிர விரதவோ மஙகளாற றவிருமென பதுபொய்யோ
ஈன மாமபல சனமசரு சிதவினை யெத்தனை யானாலும
ஞான மாஙகனல சுடுமெனற மறைமொழி நமபினல விடுண்டே.

அழிவி லாததற பதநதனை மைநதனே யகமுகத தவாசோவார
வழிந டப்பவர பாமுக மாயினும மலாநதகண் ணிருநதாலும
குழியில வீழ்வாகா ணப்படி வெளிமுகங கொண்டோ மிகளானோ
பழித ருமபிறவிககட லமுந்துவா பாகதி யடையாரே. 103

சிறநத நன்மையுந தீமையு மீசனா செய்விககுஞ் செயலனறோ, பிறநத சீவாக ளெனசெயவ ரவாகணமேற பிழைசொலும வழியேதோ, துறநத தேசிக மூாததியே யெனறிடிற சுருதிநூற பொருண்மார்க்கம, மறநத மூடாகள் வசனிககும பிராநதிகாண் மைநதனே யதுகேளாய. 104

திகழுந்த வீசனா சிருட்டியுஞ சீவனா சிருட்டியும வெவவேற
சகநத னிறபொது வீசனா சிருட்டிகள சராசரப பொருளெல்லாம
[illegible]
இகழுநத சீவனா சிருட்டி [illegible] 105

மூவ ராமபரன் சிருட்டிக ளுயிர்கடெலா முத்திசா தனமாகும்
சீவ னாசெயுஞ் சிருட்டிக டங்களேச செனிபபிக்கும பிணியாகும்
தாவ ராதிக ணசிததிடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்க ணசியாவாங
கோவ மாதிக ணசித்திடிற பந்தமாங் கொடுமெபிற விகள்போமே.

ஈசா காரியம பிரளயத் தொழியவு மெவாபவ மொழிந்தாாகள
தேச காலதே காதிக ளிருககவுஞ் சீவகா ரியமோகம
நாச மாககிய விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத தாகளானா
பாச மோகங்கள் பசுககளின செயலனறிப பசுபதி செயலன்றே.

இந்தச் சீவனால வருமறு பகையெலா மிவனசெய லென்னுமல்
அந்தத தேவனால வருமெனற மூடாக ளதோகெதி யடைவாாகள்
இந்தச சீவனால வருமறு பகையெலா மிவனசெய லலலாமல்
அந்தத் தேவனு லனறெனும விவேகிக ளமலவீ டடைவாரே. 108

மனைவி லஙகறு மைந்தனை கறபக மரங்கனல புனனமூன் றும, தனைய டைநதவா வறுமையுஞ சீதமுந தாகமுந தவிாத தாளும, அனைய வீசனு மடைநதவாக கருளசெயவ னகனறவாக கருளசெய்யான, இனைய குறறங்க ளெவாகுறற மாகுமென் றெண் ணிநீ யறிவாயே. 109

ஒன்று கேண்மகனேபுமான முயற்சியா லுறைததுமா நுடர் க்கீசன, நன்று செய்யவே காட்டிய நூலவழி நடநதுநல லவாபின னே, சென்று நடடவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச செனித்தமா யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவா பவங்கள்போ நிசசய மிதுதானே 110

இந்த ஞானத்தான வருவதெப படியெனி லிடைவிடா விசார த்தால, வநத டைந்திடும விசாரந்தா னேதெனின் மனுதியானு சரீ ரத்தில, இந்த நானெவன சிததெது சடமெது விரண்டுமொன முக கூடும, பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல் பகாவிசா ரமதாகும.

இன்ன வாறநதப பிரமததை யறிவிக்கு மிலக்கணத தாலவே தம, சொன்ன ஞானமும விசாரததால் வருமனறிச சுருதிநூல படிததாலும, அன்ன தானங்க டவங்கண்மந திரங்களா சாரங்கள் யாகங்கள, என்ன செயயினுந தன்னைதத்தா னறிகின்ற நினைவகளால் வாராதே. 112

துளஙகு தர்பபண மழுககறக கைக்கொண்டு துலக்கிறுற் போமன்றி,விளஙகு புத்தியா லுலகிலா துலககிறுா விமலமே சிக மூாததி, களங்க மாகுமஞ ஞானமு மபபடிக் கருமததாற் கழுவா மல், உளஙகு றிததஞா னத்திறு லெபபடி யொழியுமீ தருள் வீரே. 113

தர்பப ணத்தினிற் களிமபுவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின்மைந்தா
கற்ப ளிஙகினிற கருநிறஞ் சகசமாக் கறுததன ருரோபம் [டும
தாபப ணத்தினி லழுககற வேண்டிறுற சாதனத் தொழில்வேண்
கற்ப ளிஙகிலா ரோபமே கறுபபெனறு கண்டிட மனமபோதும்.

இங்கு மபபடிச சசிதா நந்தததி லிடாசடம பொய்மூன்றும்
தஙகு மாயையின் கறபித மன்றியே சகசவாஸ் தவமனறே
பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக கருமஙகள் பகைசெயா துறவாக்குந்
துஙக ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச சுடுகின்ற நெருபபாமே.

மனைகருள் வைத்தபண் டஙகளை மறநதவன வருட நா றழுதாலும்
நினைதது ணாநதபின கிடடுமப படியிநத நின்மல வானமாவும
அனாதத மானதன் மறதியைக கெடுததுகதன் னறிவிறுற காணு
கனதத காமங்க ணூறுகஞ் செய்யினுங காணுமோ காணுதே [மல

தினமு மண்ணுகா பிளளைநோய்க கிரஙகியே தீமபண்ட மெதிாகாட்டிக, கனம ருநதுக ளொளிததுவைத் தழைககின்ற கருணைநற ருய்போலே, மனைய றஙகளசெய் மகஙகள்செய நன் றென்று மலாநதவா சகஞசொல்லும, நினைவு வேறுகாண் சுவாக்க கா மிகளநத நிண்ணயந தெரியாரே. 117

கள்ளு மூனுநீ விருமபினுன் மகஙகளசெய் காமததின மன தாறுல், கொளளுமம பெண்டொடு கலவிசெய யெனிலிவன குறை யெலாந தொடாமெனமேற, தள்ளும் வேதததின் சமமதஞ சகல முந தவிாவதே கருத்தாகும, விள்ளு மிவ்விதி யெனனெனிற் பூருவ நியமமாம் ·········ன்றே. 118

மதுவி றைசசிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணநதுபா ரெனல் பாராய், மிதுன விசசையும் புத்திரோற் பததியால் விருமபென்ற விதிபாராய், இதையும் விடடொழி யதிநயிட் டிகவநநிக் கிகழ்சசி யற் றதும்பாராய், அதைய றிநதுகன மங்களா சைகளொழிந தா நநத மடைவாயே 119

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூடும்
பலவு மானவஞ ஞானமு ஞானமும பகையென்ப துளதானல்
நிலவி லேமறுப போலவஞ ஞானமு நிமலஞா னதமோடே
குலவி நின்றிநதச சிருட்டிகள செயயுவுங கூடுமோ குருமூர்த்தி

சொரூப ஞானமும விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞா னமுமிரண்டாம, சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாய்த் தோனறுமமேவ றிலைமைநதா, சொரூப ஞானமஞ் ஞானசத் துருவனறு சுழுததியிற கணடாயே, சொரூப ஞானததின மருவுமஞ ஞானததைச சுடுமவிருத தியின ஞானம 121

விருத்தி மாயையைச சுழுததியிற சுடாததற் சொரூபஞானநதானே, விருததி ஞானமயச சுடடதெப படியெனில வெய்யிலா லுலகெஙகும, பரநதா சூரியன சூரிய காநததததிற பறறியகனியாகி, எரிதந வாறுபோற சமாதியில விருததியா லெரிகுமென றறிவாயே. 122

அருளு மையனே நிரிவித கரணததா லாகிய தொழிலெல்லாம, கரும மலலவோ விருததிஞா னமுமநதக கரணகா ரியமனறே, உரிய காமமஞ ஞானததைக கெடுககுமென றேதிணு லாகாதோ, பெரிய ஞானமென றதறகொரு பெயரிட்ட பெருமையையுரையீரே. 123

விருததி ஞானமந தககர ணததொடு விருததியா கிலுமைநதா
முருததி மககளே தஙகளிற பகைககினற துலகெஙகுங கண்டோ
கருத்த ஞகிய புருடாந திரஙகளாங கருமஙக ளவைபோல [மே
வருதத ஞானமோ புருடாந திரமன்று வஸ்துதந திரமாமே

கணட றிநது ஞானஙகேட டறுதனைக கருதுபா வனையோகம, கண்ட போசொலக கேட்டது மறநதுபோங கண்டது மறவாதே, கண்ட வஸ் துமெய திபானவஸ் துககள்பொய் கறுவியஞ ஞானததைக, கண்ட வககணங கொல்வது ஞானமே கருமமன் றறிவாயே 125

சருவ முத்தியைத தருகினற தியானமுஞ சததிய மன்றென்றால, சருவ முததியுஞ சததிய மனறென்று சஙகியா தேநீகேள், உருவங் கேட்டவன றியானிக்கும் பொழுதிலவ் வுருவம்வாஸ்தவமனறே, உருவ் மாகுமப பொழுதுகண் ணுறகண்ட வுருவம்வாஸ் தவமாமே. 126

சடம தாகிய நிபானமெய் யாகிய சர்வமுத தியைநல்கும், தி டம நானதெப படியெனி லவரவா தியானமே பிறபபாகும,உடல மாசையாற் றியானிககிற றியானிதத வுடல்களா குவாமைநதா, தொடாப வஙகெடச சொருபமே தியானிககிற சொருபமா குவர் மெய்யே. 127

பிரமருபததைத் தியானித்த போகளும பிரமமா குவரென் ருல், நரச ரீரமாங குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென்னுமே, பரம பாவனை பரோட்சமாம பினபநதப பரோட்சமே யபரோட் சம, திரவி சாரமா ஞானமா முததியாந தீரவைவயி தறிவாயே. 128

வீட தாமபரி பூரண சொருபததில் விருததிஞா னமுஙகூடிச
சேட மாகிஞ லகணடமா மநுபவ சிததியெப படியெனருல [யும்
சாடி நீாமணணெப பிரிததமேற ருமபொடி தாறுமண் ணுமொ
ஊடி ஞானமு மறிவிலா மைமையககெடுத நோககவே கெடுநதானே.

இந்த நிசசய முத்தரு ளநுபவ மிருபபதெப படியென்ருல், நிநதை யறறபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவுமபோற சுகமாவா,பநத முததிகண் மறநதுபோ முன்டொறு பலமசொலி னகையாவா, அநத ரததையுண டிபூநதம்தா கொசுகெனு மவாகளே நகை யாரோ. 130

மலடி மைநதனுந தானுவிற புநடனும வான்மலா முடிசூடி
இலகு கநதாபப நகரிலே சுததிகை யிரசதம் விலேபேசிக்
கலக மாயமுயற் கொமபிறுற குததிபே களைததிரு வருமாண்டார்
அலகை யாயினு ரெனுமவிவ காரததை யறிநதவன் மயங்கானே.

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெறற வகையெலாம் பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக களுககொரு பிறவியுஞ் சாதியும வேறுண்டோ, சேய சொககமு நரகமு நன்மையுந தீமையும பாராமல், தூய சததுசசித தாநநத பூரண சொருபமா யிருப் பாயே. 132

பஙக யாசனன் முதறபல தேவரும பாருள பெரியோரும
கஙகை யாதியாந தீரததமுந தேசமுங் காலமு மறைநாலும்
அங்க மாறுமந் திரஙகளுந தவஙகளு மசததிய மெனச சொன்ஞல்
எஙக ளுயக ளேயத ஞறகுறற மிலலேயோ மொழியீரே. 133

சொறப னநதனிற கண்டதைப பொய்யென்று சொல்வது பிழையானல, அறப மாயையிற றேன்றிய சகஙகளை யசததெனல்

பிழையாமே, சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற தோன்றிய சக மெலா மசத்திய மெனலாமே. 134

பொய்மை மெய்யெனற மூடர்புண் ணியரென்று புராணங் கூப பிடுமாஞல், மெய்மை மெய்யென்ற ஞானிகருக குற்றங்கள் விதிததசாத திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி ஞமரு பஙகளாம் பூதமா கியமாயை, மெயய தேதெனிற சசசிதா நநதமாய் வியா பிகரு மானமாவே 135

மாயை யென்பதே துடையரா ரெபபடி வநதது வருவா னேன், மாயை யென்பது பிரமததின வேறெனின வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யெனபதும பிரமமு மொனறெனின் வஸ்து வும பொய்யாமே, மாயை யெனறமே கஙகளுக கொருசண்ட மா ருத குருமூாததி. 136

அதனை யினனதென றுரைத்திடப படாமையா லவாசசிய வடிவாகும, இதுத னகருள ருடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோாகள, கதையி லாதபொய் வநததிப படியென்று கண் டபே ரிலைமைநதா, விதன மாயையென வநததென் றுற்புத்தி விசாரமற றதனலே 137

அருவ மாகுமா யாவிவித தைகள்விளை யாடுமுன் றெரி யாவே, உருவ மாம்பல கந்தாபப சேனையா யுதிததபின் வெளி யாகும, பிரம சததிக ளநநதமா மதைககண்டு பிடிததிடல் கூடா தே, பரவு பூதங்கள கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும வெளி யாமே. 138

காரி யஙகளுஞ சததியா தாரமுங் காணுமற் றதுமாயம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும பாாபபவர் கண்காணும்
வீரி யந்திகழ் வித்தையா யினசத்தி வெளிபபடா ததுபோலே
பேரி யற்பிர மத்துககு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண்டே. 139

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தன மாயாவி, வித்தை காட்டிய விநதிர சாலம்பொய் வித்துவான் மெய்போலப, புத்தி மைநதனே சத்திமா ஞகிய பூரண வான்மாவின், வத்து நிர் ணயஞ் சொன்னதிட டார்ததததின் வழிகண்டு தெளிவாயே. 140

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம பூததுக்காய்ப் பனபாராய், நலலை யாமக னேயதிற் சிறசததி நடநதிடா திருந்தக கால், தொலலை யாய்வருஞ சராசர வுயிரகளெலாஞ சுபாவங்கள் வேறுமே. 141

ஆர்ககுங காணவு மறியவும்படாதென்று மவாசசிய வடிவென்றும, சோக்கு நாமரு பப்பயிர விதடுதன்றுஞ செபபிய சிற்சத்தி, பேர்க்கு மாறெஙஙன் பிறிததிடப படாதெனிற் பிரமபாவனையொனறுப, பாரககு மாறெஙஙன் முததியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூாததீ 142

வாயுத தமபனஞ சலத்தமப னமமணி மநதிர மருநதாலே
தேயுத தமபனஞ செய்திடி லதிலதிற சிறநதசத திகளெஙகே
நீயச சச்சிதா நநதமாய் வேறொன்று நினைநதிடா திருபபாயேன
மாயச சததிபோ மீதன்றி மநதிர மறைகளிற காணேமே. 143

மேவு மண்ணிலவ் வியததமே வியததமாம் விவகரித் திடவேண்டில, நாவி னுனமண்ணைக குடமெனப ரககுட நசிபபது நாவாலே, பாவு நாமரு பஙகளை மறநதுமண் பாரபபதே பரமார்ததம, சிவ பேதகற பிதஙகளை மறநதுநீ சின்மய மாவாயே. 144

பூரிக குஙகன சச்சிதா னநதத்திற பொய்சடந துயர்மூன்றும, தூரத தாயினுந தோனறுபாழ் விபரிதந துடைபபதெப படியெனறுல, நீரிற மேறொன்றுநதன னிழலதலை கிழதாய் நின்றலை யினுநேராய்ப, பாரிற றெனறிய தன்னைநோக கிடிலநதப பாழ்நிழல பொய்யாமே. 145

ஞானங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரு பபேய்கள்
ஆன தெபபடி யழிநததெப படியென வாய்குதல பலனன்றே
மான மைநதனே தீரககசொப பனசகம வநததும் பாராமல
போன துநநினை யாமலுன் போதமாய்ப பூரணமா யிருபபாயே.

அசததி லெமமடடுண் டம்மடடும பராமுக மாகினு லம்மடடும
நிசத்தி லுளவிழிப பாரவையா மிபபடி நிரநதரப பழக்கத்தால்
வசத்தி லுன்மன நினறுசின மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா
கசதத தேகததி லிருபபினு மாநநதக் கடலவடி வாவாயே. 147

இகமான குருநாத னேசசசி தாநநத மெனுமிலக் கணமறிகிலேன், அகலாத சதநாவ தேதுசித தாவதே தாநநத மேதென்

றிடில், மிகுகால மூன்றுங் கெடாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறிதல் சித்தாம, மகிழ்காம நகாமேபாது சுகமாகு மநுபூதி வாழ்வென்ப தாநந்தமே. 148

நாசச சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நாலுவேத மாவாக்கியம், நீசசி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரியா னீபிரம மாகுமெனினும, மாசற்ற சச்சிதா நந்தநா னெனனவிவன் மனனுமாறு பவமெங்ஙனே, கோசப புரங்களை யிடித்தறுத் தகாக்குமத குஞ்சரக் குருநாதனே. 149

சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட னருமெனிற் செலகால மிவனுண்டலோ, கனமாந பவநரக சொர்க்கமெனில வருகின்ற காலத்து மிவனுண்டலோ, ஊனமாத யாதனு வுடலகடவு ளுடன் மறுட வுடன்மாறி மாறியழியும, தன்மாய வுடலகெடினு மிவனிருப பதுகொண்டு சதமெதன்ப தொகுமகனே. 150

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுட ரற்ற பொழுது, மருளாம லிருளையும பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தாகுமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற் பேராத பிரியமதனால, அருநாத பிரியரு சுகத்திலவரு மாதலா லாநந்த மாமைந்தனே. 151

விடயசுக மதிலவருதல பிரியமாந் திரமாகும வெகுபிரிய மான்மாவிலாம, விடயசுகம வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில வெகுபிரிய மாறாதுகாண், விடயசுகம விடலுமாங கொளலுமா மான்மாவை விடுவதெவா கொள்வதெவாபா, விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனல விடப்படா தொருநாளுமே 152

தாகப் படுமபொருளி லும்மகன பிரியமாந தனயனிலு முடல பிரியமாம, ஆக்கத் திலுமபிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயிராம, ஏகப பிராணனிலும வெகுபிரிய மான்மாவி லிந்த வான் மாமுக்கியம, ஊகத்தி ழுற்கெளண மிதனைதகாத தாமூனறு மோரொன்றி லதிகமகனே. 153

புலியுமறு கூலமெனி லிடடமாய பகைசெயிற புதலவனெனி லும்வெறுபபாம, உலகிலிரு வகையுமல லாதபுல லாதியி லுதாசீன மாமாதலான, மலினமறு சினமயன பலவகையு மிபபடி மகிழ்ச்சியில் விருபபமிகழான, அலகிலா னந்தவடி வாகுமுன்ன சொரூபத்தை யாராயநது பாரமைந்தனே 154

மானஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைகளெத் தனை யெனனிலோ, ஞானநதி கழ்ந்தபிர மாநந்தம வாசனு நந்தம்விட யாநந்தமென், றாநந்த மூனறுவித மெட்டுவகை யென்பாசில ரவ் வைந்து மிதிலடககம, யானந்த வகைசொலக கேணமைநத னே யெட்டு மிஃதின்ன தினனதெனவே. 155

போகததில வருசுகம விடயசுக நிததிரைப போதுளது பிரமசுகமாம, மோகதத னாநதவிற சுகம்வாச னைசசுக முழுப்பிரிய மானமசுகமாம, யோகததி லுளதுமுக கியசுகமு தாசீன முற்ற சுக நிசசுகமதாம, ஏகததை நோககலத துவிதசுகம வாககிய மெ மூந்தசுக ஞானசுகமே. 156

இவ்வா றுரைசெயுஞ சுகபே தஙகளி னியலபா மவைசொல மகனேகேள, ஒவவா நனவினி லுழலவா னிடாகெட வுறஙகுஞ சயனம துறுநேரம, செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர் சித தின சுகநிழல சேருஙகாண, அவவா றிவனுள மகிழ்வா மறுபவ மது தான் விஷயசு காநநதம 157

ஈனந தருசுக விடயந திரிபுடி யிடரா மெனமன மசையாமல, சேனந தனது குலாயந தனிலவிழு செயலபோ னிததிரை செறி சீவன, தானந தமிலபர னுடனொன றுவனொரு தனையல லதுபிற நினையாமல, ஆநந தமயனு மாவன சுகமிகு மதுதா னுபபிர மா நநதம. 158

தூஙகுஞ சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப பொருள்விழி துயிலவோர்கள், தாஙகும மலரணை நன்று கசசிலா சமபா திபபது தானாகம, நீஙகுந நனமையு மாணபெண் முறைமையுந தெரியா தமளிசெய் பொழுதேபோல, ஆஙகுள வெளிகளு மறியா வநுபவ மதனு லதுபிர மாநநதம. 159

ஒன்று கியபிர மாநந தசசுக மொழிவா னேன்வெளி வருவா னேன, என்றன் முனசெயத கருமம வெளியினி விழுககுஞ சுழுத திவிட் டெழுநதோனும, நனறு யினசுக மகலான வெளியி லு நடவான் மறதியும பெறமாடடான, அனறு மெனவிருந் துறங் குஞ் சிலகண மதுவே வாதனை யாநநதம 160

நிசமா னதுமுக கியமோ குடததுள நீரனறேவெளி யீரந தான், வசமா வஙகய மறைநதா னிசமது படிநதான முககிய வகையாகும, திரையா திருசிய மறியா தேதுயில செறியா

தோயுடல தறிபோல, அசையாதே மதி சமமாகியநிலை யநுதான் முககிய வாநநதம. 161

மனுடன மனுடகந் தருவன றேவநன மாகந் தருவன்றென் பிதிரோடே, யனுமா ஜானாகள கருமத் தேவர்கள் பகர்முக் கிய ரிந் திரனுசான, கனமார் பிரஜா பதியன விராட்டுமபொன காபபப பிரமனென்ன றின்றோரகள, னைவா நநதங்க ளுமரையாம பிரளய வெள்ளக கடலபிர மாநநதம. 162

எவனு கிலுமிநதத அரியா சிகதி லெலழாம பூமியி லிருநதா னேல, அவனு ரதனாககு சிவைமா லயனமுத லறிவோ ர நுபவ சுகபோதம. மிவதா ரதிரய மிருவே யநுபவ மெனமுன சொல லிய விவகாரி, உவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிருமபொடிக ளென் முடிமேலே. 163

குளிரிளகல வெணமை யெனற பதங்களினு ளிரூனறு கூறு யிறமோ,ஒளிதவனநு செமமையெனற பதங்களா லகநினியு மொரு ருளுனறுமோ, வெளிமுதலாநு சகமசநது மூடமிட வெனபபிரி தது விலகக வேதம, எளிதறிய முரண்மொழிநத சததாதி யெனு மபிரம மேகந தானே 164

நிததியமபூ ரணமேகப பரமாததம பரபபிரம நிதானநு சாந தம, சதநியங்கே வலநதுரியநு சமாதிநுககுக கூடததன சாடசி யோநம, சுததமிலக கியநுசநா தநுரிவன் தத்துவமவின் சோ தி யானார. முததமவிபு சூககுமமென நிவவணணம விதிகுணங கள பொழியும வேதம 165

அசலநிரஞ சனமமிர்த பரபிரமே யமவிமலம வசனு தீதம
அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தரமகோ சாம கண்டம
அசமநநத மவிநாசி நிரகுணநிட களநிரவ யவம நாதி
அசரீர மவிகார மநதுவித மெனவிலககா மநேக முண்டே. 166

இனனவலாக விதிவில ககுந குணங்கணமுயச சொநதொரு மித நெல்லாங் கூடிப, சொனனபொரு ளொனறன்றி யிரண்டில்லை யொருபொருளைச சொல்லுஞ் சொறகள. பினனபத மாமதனுற சததாதி குணபொருளாம பிரம மேகம, அனனபொரு ளொருமையறிந தகண்டாரி பூரணமா பாவாய நீயே. 167

நிறகுணவந துவினகுணக கூறையபநுதாய மவழயென நிகரென் னுகேத, சறகுணனை வேதநூலை யுரையாம லறியவலல

ச தூருண்டோ, நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப் பிரம ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்க ளென்று பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே. 168

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென்ன வருங்குருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மெனசொரூப மென்னுணர்ந்தி விறாகும் வண்ணம், ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண் டாகத் தமா வறிந்தேனையா, ஊகமுமோத நிட்டையைத்தாற் பதார்த்தி லாணிபோ லுறைந்தது நெஞ்சே. 169

சத்தேசித் தாருமப லெவ்விலசத்தா மாத்தாற்ற சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத்த தாருமப லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியு மில்லை, ஒத்தேதோன் றிபசத் துஞ் சித்தல்ல சுகமாகு மூகத் துகமோா, வித்தேபன ஞ்பமாகிற சடமசத்தாஞ் சுகாருப வம விளக்கி டாதே 170

வியாத சத்து முன்னம் விளங்குவது கவலை வேறொன் றுமேலோ, வாயாலவே றெனிலது மசத்தேநாசத் தோாசத்தேதன் மலடி மைந்தன், போாகா ரியஞ்செயுமோ சுதமெனவே படியதை யும் பிரித்துச் சொன்னால், ஓபாத வைதத்தையங் குநாகங்கவிகந் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே 171

சுருதியுத்தி யொத்தநூற்போ லநுபவமுங் கொள்சுழுத்திச் சு கவா னந்தம், பிருதிவடி வாதலில்லை யானந்த மேயறிவாம் வேறங் கில்லை, கந்துபிர மயஞ்சுழுத்தி பிரமமு யுச்சி பிருந்திருளைக் கா ணங்கின் றுமே, இந்தபத்தி படிகோநமே யேகபரி பூரணமா யிருந் திடாயே. 172

பலகலையு முணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடி யிவனுமா பவமகி டாமல, பலமலரின மதுபம்போல சசிதா நந்தமொன்றும் பர மாத்ததைப, பலபொழுதுங் கல்முழு சமாதியிருந் தான்வி ழித்துப பார்தத போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமா ஞனே. 173

இதயமோதத சற்குருவே நமக்கிறுவே விசேஷமன்றி யிளி வே றுண்டோ, அதையுமைத்து மதைநீசிஈந் நமிருமாத்தனெறு ஞானிகளுக்க கான நீதி, முகமுனைதத அரியாதி கமுமெமுாம் பூமி யுமுக கியமா மென்ற, பகுமுமநுன வகையுமெனக கெளிதாகத தெளியுமவண்ணம பணித்திடுமே, 174

வினவுமிடத்த னுஞான பூமிகளேழ் ஞானபூ மிகளேழென் பார், இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளே ழையுமுந்தி யியம்பக் கேளாய், தனிவித்துச் சாக்கிரஞ்சாக்கிர மகா சாக்கிரஞ்சாக்கிரத் தைச சாரந்த, கனவுகனுக கனவுசாக கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழு பேர் கணித்தார் மேலோர். 175

முந்தவகண் டதெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுஞான முதல் வித்தாகும, இந்தவறி விறபண்டில லாவகந்தை முளைபோலா மிதுநனுவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளரு மது மகாநனுவாம, நந்துமகன கொடுநனவின மனோராச்சி யஞ செயலே நனுகக னுவே 176

உண்டுறங்கி மனோராச்சி யஞசெயலசொப பனமெனுமபே ருடைய தாகும, பணடுகனுக கண்டுமெறந தனைமீண்டு நினைபபது சொப பனந னுவாம, மணடுமிருள் மூடுவது சுழுத்தியா மஞ் ஞான வகைகள சொனனேனும, விணடுநிறை முத்திதரு ஞானபூ மிகளேழும விளமபக் கேளாய. 177

புலவாபுகழ் முதறபூமி சுபேசசைவிசா ரணையிரண்டாம் பூமி யாகும, நலதநுமா னசிமூனறும பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம பூமி, சொலுமசம சத்திபபெரும பதார்த்தாபா வனைபபெரும துரியப பெரும, மஙினமறு மகனேயைந தாறேழு பூமிகளா வகுத்தார மேலோர். 178

துறசஙக நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம விருமபுவது சுபேச சை யாகும, நறசங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகலவிசா ரணை யா நமபி, முறசஙக வேடணைகள் விடல்தநுமா னசியிந்த மூன்றி னுலும், சறசஙக மனதிலுணமை யறிவுதித்தல சத்துவா பத்தி தானே 179

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மிதனையெலா மறத்தலசம் சத்தி யாகும், அதத்துவிதா நந்தமவரும திரிபுடிபோம பதார்த்தா பா வனைப தாகும, வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபாவந் துரிய மாகும,இதந்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தபபதமென் றது வுங கேளாய். 180

முறபுவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா மூன்றற கபபால், சொறபனமா மதுவுமெள்ள நழுவுமைந்தாம் பூமியே சுழுத்தி யாகும, அற்புதமாஞ சுகாநுபவ மிகுமாறும புவி

ஆரிய மதற்கப் பாலோர், கறபனையி லாதவிட மதிநமென்று மௌனமாக காட்டும வேதம 181

துரியநிலை தனைத துரியா தீதமெனின் மயககமென்று கருதி மேலோர், அரியதொரு விதேகமுததி யதீதமெனபா ரதுகணகலிலாறும பூமி, மருவுசுழுத தியிறகாட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பது நீ மனததிற கொள்வாய, பெருமைதரு ஞானபூ மிபினவிகறபமின்னமுண்டு பேசக கேளாய். 182

முன்னிலஙக ளேறியமூ வருமபயி யாசிகளா முததர் நல்லர், பின்னிலஙகள வானவரியான வரிட்டனெனுஞ சீவனமுத்தா பேத மாகும, சொனனநடு பூமிவநத ஞானிகளே·பிரமவிததாந தூயமுததா,இன்னமுமப பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான் சொல வேனே. 183

நாலாமபூ மியிலவருமுன மூனறுபூ மியுமடைநது நடந்து மாண்டோர், மேலான பதமடைநது பிறநதுமெளள மெள்ள வநது வீடு சோவார், மாலான பவததிலவிழார முதறபூமி கிடைபபதுவே வருததமைநதா, காலான முதறபூமி கைவநதால் முததியுஙகை வநத தாமே. 184

இபபுவியி லிருஞான பூமியொனறி லிரண்டிலடைந திருந தா ராலு, அபபுருடா மிலேசசரா கிலுமநதா குருபாதத் தாணை மெய்யே, தபபுரையென றவாகெடுவா நடுவான மறை களேநீ சஙகி யாதே, செபபுமொழி வழிநிடமா யகமபிரம மென்றிருநது தெளிநதி டாயே. 185

பிறநததுண் டானு லனறே பிறகுசா வதுதா னுண்டாம்
பிறநததே யிலலை யெனனுமபிரமமா வதுவு நானே
பிறநதது நானென் றுகிற பிரமமன் றநத நானே
பிறநதது மிறநத தறற பிரமமா நானே நானே. 186

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னெனறல
நானென்ப தேது பினனை நமமுடைய புநதி யென்னில்
தானது மயககந தன்னிற சாகுமே சாவா தாகி
நானென நிறைநதி ருநத ஞானமா நானே நானே. 187

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலனென் றுயேல்
அறிந்ததாளு சுழுததி தன்னி லாநந்த மதுவே யாகும்

குறைந்ததற் காரந் தந்தான் குலலயந் தன்னி லில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வான்மா நிதானமிவ் வறிவு தானே. 188

மனத்தினா லெண்ணித் தானே வந்ததிவ் வுலக மாகும்
நினைத்திடி லனேக லோக நிறபதவ் வறிவி லன்றோ
அனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
றனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னானே.

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யானந்த மனுப விக்க
எந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னில்
இந்தமூன் றவத்தை தாமு மெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்
அந்தவா றிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே. 190

வாதனை வசத்தி னாலே வருகின்ற விருத்தி யெல்லாம்
எதினா லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யில்
போதமா மிராசன் றன்னைப் புந்தியைம் புலன்க ளெல்லாம்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றாற் சகலமு மடங்குந் தானே 191

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விசேடமாம் யோகத் தாலே
துருத்திபோ லூது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்னிற் காரண சரீர மாகிப்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

காரண சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வாறென் றேற்றில்
ஆரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளகத்தி னுய்த்துப்
பூரண மாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்ற மென்று
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே. 193

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலால் விவகா ரத்தில்
எப்படி கூடு மென்னி லெண்ணிவிட் டொன்று மில்லை
இப்படி கண்ட வெல்லா மென்மய மெனக்கும் போல
கற்பித மென்று தானே காண்கின்ற சித்து நானே. 194

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதிருந்தால்
எத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு நிற்கின்ற கனவே போல
அத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவு நானே. 195

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னனேக சன்மம்
ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது

கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே 196

என்னபுண் ணியம்மோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணேன்
நன்னிலந் தன்னிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னியன் ஞானே னுந்தன் றரீபதத்தை வீசு கின்றேன்
தன்னிய னினன்று நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன் 197

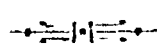
விதந்தியா னந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா லிந்த நூலைப் பார்த்தது படித்த பேர்கள்
நித்திய தருமந் தன்னை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந்தி ருந்த முனிவர ராகு வாரே 198

ஆன்ற பதமா மோனற்றகு மதுநீ யானு யெனுமப்பொருளிற், சான்ற துரியா தீதமெனுந் தடையற் றிலங்கொண் டைதனியப், ஊன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயக் கொழிந்துத் தடையு மூட றுத்துத், தோன்றித் தானே தானவர் துலங்குந் தமக்கே சுவானுபவம் 199

குலவுசற் குருவின் பாதங் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவார் போல
நலமையார் குருவைக் கண்டு நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார் 200

சுத்தவாதனையடைந்த
சீவன்முத்த ரிலக்கணங் கூறல்.

ஞானவாசிட்டம்.

வைராக்கியப் பிரகரணம்

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணாதது
வரிசையி லயோத்தி வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞானநூ லங்கதனிற் பிறந்ததே 1

தெருளுறு மகாசுகிதஞ் செப்ப மனைவிலு
லருமைவா சிட்ட நாமந் தனைப் பெயர்

வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள
பெருமைவா சிட்டமிப பிறபபை மாறறுமே. 2

பநதமுற றனனபர பததைதச சோகமென
றநதநிச சயமுளா னறிவி லானலான
சிநதனைத துயாகெடச சிததைதச சோநதுளா
னிநதநூற குரியவ னெனறு கொளகவே. 3

ஒருஙகுணா குரவனு முயாவான மீகனை
மருஙகுறப பாததுவன வணஙகி வனபவ
நெருஙகுவெந துயரிலை நினற தெஙஙன
மருஙகுணத் திராமணீ யருளிற கூறெனறன 4

நலலது சிறுவநீ யுரியை நானது
சொலலுவன கேடகுதி துயாசெய் மோகநீ
வெல்லலா மோகநதான சகததின வேறனறி
வலலலவா னிறமபடைத தெனன வநதுறும. 5

இறபபிலா விநதமோக மிறையுமீட டெணணமினறி
மறபபதே நலலதெனறு மதிததுயா மனததினுககுத
திறபபடக காணபப ட திலலெனச சிததினுமேல
யுறபபெறு மெபபோதபபோ துயாபா சுகமதாமே. 6

வழிபடு மிதனை விடடு மறறுள நாலக ளெனனுங
குழிகளிற புரணடஞ ஞானக குணததினற பிறபபோக கெலலா
மொழிவற வொருவா செய்தற குறிததனறுயத தானே யுணடாங
கழிதலிற பரம வினபங கறபஙக ளாலுங கூடா. 7

அலைசெய்வா தனையைச சேட மறவிட னலல தெனறு
நிலைபெறு முததி யெனறு நிமலமா நெறியீ தெனறுந
தலைமையோா பகாவ ரனன திருவகைச சநந நலகி
யுலைதரு மலின மொனற தொழிததிடு சுதத மொனறே. 8

மடமையின செறிவே மெயயாய மலியகங காரந தன்றிப
படாதரு பிறபபை மேனமேற பயிலவிககு மலின மெனப
படாமறு சநத மென்னு மஙகுர மினறிச் செநதீச
சுடமுனை யாவித தொகுகுஞ சுததவா தனைய தென்பா. 9

மெய்தரி நிமிதத மாகத தரிபபதாம விளமபுஞ சுதத
மெய்தினர் பிறவி யான வனாததததி னெனறு மெயதாா

நொய்தினி னோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவன் முத்தி சேர்ந்தவ ரென்ன லாமே 10

ஆன்றதோர் சீவன் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
றான்றமா மனத்த னான நெறியினைப் புகலக் கேட்பிற்
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டீர்தி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முனி சொல்ல லுற்றான்

சதுமறை நூல்க ளியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னா
முதுபய னதிக ளியாவு முனிவர ரிடமுங் காண்பான்
கதுமெனக் காத லானான் காரிறக் கமலக் கண்ணன். 12

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணைந்து தாழ்ந்து
முந்தைநன் னதிக டேவ ராலய முனிவர் காண்க
ளெந்தைநின் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம்.

முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுறு தில்லை நின்னா
லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வரமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்ட னோடும் பாரதிப னினிதி னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யென்னக் காரகழல் வணங்கிப் போனான். 14

தம்பிய ரோடு நன்னா ளேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் கானும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சாரவும்
வம்பிய லலங்கல் வீர னோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூர. 15

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயர் சிவலோ கத்தைச் சார்தரு மீச னென்னப்
பொன்னுல கத்தை மேவும் புரந்தரன் புதல்வ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 16

நோக்கிய தேச நீதி நவலவுற்றுப் புலரு முன்னே
சேக்கைவின் றெழுந்து நித்த நியமங்கள் செய்து தாதை
நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முன்னோ
வாக்கினான் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 17

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித் திரர்கள் பின்னோ தம்மொடும் பருகி ராகித்
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந் தாண்டு புக்கன னனைய நாளில். 18

அருள்செய வல்லை நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை, வெருளுறும் புலிபோன மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன், மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன், றெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய்.

தேவரிற் றேசு மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்று
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்
காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சஙகை யான கருமத்தி னுள்ளம வையா. 20

இயாரினு மிராமன மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னநதப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கா மாய்தன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 21

மாதவன் முனிவு நோக்கி வசிட்டனு மனுகு லத்தே
சாதனுய்த் தசர தபோ தரிததனை சபதங் காவாய்
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பா திருததிநீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தெனறல் வேந்தநீ கடக்கற் பாற்றே. 22

எரிகாக்கு மழுதென்ன விமமுனிவ னனிகாக்கு மிராமன் றன்னைச, செருவாழ்க்கை யரக்காசெயுந தீங்கனுகா தெனக் கேட்ட திண்டோள் வேந்த, னருள்வாய்த்த குமரனெது செய்கின்று னெனவுழைய ரங்கை கூபபி, விரிதீாதத மாடிவரு நாடொடங்கி யுறுதுயரம விளம்ப லுறறா. 23

பதம்பணிநது வேண்டியபின் பண்டைநிய மஞ்சிறிது பண்ணு நிறகு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லமும்பொய் யாதலினு லென்னே யென்னுஞ, சிதமபநற றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிநதை தீரு, மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மானமிராச சியமகிழ்சசி மறுக்க மாறறும். 24

மீட்டனுகா தகததுயர்போம விளம்பென்ன முகிற்குரலால் வெம்மை தீர்ந்து, வாடடமறு மயிலென்ன மகிழ்நதிடர்போ யருண்மூாதகி மடவ னோனைச், சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பெனமுன் செப்புதலாற் செப்பு கினறேன், கேட்டருடி மேலவர்சொன் மறுக்குநரியா ரெனவினிது கிளத்த லுறறான். 25

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா ரத்தால், வநதுயாநன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புவியுமுன்று வருத லோடு, மிந்தநெடுஞ சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்ததிதி லின்ப மில்லை, யந்தமுறல பிறபபதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறபபதறகே யநித்த மியாவும். 26

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் றி யுந், தாவுமனக் கற்பனையாற சமபநத மாயிருபபுச சலாகை போ லா, மேவுபெருஞ செலவததுக் கிடமாகு மெபபொருளும் விட யத் தாலும், பூவலயத தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய்யாம. 27

யாதியாா பெறறதென விவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிசசெல் வோாக்கு, மோதுகா னலிலமபு முறைமைபோற பொருண்முழு தின் மூளா வாசை,பேதியா விததுயாபோ நெறிநாடிற பெருந்தரு தான் பெற்ற தீயால, வேதலபோல் வேகினறேன் விடரடைகல லாந்திறவா வெய்ய மோகம. 28

இனமிகழு மென்றஞசி யித்துயருக் கழுதாறறே னீன்ற மாதா, தனமுதலா மாபததோாக கெனச்சிநதா வினஞசுழலுந் தான மாகும், கனமிலதா முதாரமதா மென்னினுமின் பம்பய வாக் கயவ ரென்ன, வனகரெனத் தரமறியா தரசரைப்போ லடைந்தாாபா லணுகுஞ செல்வம். 29

கருமவகை யால்விரிநத கட்செவிபபால் விடமாகுங கண க்கே போலாந, திருவெனுஞ்சூ றைக்காற்றுற் பனிபோலச் சித முாரர் சேராா சேர்நதோ, ரிருவகைக்குங் குளிர்ந்தினியர் நன்றி யறி வோாறிஞ ரினியோர் சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதிசெறி சுடாமணிபோற புனமை சோவர். 30

தீதடையாச செல்வர்மொழி திறம்பாத சூராநடுத் தெரிநது நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற் செல்வஞ், சாதனத்துக காிதுளத்தை யிழுத்திமைபபி லிறுந் தலைகீழ்த் தளிரி ஞன்ற, வோதுதுளி யொத்தவுயிர் மத்தரென வகாலத்தி லுடல்விட் டோடும். 31

வளர்புலமா மராத்தீண்ட மனமயர்வோா மெய்யுணர்வு வாய் த்தி லாதோர், தளாவுறுகா ரணம்வாறுட் டனிமோக மெனுமுகி லிற் சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றமுநதிநா

மிதின்மகிழ்ே மாகா யதனைப், பிளவிடவா யுவைப்பிடிக்கத் திரை கோக்க வெளிதிதனைப பேண வொண்ணு. 32

சரற்பருவ மேகமெனத தைலநீா விளககெனனத தரஙக மெனனத், திரபபடீஙகுவதாகிச சிறிதுமிளைப பாருத சிநதைத் தாகிப், பாபபுடைய சேட்டையதாய்ச சூனியமாம வாணளின் பயனை நாடிற, றுரபபரிய துயராக்கு மொட்டகநதுக் குயிரதொ லைககுரு சூலே போல. 33

அடையமேவண் டியநடைநது மேமபறுபர மபபின்ப மளவி லாதாயக, கடையதாந தருவிலஙகு பறவைகளபோல வீணாள கள் கழியா தாகிந, தடையிலா மனனபூதால வாழ்வதே யுயா வாணாள் சனனந தீாநதோ, ருடையபிறப புயாநததாங கிழவேர ரிபபிறபபா மொழிநத வெலலாம. 34

அவிவேகிக குபாபாரஞ் சாததிரமெய் யறிவிலோாக கஙகம பாா,நவிலசாநதி யிலலாதேயக குளமபார மவாவினாககு ஞானம பாரஞ், செவிதான வுருவாணை மனமபுநதி யகஙகாரஞ் செயலக ளெலலாங், குவிபார மாஞானடா சுமைபோலப புநதிநலங் கூடா தாாகமே. 35

மனத்துயரு மாபதநும வாமதொழிலு மகஙகரத்தால் வரு மித் தைபபோற,கனதநபனை யிலறறெநிங காலமவினை யிதுசோ ந்து கலஙகா நினறே, னனபதெடுதஞ் னீநதகமே னருமபோ கம் விளமபுவதென னகஙகா ரஞ்சோ, தினதொழிலக ளோம முண வனைததுமபொய யகஙகாரந தீாதன மெயயே. 36

அகஙகார முகிலபடா வானைமலே மலவிகையவ் வளவிற் றுகு, மிகுநதுயரிவ வகஙகாரத தொழிலபிரிநதும பேதைமையின மிகவு நொநதேன,செகநதனிலா பததிடமாய்த திரநதுறப்ப தாயு ள்ளாயத் தியகக மாயு, முகநதவிசா ரமுமுணாவு மிலாவகங்கா ரமபோமா றுபதே சிபபாய. 37

காதலெனு மனைவியின்பின செலகினற மனமெனனுங கடிய ஞாளி, பேதைமைமே வியவெனனைப பிணநதினனு மாறுபோற பிடுஙகித தினனு, மோதுபெருங காறறினன முறிநதெழுநத துருமபுபோன மோக மெயத, வானைதமனம பெருமபாழின் மிக வீழ வதிதூர மலஙகத தளருமம. 38

கடுமனவன பேய்கனவிற கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணு, நெடுவயிரத தினுமவலித கடலபருகி மேருவினை நேரே போததுச,சுடுகனலை விழுங்குகினு நிறுததரிது புலனமுழு துந தோன்று மூலங, கெடுமூலகி துண்டெனிலுண டிலதாகி லில திதனைக் கெடுததல வேண்டும. 39

வரைபிமலழு வனமபோல மகிழ்சசியிட ரிவையனைத்து மன த்திற் றேனறும, புரையிலவிவே கததினமனம பொன்றிலவை பொனறுமெனப புந்தி செயமீநன, கரைதலறு மோகமெனுங் காரிருளிற றெழிறநடமநாக காத லலலா, இரைதருகா மாதிக ளா முனூகநிரை புணாவெனுமவிண ஹுலாவு மனமே. 40

ஆகரிதத நறருணங களாகுவினுற றநதிரிபோ லாசை யாலே, சேதமுறுரு சொருபநிலை செறிதரவல லமையிலலாச சிநதை யேஙகண், மீதுவலை யுறுபுடபோன மெலியவரு மாசைதீ வெது பபசொடநதேன, கோதிலமு திறகுளிததுங குளிராதெனை றென் மனத்திற குறிகநின் றேனுல 41

பினனுறுபக கதநிருவபோற போாண்மைத நிரைரயும பீதி செய்யும, நனனயனங குருடாககு முபசாநதத் தோாதமையு நடுக கஞ செய்யுங், கினனமுறு காதலெனுங கிழமடநதை பொருபொரு ளுங கிடடா தேனு, மினனிதிய நயநதெவுககும பினறெடரு மனோரதமு மெயதா தாரு 42

முதிரபருவத தளாசசியான முடியாத நடனகதி முயலவா ளாகி, மதிமகிழ்சி யறநடிககு மாடுஙகூத திமையபோல வருததுமாசை, யெதிாகிடைததற கருமபொருளிற செலறெயது மமைந தாலு மினபங தேடுங, கதியறவோ ரிடததுறையா துலைகினற வானரமபோற காத ருமனே. 43

காவினமதா வண்டென்னப பாதலமவின் டிசைபனைததுங் கணதது லாவும, வாவிவளா மபலொனறே வருததமனைத தினும பெரிய வருதத நலகு, மேவுமர ஹுறைபவாககுந துயாசெய்யு மாசையெனும விடசி கைகககுத, தேவாபுகழ மநதிமாரு சிநதை யற துலகிடாபோரு சிநதை யறருல். 44

பைநதொடியா ராசைநோய் கொடிய மனிதரையும பதுமந தன்னை, முநதிரவிக கதிாபோலு மிளிரவிக்குங கனலிடியின மூனை கூா வாளும, வெநதவிருப புமபொறியு மெனககொடிய மனவேட

கை மேரு வொத்தோர், சுந்தராஞா னியர்தீரர் சூரரையெல் லாமி மைப்பிற் றுரும்பு செய்யும். 45

ஈரித்த குடனரம்பாற் செறிநதுபல விகாரியா யிரங்க வாடிப், பூரித்த வுடல்பிறப்பிற பொலிநதாலுங் துன்பததின் பொருட்டே யாகும, பாரித்த சிறறின்பஞ சிறுதுனப மனுபவிககும் பகர்ந்த மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுங் துயருளது நீசமுமா நிலேவே றுண்டோ. 46

அறபமதாஞ் சுகாசுகத்தி லழுநதுமுட னிலேயெனினு மழி வென் ருறு, நற்பலமென் னகங்கரனுக ககமாகிப பொறிபசுக்க ளுலோ டாறுங், கறபனேசெய் மனதடுதொழுமபு மாசைமனே வியும்வாயாங கடையு மாஙகே, பறபலபல் லென்புகளாங தோர ணமு நாக்குரங்கும் பயின்று தோன்றும். 47

நிதியுமர சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவன நிற்கி னன் றே, விதியில்வரு காலனுற் சிலநாளி லிவையெலாம் வீநது போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்தாழ்ந தோ ருயர்ந்தோ ரொதே, யதிகசரா மரணமுறுங தாமறியா திவ் வுடலி லழகென் கொல்லோ. 48

மின்னிடத்திற் சரறகால மேகததிற் கந்தர்வ வியன்மூ தூரி, னன்னிலேமை யெண்ணுவோ னெவனவனே யுடனிலேமை நாடு கிறபோன், மன்னுகிலா தசைநதுபல தொழிற்றரங்கஞ் செறி பிறவி வாரி தன்னி, லென்னபிறப பெய்துகினு மிளமைமிகு துய ரத்துக் கேது வாகும. 49

தொலேவறுமா பததெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத் துவட்சி யெய்தி, யுலேவறுசை சவத்துடனே யுலேயியல்பா மனங கூடி யோத நீரி, னலேமடவார் விழியனலின் கொழுநதொடுமின் னிவைக்கெல்லா மலேவு கற்பித், தலேதலுறு நாய்போல மலமரு ந்து மறபத்தான் மகிழும் வாடும். 50

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச் சியாமோ, நண்ணுகுரு தாய்தநதை யுறமேறொமூத் தோரெவர்க்கு நடுக்கங் கூருமே, புண்ணுறுசை சவமபயததுக கிடமாகுங் குறற மெலாம் பொதிநத கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனே யாம் யார்க்குமிதி லின்ப மெய்தா. 51

இப்பருவத் தநர்த்தமகன் றிடரில்வீ ழெவ்வனத்தி லேறி நெஞ்சா, மொபபரிய பொாநதிலுறை காமனெனும் பேயுறைய வுள்ளம் வாடுஞ், செபபரிய விரிவுடைத்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்த மாய்ச சிறநத தேனு, மைப்புயறு ணதிரீர்போன் மதிகலங்கு மெவ்வனத்தின் மயங்கு நாளில். 52

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில் விழக் காய மென்னு, மருத்தலத்தி லெவ்வனமாங கடுங்கான லெழுந்துமிக வளரா நிறகும், பெருதததுய ரிளமைநல மெவ்வள வுண் டவ்வளவும பெருகா நிற்கு, மருத்திகளு மெவ்வனமவ் வளவும்விரைந் தெழுந்துமிக வநாத்தஞ் செய்யும. 53

எததிறத்தோ ரெவ்வனமாமிடையூற்றைக் கடநதெளிதி னேறவல்லோ, ரத்திறததோ ரேபுருட ரவாகளே தொழறகுரியோ ரவரே சான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விநயநிதி படைத்தருளால் விளங்கா நிறகுஞ, சுத்தகுண வெவ்வனமிவ் வுலகிலுள தோவிசுமபிற் சூழ்கா டுண்டோ. 54

சநதுறு நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொபபா
ரெந்திரத் தியங்கு மஙக பஞசரத் தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலாா கண்ணிற ரூறசை கண்ணீா புண்ணீா
சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற சீசிதேன் மோகஞ செய்வாம. 55

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக கஙகை நீரபோ
லாரமுற றிலங்கு கினற வணியிழை மடவாா கொஙகை
யூரயன் மயானந தன்னி லுறறபோ தருண்டைச சோறறி
னேருறு கவளம் போல நிரைநிரை நாய்க டுய்ககும. 56

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச சிகைசேர் மாத ரெனுங்கனற் றிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகினற நரகத் தீக்குப
பாவையர் குளிர்நத மேனி பசையிலா விறக தாமே. 57

மாமடஞ் செறிநத நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்
காமனும வேடன் வீசும வலையொப்பாா கருங்கண் மாதர்
தீமனச சேரூர் சன்மச சிறுகுழி மீனு மாந்தர்க்
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 58

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி வைத்த செப்பாம பூவைய ரின்பம் வேண்டே

ணிதனைச யிதுநெய்த தோரென் பிதாவாம பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேட்கை விரோதமாகு சிறிது நாளில 59

பாரியை யுடையோன யாவ னவனுக்கே பற்றும போக
நாரியை யில்லா தார்க்குப போகத்தி னலமெங் குண்டாம
காரிகை தன்னை நீங்கிற கருத்துறு சகத்து நீங்கும
பேரியல சகத்து நீங்கிற பிறவியிலலை யிறப்பு முண்டாம 60

வந்துறு போதி னன்றும வறியளிர சிறகு போலச
சந்ததஞ சலித்துத் தளாற கரியதாம போகந தன்னை
முந்துநோய் மரண மூப்பு முதலவாந துயாகட கஞசச
சிந்தையில விரும்பு னெங்ஙன சேர்வரும பத்தத்தைச சேர்வேன்.

ஈறறு சைசவ வத்தை யெவவனம விருத்த மித்தை
மாறுறு சரைவி முங்கு மபரகநோய வருத்த மிகக
பேறுறு சரைகை கொண்டாற பேரறி வகனறிட டோடும
வேறுறு மணங்கான முன்னை மெலலிய லகறு மாபோல 62

புரையுட னெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந துன்பங
கரையுறு கருமந தனனில வலியினமை கடுநோய தோற்றம
வரைபொருள் செயமாட டாமை மைந்தரே முதலோர நிநதை
சரைநரை வருகா லுந்துற தருந்துயர விவித மாகும. 63

விருத்தராய நடுக்கு வோரை மிந்திரா மைந்தர் சுற்றார
கருத்துறு மாதர் தாசர் நகைசெயவர காமென றைதாய
வருத்தமுறு சரையு முறறு வலிகுனற மிழந்த மூப்பை
யருத்திவந தடையுங கடடை மரங்குழு கடையு மாபோல 64

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக குறிதனறி யுளத்தைச சுட்டுந
துறறவர பத்துக கெல்லாந தோழியா மாசை தனனு
முறறதோர பரலோ கத்துக குறுதிசெய தெனனு மூப்பிற
பறறுறு பரிகா ரத்தி பயமிகப படரு மன்றே. 65

ஆதரச செருக்கு மலரு மருத்துறற கரித்து மூப்பிற
காதல்செய் வலியி லாமை சருதலதலாம வெந்து சோரும
போதுறு நீரா முறறற பூசினைப பெருங்காய் போல
மேதகு காலன மாந்தர் வெண்ணரைத தலைப்ப டினனும 66

மரணமா மனனன முனனர வருந்தரைக கவரி வீசிந
திரளுறு வியாதி யாதி யாகிய சேனை செல்லும

தரமறு நரைவெண் சாந்தா சரீரமா மனைகளு ளாயத்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார். 67

நரையுறு தீவா ளுளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வெண்
சரைவெலற் கரிதி யார்க்கு மீடணை மூன்றுந் தளளுந்
நிரைபவந் தவினை யாகி நிகழின்பப் பொருள்க ளெல்லாம்
புரையுறு மெலியா னூலைப்போற காலனாற் பொன்று மன்றே 68

மகரநீர் கடல்குடிக்கும் வடமுகக் கனலைப் போலச்
சகலமும் விழுங்குங் காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லைப்
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொழுதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நிற்கு மன்றே 69

விழுமியா சுபத்தின பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைதுரும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளம்
செழுமையோ திரமுங் காலன் சிதைத்துத் தன் வடிவ மாக்கும். 70

அகல்பூதக் கொதுகினாயு மண்டமெனுங் காயுருத்த வத்தி யாயும், பகலவனே கண்ணாகப் பகற்பொழுது பாராவையாற் பதங் கள் பார்த்துச், சகமெனுநெல் வனத்துலகப் பாலரேனும் பழம் பரித்துத் தானே தினனுந், திகழுலகா மணிமாலைக் குணமூன் றுற கோத்தணிந்து சிறந்த காலன், 71

சிறியசகப் பழங்குடிலிற் சிதறல்க மணியமனை செய்பிற சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம விலங்குகளும் பறவைகளு மளவற றெங்கு, முறியவுலா சகப்பரிலை தனில்வேட்டை யாடிநெடு முந் கறபத்திற், பொறிவட்டைவைத் தாமரைசோ கடல்விளையாட் டோ டைகளாப் பொருந்துங் காலன் 72

கைப்பிறொடு புளிப்புகாரப் பிவைமுதலாறு சுவைபடைத்த கனபூதத்தா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய வருகின்ற வுத்தி தன்றற, றுப்புடையன விவிதமாந் தோற்றமுள சகங்களினாற் சுற்றிச் சுற்றி, வைப்புடைய வவற்றவற்றுப் பெருங்கற்பம் பலகா லும வட்டஞ் செய்யும். 73

தொலலுலகிற் றோன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளனைத் தும் தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும் வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைத்தாய் மாதாணை மனைத்து

முடன் மருவப்பட்டு, புல்லிய சகமோகப பொறிவளைத்திற் புலிப் பேடு போல வாழும். 74

படாபூதந் தொலைத்திரதம் பயில்புவியாம் பானபாத் திரங் கைப் பற்றி, மடலசூழற பலங்கழுநீ வனசமென வுலகநிரை மாலை சூடி, விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரவரியை விளையாட்டு விகங்க மாக, நெடுநீளவன் புயமாயபரு சாகதினிடை யேநது இன்ற நெறிய ளாகி. 75

மன்னுசரற் ககனமபோன் மாசினறிச் சுரவீணை மதுர மேவி, முன்னுயர்கா லனைகளேனீ இக கோகிலகருரு சாகமகொண்டு முழுது மின்மை, பெனறுமடற சிலைதாஙகி யெழுதுயரா கிய கணைக ளேநதி யெஙகுந, துனறுபட னமபுரிநது தனவசமாய் மிகவிளங்கிச சுறறு நிறகும 76

பொன்னுலகு தரியவியாம புணாபாவ மெனுநாலாற் பூட் டிக கட்டும், பன்னரகச சிலமபுகளைப பாதலமாம் பதத்தணியும பானுத திஙக, ளெனனுமணி சேரிமவா னெனுமெனபு மணி மேரு வெனனும பொறபூண, டனனிருநா நினுநதரிக்குஞ் சகுகர வெற பணிகலையாத தழுவு மனறே. 77

பின்னுறததாழ்ந் தலைநிலைகு முருநனவா கனமயிலின பீலி சூடு, முனனயனப பெருஙகுழிகள பயஞசெய்யு மதிசசடைதாழ் முடிகள பூணுங், கனவியுமை குழறகவரி மலைநிகாவை ரவராடுங கவநத மேவும, பனனயனாக குழிவிளஙகு மிநதிரன்றன் மேனி யெனும பவிபோ டேநதும. 78

மிகவுணஙகு சாரிர கடவாயகப பஙகுகளால விளககந் துன்று, மகமுடைததாய்த் தனைததானே பயஞசெயது புவன மெலாந தொலைதது மாறறு, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடி வட்ட மெனுங்கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட னமபுரிநது பெருங் கறபந தனிலவிளங்கா நிறகு மன்றே. 79

பொருள்களெலாம பொருளனறுங் கடியமன மகங்காரததின் பொருடடீட யாகுந, தெருளுறுபா வஙகளெலா மபாவமாம் பவ முடிவு தெரியா தாகு, மருளுமறி யாகுலத்தா லுளமவெதும்பு மாசைநோய் வளரா நிறகு, மிருண்மயமீா பவரரிய ரெவ்வனந் தான் வருததத்தா லேகா நிறகும. 80

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலேந்துபோந் திசை தோன்று,கண்ட தேசஙகள பிறசொலாத திரிநதிடுங் கனகிரி துக ளாகு, முண்டெனுந தனமை விழுங்கிட வுலகுபோ மும்பாபோம் புவனமபோ, மண்டு வாரிபோ முடுககள்போந தானவர் வானவர் கணமபோகும. 81

சித்தா பொன்றுவர் துருவனுஞ சிதைகுவன் சிவனயன் றிருமாரபன, றதது வநதனி லொன்றுவா காலமுந தருமமு முடிவாகு, மதத வானுமபோ மயககமே தருவதாய வாகவெகாடு செவிககெடடாச, சுதத மாமபொரு ளொன்றினு விகழவுறத தொலனுல கிழிவாகும 82

இன்ன போதுமங கலங்களா மிருதுவீ தியாத்திரைக ஞிது கால, மன்ன தேயுற விபசுந மிருநதவா வறபுத முளபோக, மெனன வென்னவா ளாகினைத துலகயக விறககினற வுயந தோரை, யுன்னி முநதுறப பகலெலாந தேடிடா தொழிபுமேற் றுயிலுண்டோ. 83

மனைவியு மகாருமபொனனு மமதைசெய் தமுதம போல
நினைவினு னேயஞ செயநு நீணிலத் துளள வெலலா
மனையவாக் காகச செய்வ ரருந்திக ளான வெலலாம
வினையுற முடியுங காலே விடஙகளின் மயககஞ செயயும. 84

பகையெலாந துரநது தளளிப பாககியம பலவந தெய்த
விகலறத துய்ககு நாளி லெவவிடத் திருந்தா வநது
மிகையறு காலன் கொலலும விவிதமா மிடத்தி னினறு
வகுநதினவந தொனறு வாரபோன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற கமலபோ னிதளு மாய்வா
சிற்பமாங் கலைக ளாலே செறிநதகா லத்தின சால
வற்பமு மகதது நாடி யளபபுறு புநதி பொய்யாம்
பற்பல நீதின மாலும் பயிலுமன் னுயிக ளெல்லாம். 86

கற்றவ ரரியா சாலக் கருமமுந துயரி னாலே
யுற்றருஞ் னியமா மெல்லா முயிர்தரித துழலவ தெங்ங
னற்றவத் தினமு மேலாஞ் செலவமு மநதச செய்கை [வோம்.()
முற்றுமாய்ந துளத்தே தோன்று மியாமுமம் முறையிற செல்

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
கணிதமாங் கணத்திற் போகா தனவில்லை கடிய கூரன்
றுணிவனே ரேழை யானே னாறுட றுணியு மொன்றாற்
பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலவட்டம் வருமிவ் வாறே 88

அனையகுற் றங்க ளாங்காட் டெரியினு லறவும் வெந்த
நிலையினீ ரிறகா னறமோ னெடியமோ காயங் கொன்று
வினையுறு மரணம் வாரா விரண்டையும் விரும்பு கில்லே
னினையிதோ ரிடருமின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனால். 89

தெரிவுறு வயதில் வந்த புத்தியாற் சித்தந் தன்னைப்
பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றெந்நாள்
விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமாந் துன்பம்
புரிவிடங் கொல்வ தோரமெய் புலன்மறு பிறப்புங் கொல்லும்.

மகிழ்வுசேர் வுறவு சாவு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாந்
திகழ்வதா மறிவு சான்றோ ரெண்ணையிற் பந்த மாகா
புகலுறு மாயு வாயுச் சிதறிய புன்னீ ரொக்கு
நிகராறு போக மேக மிசையெழு நெடுமின் போலும். 91

மாந்தாத மிளமை நில்லா தெவ்வெல்லா மனத்தி னெண்ணிச்
சாந்திகொள் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சாமி
ஞாய்ந்தவென் சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைக்கே
யெய்ந்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தாள் போல. 92

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற முபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதலசெய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கனலில் வீழ்ந்து
தீதுறு நிலைமை யேது நியினு ளிரதம் போல 93

வசனமாந் தொழிலே யன்றி வருபவந் தானவே றில்லை
யசைதரு புனலே யன்றி யளக்காவே றிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரந் தீர்ந்தா
ரிசையநீ யுணர்ந்த தந்த நிலையினை யெனக்குச் சொல்வாய். 94

இந்நிலை யிலதா வேனு முளதியம் பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகயகர மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன் செய்வ தேதெனிற் சோறும் வேண்டே
னன்னய நீரும் வேண்டே னலமபெறு துகிலும் வேண்டேன். 95

முழுகுத ருண மாதி நியமங்கண் முழுதுஞ் செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ் சம்பத் தாபத்தின மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மவுனி யாகி
யெழுதுமோ வியமபோற காமங் கோபமபற றின்றி நிற்பேன்.

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல விவேகந தன்னால விரிநதலா மனததி ராமன்
மனமகிழ முனிவா முனனா வாய்மொழி யமைநது நின்றான்
கனமுகின முனனாக கேகா ரவநதவிர கலாபி போனறே. 97

சுகர் கதை.

ஈதவ ருரைதத பின்ன ிராமனை யினிது நோககிக
காதிசே யுரைபபா னீயே களஙகமில புநதி யாலே
தீதற வனைததுங கணடாய் தெளிவுறப பிறிதொன றில்லைப்
போதமாா சுகனு நீயும புநதியா லொபபி ரன்றே. 98

இகலற வுணர்வுற் றானு மிலைபபற நயந்தா னென்று
மகமுனி யுரைபபக் கேட்ட வள்ளலு முரைபபா னையா
வகமறு முணாவுண் டாயு மாறுதன முனன மின்றிச
சுகமுறப பினனுண் டான தெஙஙனஞ சுகனுக கென்றான் 99

என்னலு முனிவன் சொலவா னெழுபிறப பறுகக ஞானந்
துன்னிய சுகனு நினபோற றொலலுல கியலவை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணாவு பெற்று
மநநிலை யைய மாகி யாறுத லறறா னனறே. 100

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந தாதை மருஙகுற வெய்தி யிநத
விடருறு மாயை வநத தெஙஙன மிறபப தெங்ஙன்
றொடாபிலா ருடைய தெமமட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னவன் கேட்ட வெலலா மறிவுற வுரைத்த போது
முனனநா னுணாநத வாறே மொழிநதனை யெனவச சொல்லா
னன்னிலை பெறாமை கண்டு நலனுணா வெனக்குத் தோனறா
மன்னவன் சனக னென்பான் வழுவறு முணர்வின் மிக்கோன்.

ஆயவன் றனையே கேட்கென் றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சனகன் வாழும் பொன்மனை வாயிற் சேர்ந்தான்
றாயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான் கருதி மன்ன
னேயின னில்லை நாளே ழிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 103

மற்றுநா ளேழும் வேறோ ரிடத்துற வைத்த பின்னாப்
பொற்றிர ளழகா ரந்தப் புரத்திடை நாளேழ் வைத்துச்
சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தவூ ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமுங் குணமு நாட்டான் குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 104

மன்னவன் சனகன் றந்த போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன் மனத்தைச் சற்று மிழுத்தில விளமென் றென்றல்
பொன்னஞ் சலத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றோ. 105

ஆங்கவ னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தரசன் போற்றித்
தாங்குலத் ததின் செய்கை தவிர்ந்துபே றனைத்தும் பெற்றோ
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெங்ஙன மாயை தோன்றிற்
றோங்கிய தெங்ஙன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 106

மெய்ம்முறை முனிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன
வம்முறை யுரைத்த லோடு மற்றுநும் விவேகத் தான்முன்
னிம்முறை யறிந்தே னீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை நூல்க ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றேயென்றான்.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிர்ந்திடு மாயைபிறப்பதொன்றோ சற்று மில்லை, யின்னவகைத் தோருண்மை யியம்ப வேண்டு மியாவாமயக் கழுபாற்று மிறைவ வென்ன, மன்ன னதற் குரைசெய்வான முனிவ நீயே மந்தத்துணர்ந்தும் பிதா வுரைக்க மறுத்துங் கேட்டா, யன்னிலையே நிச்சயமிங் கக்கண்ட ஞான வாகாய புருடனுள னயலொன் றில்லை. 108

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டுண்ணு மதுவிடில்வீ டுறு மந்த வறிவு தன்னைச், செவ்விதினீ யறிந்தனையாற் போகத் திச் சை செகக்காட்சி யனைத்தினையுந் தீர்தி யானால், யெவ்வமற நிறை மனத்தா லடையற் பால யாவுமடைந் தாய்காட்சி கெட்டா

தோன்றிற், கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்த னாய்க் கருத்தி னூறு மயக்கமெனுங் கவலை தீர்வாய். 109

சனகனென்னு மன்னவர்கோ னிவ்வா றோதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யனகசுகன் பயநீங்கிச் சோக மாறி யபாவகனற் செயலடங்கி யையந் தீர்ந்து, கனகவரை யேறி நிருவிகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககனத் துற்றான், றினகரனைச் செறிவருட மீரைஞ் ஞாற்றிற் றிரியொடுநெய்ம் மாண்டவிந்த தீபம் போன்றே. 110

சிந்தனையாங் களங்கமற்ற சுத்த னாகித் திரைகடலிற் செறிந் தொன்றாந் திவலை போல, வந்துறுவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொன் றானான் மாயாமோ கந்தீர்ந்து வருத்தந் தீர்ந்தா, னந்தநெறி யுனக்குமா மறிவ தெல்லா மறிந்தடனத் திறத்துரிய வடைவே தென்னிற், சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதென் னுஞ் சுதந்தரத்தைத் தவிர்ந்து நிற்றல். 111

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்தநிலை பொருந்த வன்பாற், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாயிற் றுயர்பந்த மிகக்கெடயந் தொலைந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி னோமை விடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ், சேகறவென் றவாக்கெடுந்து வின்றிப் போகத் திரள்வெறுப்பா மெல்லவரே சீவன் முத்தர் 112

இராமன்மனத் துணர்பொருளைப் பொருள்வே றில்லை யென வுயர்ந்தோர் வாக்கினா லியம்பக் கேட்டு, மாமனத்தி னினைப்பாறி யைய நீங்கு மகத்தான விராமனுக்கு மதித்துச் சொல்வா,னேமமுறு காலமூன் றறிந்தோ னாகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி, நாமவுரு வனைத்துக்குஞ் சான்றாய் நின்ற நல்வசிட்ட னெனச் சபையி னவின்ற பின்னர். 113

நல்வசிட்டன் முகநோக்கி யுணர்தி யோமுன் னுமிருவர் பகைநீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமலவேதா சொன்னதனி ஞானத்தின் றொகுதி யெல்லாங், கல்விமிகு மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதறீர் மாணுக்கன் கருத்திற் சொல்லுஞ், செல்வமுப தேசமே ததுவே ஞானச் செழுநூலின் பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 114

காதல்செறி பொலலாமா ஞாகக ஞகருக கற்பித்த வுபதே சங் கருநாய்த் தோலூண்,மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று மிருகாதி சேய்பலவும விளமபக் கேடடுத், தீதறுநா ரதன்வேத வியாத ஞதித் திரண்முனிவர் நன்றிதெனச சிறபபுச செய்தார், காதிபுதல் வனைநோககிக கமலத் தோனோ கமலமுனி யுதல் வனிவை கழற லுற்முன. 115

கலைமுனியே நீமொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்சொற கடபபா ரியாரே, நிலையிலபவ மயக்கமறப் பதுமவேதா நிடதமலே மேலுரைதத நிமல ஞான, மலைவின்மனத் திருக்கின்ற துரையபெ னெனன வஞ்ஞானத் தொகுதிகெட வகண்ட ஞானத, தொலைவிலபர பதமெவாககுந தோன்று மாறு சுத்தவிந யத்துடனே சொல்வ தாஞன். 116

முமுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிபபவத்தி லென்று மெலலா மியலபுறுநன் முயற்சியிஞ லியாாககு மெய்து, மாகலேநன் னூனமுயறசி யொன் ரு மொன்று வருநாலி லாமுயற்சி மறறி வறறின், சோகமிஞால வழிவிடா நாலிலாமை துனபமாநு சைசவத்திற ரொடரு மிந நூன், மோகமினல் லோாகூடடங குணஙக ளாலே முயறசியுறு பெரியோர்க்கு முததி பேறும. 117

முற்பிறப்பின் வாதனையின வயததி னினமேறன முயறசியிலே னென்செய்கேன முனிவ வெனன, வறபுதனே தனவருதத முய ற்சி யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே றின்று, சொறபயில் வா தனைத்திரளின் பேதஞ சொலலிற சுபமசுப மெனவிரண் டாஞ் சொன்ன வற்றில், வறபுறுமுற பவநதோறுந தொடாந்து வந்த வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிறகும. 118

சுத்தவா தனைதொடரி லதனுன் மெல்லத் தூயபர பதம் பெறுவை சுதத மலலாப, பெத்தவா தனைதொடாிற றுனப மாக் கும் பெரிதுவருந தியுமிதனைப போகக வேண்டும, வைத்தசுப மசுபமெனும வழியி ரண்டால வாதனையா நதிபெருகில் வருத்தத் தாலே, மெதததமுயன றசுபவா தனையைத தள்ளி மிககசுப வாத னையின் மேவி நிற்பாய் 119

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற வேண்டுகோளாற் றன்[illegible]பல்வால் விநோதந் தன்னாற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல் வேண்டும பலபிறபபிற் பரிசயங்க ளகலப் பண்ணி, யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சிபேரு மையுறினுஞ் சுபமுயல் வை[illegible]துநீ தல்ல, திகழ்மனம போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு மட்டுங் தேசிகனூற சொல்வழியிற செலலு வாயே. 120

தூயதா யிகத்தினிதாய்ப பெரியோர் மேவுஞ் சுபததிறன் மனவழுக்கற துயரு மறற, நேயமாம் பதமேவி யறவுந தளளி நிலைநிறபாய் மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்து நிறை சாநதி யின்பம வழுவாம லாதாரமா மதியா லெய்தி, யாய மொழிப் பொருண்முன்பின் கருது நெஞ்சை யமாசமஞ்செய் தான்மாவி லனுசந திப்பாய. 121

அவனுரைபப வந்துயிரக ளுளநா னெல்லா மாகுவனிங் கொருசெயலு மாசை யில்லை, யிவனிருநது சுழுததியுறு செய் கை யாலே யிடாமனத்தைக கடநதுசெயல் யாவுஞ் செய்கேன், கவருறுமென செயலொன்று மிலலை வீர கலைநிறைவும பேதை மையுங கருமத தாலே, விவரமதா யாராய்நது மேன்மை யான மெய்ககுருவைக கொணடுணாவோா மேதை மிககோா. 122

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க் கல லதுபசுவை யொபபோாக கெலலாந, நீதகன்ற குருவுண்மை செப்பா ரனறே திகழ்சாநதி விசாரமொழி செறிசந தோடஞ், சாதுசங்க மெனவீட்டின் வாயில காககுஞ் சதுட்டயரு முறவா கிற றடையேவ றுண்டோ, மேதினிகா வலாமனையிற கடைகாப் பாளா விடுவதுபோல் வீட்டிலவா விடுவ ரன்றே. 123

அன்னுல்வா தமிலொருவ ரனபா னுனு மனைவருமொத் தன்பாவ ராத லாலே, பனனூனு மிகமுயன்று யாது நீதமும பறறி யொரு வரையேனும பழக வேண்டு, மன்னூந பிறபபறுக்க நல் லோர் நன்னூன் மாத வத்தா லறிவைமுதல வளர்கக வேண்டு, மின்னுத மாயையெனு நஞ்சம போத மெனகின்ற காருடமந் திரத்தான மீளும். 124

சரமழைக ணெய்தன்மலா மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி பனிநீரிற் சயன மொககுஞ், சிரமறிதற சுகமுறுநித திரையை யொக்குந தேகமரி வதுநலவைச் செறிபூ சொககும, நிரலநிக

நாசாச மருமம் பாய்த னெடுங்கோடைச் சிவிறியினன் னீரை யொக்கும, விரவரிய விடயமெனும விடவி டேசி விவேகிகுத் தவர்க்கலலால் விலக்கொ ணாதே. 125

ஊனமிலா ஞான நூல் விசாரத தாலே யுயாவீடு நண்ணு மென ருண்மை யன்றே, தானறியு மனுபூதி ஞான நன்னூற் சற் குருவிம் மூவகையு நமமி லொக்கே, யானவகை யியற்றில்விடா தான்மாத தோன்று மபவறி வினாகறற வரிய மெய்ந்நூ, லீன முறு மடமைதரு மிதுபோன் மற்ற வெநதநூல் களுமடமை யியற்று தன்றே. 126

மடமையொடு வாழ்கினற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட டிரந்துழல்கை வரிசை யாகு, மடாதனாட புறவுபர தேசந் தீர்த்த மாசிரம மெய்வருதத மனைந்தி ருறுந, தொடருதவி யிலலைமன வருதநத தாலே தூயபத முறுமுகதித துவார பாலா, கடவ குணங் கேடடியுயா சாநதி வநதாற காதனாநனை பமுங்கதிமுன் கநகுல போறபோம. 127

நல்லவருந தீயவரு மனனை போல நம்புதறகா யமுதுண்ண நண்ணி ஞனு,மலலனமலா மகட்புணாநத போது மொவ்வா மகிழ ம்சிதருஞ சாநதியுளோா மரணஞ செல்வங், கொல்லமரெய் தினுமசைபாா புலனைந தாறுங் குறறமுநன மையுநாகர்நது குளி ரார் வாடாா, தொலலறிஞா மகமடிரிநதோா முனிவா மொய்மபர் தூயவரியா ரீனுமவிளங்குந தூயமை யோரே. 128

ஆரியரபே றுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தி யமு தருநதி மேலோா, சீரியவீட டினையுறறா ரீயுமநதச செயல் புரிவாய் நன்னூலாற் றெளிநத சுதத, நேரியபுந தியினாலே விசா ரந தனனை நிறைததிடுக வதுநிறைநதா ணிகரில புநதி, கூரியதாய் வீடுணரும விசாரந தானே கொடுமபவநோய்க் கருமருந்தாங் குறிபபு ளோாககே. 129

கருகியகங் குலின் மறையாக கதிக்கு மட்காக் காண்பரிய பொருளெலலாங காணுங் கண்ணுற, றெருளுறநா ஞருலகம வந்தவாறென் செறிபிறவி யாரதெனுந திகழ்வி சார, மிருளுறு மாபததினுகரு பருநதா மபபா லேறறமுள சந்தோட மேதென் றேறுதில், வருபொருளி லின்பமறத துய்தது வாரா வனபொரு ளிற் றுன்பமிலா மகிழ்சசி ராமே. 130

நிகரறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்று னெடும்போக நஞ் சாமந் நிறைசந தோட, மகனுறவா சையிலவிழு நெஞ சறிவை நோக்கி லழுக்குறுகண் ணடியிலா நமமபோற் றேனரு, மகிழ் குணமெய் தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரு நராதிபரும் வணங்கா நிறபா, சகமெனுமா யையை வெலலத தக்கோரக் கெல்லாந் தபபாத சகாயமாரு சாது சங்கம. 131

அறகக்குறைவை நிறைவாக்குரு சமபத தாக்கு பாபத்தைச சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச, சிறகக்குமுயாந தவா கூடட மென்னுங் கங்கைச சீதநீ ராடி னாகருச் செநதீ வேள்வி, யிறக்கரிய தவநதா னந தீரததம வேண்டா மிடாபநத மறுதெவாக்கு மினியோ ராகிப, பிறபபெனுமவே லைப்புணையா முணர்வு சானற பெரியோ ரை பெவவகையும பேணல வேணடும 132

நிறைபவந்தி ருபாயநானகா மிவாக ளோடு நிறைநட்பார பவக் கடலை நீநதா ரனுப, குறையுமன மோகநதீ ரிசசொற கேட் பாய் குணமவிருமபா திசசொலலை குறிகபொண டோயகரு, மறையுணாவு வலிதின்வருந காம மாதி மயககமறுரு சறகால வாவி நீரபோற, கறைதவிாநது மனநதெளியுந கவசநு தோரைக் கணைகள்போன் மிடிமுதலாய கவலை நாககா. 133

தருபயனுசெய் மாயைமன மீரா தாகுரு சமபாவந தரங்கந தீர் சாக ரமபோன், மருவலுறும விசாரததான் மிககோரக் கெல் லாம வாரிதிபோ லாழமுமபொன் வரைபோன மொய்மபுந, திரு மதியின் குளிரசசியுமவந நெய்து நன்னூற செயநைபினல லோரபுநதி செவ்வை யான, கருமவழி மகிழ்வெயநு மறுவி லாத கறபுடையா டன்மனையிற களிகரு மாபோல. 134

அறபுதங்க ளிலைதநுமிலா விவனுக் கந்த வருளுரீவன முத்திபத மடைவின முறறுரு, சொறபுலனுக கநதெ யுலகா போலத் தோன்றிடுவோன புநதியிலோா தொழிலபற றுதோ, னறபயனபொல லாபபயனுற் சுகருசோா விலலோ னண்ணியது புசித்தினிதி னன்றுய் நிறபோன, பொறபுறுநல்லாசார விரோத மான போகங்க டமிறசிறிதும பொருநதி டாதோன. 135

ஒருகணமு மொழியாமற சுகம தாகி யுடலகடவா னுய்ச் சான்றோ ருசாவி னாலே, பெருகியவிவ் வீட்டுநெறி விசாரஞ செய் வோன் பிறவிதீா மெய்ஞ்ஞானம் பெறறோ னாகி, வெருளுமறு பிறப்பினுறு தாயா யோனி விதனமுறான் சிறிதாகி மினியோ

கத்தின், மருளுமனப பாவியராய் வெருள்வோா தாயர் வயிற் றின்மலப புழுவென்றே வழஙகற் பாலோா. 136

தருமவாக டம்மிறறு மெய்நப பட்ட தருமமொடு பொரு ட்டுெளு சரிதை யோராய்த, தூகடாதம மிடத்திலிளைப பாறி மா ருத துரியமெனுஞ் சாநதிநிலே தோனறு மடடு, மிகுநூல்க ளுப சாநதி யொழுககம போத மிக்கவர்கூட் டரவிவறறால் விசாரம் வேண்டு, நிகரிலா விசாரததாற றோனறி நிறகு நிமலதுரி யததி னிலே நிகழ்ததற் பாறறே. 137

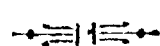
பாவனைதீா துரியமதி னிளைபபு நீஙகிப பவமென்னுங கடல் கடநது பாரளுசோரநதோன, சிவனென நின்றுஞ் சிவத் தன்மை தீாநதாலு மிலலறததிற செறிவுற றுலுங, கேவலஞான நியாசியா யிருநத போதுங கிளாசுருதி மயககத்தாற கிடைபபட் டாலு, மியாவதுஞசெய் துநதவிாநதும பயனொன் றிலலே யிமகிரியுறக கடல்போ லியலபி னிறபன். 138

ஊககமுள தேறசிறுவ ருனைரபு பகொள்க வொழிநததய னுரை செயினு திரண மொபப, வேகவிடு வாயஞான மெளிது தோனற வியமபுமவ மானமெலா மேகநீதச, மாகநிலை வாயுருவ மறற ஞான மாகார மாமுவமை கண்டா தென்னு, மூகரனு பவமில்லா விகறபந தாலே மொழிகுதாகக மறிவழிககு முயல வேண்டாம.

தநதிரியி லெழுமிசைபோற சாநதி முன்னுஞ் சறகுணத் தின் ஞானமெழுந தமமிற ரமா, மிநதவிரண் டுங்குளமு மலரும போல வினிதுவளர்ந திடுமொகக விரண்டுங் கறகில, வநதனுகுர் தனிததனியே யிரணடுங் கறகில வருபயனொன றிலதாமிவ வாய் மை கேளவி, முநது மறம பொருளினபங கீரததி வாணுண் முழுதளிககு மனததெளிவான முததி நலகும. 140

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

ஞானவிண்மகன் கதை.

முத்தியை நயநதோர் செய்கை மொழிநதனஞ் சகஙக டோன்று
மத்திற மினிது கேடபா யனுபவப பேறறி னுலே
யொததுமுன் னிலைபபோ பெறற வுணாவுநஞ் சிவ னிததைச்
சித்தொடு புமான கநதை முன்னிலைச சிவ னென்ப. 141

சீவனெவ் வறிவி ஞலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும விவித மான சஙகற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கங தன்ஞல விரிநதீ ரலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப பொலிந்தது புகனற சீவன். 142

பன்னுகா ரணமொன் றில்லைப படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னுமலீ லையினுற் றனே யியைநதகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாங காட்சி மொய்பபொருட் டிரள்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க காறறுட் சலனமபோ லறிவுட் டங்கும

எலலேயி றிசைகள் காலம புறமபெனு மிவறறிற கேறற
பல்லுரு வாயெங கெவ்வா றெழுநததப படியங காகுஞ
செல்லுமிங நெறியா லிநதச் செகமெனும் பிரம கறபம
புலறுகா ரணமி லாத பொருளெனப புநதி செய்க. 144

இதனைமுன் னிலையாஞ சீவ னிமைபபினிற் படைதத தாகு
மதன்வடி வாகி நிறகு மனுமான முதல வெல்லாம
விதமுறு காடசி மெயமமை பநதமஃ றினமை வீடாங
நிதமறு மிதுபோ மாறு செபபுதுங தெரியக கேடபாய். 145

மண்டிய சமுத்தி தன்னில வருகனுப போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெலலாங கறபனை முடிவிற போக
வெண்டரு மலைவு தோறறம பெயரெலா மினறி யாழ்நது
தண்டலி லிருடே சினறித தனிததநோ ருண்மை நிறகும. 146

சத்தியம் பிரம மான்மா பரமுதற சாறற வேண்டி
யித்திறப பெயாமே லோரா லிடபபெறற விநத வானமா
சிததிர மாகத தானே வேறுபோற றிகழநது தீது
மெதநிமேல வருசீ வபபொ மேவிய போல வாகும 147

சீவனென கினற சொலலும பொருளுமாய்ச செறிநத வான்மா
பாவனை மனனத் தாலே பருததெழு மனம தாகு
மேவரும பிரமங தன்னில வேலையி லலைபோல் வநது
தாவுறு முள்ளங தானே நினைநதவா சஙகற பிக்கும. 148

உன்னுறு மனததி னுலே யுலகமா மிநதிர சாலங
துன்னுறும பணிக ளென்னுஞ சொறபொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மிலலைப பொன்றுற பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ சொறகுப பரமனறிப் பொருளவே றிலலை 149

செல்லுறு கான லாற்றிற் றோன்றிடுந் திரைகள் போல
வில்லையா மனத்தி லுண்டு போமெலு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்த நமமல மவித்தை மாயை
புல்லுசம சார மென்றே ஞானிகள் புகலப பட்ட. 150

பந்தத் துருவங் கேட்டுணர்ற பாவிட் டுருவு மேலவெளியா
மிந்தச சகநீ நான்முதலா மிவைமெய் யென்றல பந்தமதா
மந்தக் கருத்து நிறபளவு மாிதா முதறி விந்தினிடைத [வெலாம்.
தொந்தத் தருபபோற காணபவனபா றறோனறு துறையுங காண்ப

பிரிவாம பொருளின் மாத்திருநத பேதப் படியே யுதரத்திற, செறிவாஞ் சிருட்டி சமதகாரஞ சிதைவற றுண்டாய்ச செறிவதுபோ, லறிவாஞ சரீரி யெனுமபொருளி னகன்ற வுதரத் தங்குரமாய், நெறியா சகத்தின வடிவமெலா நீஙகா வியலபாய் நிறைநதிருககும 152

நிறப நடப்ப வெனுமனைததி னிழலா டாது வெறிதிருககுந்
தறப ணநதா னெபபடியோ தானே விளஙகு மபபடியே
கறப முறுநீ நான்முதலாங காடசி விகறப மெலாமடஙகி
யறப மெனினுங காடசிபறி லறவே தனிககே வலநிலைமை. 153

அத்தமி யாத சோதி யருககனு யளவி லாதாய்
மெததிய பிணியி லாதாய் மேவருமு பிறபபி லாதா
யெத்தலங களினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ செய்து
முததியு மாகி யோங்கு முதறபரம பொருளொன் றுண்டு. 154

பகாவறிதாய் முதததாற் பயிலவ தாகிப பரமுதலாம புதிதான பலபேர் பெறறு, மிகவுணர்சாங கியபுருட னெனறுஞ சுதத வேதாந்தம விளஙகினறா பிரம மெனறுந, துகளறுவிஞ ஞானிகள் விஞ ஞான மெனறுஞ சூனியரு ளியமெனறுஞ சொலலப பட்டிந, திகழிரவி தேசுககுந தேசாய் நினறு தேசளிதறுந திகழ்விததுத் திகழா நிறகும். 155

சுத்தவறி வாதலா லாகாய பாவனையாற சூழ்வின் றுகு, மத்திறனே யெபபொருளும் பாவிதத போதுள்ள தனுவா மநதச, சித்திடையே மூவுலகுந திடாகான லெனததோன்றிச சிதையும பல்கா, விதததினையுஞ செய்யாநதா னிததகினையுஞ செய்யாம லிருக்குமன்றே. 156

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை நேரா யில்லை, மருவிகற்ப பேதமுறும் பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக் கண்டால், பெருமனத்த டடுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான் பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொனமேரு புகிலன்றோ பிரமாண்ட மொடுங்கு மென்றான. 157

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி யியல் பொன்றினறிப, பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றி நிறை பூரண மாகி, யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை யன்றி யொன்றாய, வருகின்ற திரிபுடியி னடுததோனறு மறவாது மதித்துக் கொளவாய். 158

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வுறவிரிவா யருள்வா யென்ற, செவவிபவா ளனுதருமுனி செப்புவான பெருவகறபஞ் சோநத போதி, லெவவகைசூ லஙகளுககு மூலமாம பிரமமே யிலஙகா நிறகும, வவவுமனத தொழினமாறறிந தனைமாய்த்தாற் பெயரிறநத வததுவாகும 159

முடிவுகன வனுநான மிலலாநீ டுயிலதுவா மும்மை யாகி, யடாதருநா துருநான ஞேயமெழந தொங்குமிட மதுவே யாகுந, திடவிசுமபன் றுபிநந நம விசுமபான நிலைபதுவாஞ் சித்தம புநதி, படாமனமபோயத் தாவரமபோற் பெறுமுளறி வொபபாமப பரம ரூபம. 160

அயனெடுமால சஙகரனுஞ சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும, வியனிலுப சாநதராம வேலைபிணி யுபாதியெலாம விட்டு நீங்கிப, பயனிலசக மென்கினற பறறகனறு சினமயமாம் பரம ரூப, முயர்விகறப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிறகும. 161

லீ லை க தை.

பக்கத் தொடுதிங்க ளூறும்பரு வங்க டோக்காற்
றெக்கிச செறிநா ளதிற்கூமபு தொடாநத வாண்டு
புக்குறற தோரச்சி மைபோந திறைபி யாதி
மிக்குத் திரிகால வன்றோ விரைநதோட லோடும். 162

மனவான மும்வானமு மாசறு ஞான வானு
மெனவான மூன்றின் முதலவான மிரண்டு மின்றிக்
கனஞான வானெய் துதல்கண் டதைவிட்டுப் போத
நனவா யயலொன்றை யுறுநடு ஞான வானும் 163

சங்கற்ப சாலந் தவிர்ந்தாலுப சாந்த மாகித்
துங்கப்புவி யாவையு மாகிய சோதி தோன்று
மிங்கற்ப முங்காண் பனவில்லை வெறும்பொய் யென்று
லங்கப் பொழுதவ் வறிவாலது சோத லாகும். 164

ஞேய மின்றிய ஞானமே ஞானமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாய வந்நிலைப் பரிசய முதநிலைப்பின றதிறப்பரி சயம்பண்ணற்
றாய தோற்றற வென்றந்த விரவிலே சொன்னவ ரிருவோருங்
காய வாதனை யறிவறச் சமாதியைக் கலந்ததை வறநின்றார். 165

கற்கடிகதை.

காட்சி யென்னுங் குற்றமறக் கதித்த லில்லை கதையாலே
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபாரத்தை யறவிடுவாய்
சூட்சி யான வுலகமெனுந் தோற்ற முடைத்தாய்ப் பேதமற
மாட்சி ஞான சுகவடிவாய் வயங்கும் பிரம மெய்யுளதே. 166

அதனுக் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தமல மதாய்ச், சதமந் தறிந்தோற் கனுமியல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்த மதாய்த், திகமுற் றசையாக் கடலென்னத் தீப மென்னத் திகழு கின்ற, முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முடிவில் பரமா கிய சீவன். 167

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சுற்று நெருப்புத் தடிப்பதுபோ
லினைய சீவன் கனவறிவா லியானென் றுணர்ந்து சங்கற்ப
நினைவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய்
வனையுஞ் சித்த மனம்பகுதி மாயை யெனும்பேர் வகுத்துரைப்ப.

இனத்தாற் படரு மனம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று
மனத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மனன வடிவே மற்றில்லை
கனத்தாற் கரைதீர் பலவறிவாங் கல்லோ லரசிற் கடல பொங்குந்
தினத்தா னீண்ட கனவெப்பப் பிறந்த வரதத்தாற் சகந்திரமாம்.

தெரியாத் தறியிற் கள்வனெனத் தெளியா மையினு லுல
குண்டா, மரியாப் பிரமத் தொடுசீவன் மறந்துமபேத மிலா
ததுபோற், பிரியாச சிவ சித்தங்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்,
தரியாச் சித்தஞ் சகங்களுக்குச சறறும் பேத முளதாகா. 170

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராகவி யிபமபியது
முதுவாம் விஞவா லறிபொருள்கள் முழுதுந தெளியத் தெளி
தநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத தரயா லமாகிறபாள் [விபப
விதுவா மெயிற்றுக கறகடிபபோ பேழ்வா யாரககி மினகண்ணுள்.

விகறப மிறநத சமாதி நெடுமபகன் மேவிணண் மீளவிடா
வுகபபொடு நெஞ்சொடு கூடின டொலபசி யுன்னின ளுனெனு
றிகததுள மட்டு முடறகுள தான வியற்கைவி டாததறற [மா
சகத்தி லரக்கர் குலத்தொழி லான தசைபபலி கொளவனெனு.

அயனுரை செய்தனு மபபடி யாதலி லநதவு ரைபபடியே
கயவ ருடறபலி கொள்ளுவ னென்று களிததிம வானயலபோய
வயமிகு வேடுவா மண்டல மேவி வனததி லுறைநதிடுநா
ணயமுறு மநதிரி தனனொடு மஙகொரு நரபதி நண்ணினனுல 173

முசசுடா வநதுறி னுங்கரு கநதகு முறறிருண் மூடிரவூ
டசசமு றுரவா சோதனை செய்தனு மங்கவள் கணடளவே
பசசிரை யாமிவா மெய்பறி விலலவர் பாமர ராகியுளா
ரிசசக மேனுயா வாழி லிகமபர மெங்கு மிடுமபையெனு. 174

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முனனம் விதிததது மிபபடியே
கோளற வநத பயன்கவ ராதவா கொசசை மனததினரே
நீளநி னைநதுணர் புநதியு நறகுண நீரமையு மெய்தி யுளா
மாளவ தஞ்செய நெஞ்செழு மோவிவா வன்றுபா மேவுவரோ.

வஞசமினீள் புகழவாணுள் வகுப்பரிய சுகமமர்நதோா
வணஙக லாவா, ரெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தவினவருக்
கிடரே வநதா,லஞசலென வுயிா கொடுத்து வளிததிடவேண் டின
ராவ ரன்பா னோககுத, தஞ்சமுறக காலனையு முறவாக்குந்
தன்மையினா தகக சான்ரோர். 176

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்நதோரை யாதரிக்கு மன்பு
கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ
கததிற, புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்நதோரைக குளிர்விப்

பர் புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்திமுதற் பயன்பெற ரோரே. 177

ஆதலினு லிவாதம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ லென்னச், சோதனையாம வினவுரைகள் சொல்வோமென் றுரு மேழுந் துணுக்கென் றஞ, மீதுறநின் ருர்பபரித்து வெவ்விடிக் குப் பின்னுலி வீழ்க்குங் காரபோ, லோதரிய கொடியவன விசும் புக்கு மதியிரவி யொபபி ரெனனு. 178

மீட்டுரைபபாண் மாயையெனும் வெவ்விருட்பா றையின் கீழே மிளிர்நது மாயு, மீடடமுறு புழுபபோலவி ரெனக்கிரையா யிக்கணததே யிறகக வநநீா, சேடடமுளாா போலிருந்தீர் நீயவர் போன் றீரெவாகீா செபபு மென்னக, கேட்டளவே கொலையரக்கி கேமெனன்னத் திறலவேநதன கிளத்த லுறறுன்.179

எவ்வுழிநின் றனைநீயிங கிசைத்தவெலா மிளவண்டி னிரைச சல் போலச, செவ்விதுகேட டனமென்ன வரக்கியுநன றென் றெதிரே சிரிதத லோடும, வெவ்வியபல லொளியாலே வெளியா கக கண்டிறையும வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறந்து வாளாநீ வருநதலெனு மனனன சொல்வான. 180

எய்தாநின் றுளபயனுக் கெயறுதா ரிலலையா மென்ற போது, நொய்தான கருமத்தி னெப்தானேர் விரைநதிடுவர் நொய்மை தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைத் துஞ் செய்வா, வெய்தாவுன் போலவாரைக கொதுகெனவீ சிடு மெஙகள வீரக காறறு. 181

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருத்தை யுரையெஙக ளருகு வநதோா, காதலா லிரநதபொருள் கனவிலுநல குவமென்று கழற லோடும, போதமுங்கல் வியும்வலியும பொறையுமள விலரென்றே புநதி செய்தாண, மேதகமா மவருரையை மிகவியநதா ளிழிவிலா மெயமமை கணடாள. 182

வாக்குமுகங கண்களான மாறுபடா துயர்நதோாதம் மறு வில் சிதத, மேகருயரு மிவற்றுலே யுண்ணினைவு மறியலா மே லோா தாமே,பாககியமபோல் வநதெய்திற சநதேகந தெளியாதார் பதக ராகுங, தாகருமுறை யாலிவரை யறிதுமெனு யாவாநீ சாற்று மெனறுள். 183

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க் கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச ஞனுகு மிருட்போதி லெங்கு நாடி, யுனேதிகாவா னரசசோதித் தொறுககவுயி ரொடுக்க வுயிர நிறுதத வநதோம, நினைவிதுவந ததறகெனறு விவன்கூற மீண்டந்த நிருதி கூறும. 184

தீயவனு மநதிரியா னல்வேநதுந் தீவேந்தாந தீமை யில்லாத் தூயவனு மநதிரியாற் றீவேநது நல்வேநதாந தொடர்சசி போல வாயநெறி மன்னவரா லமைசசருமப படியாகு மாத லாலே நேயவிவேகத தமைசச னுணடாகி லெப்பயனு நிருபாக் குணடாம். 185

மன்னவனெப் படியுலகின் மனனுயிரு மபபடியா மகிமை தானு, நன்னடுவு நிலைமையுமெயனு ஞானநா றெளிநதவாகமே நண்ணு நிறகு, மனனதுகற றிலரென்னி லாசரமைச சாகளென் போ ரபதத ராகு, மின்னநலே யிலதாகி லெனகமைரபா யிளமை நல மிழநதி ரின்றே. 186

சிஙகமெனு முஙகளையான செபபுகின்ற விஞக்கூட்டிற் சிறை செய் கின்றே, னுஙகண்மதி யாறறிறநதா னுயிரவாழ்வீ ரென வருதநென் னுரைசெய் கென்றுத, நுஙகளா பதியுரைபபத தொலலரக்கி நலலமுதத் துளிகள போல, வஙகவருக குரைதத வெலா மிராகவமே ளனவசிட்ட னருள ஞறறன. 187

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றுமெவ் வனுவி னுள்ளே, விண்டகடற குமிழிகள்போல் விரிதொடுஙகும விண்ணு யும் விண்ணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாதநெது சரிததேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில லாதாயு நிறபதெது சித்தாயுங் கல்லா மேது. 188

வானிடையோ வியமெழுது கின்றநெது வித்திடையின் மரங்கள் போல,வீனமிலா வெவவனுவி லுலகமெலா மிருககினற தியாதி னின்று, மானகடற றிரைநுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைநத நீரு,மீனமறு நெகிழ்சசியுமபோ லேதோனறி ருமையுமெங் கொருமை யாகும். 189

இந்தவினு வின்பயனை நும்முணர் வாலேதோன்ற வியம்பு வீரேற், காநதமுற வெங்குழன்மே லெபபோது மிருககின்ற கமழ் போ தாவீர், மந்தமுறு புநதியினுல் வகுத்துரைகக மாட்டாது மயங்கு வீரேல், வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விறகாவீ ரென்றரக்கி விளம்ப லோடும். 190

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்துச் சொன்னாய், சிநதைமுத லாம்பொறிக ளாறுனு மெட்டரிதாந் திறத்தி னாலே, யநதயில்சின் மாத்திரமாய் விண்ணினுநொய் தாம் பரம மணுவே யாகு, முநதுபிர மாண்டமெலா மவவணுவி லே தோன்றி முதிாநது மாயும. 191

தடமான வதனபுறமில் லாமையினால விண்ணாகுந் தனிப போ ததததா, லிடமான விண்ணன்று மின்னமெனத் தெரிவரிய வி யலபி னாலே, திடமாக விலதாகுரு சற்பாவத தாலுளதாய்ச் செப ப லாகும,புடமாக விளஙகுதவாற சிததாகு மறிவதிலாப பொருட் டாற் கல்லாம. 192

தானாகு மிகநொய்தா மாகாயத்திற் சகத்திரளாஞ் சிததிரத தைதத தானே கோடடு, மானாத வுலகமெலாந தனதுசோதி யாத வினா லதற்குவே றயலொன் றிலலை, நீநானுஞ் சகமெத வடிவந்தானு நிறகின்ற வதனவடிவாய் நீஙகா தெனறும,நாநாவாம் பொருட் புணர்வா னடாநததாகு நடககவிட மிலாமையினா னடவா தாகும்.

அடைவதறகொன றிலாமையினா லிலலையாகு மாவரதஞ் சத்தையினுண் டாகு மெனறு, புடைபெயாநன மதியமைசசன் புகலக் கேடடப போதவியாந ததன்பினபு பூபனையுன, னுடையவுணர் வுரைபென்ன வவனுஞ்சொலவா னுலகதநி னுறுதியிலா வுறுதி தானே, தடையறுசிற பரமபொருளி னுறுதியாகுந தற்பரத்தி னியலபின்னஞ் சாறறக கேளாய். 194

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெலலாங் கைவிடுதல் கைக் கொளளப படுவ தாகுந,திருததமுறு தனவிரிவுங குவிவு தானுஞ் சிருட்டியுஙகற் பமுமாகுந் திரளவே தாநதத், தருத்தமுறு வாக்கியத்தி னிட்டை யாகு மவ்வேத வாககியததுங கயலு மாகு,முறுத் திகழு முள்ளதில திரண்டினுககு முளளாகு மவையிரண்டி னுருவு மாகும. 195

சராசரமா முலகனைத்து மனரு பத்தாற் றன்செய்யும் விளையாட்டாஞ் சகமாய் நின்றும, புராதனமா மொருமையினிற் பிரியாதாகும பூரணசின் மாத்திரமாம் பொருளை சொன்னாய், நிராசையுளத் தவரறியும பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட் கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்ந்த வாபோன் மிகக்குளிர்ந்தாள் சாந்தமுற விளம்ப லுறறாள். 196

அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமன முதயமிலா வருக்கன் போலாய்ப, பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப போல் வாா பொன்னடியை முடியாகப புனைநதா ரன்றே, தற்பரமா முலகாளும் வேநத ராவோர் தமையுணாநதோ ரைசசோந்தாற் றளாவுண் டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமககிங கரிதின்றே னு நான்செய்யுங் கைமமாறு நவிலு மெனறாள். 197

சிலையரககர் குலமென்னு மெட்டிக் காடடிற் செறிகனித்தே மாவனையாய செகத்தி லொனறுங், கொலைபுரியா தொழியென்று வேநதன் கூறக் கொலையொழிநதே னென்றரக்கி கூற லோடுந், தொலைவருமூ னுணவாநீ செய்யுமாறென சொல்லெனமன் னவன் கேட்பத தொலலை நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருநது பசியை வென் றே னவ்வகையே யினறுமிருந தாறற லுற்றேன். 198

தென்ளமுத தாரணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட னிருந் தப்பாற் றேகந் தீரவே, னுள்ளநிறை யுணாவுடையே னென்றுங் கொலலே னுண்மையென வுரைததேக வுன்னு வானைக், கொள் ளரிய நடபெளிதிற கொண்டேம நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக் குக் கூட வேகிற, கள்ளருட விரைதருது முடல்போ மட்டுங் கருதுமுடல் வாதனைகள கழலா கண்டாய். 199

ஆதலினாற் பதகருட விரையைக் கைக்கொண் டரும்பசி போய்ச சமாதிதனை யடையிவ் வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ் செய்தி யென்று காவலனகூ றவுமரக்கி களிகூர்ந தேகப, போதக மன் னுர்தமது நகர மேவிப பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய வந தான், பாதகாமூ வாயிரரை யாறு நாளிற் பார்த்திபனீந தானரக்கி பற்றிக் கொண்டாள். 200

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கநகுற் போதிலொழித் தரக்கர்குலப் பூவை யாகிப, பாமரராம் பாதகரைத் தோண்மேற் கொண்டு பாாத்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினா ளின்றளவு மிந்த வாறே, கோ மகனு மரக்கியுநட் பானா ளென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுனி கூறி னானல். 201

மனத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை விளையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிந்தைச சரீரம் விரைவிற செயலக ளெலலாஞ் செய்து
தொந்தித் தலையு மற்ற தால வுடலொன் றறியா. 202

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மனததுக்
கொன்று வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரித்து
நன்று யுரைப்பா யென்று ஞானக குரிசில கேட்பப்
பொன்று விதிசொற் படியே போத முனிவன புகல்வான். 203

அகில சத்தி யுடைத்தா யநநத மான பரமம்
புகல்சங் கற்பத தோடே பொருந்தும வடிவே மனமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசததா யிரண்டி னுளளுந தோன்றிப
பகருந் தொழிலக ளோடே பயிலபா வனையு மஃதே 204

எங்கே யெனினுந் தோனறு மிநத மனததை முததிச
சங்கே தத்தா லூகந தன்னிற கூடடி னனறும
பங்கே ருகனே தியதோா பழைய கதைநீ கேட்பாய்
வேங்கே தமுமச சமுமாய் வெறுமபொய் யாமோர் வனமே.

அதினோர் கோடி நீள மநநத கோடி காத
மிதிலோர் புருடன் கண்கை பெண்ணெரி லாத துடையோன்
சிதறு நின்ற நினைவோன் சேனு யகனற வடிவோன
பதறு நினற கணையம பலவுங கரததாற பறறி. 206

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகாநதே யுலறி யலறி
யனைத்தாந திசையு மோடி யவச மாகி யடிபட்
டனைததா முறுபபுந் தாளா யிருளாய் நடுக்க மிகுநத
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்ங கிணறறில வீழ்நது நெடுநாண் மெலியும்.

மீட்டு மெழுந்து வநது மெய்யின் மோதிக கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயாமுண் ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுநது கனலிற புழுபபோற் பதைககும
வாட்டந் தவிர்நது கதலி வனத்தின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 208

கதலி வனத்தை விட்டுக் கருவேல் வனத்திற் சுழலும்
பதறிக் கிணறறில் வீழும் பலகா லுழலக கண்டு
விதறு வகையாம் பறறி வீணே வருநது நீயா
ரெதுசெய் கின்றாய் நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான்.

யானென் றொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே
னீநின் றுரைகக நினைநது நின்றாற் றளரா நின்றே
னூனென் றியவெம் பகைநீ யுன்று லின்ப துன்ப
நானின் றறிநதே னென்று நல்குந தன்னை நோக்கி. 210

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
ளெடிக்கு ளழுகை விட்டு நுணுககந் தன்னை நோககி
வெடிக்க நகைததா னெடிதா மீள வெமது முனமே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான். 211

விதியின் வசத்தா லிவனோ ரிடமே மேவ லுற்று
னெதிரவந தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந தவனைப போனு மொய்மபா யுணாதத வநதப
பதிகன் றுனும் போனன பழைப வடிவ மொழிய. 212

பிறிது மொருவன் வநதப் பெரிய கிணறறில் வீழ்நதான
சிறிதல் லாத காலந திரும்பி யேறக காணேம்
வெறிதுன் றியவவ் வனததில் வேறு மொருவன் வரலு
மறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெலலா முரைததேன. 213

ஓதிற றென்றுங கேளா துரபபி யிகழ்நது மேனமேன
மோதிக கொண்டு போனன மூாகக ரவனைப் போல்வாா
வாதிப புறுவாா நிறைநது வயிர முளளாற செறிந்து
பீதிக கிடமா யிருள்சூழ பெருஙகா டினறு முளதால். 214

அறவே கொடிதாய் வெந்த வடவி யெனினு மறிஞர்
நறவே கமழுநது குளிாநத நநத வனமபோன மகிழ்வர்
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முனியை நோககித்
துறவே புரிவா யிவறறைத் தோனறச் சொல்வா யெனறுன். 215

கேட்ட குரிசி லறியக கிளாமா முனிவ னுரைப்பா
ஞட்ட வடியு முடியு நடுவு மினறிப பொயயாங்
கூட்ட மாகி யாழ்நது கொடிதாய் விகறப நெடிதா
மீட்ட வுலகத தியலபே யாமுன் சொன்ன வனமே. 216

புகையாா வனத்திற புருடன் புலம்பிச சுழலு மனமே
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந தானே
பகையா மிதனு லுள்ளம பரத்தை யறிநதா றினதான்
மிகையாா மனங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 217

விதறி யோடு மனங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வனம்விண் ணுலகாங் கருவேல் வனமண் ணுலகாஞ்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறு தொழிந்தோன
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 218

முனியார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதா மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்று லடைந்தே னீயே
வினையா மென்ற துணாவால வியு மனநொந துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுகக மலககண். 219

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மனந்தான்
காதல் விடுஞெந தயாதல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞானத தேக மான மகிழ்சசி. 220

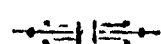
முடிவின் ஞானத் தாலே போகம் விட்ட மனந்தான்
வடிவை மாய்க்கும பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம
நெடிய மொய்ம்பி னுலே நிறுததிக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞான வலியா லுள்ள மொருபபட டதுவே. 221

அங்கத் தறைந்து கொண்ட கடாகற பனைக ளாலே
பங்கப படுவன் றுயராம பாரந்தோ டினதென றதுதான
மங்கத் தருவா தனையான் மருணடு சுழலவ தாகுஞ்
சங்கற் பமும்வா தனையுந் தனததான வலைபோற றனைநகும். 222

கோச காரப புழுபபோற கொடுங்கற் பனைவா தனையாற
பாச மடைவ ரியாரும பகாநத மனததின கதையை
மாசி லாத மனத்தான் மதிதது மனததை மாயபபாய்
தேச முடையா பென்று தெளிநத வசிட்ட னுரைததான. 223

பாலன் கதை.

முழுதுசத தியுமாய்ப புரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா வதுதான, பழுதினஞா னிகடம மனமலா திலலைப பரமமா மிதி விலா தில்லை, யெழுதருஞ் சததி யாவுமா யிலங்கு மிவைகளோர் காலமொன் றுளதாம, வழுவிலாப பிரம முடையசிற் சத்தி மறிதரு முடல்களிற் றேனறும். 224

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூடும் வான் றனிலே, தோற்றலா மையுநன னீரிலே நெகிழ்வுந தொலே வுறு மாய்விலே மாய்வு, மூறறமாம விதையின் மரஙகளும் போல வுள்ளுறை பிரமசத திகடா, மாறறல்சால கால தேசசித் திரத்தா லவனியிற சாலிபோற றேனறும. 225

பரமமே யெஙகு மென்றுமுண் டாகும பயின்மன னததி னுன் மனமாங, தரமறு பநத முததிபே ருலகாளு சததிக ளனைததுமாய் நிறகுந, திரமறு தனயாக கனனைசொற கதைநபோற செப பிய விவையெலாங திரமாங, நாமலர் முகிலே பெனறனு மாதக் கதையினை யிராகவன வினவ. 226

சித்தவரு சனையின மூலமாங கதைதனைபச செலவனுக் கருந் தவ னுரைபபான, மெய்ததக விலாதோா சிறுவனீ யனனை விரும்பியோா கதைவிளம பென்னச, சததியம போல வெறும் பொய்யே யுரைபபா டரணிபன குமாரோா மூவா, சுததவீ ரமு நற குணங்களுஞ சிறநதோா சூனிய நகரிலே யுறைவோா. 227

மூவரி லிருவா பிறந்தில ரொருவன மூலமாங கருவினு மிலலை, யாவருங கருதிக திரிபவா விணணி லளவறு பழமரச சோலை, மேவனு மதனிற செழுஙகனி நுப்தநு வெபபசி தணிநதுமேற சென்றுா, காவரு காக மூன்றுநன னதிகள் கரை பொரு திரையொடுங கண்டாா. 229

ஒடுநன னதியி லிரண்டுநீ ரிலலை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி, லாடிநீா துளைநது பருகினா நதியாகிமேல வருநக ரடைந் தாா, வீடுமூன் றெதிரநதா ரதிலிரண் டிலலை மேனமாறு சுவரிலா தொன்று, கூடிய வவறறிற சுவரிலா வீட்டிற குடிபுகுந திருநத னா குமாா. 229

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவிட் டுறைபவா கனகபாத் திரமூன, றருந்துறக கனடா ரதிலிரன டோட்டா மறவிலுங தூளி யா மொன்று, சொருபமில கடததிற றுரோணமூன றதனிற றுரோணமூன றகன்றுமிக கிருநத, பருவரி சிலைததாஞ சமைத் துவா யிலலாப பனவரோண ணிலர்ககுமுன் படைததாா. 230

அவரெலா நிரமப வுண்டபின் மிகுநத தருநதினா வேட் டைக ளாடி, யிவாகண்மூ வருமங் கிருநதன ரெனன விளமையா னம்பினன சிறுவன, புவனமு மிவவா றறிவிலோா காண்பா புகன்மன விரிவுசங கறபம, விவரமா மிநத வுலகமா மிதனை விடு நிரு விகறபமா யிடுநீ. 231

சித்தன் கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினான் மயங்கார் புந்தியாற் பொய்ம்மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண் டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பரமபொருள் பந்தமுற றிடுமோ. 232

அந்தமற் றொன்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரா முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீர்ந்திடன் முத்தியா மனத்தின, றொந்தலீ லையினாற் றாரமா மணித்துந் தாரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். 233

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

ஆய மனத்தின் செயல்செயலா மதனா லொழிந்த தொழிந் துளதா, மேய மனத்தி னலைவொழிந்தோர் மிகவு நல்ல தியானத் தோர், தூய மனமா யிடில்வெற்பாற் சுழலாக் கடல்போற் பிறப் பிறப்பா, மாயை மயக்கங் கெடுமென்று வசிட்டன் மீண்டு முரை செய்வான். 234

தனையா திறக்கும் பலபோகச் சங்கற் பஞ்சோ மனவிருத்தி
முனையால் வளரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமரம்
வினையா நின்ற மனநோய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மினையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 235

மிகமா வூறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழிந்தோர் மனமவென்றோ, சுகமா யெளிதாய்த் தனக்குரித்தாந் துயர்தீர் நிராசை யறிவரியோர், சகமா மனிதப் பூவொப்பார் சான்றோ ருரைத்த நூற்பழகி, யகமா நினைவு தீர்மனத்தா லயரு மனத்தைத் திருப்பிடலாம் 236

இரும்பா லிரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மனத்தான் மனந் திருந்தும், திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னா லியற்றுவ தாய், விரும்பா நின்றோர்க் கெளிதான வெய்ய மனத்தி னுப சாந்தி, பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா.

வாவு மனத்தை யசங்கற்ப வாளா லறுக்கி னிறைந்தெங்கு,
மியாவு மதுவாம் பொருடோன்று மிந்த வழிநின் றறிவாலே,
மேவு மனதை விழுங்கியதின் மேலா மாயா விகற்பமெலா, வோவு
மதியா லறிவுகடங் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணாவாய். 238

வருநதி முயன்று மனநதன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்று,
திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடாதீர செல்வ மிடரினறிப், பொரு
நத வேண்டு மனமவென்றுற புவன மூன்றுந் துருமபாகுந, திருந்த
வினிதன் றனவெல்லாந் தீதாய்த் தோன்றின் மனமாளும. 239

சித்த விண்ணிற றிகழறிவாந தியானத் தாலே யறிவென்று
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுப்பா யறுத்த தற்பின்
மெதது துபாபோ மவனிவனென் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த வினைவயே மனமிதனை மறபபாம் வாளா லறுத்திடுவாய்.

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம பெருங்காற றாலே யொரு
வுதல்போல், வருகற் பனைநா சத்தாலே மனமபோ யிறக்கு மன
மிறநதாற, பொருகற் பாநத மாருதமும் பொங்கு கடலும புவி
யனைத்து, முருகச சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிட
ருண்டோ. 241

தன்னைக கொண்டே தனையறுககிற றுனுய்ச சகல பூமிகரு
முன்னைத் தலைமை போலின்ப முதிர நிறைநது வகறபனைக்கே
துன்னித் திகழ்தற பதமபறறிச சுகத்தை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைசசெல்வ முடைய மனமே யுயிர்ப்பகையாம்.

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லா
மற், றெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செலவ முடைய நிராசை
யினுற், கள்ளத் தனிநெஞ் சினைவெல்வாய் கறறோக் கன்பாய்
நின்மலமாய்க, குள்ளக் குளிர்ந்தாக காரததாற் கூறு காது சம
பாவம. 243

தாழ்வு முயாவு மில்லாத சமபா வனையாற பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறுப பதமா மலைவாலே
வீழ்வு றுத மனமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்பு மலைவுமன மகலா வறிவி னலைவுமனம். 244

அலையு மந்த மனமுலகா மலைவு போகின் மனங்கெடுமிந
நிலையே தவமு நூற்கருத்து நிமல வீடுந துணிபொருளுந

துலைவி லலைவே மனமாயை தொடர்வா தனையு மகன்பெபரா
மலையு மனமு மதுவதனை மாறு விசாரத தானமாயபபாய் 245

மெத்து கின்ற வாதனையை விடடான் மேலா நலமுளதாஞ்,
சத்தி னசததி னிடைநினறு சைதன னியததிற சாட்டியததி,
லொத்து நடுநின் றுலை நமேவ யுளள மாகு மிவவுளளஞ, சிதநின்
முயலவாற சிததாகுஞ சடநநின முயலவாற சடமாகும. 246

ஊக்க முளதாய் மனமொனறி னுறைதகி லதுவா மாதலினற்
றுக்கு மனத்தை மனததாலே தள்ளி யேறித் தளாவினறி
யாகக மழிவில பதமவிரைவி லடைவாய் மனத்தை மனததாலே
நீக்க வலதாந தகைமைதநா நிருப னிறுததது நெறிபோல 247

பிறவிக கடலிற காதலெனும பெருவாய் முதலை பிடிததீரகக
விறவுச சுழியாற் சுழலுமவாந கிதப நாவா யெடடாவா
மறமுற றுளததை யுளததாலே மாயததுப பிறபபில வருநதாம
லுறவுற றுனைநீ யுயவிபபா யுயிரககுப பிறரா லுய்வுணடோ. 248

எநத வெநத வாதனைக ளிதபந தெழுந்த வவைவெல்லா
மநத வநத விடததழிககி லதுவே மாயைக கழிவாகு
முநது போக பேதமென மொழிநத விருவா தனைவிட்டு
வநத பாவா பாவஙகளை மாறறி விகறப மறமகிழவாய். 249

அறிபவற றுசை யறிலது தானே யவிததையு மனமுமாண
டதுவாம, பொறிபயி லாசை துனபமா நிராசை புகலரு முததியா
மினபம, பிறிவறு தனது முபறசியா லுணடாம பேதைய ருண
டெனு மவிததை, செறிதரு பொயயாய நாமமாத திரமாய்ச சித
தெனத தேநதிடி லிலதாம. 250

எனறலு மிராம னவிததையின செலவத தெழுநதற நெரு
ஙகு மிவவிருடா, னெனறுமிங கினறி யெவவகை நீங்கு முறைத்
தரு ளினனநீ யெனன, வனறவ னுரைபபான வனறுயா முட்
சோ வன்பவக குழியினமன னுயிரை, யொன்றவீழ்த தததனை
டொககவீழ் மாயை யுணடெனி னுணமைநோக கிலலை. 251

பிறபபெனு மாயைக கரையதா யெங்கும் பிறிவறு பெரும்
பொருடோன்றி, லிறபபுறு மாயைக கிசசையே வடிவா மித
னுடை நாசமே வீடு, சிறபபிலசங கறபஞ் சிதைந்திடி லிதுதான்
றேய்ந்திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன, புறபபடி லிதய விசும்பில்வா
தனையாம் பொங்கிருள் போமெனப புகல. 252

கண்டன வனைத்து மாயையேயென்றாய் கண்ணெனுந் தத்துவத் தாலே, நண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைபபான் காண்பவற் றிடைசென் றெய்திடா தெங்கணுஞ சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயாந்த வுணாவுதற பரமா முணாவே. 253

இவையெனு மனைத்துஞ சிறகன மாகி யிறபபிலாப பிரமமே யென்று, நவையுறு மனமாங் கறபனை யிலலை நாசமும் பிறவியு மெனனு, மவையெலாம புவன மூனறினு மிலலை யறுவகை விகாரமு மிலலைக, கவையறு சமமாங குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் றுளதால. 254

கேவல மாகிக கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுததமாய் விரிவா, யோவலி லறிவு மாததிர மாகி யுறுதுய ரொனறுமற் றுறி, மேவரு மிரத மனைததினுக கொதது விகாரமற் றுளபொருளிடத்தே, தாவருந தனது நினைவையே விருமபித தன்வயத தெழுநத தோ ரறிவு 255

செபபிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா, னிபபிர மத்தின மனமதா மிதனுக் கெண்ணிலசத் திகளுள வாகும்,கபபிலா தெஙகு நிரநதரஞ செய்யுங கடுமையா மிம் மனந தனிலே, யபபிலே தோன்றுந திரைகள்போற பேத மாகிய வலலபந தோனறும. 256

உளளுறு சஙகற பநதிறற றொன்று முள்ளமற் றதனிணெ லொடுஙகுந, தள்ளுறு காறறு லெழுநததீக் கொழுநது சமிபபதுங காறறினுற போல, நள்ளுறு பிரம மனமுநா னெனறு நாடுதன் மனத்துறு பநத, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப பொருளை யாமெனு மழுததமே வீடாம 257

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையனு னென்றே, படாதரு மவறறிற கேறறபன் னடையாற் பாசமும் பந்தமு முளவாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன றல்லேன் றசைநரம பென்புநீ ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதியோர் மாயைசெற றுணர்நதோர். 258

தானலா தான வுடன்முதற பொருளிற் றனெனும் பாவனையாய, வூனமா மாயை யுணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வுளோர்க கிலதா, மானத நினைத்த தைமபொறி யிபற்று மன்ன

வர்க் கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத் தாசைவா தனையைவே றறுபபாய். 259

என்னுடை மைநத ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிநத்ரசா லத்தால் விங்கிய வாத னை யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞானமா நிலைபோய் நாசமா யையிறகருத் தொழிவாய்,நின்னுடை வடிவி லவறறைநீ யென்றே நினைவிலாா போல்வருந துவதென். 260

மூகமாய்ச சடமாய்ச சுகாசுகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற வருந்துந், தேகமாா நீயா ரகோவகோ விதோர் சித்திர மிருந் தவா காணு, யேகமாய் மெய்பா யிலங்கிய பிரம மெஙகுமா யிருக் கவுந் தோன்றுச், சோகமாய்ப பொய்பாய் விளங்குறு மாயை தோன்றுறு திருக்கவுந தோன்றும 261

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமியேழ் பதமா, முறறுள ஞான பூமியேழ் பதமா மொழிநத விப் பதங்கடம் மிறறும, பற்றுள வாகு மொன்ளுெடொன் றளா விப் பயில்வன பதஙகண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலை பெறல் வீடா மதினழு வுறுதனு னெனலே. 262

அடக்கமா யுரைததே மஃதறிந் தவாகரு மறிகிலா தவர்க்கு நற் குறிக,டொடக்கமில சன்மாத் திரமதா மறிவின சொரூபநின் றசைவிலா தவரே, விடறகரும காம முதறபகை கடநதோா மெய் யறி விலார்கடப பரியோா, நடகருறு காட்சி விதத்தில்வீ ழறிவே நோக்கருஞ் சொரூபத்தி னழுவல்' 263

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம வேறு சொல்லிட முன்பு பின் பில்லை, யொருபொரு ணினைவை யொழிததுமே லப்பா லொருபொரு ணினைவுறி லநத, விருபொரு ணடுவு ணினைவற விருக்கு மிதுசொரூ பததியல பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற் போலாய் வருநனுச சுழுத்திநா வடிவாம. 264

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மறறு நலலறி வாயசை யாத[கேட்பா மானத நிலையே சொரூபமா முன்சொன் மடமையாம புவிபதங் யீனமாம் விந்து நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி லானதோர் கனவுங கனவுமிக கனவி லடாநனு வுஞசுழுத் தியுமே.

இத்திற மேழு மேகமாய் நெருககுற் றிவைபல பெயர்களை யெய்துஞ், சித்திலே நின்றே றறிவுபே ரின்றிச செறியல மின்றி

மேல் வந்து, வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசீ வாதி வருபெயர் செயல் களுக் கிடமாய், வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனுல் விதைநன வாமுதற் பதமே. 266

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப பிறந்தபின் னிவனு, னிதுவென தெனபபண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந் துள வறுதியே நனுவா, மிதுதனே யொழிய விவனவ னேனே யிது வது வென்னதென் றெண்ணு, மிதுமுதற் பிறபிற னெருடர்சசி யாய்ப பருக்கு மிநதநிச சயமபெரு நனுவாம் 267

அறிநதுள தெனினு மறிகிலா தெனினு மழுந்துறத் தானது வாகிச, செறிநதுள நனவிற சிததராச சிபமே செய்வது நனுக் கனு வாகு, மெறிந்தகா னலினீா சுத்திகை வெளளி யிருமதி யிவைமுதற் பலவாய்ப, பிறிநதமேப தங்க ணனவிமேல பழகும பெற் றியாற் கனவுபல் விதமாம. 268

அற்பகா லததி லனேகமாஞ் செயல்கண் டறிநதன மெனுங் கன வழிநது, முறபடு செயலே நினைவது கனவா முநதுகண் டத னைநா ளகன்று, பிற்படக காணும பொருள்களே மறநது பெரும் பொழு துணாவுற நோககுஞ, சொறபன நனவு போனன வுகவே தோன்றுமிச செயல்கனு நனவே. 269

அறுவகை யவத்தை யகறறிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி னியறகை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்கூ ருணர்வுள தாமிது சுழுத்தி, துறுபுவ னங்க ளிதனிடை யிருளிற றெலேவுறு மிபபத மேழும, பெறுவன பேத மொன்றுறா றுகும பேதைமை யவத் தையிவ் வேழும 270

ஞானபூ மியைமுடிவிற பேத மாக நவிலுவர்வா தியரவறறி னமக்கு நலல, தானதிவை யிவையறிதன் ஞான மாகு மறிநத விவற றநதமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார மெய்தன் மனஞசிறுக லுண்மையிலே மன்னி நிற்ற, லீனமறு சங்கற்ப மறல்ப தாாத்த வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிவையே ழாகும். 271

இவையறிநதோர் மோகமெனு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா முத்திவரி விடர்மீண் டில்லே, நவையுறுமோ கத்தொடுநா மடைவ தென்னே நல்லோரா னன்னூலா னன்று ஞானச், சுவைபெறுது நிராசையினு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிநதச சுபேச்சை

மூற்றிக், கவையறுநல் லோரியற்கை யாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல் வேண்டுமே. 272

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநிறைதலும்விடயத் திசை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசிதநஞ் சிறுகலாகு நிகழ்த்தியவிம் மூன்றாலு நெஞ்சகந் தன்னில், வனைதருமவ் விரததியினு லுண்மைப போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவலாகு, மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப போதத் தழுந்தியயற் சஙகமற லசங்க மாகும். 273

அறைநதபத மைந்தாலுந தானும போதத் தழுந்தியவின் பத்தமைவாற புறனு முளளுந, முறைநதபதாாத் தங்கண்மறந தயலோர் வன்பா லுணாவதுவே பதாாததநினை வொழித லாகு, நிறைந்தவிவை யாராலும் பேதம போக்கி நிலைபெறுதற சுபாவதநே நிறற ானே, மறைநதபொருள வெளியாகுந துரிய மாகு மாசறுசீ வனினமுததா வழியீ தாகும. 274

சொன்னதன்மே லுடலிறநத முத்தர் மேவுந துரியாதீ தப் பதமாந் துரியசு செலவந, தனனுணாவாற றனையறிநத பெருமைசானற தலைவனு லெப்தலுறுந தனமை யாகு, மனனியவிப பதமடைநத சிவன முத்தா மகிழ்சிமறுக கததழுநதா மரபி னுலே, யன்னியாசொல வழிதுயிலவிட் டெழுநதாா போல வடுததன செய் குவாசெய்யா ராகி வாழுவாா. 275

இஞ்ஞான பதமேழு மிகவும் புநதி யெய்தினர்க்கல லது தோனறா விவறறை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலைசசனை யெனினுந தேகி யதேகியெனி னுமமுதத னைய மிலலை, மெய்ஞ்ஞான மென பதுதான் மனத்தின கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும, பொய்ஞ்ஞானக கானலினீா முதலா மோகம பொயயெனபபோ மடமையுமபொய் யெனனிற போகும். 276

தனையறியு நிட்டையுளோாக கெய்த லாகுந் ததுவபூ மிக ளறிந்த தலைமை மேலோா, நினையவுநதா முவுமுரியாா பொறிக ளௌனனு நெடுமபகைவென றோரழியா நிலையி னின்றோர், துனை தருபல் லுயிரிறைஞச மேலாய வாழுஞ் சுரேந்திரரு நரேந்திரரு துருமபாய்த் தோனறு,மனையபெரும் பதம்பெறறோ ரவரே யாகு மல்லாதோர் பவககடலி லமிழ்நதா நிறபோா 277

உளமொடுங்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறுபூ மிக ளிருந்த வுபாய மாகும், வளமிகுமிப பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரியபத மருவ லாகா, வளவறநீ நான்றான்வே றென்று மின்றி யபேதமா யநாமயமா யமல மாகி, களாசுகமாய்ச சாநதமா யறிவா யொன்றாய்க் கேடின்றிப பெயரின்றிக கீழ்மே லின்றி. 278

பாவனையு மபாவனையு முதலு மீறுமப பற்றுமுள நுமமிலதும பலவுந தேசு, மேலறிவு மடைமையுமென றிவைக ளின்றி விண் ணிலே யிருபபதாய் விசால மாகி, யாவதுமா யனறாகி மனததால வாககா லெட்டாத யினபததி லினப மாகி, யோவரிய நிறைவி னிறை வாகி யாசை பொழிவிடமாய்த தன்றறறு னுணரு மொன்று. 279

தோனறியவை விளககததா லுண்மைபா மைமபொறிககுந் தொடாபாய திறகு, மானறபதாாத தஙகளெலா மறிவினு லொழி நதுண்மை யாக மாட்டா, வேனறறிவா னறிபொருளா மிரண் டினிடை யறிவானுக கியைநத ரூப, மூனறியறி பொருளறிவா னறிவிலிவை யுறறிடுவ தாயாநத வீடு 280

ஓரிடமவிட டோரிடததே யுள்ளமுறி லவற்றினடு வுண்மை யாகிப, பேரிலதா யுணாவிலதாய்ச சடமிலதா யதுநீயாய்ப பிரியே லென்றுங, கூரியபுந தியினுமேல பூநிதனுக் குடிமபிபெனுங குறிப பை மாற்றித, தூரியதாம படிமனததின றுவககறுததது விருநத படி துணிநது நிற்பாய். 281

பிறபபிறபபாம பூடடைததனைப பிணித்துமுறறும் வாதனையாம் பெரிய பாச, மறபபெரிய முபறசியினு லறுததிடுவாய் பரமமா மறிவின் முன்னே, புறபபடுமபொய் யாமுள்ளம புவனவிகற் பஙக ளெனும பொயயைக காட்டுஞ,சிறபபுளவிண் ணிலதாயு மிலதான நீலநிறஞ் செறிவ தேபோல. 282

சோகமுறு சங்கறப நாசததான் மனமாளிற் றென்று தொட்ட, மோகமெனு முடுபனி விடடகனுஞ் சரற்கால முதிர வந் தான், மாகமவிளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி, யேகமாய் வடிவின்றிப பிறபபிறபபி லாபபிரம மிலங்கு கொய்தாய். 283

திதிப்பிரகரணம்.

சுக்கிரன் கதை.

எழுதுவோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
வழுவி லாத விண்ணிடையே வந்து தோன்று மோவியந்தான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும் பலபொறியு
நழுவு துயிலி னுலன்றி நனவான் மேவுங் கனவொக்கும். 284

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்ப நீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றிப் பாய்தல் கண்ணடியிற்
றெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத் திடையிருக்கும்.

சொன்ன வுலகங் களுக்குருவந் தோன்று நின்ற மாத்திரமாம்
பின்ன மின்றி யாவையுமாயப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய்
மன்னு பிரம மொன்றென்றே வருந்தி முயன்று பாவிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லலைவற் றுள்ள மறிவுருவாம். 286

ஈற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சகங்கள் செறிபிர
மம், தோற்றப் படுமா விரண்டெனத் தொடர்கா ரணமவே
றிலாமையினா, லாற்றச் சகமென் றென்றிலதா மறிவே யுளதா
மனைத்துலகும், தேற்றப் பிரமத் திருக்குமிவை தெளிய வெள்ளி
கதைகேட்பாய். 287

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுனி முதுமந் தரமால் வரைச்
சாரன, மன்னு தவஞ்செய் யுழியவனற் மைந்தன் மதியான்
மதியனையோன, றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெய்ஞ் ஞான
மஞ்ஞோன, மென்னு மிருபா வையினடுவே யியங்கா நின்ற பெரு
ம்பதத்தோன். 288

தாம வியாள கடர் கதை.

சங்கஞ்செய மயல்போய்த் தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச்
சாரவ தின்றிச, சிங்கிசெய கூட்டி னின்றுஞ் சேணுறச் செலலும
புட்போற, றுங்கமோ கத்தி னின்றுந் தூயமனம வெளியிற் போ
ந்து, பங்கமா மையற் றீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். 289

ஆன்றவம மனம்பூர ணத்தைப் படைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள
போன்றுற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோர்கள்

மூன்றுமூர்த் திகளாந் தேவ முதல்வர்க்குங் கருணை செய்வ
தூன்றிய விசாரத் தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 290

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமார் பிறவி மோகங் கங்குல்போன் மூடி நிற்கு
பலகறு முலகுந் தாமு மழிவிலசிற் சோதி யென்றே
சலனமில் கண்ணுற கண்டோர் தத்துவ நிலைமை கண்டோர். 291

அகிலசத் தியுமா யொன்று யநந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனக்கண்டோர் தமமைக் கண்டோர்
பகாவுறு நானு மில்லை பிறிதில்லை பரமே யுண்டென்
றிகழுற வுள்ள தில்லத் திடையுறக் கண்டோர் கண்டோர் 292

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காறு நேர்போற
செறிதரு போக மெல்லாஞ் சேதனர் காணப ரன்றே
யறிவினுன மனதை வென்றோ ரறபரமே பெரிதாயக் காண்பா
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார். 293

நலங்கிய சிறைதீர் மன்ன னகாமட்டு மகிழவு கூரு
மலங்கலவேல வெற்றி வேநத னவனியுஞ் சிறிதென றெண்ணுங
கலங்குறு மனதை வெலவோர் கைகையாற் காலகள காலா
விலங்குபற பலலா லங்க மியாவுமிப படிமுன் சோகக. 294

பகைமன வெறறி யலலாற பவக்கடல வங்க மில்லை
வகைபடு முலகிற் செலவா வரிசையோர் மறுவி லாதோா
மிகையுயர் புருடா கிரதி மிகக்கவ ரெனபோ ருள்ளக
குகையிடைத் தொழிலக ணஞ்சார் கொடுமனப பாமபைக்
[கொனறு. 295

மனமெனும வினையை வெனறோர் மலரடி முடிமேற கொள்வா
மினநர கங்க ளெனனு மிராசசூயத திருநது வாழ்நத
முனமுறு பாவ மெனனு முமமதக களிறறி னூலுங்
கனமயற படைக ளாலுங கரணமாம பகைபை வெல்வாய். 296

துணிமனச செருக்கு மாய்த்துத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்லிற, பணிபடு பதுமக கான்போற படாந்தவா தனைகண் மாளுந, தனியறி வொனறே யென்று சாதிததிம மனமவென மட்டுங், கனியிருள செறியும பேய்போற கருததில்வா தனைவந் தெய்தும். 297

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடாபபகை யறுத்த லாலே

தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
னொந்திரி யிலாத வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோககே. 298

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாலிக்கு மியல்பி னாலே பாவனத் தந்தை யாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேட்டரு நட்பு மாகுந்
தூலிக்கும் வினைக ளில்லாத தூய்மனம் விவேகத் தோக்கோ. ( )

நல்லன நூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி
நல்லன விபானஞ் செய்து நல்லனு பவத்தை நண்ணி
நல்லன சித்தி நல்கு நல்லதாயத் தனனை மாயக்கு
நல்லதோர் தாதை யாகி நல்லவாக் குள்ளந் தானே. 300

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்
பிணியறக் கண்டு ஞானப் பேருணா வுணாத்தப் பட்டாற்
பணிவுறு மிதயந் தன்னிற் பழுதிறக் குணத்தி னாலே
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசறு முள்ளந் தானே 301

மனமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றாக்
கனமுறு விவேக நீராற் கழுவினுற் சித்தி காட்டும்
வினவுறு விவேக வல்லான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு
சினமுறு பொறியை வென்று தீவருப் பிறவி தீர்வாய். 302

இதத்திறத் திவனு னென்றே யிறுகிய வறுதி யினு
மதத்திறம் புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்த்திறம் பற்றி நீயா மதினின்று விழைந்த செய்வாய்
பொய்த்திற மனத்தி னேடே புசித்தவை பந்த மாகா. 303

நிலைபெறு மப்படி நானென னும வாதனை நின்றால்
வலைபுகுந் தபுள் ளாமென மூவரு மடிவா
கொலைசெ யறக்கொளி நாசைபே புயிரகளெலாங் கூற்றாய்த்
தொலைவி லுனபமா நிராசையே துனபமி லின்பம். 304

அறிவதா யறிவே மெய்யா யமலமா யனைத்தா யறிவ
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுள்ளதா மந்தச்
செறிபொருட் சத்தி தோற்ற மாத்திரஞ் சகமாய் நிற்கும்
பொறிகள்பல காட்சி பொய்யே பொருண்மெய்யே யென்று வா
[ழ்வாய். 305

வீம பாச திடர் கதை.

இதுநமக் கிதுநமக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாமப ரேனு முறபபெரு துதார மிக்குச
சுதமுறு முலக மெல்லாந் துரும்புபோற் காண்போர் தம்மால்
விதனஙக ளனைத்துஙம வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 306

ஒழிவறு முபபறசி தன்னு லாகத்தா லுயர்ந்த நூலா
விழிவற வியற்று வோாகட கெபபய னெளிதி னெய்தா
வழிபடு நன்னூ லாளர் வருபபண் கருத்தாச செய்பி
லழிவற முற்று முறறி யளவறு பயனை நலகும். 307

வருத்தமற் றசசஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற பின்போ
யொருதகதரா லேலவ லின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருததஙக ளகர்த்த மாது மளவிலபோ கங்க ளேயாம
பெருததவா பததாஞ் செலவம் பேரின்ப நிராசை தானே. 308

இடுமைபகா சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக
குடுமபமாங துயாசிற றின்பங் குறித்திடாப பெருமை யோர்க்கு
நெடும்புகழ் வாணுள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படுமபலன வசநத காலக கொடிகள்போற பலிக்கு மனறே. 309

தவங்களாற றெய்வ நீராற சாத்திரங் களினாற் போகாப்
பவங்களை யுபாநதோா பாதம் பணிநதுபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங காமங் கோப மறவுநதெய்ந தியறகை யான
சுவங்களி னடநது நன்னூற் றுறைநின்றே ருபாந்த மேலோர்.

நானெனுமம பொருள்கா ணுதோா ஞானவா காயங் காணுர்
நானெனுமம பொருளைக கணடோர் ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகஙகா ரககார் ஞானவின் மதியை மூடி
ஞனெனுப பரம வாமப னனமலா விரியா தன்றே. 311

மடிவறு பிறவி யென்னு மரததிர ளெனககீ தென்னு
நெடியபல பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
முடிவறு துபாாங கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞானத் தீயால் வேரொடும் வெந்து போமே. 312

என்றறு மிவவாங கார மெவ்வுரு வுடைத்தெவ் வாறு
வென்றிட லாகுந தேக மேவியு மேவா தாயு

நின்றொரு காலம் வென்று னேருறு பயனே தென்று
நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். ()

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கா ரும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்று மிகவுமொன் றீன மாகும்
யாவதும பரமு நாமே யீறில மெமைய லாதோர்
பாவனை யிலதென் றேரும் போதமே பரமாங் காரம். 314

செந்நெல்வா லினுஞ்சற றுகிச செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மற்றையாங் கார மாகு
மிங்கிலை யிரண்டுஞ் சீவன் முத்தர்பா லிருந்தி டேறறித
துன்னரு முத்தி நல்குஞ் சுழல்வுறு பந்த நலகா. 315

கரசர ணாதி மட்டா நானிவ னென்று காணுந
திரமது தானே மூனறு மகஙகாரஞ செகததோாக கெலலா
மூரியதா மிகவும் பொலலா துறபவ மெனனு நசசு
மரமெழு மூல மாகும வருநதியு மொருகக வேண்டும. 316

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன கொடுமை யாலே
முடிவறு முயிாக ளெல்லா மோகமுற றறிவு கெடடாா
கடிதிலவ் விரண்டி னூஙக கடிநதிதெவ வளவு விடடாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும பாமமாந தறப தாாததம. 317

வுற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி
யூற்றமா மவறறை நீஙகி யோரகங காமு மின்றி
யாற்றலா னிறறி யென்னி லறவுயா பதம தாகுந
தோறறுட னுனெ னுமை சுருதிகள் சொலலு முத்தி. 318

இதனியல் புரைக்கக கேண்முன் னிசைததுள தாமன் முனனோ
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரனையசம் பரன்வே கிதது
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைநதனன் விஞ்சை வலலான். 319

தானவ ரெனமுன் னுஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞானமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வானவா போரின் மாண்டார் மறறினி ஞான நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப புணாநதமா யததாற் செய்வேன்.

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுறார் விண்ணோா சேனை நலிவுற வெல்வ ரனறு

மையுறு மனத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தநத மொகருள்போன மூவா வநதார். 321

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைதனொட ரிலாதோ ரொன்றின விருப்பமும் வெறுபபு மில்
நினைததுள நிகழ்கா லததி லெய்திய நிலையி னிறபோா [லோர்
தினைததுணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 322

பேரினால் வீமன் பாசன் றிடனெனப பிரிக்கப பட்டோர்
சீரினு லுலகை யெல்லாந திரணமாய்த் தேருஞ சுதநதா
போரிலே போமி னென்று சமபரன் புகலப போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞசமா புரிய லுற்றா. 323

வெண்ணிலா வருடம வெமபோ ரியறறின ரிவர்க ணெஞசிற
றுண்ணென வெனநி யானுந தோறறா வுதிதத போது
நுண்ணறி வாலே யாமா ரெனறுற நோக்க லோடும
புண்ணிய மிலாதோா வாழ்வு போலது பொய்யாய்ப போகும்.

மறறினி யிநத வாற்றல வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீஙகிற பநதமபோம் விவேகத தாலே
யுறறறி வுண்மை சேரி னுளததில்வா தனைபோம போனு
லறறமில சிதத நெய்தா நீபமபோ லாகு மனறே. 325

தாருகன் கதை.

ஒழியாத துயர்மாயை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமன நாச மோ ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞானப பொருளை யெல்லா மியம்பககேட் டயராம விதயங கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிசசை தானே பநதமா மதுவிட்டலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலாற பயனகொ லென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும். 326

இனபமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநஞ் செனநினைக வேறறத தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகாற் றோர்ந்து நெஞ்சிற றோயாம லெளிதருநதிற சுகமே யாகும், வன்புபயின் மனததோறற நாச மாகு மனததினது நாசமே மகத்தாந் தோற

றம், நன்பரம ஞானிகணெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்கா மறி விலர்க்கு நவைகூா நெஞ்சம. 327

ஆனந்த நிராநநத மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மையு மா மவையு மிலலை, யினந்தீர் சததசததன் றிவற்றுக கெல்லா மிடையல்ல ஞானிமன மென்ற லோடு, தானநத மிலாவறிவா யுலகின் மேலாந் தத்துவததி லுலகிருக்குந தன்மை தனனே, ஞானந்தான் வளாபொருட்டா யுரைபபா யென்று நாதனியம பிட வசிட்ட னவில்வ தானுன. 328

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்று மேவாம லுண்மையி ளுல் வேரும் விண்போற,கூறிலாச் சிறபாவ மெங்கு நினறுங கூறு படு மவறறுனறுங் கூடிப பறறுப, பேறிலாச் சஙகறப மனைத்து மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப பேத மினறி, யூறிலா வாகாயங் கோடி கூறு வுரித்தவறறி லொருகூற்றை யொபப நொய்தாம.

நன்றிதரு முண்மைமுதற பெயர்கள பெற்று ஞானிகள்பா னிமலமா ஞான மாகி, யொன்றுமல வுருவான குடுமப ரூப மொன்றுகித தனைததெரிவித துணாவே மெய்யாய்த், தனறு ணைசசின் மாத்திரத்துக கயலற் றிநதச சததாமாத் திரமயமாஞ சகங்க ளெலலாந, துனறுதிரை முதலாகப பிறநத வெலலாஞ சூழ்கடலில் வேறுகாத் தொடாசசி போலாம. 330

துனைதருபல் பிறபபாகிக் கொடிதாய்ப பொல்லாச சுபாவ மாந் தனையறியாச சுமடர்க கென்றுந, தனையறிநதோர்க கொளி யுருவா யெல்லா மொன்றுய்த தானுக வனுபவிககுந் தன்மை யா லே, நினைவொடுசெய் வோனசெயகை செயலிம மூன்று நிகழ விக்கும் பாவிதத நினைவுக கெலலா, மனையசுவை யாய்நிறகும பிற விப்போக மருநதுவோாக் கபபோக மாகி நிறகும். 331

அத்தமன முதயமிலலை யெழுத னிற்ற லயலபோதல வருத லெனு மனைத்து மிலலை, யிததலத்தி லிலலையிலா திருக்க வில்லை யித்திறமாஞ் சித்துமல மில்லா மெய்யாய்ச, சுத்தமுறு தானே தன் னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச சொல்பே ராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந தறசு பாவம் விரிந்தெங்குஞ் சிற பெயரால் விளங்கி நிறகும். 332

இன்னசுபா வநதானே யொளியாய் நிறகு மிருளாகு மொன்றுகு மீறில் கூறுந, தன்னுடைய தொழிலாலே தானே

பூர்ண தத்துவம்விட் டிவனவனு மென்னுந் தன்மை, புண்ணியபா
வனையாலே மெள்ளச்சிவ னுருவாங்க ருடம்பியெனு மூகத்தாலே,
பண்ணியநா நாத்துவத்தி லழுந்திய பாவாபாவம்பற் றுதல்விட
லாம் பத்தத்தி னிறகும். 333.

அப்பத்ததி னின்றுபுரி யட்டகத்தை யளவில்லசை வாலமைக்
கு மமைத்திட்டார், மிப்பரிசி னிறைவேவ வடிவமான வொழு
பிறவி வகைமாலை யியற்று மெங்கு, மொப்பரிய தற்பிரம சுபாவத்
தாலே யுரைத்தலெலா மெழுமீண்டு மொடுங்கிப் போகு, மெய்ய
படிவ மில்லாத விண்ணிற நானல விரிவறபோன மனதினைவில்
விரிந்து தோன்றும். 334

படர்மதத்தாற நினைப்பிறாபோற மேருன்று மபோற பகுத்த
விலா வநதசிற பாவந் தானே, யடாபொய்போற மேருனறிய
தாற சதத மாதிமைபமபுலனு மேமதானறு லறிபா நின்றுய. தொட
ர்கினற வதுவிநத வானமா வாருந மேதாறறுமெலாந தானுகித
துனணி நினற, விடமுடைய பரபிரம மிதுவே யிதுக கிபபிரமப
பெயரியல்பா மிதிலவே றில்லை. 335

பொருகடலிற் றிரைமுதலாய் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி
விளங்காமற் புழுதி யாமோ, வொருபொருளாம பிரமமாத் திர
மே யல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைபோ ரொன்று மிலலை, பெரிபி
டத்திற கூடமாத் திரமே யல்லா லிரணடின்றே டா வவவகைபோ
லென்று மொன்றுஞ், சரியைகிரி யாயோகப பதத்தின முற்றிச
சாதனங்க ணிறைநதவாக கேசாறற லவேண்டும். 336

இயற்கைகுணஞ் சோதிந்து முனனே பின்போ யீவையு
மாம் பிரமமே யென்னல் வேண்டும், வியாபுறவா சையிலுழல்வார்க
கிவ்வா றேறுமின் மீளாத நரகில வீழ்ந்த தாரு, தியக்குறு
போ கத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தவனைப போலவாகக்கத் திக
ழுந் தோன்றும், மயக்கமற வுணாததவல்ல குருவைக கிட்டா
வருந்தி யுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாவனே. 337

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம வீசொளியும்
பகற்பொழுதும விரையும் போலத், துளக்கமிலசித் துண்டாகி
லுண்டா ஞாலந் தோற்றாவு மாத்திரமே சொருப மாகுமெ, கிளத்த
பர மாத்தத்தா லில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற
கெம்பீரத்தா, லளக்கரிதாய்ச சீதளமா யமல மாகி யுரியுதமா
நின்மொழியென் றண்ணல் சொலவான் 338

இம்மொழிக ளாலிமைபபோ திருளா மீள விமைப்போது வெளியாகு மிவ்வா றாகி, மைமமுகிலா லறபமாய் வெய்யிற சீதம் வந்துவநது போகின்ற மனைறா ளொத்தேன், மெய்ம்முனியே யநந்தமாய்ப் பலவா யொனறாய் வியாதா யாசகரிதாய் விளக்க மெய்திச, செம்முறையா மாதநூமதத நுவத்துங் கிந்தச செய் தொழிலகள் வநதவா செபபு கெனறான். 339

மெய்யான பொருளுடைய வாகக யதநின் மெய்பபொரு ளாய் முனனெறுடபினை விரோத மின்றிக, கைபாரு நெலலியெனக் காட்ட வலல கடடுரையே யாமிருக் கழறிற றெலலா, மெய்யான ஞானவிழி வெளியாய்ப போதம விரியவுதித தாலெனசொ லென் னும் விததுக், கையார வலிதெளிதென முளள வாறு கலககமற நிலைநின்று காண்டி யன்றே. 340

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வ தாகித் தமமொழித்த வலிசையினற் சகல மான, வினனலுறு குறறமிலா விச்சை யெய்து மெயகணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞசாற, றுன்னுபகை பகையாலே தீது தீதாற றுடைபபதுபோ லவிதனைதனைத் துடைத தல வேண்டு, முன்னியுறப பாரததலுமே யிதன்க பாவ மொழிந துபோய்த தன்மாய்வா ஞதவு மினபம 341

தனிமெய்யாய் மாயையில தென்றிவ வாறு நாடுவாய ஞானி யாய ஞானம பெற்றற, றனிசெயுமீ நாமாயை யறிதி யனறே தூகளிலா நற்போதம் தோன்று மடடும, பனியாமை யிலலையென வெனசொல லாலே பழுதிலலா வறுதியுறப பாறி நிறபாய், புனித முறு பிரமமே யெலலா மெனறு புநதியிறகண் டோமுத்திபொரு நதி ஞேரே. 342

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும பெரிதுவருந தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும், போதமுற பேறறினலன்றி மாயைப பொரு நதியின் களைதோனறு பொருநதத் தோன்றி, லேதமறு மபப தமே யிறவா விடா மிமமாயை பிறபபிடமே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தெனறு தேர்வாய் சிதைவுறறு விதனி யலபு தெரியு மன்றே. 343

யாதினிறமேறன றியதென்றும யாதி தென்று மிறந்தநெறி யாதெனறு மிறநதாற் றேன்று, மாதலினுஞ் வன்றுயரின் சாலே யான வலிதனைதயெனு நோயககுமருந் தருந்தச செயதாற, றீது

பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் சூழ்காய் செறிகாற்றுத் தன்னுரு வாஞ் சேணி றன்றும், சாதமுறாத திரிவதுபோற் றன்பாற் றோன் றுஞ் சத்தியினு லாதனுமதத் துவசின் றெலகும. 344

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடறன் னிடத்தே யற்ப நடக்கத்தாற் கணம்வினயரு றண்மை சோகசா, லேயமறந தறபதமொன் றகணட மெனறே யழுநதவா யககடலி லசைநது சறறே, மொய் யறிவாரு சிறசத்திகனகா லந்தி எமுப புறுநத் தியி றறு முழங் கத் தோனறித, துயயவிட கலமொடு நொழிலகனா மூனறு துயனசத திகடம்மைத துனெபாய்ச சோகரும். 345

தனதுசுபா வததையறிந தநந்த மான தறபதத்தி லிருநதுஞ் சிற சத்தி தானே, யெனதுருவில வளவென்றே யறிவுற் றுறபோ லென்னுறுமிப படியுருவை யிருபா விகதி, லனுகதமா யபபொழு தே பெயாத ளெலலே யாதியாம பாசவைகள்வநத தடையா நிற்கும், கனவிகறபங் தருவடிவாய்ச சித்து ரூபங கவரிடஙகா லஙதொழிற் குக கலநத பறறும. 346

எங்குறைசெய் சித்தினுடை யுருவங தன்னே யாவருஞ்சேத் திரக்கியனென றிபம்பா நிறப, ராங்கருவும வாதனையைச செய்யா நின்றே யகஙகார பாவனையை யடையா நிறகும, வாங்கருமாங் காரமுநிச சயிபப தாகி மலினமுறு புநதியா மலஞ்சோ புநதி, வீங் கிபகற பனெவடிவாய் மனன நெஞசாம விகறபமிகு மனமபெறியா மெலல வநதே. 347

கரசரண மயவுடலேம பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படி யன்றே கலநது சீவன, விரவியசங கறபமெனும் பாசத தாலே விகருணடு துன்பவலே விசப படுத, தரமறவி னைதையடைவே யடையா நிறகுஞ சதநிமய மாமனமித தனமை யாகிப, பொரவ கஙகா ரதைமேவிக கோசகாரப புழுபபோறறன் னிசைையினுற் பூணும பநதம் 348

தானேசங் கறபித்துத்தன் மாத்தி ரத்தாற் றனிவலையா முட் டொழிலக டன்னேக கடடக், கானேறு சிஙகமவிலங குறற தென் னக் கவலையினன மிகவுமனங கரைநது சோரு, மாறுத மனமபுந் தி ஞானஞ செய்கை யகங்காமவா தனேயுடலம் பகுதி மாயை, யூனுன மலக்கருமம பநதஞ சிதத மோத வித்தை யிசசையென வுரைப்ப ரனறே. 349

பாவனைமுற் றிடததூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற் சித்த, மேவுகரு விறபாய்நத பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி விமல விண்ணிற, முவாமுண் டாய்திறகு மநதவொளி தன்னு டைய சுபாவந் தன்னுற, கேவலமேற் றலைகீழ்காற பககங்கை நடு வயிறாக கிளாநதோ ளுருமம. 362

மூநதியகா லத்தினுல வெளியாகி நினமலமா மூர்த்தி யாகிப் புநதியொடு சததுவமெய் புரசாகம விஞ்ஞானம பொறியு மேவு மநதவவ னேயகில பிதாமகனுய் முழுதுணாநத வயனு மனனுன் சுந்தாமா யுத்தமமாய்த திகழுகினற தனவடிவைத தோன்ற நோ [க்கி. 363

குன்றுத வறுகுணததோன மூனறுகா லமுமவெளியாக் குறிககும வேதா, வொனறுகிச சினமயமே யுருவமாயக கரை காணு வுயர்வா னததின, முனறுனுண் டாகிபதென னெனநினை தா னழுககிலா முழுஞா னககண, ணன்றுவப போதுதிகதோன பலகோடி சிருட்டிமுத னடததக கண்டான. 364

சாதிகுலந் தருமமெலா முணாந்த வற்றை லீலையினுற றுன் கற் பிததா, ஞேதரிய லீலையினுற சங்கறபத தாறபிறக்கு முயிரை யெல்லா, மேதமுறு காதாபப நகாமபோ லறமபொருள்வீ டின்ப மெய்த, மேதகைய பலகோடி சாததிரஙக ளவாக்காக விதித்தான் வேதா. 365

விரிஞசனுரு வாமனததா லிசசிருட்டி யிறசிருட்டி மேவி நின்றும, புரிநதலரு மலரெலலாம வசநதகா லத்தினுற பூபப தொ க்கும், பிரிநதசுரா நராமுதலோா தததஞ்சங கறபத்தாற் பிறவி யுற்றார், தெரிநதனைய சஙகறப மறிறபிறவாா நெய்மாண்ட தீபம் போல. 366

வானநிக ராமனைத்துய கற்பனைமாத திரமவாளா வளரா நிற்கு, மானசக னவுதனிற கனவுபோ லிராகவனே யறிதி யனறே, யினமுறப பிறபபிலலை யிறபபிலலை யெவ்விடத்து மொன் று மென்றும், ஞானபா மாாத்ததததா விவையெலலாம பொய்யாக கண்ணு மன்றே. 367

வெங்காதற் பெருமபாம்பு நெளிபுற்றுங் குடும்பபாம் வெறும் பொய் யென்றே, யிங்காசை யறநீககி யெலலையிலாப பாமபதத் திருந்து வாழ்வாய், சிஙகாரக் காதர்பப நகரிருநதென் சிதைவுற்

றென் றீதோ நன்றே, பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாச மாயை. 368

தாரதன மிருமென்னிற றனையாகு மப்பாசந் தனைத்தக் கொண்டா,லாரதனை யறுததகலும விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை விஞ்சிக, கூரிதையா மபபோகத துழனறழுக்குங கொடுந்துய ரைக் குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞாக்கு விரத்தியுள தாய்ச சித்தந தெளியு மனமே. 369

ஆனதிறத தாறருடமப பாரவியா பாரததி லறுகுமபோது, போனபொருட கிரஙகாமற பொருநதுபொருண மாததிரமே புசித்து வாழ்வாய், நீனமுற வருபொருளைச சிநதியாா வநதபொருட டென்றெண்ணா, ஞானபர ரானோாககுச சுபாவமாங குணமிதுவே நளினக கண்ணாய். 370

கண்டனவெல லாமபொய்யென் றுள்ளததி லெனததினும வெஙகாத னீதத, பண்டிதரா முழுதுணாநத பெரியோரை யீராது பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவறறிடையின சுததமாம பதம் புந்தி யூன்றப பறறி, விடைவுடற குடபுறமபா முலகைப பறறுதலும விடலும வேண்டா 371

எக்கருமத திலுமிசசை யனிசசையற நின்றுணாவை யெய்தினோககே, யககருமங களிலறிவு பறறாதா மரையிலைசே ரமபு போலத், தொககபொறி விடயநலஞ சுவைபறறின மனமாரத் தோன்றில வீரா, தக்கவுணா வுணாநதோறுப் பவககடல்கள கடந்தன்றே சுநநந தீாநதாய். 372

உசசமுறு பதமவேண்டி லனைத்துவா தனையிலுநின் றுள்ளந் தன்னை, நிசசயமா முணாவாலே நீககுவாய் மலரின்மண நீஙகுமாபோற், றுசசமுறு வாதனையாந் தாஙகரீர் பவககடலிற றுளைவாாக் கெலலா, மசசமற நலலறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மயலொன் றுண்டோ. 373

பராபரஙகண் டோரனைத்தும பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றாா நீஙகாா, சுராலயநந தனவனத்தும் பற்றாாகள சூனியத்துந துயா மெய்தாா, விராவுநிய தியுநதள்ளார் வெய்யவன்போ லனுசரிபபர் மேன்மை சான்றோ, ரிராகவனே யிவ்வாறு நடத்தியென வசிட்ட முனி யியம்ப லோமே. 374

பரத்துவமே யிவ்வாறு பரமமுனி பரமபதம் பகரக் கேட்டுத், திரத்துவமா நிறைந்தானம் போற் சிராம னமலமாய்த் தீர்ந்து சித்தந், தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதாற் றதும்பித் தண்ணென், றுரத்துவளர் சந்திரனைப் போ னிறைவுற்றான வசிட்ட னுமீண் டுரைப்ப தானான் 375

ஒருகால மானபடைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப னுலக மெல்லா, மொருகால மரிபடைப்ப னொருகால முனிவர்படைப் புள்ள தாகு, மொருகாலம் பூதத்துதிப்ப னொருகாலவா ரியினுதிப்ப னுபர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப னொருகால்விண் ணகத்திலே யுதிப்ப னன்றே. 376

வனமரங்க ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின் மனிதர் துன்னும், பனமலைக ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பிற் படாமன் ஞருக, கன்மயமா மொருபடைப்பி லொருபடைப்பிற் றசைமயமாய்க் கான லாகும், பொன்மயமா மொருபடைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 377

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாத் தீமுதலா மற்றை வாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று தலைமை யாகும், யான்முதலோ ரபரசிருட்டி சிலவுடையா வுனக்குரைத்தே னிந்த வாற்றான, மேன்முதலா மிப்படித்தற் கொன்றுக விலதுபல விதமாய்த் தோன்றும். 378

கிருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீண் டுறவிகருத கிளந்து ஞாலத், தொருபொருளும வினைதனுவினைத் தந்தமட்ட குறபவமா யுழலா திலலை, யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னலைக்கு முன்னிலே யா மியாமிங் கோத, வருமறைநோ தாஞான கதைகேட்டி யிராம வெனவறைவ தானான். 379

முக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு, மக்குணந் தனனிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செயலாற், றுக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவாந் தாயசத தாவங்கொள்சங் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞானமவி டுளதாய் வேதநோவேங் தெனமிக விளங்கும். 380

இராசத குணசங் கற்பமிவ் வுலகி லியல்புறு குடும்பியா யியங்கும், விராவிய விந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த் தனனில தென்னரி, விராதல மாக வினையசங் கற்ப நிமலமாம் பரம

மடையுந், துராசையாம் பார்வை யனைத்தையு நீக்கித் தூகண்மன மனத்திற் றிருத்தி 381

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப் படா நினைவா, யெள்ளருந் தவங்கள் கற்பகோ டிகளீ யியற்றினும் பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேனிலு முனக்குச் சாற்றுசங் கற்பமா யல்லாற், றெளிய பரம பதத்தினை மேவத் தியக்கமி லுபாயமீ வதில்லை 382

ஆயாகளும் விகாரங் களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா சத்தை, முயலுதி தனிசங் கற்பமாங் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெளிதி னிலறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக ளெங்ஙனே னாளாய் மடியு மோ வறிகில மைந்தா. 383

தனிசெய்சங் கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில் வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங் கற்ப மாண்டிடி லறிவு பாவைகளனைத்தினும் பற்றுக், தனியுபா பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந் தனையெலாந் தள்ளி, யினியபே ரேகத் துவத்திலே சுழுத்தி யிருப முற்றினபமே பெறுவாய் 384

என்னறு முபாசங் கற்பமே தென்ன வெழுந்தது மளாந் தறு மாயந்து, சன்னமா கிபது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா ருரனை மைந்தன், பானியே கேட்ப வந்தக வுரைப்பான் பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவற்றின மேவுற வெழுதலசங் கற்பம். 385

அற்பமா யெழுந்து தானுள தாகி யடைவிலே பைப்பப்பைய பருத்துந்த, தற்பர மனமாந் தெளிவற மூடிச் சடத்துவந் திடத்தி னுண்டாக, முற்பவ முகில்போல வளாயுறு மைந்தா வுணாவு நர்ண பவற்றினை யுனளி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்துசங் கற்பமாய் நிகழும். 386

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முளைபா மனையசங் கற்பமாந் தன்னைப், பிறிவுறத் தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற வளர்ந்திருந் தானே, செறிதுய ரொழிய வின்பமொன் றில்லை யாதலாற் செபப்புசங் கற்ப, நெறியுற நீயே னிற்புறு நிலையி னிமிட முமபாவனை நினையேல். 387

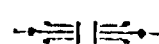
இவ்வள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பந்,
தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வனையெலா
மொழித்த, லவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னொரு மலர்வுறு
பூவினைக் கசக்கிற், கைவரும் வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய
விதற்கது வேண்டா. 388

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்
கிதனுள், லழுந்துற மாய்த்து மனத்தினை மனத்தை யறுத்துநின்
னறிவினீ நிற்பா, யழுந்துருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுல
கமும வானமு மொக்கு, முழுந்திப பொய்யாய்ப் போமவிகற பத்
தான முளைத்தவை யறுமுன் னிலதால 389

தண்டுலத் தோலுந் செம்பினிற களிமபுஞ் சகசமாய்த்
தொழிலவிசே டத்தால, விண்டுபோ மதுபோற புருடனு மலத
தை மேவியே போகருந வியல்பாங, கொண்டசங் தேக மொழித
துநீ முயல்வாய் குருவினவல லபவிளக் கதநதாற, கண்டன மெனல
வீ ஞானநீ தானுங கண்டன பரமபொருட் பொலிவே. 390

கசன் கதை.

முடிவறு காலங் தன்னின மொழிதரு மாண்டு நூறு
நொடியள வெனினும பற்று நினைவையே நெடிதாய் நோக்கி
யொடிவறு பார வேடகை யுறுவதென் பொருளக ளுன்னிப
படாவதா யுள்ளத தாசை பற்றற வொருங்கி நிற்பாய் 391

மாலற வெங்ங னின்று மங்ஙனே வாழவாய் பாரிற
கோலநன் மணிகள வேண்டா திருககவுங குருகிப பாயுங
தூலநன் னிழலபோ லுண்டா மாததிரங தோறற மான
ஞாலமும் பரமந தனனி னலமபெறத தோனறு மன்றே. 392

ஆதலாற பரமந் தன்பா லகாத்தனே காததனே யென்
றோதுபா வனைக ளுண்டா முறறபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னுகுஞ சந்நிதி மாத்தி ரத்தான
மேதகு கத்த னுமிவ் விரண்டலால வேறு மேவா 393

அகததனிற கத்தன் றன்னி லமைநததே தகனி னிற்பாய்
முகததமா மிரணடு மின்றி முளைதெழு மனதை நூங்கி
மிகத்தனி நிரமாய் நிறறி யகததனு விளமபு நேரிற
சுகததனு நிறறி யேனு நனறிது துயரொன் றிலை. 394

முன்னிய கத்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
னன்னிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மிலலை
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைநா னென்பா ருண்டோ. 395

மெய்யுட னானே யென்னின் மூவேழு நரகு மஃதே
வெயயவன றுயரா மேனு மெய்மையா னெனன வேண்டா
வையமில் கேள்வி நலலோா நினைவரோ வனைததா மூனுங
கையுறத தினப ரேனு நாய்பபிணங கவராா நீசா 396

நாமுட லென்னு மாசான் ஞானககண் குருடாயப போகுந
தோமுறு மதனைத நூரத தூாபபேற சோதி ஞான
மாமுகி லிலாநி லாபபோல வயங்கிடு மினைய கண்ணு
லேமுறு பிறவி வேலை யிருஙகரை யெளிது தோனறும. 397

அனைததினுங கதத னல்லே னவனிவ னல்லே னெனன
நினைததுளத துறுதி யாகி நிறறிபா லஃதின றெனனி
லனைததினுங கததனானே யளவறு மதுநா னென்ன
நினைததசை வொனறு மின்றி நிசசய மாகிநிற பாய். 398

அனறெனி லொன்று மலல வொன்றுநா மாகு மெனறே
நின்றவிப பததி னனறு நினபதந தனினீ நிறபா
யொனறெனும பதத்தைக கண்ட வுததமா் தன்பா னிறபா
துன்றுவா தனையே பநதந தொலலைவி டதனைத தீாதல். 399

புலனகளிற பழகிச சிததம பூண்டவா தனைகள முன்னே
யலமபெற மாறறி வீட்டிற் கடுததவா தனையுந தீாவாய்
நலநதிக ழருள்சந தோட நடபுதா சினமிந நானு
மலந்தவிா குணஙகளாக மனததமுந் தாது செயவாய். 400

உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணாவைப பற்றி
மெளளவாங கதுவு மநதக கரணஙக ளுடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லா மெததாற றள்ளி யதுவுந தள்ளித
தெளளுணா் வுளளது செய்கை தேசிரு ளனைத்துந தீாநது 401

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மறறி வற்றைப்
பேதமாய்ப பழகு வோனும பிராணனி லியககந தானு
மியாதுமூ லததோ டாத்து விண்ணக மென்ன நின்று
வியாதுநீா் சாநத னாயென் னாபினை யதுநீ மெய்பால். 402

உளத்தினி லினைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்று மின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னின்றோர் துகளறு முத்த ராவா
ரளக்கரு மீச ராவா ரவர்களே சமாதி தானுங்
கொள்ளத்தக் கருமந் தானுங் கூடினு மிழினு முத்தர் 403

இருதயத் தாசை யொன்று மில்லாமையா லெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செய்துந் தீங்கு தகையுறும் பற்றென் றில்லை
யொருவழிப் படமனங் கால முளவொரு பற்று மில்லை
பெருகுவா தனைதீர் நெஞ்சிற் பேசுநா லினைத்தும் வேண்டா. 404

மறுகுவா தனைக ளாற்ற மனந்தனை யொழிப்ப வேறே
ருறுகதி யல்ல தில்லை புனையுமண் ணெனுந்த தாதும்
அறுதிசை பதுத்து மற்றீண் டாகத் தொல்லை ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கண்டோர் சிலர்தினந் தவத்தின் மாய்வோர்.

தேகத்தை நோக்கி யன்றே செகமெலாந் திரிவ தல்லா
லேகத்தை நோக்கி யன்றே யெங்குறும் பஞ்ச பூத
நாகத்தை மண்ணைத் தீயை நாடினு மாறு காற்றே
மோகத்தை விடுத்து மௌனம் இடமுறு முழுதும் பற்றா. 406

லேகமின் மூசுக கெல்லா மூழ்வெங் கடலாஞ் சென்ம
மோகமி னாகத் தோகத் துன்னுறு நோயின் மூளாஞ்
சோகமின் ஞானி நெஞ்சிற் றோட்டந்தற் றினைப்ப பற்றுப்
போகமில் சிற்றாப் புன்மைப் பொலிந்தா விடலைக் கென்றும்.

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை நுரைகளா மிறங்க லெல்லாம்
பரமவர் திகழ்ந்தன் மூலமாக் கானலாம் பரவை ஞாலந்
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த
வரமகன் கசனும் பேரான மற்றநாவ் வள்ளல் கேட்பாய். 408

கசனுமா சமாதி நீங்கி பொருப்பகற் கனிக்கு நெஞ்சன
வசமற்றுத் தழுத்த மூத்த வசனத்தன் யாது செய்கேன்
றிசையுற வெங்கு செல்கேன் றீப்பதென் கொள்வ தென்றே
மிசையுயர் கற்ப நீர்ப்பான மேதினி யெங்கு நானே. 409

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானிலவை யகத்தி லெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருளே யில்லை சச்சிதா னந்த மென்றான். 410

திதிப்பிரகரணம்.

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவாவிலை குறுகத்
தள்ளற் பாலது நியமவா நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலதா முலகமே யியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவினுற் றீர. 411

வருந்து கின்றது தனையறி நெறியிலை மனத்தாற்
றிருந்து கின்றது கருமத்தி லூந்திலாச் செய்கை
பொருந்து கின்றது நீபவ மல்லவா புணர்ச்சி
யருந்து கின்றது நானெனத் தாக்குகிற் பதுவே. 412

நீக்கத் தக்கது நாமமெ லாமமெனு முடற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுமீ ரந்தாளுறை பரம
மீக்கத் தக்கதே யிரவிரி னிடத் திலும் பாரி
னீக்கத் தகவிலாப் புழுவினுஞ் சிதமொன்றே நிற்கும். 413

உபசாந்திப்பிரகரணம்.

சனகராசன் கதை.

சற்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ் வுலகெலாஞ் சொரூப மாகும், விரவியபின் பிறப்பிறப்பா யிருமாயை யிராசதத்தா மதத் தை மேவும், புருடார்த்த திடவறிவுத் தானசமாக்கு மண்டபமே போல விருக்கு, நீர்முளைத்த துவத்துணத்துள போலவார்கள் சாந்த மயத்தீர்ந்து நிற்பார். 414

வழுவறுத்த அவகுணத்தோர் தோற்றிகத்து மரவென்ன மாயா பாச, மழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமத்துவே யெனவெண்ணி நாமும் வேறே, முழுதுலகம் வேறெனனு மோகமொழிப் பாய் பிரம மூலச் சித்தி, லெழுவனகற் பனையெலாங் கடலிலலை போன் மெய்யா யிலலை யனறே. 415

சோகமிலை மோகமிலை பிறப்பில்லை பிறப்பிறப்பிற் சுழலவா ரிலலை, யேகமென விவற்கின்று முள்ளபொருளேயுள்ள திரங்க வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற் றெந்தனக ளொன்று மிலலா, மாகனசத் துவத்துணத்தோ டொருவனு யிட ரெல்லா மாற்றி நிற்பாய். 416

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த ஞகி, யமர்மனன மௌனியாய் நன்மணிபோற தெளிந்துதுய ரனைததுந் தீரவாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிறசெய்தி யா வையினு நேயமின்றி, நமதெனககொள் ளுதலவிடுத விரண்டுமறத் துன்பமெலா நாசஞ செயவாய். 417

இனிபபிறவா முடிவான பிறபபிலே மெய்ஞஞான மௌனிதி லுண்டாம், பனிசசுடாவெண் ணிததிலஙக ளுத்தமமா மூஙகி லல ஸாற படுவ துண்டோ, செனித்தவரின மேலோராய் நலலோராய் மித்திரராய்த தெளிநதோ ராகி, யனிததமறு முததராய் ஞானிக ளாம குணமெல்லா மவனைச சேரும். 418

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவாதமமை யுலகெலாம விரும புந் தனமை, கொதடுதானறு வனமூஙகிற குழலிசையான் மகிழ் விலஙகின் கூட்டம போலு, மிததனமை யாவருககும பொதுமை யிஞ வியமபியதா மிதனில வேறுய்ச, சததெனற வழியிரண் டேழ் பவநதீரபப வாககவறறைச சாறறக கேண்மோ. 419

தேசிகனசொற பிழையாம லனுடடிக்கிற பையபபையத தியக்க நீங்கிப, பேசியசென மததாத லடுததசில பிறபபிஞ லாதல பேறும, மாசறுவிற் பததிசிறி துணடாகு மனததாறறன மனனத தாலே, யேசறுமா காசபலம வீழ்வதுபோன் மெய்ஞ்ஞான மௌனிதி லுண்டாம். 420

இவ்விரண்டி லாகாச பலமபோல மெய்ஞஞான மியைநத தன்மை, செவ்வியவள ளான்முனனோ கதையாலே யானசெபபத் திருநதக கேடபாய், தெவ்வுலகி லாபததென் றெனறுமிலோன் விதரணதமதோன செலவ மிககோ,னவவியமில விதேகநா டரசாள் வோன் சனகனெனு மரசாகோமான. 421

சற்குணத்தாற கடலனையான் சககரத்தா னெனவுலகந தாங் குநீரா, னறகுணஞசெய் வசநதஞ ணறுமலாசூழ் நநதனததி னயநது மேவி, தறகுரிய தந்திரகள புறநிறபத தனியனுய்ச சரிக் கும்வேலை, சிற்குரிய மனமுடைய சிததாகணம் பாடுவபண் செவி யிற கேட்டான. 422

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிபபுலததின் மேவா தோர் விளம்பு கீத, நெறியாமன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுங் கூடிய

கூட் டாவிலெழு மறிவா நநதம், பிறியாத வான்மதத் துவத் தெழுந்த தாமதனைப் பேணல செய்வாம. 423

காண்பானுங காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனையுடனே கழல விட்டுச, சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மசசொருபஞ சிந் தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடை யெய்தி யிறவிலாதாய், மாண்பான வொளிக்கெலலா மொளியாமச சொருபததை மதிததல செய்வாம. 424

அகமகமென றனைததுயிரி னிடத்துமிருந் தனவரத முரைப் பதாகி, நிகமொளியா யானமதத துவமான சொருபத்தை நினைத் தல செய்வாந, திகழிதய குகையுறையுந தேவதையை விட டயலே தெய்வந தேடன், மிகவரிய கவுததுவததை யெறிந்துசிறு மணிதேடும் வேடகை போலாம். 425

மாளாத காதலெனும் வறசநா பிகமொடியின வனததைச சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவாககன்றே விபபயன்று னோரா நிற்குங, கோளான பொருளனைததின் முனபொடுபின் பினிமை யிலாக குறறங கண்டு, மீளாத பாவனையாற கடடுண்பார் வேச ரியே வேறென றனறால். 426

எழுநதெழுந்து சிறுகின்ற விநதிரியப பாமபுகளை யிதயந் தன்னி, லழுநதுவிமே கததடியால வசசிரஙகொண் டிநதிரன் வெற படர்வதெனன, விழுநதிடமோ துறவேண்டுஞ சாநதியினாற சமமேவி யிடாதீர நெஞச, முழுநதுசுக வடிவாநதற பதநிலையைப பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன. 427

தெளிவுடைய சிததாகணாந திகழ்வுறபபா டியகீதந் தெளியக் கேடடுக, களிதருவெஞ சினக்கருட னொலிகேட்ட பாமபென்னக் கலங்கி மனனன, குளிர்பொழிலின் றகமடைந்தா னனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில புககா, னளிசுவைசெய் மேனிலததி லொருவனே யிருநதுநனி நாட லுறறான. 428

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வனவரதம் பதைதத் து லாவி, யிறககின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப லுறறு, னறக்கன்றி யவததிலுழன் றலமருமிவ் வுலகிடையா னந் தோவந்தோ, நிறககின்ற மயககததாற கலவிடைகற் போலு ருண்டு நெரிநதே னநதோ. 429

காலமொரு காண்முடியா திதனிடையெண் ணூறாண்டோர் கணமு மில்லை, சாலவிது தன்னமதித்து வனகாத லிடைவீழ்ந்து தளாவதேனோ, ஞாலமதி யாறகெட்ட வென்னைப்போல வினரார் சொல்லற பாறமேரு, ஏலமறு வாணாளைப் பெரிதாக நினைவதேத சிசியநதோ. 430

எல்லையிலா வண்டத்தி லியாளுறும புவிநோக்கி லிறையு மில்லை, யவ்வுறு மிதுபெரிதா வாதரித்து நிறபதேய நந்நோ வந்தோ, புல்விமையுற றினிதாகி புதாரமாச செயப்பட்டாப பொருளீ தெனனத, தொலைவுலகி லொருபொருளுய காணேலித தொடாசசிநிலை யெனனே பெணனே. 431

தலைவாதலை மேலுறைவோ நாடகவிறுப றுபூநதோகருத் தாழவீழ்வா, நிலையிலபெரு மையைபுறறி நினைககினற நெஞ்சே யின் னினைவீ தெனனே, தொலைவிலபெரும போகஙகள யெரியோாகள கிளையொடு நதாவறித தொனறி, புலைவுறமாணடா முனறு ளிந்நாளிங கிவையனைந்து முறுதி யெனனே. 432

மணணுறு மனனவரு மவாதனமு யானடனாான மணலை யொக்கும, விண்ணுறு மிநதிரரு மவாவாபூவும பொய்யொளி மாயினை யொககு, மெணணுறும பிரமருமன் டமுமபூதங களுமிறநத வெல்லை யில்லை, கணணுறு மனையெயமே நிலைவாழகைக நிலை யென்னே கவலு நெஞ்சே. 433

செலலாத மாயைபிரு ளிரவிலே தேகமயநத நியககமான, பொலலாத நீள்கனவாரு முனியததி லிசசையினுறு பூணடேனென்னிற, கலலாத புலிவிபனோன் சிசிநா னனவரதங காணு நாட்க, ளெலலாமபோ யினமோமா லிறவாதொன ருயநனாரு மெழிலுட் காணேன. 434

நடுவினமுடி வினிலடியி னனறுன பொருளொனறு ஞாலத்திலலைப, படுபொருளெல லாமிறபபா மலததிறு லேபூசப பட்ட தன்றோ, கடுவினைக ளூடோறுங காய்துயர நாடோறுங கரையொன றிலலாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ செய்கினறா ரறிவிலலார் குரம்பைக் கூத்தால். 435

பாலகனு யருஞானந் தழுந்துவனற காளையாய்ப பாவைமாராற், சாலவருந துவன்விருத்தன் றுணுகிச குடும்பத்தாற றளாந்து சாவன், மேலவிவ னெககாலத தெனசெயவான மாயக்கூத நிருந்த

வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப பொறிமேள மாய்மனப் பேய் நடிக்கு மனறே. 437

உள்ளத்தின் முடிமேமேல யிலலாமை மீறறிருக்கு முலகி லெனறுங, தெள்ளுறற நலலறத்தின் சிரத்திலே யெபபொழுதுந் தீமை வாழு, மெள்ளற்ற வினபத்தின றலைமேலே துனபங்க ளிருக்கு மென்றும், கொளளத்தக்க கனவான குற்றமிலாப பொரு ளேது குறிப்பு ளேறகே. 438

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோறற மொடுக்கமா மே லோருண்டாற, பழிப்பரிய வனனுமுனை னெனபோலவா ரென னெனறு பகரலாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சமபத்து மாபத்தா மிதயங் காவி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சமபத்தா முளளம வேண்டில. 439

வெமமாய வாழவன்றே துயாக்கெல்லாம பிறபபிடமாய் விளம்புகின்ற, தமமாவிங் கிதனிடையே யழுந்துமவாக கின்ப முள தாவ தெங்ஙன், மைமமாயை யென்னுமரம பணையிலேபூ காய் பழத்தால் வரம்பற் றோங்க, விமமால்செய் மனமலோவரா மிமம னந்தான் சங்கறப மெனப்தாகும. 440

சங்கறப நாசத்தா லெளிதாக மனநாசந் தானே யெய்து, மங்குற்ற மனமிறக்கிற சந்மா ணங்களெனு மரமு மாயு, மிங்கி பபா லெலைத்திருமி கள்ளனைக்கண் டேனகண்டே னிவன்பேர் நெஞ்சம, பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாளெனறுந் தேனின்று பொன்று விப்பேன. 441

இதத்தனைநாண் மனமுத்தைதக் துளைத்திலே னின்றுதுளைத் தியைந்த நூலாற, சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன முழுதுணாந்த தேசிகராற றெளிந்தே னெலலாஞ், சுத்தபர மாநந்தந் தோற்று விக்கு நலலறிவாஞ் சோதி பெறறேன், மெத்தவில ஞனெனதிங் கிவையெனுமபொய யுளளொழித்தேன் மீண்டு நாடேன். 442

பேதிக்கு மனமென்னும பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வெனறேன, வாதித்த துயரெல்லா மாறறினே னுய சாந்த வாழவு பெறறேன, சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னே னென்று சனகர் கோமான, சேதித்த மனவலைவெலலா மொழித்துத் தானசித் திரமபோ னின்றான். 443

வாளாசித் திரம்போல செடிதிருந்து சனகாபிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாநத நிறைநெஞசா லுலகியலபை மேவிப் பார்த்தான், ருளாண்மை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ளத தக்க தேது, கோளான கறபனையென சுபாவவறி வாமெனக் குக் குறிக்குங் காலே. 444

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுரு வலால்வேறு தோன்றக் காணேன், வததியான வாராத பொருணயவேன வநதபொரு ளனைத்தும தள்ளே, னிததமாய்த தன்னிலையி னிறகுமென தறி வுருவி னிலையா நிறபே, னுததவா றேதுவரு மதுவருக வென்ற மூர்ந்தி யொருமை யாறுன. 445

வானேகு கதிரிரவி நாளியறறும் வாறெனன வநது வந்து, தானேதோன் றியதொழிலைப பறறினறிச செய்துமெனச சனக னெண்ணித், தீனேய வருகாலஞ் செலகால மிமையளவுஞ சிநதை செய்யா, னானேறு நிகழ்காலத தோரிமைபபி னைகைதலோ டுலாவ லுறறுன. 446

பேசியதன் விசாரததாற் சனகாபிரான் பெரும்பேறு பெறற தல்லால, வாசியுள மறறெருனறுல வநததலல வாரீச மலர்ககண் மாலே, யாசிலதாய்ச செவவியதாய்த தனதான விசாரததா லடை வ தல்லாற, றேசிகரில் லாவினா செய்தொழிலாற பெறலாமோ சிறசொரூபம. 447

புறப்பேறு களைவேண்டி யியறறுகினற புண்ணியத்தைப் புவியி லுள்ளோர், சிறபபான நலலறிவு மிகவேண்டு மெனறு முதற் செய்யிற பேறு, மிறபபான வாபதது வினைநிலமா யிருந்து துயா வேலை யாகிப, பிறபபான நசசுமர விததாகும பேதைமை யைப பிளககல வேண்டும. 448

இலங்கியசிந தாமணியா மிதயமெனுஞ சரககறையி லிருக் கும போதங், கலஙகலிலா விவேகியாகருக் கருதுபொருள் கறப கமபோற கணததி னல்குந, துலங்குவிசா ரமபடைததுப பேதை மையோய் நல்லறிவு தோன்றி னோரை, விலஙகுகவ சததோரை யமபுகள்போற காமாதி விகறபந தாககா. 449

பரமாதித தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுககளித்துப் பட ர்ந்து மீண்டு, திரமான வகஙகார முகிலவிவே கக்காறறுற சிதறிப போகும், வரமான பதமவேண்டிற் றன்மனத்தி னுசைமுதன் மாறற வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுழுதனரே வினைபயன்க ளுறுகின் றுரே. 450

புண்ணியபாவனர் கதை.

மோக வறச நாபிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசுண மிருநதர சாளவதோா சூழ
லாக மேமுத லியாளெனக காணுமரு ஞான
மேக மாகிய பராபரந தோன்றினு மிறககும் 451

அனித்த மிசசக மென்பதை நாடோறு மகத்தி
னுனித்து நோககினா சனகனைப போலநுண் ணறிவாற்
றனித்த மெய்ப்பொருள பக்குவத் தறிகுவா தனததால்
மனிதத ராறகரு மதத்திறெ றேவரால வாரா. 452

சனன மஞ்சினாக் கவருடை முயறசியே சரணுந
தினமு மிஙகிவ னெனனுஞ சிறுமைதான் சிதையி
லனக மாயுல கெஙகுமாம விசாலமுண் டாகு
மனனு றததன தியாசசிதான காண்புற வருமால 453

பற்றுவி டென்றி ரண்டிற பற்றலும விடுதலுனு
முறறவை மனதது ருப முயாபநத மதுவேறிலலை
முறறுறு பறறுவிட்டின மோகமுந துயருமவிட்டுத
தறறுள பறறுவிடு றுடைததசை யாது நிறபாய். 454

மயலின்மை யநித்தமின்மை மடமின்மை வருத்தமின்மை
செயலின்மை கருமமின்மை தியககினமை விகறபமின்மை
பயமின்மை துவட்சியினமை பகையினமை குறைவொனறின்மை
ஐயமின்மை கடினமினமை கடினமாய்க் கழறலின்மை. 455

வீடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடததுமேவி
நீடுவா தனைக ளினறி நிகழ்த்திய குணங்க ளிறகும
பீடுறு நினைவா நூலாற் பிணிபபுற்றுப் பிறவி வேலை
யூடுற மயனமீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாளு சாலம். 456

வாதனை யென்னுமிந்த வலைபுகதி வாளா வீரநது
மோதுசூ றைக்காறசிந்து முகிலெனச சிநதி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத்தாலே படுப்பபோ னெஞ்சை நெஞசாற்
றீதற மாய்த்து மேலாம பததிலே திரமாய் நிற்பாய். 457

ஏகுதல் வருத றுஞால் விழித்திட லிருத்த லிற்ற
லாகிய வெல்லாம் பொய்யென றழுந்தியுள ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம பகுதியாற சித்தின பின்னே
போகலூன் மணத்தாற சிக்கந் தனைத்தொடா பூசை போலாம்.

மடங்கல்வீ ரிபத்தாற் பெற்ற தசைதினனு மாச்சா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மனனுஞ் சித்தாற் றோன்றிய பொருளைப பற்றும்
படர்ந்துகாண் பவற்றைப பற்றின மனங்கெடாப் பந்தம் போகாத
திடங்கொள்காண் பவற்றை நீக்கிற சித்தம்போய் முத்தி யாகும.

யானிவை யிரண்டி னில்லென் றெண்ணிமே ருவைப்போ னிற்பா
யூனிற மில்லா வினைபோ லுளத்தனுய நல்லு ளத்தே
தானுமவை யழுமாய்ந் காண்பான காண்பன தாமயி லூடே
மேனிகழ காட்சி யென்னு நினைவைநீ விடாது தோவாய் 460

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டுமேவி டிவற்றி னூடே
தனிநிக ழினிமை நாடித தப்பா மயமாய நிறபாய
நனிபல துய்ப்பான றுய்ப்ப திரண்டுக்கு நடுவே தானே
யனிசமபற றினறி நிறகு மதுபற்றி யதனு ணிறபாய். 461

காதலாற் கட்டி னுய்யா கயிற்றினுற கட்டி னுய்வா
ராதலா லாசைக கட்டை யசங்கற்பத தறுப்பாய் நானென்
றேதுபா வனையை நானென னுதமோ வாளால வீட்டி
யேதமில சுபாவம பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி. 462

அனைத்துயிர்க் கரச மில்லா நிலைநிறபா யதுவ லென்ன
வினைத்தொட ரகமபா வத்தின வேட்கைதீ ரென்ற நின்சொன்
னினைத்திடின் மிகவு மாழ நீடங்க கார நாசந
தனைசெயி னுடல மெனனு மேனுவைத் தவிர்க்கின றேனுல். 463

அகமென லொழிக்கிற் றேனே யங்கமு மடியி லீர்ந்த
நகமென விறக்கு மனறே யென்றுயா நாதன் கூற
மகமுனி யுரைப்பான வள்ளால் வாதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வுறு தேய ஞேய மிரணடென நினைப்பா கற்றோ. 464

இந்தநம் பொருட்கு வாழு ளியாமிவை யெமக்கு வாழு
ணர்ந்துறு மிவற்று லென்றி நாமில்லை நமமா லன்றி

வந்தவிப் பொருள்க ளில்லை யெனுமனத் துறுதி மாறறிய
புநதியா லுராவி யாமும பொருளகளும வெவவே றென்றே. 465

பொருளினை மலல நாமு நமதலலப பொருளு மெனறே
தெருளுறறுட் குளிரநதி யாவும விநோதமாய்ச செய்யு நெஞசான்
மருளாறு நிரச யதநால வாதனை விடுக ருனை
யருள்பொழி மேக மொபபாய தேயமென் றறிவா யன்றே. 466

தனதுவா தனமான் டெலலாரு சயமதா நெஞசாற பண்ணி
யெனதென றுடலை நீககி னிநதவா சனைநா சநதா
னனகமா நேய மாரு மகஙகா மயம தான
வினவுவா தனையை முறறும விநோதமாய் விட்டோா மேலோர்.

நிரா மவரே தேயத நியாகஞ்செய் சீவன் முத்தா
வேராறத் தொழிலக ளோடே வாதனை விட்டுள் ளாறிக
தூாமா ஞேயம விட்டோா துகளறு முதத ராகும
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந தம்மி லொககும 468

தேயஞே யததின் றியாகங்கண் முத்தர்பாற செறிவ
தேயஞே யததின் றியாகஙகள பிரமததைச சோநத
தேயஞே யததின றியாகங்க ளிடரெலாந தீர்நத
தேயஞே யததின றியாகஙகள தேடருஞ செலவம. 469

சூழுறு மின்ப துன்பந தொடாவுறி லொருகா லததது
மாழுதன் மிததக விலலா வவாகளை சீவன முததா
கேழுயா மகிழ்சசி யசசஞ் சினமினமை பொறுமை கேத
மூழுறு மிவறறை நோககா வுளததினா சீவன் முத்தர். 470

கழுததிபோ லாறி நின்ற பாவனைத் தொழிவி னாலே
பழுத்தநெஞ் சதனு னீங்காச சாக்கிரம பயிலவோா நாளும்
விழுத்தகு கலைகள் சூழநத மதியென மேலோர் மேவ
முழுத்தமும பிரிவி லோரே முததரென் றுரைக்கத் தக்கோர்.

புறப்பொருள் விட்டா லுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைததும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
திறபபட வெனக கிதாக வெனறெழுஞ சிநதை யாசை
துறபபிலபொன் விலங்கா மித்தைதத துவக்கறத் துடைத்தல் வே
[ண்டும். 472

சத்தசத் தென்னப பட்ட சகலபா வனையி லென்றுங்
கொததற வாசை மாற்றிக் குறைவிலபே ருளத்த னாகிச
சுத்தநல் லுதார மான சொரூபததி னிற்பாய் பெத்த
முததமா மாசை யினப துன்பஙகண் முழுது நீக்கி. 473

பேனமுந திரையு மிலலாப் பெருஙகடல் போல நிறபாய்
மானவ கேண்மற் றெனறு மாசிலா விசார முள்ளோர்க்
கானநிச சயநா லுண்டா மடிதலை மடடு நானே
யீனலுற் றவர்தாய் தநதை யெனபதோ ரறுதி தானே 474

கன்றிய பநதமாகு மிது மெய்மமை கருதா வாற்று
னின்றன வனைததின் மேலோ னெலலினவா லினுஞ் சறறேநா
னெனறிரண் டாவ தான நிசசய மெய்து மெனனி
லொன்றிய முததி யுணடா முத்தமாக குடைமை யாகும. 475

புவியெலா மெனது ரூபம பொனறுத விலனு னென்று
குவிவறக காண்டன் மூனறு நிசசயங குறைவில வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைததுமபொய் விண்போ லென்றுந
தவிாகில மென்ற னுலா நிசசயந தனிவீ டாகும. 476

சூனியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற சோதி ஞான
மீனமில் புருட னுன்மா வீசானன சிவமே நிதத
மானவை யென்ன லாமொன் றிரண்டெனு மகலமே தத்தால்
வானுயா சகமப டைககும் விநோததகால வளரு மொனறே. 477

ஒன்றெனும் பரம ரூபத் தொருசத்தி யொருமை யாலே
நின்றெழு கின்ற தன்றே நினனது பிறா தெனறும
பொன்றிய திருநத தெனறும பொருளகளிற கருமந தன்னி
லென்றுமின் பதுன் பஙக ளிதயத்தி லூனற வேண்டாம. 478

யாதினு முயர்நது மாளாப் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்
சீதமா யின்பத் துன்பஞ சேர்கிலார் பிறபபிற சேரார்
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தருசமவல் லபங்க ளுள்ளோ
ரோதிய நெறியிற் செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேரார். 479

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்
தொழிறெழி லிலாமை விட்டோா துன்னிய பிறப்பிற சேரா

ரெழில்பெற விளங்கி யார்கரு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
ரழிபொரு ளனைத்தின் சாலபை யறிநதுளோா பிறபபிற் சேரார்.

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றலா வாசை யெனும் காச மூறு, மன்னதுநீத துளககமலத துளளேநொய்ய வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்னு லுன்னே, யின்னபடி யென நோககி மயக்கமெலலா மிறையுமற வொழித்தினப மெய்தி நிற் பாய், பின்னவனே யெனமுன்னோ னுரைத்தா னெனறு பெருந தகைக்கு வசிடடமுனி பேசினனே. 481

மாவலிகதை.

இரசையாம விறகு மாண்டா லெண்ணமாம வனனி மாறு
நிசசய மாகுந தேயத் தியாகமா நெடுநதே ரேறி
மெசசிய வுதாரக் கண்ணால் வேடகையான் மிகவும வாடிய
கொசசைஞா லத்தை நோககிக குறைவற விருபபாய நீரா. 482

நொய்யதா யொருமய லினறிநோ யெலா நீஙகி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா
வைய மின்றியிந நிலையுறி லறிவில ரேனு
மையன் மேவல ரிராமநீ யிவவகை வாழ்வாய். 483

நல்ல புநதியும விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லலல நீரநதிடு மொருவரை யென்னினு மணுகிற
சொல்லு பலபொருட் சுற்றங்க டடக்கறத தீரநது
புல்லு திண்மையி னுலனறித துயரெலாம போகா 484

மயலி லாமைபா னூல்களான் மகததுவ முதலா
முயர்கு ணஙகளால வருநதியு மனத்தினை யுய்க்கிற
றுயர்க ணீஙகுமூ வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப
பயன [illegible]ரிக்கினு முயர்வுறு மனமெனப பயிலா. 485

மனநி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும வையந
தனது தாட்செருப புலகெலாந தோன்றுமச சுந்தரம்போற
கனநி ராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற் கவிழா
தினமு மாசையா னிறைமனங குறைவெனறுந நீரா. 486

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மனமென நிறைமதி விளங்காப
பகுத்த பாறகட னிறைவுறுப் பரிமளக கோக
னகத்தி னுயகி திருமுக நலமபெறறத தோன்று 487

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச சுதைபினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிககும்
பொதியு மாலெலா நீககிவன் பவபபயம போககி
முதிர்ம னத்தினமால் பிணிபபறின் முதநிவே றுளதோ. ()

ஐய முன்பமு மின்பமு மெனபன வனைத்தின்
மைய வியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மனததின
வெய்ய மோகநதீ ரிடமெது வேடகைக ளெல்லாங
கைய றபபட்ட விடமெது கருணையா னுரைபாய் 489

நிராசை யாகியே யினைபபெலா நீஙகிட மேது
விராவு பேரின்பத் தழுகிதாய் விரிவிட மேது
பராப ரநதெளிந் துணாந்தநீ பகாதியென் னெஞ்சை
யராவு துன்பமவிட் டினைபபெலா மாறுதற கெனறேன் 490

எந்தை யபபொழு துரைசெயவான யைநதகே ளியமப
வந்த மற்ற விசாலமா யளவற வகனறு
சுந்த ரததகாந தேசமுண் டணடததின றொருத்தி
வநது தித்திருந திறபபதற கிடமதாய் வயஙகும். 491

ஆய தேயத்தி லைமபெரும பூதமு மிலலைச
சேய குன்றிலலை வனமிலலைத தீரததங்க ளிலலைத
தூய தேவரே முதலிய தொலலுயி ரிலலை
காய கனபெருஞ சுடரெனு மொருவனே நண்ணும. 492

முழுதுங காண்பவன முழுதினுஞ செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனுய் நிறைநதுவா னாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிவ னுகவிய மநதிரி வசததாற
றழுவு செய்கை களியாவையு நடத்திநீ தானே. 493

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மிலலதா மிவைபபிற
புல்லு மநதிரி நினைததிடி லிவனெனு மபுசிகக
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மனமனா விடாது
செல்லுந தன்மையாற் கேவல மனைததையுஞ செயயும். ()

இந்த மந்திரி தன்னெறி யியாவையு மியற்ற
வந்த மன்னவ னென்றுமே காந்ததத ஞரு
மைநத வெனறுரைத் தருளிய பிதாவைநான மகிழ்ந்து
புநதி யாலநத வகையெலாம வினவினேன் புகழ்நது. 495

அறவி லாசபா யாதியும வியாதியு மினறி
நிறைவி தானவா தேசமே தநுதனை நேருந
திறவி யாதது யாநிறு லெய்துமத தேசத்
திறவி லாதவம மனனனர் மநதிரி யாவன. 496

புவன மியாவையும விநோதத நா லடாததவென் புயததா
லவனம மநதிரி யுடனடாப புருவலி யமாநத
தெவன றைநதருள் தெனறனு மெனபிநா விசைபபான்
கவன நீள்வலி மநதிரி வேகமாா கடபபாா. 497

தேவா தானவ ரெண்ணறு கோடிந் டிாணடு
மேவ வென்றலா குலதே ரிகண்முத லென்ற
மேவ ருமபடைக கலமெலா மவனமிசை விட்டான்
மாவ ருஙகலவி லறைநதபூ வெனமுனை மடியும். 498

விளிவ ருநதிற லநதமந் திரியந்த வேநதா
லெளிது வென்றிடில வணாகுறு மிவவகை யினறே
லிளிய மேருவை யசைபபினு மசைபபரி தாரு
மொளிகொ ளுநபுந தியினலால வெலபபடா னொருவகே. ()

ஊக புநதியா லலைதவ் வமைசசனை யுறுூல
வேக நாகமபோ லெரிதநிடும வேநதனே டமைசச
னேக ராசசியஞ செயயுமத தேசமு மியாவுஞ
சோக மறறிடக கேளென விரிததிது சொனனுன். 500

முன்ன நானுரொனன தேசமோா முடிவிலா முதநி
மனன னெனறது மாசிலா மணியென வயஙகுந
தனனில வேறிலா வாதனும தததுவந தானே
யன்ன வேநதனு லமைத்தமந திரிமன மாகும. 501

விடைய மியாவையு மொருபபட வொருநகிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம யூகமென றுரைததேந
தடையி லாமனம விராநத்தால வெலபபடட தனமை
படைசெய மத்நமா தொமூவநது ளகபபடட பண்டே 502

கற்ற றிந்திலா மனத்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்
துற்ற போகததி லுபயமு நூலவழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப பேணிற்
றுறற கநகுலமேபாய் விவேகமாகு சுடாவநது தோன்றும்.

சிறித றிந்தவா மனத்தைநாற கூறெனச செய்து
பொறிவ சததொன்றுந தேசிகா பூசையி லிரண்டு
மறியு நூறபொருண் மனனத்தோா கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகததா லொன்றுணா ஞானமே நிரமபும் 504

ஞான முற்றவா மனததைநாற கூறென நாட்டி
யான நூலினும் விராகத்து மனுபவந தனினு
மான நற்குரு பூசையின் வழியினுஞ் செலுததி
லீன மறறநன முததிவந தெய்திடு மெளிதின். 505

மிகக வறிவால் விசாரத்தான மெய்ம்மை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொகக வெனறுங் கைக்கொள்வா யூறற மான நிராசையினுற
றக்க விசாரம விசாரததாற றவிரா நிராசை தமமாற்றுந [லாம.
தொககு நிரமபும வாரிதியுந தொடாமே கமுந்துன் னுதல்போ

நாட்டி னியலபு வழுவாம னடமோாக் கிதமா நறபொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணததி லுயாநதோரைக
கூட்டி யவரா னிராசையினைக கூடி யதனுல் விசாரததைத்
தீட்டி யதனுன மெய்ஞ்ஞானந தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும்.

என்னிங் குள்ள தப்பாலென் னெல்லை சொலலப பட்டுளதென்
றுன்னு மெலலை யிலலாதென சொல்லு நானுா நீயாரிம
மன்னு முலக மேதெனறு மயககந தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லாந தெரியவிரித தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான்.

வருங்கற் பகவிண் விரைநதேக வநதேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொலலும் பயனகேளாய் தோன்ற விநகுள் ளனுவுஞ்சித்
தொருங்கப புறததுஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞசித் தெலலையுற
நெருங்குற றதுஞசித தியானசித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே.

தெரிக்கும் பொருளுந தரிசனமுந தீாநது வெறுநின் மல வடிவாய்ப, புரிககு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப் பொருளானேன, வரிக்குங காடசி யிலாவறிவே வடிவா யொரு

காலேயெங்கும், விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா
யிருபொருளுன். 510

ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து, தூங்குந் தியான பரஞ்சித தொடாசங கற்ப மெல்லாம் போய், வாங்குந் தொழிலே டணையைய மனன ஞான ஞேய மிவை, தாங்கு ஞாதா வினைத்துமற்ற தனிசசித் திரமபோ னெடிருந்தான. 511

எங்கே யெங்கே மனமோடி யினோபோ றென்ன விழ்ந்தழுந்து
மங்கே யங்கே நினறெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய
சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தனைத்தெல்லா விசாரந் தானும் விடணைவாம.

பிரகலாதன் கதை.

சித்தப் பிரம மெல்லாமபோய்த் தெளிந்த பரம சுகம்பெற்றுச
சுத்தப பிரமத் தினைப்பற்ற முடிவாம விசாரந் தோனறுகவென்
றத்தப பதும மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான [ன்.
மெத்தப பரவி மலாதூவித் தொழுதான விவேகி களினமிக்கோ

பனிவார் கடலிற திரைபெனனப பரம புருடன் மறைந்த தற்பின், னினிதாம பதுமா தனத்திலிருந் திறைவன றுதிகளேத் தியபின், சனியா விசாரந் தந்தளித்தான சாந மறுகருந் தனி மூர்த்தி, நனிநா நமமை யாரெனறு நாடு வோமுள் ளெனனி னைவான். 514

யானுர் முன்ன மெவனுனே னிந்தப புவியா டம்பரத்தி
லானு திருந்து நின்றேடி யழுது சிரித்து மகிழ்ந்தயானே
ஞனு வான சகமல்லே னகங்கல் புல்லு மணமரங்க
டானுய்ப் புறமபா யசேதனமாஞ் சகநா னென்னத் தகக்துவோ.

இல்லா விடத்துண் டாய்முக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற சிதைந்து சடமா முடனுஞ்ஞே
நில்லா தாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவின்றிப்
புல்லா வறிவிற் செவிக்குணவாய்ப பொன்றுஞ் சத்த நானுமோ.

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
போனு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப் பரிச நானல்ல
காலி லசைந்து வசிந்துருவாய்க் காதன் மிகுந்து கணத்திறக்குந்
தானு முணவாயத் திரவியத்திற் சனித்துச் சடமாஞ் சுவைநானே.

கணத்தி னிறக்குங் கானாறு வற்றிற் காட்சிதன்னிற் பற்றுகிற
புணர்ப்பில் காண்பா னிடத்திறக்கும் போதமில்லா வொளிநானே
குணக்கு மூக்கா மசேத னத்தாற் குறிப்பதாகிச் சடமாகி
மணக்கு நொய்மைப் பியாமங்கள் மருவு கந்த நானுமோ. 518

எனத்தற் றெண்ண மெல்லாமபோ யிளைப்பாற் றைந்து பொறிம யல்போ, மனக வறிவாயத் தொழிலின்றி யறியும் பொருட் டறிவே யாய்ச், சனமா யுளதும் புறப்பினுமிட களமா யுண்டா மாத்திர மாய்ச், சந்த மானா மிலா வெனக்கேந்த தயங்கக் கண்டேன் சத்தியமே. 519

காதி கதை

மாலத்து குறைபபா னந்தனு விந்த மண்முந்த லியாவையு மனத்தின, பானுற விருப்ப தன்றியே புறத்திற பயிலவதோர காலமு மிலதா, மூலமில் கனவு மபக்கமு மதமு முதலிய நெறி களி லியாருஞ், சிலமாய் நோக்கி யனுபவிக்கின்றா சிந்தையுட் சகமிருப பதுவே. 520

இவனவ னுனீ ததுவென தெனறே யிடரினமூழ் குவாறி லில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முணமை யறிந்தவ ரழுங்கின் றயரார், பவனமா பொருளிற பகிர்வுறு மனாதத பாவனை புந்தி யிற் பொருந்திக், கவருறா ரதனி லிவாகண்மோ கத்திற கவல்வு ரூரா தக்றுவங் கண்டோர். 521

உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிம்மாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித் தாழ்ந்து,வெவ்வியமா மோகங்கள் விளைவிதது பரமத்தின் மேவி நிறகு, மவ்வகையா லுரைக்கின்றே னவ்வாதனு சொரூபத்தை

யடையா தாரைப, பவ்வமெனை வருந்துபரின் ருழுருவிகரு மிம்
மாயைப பண்பு தாமே. 522

சிதத்சய மாநநிரமாக தெயவமருந தாலனறிச செனம வெ
ந்ேநாய, சததியமே பிரமுபறசி யாவைமிணுந நீராது தகைமை
மிகேோய், வைததநிகழ காலததுக மைத நிலவரு மியல்புறவா
கியததாய பறறி, யொததுவரு மெதிாகால மிறநதநா லஙகருதா
ருளமி லாதாா. 523

சஙகறபம வேடகைபறு சநதானங கணங்ேநாறுங தவிாத்தி
யென்னின, மஙகுறற மனோலயநதா னதுவாகு மனோலயததை
மருவு போதம, பஙகறற பிரதய்யசமேச தனமாகு மதறகுமனோ
பாவமெனப, தஙகுததா னிலாவியலபா மாதலினுன மனோவிகறப
மினறிப போமே. 524

அறறமறு சதநியமு முயாசிவமுந தறபரம வவத்தை தானு
முறறறிவு நிறைசகமு மலமறறு மனபாபநத முழுதுங திரத
தாறறவவி வேகநதை யொழிநதுறுதி யூகததா ருறுதி யாகக்
குறறமறு சறபுருடா போதறுநால கசினம னததைக கூட்டியெ
[ன்றும். 525

அனவரத முறைநதலவிடல பறறலிமைப் புறல்விழித்த
லசாதது செயது, மனனமறு சகவானுயா சறசினமாத திர
பானுய வாழதி மைநதா, கனமலமாய காணபவைநாந நுள்ளத்
தின மலம றுததுக காதறபாச, மெனவுயாகோ ரையையறுத்து
நினனறிவிற் றறபாணு யிருததி யனறே. 526

நலனிழிவாரு சஙகேதத தாசையெனும் விடேசிகையை நண்
ணு யாகிச, சலனமுறு விருபபுவெறுப் பறவுணாவின சாரபாந
தானுய் வாழவா, யலகறநா னிவனவனீ ததுவெனதாம வாதனைக
ளறுதமெொன றெனறே, நிலவியநிட் டையிலாறிச சறசின்மாத்
திரபாணுய் நினறு வாழவாய. 527

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச சகநிலேயி லிரண்டற்
றென்ருய்க, கனவயிரத தமபமென வுணாவுருவைப பறறிநிலே
கணடு நிறபா, யனகமுட னமலமா யகண்டமாந தனனறிவி லமை
வென் றுண்டாரு, சனனமயக கதறுககுக காரணமாம பிரிவனறு
தவிாநது போமே. 528

சரீரமாத் திரத்தாசை புநதியாற றுனல்லா தனதா னென் றே, பரிவுறலான் மககண்மனே குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு முள்ளம, விரியுமகங காரவிகா ரத்தினுன் மமதைமல விரோதங தன்னு, ஓரியவென திறவென்னும பாவனையான் மிகபபருக்கு முள்ளாங தானே. 529

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பறற, ஓதியமா முயறசியினுற பிறவிதொறு மிகபபருககு முளளமைந்தா, மாதர்மணி தனமுதலா நேயததா லாபததால வருலோபத்தாற், போதுபொழு திவைஙனறு நலததினுற் பருத்துள்ளம் பூரிபபாமே. 530

துராசையெனும பால்பருகிந தொல்போக மெனுங்காற்றுற் றுடர்மொய்ம புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மனபபாமபு மிகபபருக்கு மிராம கேளாய, புராதனவுத தாலகனபோ லேமபூதத் தையுமபொடியாப போகப பண்ணி, நிராகுலமாம புநதியினு விதயத்தே நினைத்தியென நிகழ்த்த லோடும. 531

யாருமின்றி யாராலு மெய்தற் கரிதா கியமுறைதான்
சாருமுத்திப் பதமெனலாந தன்னி லொருகாற றனிமேவி
யாருமலக்குன் றியின்றமைமே லருணச சருமம விரிததன்மே
லோருமனத்தின் செயல்குறுககி யுணாவான் புத்தன் போலாகி.

புண்டரீக வாத னத்திற் புததன போலுத் தரமுகனு
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாககிப பிரமாரு சலிபண்ணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மனத்தை மீள்விததுத
தண்ட லிலலா நிருவிகறப சமாதிப பொருட்டிவ் வகைநினைந
[தான் 533

வாராய் மூட மனமேநின் மாய வாழ்க்கை களிறபயனென்
தீரா விடமே முடிவிலவருஞ் செயலிற பெரியோா சேருவரோ
வாரா வமுதாஞ் சாநதியைவிட் டழியும போக மாதரிபபோ
ரோரார் மலாககற் பககான்விட் டெரிகூா விடவெங காஞுறுவார்.

அயனு டுறையப் பாதலத்தி லணுகி ஞயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனு ரமுதை யொழிந தநத மிககநிருவா ணமபயிலாய்
பயனு யதுபோல் விசித்தி ரமாய்ப பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள் பெரி திடாரமென்று மினிதாகா. 535

சத்தா திகளா மித்தொழிலக டம்மான் மண்டூ கமபோலப்
பித்தாய் மூாக்க மனமேயேன் பிரமிக் கின்றாய் விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தனைபடைநதா யெதிலே யினப முறுகின்றாய்
நித்தா ரமுதாய்ச சமமாகு மதினீ நிலைசே ராநெறியென. 536

படர்மூாக்க மாமனமே வீணாய்ததோன்றிப் பருக்கின்ற செவிதசொழில்கள் பயினறுசத்தந, தொடாகின்ற புந்தியினு லசுணமாபபோறறுஞ சுறவேண்டா தோலின் றெழிலைமேவி, யடர் பரிச மூகமா மதனுறறுனப மடியாகப பிடிக்கனபா மியானைபோல, மடமைமிகு மூாககமா மனமேயெனறு மாறாத வாபத்தை மருவவேண்டாம. 537

ஒளியுருவத் திரனேக்கு விழியின்செய்கை யுற்றுநீ வெவ்வி ளக்கை யுணராதாகி, விளிதலுறும் விட்டில்போல் வேகவேண்டா வெய்யமன மோகாவின விருததிமேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளின் மணத்தினுலே யிரைததூண்டிற் கவாமீன்போ லிறக்கவேண்டா, நளினவித யததுளுயிா நெறிபோயககாத நாட்டததாற கட்டுண் ணேனைவண்டேபோல. 538

உரைத்தவ சுணஙகளிறு விட்டின்மீன் றே னேசையூ றொளி யிரத நாறறமென்ன, நிரைத்தவிவற் றொன்றொனறான் மாய்ந்து போகு நிலையழிககு மவையைநது நேரேகூடிக, களைததலுறு பவ ர்ககினப மெங்கேயுன்றன கடடுககு வாதனையே கயிறறுசசாலம, புரைததெழுநெஞ சேயதுவே போகுமாகிற பொருவிலசய மஃது னக்குப புகலுஙகாலே. 539

தசைபயில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டும வெவ்வே றாய்ந்து
மிசைவுற யானங் கிலலை யானெனு நிலையெங குண்டோ
திசையெலாம விழுஙகி மேலாஞ சிததாய்க காண்ப தின்றி
யசைவற வெஙகுந தானு மென்றுல களைத்துங காண்கென. 540

முதுவிவே கத்தாற் போத மொய்ம்பினு லிநத வுன்னைக்
கதுமெனக கொல்லா நினறேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண்ணீ ரிதென் பிவையுள வுயிாப் பாய்ப
பொதுளிய வாத மிஙகே யகமெனல பொருநதிற் றெங்கே. 541

தசைகள்வே றுதிரம வேறு தடியென்பு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே
விசைவிழி யிதுநோ லிது வியன்செவி யிதுமூக் கிது
பசைவுறு நாவி திஙகே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 542

தெய்வமே யோகத்தா வின்று தேறினன் சொரூபச் செம்பொன்
கைவழி கவருஞ் ஞானக் கள்வன்மீண் டிவனைச் சேரே
னைவகைப் பொறிக ளொன்று வாதனை யறுதி ருந்து
தைவரு புறனிற் றந்தம புலன்களிற் றுவா றினற 543

வாதனை பொறிகட் கெல்லா மனனுகா ரணமன் றுரு
மாதலான் மூர்க்க மான வைம்பொறி நீவிர் செருகி
னேதவா தனைகண் மாற்றிக் கருமங்க ளெல்லாஞ் செய்வீர்
வேதனைத் துன்ப மொன்று மிங்கிலை மேவா தென்றும். 544

கூடுசெய்யுந் தனவாயி றூலாற் பொன்னறுங் கோசகா ரகக்கிரு மிக் கூட்டம்போல, கொடிப்பொறி யெனுஞ்சி சுகநாள் மயலால் வினை யுலாந்திவ்வி பொறிகளெல்லா முறையுளான, நீமன னேயொடுங்கிப் பொறிகளோடு நீ வேறு றுத்துமத்த துலைத்ததை நேரே, நாடுதிப்ப றறிவொன்றாய முத்திபான ஞானவடி வினிலே யாய் நண்ணு வாயே. 545

ஆசகலா விடயவிட விந்தியா வியனந்தமா நானெனுமவா தனையைத் தீர, மாசறவிட டிருமையெல்லா மொழிப்பமென்று மந் திரயுந் தியின்றலே மழுவெனமமே பாயத, தேசமுறு பகலொறு யசு சமெல்லாந் திரவிடமா வாயமனமே திரளசங் கற்பம், வீசுகரு மபலகொடியாய நீயாங்காட்டை வெட்டியெறிந்து பூமியிலே விநோ தஞ் செய்வேன். 546

ஆவரண மில்லாமையு நாதாதந் தன்மையழியாத தேசுடைமை யகண்டநீர்மை, யாவதுந்தா னுறுமைமையா ரமினமையேகமாந தன்மைமன மெழுந்தோடாமை, போலவிலா நடுனுறையிக குணங்களென்று முத்தமிகள் சமயங்களி கொள்ப வொதர, பாவனை யொன்றுஞ்சொரூப மடைந்திற்றென்னும் பனளியா யுளங்க வரும் பாவைமாரே. 547

தேங்காது தன்வசமாய் விரிந்த புந்திப செயலாலே யிவ்வாறு திறத்தி லெண்ணிப, பூங்காவி சிறிநலாந்தாற் போலப்பாதிப புரை விழியோன் புண்டரிகா தனத்திற லுகி, யோங்கார மேலேருக்குந தொனியதான வுத்தமனின் முழக்காலே யுச்சரித்தான், பாங் காக நாவறையு மணியினூடு பயின்றுநடை யமரேறு கை படாவ
தேபோல். 548

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்பேர் கிரமந்தா னியாக்கை முறறுங், கொன்னுறுபா ழாககினதா னிறைந்து யர்ந்த கும்ப்முனி குரைகடலைக குறைத்த தேபோற், பின்னமில்சிற் சுவைநிறைநத வாகா சததிற் பிராணனிறைந துளவிதயப பெருநதீ மண்டி, யன்னவுடன் முழுதுமெரித துளதோங் காரத் தாதியாங கிரமததி லவததை யீதே. 549

அவ்வவத்தை வேண்டளவு நிகழ்நத தன்றே யடையோகத தாலல்ல வடையோ கநதான், வெவவிடாநல குவதன்றோ வதற்குப பின்பு வியஞேங்கா ரததினது வேறறுக கூறு,தவவலறச சம நிலையா மவத ரததிற சலனமிலாக கும்பகபபோ தரிககப பட்ட, வெவ்வமறு கிரமமுள தான தனறே யியமயியவிப பிராணஙக ளெல்லாற்றிற்கும 550

புறத்தகததுங கீழ்மேறிக காகா சகதிற் புரிநதசையாபபிராணங்கள் புரண மாகித,துறதது௫த்தி யிடைதடைபப டனபோனினறு தோன்றிமுத லேயுடலைச சுடட வஙகி,நிறந்தவிடி போறகணததி லவிநத தனறே நீகார வெளிறெனவெண் ணீரு யஙக, முறதெரிநத தாலதறகே யுடலென் பெலலா மொழுஙகாகத் தோன்றிநரம புடனே நினற. 551

சுகமாய கருபபூரப் பாய றனனிற் றுயில்வதுபோ வெலும்பு நிரை தோன்றிற் றன்றே,மிகமோது பவனததா லநத நீறு விசைந்தெழுநது கணபபோதில விசுமபைச சுறறித், திகழுவான சரற்காலந தன்னின மேகஞ் செறிபனிபோ லோரிடததிற சென்று சோநத, விகலாத விவ்வவததை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா ரத திரண்டாங் கிரமத் தெய்த. 552

அவத்தையிது நிகழ்நததடை யோகத தன்று லடையோகம பேரிடரை யளிபப தனறோ,வவறறினிறபின் பிரணவததின் மூன்றுங கூறு யமைபுறுப சாநதிதரு மவத ரததி, லுவபபுறுபூ ரணத் தாலே பூர கபபே ருளகிரமம் பிராணஙகட் குண்டாயிற றன்றே, யுவததிரமி லாவந்த வவத ரததி லுயிரெலலா முணாவினமு தத் துட் புக்க. 553

உகுபனிதோய்ந் தாலொப்ப வதிசீ தத்தை யுற்றபிரா ணங்களெலா மொழுங்கி ஞலே, ககனமுறு:புகைதணுகா ராகு மாபோற் ககனநடு வுறமதியாய்க கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந தந்தமதி

மண்ட லத்தில் வியன்சுதைதா ரையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற, திகழ்விசும்பி னின்றிழிந்த வமுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற் சென்று வீழ்ந்த. 554

அரன்சிரசின் றிழியமுத கங்கை போன்ற வமுததா ரையினு லே யமல மாகிக், கரங்களொரு நான்குடன்வெண் மதிதமே சாகிக கருணைமால் வடிவென்னக காண லாகி,யுரங்கிளருத தாலகன்மெய் தோன்றிற றன்றே யுயரமுத மயமான வுயிரக ளெல்லாங்,குரம்பை யது தனைநிறைததுச சூழநதுள் ளான குண்டலிமற றினைபபூசை குயிறறி நின்ற. 555

இததிறத்திற் பஙகயவா தனத்தி ருநதோ னியாக்கைநிலை யழியாம லியறறிப பினனா,மத்தமுறு பிரமரம்போற் சுழலு நெஞ சை வன்பினுற் றகைவுறறுன மவுனி யாகி, மெததுபிரா ணுபான வேக நோககி மெலலெனவுண் டாககினன்வல் விடய நின்று,தத்து பொறி களைவருநதி வேறு செய்தான் சற்றுமறப புறபபரிசந தள் ளி னுனே. 556

பறறறுதிண ணியமதியோ னுள்ளே தோன்றும் பரிசமெலா ந் தள்ளுகினற பாாவை யாலே, யறறனவாக் கினன்மூலவாயில் செ ம்மி யஙகததொன பதுவாயி லனில மெலலாங, குற்றமற முகம டைத்தாற் புறதது வாரங குமபததுக கடைபடல்போற் குறித்த டைததா, னுறறலய மெனுங்குணத்தைச சோநத நெஞசை யுயரி தய வாகாயத தொடுககி னுனே. 557

உரததமத கரியையுபா யத்தால விநதத் துட்குழியிற் சேர்ப் பதுபோ லொடுககி நெஞசைச, சாறககனம போனிமல தெளி வைச சோநது தளளினுன பறறிபபாய் தனமை யாலே, வரதது டைய விகறபமெலா மீள மீள வருவனவெண் டினபடியே வநது தோன்ற, பரபபுறுதோற றஙகளைவன னெஞசான் மாய்ததான பகைவரைவா ளாறகுான படுபப தேபோல 558

விகற்பமெலா மிறத்தலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா னு வைமறைத்து விரிந்த கங்குல், சகத்தினினு ளஞ்சனததின் பார்த் தப போதே தனனுளவிவே கததாலே தவிாததா னததை, யகத் திருணன் ருய்ககெடலுஞ சுடர்வந் தெய்த வம்முனிவ னதனையுங கண் டகறறி மாய்த்தான், நிகழ்ச்சியொளி யகனுதலுஞ் சுழன்று நெஞச நிசியினடுப போலுறக்க நோநத தன்றே. 559

போகாத துயிலினையு மறுத்தான் றாக்கம் போகுதனு மாகா
ச போதம வநத, தாகாச போதமழிந திடனும வல்லை யவனமன
மோ கஞ்சோந்த வநத மோக, நோகாமன மனத நினைவிட் டேகு
மாறு நூககிறுன பேரிதய நோககு மிகமோ, னைாத விரவுதரு
மநத கார மிவ்வுலகி னினறகற்று மிரவி போல. 560

அன்ன காலையி லிருள்சுடா துயினமயக கனைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையைபடைந தொருநணம வருத
தமா றியதுள்ள, மினன றீநதுட னேயனை,த நருவமா மறிவை
யெய் தியதன்றே, நன்னெ டுஙகரை தடுககுனன றெநிரதனுமுற
றலநிறைந திடுநீரபோல. 561

அவ்வி டத்தினிற காண்பது காட்சியுற றனநதமா நலலின்
பஞ், செவவி யாநநத முறறன னமுதமா தெணகடற குளிததெ
னன, மெய்வி டககழன றநீதனு பொருநல மேவினன சதாநந
தப, பெளவ மாயின னெஙகனு மொததசற பாவமே வடிவா
னுன். 562

பரநத வுள்ளத்தி னொருமையின செறிவினைப பழகலாற
பெருஞ்சிதது, நிரநத ரிதநெங்குஞ சமபதா யினன்புவி நிறைவு
றும வெயிலென்னத், திரநத ருஞசிததி னொருமையை நெடும்பகற்
செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரநதை தீரநதசற பாவசா மானிய மடைந்
தன னதனுலே. 563

எனற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத தாசா மானியமென
றன்று வினவ வவனுரைபபா னகலசிற சாமா னியவடிவா
யொன்று வொன்று மிலலாமை யுறுபா வனையி னுறைபபாலே
தன்ற னுளளங் கரைநதேகிற சத்தா சாமா னியமதுவே. 564

தேற்ற மாங்காண் பனநீஙகிச சிதகி னிடையே சித்திறககிற
சாற்று முயறகொம் பெனநொய்தாஞ் சத்தா சாமா னியமதுவே
தோறறும புறனுள ளாய்ப்பலவாய்த் துவககு மாகு மிவையனைத்
மாறறி யகன்று மனநிறகி லதுசத தாசா மானியமே. [து

அறிநது சமாதி யடைநதோர்க்கு மனுபூ தியினின் றெழுந்
தோர்க்குஞ், செறிநது தோனறு மூடாககுத் தெரியா தாமிப
பெருஙகண்ணுு, முறிநது பிறவி யறுஞ்சீவன முதத ரான சிதத
ரெலாம், பிறிநதி டாவிண் பயில்காறறும் பெரிதா மண்ணி லிரத
மும்போல. 566

——○○※○○——

சூராகு கதை.

இந்தவொப்பூல காறுணாவை யுணர்வினு லுணர்ந்துலகி வியமகா நின்றே, யந்தமறும பெருமபதததே யாறுதியாற் காண்கின்ற வனைத்து மாளர, சநததஞசா திததகனைப பெறுமளவு நாலகுரவன் றனிநெஞ சாலே, பந்தமறு தததுவததை விசாரிததே பெறவேண்டும பதுமக கண்ணுய 567

மயலின்மை சாதனைநாற பொருட்போதல குருயமமாம் வழிகளாலே, யுயாபதவி பெறலாகு மனறியுணா வொனறினு லுறுதறகாயா, வியலுபதே சமபெறறுக கூறியதாய்க களங்கமிலா திருககு மாகில, வியனுறுசா தனமுழுது மிலதேனும புநதியினுல வீடு கூடும. 568

என்றுனை முகநோககி யிகதததொழிலோ டிருநதேயுஞ சமாதியெய்தி, யொனறுன வுணாவுறறுன போலிடாதீாக தாெனொருவனொருவன் செய்கை, யினறுனுயத தனியிடததிற சமாதியடைநதானிவரின மிககோ னேவ, னன்றாக வருளுகென விராகவன் கேட டனும்வசிட்ட னவிலலுவ தானுன். 569

ஆறறுமதநக நுவமன்றுன் முககுணத்தால் வருஞ்சகமென் றறிநதோர்க குள்ளே, தோறறுகின்ற சிதளமே தநுதனையே சமாதியெனச சொல்லு மன்றே, யூறறமறக காணப வறறோ டுறவுநமக் கிலதெனறே யுாததுத தன்னொன், றேற்றசமா தியிலிருபப னொருவனொரு வன்றொழிலோ டிருபப னனறே 570

இவவிருவ ரிதயமுநதண ணெனறிருககில வேற்றுமையோ ரிறையு மில்லை, யவவிதய சீதளமே யநநததவப பயனுமவ் வனுபூதிககே,கவ்வியிருப போனுளளங் காரியததா லலையுமெனிற் கவலையாகுநு, செவ்வியவச சமாதான முன்மதத நடனம்போற் சிறப்பினறுகும். 571

வருததமிலா வுன்மதத நடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மனத்தோ னுகிற, திருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்குத் தீரநோரம,பெருத்ததொழிற் சோறினுர் பெரியவனஞ் சோநினுர் பேத நாடி, லொருத்தரொருத தரைவிஞசா ரிருவருமொததை யயில்வி டுறுரு ரன்றே. 572

சாலவும்வா தனேபோகி லிம்மனஞ்செய் தொழில்புரிந்துந் தான்செய் யாதாஞ், சிலமன நெடிதகலி லருகிருநதார் செப்பு மொழி தெரியா தாறபோற், றாலமனந தொழிலவிடினுஞ் செய் ததாம வாதனேயே துனனு மாகிற, கோலவுட லசைவறினுங் கன விலே வரைநின்றுங் குழிவீழ வாாபோல். 573

தொலேவிறுழிற செய்யுமனந தொழினீஙகி லதுதானே சுகச மாதி, யலேவறுகை வலலியமும பரமாநந தமுமெனறே யறி வாய் நெஞசி, னுலேவுதிர மெனுமிரண்டு மத்திபாநந தியானமெனு முபயத துககு, நிலேயுறுகா ரணஙகளா மாதலிலிம் மனமுளேக்கு நீாமை நீர்பபாய். 574

சிநதனேவா தனேயினறித் திரமான மனதநினேயே தியான மென்ப, ாநதவுப சாநதமுமக கேவலததன் மையுமென்று மதுவே யாகு, மிநதவுபா பதபபொருட்டு வாதனேசா லவுநோமை யெய்த வேண்டுஞ, சநததமவா தனேயில்லா மனநதொழிலில லாப்பதத் தைச சாரு மததால 575

நெருக்கமுறு வாசனேயே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங் காத் துன்பம, பெருககவிடு மாதலினுல் வாதனேயை மிகநேர்மை பிறக்கச செய்வாய, வருககமுறு பலபொருளி ஞெனுமபா வனே மனத்தான் மாறறி யெஙங, ளிருக்குதியங ஙனமிருப்பாய் வரை யிலே மனேயிலே யெங்கே யேனும. 576

இல்லுறைவோர் சமாதான விதயத்தோ ரகங்கரமா மேதந் தீர்நதோா, புலனுமனே யேகாநத வனமாகுங் கடைவீதி புககுக் காண்போர், செலலவர வுலாவியும்பற ருமையினுற கடைவழிச் செல லாதாா போலவார், நலலறிவு நிறைநதோாக்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே. 577

துயில்விழிபபுச் சொலல்செலவு தொடாநதாலு மகமுகமாந் தொடாபா லென்றும, பயினமனேயூா ாடெல்லாம பழுவமபோற் காண்பவரே பரம சிலா, செயிரிலா வகமுகததா லெல்லாமா காச மாய்த் தீருஞ் சிதத, முயிரனேயாய் சீதளம்வந் துண்ணிறையிற் சீதளமா முலக மெல்லாம, 578

இதையமய லாலெரியி லுலகெலாங காட்டெரிபோ லெரிந்து தோன்று, முதையமுறு முயிர்க்கெலலா முள்ளிருபப தேபுறத்து முண்டாய நிறகுஞ,சுதைபயிலுா புவிகால்விண் டொருவரைநீ

ணதிதிக்குச் சூழ்ந்த வெல்லாம், புதைதலுறு முட்காரண தத்துவத்தின் பங்குகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 579

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன் பொறிகளாற் கருமங்க ளுய்ப்ப போனும், தள்ளுசுக துக்கவசஞ் சாராதோ னநவரதஞ் சமாதி யுற்றோ, னுள்ளுகின்ற தனைப்போலெவ் வுயிருமெனப் பிறபொருள்களோடே யென்ன, வெள்ளுபயத் தாலன்றி யியல்பாலே கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன். 580

இன்றிறவு வந்தாலுங் கற்பாந்தத் தெய்துகினு மிலங்கு ஞானி, கன்றியசேற் றுறுபொன்போற் களங்கமுறா னெல்லாமாய்க் கண்ணு யாறிப், பொன்றலடி முடிவின்றி யொன்றாயின் பத்தள வாய்ப் பொலிந்தே சாகித், துன்றியகாட் சிகளில்லாக் குறியுடைத்தா மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 581

யானுரிச சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் ஙனமென்றே யிதயத் துள்ளே, யானும லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத், தானுன சுபாவனு யிருந்துளநின் விசாரத்தாற் றுனே நெஞ்சே, நீநாடும படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டினைப்பாறித் துன்ப நீங்கும். 582

வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மனதுக் கிவ்வுலகின் வியாபாரங்கள், செம்புகாவே ழுத்தினுக்கான குளப்படிபோற் றோன்றுமா றீன நெஞ்சுக், கம்புவியி றெழில்சிறிதே யாகினு நீந் திடவரிதா மாவின் பாதப், பைம்புனலுங் கிழக்கொதுருக் கெல்லைகரை காணாத பரவை யன்றே. 583

எத்தனையெத் தனைநீதகா யகிலத்தைப் பாஞ்சுடரா யெறிக குஞ் சோதி, யத்தனையத் தனைதோன்று மெந்நாண்மட் டனைத் துமவிடா யந்நாண மட்டுந், தத்துவமாம் பொருளெய்தா சகல முமபோ னுறசேடந் தானுஞ் சித்தந், தொத்தறவேற் றுமையெல்லாம் போகாதேற சமமான சோதி தோன்று. 584

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றுதேற் றன்னைத்தான் பெறுவ தெங்ஙகே, யாதலினுற் றனைப்பெறுதற் பொருட்டாக வனைத்தினையு மகற்றல் வேண்டு, மேதமற வனைத்தையுமவிட் டாயென்னிற் சேடித்த திறவா வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ் சுரகு வெனும் பெயாகீர்த்தி வேடா வேந்தே. 585

கரண மீரைந்து மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு ஞனன்றித், திரளை னக்கில வுடன்முத ஞனலன் சேடமே தெனநோக்கில், விரவு சிவனே சேடமா மின்னதும வேறென்றுற் றெரிகின்ற, துரவி தானவே றென்றினுற் றெரியுமீ துயர்நதத் துவமாகா. 586

தெரிவ தாகிய விதனையு மகறறுவன் றெரிபொரு ளுளுமோ
பெரிது சேடமாய் விகறபமற றமலமாம் பேரறி வியானுகு
மரிய யன்சிவ னிநதிர னநதக ஞதியா மிடநதோறுஞ்
சுரிகொண் முதநினுண் ணூலென நிறகுமாற் றென்றுமிவ் வுயர்
[போதம். 587

பகவ ஞகுமிவ் வாத்தும தத்துவம் பரமமாஞ் சிறசததி
சகநி கழ்சசியா நோயின்றி வெருவுறுந் தனிவடி வுடைத்தாகிக்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப பொருளினுங் கலந்துநுண் ணிய
மிகும பாவபா வஙகளற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [தாகி

சததி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச சத்தாகிப
பததி யாகியிச சகததினிற காண்பன யாவையும் பலவாகச
சித்த சைநதுள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே றிலதாகுந்
தொத்து பற்றின்றிக காண்பதற் றெழுபவந தொடர்மயக கழு
மற்றே. 589

சுழுததி யிறறிர முற்றவன் றெழிலெனத் துகளறு சமனுகி, யழுத்த மாகிய வாததும தத்துவத் தமர்நதன னெனத்தீரநது,விழுதத குமபத மெய்தினன விவேகததின் மெய்ம்மைநிச சயத்தாலே, வழுதத ருநதவக கவுசிகன விபபிர மரபினை யடைந்தென்ன. ()

பரந்த சொறகளாற பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
நிரநத ரஞசம மாய்மனந தன்னுளே நிகழ்நது
சுரநத வினபமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோனறித்
திரநத னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன றெளிநதோன். 591

பாசவிபாசர்கதை.

ஆசைவன் பாசத் திரளினுற் கடடுண் டரும்பிணி யீக்கடிக் கணுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொத்துண் டிச்சைமுட் கோலினு லுலைநது, காசுறு கருமச் சேற்றிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக் காட்டிலே சுழனறு, வீசுமா மோகத் தளிர்நிழற் றுயிலும் வீரனை சிவனு மெருது. 592

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை யுடற் புண்ணே, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருத்தினை யிக்குழி நின்று, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந்தஞா னிகளுற வுளதே, ஞவிகா ஙாவாய் தருவபோ லாக நல்குவர் பவக்கடல் கடக்க 593

எவ்விடத் தில்லை நலஞானிகளா மீரங்கனி மலர்குளிர சோலை, யவ்விடங் கானன மேடதா மாங்கே யமாபவ ரறிவிலா ரன்றோ, கவ்விய செல்வ நட்புநால சுற்றங் கருமமா திகளெலா முதவா, செவ்விய மனமே யுதவுறல வேண்டுஞ சீவனைச் செல்கதி யேற்ற 594

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞசமாத தித்தி னைக கூடிச், சிறிதுநா டுதலுஞ சீவனுய் வுறுமாற சிஙகியா மிந்தவூ னுடலை, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முறறுறு கருததினு ஞேக்கி, யறியிலிவ் வளவா லறிந்துசோந திடலா மண்டரு மிறைஞ்சுபே ரறிவை. 595

நிறைபெருங் கடலோத துரையெலாங் கடந்து நிகரறப் பறறவெறிதாய்க, குறைவிலசிற சுடரின கொழுநதுடன கூடிக கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப படுமேன் மற்றத லுடனது நிகரா, முறைமையிற றுயிலவோாக் கண்ணிதா வுவமை மொழியலாய்த் தோனறிடு மன்றே 596

ஆனவவ் வவத்தை வடிவெலாம பரிககு மம்பரம் போலகன் றுளதா, மீனநெஞ சுடனசே ரகஙகர மிறநதா லெபபொரு ளிடத்தினு மிருககுங், தீனமில் பரமா நநதமாய்த் தோன்றுந் திகழ்பரமாத்தும வடிவாந, தானனி முயலிற கிடைததிடு துயிலவோர் தன்மைபோற றமமினு டுவதாம. 597

உரைகளுக் கெட்டா துளதநனு பவிககி லுறுவதா முரைத் தவத் துரியங, கரையறு மிவைகண் முழுதுமப பொருளாங் கன பரி ணுமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுடபுற மெஙகு மன்னிய சராசர வடிவாம, புரையறு தேவ தேவனும பரமப பொருளனு பவப்படுந் தானே. 598

அதற்பின் விடய வாதனைக ளறுவ தாகு மதறபினனர், விதப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாகு மதற்பின்னாச, சுதப்பண் பில்லாச சமத்து வத்தாற சொரூபந் தன்னிற் பரிணும, மிதத்தி னுளதா முயாந்தோாக்கு மெண்ண வொண்ணு வடிவிதுவே. 699

மனத்தை மனத்தான் மாய்வித்து மாசில பொருளைக் காணேலோா, தினத்து முலகின் றியாமமாயாச சித்தமிறகவிற செறிசு கததாற, கனத்த வுணாவின் மதிநிகழுங் கழறு மிதற் கோ ரிதிகாச, மினத்தி லினியாய கேட்டிடியென விளைத்தான் வசிட்ட னிராமனுககே 600

வீதகவ்வியன் கதை.

பற்றிலதாய் நினமலமா மனமவிவகா ரபபாரினுமம பநத மேவாப, பறறுளநெஞ் சளவிறவம் படைததாலும பநதமே பயிலு முள்ளிற, பற்றிலதா யினியதொழில பாபிலிவன் புறத் தொழிலகள பண்ணி னுலும, பறறபபண் ணுவிடு னும பனைறு வோன் புசிபபோனும பானமை மேவா. 601

எனனலுமே பற்றுவ தெத்தனமை யெப்பறறு லெய்தும் பநதந, துனனருமவீ டெபபறறு லெயதலாந தொடாபறறைத் துடைககு மாறென, பனனுகெனு மிராமனுக்கு முனிபகாவா னுடலுயிரைப் பகுபப தொனறு, முனனுகிலா துடலினைநம் புதலபற்று மதனலே யுளதாம பநதம 602

ஈதனைதகுஞ் சொரூபமே யானிங்கெத்தை யிசசிபபே னெதையிகழவே னெனலபற் றினமை, மாதுபாதி ரிதுசிவன் முததா மெய்யின் மன்னுமா லியானிலலைப பிறரு மிலலை, மேதகு மின் பஙகளெலா மேவின மேவ மேவாதென் மேவாதா யிடுக வென்றே, யோதியவா றுளளேபற றினமை யுண்டே லுயாவிட் டுநகிதுநெறியென் றுணாதி யனறே. 603

கருமமிலா மைமபவிரும பாகருமம் பறறா கருததுபலனை விடடிரண்டுங கண்டா லொபபோா, மருவியபற் றிலாதவரென் றுரைபபா மேலோா வருகருமப லாதிகளைக் கருபபந தாலே, யொருவலற மனததாலே நிபுண மாக வொருவுதலபற் றினமை யென வுணாதி யிததாற, பெருகவளா தொழிலினைத் தும குறறந தீாநது பெறலரிய முததியையும பேறு நலகும. 604

புழுமுதலாம பலபிறபபிற றோனறிப பலகாற பூதமெலாங கடற்றிரைபோற் பொனறுந தனமை, பழுதறுதரும பறறின

படர்ச்சி யாகும் பற்றுத்தா னிருவகையா மவற்றி னொன்று, நழுவுபய னிலியொன்று வணங்கற் பாற்று நவின்றபய னிலிமூடர் நண்ணற் பாற்றும், வழுவறுதத துவமுணர்ந்தோர்க் குடைமை யாக வணங்கறபாற் றுமபற்று மருவுந் தானே. 605

ஆத்துமதத் துவவுணாவால் விவேகந் தன்னு லடைவாக வுண்டாமபின் பனுகாச சன்ம, மேறறமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு மீதன்றிப பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணாவின்றி யுடலமுனனு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந தன்னிற, ரேறறமுறு பிறவிமீண் டுள்ள தாக்குந தோன்றலே யிவையிரண்டுந துணிநது கொள்ளே. 606

வளையாழி கைதரித்த செங்கண் மேனி வணங்கற்பாற றும் பற்றின வசததி னுலே, யிளையாமல விவிதமாந தொழிலி னுலே யெவவுலகு நன்றாக விரஙகிக காக்கு, முளையாத விஞ்ஞானக் கதி சேர் சித்த ருலகபா லகராதி யுரைதத வாறே, விளையாடி வணங கறபாற றெனனுமப பறறுல் விரிநதசக மூர்த்தத்தின் மேவிநினறா.

கேடான நல்லடுதனு நினைவி னுலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞசம், வீடாத பயனிலிபாம பற்றி னுலே வெறும்பிணத் துக கழுகுபோல வீழு மனறே, பாடான பயனிலியாம பற்று ளோர்கருப, பன்னாகவ கனுமவீடாய்ப பண்ணப படட, வீடான பயனிலிபபற றுள்ளோ ரெனனு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே. 608

விசசையெனும விழிநனறய் விளஙகப்பட்டு வெமமாய விட யத்தின மீட்கி யெபதி, யிசசையுறு பறறென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மனதமதோ டிருபபமரே யிறவா முததா, நிசசயமா யெப போது மெவறறின் பாலு நிறபவனு யனைத்துடனு நிறபோ னுகி, யெசசெயலுஞ செய்வோனுஞ சீவன முதத னியறறியவிம மனாத தின்ற னியல்பு கேளாய். 609

தொழிலினினை விறபொருளில விண்ணின மேல்கீழ் சூழ் திசையிற புறபபோகத் தொகுதி தமமி, விழிதருமைம பொறி நடையி லுள்ளி னிறகு மினனுயிரிற செனனியிலா நநதி னுவி, லழியுபவிழி களின்மூககிற புருவந தனனி லகஙகரததிற சீவனி னுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொபபனததிற் சுழுததி தன் னில வெளவோமுத னிறமைநதின வியனவண் ணததில் 610

சலனத்திற றிரத்திலடி நடுவி லீறறிம் சமீபததிற் றூரத்திற் சரீராங் கததிற், பலபண்டங் தன்னிறசே தனத்திற சத்த பரி சாதி களினமகிமை பயிலின பததி, லுலவுவாத திறபோக்கிற காலப பண்பி லொருசிறிதும பற்றும லுணாவி லாறி, நிலவிய காண் பனசிறிது பயினறு மெஙகு நிராசையாய்ப பரசுகததி னிறகு நெஞ்சே. 611

செபபியவத் திறநின்று பற்றென் றினறிச சிவததன் மை யைச சேராச சிவன முததத, ரிபபுவியிற றெழிலெல்லாஞ் செய்க தீக வின்பவுணா வன்செயகை யியறறி ஞூாங, தபபறவே விட் டாலுங தொழில்க டனஞற றருபயன்க ளொருசிறிதுங தாககா ராடடா, மைபபுபல்கள பலவிதமா யெழுநத போதும் வானகத திற பறறுத வகையே போல. 612

அனறியே யதுதனையுந் திர நீககி யறிபொருளின் முடிவான வறிவாற றுன்னி, யொனறுமுப சாந்தனுப்ப பளிஙகு போலுள் ளொளிமேவிச சிவனொரு மிதது நிறப, னனறுணாசிற சுகராகிப பெரியோ ராகி ஞானபர ராய்பபரம நன்றுயபு பெறறோா, நின றசைவாா புறத்தின்மயிற பீலி போல நிலைகலஙகார் மேருவைப போ னெஞசி னுள்ளே. 613

அறிபொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மநதநிலை வியா பார மனைதது மிலலாச, செறிநனவிற் சுழுததியா மிதனை நாளுந் தீராத பரிசயமே செய்யச செய்பப, பிறிவினமுது துரியமா மென் பா மோலோா பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெறறுக, குறி யறுமா நநதமே காநத சிலக கொள்கையா லனுநநதங கூடு மனறே. 614

அநதவனு நநதமா நநத மென்னு மறிவினதீ தநதனை யடைநது ளோனைத, தொநதமிலா யோகியெனச சொலல லாகுந் துரியாதீ தநதனையுந துன்னி னேனும, பநதமுறு பவமபோய்த் தா மததததால வநத பலவபிமா னஙகளபோய்ப பரம வின்ப, நநத விற்றன் மயமாஞசற பாவங் தன்னி னன்னீரி லுபபுபபோ னன்று யொன்றும. 615

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபர தத்து வததை, யிடவியபோ தாரண்ய முதலாம் வேத மிராமனே பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண் பனகாட்சி மேவும போ

திற் பரம்பொருளின் பறுகிய பயின்ற வின்ப, திடவநபூ தியி ன்வடிவா மாதலாலே திகழ்பிரம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும் போதிற் சோந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்த தாகும், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்த மாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்று றிடங்கொள் வீடாம், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும் போதிற் சோந்தவநு பூதி யிடா தீர்ந்த தாகும், தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிறபாய் நீங்கின் றிர நிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேரு வாயே. 617

அதுதுரிய நிலையடைய மடைந்த போதி லானமாத்தான் றாலமல வணுவு மலல, நிதமுறுமுன் னிலையலல படர்க்கையல ல சித்தசித்துண் டிலலையென்னுந் திறங்க ளலல, வுதித்முறு நானலல பிறனு மலல வொருவனல வநேகநல வுலக மெனறே, யிதுவெனக்காண் பனவாகிச் சித்த மாதி யிருமூனறிந் திரியத்துக் கிடமாய் நிறகும். 618

ஆதலதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாகுறுவீ டெனறுமப ருலகி லிலலைப பாதலத் திற பூதலத்திற பாரக்கி லிலலை, வீறகியவா சைகளெல்லா மிறந்த காலே விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோககியவீ டெனக்குளதென் றுளளே யெண்ணு முணடாகின் மீண்டுமன முறப விக்கும். 619

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பிறப்பு நீங்காது வனபந்த நிலைய தாகும், மனைத்திலுக்கு மதீதமா யுருவ மெலலா மாகியதன ருத்துமத்த துவமே நிறகில,வினைத்தொடராம் பந்தமெது முதறி யேது வோறசிந் தையைக் கெடுப்பாய மேல தாகத, தனைத் தெளிந்து நிறைந்தமல நெஞ்சாய் நலல சாந்தியையுற றோவிரும் பாா சற்று மொன்றும். 620

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமெழுப் பரமசுக மேவுந் தானஞ், சந்தோடஞ் சாந்தியெனு மரபபூங் கொத்துச சாறறுறுமிந் நிராசையுறிற றளர்வு தீரு, மந்தோபார் குளப்படியா முனையா மேரு வாசைகுரு விக்கூடா மவனி மூன றும், வந்தோராபுன் றுருமபாகு நிராசை பூண்ட மாறுத வலங்கார வடிவு ளோர்க்கே. 621

காயத்தில் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி
யான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் தீராத
வாறுபோற் றெளிந்த ஞானி, மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத
மாகான் மணந்தபர புருடனமேன் மனஞ்சேர் மங்கை, நேயத்
தான் மனைதொழில்கள் செய்யுமாபோ னிகழ்தொழிற்செய்
யினும்பரத்தி னிலைமை நீங்கான். 622

பண்டத்திற் பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயிலசாந்தி முத்தி
தரும் பகாந்த முத்தி, பிண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட டாலும்
பேருகும் பற்றறுத்த பெரியோராக கென்பர், மண்டுற்ற நேயமற
வாழ்வோ ரின்பம் வருஞ்சீவன் முத்தராம் வளர்நே யத்தாற்,
றெண்டுற்று வாழுமவர் பந்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே
தூய முத்தன். 623

வருதொழிலின் விருப்புறான் வத்த மான வழிநிற்பன சென்
றவற்றை மனத்தி னெண்ணான்,கருமமுழு வதுமியற்றுந் தொடர்
பந் தத்திற் கலந்தவர்பான் மனம்பற்றான் கவலை கூரான், மருவிய
வோர் பத்தர்பாற் பத்த னாகும் வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும் வாலர்
தம்பாற், பருவமுறு வாலனும் விருத்த ரானோர் பாலவிருத்த னுந்
தீரர் பாலு மாங்கே. 624

விடலைபால விடலையாந் துயருற் றோர்பால் வெந்துயர முறு
நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுள்ளதா மாநந்த நிறைந்து தோன்றுஞ்
செவ்வியனும் புண்ணியாதனு சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறி
ஞனுந் தெளிந்தோ னுகு மதுரமுள்ள னுந்தீன மனமில லோனுஞ்,
சடாகுளிரின் மதிகருகி லெரிகீழ் நோக்கிற் றுளங்கிவிய வான்
சீவன் முத்தன் றாயோன். 625

இதுவென்தத் தோன் றியவெல்லாஞ் சிற்சொரூப மிவ்வண்
ணம் பலசத்தி யிலங்கு மென்றே,புதுமைகளின் வியப்புறா சீவன்
முத்தர் புனலசைவால் வேற்றுமையே போலத் தோன்று, முது
சுழிபோ லவுமவிண்ணின் மயிலினந்ரேகை முனபுகடி. தசைத்த
லுமே முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போறறேன்றல் போல
வுந்தான கனத்தசக மனத்தசைவாற கடிது தோன்றும். 626

என்ன வோதலு மியாதினு லசைந்திடு மியாதியினு லசை
யாது, சொன்ன நெஞ்சகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு
மிராமற்குப, பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்

ணையும் பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும போன்மனத் தசை வுதான் மருவியே மிகத்தோன்றும. 627

சித்த நாசத்தி னெறியிரண் டியோகமுந தெளிநதஞா னமுமாகு, மொத்த யோகநதான் மனத்துறு தொழிலினை யொருவ ழிப படமாறறல், சுதத ஞானநதா னலமபெறக காண்பதாந் தொடர்மன மேதென்னின, மெதது மாகம பூடண ருரைததது விசையுயி ரசைவாகும. 628

உரைசெய் யாருயிா தடைபபடி னுள்ளமு மொழியுநெஞ சசைவற்றுற், புரைசெய் சன்மமபோ மாதிததன போய்விழிற் புவித்தொழில போமபோல, வரைசெய் மாாபனை பென்றனு முடலெனு மனையினவின் னிடைநாளும, விரைவி லோய்வற வுழல்பிரா ணுதியை விலககுமா றெதுவெனறுன. 629

முனிவ னோதுவா னூலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை, நனிமு யன்றுகற் றிதனிறுற குடமைபமா நடைவிலங் கது விட்டுத், தனிநி ராசைதா னிறைநதிடில விருமபிய தறபொருட் டியானத்தா, லனிச நீளபக லொருமையே விளங்கிட வடுததசா தனைதன்றல். 630

ஏக தத்துவக் கனபரி சயத்திஞ லிவ்வுயிர் தடையெய்துந
தேக பூரகா தியினுயி ரினைபபறத திடமுறு பழக்கததா
லூக மாகவே காநதமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்னுன்
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலககிடப படுமன்றே.

பிராண வத்தினுச சாரண முடிவினிற பிறநதசொல் லூறு முண்மை, விரவு நாட்டததாற றுயிலபவ னுணாவுதான வெளிப படி னுயிர்நிறகும, பரவு தானுமூ லஞசெறி யிதழினைப படருநா வாற்றள்ளி, யுரவி ஞலுயர் புரையிலே பிராணனை யோடடிஞ னுயிாநிறகும். 632

நாடு மங்குலி பன்னிரண் டெல்லையி ஞசியி னுனிதன்னி
னீடு வானத்தி லறிவுக ளிறநதிடி னிலபெற வுயிாநிற்குந
தேடு சாதனை யானுயா புரைவழி சிங்குவைமேல விரலீரா
றாடு போயுயி ரெலலையி னின்றுணர் வொளிககுமே னுயிர்நிற்கும்.

புருவ நாபபணை கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சாந் தியின்மாய்நது, தெருளுநங் கேதன வறிவகு தெரிவறிற் றிரி

வுறு துயிர்நிற்குங், கருது கின்றவிர் நெறிகளா லநேகசங் கற்பகற் பிதபேதத், தருள்செ யும்பல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர் நிற்கும். 634

இந்த யோகங்க ளறிவெலா மிணைபபற வியறறுசா தனையாலே வநது மேற்பிற வா தவாக குபாயமாய வநதுறும பழககததா லுநது மாருயி ரசைவுதான கெடுமெனி லுளளமுஞ சமிததாறுஞ் சிநதை தானசமித தாறுமேற் செலகதி சேடமாய விடுநதானே.

விகற்ப வாகவெலா மெபபத நோககியே மீளுமப் பதந்தானே, விகறப மறறிடிற சேடிககு மெனமுனி விளமபலும விறல் வீர, னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமனம் பொறிகளி னெறிசெலாச் சமந்தன்னை, நிகழ்ததி ஞயினி யுண்மைஞா னதனைய நிகழ்த் தென முனிசொலவான். 636

ஆதி யநதமி ரேற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிங்குச் [ஞானம் சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ் பேதி யாநின்ற கடபட வடிவமாம பெருமபொருட் பலசத்தி நீதி றறபரம வேறில தென்றுணர் திண்மையே நறகாடசி. 637

செகங்கண் மூனறினு முண்மையாம பொருளறி திறமெது வெனசசெபபில, செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத் திரமுறு நிறைவாகுஞ, செகங்க ளியாவையுஞ் சொரூபமே யிதிற் றிக மூபாவபா வனையெங்கே, செகஙக ளிறசெறி பெத்தமுத் திக ளெனத தியங்குவேற் றுமையெஙகே. 638

பிறிது காண்பன விலலைநெஞ் சில்லைமெய்ப பிரமமே யவை யாகிச, செறியு மாவிவை யாவுமொன் றாகிய சிறபர விசும்பாகு, நெறிகொள் பநதமவீ டெஙகுள விதுவென நிகழ்பெரு வடிவாகிக், குறிய றுமபெரும் பிரமமே நின்றது குறைநதிருந ததுநெஞசே. 639

ஒருமை யாகவே வுணாவினு லுணர்தியா லுருவைநன் குற நோக்கிற, றருவுங கறகளும் படஙகளு முதலிய சற்றும்வேற் றுமையிலலை, மருவு சங்கற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொருளியாவு, மருக லின்றிய சாநதரூ பம்பெரு மடிமுடி வுறநோக் கில. 640

சுநதத மானதற பரத்தினைத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே, யொததது நிற்பவா தமமையெப போகமவாந துறுபிணி

செயவற்று,மெத்து போகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிகுநதோாதம், புத்தி யைசசிறி தசைததிடா வசநதனுற பொரு பபசை வதுமுண்டோ. 641

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளதா முண்மையா யில துள்ளே, நிரைத்த பலவகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழதரு நீர் போலக, கரைத்த லனறியிவ வறுதிசேர் மதியுளோா களஙகமில விடுற்றோர், புரைத்த லன்றியே நலனுறக கணடாற் பொருளு மிஙகிதுதானே. 642

ாது வேறென்று முத்திசென றுறுநெறி யியமபுதுங் கேள் வீரா, வீத கவ்விய னெனெருரு பெருநதவன விநதவெற பிடை வாழவோன், காத லாலுயா கனமகாண் டததிலே காலமட் டற நின்று, சேதமாதியே வியாதிவன பவநதரு கிரியையான் மிக நொந்தான். 643

நிருவி கறபமாஞ சமாதியின் பொருட்டுமுன னிகழ்கிரி யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன பனனசா லேயினிடை யுறற னன் கலைதோன்மேன், மருவு பெத்தபங கேருகா சனததனன வருகுதி மிசைவைத்த, விருக ரததிரள் விரலின னிவவகை யிருநதன னெருபபட்டு. 644

பாநது திகருறு மனததினைப பையபபையப பாாத்துமீட டனனுள்ளே, நிரநத ரிததனன் புறததுள பரிசஙக ணீததன னெழுங்காலே, துரநத சித்தத்தின றிரநிலே விருமபினன றுக ளறு மனத்தாலே, புரநத நறறவ வீதகவ் வியமுனி புலபபட நினைவுறருன். 645

வியபபு டைத்திது மீளுவித திருககவும விசையுயிா ரசை வுற்றுத், தியகரு நெஞசகந திரநிலே யன்றியே சிறுசரு கென வோடும, பயகரு மின்பமில் கடநின்று படமுறும படநின்று கட மெய்து, மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற போயவிழு மரஙகளிற் குரஙகேபோல். 646

விழிமு தறபொறி யாய்மனத் துவாரமாய் மேதையிந திய மென்றே, யொழிவி லாவபி மானஞசெ யைமபொறி யுணர்நது காண் புறுநானே, கழியுமிநதியங காளவ மாகவே கலங்குகே னநதோநீ, ரழிவில சின்மயப பகவனுப்ர சகலரான ருகிநின் றன னுனே. 617

அன்ன தன்மையுற் றறிவினுன் மிக்கயா னறிந்தகண் முத
லெத்தும், பின்ன தாகிய வானுல கத்தினைப் பிரிந்தயா தலம்போ
லாம், பன்ன கங்களும் வழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறை
யோரு, மென்ன வச்சமுற் றாயாந்தசின யாத்திர மிந்தியத் தரு
கெய்தா. 648

சாறு வாகறைப்ச சாரனை ஞெகிநற மடநசிறைச பமியோக்
கப, பாறு நெஞ்சமே விளியிலே வருந்துதல பயலில படிமீகர,
யாறி யேவியிளை யாடுமீ யுன்னபறி வெனறுபவா தனைபொய்யாம,
வேறு பாடுதான மிருநதுள பனதொாடு மெயபுணா வெணறுநா.

சுகமி ருக்குன ஞெனைா லகயகாத துயாநியி ருந்தா
மகம திபபிறு லினைவ ஞரகா ளென்றுமிவ பாரபா
மிகவ கறயுவா யுனவழி வெருமெலிில விசாரமிை யையநாகு
மிகவி சாரததா லழிநதிடும பரிதியா லிருளகழி வதுபோல 650

முனனந தோறறமற றிப்பொழு தனகமென வெருவினறிம
முறையாலே, பினறுக மிதானறிலே யெனறுபாட நெஞசமே
பெரிதுமீ பெறுநனமை, பினன றாதெய்வ சகாயததா லிடரிலா
வினைபமுற றியாமெனறுந, துன்னு சாநதருபந துரியபமா மென
சொரு பததிலே நகிநகினமேறன. 651

எனவொ ருபபட்டு வாதசீல தீர முனி யிநநிய மலைவினறி,
மனனை வனபிறு னிழுதநினைா விறகினை மாயதநதிச சிறைக
யுள்ளே, நணிய டங்கலபோ லிவறுபி ரொழுங்கிலே நனகொடுங
கினழுககி, ஞனிருனா பாமையாற கிறிதலா கயலமேமோகநயக
னிகான 652

சிரங்க முதறட ருனபகை சமமுறச சிமயிலே யாதத
தெனன, நிரநத சிதநிர மெனமுனை றாறியபா யுருநதனா
னிமிடமோற, பரநத காருநான வெளளதநி லெகாறிய பழுநத
திங கிவனமேனி, யுரமகொண் டமா முனி யுணாாநதனன மண்ணனிலு
ஞடலைசந திலெதனமேற. 653

ஓஙகார முடிவாகந நீாகந மான மேவாகைமெயறு நாறுடனை
பொறிக ளுறற, தேயகாத புலனெலலா மணதணைதக காறறுந தீா
வதுமோற தீாநதனனமேச னினைடமேப கஙகு, னீயகாது மேபா
லிருணயாத திரமுன றோனறி நிகழுதநதா னினனமேசாதிமேசா

மூன் ரேன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான் பயிலிருடே சிரண்டுமெறப் பாறிப் போன. 654

அவத்தையிது தனைமனத்தாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மனந்திரண மென்ன முற்றுந், தவிர்த்தனனே ரிமைப்பிலதற் பின் னப்போதே சனித்தசிசு வறிவொத்துச சால நொய்தாய், நிவக்கு மொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண நீக்கி நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல் போலச சித்தின் றொடர்காட்சி மாறறினான் றுகளி லாதோன். 655

வருசிற்சா மானியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடிவானன் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான் சுழுத்தி யூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி வெளிதி னுற்று, னரு குறற நிரானநத மாய மாயா வாநந்த மாயசததா கியுஞ்சத் தாகி, யொருவுற்ற வசனங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னாய் நின்றா னொப்பி லாதான. 656

சூனியமென் பாரககதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவாராக கதுவாய்விஞ் ஞான மென்று, தானியம்பு வோாக்கதுவாய்ப புருட னாகிச சாஙகியர்ககு மியோகியர்ககீ சன்றா னாகி, யீனமிலசை வாக மாககுச சிவனய்க கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியாகட் கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச சமமாய்க் காணு மனத்தினர்க்கெல் லாமான பொருடா னானன். 657

அடர்பிறபபோ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி யநேக மாகித், தொடர்சகள நிட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த் துய்தான நிலையீச னாகி யொலலலைத், திடமுறநின் றிருபதினா யிர மாண் டெல்லை செருக்குறவேண் டியபடியே சகத்து லாவிப, படர்மனமீண் டெழாதவகை சமிததொன் றானான் பகர்வீத கவ் வியனும் பரம யோகி. 658

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

உள்ளும் புறமபு மசைவின்றி யுயிரு மனனு மொடுங்குமெனிற
றள்ளுறும லொருகாலுந் தாது வெல்லாஞ் சடததுறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்நது புநதி தெளிந்திதயங் [தோர்.
கொளளுமம பநத மெலாமறுத்தோ ரன்றே வுண்மை குறித்தறிந

என்ற முனியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மனமிறக்கிற்
றுன்றுகினற மயித்திரியை முதலாங் குணமெவ் விடத்தொன்றுங்
குன்ற மீனயா யுரையென்ற விராக வற்கு முனிகூறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி ஞச மோரிரண்டே. 660

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ சித்த தனகருள தாங்
தாவி லுடமீா முததிதனிற் சாறறு மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி லிடரா மிறகின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சமபயில்வாய். 661

பகுதி வழியின் குணபார மெனதென் றபிமா னம்பண்ணற்
றகுதி யுண்மை யறியாது தளர்நெஞ சாஞசி வனுமதுவே
தொகுதி யான சுகாசு கத்தைத தொடாநது நிறகுஞ சுகா திகளின்
மிகுதி யசையா திம்மனமே மிகுமா யைகது விளேமுளேயே. 662

மனத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மனததி ஞசஞ் சொல க்கேட்பாய், கனத்த கிரியை யுயிர்பபசையா வகைபோற சமமாங் காட்சிதனி, லினதத வின்ப துன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்ப வாககே, யனத்த மான வுள்ளநதா னழிநததென்ப ரறிநதோரே.

மாவுச் சவமா பத்தூக்க மந்தங் கார்பபண் ணியமதங்கண்
மேவுற் றனபே தியாதெவரை யவாக்கே யுளளம விநதுளதாங்
தாவுற றெழுநத பேதைமையே மனமா மதுவே தவிாநதொழியி
லோவற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருண்மை யுதிததிடுமால்.

ஆய குணமா மயித்திரியா திகள்சேர் நல்வா தனேயடைந்து
தீய மறுசன் மமுமிலதாஞ் சீவன் முத்தாக கநதமன
மோய மனதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணஙகள் வசநததின் விரிபூங் கொத்தா மெனவிளங்கும்.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியனிட் களமாய்ச சாரு, மெத்துற்ற நறகுணங்க டரிக்கு முண்மை வீந துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாய்ச, சுத்தத்தா யுடறீர்நத முத தர்க் கெய்துந் தொடர்பாய்ச்சத் துவநாசஞ் சொரூப மாகிச, சித் தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றுமிலேச் செப்பு தற்கே. 666

குணங்குணமி லாமைசீர் சீரிலாமை குலமுதய மத்தமன மகிழ்வருணை, யிணங்கொளிவல விருளிரவு பகன்முச சநதி யியலுணைமை யில்லாமை யிடைபோன றிலலைப, புணர்ந்துளநற பதமதுதான் மாயக்கூதனும புநதியுமவென றகன்றவாகருப புகலேயாரு, மணககவருங காற்றுமுத லனைத்தி னுக்கு மருவிடமாய் நிறகினற வானம போல. 667

ஞானமெலா மிறந்தறிவே வடிவா யேகச கழுத்தியாய்த் தாமதமா சதந்தோனாருப,லினபமிகுந சமுகாமப பதத்தே விண்ணி னியாகனைகபாயப பெரியோரா யிலங்கு மோமேலா, வனபடா ரெஞ் சறவுறைவ பெனறு லேகிய வளாகொடிமுந திரிகைகிகா மாலைபக கேது. முனைபயில்வித தத்றகெதுவித தத்றகென விதது மொழிந்தவத ெகதுவிதது மொழிவாய நாலும. 668

என்றிரா கவன்சேட்ட வசிட்டனை சொலவா னெழுந்துளவா ரம்பசுபா சபங்க ளொனறுந, துனமுமுனா தந்தருளு மேனி விததாளு சொனனபெரு மாயைபெறறு முறகொ டிககு, நிறைவுடலெனுமவித்துக கெழுவிந தெனனி லீனடபா வாபாவ நிறைந்து நாளுங, கனறுதுய பெறுமணிகரு வைபபாளு செபபாய காதலினபின னேநிறகின்ற கவலே நெஞ்சே 669

இல்லதுள தெனுமிநத திரைனந சாலே யெல்லையறப பிறககுமா விதனைத தானே, புலனுகினற சனவிலறு பவிபப ரனறே புவிதொழிலாய வொடிகனை பொருநதிச சுறறு, மலலன மன மெனுமரநதுக கிரணடு விததா மாவியசை யொனறுமவா தனையழுததரு, சொலனுமிவ னடாவதா மெனறு கொளவாய் குரியனெிறல குலமவிளங்க தோனறும தோனறல 670

உண்டாகி யெவவிடததும் முறற போத முயிரசைவா லுணாவுறும போதந் தனனை. மனடாமுற றிகமைகபெரு நனமையாகும வளா போதங கானப வறரை மருவ மாலாற, றணடாத கானபவையே மனததுக கெனறு தவிராத துயரமத தனிமபோ தந தான், மீண்டாத கருததிமபோ தமபோ னிறகில வீடதுவே றதுவிமல பதமவே றிலலை. 671

ஆதலா லுயிரசைவால வாதனையபா லழுத்தத்தா லறிவை விரிவாககா யென்னி, லோதுமிறப பறுமறிவின விரிவே யுள்ள முள்ளதத லிவவனநத வுயிரகள வாழ்வாகு, சேதனயோ கிக

ளெல்லாம் பிராணாயாமஞ் செய்பவனுடைய தேகத்தின் நிறங்களாலே, பேதமன மொடுங்குவதின் பொருட்டாயவன்றே பிராணவாயுவை நிறுத்திப்பிடிக்கின்றனர். 672

உள்ளத்தை யொடுக்கு மிக்குஞ் சமத்துவத்தைத் தகு யோகத்துக்கா ரணமாகுஞ் சுகமுண்டாக்கும், நன்ஞானத்தை யறிவையெழ வொட்டா தாக்கு நல்லுயிரின் றடையென்று நல்லோர் சொல்வர், தெ ளிவுபல பொருளறிவை விளக்கு மிந்த்ரிய சோத்ரவர்க்கத்தாலே செனிப்ப தாகி, விளக்கணை டொழுப்பிப்ப தாமெந்த சுகத்து மேலி ரண்டா முற்பத்தி விளம்பக் கேட்பாய் 673

திடமான பாவனையான முப்பாழி னெண்ணந் திரண்டுபதார்த் தந்தனைச்சேரா துறக்கைக்க நோவதை, மடமான வாதனையாங் கடுமேகத்தால் வலையிறுந் னேபொன்னற மதித்துநாடி, யுட னேயவ் வுருவாயவ்வுறணை போல் மொழிந்தெலில வாத னையின் வரத்திலேயுக, கொடுமான மருட்டாலுங் கத்தனமெய் யாகித் தோன்றும் பொருளனைப் பெந்தவனும் பாலாம 674

வாதனையின் வேகத்தினால் விரைந்து தாழுமனை வழிவினைவிட் டனைத்தினையும் பயக்குமாகத், தீதமைப்புந் திறப்பகாறு மதுவசத்த தாற் றியங்குதலேபோ விடமனத்தைத் தெரியக் கூறின், மேலதமுறு காட்சியெது தானல்லாத நியமனறுப்போ வன்னேபெறு பொருளல் லாத, தோற்றுபொரு ளொழுபகருத்தே தருமேவ சித்த முறுபிறவி சனைமரண முண்டாமித்தால 675

மெத்தவுறவன பரிசபுத்தாற பதார்த்தந் தன்னின் மேவு மொரு பாவனையான மிகப்பசு லிகருஞ், சித்தமுள தாறபிறப்பா திகளு முண்டாந்ராவதுமொள வதுவழிவாந் திரளி லொன்று, மித்தனையும பாவியா தனைத்து நீங்கி பொபோது சினற தபோ தெழாது சித்த, மொத்தனைவா தனைபொழிவா ளிலைவுதீரி லுய ரந்தவுப சாந்திதரு முளமாப வுண்டாம். 676

சகப்பொருளி லோரிட்டத் தோர் நினைவு மின்றேற றனியித்தய குணியவிண் டனனி லுள்ள, நிகழச்சியுறத் தோன்றுவதெப்படி யே வள்ளா னெஞ்சுக்கம மட்டிருவ மெனநினைப்பே, லுகப்புறு மின் பத்தாலும் பொருண்மெய் யாலு முளதுறுபல பொருணி னைவே யுளதின் மேனி, மிகப்பட்டாகாண் பனைவொழிற்கா க

தென் றெண்ணும் விண்ணினுநோய் யவர்க்கெங்ஙன் விளையு முள்ளம். 677

அபாவமே பற்றலபா வமபாவித்த லாய்ந்துண்மைப் பொருள்காண்டன் மனமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைத்தையுமுள் ளகற்றிச சீதச் சுதைபோனு மிவவிதய நடகது மெனனிற,றவாத தொழி லுறரூறு மந்தச சித்தந தன்வடிவி லாததெனச சாற் றுங் கண்டாய், குவான்மறுசன் மந்தருவா தனைதுன் னுதோா குலாலவட்டம் போறறிரிவா குறைவின முத்தா. 678

வறுத்தவிதை யொபபாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா தனைசோாந துள்ளோா, றொறுத்தவிடா தீசிவன் முதத ராகு முண்மையுரு வடைநதமன முடையோ ரனறா, நிறுததுணர் ஞா னக்கரையுற் றவருமனஞர் நெஞ்சமிலா தவரன்றா நிமல மாகப், பொறுததவுட னீஙகிலா காச ரூபம பொருநதினரன் றொனறு புகல்வ ரனறே. 679

உயிரினசை வொனறுவா தனையொன் றுக வுபயமா மனத் தின்விதை யிவற்றி னொனறு,பயிலவுறமாயந தாலிரணடு முடனே மாயும் பகருறுவா தனைவசததாற பிராண னெட்ட,முயிரசைவால் வாதனையு முணடா மத்தா லுளளெமனும் விதைககுவிதை முளை யொ முங்காம், பயிலவுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டிம பலவி தங்காண் பவைவிததாய்ப படரு மனறே. 680

ஆதலினுற் காண்ப வற்றை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவு வா தனையி ரண்டும, பாதவமவே ரறறுறபோல் வேரற றேகும் படரறிவே காண்பவறறின பயில்வித தாகுஞ, சேதனநதோன் றுதெனிறகாண் பனவு மில்லைச செறிதயில மிலலாமற் றிலமுண் டாமோ, பேதமுற வுட்புறஙகாண பனவொன் றிலலைப பிறம் போறசங் கற்பிககும பிறககும போதம. 681

சங்கற்பத தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேநோக் கிடுங் கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாநதரமுங் தன்வசத்தா லடை வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும், பங்கிட்டு முன்னறிநத தறியா தேனும் பகரறிவுக் கெதுபத்தி பாய்ந்த தத்தைத், துங் கத்தம் வருத்தத்தால விசார முள்ளோர் துடைப்பதுவே வெம் மாயை துடைத்த தாகும். 682

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோகத்தை யடைந்ததா மதுதுடைத்த மாத்திரந்தான், முதுகதியென் றுரைபபாறி கின்ற தன்ேறு முடிவில்பிறப பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு சாட் டியமிலலா வறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகங் காட்டு மன்றே, சதுரனு யசடனு யாநந ததைைத தவிாந்தொன்று மறிவ தறச் சலனாந திாவாய். 683

அறிபொருளேப் பற்றுத வறிவு பெற்று லாயிரங்கா ரியஞ் செயினுஞ் சடமி லாத, தறிவின்மை யதுவாகு மறிபவற்றை யற் பமுமுள் ளாகாச மணுகா தென்னி, லறிஞனவ னசடமா மறிவி லாமை யவன்சீவன் முததனவ ஞகுந தனபா, லறிதருவா சனேயொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி யூமனறி வொத்து நிறகும். 684

அன்று சடபா வனேநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெற லா, மொன்று மதஞன் மீளவறி வொன்றிற் பற்று தொருவகை யாய், நின்ற பலவா தனேநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினுற், முன்று விண்ணிற கருநிறமபோற ருெடரா நநதந் துன்னுறுமால். 685

நன்மை யான வதிற்பற்றி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யந்தா ஞதலினுற றனியா நநத மதனுடன்போந [தோன்
துன்னு நிலேபோக கொலிபரிசந் தொடாநது மவறறிற பற்று
வன்மைச சடனன் ருநநத மிலஞென் றறியான மகாசு கத்தன்.

இந்த நோக்கந தனேப்பற்றி யினத் தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெநத துயரின் கரையேறி விஞசு குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயர்சன் மாத்திரமிவ் வறிவின் வித்தா மவ்வறிவு
முநது சன்மாத் திரநின்று முளேகுருந் தேசி லொளிபோல. 687

இடமார் சத்துக் கிருவடிவா மேகநாநா விதவடிவாந்
தடமா ரேக மொருவடிவாஞ சாற்று மிவறறைப பிரித்திடக்கேள்
கடமே படமே யுளளதெனக் கதுவக் காணும பாவனேகள்
படருஞ சததாம ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 688

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சன்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொருறை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வத்துச் சத்தையென [வாய்.
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழிக் தொன்றுஞ் சனமாத் திரத்துறு

காலசத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்விடுவோர்
சீலனன்று சியசத்து ரூபி யெனினும பொருளசேரா
கோலவிசித்தப் பதநலத்த கொள்ளை பலபா வனையுண்டா
மூலங் கண்ட கர்த்தவ்யத்த னன்று முறைமைப்படுமே. 690

சத்தா சாமா னியமௌனத்த தனிப்பா வித்துப பரிபூரண ச
சுத்தா நந்த ஞயத்திரைக ளெல்லாந் துன்னி நின்றிடுவாய்
சத்தா சாமா னியமாட்சி யிராது யேதவ கருத்தாமே
சுத்தா கார மிதனிகத்தா பந்தியெனறு நிதானமென்றனர்பெரியோர். 691

மொழிசத்தா சாமானியததினை முடிவி லெண்ணமெல்லாம
போ, மொழிவதேதப கருத்தால துணைமின பதமா முதலது
வா, மழிவி லதறத விகற்பிலே யாங்கே பிறந்து விகாரமறுத,
தழிய வுணாவு நிலைபெறுமப பதஞசாாந தவாமீனா டடாசாரா.
அதுவே யேது வென்னத்திற, ரேத்து வைதநுத கேதுவியல
யதுவே காரமன்னத்திநமந காரமதனிற மாமிலே [ளா
யதுவாம பெரிய காயமனத்தி லாத்தும பொருளின பாரணைக
யதுவீ ஷெனப தெவாமேதாள் ற மருவிய மரஙகள வாவியிறபோல 693

அதுவே யமலந சாயமற நமோரத நமமாத நவமதுவே
சதுரா வதுவந தூரியமான ரவ்வு முபசாந திமையடையுந
திதமா யறிநதவ வாவானாய பெருமைபெறு பரமபோரூநத
முதலவா வெனன விராமனுமப முனிமை மேனமொழிகினறனா.

அனன விதைத னிலைல யெனவீநந்த முனைந்தா யநதந
மெனச, சொனன பருபேப மூமுறயிலுற துமனலாதம விளைவி
லென, மனமு முாரிசெயல வானறனா விதையா மிவறறின
வகைமேனமே, லெயமைா நுனைநதந னைநிவைநின முயல
வால விளைவிற பதவேயா நம. 695

சத்தா சாமா னியநகோடி பதகதந சாயுமு மெருகாலே,
கொத்தா கியவா நதையுரு வருநாத காறகோ ளறவிடடுச,
சொததா கியநத நுவமுணாநது தொலையா வுவா நிலையமிழநத,
வுறறுய் கணபபோ தெனனிறுமக கணநதே யுறுமய பதமடை
வாய். 696

நிகழ்சத் தாசா மானியத்தி னுருவா நிலப கோதிபெனிற
பகரு மனதிற சறறதிக வருநதத தாலப பதமபெறுதி
திகழுஞ சிததத நுவததிலுறு தியான நசெயபி லைதறகதிக
மிகவும வருநதத முழுதகலினு லநதப பதத்தை யெயுதிபால். 697

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் றியானந் தோன்று முகில்வண்ணு
விந்த வறிவின் சப்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்த்தாற்
றெந்த மான வாதனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனால்
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே.

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினுமவே ரோடே, சொன்ன மலையைப் பிடுங்கினுந் தொடர்வா தனையை விடலரிதா, லுனது மனமெம் மட்டொழியா துறுவா தனையும் மட்டழியா, தன்னப் படிவா தனையெம்மட் டழியா துளம்ம மட்டொழியா. 699

உண்மை ஞான மெம்மட்டும் வாரா தம்மட் டுளமழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்த்த தவமம் மட்டெய்தா
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தம்மட் டுணர்வனுகா
வண்மை யுணர்வெம் மட்டணுகா வுறுவா தனையம் மட்டழியா

செறிவா ஞான மனமாய்வு திரள்வா தனைமாய் விம்மூன்றும்
பிறிதாங் காரணங்கடமைப் பெயர்த்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனால் விவேகிகளா யிலகா புருட வருத்தத்தாற்
பொறியா ரோகமயல் தூரப் போக்கி யிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்றுறெம்மட் டாமட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரங்கள் சென்றாலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுந்தா வியற்றின் மிகப்பலிக்கு
நினைவி லொன்றென் றியற்றி னிலகூ டாதிட பலமாகும். 702

ஒக்க வியற்றி விம்மூன்று முளத்தின் கட்டெல் லாமொழிக்குஞ்
சிக்க லாது தாமரைநூல் வளையஞ் சிதைப்பிற் சிதையாதே
தொக்க பிறவித் திரள்கடொறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால மேகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதென்று 703

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திறமா யறிஞ ரியம்புவராற் றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடினுள்ள முள்ள பலவா மையைப்படையு
நிறையா ருயிரைத் தடுக்கினுமா நினக்கே திசசை யதுசெயவாய்.

பிராணா யாம வன்பழக்கம் பெறுங் குருச்சொல் லுபாயங்க
ளிராவா சனமும்போ சனமும்யோகம் விளம்பு மெவற்று ளுயிரொடுக்கு
மிராமா சங்க விவகார மின்மை பயப்பா வனையினமை
யொராகா ரந்தீ ரிடந்நோக்கத் துணைத்த மெவற்றால் வாதனைபோம்.

பகைவா தனைமாய்ந திடிநசிதகந் தோன்றுப் பவன மொடுங் கிவிடிற், றுகைதீர துகளந தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண னைசவேது, மிகையா ருளளத தசைவதுவே யதனுற பிராண விசைத்தடைதான், றகைசோ மதிமான் களுககியல்பாய்த தபபா தியறறத தக்கதுவே. 706

ஊக நனமையா லல்லறு வெலபபடா துளளம
வேக மத்தமா வங்குரத தலமலவெலப படுமோ
வேக போதததை யறியதனல லவருட னெய்தல
சோக வாதனை விடவுயிர ஞானறுறு தொடுககல. 707

உரைசெய்நால் வகையு நெஞசை பொருககுழ கஙக ளாகும
புரையிலா விவறறுக குளள மொடுஙகுதல புயனம மைழககுக
தரையுறு நாளி போலாகு சாறறுமூழ கஙக ளன்றி
விரைவினெகு சடாபபாா தீபப விட்டிரு ளிருளாற தீபபாா

வலியினல விரைநதா கஙக ளனறியே மனததை வெல்வா
ரொலிமதகக களிறறை நதநர வளையநா லொனறுறு சோபபா
பொலியுபம ஞாகக ருளளம வெருவினொந தறநொய் தாகி
நலியுமென் றுனறு ரயபா நகருறறு வெருளு மானபோல். 709

தவமகநீ தீரததகு சேவை யருசசனை தான மாதி
யவமயக கத்தா னீனுள விலயகுபோ லவதா வாழ்வா
பவமுறு மிலறறை விடடுப பரிசுதத பரம போதங
கவரறப பறறி யெல்லாக காதலு நீககி நிறபாய் 710

நோககும பொருளற றநனறுப் முதலாய நாலிககுங் கருத் தறறுத, நாசகு மறிவின பதமான வொனறை நாடிச சானறோ னே, விககும விசார மறவிதபத துறைவாய தொழிலே மேவு கினு, மாககளு செயவா னலாதநாத மடைநத சமமாகு சாவிளஙகு.

தனது மனததை யொருகாலே விசாரத தாலே சமிபபிதத
வனகன பிறவிப பயனபெறறோ னறப மெனினு மிதயததே
வினவு விசார மெழிலதுதான விடாது பழகு மியோகத்தாற
கனம தாகிப பலவிதமாங கபபா யிரமாயப பலவாகும 712

தககவிசார மெனுமபூக்க தருபபூ வட்டத தொருதாளாய்த
துககவிசாரச சுறைககாற றசைததறு கரிதாயத துவட்சியிலா
மிககநிலையா நிலைபோககு விழிதத ஓரறுக குளோரமனததிற
புகக விசார நிலலாதேற பொனறி னோர மெனபபுகலவா 713

கெடாத சிறக்கண் ஞானிதான் கிளைமே லவாக ளுடனேதான
விடாதிவ வுலகே தியாமாரென றுறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய்
தடாதுட பொருடோ விதனைக்கு விசாரந தானே தனிஞானங்
கடாவி யறியத தக்கதிற காணும பாலின மதுரமேபோல. 714

நன்று ஞானச சாதனாக்கா ளுடம பொருட்கு சபந்தானே
யொன்றுத தரிதனோன றீனமுற றுள்ள மஞசான விசைமுற
னொன்றுஞ கத்த மாத்திபஙஞ சடுதக கேகறு மனைருந்தி
லின்று மிமைப்பி லிழுநொநத திறநத தனங்கண டதுபோலாம

கரள கான பொப்பனபாற கருப்பாஞ சாரு தனறாகில
விரவு புந்தி பறுமன யெப்பமை யுணாநதோா சமயாவா
சிரமங கரிநதோா பிரநநதோா செறுந ரொனறு ருபவென்று
ருயவு ஞானத தொருநோக்கா லொகக்க காணப் படுருமிநது

மூட விந்தி யயகடமை போாக விடய நிலைதனமி
லோட வொட்டா நானெரவவ மொழிநத புந்தி யாறறியாா
கேடி லுணமை யறிநதினைப்பற றுணாவாக தனனைக கிடடாமை
நீடிந தியங்கள கெடவருந்து நிலசபிற றனிமை மாமினமாபோல

சஙக மடியாப பொருளுண்டாஞ சஙக மடியா வப்பந்தாஞ
சஙக மடியா வாசைவருஞ சஙக மடியாப பிறப்புண்டாஞ
சஙக மறுததல வீடெனபா சஙக மறுததல பிறப்பறுததல
சஙக மறுததுப பொருள்களினி தனிசசி வனினமுதத நியையப்பெறு
[வாய. 718

என்ற முனிவையு யனைத்தையய மெனனும் பனிக்குச சாற்காலந
துனறு கடுங்காற றெப்பாயிச சஙக மேற றொலலெனற
வெனறி யிராமற கவனுரைப்பான மிகுபல பொருள்பா வாபாவத
தொனறு மகிழவு பொருமைகளை யுறுதன மலின வாதனையே

சாறறு மலின வாதனையே சஙக மாஞசி வனினமுத்தி
தோற்று முடறகு மறுபிறவி யினறி யினப துன்பஙகண
மாறறி விசுதத வாதனைதான மருவுஞ சீவன் முந்தரலா
லூறற மடநெஞ சினாபிறவி யுறுவா நனையின பெயாசஙகம்.

பிரிய மகூனை யிடராதி பீடியாம னிறறியெனில
விரியு மாசை பயஙகோப மிலனுய்ச சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா விளையாது கலநத சுகததான் மகிழாது
புரியு மாசை வசமபோகா திருக்கிற சஙகம போக்கினே. 721

சம்பத் தாபத் திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த தனுசரிக்கு
னம்பற சங்க மகன்றவனீ ராளுந் திரளவந்த துவிறசமமாய்
விம்பத் திதயச சதுவனைப மேரவும் பகுதித திறமியறறி
யிமபாச சகக மறுததினைப பிசைவா யிராம வெனச்சொனனுன்

நிருவாணப்பிரகரணம்.

புரணன் கதை.

நீட்டு முறைப்பயான் றிரைநால மறலான மறைந்த லறவிளங்கி
யோட்ட மிறந்த லழு முழுவுற றொன்று பறிவு மாதந்திரமா
நாட்டு பிரம முளவேவொன் றில்லை யென்றுள மேனாடி க
காட்டு நானென்ன பறுவிட்டிந காய மில்லாப பெரியோருய 723

வக வுருவா யுபசாந்த மோன மெய்தி நினைவுணாவிற
சோக மற்ற சுகிபாவாய தொடர்ந்து ஞான நினைவெமமட
டாகும பிரம பாவனைமே வாதம மடடும புனிவலையிற
போக மயலெம மட்டமாட டோரா தியினகற பனைபொருந்தும.

சித்த மாயை மனஞ்சீவ னென்று மில்லைத திகழ்பிரம [மனே
மொத்த வொன்றாய்ப பெருங்கடலபோ லாகண்டு வளரு முத்த
பொதத வுடலை நானெனலெம மட்டுக காறு மிபபொருளில
வந்து வெனுமபா வனையெமமட டமமட டுளமா தியினமயககம

எனதி தெனனு மாவெமமட டமமட டுளமா தியினமயகக
மனக வுள்ளே முகமாகி யகனற முமமை யுலகெனனும
கனமி லுருமமை யறிவனாவி லோமஞ் செயபிற காவண்ணு
மனனை முதலா மயககஙக ளவறு மொனறும வாராதே. 726

படாசித் துருவாய்ப பிரிவிலனுயப பாரா வாரம பற்றிலனாய்த்
திடமுற றுனது கனவடிவை நினைசங் கறபஞ் சேராதே
கடனு வுயிர்கொல லுறுபகைவன் கருத்தில வஞ்ச மிலாநட்பிற்
றொடாபா னவனே யெனககாணு மவனே கண்டோன் றாயதாக.

பற்றத தகுவாக கியபபொருளைப பயிறன னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க், குற்றுப புகலசொற றிரளுள்ளே யொடுங்கும வெந்த நிலநீர்போற, கற்றுப் பரமப் பொருளேனுககார் கண்ணு மறிவைக்

கண்டறியார், வற்புத திரணம போல்வாளாத திரிவர் மனசசெய்
கையிலெவரும. 728

ஆய மூடாக் களிததபொரு ளாறறில வீழ்நத பொருளொகருந்
தீய வவரோ டுரைததவுரை சேரா நோககி நாயகநுரைததன
மேய மட்டா பததினிட மெய்யாமை புணராத வெவவாபந
தேய வனுகா திமமாயை யெபூவ தறிவி லோராககருளால. 729

மெலனி தாகிய குளப்படியாம விவேக புததிக காமுஙக
மலல லாகிக கரைகாணு வாமு மாகு மறிவிலலோாக
கெல்லையிலதாயறிபொருளா லெண்ணப படாதாபசாநதமுமாய்ச
சொலலு மெலலா மாய்ந்தவு தோன்றசசறசிற சுகமுணடாம.

கொநதா கியவா தனைமுறறுப் குறிததகொண் டறிந்து கைவிடடுச
சத்தா சாமா னியவடிவ மானா றனியி டதுவெனப [விக
ரொதததா ரிபரோ சொரியுநா னுணாந்து புணாவொமை றையுமபா
தததாற சததா சாமானியந தானு குமாகு மநுவிடே 731

துயிலே புளோா புறுமநத மாகும விதைபூ டுறுமுளோமாற
பயிலவா தனைகள கழுத்திபதாம படருநு சனமம பலகொடுககுரு
செயிரெய மனன முளளிநது செறிவா தனைக டியிலகழுதகி
குயிறுஞ சடமாந திறததாலே கொடிய பிறவித துயரளிககும.

அவிஞை தனனின முதற்கூறா லபறகூற றிரண்டு மோருணர்வாற், றவிர்ந்து போயட டுநுநடசிச சலன மினறி யொனறுவாய, திவநத பிரம மிறுவலல வெனனு மறுதி நீடவிஞைசை, புவநத பிரம மிறுவென்னு மறுதி யவிஞைசை யொழிநததுவே 733

நககன முதலாந தேவர்ககு நாரா தாதி யிருடிகடகு
மிக்க விமல விதயததின மேவு மறுதி புணககுறுகத
தககு குமரா வெனுமுனியைச சஙக ராதி யென்றவிவா
துகக மேவா நிசசயமென சொலவா யெனன முனிசொலவான்.

இஞசி லாகி விரிந்துசகத திரளாய்க கினைத்த விவையெலலாம
விஞசு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி னிபபிரமம
பஞ்ச பூதம பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமந
தஞ்ச நடபுக கினைபிரமஞ சஙக ராதி நிசசயமே. 735

அறிஞர்க் குலகா நந்தமய மறியா தவருக கிடர்மயமாஞ்
செறிநத விருளா மந்தகாக்குச செஙக ணுள்ளோாககொளியாரும

பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிப் பிரம மவனையா
லறிய வமுதுண் டவனமுதத்தையதனை யுண்ணு திரானன்றே. 736

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவாக்கு முணாவெய்த கனுமுளது
பிறியா வுபசார தசசித்துப பிரம மெனப தனுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனெனு சன்றி னோக்கி லைக்கொதாற்றனு
செறிவா மஃதெய கனுமுளதாகு சித்தாம பிரம மாகினறேம

சகல சங்கற் பமபலனுப் பசகல வொளிக்கு மொளியாகிச
சகல மான கொள்கையுநதி நவிரசிற பாதத்தை யேத்துகிறபானு
சகல சங்கற் பமுமறறுப் சகல சந்தோ டமுமறறுச
சகல வாசம் பமுமறறக் கனிறசிற பாதத்தை யேத்துகிறபாம். 738

என்னு மறுதி யுடையோரா மெல்லா நினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மை யாயயறு முழுமெய சாநதனு சமமெனறுந
துன்னு பதத்தே சுகித்திருப்பா சமமா நிராசை தொடாமனத
மன்னு புகநி நிறைநீரா வாழுவிற சாலின் மகிழ்நதயராா. [தோர்

செறிந்த மேலோ ரேவியநற செய்வ தறியாக குருபயனை
தறிநது மெனனி வினவிபதிங் கறைவன கேட்டு வாதனைநாற
பிறிநதி டாத குறறஙகண முதற மெனனுமப பெருமானை
யெறிநது பூணு திருககினற விதயத நாரை யமனணுகான்

அறுதி மாததுக கீரிவா வாககை வலலிக கெரிபுழுவா
மருகு கினற மனததுனப மருவா தவரை யமனணுகா
னிறுதி யுடலா பாதகினைசமுழுந திரமகு மனத்திற றலைவைத்து
முறுகு மாசைப பாமபடரா முதனமை யோரை யமனணுகான.

இராக வெகுளி விடமபெருக விதயப புறறி லோபமெனு
மராவங் தணுகி விழுஙகாத வறிஞா தமமை யமனணுகான்
விராவி வேக ரோசுவறி மெய்யாங கடலில வடவனலாய்ப
பராமல் வெகுளி வோறுத்த பணபி னோரை யமனணுகான். 742

கடின மான வெநதிரத்திற் கலநத திலமபொன் றுவதெனனக
கொடிய மதனுற றேய்தனுருக கொள்கை யோரை யமனணுகான்
முடிவி லாத நினமலமா முததிப பதத்தே சித்தத்தி
னெடிய துயாநதீர நினைபபாறு நிலைபெற றோரை யமனணுகான்.

ஓது மிவையாங் குற்றங்க ளூழலும பிறவிக் காரணங்கள்
பேத மின்றி யொன்றுன பெரிய மனத்தைத் துயர்செய்யா
வாதி வியாதி களிற்றேனறி யகலா மயக்காற சலிக்குமிடா
தீதில பேத மறவொன்றுஞ சித்தத்த தருகுஞ செல்லாதே. 744

இதைய விண்ணே யிருளாகவி யிசசை கோபத தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில பேத மறவொன்றுஞ சித்தத்த தருகுஞ செல்லாநாற
றுதைதீய பொருளக டைசரற சாறுக பிரமம பக்க டைகுணங்க
ளுதைய மான சமமேவி யொன்று மனத்தை யுடப்புகுதா 745

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாயமை யாகி மேவிதமாய்த, துயக்குந் தொழிற்ற பொருளவசத்தே தொடர மனத்தைச் செய்வேண்டும், பக்கு நெடுநேரு னிபகலசி யாதாக மாகும பனமையாபே, யியக்கங் காணும பொருளவசத்தே யெய்த மனத்தைச் செய வேணடும. 746

தலையுள் ளுணாவா ளூதேலே சகல விடாககும போககிடமா
முனையொப பாரகட கெளிதெனனை யொப்பாராக கரிதா முயாமு
வினைகட கெல்லா மபபாலா மேலாஞ் கோடி தனைமேவு [னிவா
மினைய பதஞ்சா மாணியத்தே யெழுமபுத் தியசாதனமபெறுவார்.

ஞான நோக்குக் கொபபனவாய் ஞான நோககி னண்புளதா
மான குணஙகட்கிடையொன்றை யடைநதே துன்ப மெலாமறுத்து
மான நல்வாழ் வினைவளாக்கு மாயா திருக்குங் காரணமா
மின மற்ற வுயிர்நோக்க மெனனுங குணமுற றனனெனறன. 748

ஓது மளவி லறிநதிருந்து முயிர்நோக கெனமீ யுரைசெய்த
தேது பக்ரென றனுமபுசணட னிசைக்கு நீயிங் கெதிர்காணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருநது மிதய புண்டரிகச
சீத மலரி னுளளிரண்டு செறியும பிராண னபானனென 749

தோற்ற முடைத்தாய மேனமையுதாய்த் தானனும பவன மிவ்விரண்டு, ஆற்ற லுடைய சுதியினபபின செல்வ னயாவன் றியிலெனறு, மேற்ற விதயாம பாததிரவி மதியா வனவிண் ணிடையுழலவ, ஆற்ற முடனே களேபரமா மெநதிரங்கொண் டுலா வுவன. 750

நன்று மேலகீ ழோடுவன நனவு கனவு சுழுத்திகளி
லொன்றாஞ சமநு பததனமுன ளுணாதத பிராண பானஙகள

பின்று திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேறகுச சுழுத்தியிலே
நின்று னுடைய வாதனைபோ னிகழவா தனாக னீங்கினவால.

அரவிந்த வளையநா ளொன்றைக கூறேற ராயிரமிட் டதிலொ
ருகூ றெறபெபன் றுஞுந, தரமொவவா தறாசிறிதா யுண்டாய் நின்
றுந தாககியறி வரிதவறறின் கதியின றன்மை, விரவிநதப பிரா
ணன்விடா தசைவாரு சததி மேவியொழி யாதுலவு மேவி யுள்
ளே, திரமினறிப புறதநினு முள ளினுமெப போதுந திருமபாது
மேறபோதல செய்கை யாகும 752

மற்றையபா னனுமசைவாரு சத்தி மேவி மாறும றுலவுமக
வாகி யத்தி, ஓறறவுட விறகீழ யோடா நிறகு முறுமனவு கனவி
னுமிவ் வுபாபி ராணன், முறமுறமீள வதுநவேற மபிநதோரக ளினப
முழுதளிககு மிதனியல்பை மொழியக கேளாய், பெறறபுறத
தீராறு விரன்மட டோடுமபிராணன்மீட டெனுறலபூ ரகமாயப
பேசும். 753

புறநினறு சாலவுமுள ளடஙக வன்பு பொருந்தாம லபான
னுடற் புகுத லெய்துந, திறனொனறு மதனையுமபூ ரகமாயச செப
புந தீரவபா னனுமொளிதறுப பிராணனொறு, மறவுமித யததசை
வற் றிருக்கு மெமமட் டமமடுப குமபகமா மவததை யாகு, மிற
வுறுநல் யோகியர் தனுபவிபப ரெகநலையுங கறறுணாநத வேதாந
தோனே. 754

மருவிதய விண்ணினுநதன ளியயதநாமே வருந்தமறப்
பிராணன்கள புறநோக செயதல, பிரிவுறவுண மேவுமிரே சகந்
தா னுகும புறநோகக முறுவாயு பொருநதுமேகி, இருவியத
னுனியளவாங கதியை முன்ன முறபபூ ரகமாமெனறுரைப
பர் முனனோ, விரிவுறநா சியிலுனிநின றகனறீ ராறு விரலளவாங
கதிபுறபபூ ரகமாம வேறே 755

புறததிலே பிராணனொளித திடவபானன புறபபடா திருக
கபபூ ரணவவததை, நிறததபுறக கும்பகமா மபானன்றோறற நிக
ழ்வடிவாம வாயுவினுளை ளைககநாளே, திறந்தபுற ரேசகமா
மிதுவேமுததி சேர்விக்கு நிததநுஞ்சிந திககலாகு, மறித்தலறப
புறனுட்சேர் கும்பகாதி வருகதிகள் விடாதுணாநதோர் மறித்துமவ
வாரார் 756

நாமிப்பிராணுபான னிப்படியாக நானுரைத்த விகற்பக ஞானி ரமணமெ, விந்தரு வாயிரவும் பகலும் மேவ வேண்டுவன விரைவுறவில் வியாபாரத்திற, கூடினாய்ப் புறமெபாகா தூளத்தைக் காப்போர் குறைவில்லெல நாவினிலே கூடா திறப்ப, கேடுமிழு பரிசயிப்போர் விடய வேடனை சோராவே தியாநாயகமேதாற நீண்டு வாரோ

போகினுகிற கிழுயகளவு நளவுற முழும பொருநதுமோக் கிதுவாவோ பூறை பாந்தரு, சொகமுமா மேபறிலலாம பெற்ற தாருது சொனனவித யாகமல சினையு தோனயு, பெருபிரா ணன் புறதமேத விரவி பாரி னொலவயிலே யிறநதிமோ லபானன முழு, மாருபுறத தேவிரமேல பாணமிரணழு னவிழுகிந்த துளக்கமலத் தடங்கி மாயும 758

விராவிவநுமபுறநின வுமபான னெனறுடவியனமெறிய மேனி யெல்லாய ஞளிர விகநும, பிராணனெனுந தூரியனமுலா கனலா யுளளெ யெரிபவிய வுடறபாகம பிறகசுய பனைறு, மிராதமுவு மபானனெனு மதிபி னுடேர யிபறகலைகள பிராணனெனு மிரவி யாலே, யுராவிவிழுங கபபட்ட தெயகெயந வுபாபதமுற முற பினனை யொருமோ டமைட 759

அவவகையே பிராணனெனு மிரவியுடசெ மமிகலைகளபான னெனு மிநது வாலே, யவவிவிழுங கபபட்ட தெகமெயநத வன பதமுற முறபினனை வருமோ சனமங, கவவுபிரா ணனொளிழுங்க வபான னெனுக்க கலநதவா னொளிழுஙப பிராண னெனுக, கிவ்விரண்டி னடுவாக நிறமோ வெனறு மெழுபிறவி யிடாபினனை யெயதா ரனறே. 760

ஆடுகினற பிராணலபத தநந மேனியபாரமயந தருகுமுயபிராணு பான, வாடியில சிறபாகதை யெநதாகனமற னுறறவபா னனமெறுற மொழிநது நிறக, நிபிரா ணனுமிறநக மூகதி லுசசி னோவிசுமபற சிறபாததை நீககமிலலெல, முநமல மொனறுபறக கலைகள ளுமு நாமமெதாழும பதமெபறறெ னலல னொககால.

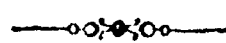
எனதுமனமபிராணசமா தியிறுப சொனன விவவொழுககா னிமலதத துவதமெத யென யுந, தனியிடாதீர னெகியிதுவா யிநத னொககந தீராபபரிபி மொறாதுபோல வருமிததெணணை, னளிகிழ்கா லநதியமி னனறு கினமே னறிதிறபட மெறன

பெறுவ திதுவென் றெண்ணேனை, முனிவரனே யதனாலே நோ யொன் றின்றி முடிவறுநீ டுயிர்பெறவே மோக மற்றேனை. 762

சுகமுற்றோர் பாலிருக்கிற சுகமே சோவனை துயருற்றோர் பாலிருக்கிற துயமே சோவனை, சுகமுற்று நட்பாவே நுதலாலே தவறுறுநோ யுற்றுவி தனைத்து வாழ்ந்தே, துக்கமுற்ற வாபத்தி லசைவென சற்று முயாசயபத நிறைசுத்தத்தோர்க் குறுநட்பாவே, னகமற்ற வதனாலே நோபொனா திலலா வாருயிர்பெற றிருக்கின றேனைய வென்றான. 763

தேகாபூசைகதை.

தோற்றாவு மாத்திரமே யிருப்போ தியப்பே தோற்று கின்ற, தூற்றமுற விவருமெனை யுடலினையுள் ளுறநினைத நற்ற பொய்யே, யேற்றநாம பொதுமபிறு லியனறவுட லினோமனைன் றெண்ணு மோக, மாற்றியாற சுகத்தாந் தாலிபனற வழிவுக் கோர மடடுண் டாமோ 764

கனவுடலாய்த் தினைசுனிற்போயச சுகவணையிற கண்டுயின றுய கலக்க முற்று, புனதெனுபவ வுடலெயகே யிருக்கின்ற திரா மனே புனாந்து நோக்காய், நனவினமறு ராசசியத்தி லெவவுட லான மேருவினு நாகா நாட்டுந, நினைமுமருண் டுழனுதிநீ புன தெனுபவ வுடலெனமேக சோாந்த நோதான. 765

நீண்டகறு நீண்டமனை விராசசிபந்தா னீண்டமன மயக்க மெனமேற, யீணைடுபவந தன்னிநினவாய தோற்றாவு மாத்திரமா யிந்த ஞாலங, காண்டகவுனை டனநிலது மனமெனமேற வேறமெறன் ணங்களைத் ருனே, யாவணடைகேப நொருன காடசியென மெய்ஞ ஞான ரறைவ ரனமேற 766

நிரநா மெடபாடியுஞ செககடைவ மெனாலறுதி தேக நாசஞ, சாருநான வீணிலே பாநவிகரு மாறெனனேறு சகத்தி லுள்ளோா, வீரனே மெபபடியுஞ சனிதத்தோாககுச சிறிதுசுக மேவ வற றே, சேருமோா பொருளகளிலே செருக்கு கின்ற செருக்கென றேணு செப்பு வாயே. 767

துனனுபொருள களிலேவறு கூறெழிதனுத தோற்றாவு மாத்திரததே, மனனுசம மாயுலகைக காண்டியாற றோற்றாவு

மாத்திரத்தா, னுன்னுமனைக் கண்ணடிக் கருக்காகு மாதலினு னுற்றதெல்லாம், பின்னமற வேபாற்றித் தோற்றமில் லாதவ னுப் பெருமை யோனே. 768

எவனுடைய மனப்பற்றி விராகமுள்ளி வெனும்பணிக் ளியக்க மில்லை, யவனெனுங்கற் பகத்தருவா லணுகாத தொன்றுண்டோ வறிவின் மிக்கோய, கவனமற வறிவினை மதத்தோராயப் பல கலைநூல் கலவி மிகந்த, தவமழுகா மமலவெகுளி நிறைந்தோரே வேசரிபோற் றள்ளத் தக்கோர் 769

இப்பிறவி யபக்கமெனு மாழிகதோ ரங்கற்ற மென்னு மசைசர, செப்பமுற்றத் தடையெய்தா மேலாடா நுமனவசந்த சிரித்தைசந்தாற, றுப்புறவோர் தந்தைதாம் தடைப்படா தறிவுவலி முகத்தூத, மெய்யாபுருட வருத்தங்க டமைத்கொண்டே கடைசெய்ய வேண்டு மனமே. 770

நலலறிவு நற்புருடர் குணங்ஙனான மேவியநல வருத்தத் தாலே, புலவிலலொரு வோரிடத்துங் கிடையாது மனமெனுமபொலலா வனமே, யலலறருமம யஞ்செய்யும் தீரமையாம பெருஞ்செலவ மதனைத்து மாயககுயம, கொலலுயிர்து தலைநீங்கி யேதானு யமைதாகிக் குறைவு தீர்வாய். 771

மனவனமே புறப்பிடித்தாற சாதித்திரதரால கற்றதான மாறறவொண்ணு, வினைவழுதே சிகராலுமீட்டாரிதா பந்தமேய் விட்டுநீங்கிச், சினமின்றி யிருக்குமெனின முனனுரைத்த வகைகளாற றீக்கலாகும், கணபங்க மிலதாகிற சிறுகுழியில விலங்குத் தனைக் கரையுய்ப்ப பாரபோல. 772

போகமொடு புசிப்பனதாம புறத்தொழிய வாரியனுடன பூண்டு வேண்டி, யூகமுற நினைத்தொன்றும பெருமபொருளாந் தனனுருவை யுணர வேண்டு, மாகவினு விப்பரம தரிசனத்தை மாமோக மறுப்ப தொன்றைச், சேகரசந் திரமவுலி யெனககுரைத்தா னுனககுரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய். 773

உயர்கயிலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருச்சனைசெய் தொருகாற் கங்கை, யயனுறுசா லையிலெறறுச சித்தர்கணத் தொடும்பணனு லருத்த நோக்கிப், பயனுறநீ ளுட்கழித்தேன் பினபொருகா லவணிமுற பக்கந் தன்னி, லியனுறுயட் டமிதினத் தி விராபபோதின் முற்பாதி யிறந்த காலை. 774

சிறிதாகிச் சபாந்தனிப் புறமேநாக்கி வியாவிருப்பத் திசைக ளெல்லாம், வறிதாகிக் கட்டசமாதியினமைவுன மிருப்பனபோல வழக்கமின்றி, வெறிவாளால் வெட்டுக்குறகா திருண்முடி முறைமு வணங்க வொத்துத் துனரி, வெறிதான வடமேபாதில் விரைவி லெழுந் தோரெவரிமுனம் விளங்கக் கண்டேன். 775

வெண்ணிறத்த முகிலைக்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென விள ங்குந் தேசைக், கண்ணுக்கதி ரேழுகக்கூழ்மே நக்திமுதல் வரவுமை யாள் கைமேற் கைவைத்த, தெவ்வண்ணமுசசங் கானவரனு மாஞேசக் குடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பண்ணுகுறகா ணவைகொடு போயப் பணபலாதுயத் தூரக்கிற பணிந்து போற்றி. 776

திங்களினு மிகசமுளிரந்து நெவ்விதாய நோமெல்லாந் திக கப்பட்ட, வங்கனுற வருமேஞேக்கரு செய்தானே வணக்கத்தா லருக்கியத்தாற, புங்கவப்ப சாந்தான மந்தார நாமலரின் சோ லேத் தனாலும், சங்கரனே யெதிரேன றுமைமையுமப் பாடியேத்தித் தாளில் வீழ்ந்தேனை. 777

ஈசனியற கணங்களேப் புறமைசெய்து திரளகளேயு மின்ப மாக, நேசமுடனே தநியமினை னிறைமதியைக குளிர்விக்கு நீாமை வாக்காற, பேசுடையோ னெனை நோக்கி யுரைசெய்தான சாந்தியி னுற தீர வாழி, யாசறநல லனத்தருளின னறிவுகடற பரந்தநினிலே யான வனமே. 778

தடைபினறித் தவமுனக்கு நடந்ததோதா சாவனதாஞ சாந் தவனமே, விடயங்க ளிறந்தனவோ வெனமூலங்க் காரணமாம விமலன கூற, விடையவனே யானவணங்கி வேணடுகோ ளாதுனாத தேன் விண்ணேர் கோவே, யடைவுறநின ரருளபெறறாக கடை வரிதோன றிலைபயக்க வருகும வாரா 779

சகத்தினுளேத தாழ்நோரைத தாழாதா ரில்லையுனச சரணந தாழ்ந்த, மகத்துவாவாழ்ந தனரெய்மேக யதுதேச மனு நாடு மலைய தாகும், தொகுததுளமுன னையிலறததுக குறுபலமா மிக்காலந் தொடர றத்துக, முகுததமழை யாயபினசே ரறத்துக்கு வித்தாகு முன்னை நாடல். 780

ஞானவமு தத்துக்கோர் நிறைகுடமாந் திரதையா னன்னி லாவுக் கூனமிலா மதியாமெய் வீடுக்கு வழியாகு முனனே நாட

லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடைவுற் றே யான், நீனமுறு மனைததாபத் தினறலைப மிதிககினறேன றேவா [தேவே. 781

என்றுதுதித்த நெறிநிற்கருணை முகமலர்ந்த முதன்மூலத் திறைவன றனனை, மௌனகுரு தாரனை யீட்டிறைஞ்சிக் கேட்ட தொரு பொருளுரைகக விளங்கக் கேளாய, குன்றினுறை யருட் கடலே நின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவற றேனுக, கொன றுளது சந்தேக மதனாலுதி யருளவாயென றுரைகக லுற்றேன.

நிலையெல்லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை, யாவதெனக் கேட்டதுமே யருளசெய்வா னெய்வந்தா னியா தென் றேருதிற, கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடற கிடைத்த தல்ல, வோவுமன மனுபடியு முழவுமிலாச செய்யபபடா வுணாவே தெய்வம. 783

தேகமுதற பிரிவுகளாய்ச சிறியனவாம் பொருளகளிலத் தெயவமுணடோ, பாகமறப பணிதியற வடிமுடிவற றுளவுணர் வே பரம போத, மாகவினு லநதெயவ மருசசிததற குரித்தாகு மறிவிலாத, மூகருககு வடிவமுத லருசசனையே யியலபென்று மொழியு மனறே. 784

செலவழியே சனைநடககமாட்டாதார் குறோசவழி செல் லு மாபோல, பலவடிவி லருசசிபப ரறிவிலலா ரறிவுநிலை யடை யா ரென்று, சொலவாபரா பரமறற சிறககன மெய்விட்டதுந் தன்றி நிறகு, மலவழியாம கறபகக ளனைததினுமா யாததனு லதுவே தெய்வம. 785

அறிவுசம பாவனைசசந் தோடமெனு மலாகளா லநதத் தே வாம, பிறிவரிய வாத்துமதத தவததைபருசசிபபதே பெரிய பூசை, குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையலல வகண்டமெனக கூறுந் தெயவ, நெறிகொளபுறத தொழிலகளா னோரதிவ கதனுலே கிறையுமினபம். 786

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ் சேர்ந்துண் ணிறகு, முள்ளதில் திரணடினடு சந்தாசா மானி யமே யுருவாய் நிறகுந, தானரிய பெருஞ்சத்தா மாததிரமெய் யாகதெயவந தானு மீசெ, வெள்ளரிய விதுவிகறப வடிவாகி யு ணர்வுருவை யிழாது வேறும. 787

அங்கத்தை சோதனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளற்றிலாழும, பொங்குறற துனபத்தாற றுனபமுறறக கீழ்ககீழே போகுந துன்பஞ், சஙகற்ப மாததிரததிற றுன்பமுறுஞ் சஙகற பந் தவிரந்த மட்டி, விஙகுறற துனபமடறுஞ சங்கறப மேதுன்ப மிலதே வின்பம. 788

தன்னுடைய விவேகமெனும பெருஙகாறறுற சஙகறப முகிலைத் தள்ளி, மன்னுசாற காலததின் வானமபோ னின்மலததை மருவா நிறகு, முனனுடைய சஙகறப மெனுமழுககை யுன்னாலே யுனக்கு மாறறித, துனனிமிகு தெளிவுறறுப பரமாநந தககடலிற் றுளைநது வாழ்வாய 789

ஆற்றுமதத் துவஞசகல சததிமா னைபவற்றி னடனத நாலே, தோற்றுகின்ற பநதமவீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞசமமாயத னாய சிததாய், வேறறுருவெல லாமியறறு மிதனுககிர சாசதனை வியோம சத்தை, சாறறுகின்ற காலததின சததைநிய திசததை தடமா சத்தை. 790

திடஞான சத்திதொழிற சததிதொழிற செய்கிறபோன் செய்யாதோனு, மிடமான சத்தியிவை முதறபரம சததிகளுக கெல்லை யில்லை, மடமான மிளிரசததி சநநமர ணங்கடரும வையமெங்குந், தடமான மீட்சியெனுஞ சததியாற பிறபபிறபபுத தவிரு மன்றே. 791

அனைத்தான பூசையினு மஙகததைச சுடுதலை யமல மாகும
வினைத்தேதக வுடலைநா னெனனுமது விடுதலே மிகுநத பூசை
யினைததான தியானததாற பூசிககச சிததுருவா யிலககம பானு
தினைத்தாகு மெனவெளிகட கொளியாமுட சிறசுடாநா னென்று
[சோக. 792

கரையறு பரமா காசங் கதிததறப பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீழ் மெலலை யறறவிண் பொறருட் கஞ்ச
நிரைபயின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயாநத தோளக
ளுரையுபா நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 793
எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைபபாறும்
வண்ண வொளிசேர் பரவிசும்பின் பாரா பாரா வடிவிதுவங் [மிவ்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின் பெறு
வண்ணல் வடிவி லுரோமநிரை யாகு மிநத வனைத்துயிரும். 794

விவிதா ரம்பம புரிவனவா யுலகாம பொறியின் விணைககயிருய்த்
தவிரா விசைை முதறபலவாஞ சததி யவனமே ளியிறறங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பரம கேவென் றறிநதோ ரருசசிபபோர்
செவிதாஞ சின்மாத் திரமாறே னனுப விதத திகழான்மா. 795

எஙகு முறைவோ னெவராலு மெய்தப படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதஙகட் காதார மாவோன சததா மாத்திரமே
யங்க மாவோன் சகததிரளை யடைவி னடததுங காலத்தைத்
துஙக வாயில் காபபவனு யுடையோன சுதத சுயஞசோதி. 796

நயன மூக்குச செவிதொககு நாககு மனமாஞ சததிகளா
லியல்பி லெஙகும விடயஙக ளருநதி யெண்ணங களுககெல்லா
மயல தாகு மெவ்விடததும பரம சிவமென் றகததெண்ணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோங்கு பூசை செயவேண்டும.

தனன தறிவே வடிவாகித் தயங்கு தேவின் பூசைககு
மன்னு முபசா ரஙகளெலா மரபன முகு மெபபோது
மின்ன லனறிக குளிரநதழிவற றேக மாகி யமுதாகித
துன்னு தனபோ தத்தாலே தூய பூசை செயல்வேண்டும். 798

ஒழியா துள்ளே பரிசுத்த வுணர்வா மறிவே தததானே
யிழியா தான தியானமது தானே யியலபா மருசசனையாம்
விழிதோல செவிநா மூககைநதால விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செய்
யின், மொழிகூ றிடிலே கிடினுயிர்ககின் முற்று முணர்வா யிடல்
வேண்டும. 799

திகழாத் துமதத துவததினுபா தியான முபகா ரங்களொடு
நிகழ்பூ சனையா மிவவழியா லனறிப பிறிதோா நெறிகளினுற்
புகழுமெய் யுணாவு கிடையாது புராண தியான பூசையினை
யிகழ்மூ டாகள்செய யினுமபதினமூன றிமைபபிற பசுவீங் துள
பேறும. 800

இயலா கடவு ளாநதனனை யிமைநா றளவு பூசிககி
லயமே தத்தி லாயிரமாம பேறு மரைநா ழிகைபூசை
முயல்வா ரிலக்க மயமேதப பயனைப பெறுவா முறைமையினுற
பயனுா பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம. 801

பாச மினறி யுள்ளுணாவைப பதினைங கடிகை பூசிக்கி
லிராச சூய விலககதிக ரிவவா றொருநா ளருசசிககி

லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே 803

புறனும் பூசை யினுவாகும போதக் கடவு ளுட்பூசை
திறனைக் கேட்பா யெபபோதுந தேகத துறையு மிதயேதனை[யேவா
மறவா திநதப பரசிவததை வருவோ னிருப்போன றுயின்றெழு
னிறனுர் போக விடயஙகள் புசிபபோன் விடுவோ னெனநினைந்து.

வெகுவா யடைநத பொருள்களின்மேல மேவித் தனது மெய்யுணர்
தருநீ முழுக்கான் மலமற தபபில போத பூசனையான் [வாந
மிகுநற் போத விளிஙகததை மேவு பூசை செயலவேணடும
பகுதி யில்லா விபபோதம பபிலா திருககு மிடமுண்டோ. 804

பெருநத மனததின் மனனததிற பிராணு பானன றனனடுவி
விருத யங்கந் தாநதானு விடையிற புருவத் திடையினமூக
குருவி னுனியின் முபபததா யுறற பததநி யானநதின்
றிருகல் கடந்த மறறகபபாற செறியும போத தேவனையே. 805

என்ன துடலிற் சிறகதிரா யிலஙகு தெயவ மாவொனவே
யுன்னு மனஙகண் வாககுககு ளுடைய சததித திரமெலலாம
பின்ன மின்றி நாயகனைப பிரிபா மகவீர் போனுருந
துன்னு மெனறே யநவரதந தொடாபா வனைசெயதிடல்வேண்டும.

சகத்தை நிவேதித திடுஞசிதத மெனது வாயிற றனிககாபபோ
னகததது வாயிற பயிலேலவ லாளா மெனககு நறுசிந்தை
யுவபபி னுடறபூண் ஞானஙக ளுமற காண மொருபதது
நிகழ்சசி யுறுவா யிலகளாகு மெனனு மெண்ண நீங்காமல. 807

அவ்வா றுன விவனவனு னநத மாகாப பிரிவறறுத்
தவ்வா றெல்லாம் பரிதமதொனறுபச சாலநினைநதெல லாநிறைவித்
தெவ்வா யினுமோர் சமஞுகி யிபலா சார மியலொளிகொண்
டொவவா தாய்சசித தாய்நினையே றெறிமே யெனறே பூசிக்க.

அமல மாகப பூசையினு லதிகத தெளிவை யெய்திடலாகு
சமம தாயெல லாமான தடமபுந தியினு லறிவு
சுமடென் றப்பா லாஞசிதததைப பெறறு தொன்றுற றொடாபாக
விமல மானோர் பூசிகக வேணடு மெனபா விடாதென்றும. 809

எட்டா தொன்றற வேண்டுமென விதறப யிங்கா நிசனைவழி
முட்டா வறிவாற பூசிததன் முறைமை யன்ன பானததாற

றட்டா துயாந்த செலவத்தாற் சயனு சனம்வா கனங்களினூற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைத்தா லறிநது கிளர்பூ சனைசெய்க. 810

ஆதி வியாதி பயின்மோக வாரம பத்தா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராசசி யததா னிறைபு மிடியால் விசித்திரமாந
தீதி ரெுழில்க ளாமலராற் சித்தை யறிநது பூசிககக்
சோதில் போக நவைபோகங் கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 811

நிருவிகார பாவனையா னோர்ந்த பொருளை யினித ருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே யுருமை யுணாவின் பூசனையாம்
வெருவு துன்ப மின்பமுதன் மேவு மனைதது முணர்வுருவாய்க்
கருதல் வேண்டுமழிவறுசிற் கடவுள் பூசை யொழியாதோா. 812

என்று மெல்லா வடிவாலு மெல்லா விடங்க டமமாலுந்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிந்து பூசை செயல்வேண்டு
மன்றெ ஞமல் விருமபாம லடைநத போக மெலாமறிஞாக[போல்.
கொன்று சுபாவத தாற்புசிததற குரித்தாங கடறகு நதித்திரள

நீச முயாவா நோக்கஙக ணோநதா விறையும் பற்றுமற
றேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச சேரா நின்ற சுபாசுபததை
யாசு விகார மறககைககொண் டதனூற் பூசை செயல்வேண்டும்
பேசு பரமார்த சனைவிதியிற் பெரிது மினைவநற் திரவியமே. 814

இனைய திரவி யுங்களெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றாலு
நினைபா வனையாற் புளிபபு றைப்பு நிறைநத கைப்புத் துவாப்பனைத்
றினையு மின்றிச சித்திரமாந் தித்திப பாலே செறிநதனவா [தின்
யனைய சாநதி மதுரததா லறவே நிறைநத தருநதவனே. 815

தக்க சாநதி பயிலிரத சக்தி யாலே பாவிக்கிற் [தியி
ஒருகக பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சுதைபா யிமைபபிற றாய்ம
னுக்க விரதம போலாகு முயாநத சமமாஞ சாநதியினூன்
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல விளங்கு முணாவாற் பாவிக்க. 816

தேச காலத தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்
வீசு மயக்கங் களினூலே மெய்யிற் கடவு ளருசசனைசெய் [தின்
தாசை யெல்லாம் புநதியினூ லன்றி நிறபா யுயர்மாயை
நீச மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங கறப நனுசறுக்கும். 817

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங காரு வென்ன மாயைதனைப
பெருமா யையினூற செறல்வேணடும் பெரிய மாயை காரணமாம

பொருளன் ருயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணர்வாங் தனனுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்
[க்கே. 818

குரவ னுபதே சதமொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவ ளர்ந்து, விரவு மென்னிற காடடரிதாய் வெளிநில் லாதா கினுந தானே,பரம ரூபம வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொழியாற், றரவு மரிதாந தனனறிவாற ருனே யறிநது பெறவேண்டும. 819

ஆசான் மொழியா னூறபொருளா லனறிப பெறவு மரிதாகுந
தேசார் குருநூன் மாணுககன சிறகக விமமூ வருங்கூடிற
பாசா தீதப பரமெய்தும பனனு ணிஙகா விககூடட [வதுபோல்.
மேசா வுணாவைத் தருபயகறபோ தெலலாத தொழிலுந தரு

சொன்ன நெறியி லறிஞாதினங் தோறுந தேவாாச சனைபுரியி
லென்னை முதலோா தொண்டாகளா லேதத மிகக பதமடைவ
ருன்னு சகமில லாதிருந்து முண்டு போற்ருேற் றிடுநதோறற
மன்ன தொழிநது வேறிலலை யரிய தவததிற பெரியோனே 821

முந்தைப பிரம முதலான மொழிகட் கெல்லாந தெரிகினற, தொநதப பொருளாங் கதுசிதமென் றெண்ணு வாயன் னதுதோன்றித், தொநதித தறியும் பொருள்போலாய்த் தொடரும் பெயாக்கு முரிததாகி, யநதக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும் பின் செல்லும. 822

சேரு மிநத வகநதைககுத தேச கால பாவனையாயச •
சாரும பாங்கித் திரளான சததித திரளுண் டாநதானே
நேரு மிவைசூழ சறபாவ நிகழசி வபபோ பெறறுடனே
கூரும புநதி யெனலாகிக கோளின மூட ரிடததிருககும. 823

சத்தங் கிரியை ஞானமெனுரு சத்தித் திரளக ளுடன்கூடி
யொத்த கணநதா ஞெருகணத்தி லுன்ன றன்னை யுண்டாக்கு
மெத்த சஙகற் பத்தருவின் விததா மெனன மனமவிளையுந
தொதது புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லுக் கதுபாத் திரமென்பா.

அன்ன மனதுக் குயாபரம ணுமேல வடிவாஞ் சத்திகளை
யின்ன வளவென் பதறகரிதா மிதுதான விசுமபு முதலான
துனனு வடிவங களைமேவித் தொகுதத துவஙக டமைசசெய்யு
முன்னு பாழிற கூளிகளபோன மொழிநதமனவா தனைதோன்றும·

சகப்பேர் பெறுமிவ் வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சார்நியதா
மகப்பா வனையி லிசசகத்தி லலகைத் தேரா நீரதன்னி
லுகபபா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதேசிகக வொண்ணுதோர்
மிகபபா விகளாகு சீசியென றிகழ்வா ரவரை மெய்யுணர்நதோர்.

பரம முணர்நதோா விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர், திரமின் மயக்கத் திழிநதோாக்குச் செபப நினையார் சொபப னத்தில், வரனை நனவிற கன்னிகைக்கு மகிண ளுககு மியல்பொக்கும், விரத முனியே நீசொன்ன வினுவுக் குண்மை விளம்பினமால். 827

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமையும், புனிதன் ருனும் பரிவாரம புறத்துச சூழ விண்ணகன்ருன், பனிநன மலாகு சலிசொரிநது பணிநதே னன்று முதலந்தத், துனியி னெறியான் மெய்யுணாவைத் தொடாபாற பூசை செய்கின்றேன். 828

இன்று மென்றும பதரும வியற்று பூசா விதானததாற்
றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமககின்றே
னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக
நின்ற பூசை தனிற்குறைவு நிறைவு காணே னிராபபகலே. 829

கொன்கு வானுங் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொா
நள்ளு மாதக கூட்டத்தே ஞான யோகிக் கவதான [துவா
முள்ள தேதங் கதுதானே யுயரான் மாவுக் கருசசனையாந்
தெள்ளு மிநநோக் காற்சங்கஞ் சேரா மனத்தாற் சகததுறைவாய்.

வில்வபலக்கதை.

விழிப்பினே டிமைபபிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு
மொழிததுவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்பபா
யிழித்தபே தைமையின் றேறற மொடுக்கமா மிரண்டி னுலுஞ்
சுழிததிடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 831

ஆதலாற் குரவ னன்னு லகல்கிலாச செறிவால் வன்பிற்
பேதைமை யுளத்தை மாய்பபாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்

வேதண வசைவு தீர விடுகினுஞ் சித்தம் போகுந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 832

தெரிபொரு டரிச னஞ்சேர் கூடடத்திற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபர மார்த்த மாகு மதறகுமே லினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நேரக்கா மதனினுற் பொன்றுஞ்சித்தம
வரிசையாஞ் சித்த நாசம வஞ்சமி லின்ப தானே. 833

தேய்நதிடல் வளாத லில்லைத் தெரிவுறு மறைந்து போகா
வாய்நதுணர் ஞானி சிததஞ சிததமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா நாத்து வததோ டனனிய மெய்தல் சித்தந்
தோய்நதபோ தததாற செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம். ()

சித்தெனுந் தத்து வந்தான சித்தமாய்ச சகத்தி லோர்காற்
றொத்திய விநோதஞ் செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
கித்தமாந் துரியா தீத நிலைமையா மாத லாலே
பித்துறு மூலகாய்ப பன்மை யாய்நிற்கும் பிரம மொன்றே 835

சிலைக்கதை.

செவ்வி தாங்கலில் வனசமுஞ் சஙகமுந திகிரியு மெனுங்கீற்று, வவ்வு கின்றதோர் சுழுததியா மவததையாய் மருவுறு மது போலத், தவ்வில் சிததினு ளுலகங்கண் முழுவதுந தங்குமால் வேறன்றி, யெவ்வி டத்திலியா தெபபடி யிருநததவ விடததினப படியென்ப. 836

நானுவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்ணுங் கற்போ, லானுத சகஙகளையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமே வா தறிவொன் றேயாங், கானுபங் கயமெலலாம் வேறன்றிக் கன்மயமாங் கணக்கே போல, வானுசிற் சொரு பத்தைப பிரியாத தன்மயமாம் வைய மெல்லாம. 837

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்டோ, திரிபுவனங் களுஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய் செறிந்தமச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்தாற் பரந்த வண்டந்,துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால் வேறென்று சொல்ல வொண்ணு. 838

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம், பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தா ய்க், கரமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணுருங் கல்லிடைத்தா மரைகள் போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம பயனில்லை யுடல்களெலாஞ் சேரா தென்றும். 839

அருச்சுனன் கதை.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுனனு மழும்படைத்து வருமப் போதில், வீசுதாா திரிதராட் டிரன்மைந்தர் கிளைஞரொடும விச யன் மேலே, யேசுபோா செய்யவருந் தன்கிளைஞா மரணத்துக் கிரங்கிய பார்த்த, னுசுசரா சனமவளையா னதுபொருட்டா லுப தேச மருளு மாயேன். 840

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டுவெனு ஞானவுடல் விள ம்பு முண்மை, யிசைவுறகசேக ளநநதமாய்த் தெரிவரிதா யடிமுடி வற் றிருகசு முன்னை, யசைவறபபா ரருச்சுனு வறிவுருவங் குறற ஙக ளினறி நிற்குந, தசையுடலி லொருகாலும் பிறபபுறு யிறப் புறுய் சத்தாய் நின்றுய். 841

பிறபபிலலை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண் டாகா, வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரதகி லழியாச் சற்று, முறபபுரியுந தொழில்களைநீ யோயாது சஙகதநதை யொருக் கிச செய்வா, யிறபபிலபிர மாாபபணவா சாரமுறிற பிரமமா யிமைபபி னிற்பாய். 842

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப, பாசமுறு முயிாகசெல்லா மீசனுய்ச சஙகறபப பறறு மாய்தது, நீசமனுய்ச சாந்தமனத தினுகி முனியாய்சசந் நியாசி யாகி, யேசறுயோ கியுஞான வானுமாய் முத்தியினை யெய்து கென்ன. 843

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீசு ரார்ப்பணமே சந்நி யா தம், பங்கமறு ஞானமே யோகமே யெனுமிவறறின் பகிாசசி யா தோ, செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான் செறி சங் கற்ப, மங்குறவா தனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரம வத்து வென்பா. 844

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞான, மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னுமபிரமத் தருவென் றோர்த, லாகுபிர மாரபபணமாங் கருமபலம விடலசாந்தி யாத மா குஞ், சோகமுறு சங்கறப மறுத்தலே சஙகததைத் துடைத்த தென்பர். 845

எண்ணமனைத் தினுமீச ஞெருவனே யென்றிருமை யெண் ணந் தீர்தல், புண்ணியவீ சுராாபபணமா மெனைநாடி யெனக்கன் பாய்ப் பூசித் தென்னை, நண்ணியெனைத தொழுதென்னைத் துதித் தாயே ஞனெனுநின் சொரூபச சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ் சா மானியமென் றிரண்டுவெடி வுண்டெனக்கே. 846

சங்காழி பயில்க ரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மானி யநதான்
மங்காம லடிமுடிவற றெனுரு வடிவுபர வடிவ மாகு
மிங்கான பிரமமெனப பரமமென விசைபபதெலா மிநத ரூபஞ
சிங்காம லிதுதனைநீ தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேதது. ()

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைந ததனுலப் பதமுஞ் சோ வை, மிக்கபர மாகியவென னுருவமுறிற பிறவிநோய் மீண்டு சேராப், பக்கவபி மானம்போய் மோகமபோய்ச சஙகம்போய்ப பரமே மெய்யாய்த், துக்கசுக தொநதமபோ யாசைபோ யறிவுற் றோர் தொடர்வ ராநகே. 848

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரமபமெலாங கலந்து நிற்போ ர், தாமமுறு ஞானததீ யாறகருமங களைசசுட்ட சானறோ ரென் பர், சேமமுமேல் வருமபொருளுஞ் சிநதையறத தொநதமறச சித்தா முண்மை, தோமறபபெற றெபபோதுந தோற்றுதொ ழில் வழிநிற்பாய் துளக்க மின்றி. 849

வீசியவூ ழிக்காற்று மேலிடினும விநதமலை வெடித்த போதுந், தேசிகனூற கறபித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம் பல் செய்யார், மாசறுமெய்ஞ் ஞானமிலா மடமையால வாதனை மெய் வடிவாய் நிறகும், காசறுமெய்ஞ் ஞானமெனும் பெருங்கடல் கோத் தாலதனுட் கரைநது போமே. 850

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைபபோது மோனம்போ லிரு த்த லோடும், வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகை கேளாய் மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனது

மதி பரம்பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்
போ லெனவிசயன் சொல்லு மன்றே. 851

சதவுருத்திரர்கதை.

அக்குரு கொருகால விண்போ யரன்புரத தானைக் கணடு
மிககசங் கரனு னெனறே மெய்மமையாய் நினைத்த லோடு
நககன துருவ மாகி நயநதவா வீச னுடடிற்
றொககபல் கணஙக ளோடுஞ் சூககமெயனு ஞானத் தோடும்.

வேதாளகதை.

சுழுத்தி மௌனத தினனுகித் தொடரு மனததி னெழுசகியற
வழுத்து மலக்கற பனைநீககி யகணட பததழி லிருவெனவும
வழுததது கரண மவுனனுசொன் மவுனங காடட மவுனமெனச
செழித்த மூன்றுங் தெளிநதிடமேற சுழுத்தி மவுனனு செபபெ
[னன. 853

வாக்கு மௌனனு சொறறடையாம் வலிந்திந திரிய மடக்குவித்த
ருககு கரண மவுனமதாந தனது சேட்டை பெலாமவிடுதல
வீக்குங காட்ட மவுனமதாம விளங்கு சிதத வியாபார
நீக்க மில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுன மிவையாகும். 854

வன்பி லியற்று மிமமூன்று மவுனங காட்டத தவாககியல்பா
முன்பி னின்றிப பிறிவினறி மொய்த்த துயரற றிருககின்ற
வின்ப வனுபூ தியர்கெனினு மிலாதார்க் கெனினு மிதுதானே
துனப மொனறு மணுகாத சுழுத்தி மவுன மெனசசொல்வர்.

பன்மை மோகத் திவ்வுலகைப பற்றி யுள்ள படியுணர்நது
தன்மை நிலையா னையமற றனே சுழுத்தி மவுனமதாஞ்
சின்ம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மை முடிவி னிலைதானே சுழுத்தி மௌன மெனசசொல்
[வா. 856

நின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மவுனமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌனந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று நின்ற சாங்கியமுந் தூய தான யோகமுமே. 857

தெளிவா ஞான வுணர்வாலே தினமு மேக சமாதியினு
ளளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவாசாங் கியயோ கியராகு
முளதாம பிராணன் முதலவாயு வுபசாந் தியினா கத்தாலே
யெளிதா முடிவி லுபாபதத்தை யினைந்தோ ரியோக யோகியரே.

பண்ணப் படாத வுபசாந்த பதமே யெவர்க்கும் பற்றுகு [ங்
மெண்ணத் தகுசாங் கியரெபது மிடமே யிடமா மியோகியாகரு
கண்ணத் தகுவா தனைவலைசூழ் கடிய பிராணன் மனமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிநீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம. 859

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றோன்றும் பொய்யே
கனவிற் றனது மரணந்தான் காணு நினறு முளதாமோ [யாங்
வனக வேகப பொருடபழக்கத தழுத்தம பிராண னுள்ளடககன்
மனனை யடக்க விவைமுதறி வசனப பொருளாஞ் சுருக்கததில்.

உரமா மொருமைப் பொருடபழகக முயிரி ஞெடுக்க முளத் தொடுக்கந், தரமா மொன்று பலிகருமெனிற் றம்மிற ருமூன் றும் பலமாம், பரமா முயிரெநஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவாக்கும் பாவ னைக, டிரமா மிவைபொன் ருமலரு மணமுந திலமுந தயில முமம போல், 861

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதுமபோ
மோதா நின்ற விவைமாயி லுயாநத வீடு முதவிடுமான
மீதா கியதன் பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மேதா கினுமோர் தத்துவத்தி லிறுக வேண்டும் பாவனையே. 862

நெடுநாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி னொருமை யொன் றுண்டா, முடனே யிருமித் திரளெல்லா மொருங்கிப போகும் பிறப்பிறப்பி, னிடமார் கனவு போய்விழித்த விகல்வே தாள மிசைத்தவினுத், தடமாா புயனே கேட்டியெனத தவமாா வசிட் டன் சாற்றிடுவான். 863

விந்த வனத்தோர் வேதாளம வேறொ நாட்டில் வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோா நல்லோனபால வரமபில பலியேற் றுண்மகிழு

மூந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வாக தோர்க்கு நியமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுந்தீப பசியா னீதியினு
லான வூகத தாறசனததை யசன மாக்க நகரெய்தித
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத் தவனைத் தான்கண்டு
வானி லிடிபோல் வேதாள மனனற குரைத்த படிகேளாய். 865

மன்னு வென்கைப பட்டனையால் வானே றனைய வென்றுலே [மே
யுன்னு ருயிரிற றனையினியென் னுணவா குதியென் றுரைததனு
நின்னு னெறியா லன்றியெனை நெருஙகிற றலைநீ றெழுமென்னச்
சொன்னன மன்னன வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற கெதிரசொ
[ல்லுமே

நீதி யின்றி யுனையடரே னெறியே யுரைக்கே னிருபாநீ
தீதி லிரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமை தீர்க்குந திறத்தனையா
லாத லாலென் குறைதீரபபா யையப பாடாங் குறைகேட்டு [கும்:
நாத னேநின் சொறகொடையா னன்று நிறைபபா யெனவுரைக

எநத வெய்யோன் கிரணஙகட் கிநதப பிரமாண் டஙகளெலாஞ்
சிநதுஞ் சிறிய வணுததிரளாய்த் திகழு மெநத மாருததததி
லந்த மில்லாக ககனமெனு மணுககளா விளங்கு மளவின்றி
வநத கனுமேற் கனவுற்று மாறுந தெளிவா மொளிவடிவென். 868

அரமனைபத தண்டு ளுட்போயு மநதத தண்டே யாவதுபோல
வரமபி லுள்ளுள் ளேபெனினு மறறென றுகா வணுவேது
நிரமபு மண்டம விண்ணுயிர்க ணிகழுங் கதிர்பொற் கிரியனைத்துமம
பரமபு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா வணுவேது. 869

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெநத மாகிரிக்குத
தங்கு கறபோற செறிநதொனறுஞ் சகஙகண் மசசை யாமென்று
துங்க வேதா ளனுசொன்ன சொறகு நகைததுச சுடாமொளி
யங்க ணரசன் சொனனவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே.

உதித்த விநதச சிற்பானு ளுலகா மிவையெல லாமவிளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம் பரம வாதித்தன [வாந
கதிதத வொளியா மிவ்வெய்யோன் கதிர்ககிவ் வுலகெல லாமனு
துதித்த விநத மார்த்தாண்டன் சுடராற றென்றி விளஙகுமால.

கால முண்மை விசும்புண்மை கண்ணு யசைபு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதா ளாகித நிகழ்ந்திடுமாற
கோல மலரின் மணம்போற்றுங் கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப பெருங்கனவி லொன்றின் மேலொன் றுக்கனவு
பலபற றியுந்தன் வடிவைவிடாப பயில்சாந் தத்தால் விரிபிரம
மிலகுங் கதலி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியலபென்ன
வலகி லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மபபிரமம். 873

சூக்க மாயெட் டாமையினுற சொன்ன பரமே பரமாணு
நீக்கு மெல்லை யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைத்தின்
றூக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா நிகளிதற்கு
நோககும் பரமா ணுவைபபோல நடங்கி விளங்கு நோககிடினே.

எட்டா மையினுற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களெலாந தரித்து மவையில லாப்புருடன
முட்டா விஞ்ஞா னதநுருவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதறகு விஞஞான சார மசசை யிவையனைத்தும். 875

இயல்விஞ் ஞான மாத்திரதநி னிடையே யுலக மிருககுமென
வுயர்மன் னவனே தலுங்கேளா வுளதநீத தன்னை யுணர்வுற்று
மயலில் விசாரத் தாற்சாநத மனவே தாளந் தனியிடமபோய்த்
துயாகொள பசியை மறந்தசையாத் தூய தியானத் திருந்ததுவே.

பகீரதன் கதை.

அசைவிலா வுட்போ ததநா லனைததினு முளததைை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைபபறப புந்தி யாறி
விசையிலா நெஞசா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாககி
யசைவறு மவுனி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 877

பகிரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மசசஞ் செயயு மருநதுயாக கவதி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதல னுரைபபான் மன்று
நிகழ்வுறு நீயந தனனை நிறைவடி வாக நோககில. 878

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு
மொன்றலா வையம் போகு முறுகரு மங்கண் மாயு
நன்றதா நேயந் தானு ஞானமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொரூப மாகு நிகழ்த்திடு விதனைக் கேளாய். 879

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத் தமிதத வில்லை
யங்கண்மெய் யறிவு சாநத மமலமச சுதங்கு ணங்க
டங்குத லில்லை யிதொன் றுளதெனச சாறற லோடும
பங்கமின் முனியை நோக்கிப பகீரத னுரைகக லுற்றான். 880

ஒழிநதுள வுடல மாதி யொன்றையுங் காணே னாகி
யிழிநதுள தொழிலக ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நினறேன்
மொழிந்துள வறிவே யாகி முட்டற விருபப தெங்ஙன்
பொழிநதுள கருணை யையா புகலெனப புகல லுற்றான். 881

திரிதுல னுரைப்பான் மன்று சிததநதா னிதய விண்ணில
விரியுஞா னத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னர்ப்
பெரியதா மனைத்து மேனிப பெருந்தகை யாய சிவன்
பரிபவ மாய சன்மம பயில்வுறா துலகின் மீட்டே. 882

ஆற்றும தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞான நிட்டை
யூறறமா முண்மை ஞானத் துறுபொருட் காட்சி யிந்தத
தோற்றமாங் குறிகள் சோதன் ஞானமாய்ச செல்வா சொலவர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும விதனவரு ஞானந தானே. 883

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத லிறநத போது
காதலு முனிவுந தீக்குங கனைகணும்ப பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருநதா ஞானம் வெளிபபடு மென்று சொனன
சேதன முனிவ னுன திரிதுலற் கரசன் செபபும். 884

மலைமிசை மரமபோ னீனுள் வனபுற விநத மெய்யி
னிலைபெற நானென் றெண்ண நீக்குவ தெங்ஙனென்னத்
தலைமைசோ குரவன் சொலவான் றன்மன வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந துவககறத் துடைதது நீக்கி. 885

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாளும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புநதியாற் றீர நீககித
துரிசலை யின்றி நின்று யென்னினு னென்னுந தோற்றந
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிநததற் பரமு மஃதே. 886

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமற் றேட னைக்குட்
டினைத்துணைப் பற்றற் றின்மை சிக்கெனச சோநது செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைத்துறந் தவர்பா லையந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 887

நிற்பர மாயிவ் வாறு நிறகின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாறறக் கேட்டு
வெற்படர் தோளா னெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிய
பற்பல தன்செய் கைகளே பகீரத னிறப தானான். 888

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னாச சிறந்தோர் வேள்வி செய்து
நெறிவளர் செல்வ முற்று நீசமு முபாவு நாடி
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல வந்தோர்க் கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப பிறிதிலன மூன்று நாளில். 889

யாவரு மிரங்க யாது மினிமையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற் கீந்து வேறறு துகிலொன் றானோன்
றூவரு முனியாய் ஞான முனிகருணை சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனா யுலாவ லுற்றான். 890

முகத்தினாற் பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூர் தோறு
நகத்துயர் வனங்க டோறு நண்ணினன் றீர னாகி
யகத்திலே டனைக ளெல்லா மவிழ்ந்ததனன் சிறிது நாளி
லிகத்துயர் சாந்தி யாற்றன் னிடத்தினைப பாறி னானே. 891

படிமுழு துழல்வா னோகாற் பகைவறகுத் தான்முன் னீந்த
கடிநகர் புக்கா னெல்லாக் காணமும வென்றான சென்று
முடியிலா வமைசசா மறறோ மனையெலா மைய மேற்றான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரங்கினா முனபு கண்டோர். 892

அதிகபூ சனைகள் பண்ணி யரசுசெய் தருளு கென்றே
பதிபெறு பகைவன் றானும பகரவும பவியே யன்றி
யெதிரொரு தினை மேனு மிச்சையற் றிருந்து சின்னாட்
புதிதிதென் றெவருமவெம்பப் போயினன் புறத்துந் தானே.

சாந்தியே வடிவாய்ப் புந்தி தளர்வின்றி யின்ப மெய்திக்
காந்திசேர் தன்சொ ரூபக் கண்ணிலே விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில வந்த குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்றா ரன்னோர் சைலத்தில் வனத்தி னாட்டில். 894

குருவுமா ணாக்கன் றானுங் குறைவறு சமத்தை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொபபபோர் விநோததா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட விருநதென் போமென காமித்த படியு லாவி
யொருமையி னுள்ள வாற்றா லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 895

துன்புறு வாநந தத்த சுகத்தினு மத்தி மத்து
மின்புறூர் தனங்கண் மாத ரியைநிதி யிருநாற செல்வ
முன்புற விருமபிச சிததா தநதைவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிநதா வேறோ மேதகு நாட்டிற சென்றார்.

சிகித்துவசன் கதை.

வகுத்துநிமி மனமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்ன மா றறி யோட்டிச, சிகிததுவசன றனைபபோலச சாந்தனு யுன்னி டத்தே செறிவா யெனனச, சுகிததுணாவி னின்றுளவச சிகிதது வச னுரையா சொலவா யெலலாரு, சகித்துணாவு மேன்மேலு நிறைவதறகென் றவனகேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான. 897

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டாமோ ரேழுமனுத் துஞ்ச மெல்லைத, திவாகரனோர் மாளவதே சதநிறைவன் சிகிததுவசன் செஙகோல் வேநத, னவாமுதறீக குணமிலலோ னுதாரமுத னற் குணஙக ளனைதது முளளோன, விவாதமறு மோனத்தோன் சம தமமாங் குணநிறைநதோன மிகவு நலலோன. 898

சூடாலை யெனுங்கன்னி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வாள், விடாத நற்குணத்தாற றனையொபபா ளவளையவன் விவாகஞ் செய்தான, வாடாத நினைவொன்றிப பிறிவின்றிச செய் தொழிலகண் மாறு பாடற், றீடான பலகலைககும் வலலவரா யிரு வருமொத் தினிது வாழநதார். 899

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சோந் திளமைநல மினிது துய்ததா,சீருடைய வருடஙக ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல லோடு, மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப போக, நீருறுசெந தாமரைமேற் பனியிடிபோற சரை வந்து நேர்ந்த தன்றே. 900

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலுமவா ணுண்மெல்லக் கழன் று செல்லத், திரண்மழைநாட் சுரைககொடிபோற் றீராமா லொ ன்றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசரற காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்க ளெலலாஞ் சிலைவிடுத்த சரங் களைப்போற் போயிற் றன்றே. 901

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரி யந்தா, னிதமுறவாங கவாகினைவா ரெத்தைபடைந் துள்ளமீண் டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா னதுகிடையா திமமோ கத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத தியாத்துமதத துவறாலே பிறவிநோய் தீரபப தன்றே. 902

ஆற்றுமதத் துவஞான மொன்றுனு மலதுபிறப பறுதென் றெண்ணி, யூற்றமுறு தறபரரா யதினமனமா யதிறசோநத வுயி ராய் நித்தஞ், சாறறுமதி னிடையரா யதறகடுததோா சாரவா ய்ச்சான் றோர்கள் பூசைக, கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப் பரிசயமா யிரண்டு பேருமு. 903

தம்மிற்று முணர்ந்துளரா யதறகடுத்த வாசாரந் தரித்து நீணாள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினா பினபந்த விவேக மங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வொழுங்கினை பேரறிஞ ரருளிச் செய்த, செம்மைசசாத் திரபபொருள்க டரிககலா மளவறிந்து திருந்தக் கேட்டு. 904

எள்ளுறு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி, வெள்ளிதாய் விளங்கியநற் புநதியாற சூடாலை விசாரிக் கின்று, வெ ள்ளியே தன்னைமுத லேக்கிநா னெனவெத்தைச செயபு கினறு, முள்ளறு விம்மோக மாருடைய தெவ்வாறெங் குதித்த தெத்தால.

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா னேநதியங்கள் சடமாகி வெவவே றுகு
மதனை னன்றுகுந் தடியினு லோடுகளை யசைககு மாபோற [றே.
றிதமாகா மனத்தாலே யிவையீரைந் துஞசேட்டை செய்யு மன்

செறிதருசங் கற்பமெனுஞ சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித் தந் தானு, மெறிகவணுற் கறபோலப புநதியினிச சயததாலே யியக்க மெய்து, மறிவுறுபுந தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா ரத்தா,னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளத்தா லோடு நதி நீர்க ளேபோல். 907

திதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவ ஞலே, சாதமுறு மிதுசிறுவா மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்மை போலா, மோதியசீ வனுநதொழிலே வடிவாய்ககாற் றுருவாகி யிதய முற்று, மேதகைய சுகுமார மாயுள்ளே மறறெனனுன் மேவி வாழும. 908

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு மேவா, தேற்றுமென துருவமா யசீரணமாஞ சித்துருவாற் சீவன் வாழுந, தோறறுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற் சீவன்வாழ் தொடாசசி கூறிற், காறறதனுன் மணமபோலும் பள்ளததா னீாபோலுங கருதுங் காலே. 909

பொய்யாகிச சடமான வறிபொருளின் புணாசசியாற் போதரூப, மையான சடமாகிப பெருநீருட கனல்போறறன் வடிவைவிட்டு, மெய்யான சிததுருவ மிபபடியே யறிபொருளே மேவலாலே, யையோபொய் யாய்சசடமா மறிவினு லறிவிகக வறிநததன்றே. 910

இநதவறி வெத்தாறகா ணப்பட்ட தெனனில்வே றேது மில்லை யநதமிலகா லததாலே யறியவேண் டியதறிநதே னமம வமமா முந்துவறி வினபரபபை முடிவாக மனங்கரண முதல வெல்லாஞ் சிநதனைசெய் யாமையா லுதிததனவாஞ் சிநதிததாற் சேரப் பொய்யே. 911

எல்லையில்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்றுரு சொல்வா, ரல்லலுறுங் களஙகமறச சமமாகி யகங்கரமில் வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருகாலே துலஙகுவதாய் நித்த பரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப பரமமெனப் பெயா பெறறு வழஙகு மன்றே. 912

இவ்வாறு தினந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய நோக்காற், றவ்வாத பகுதியிலே யாயாசை போய்ச்சங்கஞ் சற்று மின்றி, யொவ்வாத தொநதலைபோய்த் தொழிலின்றிப பற்றுவீடொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியறறெழில்செய் துயர்பரமப் பெரும்பேற்றுற கருத்து முறறி. 913

உள்ளுறுபூ ரணமெய்தி யுவமைகட்கப் பாலாகி யொருவராலுந, தெள்ளியள விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகத்தின்

செறிப ழக்க,வெள்ளமுறத்தன்சொருபம் வெளியாய்மென் மலர்க் கொடிபோல் விளக்க முற்று, ளெள்ளரிய வபிநவமாம் பேரெழில்கூ ரிவள்பொலிவை யினிது நோக்கி. 914

கண்டறியா வழகிதெனை மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற லுற்றான், பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம் பலபெற் றாய்போ, லண்டரமு துண்டனைபோ லார்க்குமுற வரிய பத மடைவுற் றாய்போன், மண்டுகின்ற வாநந்த நிறைந்தனைபோற் பொலிகின்றாய் மாசி லாளே. 915

போகத்துக் கிரங்காது சாநதமா யூற்றமாய்ப பொலிவுண் டாகி, யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமன திருப்ப தென்னை, தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்ததகிற் பேரழகுஞ் சேர்ந்த தெங்ங, னீகறபா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்தத லுற்றாள். 916

கிஞ்சிலுமின் றிககிஞசில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞகி லன்றி, விஞசுமொரு வடிவுறறே னதனாலே சீருடைததாய் விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞசிலெனச சுபாவ நிலை யாயுதயங கெடுதி யின்றாய், விஞ்சுவதே தனையறிநதே னதனாலே சீருடைததாய் விளஙகா நின்றேன். 917

அருந்தாமற் றரிதாம போகஙக ளருநதினபோ லமைந்தின் புற்று, வருநதாமல் விருபபுவெறுப பிலவதனுற சீருடைத்தாய் வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பறறிரண்டுஞ சிறுதொழிற்பாங் கியரறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருஙகேசாத் திரநோககிற களிக கின்றே னதனாற்சீ வாழ்வு பெறறேன் 918

கிஞசின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங கிளர்தே வாகி, யெஞ்சலில ளென்றென்பா லின்புறுவ னதனாறசீ ரெழில் பெற் றேனுன், புஞசமுறு மிவையெலலாம் விட்டனன்வே றே பொய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சுமது முற்றுமடைந தேனதனாற் சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன். 919

கண்ணுற்பல் காணத்தாற் கருததாலிங் கெதுகாண்கே னது தான் கிஞ்சி,னண்ணும லதற்பிறிதாய்க கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே நன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணுன சீரிதெனச சூடாலை செ-ன்ன வற்றைப பறறிப் பாரா, னெண்ணும னகைத்தவளைச சிகித்துவ சன் வேறொன்றை யியமப லுறறான் 920

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னாய் சிறியோர்போன் மருளா நின்றாய்,விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளிர்கின்றா யுன்னிலே மிளிரா நிற்பாய்,கிஞ்சிலேவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை யைக் கிட்டா ரென்னிற, பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய் விள ங்குவதெப படியே சொலவாய். 921

அருந்தலுருப போகத்தா லகமகிழ்நதே னென்றதனை யகற் று கிறபார், பொருந்துமிடி யினாபோனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ங ன் பொலிவார் சொலவாய், திருநதுறக்காண் பவைகாணேம் வே றேகாண் குதுமென்று செபபு கிறபா, ரிருநதுரைக்கு மிவ்வுரை யை விடாமலவர் விளங்குவதெப படியே சொல்வாய். 922

ஆதலாற் பேதையா யறிவிலியா யலைபவளா யநேகஞ் சொல் லாற்,போதநீ களிக்கின்றா யெனவெடிக்க நகைத்தயலே போனான் மன்னன்,மதரா ளதறகிரங்கித தன்னறிவி னிளைபபாறி மகிழா னாகிப்,பேதமாபயென் னுரையை மன்னனறிந திலனென்று பேசுற் றானே. 923

பின்னருமன னனுநதானுந் தலைநாட்போற பேதமறப பெ ருநாள் வாழ்நதார, துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந் துஞ்சு டாலே தானே, யுன்னியுப ராகாசந தனிநடக்க வியற்றுது மென் றுறுபோ கஙக, ளின்னலற வினைதனையும்விட டேகாநதச் சுகாசனத்தி லிருக்கை யெய்தி. 924

நாயகனை யிமைபபோது நீஙகாதா ணல்லமுதா ஞானந தன்னை, யாயவனுக் கநேகவுபா யத்திறு லறிவித்து மனைய மன் னன், றாயறிவி லிளைபபாறப பெறறிலன்மா யோகினியாஞ் சூடா லலைக்கு, மேயகுணங் களுமறிநதா னில்லைப்பா லகாவிஞசை மே வா தாறபோல. 925

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராவகன்கேட் டலும்வசிட்ட னுத்த ரிபபா, னல்லவுப தேசநதா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை நன் றாய்ச செய்த,லெல்லையிலா வறிவுக்குச் சுத்தமா மகனறிவே யேது வென்று, சொல்லுதலு மீண்டநத முனிதனுக்கு ரகுநாதன் சொல்லு கிறபான். 926

மகனறிவே யேதுவெனிற் குருவசன மேதுவாய் வருவ தெஙஙன், மிகுமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற் குரைசெய்

வான் விந்த வெற்பி,னகல்வனத்தி லொருவேடன் பெருங்குடும்பி யவனொருநா ளடவி தன்னிற,புகுநெறியிற பலகறையொன் றினைக கெடுத்துத் தேடினான் புலமப லோடும. 927

மூன்றுநா ளேடியபின முழுமதிநேர் மணியொன்று முன் னே கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழுலகும் பெறுமணி யை யெதிரகதான் வேடன்,ஞான்றவுப தேசததாற கல்வியான் ஞா னமுறு மதுவே போல, வூன்றறவொன் றைக்கருத வொன்றுவெ ளிப் படுங்குருவி னுபதே சததால். 928

நலனுறுபே ரறிவுகருக குருவசனங் காரணத்தை நண்ணு தேனும், பலகறைநன் மணிககேது வாறைபோ லேதுவாய்ப பல த்தை நல்கும், குலவுசிகித துவசன்றுன ஞானமிலா மையின்மோ கங் கூடிச் சாலச,சுலபமுறு தன்செலவம் பெருங்கனலென் றெண் ணியே துன்ப முற்றான். 929

அருந்தானம் பலகொடுத்தான றவமிகச்செய் தான்றீர்த்த மனைத்துந தோய்நதான, வருநதாமை யவறறுளும பெறறிலன் பே ரிடராலே மனமொநத தோராநா, ளிருநதானே காந்ததகின் மடிமேலே சூடாலை யிருககச செய்து,பெருநதாப முறுகின்ற துய ரெல்லா மவளுக்குப பேச லுறறான். 930

ஆண்டவர சினும்புசிதத செல்வத்து மின்றுநா ளுசை யற்றே, னீண்டவனம் புகநயநதேன றுககசுக மாபத்து நிதிக ளெ ல்லா, மாண்டவனத துறைவேரைத துயாசெய்யா புவிபொருட் டான் மயஙக வேண்டா, காண்டகுதன கிளைநாசங தோன்றுத நாட்டினும்வன் காடு ெனறே. 931

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மனததைபபோற பனிமதியும் பது மத் தோனும், பொற்றிரள்சே ரிநதிரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற கான் போகு மென்னைக், குறறமென விலககலைநீ கணவர்நயந் தது விலக்கா குலத்தின் மாதர், சிறறிடையா யென்றுரைதத மன்ன னுக்குச் சூடாலை செபப லுற்றாள். 932

வசந்தகாண் மலர்விளங்குஞ் சாற்காலங் கரிய்விளங்கு மரபு போல, விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே யாக்கை நைநதாற், பசைநதமா லறவனமே போகலா மிளமைநா ட் பான்மை யன்று, மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலை சொல் லியதற் கரசன் சொலவான. 933

தடாதொழிவா யேகாந்த வனம்புகுந்தே நிற்பேனென் சற்றுந் தாழேன், படாமுலைநீ சிறியையா லுடன்வருதற்காகாநீ பாவைத் தாங்கி, விடாதிருந்தி நன்மனையிற கணவாகன் முறைகுடும்ப மெனிவு றுமற், கெடாதளித்தல குலமகளிர விரதமென நீர்படிவான் கிளந்து போனான். 934

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திநிய திகள்பண்ணிப் பா வை யோடுஞ், சுகித்தமளி யெனநிலத்திற றுயிலவுறா னள்ளிரவிற் றுயிலும் வஞ்சி, யகததிருபப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகைசு யேகி யறிநதோர்க் கெல்லா, நகர்க்குருலா வுறுமென்று யாவ ரையு நிறுததிபபோய் நகரை நீத்தான். 935

சடமகலாப பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று தன்னேறு டேகி, யடவிபுகுந தான்றினமோர் பன்னிரண்டிற் பலகி ரியு மாறு நீங்கிப், படாசனங்கள் செலற்கரிதாய் மநதரமெற புக்க கருகாம புழுவம் புக்கான், மடலவிழ்பங் கயவாவி மலாப்பொ ழிலரு ழுவ்விடத்தில் வசிப்ப தானான். 936

சாலையமைத் தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ் சமைத்தா னகரு, மாலையுநகாக தையுங்கனிகா யமைபபனபாத் திரங்களுமான றுேழுஞ் சேர்ததான், மேலையுயா தவநதொடங் கிச சநதிநிய மமுளுசெபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலர் பறித் தலிரண் டாஞ்சாம மிவவகைகயே தொழிலக ளாககி. 937

கடவுளபூ சனைமூன்றுஞ் சாமாநா லாஞ்சாமங் கனிகாய் கொ ள்ளல், படரிரவெல் லாஞ்செபமா மிவவாறு தவமபுரிநதான பகாந் த வேநதன், மடவரலிவ கரையிரவிற் கண்விழிததா டன்னருகு மன்னைக் காணு, ளிடாமருவி வாழ்வகன்று வனமபுகுநதா னரச னென விரங்கி வாடி. 938

பதியொழிநது கதியில்லைக் குலமகளிர்க் கரசனைநாம் பயிறு மென்று, மதிநினைநது சாளரததாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற் சித்த, ரதிகமிகோர் மதியெனன முகநதிகழப போகின்று ளா ங்கே கண்டாள், கதிாவடிவா ளுடனிரவிற றனிபபோமன் னனைக் கண்டு கருது கிற்பாள். 939

இனியிவன்செய் வனமெவன்னென் றெண்ணுதலு மேறசெ ய்வ தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பினு ளின்றிவனை

நாஞ்சேறுங் கால மல்ல, துனியறபபின் சேர்வதே விதிநெறியா மெனமீண்டு தொல்வி டுறருள், வினவினர்கது மன்னவனோ கார ணத்தே கினனென்று விளமபி யாக்கும. 940

அரசனெழுங் காற்புவியைத் தனிக்காத்தாள் சமநோக்கா லண ங்கு போல்வாள், வரிசையுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுகூ டாலை யுந்தன் மனையில வாழுந்தாள், புரைசெறிகா னகதநிருநதான் சிகி த்துவச னவன்பாணும போவ தறகு,விரவியநா ளிதுவென்ன விரு ளிலை புறப்பட்டு விண்ணிற போனாள். 941

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலை யைச் சோநதா, ளாரமற மணிபூண்க ளின்றியே கருத்துலர்ந்த வங்க மாகி, போருடனின றதுகண்டா ளறிநதிலண்மா யோகத்தா லுணர்ந்து மன்னைக், கூறுமிடா சிறிதடைநது தன்னிலே மனத் தோடு கூற லுற்றாள். 942

அறியாமை யறக்கொடிதந தோவநதோ வதனுலிவ் வரச னநதான், பிறியாத ஞானமுமபோ கமுமவீடு மின்றளிபபேன் பிறிதொன் றில்லைச, சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை வேறோர் தேக மேவி, நெறியாக வுணாததுவன்பே தைமைதீரு நெஞ்சினனாய் நிருப னின்றான். 943

பக்குவமா தலினிந்த விமலமனத தேயறிவு பறறிப பாயுந, தக் கதிது வெனறெண்ணி யொருசிறிது தியானத்தாற றன்வே றாகி, மிக்கதொரு வேதியன்சே யாய்ககணவன முறகுதித்தாள் விண்ணி னினறு, மக்கணமே யவனேககிக் கடிதெழுநதங் கிகார மனைத்துஞ் செய்தான். 944

பொன்னிறத்தன் வெண்டாள மாலையன்வெண் டுகிலுடைய ன் புரிவெண் ணூலோ,னன்னிலத்தை விடாசிறிது மேனிறபோன் றனைநோக்கி நடவிந கென்று, தன்னிடத்தா தனங்கொடுத்தான் சிகித்துவசன் மறையவன்செய் தானு மீண்டு,மன்னியறகைத் தவ முனியே யுனைத்தொழுதே னெனறுமறு மாறறனு சொலலி. 945

ஆதனத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைபபான் சூடவுண்மக னுன நீதான், போதலினாற் பயன்பெறறே னின்றன்றோ வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினு னிவனு மாநதப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் வினயமு மார் பொருந்து கிற்பார. 946

அதனாலே நீடூழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால், விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய் தாயோ, சதவேள்வி வாசவனோர் வேநதனும பதம்விட்டுத தவவ னத்தை, யிதமாக நினைநதுறைந லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும். 947

என்றமறை யவனறனைபபார்த் தாசனுரைப பானிங கென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற றுயமேதவ ஞதலா லிதிலவியபபு நண்ணற பாறறு, நின்றனைநீ யாாபுதலவ னினபெயரென் வருபொருளை னிகழதது கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக கேட்டியென மறையவனசே யுரைகக லுறறான். 948

நாரதனெனன் றொருமுனிவன் மெயஞ்ஞான விளக்கொப்பானன்னீாக் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற சமாதியிருந தானந்தத தியானமம விட்டோா,நோமிருப புழிவிளையாட் டொலியொன்று செவியுறவந நெறியைப பாாததான், பேரழகி லாமமைதிலோத் தமையொபபாா திரண்டுசில பெண்களா வநதாா. 949

கங்கையினீா விளையாட்டிற களிபபுறுவார் புருடாயல் காணுவாறறாற், சஙகையறத துகிலில்லா ரவாவாததைக கண்டுமனந தாவியோடித, துஙகவிமேவ கநதுறநது சுகமடைய வுயிாலநது தொடாநது நிறகும, பஙகமிலா நாாதனறன் மனநழுவிச சுக்கில முமபாயந்த தனறே. 950

என்னனுமே நின்மொழிபா மின்னமுதா லுளங்குளிாநதே னெனினுமவேறு, பனனுமொழி பரமபொருள்போ லறிவரிதாற் குவிததுனதுற பததி சொல்வாய், பின்னருபா பரம்பொருளை வருநதியுங்கேட் கின்றேன்மேற பேசு கெனன, மன்னனுரை செயககேட்டுச சூடாலை யாமறையோன மைநதன சொல்வான். 951

நழுவுமன மெனுமத்த மதகயத்தை நாாதனாா நல்வி வேகப், பழுதிலபெருந் தூணிலே நறபுத்தித தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித், தழுவுபடி ககுடத்திற றுதுவைவிட் டான்பாலைச சால வார்ததான, செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்நது சிறந்த தன்றே. 952

• குடநின்று புறப்பட்ட குமாரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில் செல்வப, படலங்க ளுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோ

கப் பதுமத் தோனும், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கரைகாணக் காட்டி விட்டா, னுடனங்கா ளன்னவனுற் குடமபெற லாற் கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 953

செய்யகலை மகளெனக்குத தாயாஙகா யத்திரிதான் சிறிய தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளையாடி வநதே னென்ன, வையவுனை தரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல் லா மமையப் பெறறேன, மெய்யிதுவென் ருன்மன்னன் குமபன தற் கிவ்வாறு விளம்ப லுறறுன். 954

எனையுரைத்தே னுனககு முத னீயாரென் செய்கின்ரு யெனு க்கு நீயு, முனையுரைபபா யெனறலுமே மன்னனுரைப பான்பிற விக குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா ணகம்புகுநதேன் சிகித்துவசன் போநாட்டில் வேநதாந தனமை, தனையிகழ்ந்திங் கிருககின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந தவியா நின்றேன். 955

இபபரிசே தவதொழிற்கு வேண்டினவெல் லாநதேடி யியற்ரு நின்றுஞு, செப்பரிய துயாவிடப் பெருநதுயர்சேர்ந் தேனமுதந் தீருஞு சான, தொபபரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்தநு ஞான, மெய்பபடவந தாறசுகமாம் போது போக குஙகிரியை விநோத மன்ருே. 956

ஞானமில்லா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியை வேநதா, வீனமுறு வாதனைமாத் திரமபலமா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு, மானமுறு மிருதுவரின் முன்பலஙக ளங்ஙனே மாய்தல் போல,வூனமுறு வாதனைமாய்ந் தாறகிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே. 957

பலமதனை யொருகாலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு போல, வலமருவா தனைதீநத கிரியையுமேற் பலந்தனனை யளிக்க மாட்டா, வுலகமெலாம பிரமமெனும பாவனையா லஞுஞான மொழிநது போனுன், மலமுறுவா தனைதோன்ருு கானலினீ ருண் டென்று மதிபபா ருண்டோ. 958

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான, தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசோநத சிததந் தானே,பேதைமையஞு ஞானமாம வாதனைதீர் மனந்தானே பிறவா

ஞான, மேதமறு ஞானத்தா னேயமுணர்ந் தாறபிறவி யெய்தா தன்றே. 959

ஞானமிக நன்றென்றே யயனமுதலா நல்லோர்க ணவிலா நிற்க, நீநயவா திருநதனையென் யானுரிவ் வுலகெஙஙனோர்ந்த தெங்ஙன், றூனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற றளர்கின் றுயெ, ஞனகுர வரையிறைஞ்சிப பநதம்வீ டெபபடியென் றறிகி லாயென். 960

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச சேவித்து நிரந்த ரித்துப, பொறையுடனே வினவினுன் முதநிபெறு நுண்ணறிவு பொருநது மென்னு, மறையவன்போ தித்தலுமே கண்கணீர் சொரிநதிரஙகி மன்னன சொலவா, னிறையவனே யறபபுதுமை யுன்னலே யுணாவுறறே னைழை யானே. 961

மடமையாற பெரியவாதனு சேவையைவிட் டுதனியே வன தநில் வநதே, னிடாமேவு பாவமெலா மின்றொழிநதேன் வனத தினீ யெயதி யென்னைக், கடனுக வுணாத்துதலாற் குருநீயென் பிதாநீயென் காத லோனீ, திடமான மாணுகக னுய்ததொழுகின் றேன்கருணை செய்ய வேண்டுமே. 962

உதாரமிக வுண்டாகி யுணாவுறறுற் றுன்பமெலா மொழிப்ப தாகிச,சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிநத தேததனைச சாற்று கிற் பாய், பிதா்மகனெப பாயென்ற மன்னனுககுக் கும்பன்றுன் பேசு கிற்பான், கதாவியெழு மனமொருபபட் டுணர்நியே லுனககுண் மை கழறு கிறபேன். 963

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேடபவாக் குச சொன்ன வார்ததை, பன்னியுமோர் பயனுகா திருளிலே விழிக்குணாவு பலிப்ப துண்டோ,வென்ன லுமன் னவனுரைப்பான் வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொ ண்டு சததியமே நன்முக நினையா நிற்பேன். 964

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா னென்று மறியாப பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல் வென்றி மன்னு நானுனக்கு விளமபு முறையை வினவாது நன்றி தெனறே கேளெனறு ஞானந் தோனற நவிலவுற்முன். 965

மன்னு வீதோர் கதைகேட்பாய் மற்றிக் கதையி னுறுபொரு ளைப், பின்னு னுரைக்கேன் முன்னுளிற் பெரியோ னொருவன் பெருஞ்செல்வன், பன்னு நின்ற கலைநூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞானமிலோ, னன்னு னுயர்சிந் தாமணியை யறவே முயன்று தே டுற்றான். 966

மிக்க வருத்தத் தாற்றிர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்க மணிகிட் டினவருந்திச சால முயன்றாக கேனகிடையா
தொக்க சுடர்மா மணிதன்முன் றோன்றி மதியின் விளங்கிடவு
நக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 967

சிந்தா மணியன் றிதுவேறோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
னொந்தா ராய்நது வாணுட்போய் நடஙகும போதல் லால்வருமோ
வைந்தா னும்பா வியர்கடகெய்தா நல்லோா சிலாக்கு நண்ணலுறுந்
தநதாம் வினையை நினையாமற் றளர்நதாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னுனென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லைத் [டுமோ
துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனகருத் தோன்று மணிமுன் றோன்றி
நணியின் னமுநதே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுததிலனுற்
புனித மணியும் போயினதாற் பொலலா தாாக்கு நலனுறுமோ.

மீண்டும வருந்தித் தேடுற்றான் வெமபிச சிலநா ளுழன்றளவே
யாண்டு மறைநது சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிககக்
கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடபபக் கண்டா னறிவிலலான்
மாண்டசிந்தா மணியிதென மகிழ்நது வியநது கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகபபேணி மிகக நிதியெல லாமவிட்டான்
வநத மணியெல் லாமளிக்கு மறறநிதிக் ளென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவனத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புநதிககுச்
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விநத வனத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்கு மேலா மிகவு முயாந்ததுவே. 972

வயிரத் தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிரண்டுளது, பயில்வுற் றிருப்புக் கயிறாலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்,

செயிர்பற றியபல் பிணிபபாலே சிந்தை தளர்ந்து கொம்பிரண் டாற, குயில்வித துளவன கடடெல்லாங் குலைத்த தொருநாற கடி கையிலே. 973

விலங்கு முறிநத படிகண்டான் வேழத தலைவீழ்ந துயர்பாகன்
கலஙகி வீழநதா னவனவீழக கண்ட களிறு கருணையினுன்
மலஙக வதஞ்செய் யாதகல மறறப பாகன் மீணடெழுநது
சலஙகொண் டேகியககளிறறைத் தானே தேடி யெதிருற்றுன்.

ஒருகா னிடையே யககரியை யுறறுன் குழியொன றுண்டாககிச
சருகாற கொடியான மறைவிததான நந்தி சிலநா டிரிநதஙகே
வருகா லையிலவீழந ததுகுழியில வநத பாக னுறபிணிததான்
கருதா நின்ற துயரோடுங களிறு நின்ற திபபோதும. 975

தனது வீடடிற சிறையிருககுந தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன வீழநத பகைபபாகன மூளை சிதறிற றெனில்வநது
வனவெங குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல,
வினவி நிகழகா லததானமேல வினைநோக காதா மெலிகுவரே.

எனற லோடுஞ சிந்ததுவச னெநதாய் சிநதா மணியாலும
வெனறி வேழந தனனாலும விளம்பு கதையை விளககுகென[றோ
நின்ற குமப னுரைசெய்வா னெடுநாற பொருளகள் பலவுணர்ந
னனறி ஞான மிலலாதோ னனமா மணிதே டியவவனறுன். 977

என்ன வுரைதத துனையாநீ யெலலா நூலுங கற்றுணர்ந்து
மன்னு சாநதி பெறறிலைவான் மணியென றதுதா னேதென்னி
லுனனு வஞச மறவெலலா மொழித லாகுந துயரனைததுந
துன்ன லிலலா வதுதேடத தொடஙகி யரசு துறநதனையால். 978

மனையுங் கிளையுந துறநதிஙஙன் வனததில வநதாய நாடக ன்று, யனைய சகலத தியாகநிறைற வாகு மனவி லதன்விகறப, நினை வில வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகிலபோ லுனைமறைகக, வினைய சக லத தியாகமுய ரினப மலல மகததல்ல. 979

பிறிதொன் றுயாந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்துமென, வெறிய விகறப மனநிறைய மிகக தியாகம போயி னதாம், நெறிகொள் சகலத் தியாகமபோய் நினது தவமாம் வனை யின்முறி, யறிவில விகறப விழியாறகண் டதுநன் றென்றே யழுங குதியால. 980

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி, லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருயர்வஞ் சகரென் றுலகுரைக்கும், வளமிக குயர்சிந் தாமணிநீ வநத தென்றெண் ணியதவத்தாற், றளர்வற் றிலைபெற் றிலையொன்றாக தநதி யென்ற தினிக் கேளாய். 981

மதமா வென்ற துணையாகும் வயிராக் கியமும விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முனகுணங்க ளானை மேறகொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிககு மிகுமஞ் ஞான மதனாலே
சிதறு நின்று யரநதைகளாற் செலுதது மவனுற கரிபோல. 982

இருபபுக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச மென்பனவாம், பெருக்க விவறறுற் கட்டுணடாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா, மிருப்புக் கயிறும விலஙகுகளு மிகுநாட் செலலிற றேய்நதொழியுஞ், செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வளருந தீர்க்கமுற. 983

மூரிக் கயிறும விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்
பாரிச சுகமெல் லாநீமுன் பறறற றொழிதத படியாகுஞ்
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றுறவின் மடமை வீழ்நததுவாம்
பேரிசசையைநீக்கிடிறபின்னைப பிறவிதரும்பேதைமையுண்டோ.

போக மயலை விரத்தியினுற போக்க நினையி லஞ்ஞான
மேக நினைநது வெட்டுமரத திருக்கும் பேய்போ னின்றலையு
மோக மறவே போகஙகண் முறறும விவேகத் தால்விட்டால
வேக முறபபோ மஞ்ஞானம வெட்டி வீழ்நத மரபபேய்போல்.

மட்டில் போக மெலாமொழிததான் மடமைத தொடர்ச்சியெல்லாம்போம, வெட்டி வீழ்நத மரநின்று வீழ்நது போமபுட் கூடுகள்போற்,கிட்டி வனநீ யடைநதளவே கிளரஞ் ஞானம வீழநதுளதாற், றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன் றிலையதனை. 986

அதனுன் மீள முளைத்தெழுநத வஞ்ஞா னத்தா லறநொந்தாய், மதமா வுககுப் படுகுழியை வகுத்தான் பாகனென்றதுதான,றிதமா வுனக்குத தவத்துன்பஞ செறியஞ ஞானஞ் சேர்த்தியதாஞ், சுதமாா குழிமேன் மென்கொடிக டியாகூர் தவஞ்சேர் நறறொழிலகள. 987

இவவா றின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றாய், வெவ்வாள் வலிமா வலிசிறையாய் மிருபா தலத்தி லிருப்பது போற,றவ்வா மொழிமென் சூடாலே சாற்று ஞான மிழந்தனையே, னவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி னாயே னவிலகென்ன. 988

வேந்த னுரைபபான் பாரவிட்டேன் வீடு விட்டே ளிதிவிட்டேன் காந்தை தனைவிட் டேன்சகலத யாகங் கைவிட டதுமறறேன் றோநது புகலென் றலுங்குமபன் செபபு வானீ தேசமுதற் சார்ந்த வெலலாம விட்டாலுஞ சகலத் யாக மனறுகும. 989

எல்லாத் திலுமபற் றுண்டுனககவ் விசாசை யெலலா மறவிடடு நல்லாக் குரிய நல்லின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைபபான் மல்லா புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வனமே யெனக்குளது கல்லாற றருவா னிறைகாட்டிற காத லுறுவா தனைவிட்டேன்.990

இனிநான் சகலத் தியாகத்தை யெய்தி னேனென் றலுங் கும்பன், கனியார் மாமு நெடுமலையுங் கழனறுற சகல மன்றுனக் குத், துனியார் பறறுண் டனைத்திலுமத் துன்பங் துறநதாற சுகமென்னப், புனிதா விதுவு மனறுகிற புகல்வே னெனபபூ பதி புகலும. 991

கந்தை தண்டு செபமாலே கலேதமேதால் பாண்டங் கமண்டலமுண் டெநதையிவற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெரிகொளுத்திச சிநதை களித்து வெறறுடலாய்ச சிககற றனன்பறறில னென்றே முநதை யறிஞன் முகநோககி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன்.

அமம வம்ம கடவுண்மக னை வுன்னு லறிவுற்றேன், மம்ம ரொழிநதேன் கேவலமாய் மலஙக ளற்றே னிதுவென்று, விம்மு சங்கற் பதெய்தா வேறென றறயா வையுமவிட்டேன, செம்மு பொருளின் றிரளெலலாஞ் செநந யளிக்கும பாதனையே. 993

பொருள்க ளெம்மட் டெம்மடடுப் போன தெமமட் டம்மட் டுந, தெருளு மனநதான் சுகமடையுஞ் செயித்தே யந்தச சுகம பெற்றேன், மருள்செய் பாதங் களுமற்றேன் மாசிலாத திகம்பர னு, யருள்செய் சகலத் யாகத்தை யடைநதேன் வேறென் னுள வென்றான். 994

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலேநீ யிநதக் கூத்தாடல், வம்பு காணென் றலுமன்னன் மனத்தி னினைநது மீண்டுமொட்

பான், வெம்பு காணப பாம்புகள்சோ வெள்ளொன் பூறு முடலொ ன்றே, யிமபர் மீந்த தெனககிதனை யின்றெ யெளிதின விடுகின் றேன். 995

காண்டி யென்றோ வரையேறிக கவிழு மளவி லுயாகும்ப னீண்டி தென்னே யிவவுடறு னென்ன குறைசெய ததுபேதாய் மாண்டு பயனென் னிளஙகனறை வலலே றடாநது முனிவதுபோ றுண்டி விழுந்து மெயவிடினுஞ் சகலத யாகி யாகாயே. [ற

எத்தா லுடல மசைகினற தெதுதான் பிறவி கருமததின வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால வேநதா வெல்லாம விடடனவா நித்தா ரமிதென றனுமுடலை யசைத்துப பிறவி நிறைவிததாய்த தததா நின்ற தேததனைத தவிறு மாறு சொலலெனன. 997

இயலா குமப னுரைசெய்வா னெலலாச சகமு மிதுவாகி வியனூர் சீவன் பிராணனென மேவு பெயாகள பலபெறறுப பயனா சடமு மசடமுமன் றுகிப பரநத சித்ததனை யுயாவோா சகல மெனறுரைபப ருலகு மிதுபந தமுமிதுவே.998

சனன கருமங களின்விததாயத கருவை யசைககுங காறறேபோ றினமு முடலை யசைபபதுவுஞ் சிதத மிதனைத தீவதுவே [ற யனக சகலத தியாகமதா மதுவே பரம வானநதம வினவு பிறவெல லாமிகவும் வெருவு கினற வெநதுயரே 999

சகலத யாகந தனைசசெய்து சாநத முயமற சரமின்றிப பகுதி நிலைபாற் றெளிவுறறுற பயினற வடிவே ததுரீயாய நிகழு வாயென றலுமனன லுரைபபா னிசொான னெஞுசகுப பகரு முதலாம வடிவேதெப படி ஞான றீபபா துரையெனன.1000

மற்றுங் குமப னுரைசெய்வான மனதுக குருவம வாதனையே யுற்ற மனமென் றுரைககுமுனா யுறுவா தனையின பரியாயங குற்ற மெல்லாங் குவிநதிருக்குங கூடா நானென் பதுதானே செற்ற மனமா மாத்துக்குத திகழும விதையாநதோவேநதே

ஆதியிலுண் டானவித னங்குரநதா னனுபவமெய் யாயறுதி யிடுவ தாகி, யோதுமுரு வனறியிலே யுதிககு மதததை யுரைசெய் வர் புந்தியென வுரைத்த விநத, நீதியுறு புநதியெனு மங்கு ரத்தி னிறைவளர்வைக் கொம்பைசசங் கறப மெனபர், பேதமிவை யா தலாற் சித்தம் புநதி பெரியமன மெனபதெலாம போக டாமே. ()

இனைபமன மெனும்பொல்லா மரத்தின் கொம்பை யெப்பொழுதும வெட்டிவே ரோத்து மாய்ப்பாய், வினையுருவா தனைபணைக ள பலகாய் காய்க்கும் வேதனைவா ளாலுளளே வெட்டின மாயு, நினைவறபபற றறமவுன மாகி வநது நோநதறுசெய் வாருள்ளே நெஞசைச செறறே, மனையமரப பணைவெட்டற கெளண மென்ப ரதனைவேரை யறுத்தலே யறநன் றெனபார். 1003

ஆதலினுன் மிகநலல நெறியா லேநீ யநதமன மரத்தின்வே ரறுத்துச சுடடாற, சாதமுறு தென்றனுமே மன்னன சொலவான் றனிமரத்தின் வித்தாகு மகமபா வத்தை, மாதவனே சுடக கனலே தெனனுங குமபன மறுத்துரைபபா னுறுமெொன றெணணு கினற, போதவிசா ரநதானே மனததின விததைப பொனறுவிக குங கனலெனவும பூபன சொலவான். 1004

என்னுடைய புததியினு லெண்ணி னேனு னிசசகநா னலல மல வுடனு னலல, துனனுபொறி களுமலல மனமு மலல தொடர் புநதி யலலவகங கார மலல, வினனசட மாதலினு லெனனுங கும்ப னிவையனறேல வேறாநீ யிபமபு மெனன, மனனனுரைப பா னெலலாம் படைததளிதத மாசறுசின் மாததிரமாம வடிவ நானே 1005

இந்தவடி வாமெனககோ ரேது காணே ஸிடாமனத்தா ருவின்விதையா மகஙகா ரத்தைத, யுநதுமவகை யறிகிலே னுநத வுநத வோடிவரு மிதனுறுள் ளுநடைநதே னெனனன, வநதணன் சொல வானமனனு கார ணத்தை யனறியோ காரியமுண் டாக மாட்டா, முநதுமகங் காரகா ரணததை நாடி மொழியென்ன மீண்டரசன மொழிவ தானுன. 1006

அகமென்னுங குறறததின் கார ணநதா னறிவாகு மவ்வறி விங் கடஙகு மாறென், மிகவுஙகாண் பவறறிலறி வெழுத லாலே மெலிகின்றேன் காண்ப வறறை விடுமா றெஙஙன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக குமபன் சொல்வான் போதததின காரணநீ புகன் றுற பின்னை, நிகழுஙகா ரணமுமகா ரணமுஞ சொல்வே னினக்கு நா னெனவதறகு நிருபன் சொல்வான். 1007

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாத லாலே போதமுள தாமவைபொய் யானு லிலலை, யகஙகாரவே தனமென்னு மனத் தின விதது மடஙகிவிடு மெனவதற்குக குமபன் சொல்வா,

னுகர்தவுட லாதியுள தேற்சித் துண்டா முடலாதி பல்பொருள்க ளிலாத போதி, னிகழ்நதவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த் தென்ன மீண்டநத நிருபன் சொல்வான். 1008

காசரண முதலங்க முதலாய்ச செய்யுங் கருமபல முளதாய்க் கை யாளுங் காயங், குரவவில தெனுமபடியென னென்னக கும் பன் கூறுவான் கார ணததைக் கூடாதெனனில, விரவியகா ரியந் தானு மிலதா மாத வேதனமு மயக்கமே மிகுமயககால், வருவன வெல் லாமிலதா மேது வின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கயிறறில் வருநா கம்போல். 1009

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப் பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல் லாத நெறியே தென் றலுங்கும்ப னிகழ்நது கிற்பான், றுன்றுசிருட டியின் முன்பு வெறிதாய்ச சாநதந தொடாபிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு மந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் கார ணத்தா லுயர்வேதா காரணத்தை யுறுனென் றேத. 1010

காவலன்பாத் துயர்பிரமம வேதா வுக்குக் காரணமன் றே வென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமநநதஞ சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப பிடாதோறறங் கிடடா தென்றும, பாவனை யற் றடிமுடிவற் றொன்றாய்த துனறிப பகர்வரிதாய் நாடரிதாய்ப பரம நிறகுந, தாவரிய வதுவெனை னேது வெத்தாற் சமைபபவ ளுய்ப் புசிபபவனுய்ச சாரு மாறே. 1011

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தலல வடுததுளவிச் சக மில்லை யறிவு மட்டு,மேதகுசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக வறிவின்றி வேறொன் றில்லைச, சேதனமாத் திரத்துதித்த சிருட் டி யந்தச சேதனமே வடிவென்று செபப லாகு, மோதியசெய் வோன்புசிப்போ னிரண்டு மலல லுறுபவந்தீ பிரமமே யுள்ள வெல்லாம். 1012

திடமுறநிச சயித்துள்ளே யஞ்ஞா னத்தைச் சிதைவித்தா லஞ்ஞானஞ் சிதைந்த தேயாம், படாகருமச சிதைவினு லன்றி மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகரஞ் ஞான, மடைவுறத்தேய்ந திடிற்பழைய நிலைமை நீஙகா வாதிபத மாமதனு லாதி தேவன், றடமுறுசிற் சொரூபத்தாற் றன்மனததாற் றுனேநித் தலுஞ் சிருட்டி தந்து நல்கும். 1013

ஆற்றுமதத் தவமான வதனுற்றுனே யயனென்று சொலப் பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்தச் சொரூப மாகுந் தோன்றலே யெனவொகருஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே படைப்பவனின் மையினுல் வைய மில்லையா மதனுற்பல் பொரு ளுைக் கில்லைத், தேற்று கின்ற விவ்வகையா லறிநதே னன்றுய்ச் சிவமானேன் வேறென்றுந தெரியக் காணேன். 1014

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளுைக் கறிவினுலே யிப்படி பொய் யாய்த்தோன்றிற றிப்போ தத்தா, வினைப்பிலுப சாந்த மாய் விசுமபி னைபபோ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோடுந், தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் றேச காலந் தடைநதிசைச் சிந தனைத்தொழில்கள் சாாந்த வெல்லா,மனைதனையுங்காண் பது சகத்தைப பிறித்துக காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப் போகும். 1015

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும் பன் சாற்ற லோடும, வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றுன் வெம்மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானு, ளுந்திறமே பணதி யறக் கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தற்ப தத்தே, காந்தியுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மனமுங் கண்ணுங் கடமைை யற் றுனிறைந்தான் கணத்தி லாங்கே 1016

ஒருமுகுராத்த மிருந்துணர்நது விழிதத லோடு முயர்கும்ப னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றுய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமா மிக மெத தென்று நிருவிகற்பங களுக்கெல்லா நிலய மாகித், திருமிகு மிப பதத்திலே சுகமாய்த துனபந் தீாநதனையோ வுள்ளுணர்வு தெளிவுற்றுயோ, வருமயக்க மொழிநதனையோ ஞேய நன்று யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றுன். 1017

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவனேநின் னருளாலே பெருஞ் செல்வ நலத்தான் மிககுப, பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்சு பதஙகண்டே னகோவகோ பரம ஞானந், திரமான பெரும்பெரி யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க நல் கும், வரமாநின் கூட்டத்தா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது வரப்பெற் றேனுல். 1018

அனந்தமா மிவ்வமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன வெனக கும்பன் சொல்வான், மனநதனிலே சாநதியாய்ப் போ

கங்கைத்து வன்பொறிமீண் டுளமடமை மாய்ந்த போதே, புனந் தருசெங் குசும்பைநீ ரழுக்குபபோன புடவையிலே நிறமுறல் போற் புதலவர் நெஞ்சிற, கனநதருநற் குருவசனங கலநது நன ரூங் காயமலங் களுமரததின் காய்கள போறபோம. 1019

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமை யென்ன வுனனுதலஞ ஞானமிவை யொழிதன் ஞானந, தெள்ளுறற கதியுமது தெளிநது முத்தி சோநதனைசித தழுமலிடடாய் செல்வ ஞகிக், களளுறற மலநீங்கி மௌனி யாகித தனிநிறபா யென்றலுமே தமையு ணா நதோர், கொள்ளுறற தொழிலெலலா மனதத தன்றே கொளம னமன் றியினடகதுங கொளகை யெனறே. 1020

உரையெனமன் னவனகேடபந குமபன சொல்வா னுள மென்று சொன்னதுவே றெனறு மன்று, கரையறுபல பவநதரு வா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிநதாலக கவலை யிலலை, வரை யறககண் டவாகருமங களிறசரிககும வாதனைதான மறுபிறபபை வழஙகா தநதப, புரைமனஞசத துவமெனபா சிததமென்று போத மிலலாச சிததததைப புகலவ ரனறே. 1021

ஞானமனஞ் சததுவமே யென்று சொலவா ஞானமிலா தார சித்த நடையி னிறப, ஈனமறு ஞானிகள்சத துவதமேநிறப ரே தொன்று சுவர்ககம்வீ டெலலா நலகு, மானவையெல லாமவிட டெச சமமாஞ் சோதி யானாலே தாகுதியிங க ரநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன்றுங கைககொள ளாம லுளளமசை வறநிறபா யுறு தி யாக. 1022

நெஞசிலா தவர்பிறவி நெடுநதூ ரமபோ நீணிலததிற றுய ரொன்று நோநத தலல, வஞ்சுமன மசைதலிலுண் டான தாகு மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிகக மாககிச, சஞசலமாற றிச சித்தாம் படிநில்லென்னத தரணிபன்சொல வானயிககஞ் சாரவ தெங்ஙன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டுமொனறாய் விடும படிசொல லெனக்குமபன் விளமப லுறறான். 1023

உவரிநீர போலுலகெல லாமொனறுன வுணர்வுமாத் திரம துதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசைபு நிறையு நீர்தான் கல லோலத தாலசையுங் கணககே போலச, சிவமுணர்வு மாததிர மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப புகல்பொருளேச சகமென் றெண்ணித், தவமருபே தையர்காணப ரறிவு தானே சறறசைநத மாத்தி ரத்தாற சருகக முண்டாம. 1024

உண்டான சிருட்டிதா னன்றுப் பார்க்கி லொழிந்துபோ மூறுதியா யுணரா வாறமும், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாமபென் பாரபோல் காட்சியுறுங் கலைநூலாற கறமோரா சாரவாற, றண்டாத பரிசயத்தாற் சிலகா லததிற் றுவுமன நின்மலமாய்ச சசிபோ னிற கிற, பண்டாய வநுபூதி மயமாய்த் தானே பாககியவான் களுக்கிங் தப பாரவை தோன்றும. 1023

உலகத னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலனுறச செய்து நாடி நழுவுறு நயந்த வண்ணம
விலகலற றெதிரநத வெல்லா மெய்பபதந தாககி நிற்பாய்
திலகமாரு சொன்ன நாடு சேரவனுன் கால மீதே. 1024

அயனுல கினும்பொன் னூறிற் றங்கெனக காணு னென்னிழ
பயமுற முனியு மெநதை நாரதன் பரிநத மைநத
ருயாகுரு முனியப் பண்ண வொருசாறறு மொண்ணு மனனு
மயலறப பேதந நீககி மகிழ்நதிதை நோககி நிறபாய். 1025

போதநா மென்னக் கும்பன மறைதனும் பூப னென்னுரு
சீதளரு சுததஞ் சாநதந தெள்ளமு தூற லொகரு
மீதொரு பதவி யெனனு ளிருநதவா றெனனே யென்னே
கோதிலன் சத்து வததிற குளிரவுறச செய்த தெனறுன். 1026

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப பேரா னுகி
மோனமாய் நிருவி கறப மாய்பபறறு முறறு மற்ற
தானமே யமுநதிக் கறபோற றருவைபபோற சுவாபோ னின்றுன்
போனகூ டாலே பண்டைப பொறகொடி வடிவ மெய்தி. 1207

அமபரத தேகி யத்தப புரமபுககா ளவனி காவ
னமபர மென்று காநதா ணடைநதது வருட ஞனறு
கும்பனுயக் கணவன் காட்டைக குறுகியாங் கவனைக கண்டா
டம்பமாய் நிருவி கறப சமாதியி லிருத்தல கண்டு 1028

அறிவிபபோ மென்று சிங்க நாதததா லாரதத மட்டிற
பொறியுற்ற திலலே மேன்மேற றெனிநதிவள பூபன றன்னை
மறியத்தள் ளுதலும வீழ்ந்து மறிநதிலன் மறறென் னென்று
நெறியுய்க்குங் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைபப தானுள். 1029

உத்தமன் றற்ப தத்தோ டொனறினன வியபபி தமமா
விததனி யுடலைப பாரததா லிதயததி னறிவின் விததாரு

சத்துவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 1030

மறுபவ முறாத வண்ண மாசறு பதத்தைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழிபா லன்று
னுறுமறி வுக்கு வித்தா யுற்றசத் துவசே டந்தா
னிறுதியற் றிதயந தன்னி லிருந்தது கண்டா னென்ன. 1031

கேட்டலு மிராமன் சொல்வான் கிளர்மனந் தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற சுத்தக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கிட்டுசத் துவசே டந்தா னெங்ஙனே யிருககு மென்ன
வாட்டமின் ஞான மிக்க வசிட்டமா முனிவன் சொல்வான். 1032

வித்தினுட் பூவுங் காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்
சித்தின்கா ரணம தான சததுவ சேட நிற்கு
முத்தனுய் மனமி றந்தான் மொய்புடல் போகா போகத்
தொத்தவின் பத்துன பஙகள சார்தலற் றொருமைத் தாகும்.

ஆதலா லிராம னேயவ வணஙகனு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிப வறிவி னுட்போய்
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேநதனெனு சசையப் பண்ணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச சோநதனள் கூடா புட்போல். 1034

கும்பனமெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனள் குழல்போற் பாடத்
தமபமா யிருந்தோன் மெய்யிற சததுவ குணஞ்சா போதந்
தும்பிநேர் பாடடைக் கேட்டுப பையபபையச சூரி யன்சே
ரமபுயம் போலவி ரிந்து வவன்மன நிலையா யிற்றே. 1035

கண்டனன் கும்பன் றனனைக களிபபுறு மனத்த னுகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் றுனே வநதான
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிநன் மலர்தூ யேத்த
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ னுேக்கிச சொல்வான். 1036

இங்குநின் றகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற் சித்தம்
பங்கற நின்ற தண்டர் பதியுநின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்நதே னின்னுற்
றுங்கமா யுற்ற வின்ப சமாதியிற றுயரந தீரநதேன். 1037

திருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் னுட்டு மில்லை
யொருமையுற றதனை மேவி யும்பரி லிம்பர் தன்னிற்

றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செபபு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயாவெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 1038

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித் தாயோ
போதல்போ தினிதானு சங்கற் பத்தினிற பூண்ட வின்பந்
தீதென வேருஞ் செறறுச சமதரி சனமுற றுயோ
யாதினும் வீடு பறறற் றியைநதசெய் தினபுற றுயோ. 1039

எனனுநின் னருளாற பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாமவிட் டப்பான்
மனநிலை நின்றேன் மாயை கரைகண்டேன வருபே றெலலாங
கனமுறப பெற்றேன் கேட்கக காணவேண் டுவதொன் றிலலை
யனவர தமுநி றைநதே னயாவற்றேன் பிறவி யறறேன. 1040

பயமறறேன் போக மறறேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுபாவுறறே னெலலா மானே னொருசெய லறறேன் விண்ணு
ளிபலொத்த தெளிவாய்ச் சாநத மெய்தினே னென்றுன் மோகச
செயன்முற்றுங கடநத சிநதைச சிகித்துவ சபபோ மன்னன்.

அவவகை யிரண்டு பேரு மாததும தத்து வததின
செவ்விய விசாரத தாலுங தெளிதரு மொழிக ளாலுங
தவ்வறு நேய மிக்கோா தம்மிறரு முணர்த ஓறறு
வெவ்வன மோடை குன்று வேறற வெங்கும வாழ்நதாா. 1042

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையறறோா பற்றும் வீடு
மயலற விட்டுத் தென்றற கசைவுறு வடகுன றெபபாா
பயிலுட லொருகாற் றாளி படாவிபபா ரொருகா னீறு
வியனுற வணிவ ரோாகாற சநதன விரையே சோவார். 1043

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்நது தேமொழி வேநதை நோககிப
பிறிவுறு கணவன் சால வுதாரமாய்ப பீடை யற்றுன்
செறியெழில் விடலை யாகுஞ் செல்வமபூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ லவமாய்ப போமால வாழுந ரிலாமை யாலே. 1044

இழிவரு ஞானம் பெற்றோ ரியலபுறத தானே வநத
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணர்நத தென்னும
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற கான தொன்றை
யழிவறு மறிவி னுவிங் கமைத்துமென் றுளத்தி லெண்ணி.

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ளதரோ டியானு

மூலவற நிற்றல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெல்வா
மலைமிசை யிரவி போமகால் வருவனிவ் விரைவி லிஙகே. 1046

நீங்கரு முணாவி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோ
தேங்கமழ் மலரின் கொத்தைச் சிகித்துவ சனுககு நல்கி
யோஙகினள் விசுமபி லேகி யவனவிழி யுறுத மட்டிற
றுஙகிய குமபன மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மானான. 1047

இந்திர னிருக்கை யெய்நத வில்லமபுக கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின மன்னன் காரிய மாயிற செய்து
சநதிர வதனி மீண்டுங குமபனாய்த தலைவன் றனபால
வநதிழி வுறறுச சால வாடிய முகததன் போலாய். 1048

பனிபடா மதிய மென்னப பஙகய மென்னச சோமபி
நனிமுகம வாடிச சிநதை யபாவிலா னானுக லோடும
புனிதனு யகனு நோககிப பொருககென வருநதி யெநதாய்
துனியுறு கின்றா போனறாய் துயரென நுடைததி யெனறு.

ததநுவ ஞான முறறோா தளர்வுறா மகிழ்ரா கனுப
பததிரம பயினற நீயிற பறறுமோ வென்ற லோடும
குததிர மேனிக குமபன விளமபுறு குழலின பண்போற
சிததிர மாக வொனறைச சிகிததுவ சனுக்குச் செபபும. 1050

உடலுள வளவுஞ் சன்மேந தியத்துட னுறலசெய் யாரேற
றிடமுறச சமசித ததகே செறிபவ ராறிஞ ரலலா
சடாகளே யாவா தானே சாாவுறு மவததைை வென்று
விடநினைத தறிவி லாதாா வீணிலே மெலிநதுா நைவா. 1051

திலமுள வளவும போகாத தயிலமபோற றேக மட்டும
பலபல வவததைை நீஙகா பறறற விவறறைத தீாபபோ
ரலகிலா விண்ணோ வாளா லறுபபவ ரொக்கு மனறு
மலவுட லவததைை நீககிலததறகொககரும வாழ்வுண் டாமோ. 1052

ஒருபான் ஞானேந தியததுடனு மொருபால கன்மேந தியத்துடனும, வருமா றுளதா முடலுககு மலமோன முதலா மெல்லோருந,தேருள்பான் மையரா யினுநதேக வவததைைத் தீரா தென்றுணர்கை, யருகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே.

கற்ற வறிஞ ரறிவிலோோ ரெலலாங காணப படுபொருளா
யுற்ற படியால விதிவசததேத யுறுவா கடலி லுறுநீரபோ

ளித்த மறிஞர் சமபுந்தி நிலையாற் கைகா லசைதலினும்
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வர். 1054

இரங்கித் தேம்பி யறிவில்லோ ரின்பத் துன்பங் களின்மூழ்கிக், கூரம்பைத் திரள்க ளெடுத்தவற்றுற குறையா விதியைப் பின்செல்வார், நிரம்பப் புகன்றே னுன்பட்ட நெறியிற் றுன்பந் தனைக் கேளா, யரங்கட் குவமை யாநுன்ப மன்பாக குறைத்தா லாறுதோ. 1055

கொத்தா மலர்தரு தூவையகன்று குதித்து விண்போய்ப் பொன்னுலகின், மெய்த்தா தையைச்சேர்ந் திந்திரன்முன் மேவி மீண்டுங் குறவெண்ணித், தந்தா விண்ணின் றிழிந்திரவிந கருமேக காற்றின் நடநெறியா, லித்தா ரணிசோ வுறவருவா னெழிலெப் பந்தி லேகுதலும். 1056

ஏக னுற்ற றாரவாச னெவனு முனியை யெதிர்கண்டு
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முனிவன் றனைநோக்கி
நீக றுகத் தகிர்ந்தாய நெறிநீ பிறனை விழைபவாபோற்
போக னுறுக வென்றவனைப் போதா முனிவுற் றம்முனிவன். 1057

இதுசொல லுதலா லிரவிதொறு மெழிமேலந் திழையா யிருத்தியென, முதுவன்சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி முனிதாளாம், பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்குப் பாரதத னிமைய பின் முனிமறைந்தா, னதுகண் டொளிரொந் திங்களீனந்தே னணங் காந் தனமை யகலாதே. 1058

குருவா னவாமா தவர்முதலோர் கூட்டங் களகை கூசாம,லிருள்வாய் மகளா யெவ்வண்ண மிருப்பே னெனவெஞ் சிகித்துவசன், வெருவா தொழிநீ புலமமுதலான மேவு பபன்ன விதிவலியால், வருமே வருக வுடறகல்லான் மாசி லறிவிற் பற்றதே. 1059

அறிவா லுயர்ந்த நீதுன்பந் தமிழ்ந்தற்குரித்தோ வறிவற்ற, சிறியா ரன்றே வுள்ளயாவா ரென்று தேற்றித் தடமிற்றும், பிறியா வின்ப துன்பங்கள் பிறிவற நிருந்தா ரவ்வளவி,னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ ரோவான போலவெய் யவனொளித்தான். 1060

அந்தி வரனு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலை,
மூன்று மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன் றளாசசியொடு,
மிந்த வுடலவீழ் வதுபோன்மே லெழுந்தல லோனின் றியங்குதல்

போல், வந்து பெருநா ளொடும்பெண்மை மன்னு வென்னை வனைந்ததுவே. 1061

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொங்கை யெழுகின் றதுபா ராய்,சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான,காந் தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனுய்ச, சாந்த முறுகும் பனுமிருநதான் றலைவன் முனுந் தளர்ந்திருநதான்.1062

ஞான வானீ விதிநெறியை நன்று யறிந்தா யுறற்பால
தான துற்று லிரங்கலையென றரச னுரைப்ப வுயர்கும்பன்
றுனுஞ் சொல்வா னிளிசசெயலென் றப்பா விதியை யார்தடுப்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைதது. 1063

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றுர் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய விவ்வா றிராபபெண்ணு யிரவு போனுற் குமபனுமா
யாய கன்னி யழியாம லமாநதாள் சினனுட் ருடாலே. 1064

அன்னுள் குமப மேனியளா யரசன் றனைபபார்த் தொருபகலின்
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியலபினறி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னு ரையுமூ வுலகினுமியான் பேணே னனபாற் பெருமையினுல்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிசிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற தீங்குநல மிரண்டு மிலலை யெனலோடு
மனைய விருப்பே நன்றென்று னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப புரணை யின்று புரவலனே. 2066

திங்க ளுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விவாக மெனசசெப்பி
யங்க ணரச னொடுமேவி யணியு மணிபபூண் சநதனஙக
டுங்க மலையிற் கொடுவநது தூய்நீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப்
பொங்கு நெறியாற் கடவுளாதென் புலத்தோா தவத்தோர் கழல்
போறறி. 1067

கிரியை யொழியார் பலம்விருமபாா கிளர்கற் பகநல் கியவெ ண்பட், டுரிய தெனசசாத் தினர்வெய்யோ னுயர்நத வெற்பி னி டைசசென்றுன், பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா, லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப் போது. 1068

இவ்வா றுயர்மந் தரவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா வின்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வனங்க டோறுஞ்
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந திரிந்தார் தினமும் மூன்றில்
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்கூ டாலே. 1069

சென்று சென்று மன்னன் றேச நீதி நடாத்தி
யொன்றும் பாய றன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைபபோ மனைவி யான மாது
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றை நினைப்பாள். 1070

உற்ற போகங் களிற்பற றொன்று திவனுக் கென்றுந
துற்ற போகங் களினுற சோதிப போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வம்மொன் றிழைததாள
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கச சுரர்கோன் வனத்திற் றோன்ற. 1071

வந்த மகவான் றன்னை மன்னன் கண்டு வணஙகி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த
வெந்த வறமுன் செய்தே னென்ன விமையோ ரிறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான். 1072

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனுன் வநதேன
கனக வுலக முமக்கே கடவ தாமங் குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நின்று ரமபை முதலோர்
வனச வதன மலர மாததாண் டனைபபோல வருவாய். 1073

கற்ப மளவு மிருநது கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித் துய்க்கச சீவன் முத்தி மன்னு
வற்பந் தாழா தடைவா யழைபபான் வநதே னென்ற
சொற்பங் கினைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான. 1074

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றஙகென் றில்லை யெங்குஞ் சுவாக்க மெனக்குப
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனுல் வேண்டேன்
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றுளாப்ப. 1075

மடங்கி யமரர் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்ச
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யாலே
தடங்கண் மயில்கூ டாலே தனிசசோ தனைசெய் தனளே. 1076

திங்க ளூதித்த வளவிற செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
றுங்க வரச னிருபபத் தோகையன்னுள புறமபோய்க
கொங்கு மலரா னிறைநத கோல வமளி யொன்றிற
றங்கு மொருதூாத் தனைத்தான சயகுற பித்துப புணாநதாள. 1077

சநதி முடித்து மாதைச சார ரேறுந் தேடி
வந்த வழியிற புணாநது மகிழு மவரை நோககிச
சிநதை விகறப மின்றிச சிதத மகிழ்நதங் கவரை
முநத விடையூ றறறீா முபகரு மெனறு போனை. 1078

போகி மறைநது முகுந்தம போன பினன ரிவளும்
வேகி யாது போனென விகறப மினமை காண்பா
னேகி யமளித தொடாசசி யெழி லும வடிவுந தோனற
யோகி முனனா நினறு ளொ ருகலி நாணி வணஙகி. 1079

மதனி கைபபெயா மஙகையு மிவவணம் வருநதி
விதன முறறனள போனிறப வேநதனுஞ சமாதி
யதனை யுறறிருந தானறி வுறறவன பாாதருக
கதம றகதுளி புநதியான மெலலினக கழறும 1080

விரைவில வநதமெதன முயகரு டிய மகிணனே விடடு
நிரைவ ளைககையாய் மீண்டுமே பா யினபமே நிறைமென
றுரைசெய் காலையின மதனிகை யுரைசெயவா ளுயாநத
புரையி லாதவா பிழைபல பொறுபபது புகழே. 1081

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுவ
காத லோவெனி லெணமடி கருமமொன றறியா
ராத லாலென தருமபிழை பொறுததரு ளொனனா
போத பாரகன மதனிகைக கிவவுரை புகனறான. 108[illegible]

வானி லேமர புலோககினு முனிவெனக்கண் வாரா
தான மேலவா ரிகழ்வரென றன்னமே யுனனை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேநத
னீன மில்லதோர் சமமுறு பாாவையோ டிருபப. 108[illegible]

கண்டு நின்றகு டாலையுங் கருததினு னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும வேறற மாய்த்தான்
மிண்டு போகமுஞ செலவமு மேவிடா விவனைத
திண்டி றற்புயன ஞானததின் கரைகண்டு சோநதான. 10[illegible]

மறைதன் மட்டினி மதனிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானகு டாலையாய் முன்னிற்ப னென்று
விறைவன் முன்புகு டாலையாய்த தோனறவு மிவளைப
பொறையி னின்றவ னேக்கிநல வியபபொடு புகலும 1085

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதகு டாலைபோற வேன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக
கடிம ணஞ்செய்கு டாலைநா னெனமற்றுங கழறும. 1086

கும்ப வேடமு மதனிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞானததி னிலைமை
யிமபர் மாயையாற் சோதனை பண்ணினே னிவற்றை நா
கம்ப மின்றிய தியானததாற காண்குதி யெனன 1087

ஞான யோகமாந் தியானத்தா னரபதி நோககி
மான ராசசியங துறநதது முதலிவண் வநது
தான லஞ்செய்கு டாலையாய்த் தோனறிய தளவா
யீன மின்றியே யாவையு முணாநதன னிருநது. 1088

தியான நீங்கிநன் புளகமே நிறைநதனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத தயஙகுகு டாலை
குயாச லநதழீஇ நெடிதிருந் தொன்றுமேற கூறு
னியாய மனனவ னுநநதத தமிழ்நதன னிமிடம. 1089

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைததவ னுரைபபான்
முடிவில் பேரிருட் குகைநிகா மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனககெவா நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியறறுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 1090

வருப வககடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந
தரும மேயிதற் கென்கைமமா றுளதெனச சாறறத்
தெரிவை யோதுவா ளுணஙகுபல் கிரியையிற றியஙகுங
கருமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று. 1091

நீயி தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சஙகற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகறறினை யனமோ
தூய நாயக வென்னலும வேநதனுஞ சொல்வான. 1092

ஐய மற்றன ஞுசையற் றேன்பிறி வற்றே
னெய்ய விண்ணையொத தேன்பொருள் வடிவமாய் நடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் கிட்டையுற் றேன்சித்த மசிழ்சசி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன். 1093

சோதி மண்டலத் தெழுநததாய்ச சுவரினிற படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற் றிருபபதோா விளக்கா
நீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீாநது
யாது மேவிவிண் ணிறபதற கிணையொத்து நின்றேன். 1094

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைககக்
கண்டி லேனத ஞலெனைக கருணைசெய் குருநீ
மூண்ட கபபதந் தொழுதன னென்றவன மொழியத
தொண்டை வாயவன் மேறசெயல சொலலுதி யெனருள. 1095

கசன்கதை.

தெளிவின் மிக்குயா சிகிததுவ சன்கதை செபபின னிவ்வாறே யளிய நிற்றியா லருநதுய ரனுகலை யனையவ னெறிபோலக குளிாமு கசசுரா குருமக னுணர்நதன னதுகுறித் துணாகென்ன வெளிபப டவவ னுணாநதுள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட் டான். 1096

குரிசில கேடட லுமவசிட்டனங குரைசெய்வான் குருமகன் கசனெனபான, றெரிப ததடொடு பதபபொரு டெரிநதுளோன றேவர்தே சிகனமுனபோய், விரிபி றபபெறுங் கூட்டினின றுயி ரெனும் வெங்கரி புறமபோககை, குரிய வாறெது கூறெனக் கேட டனு முமபாமந் திரிசொலவான் 1097

அனதத மாமக ஙகளுக குறையுளா யகன்றவிப பவவேலை, கனத்த தோாசக லததியா கததினுற கடககலா மென்றேதத்,தன த்தை யாதியாஞ் சகலமும விட்டனன் றனியனுய்க கசன்சென்று, வனததின் மேவின னெட்டியாண் டிருநதனன் மறித்தவன் பிதா வநதான். 1098

வந்த தநதையை வணஙகியே சகலமு மாற்றியே யெடடாண்டு சிந்தை யற்றிருந துநதுயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று

நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென றுவன்றுமீ ளவும்போனான்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான், 1099

பானு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாறகால [தாதை
வான மொத்தனன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வனததின்மீ ளவுந்
யான வன்றனை யெய்தின னனபினு லடிதொழு தயாவெய்தி
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீததேன். 1100

யாது நீத்துமென் பாலினைப பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்,
தாதை கூறுவான மனத்தையே யுலகெலானு சகலமென றுரை
செய்வ, ராத லான்மன மகற்றுதல் சகலமு மகறறுத லதனாலே,
கேத நீங்குமென் றகனறனன் மநதிரி கிளர்கச னிதுசெய்தான்.

சித்த மேதென நாடின னறிநதிலன் றேகமா திகளெல்லாஞ், சித்த மனறெனிற் குறைசெயா விதனையான றீர்நதுமென் பயனெனனச, சிதத மேதெனச சூராகுரு விடததுறச சென்று கேட் டனுமனனான, சித்த மாவது நானெனச செபபுவா சித்தத்தை யறிவுறறேனா. 1102

உயிரக ளியாவையு முள்ளுற நானென வுனனுபா வனை தானே
செயிரசெய் சிததமென றுரைத்தலு மிங்கிது தீரபபதுமிகவனபாம்
வயிர மாவது தீரவதெவ் வகையென மறிநததுமா திரிசொலவான்
வெயிலசெய் துன்பமோ சிறிதிலையகஙகரம விடமிக வெளிதாகும.

அலாக சகருமுன் னிமைக்குமு னகங்கர மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைபபதென் னேகமா யநநதமாய்ப பரமசித் தேயாகி [குஞ்
குலவு சுததமாய் விண்ணினு நுண்ணிதாங குறைவிலாபபொருணிற
சலன மறறதைப பாவனை செய்துப சாந்தனு யிடாதீரவாய். 1104

சுத்த மிதனையே யாதலி லகஙகரந தொலைநதுபோ மெய்யான
தததுவ நதனை நினைதலாற சிததிலே சாறறகங கரமெஙகே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கனலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபததை நினைநதிவ னுனெனு நிசசய மறநிறபாய. 1105

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற றுண்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தககவிநநிலை நில்லென வுரைத்தனன் றலைமையா முபதேசம்.

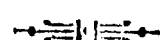
சீவன் முத்தனு நிலைமைபெற் றகங்கார தீர்நதென தென்னு
மன், மேவு முட்பநதம வீழ்நதுபோய்ப் புநதியில விகறபஙகளனைத

தும்போய்ப், பாவமுறறிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத லறநிற் பாய், கேவ லத்திந்த வகஙகரம் பொய்மமையாங் கெடுத்தல்பற் றுதல்வேண்டாம. 1107

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பறறவும போக்கவு நினைப்பாரா ரைய னேபர போதபூ ரணத திலே யயலொனறு வருமாறென் பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப பொருநதலபுன பிறப்பாகு மைய மினறிய வேகபா வனையினி லழுநதுதல பவநீரதல். 1108

மித்தையா புருடன் கதை.

இருமையோ டொருமை நீககி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மிதைதை யான புருடன்போல் வருநத வேண்டாங்
குரிசிலே யெனறு மொநதாய கூறுபொயபப புருட னுனே
னொருபய னின்றித தூனப முறறவ னுலைநத வாறென். 1109

ஞானமா மமுதி னுலே நலம்பெற நிறைநத தேனு
மியானறி வுறவித தனமை யியமபென விராமன் கேட்ப
மானமாா வசிட்டன் சொல்வான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக கதையான் சொல்வ தறவியப புளது மன்னே. 1110

ஒருதலத் தேகாந் தத்தி லுறறகு னியததி லுண்டாய்
மருவுமத் தலததி னிறபோன மாயையெந் திரம யததோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா னததோன் புன்மையா யிளமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புந்தி யுள்ளோன கேவல மிகுநத மூாக்கன். 1111

வானிலே சுருண்டு தோனறு மயிாசசுருண் மருத்த லததிற்
கானனீ ரென்ன வன்னுன் றேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூனிய மலாதொன் றிலலை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னுன் மறறவன் வளர்வு மாங்கே. 1112

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந தன்மை யவன்காணுன்
கூறு வானோ சங்கறபங் கூடி னுண்விண் ணினைபபேணி
யூறு படாமல் வைககுதுமீ துயர்நத தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச சேமிப் பானேர் வீடமைத்தான்.

அந்த மனையில் விண்ணினைவைத் தளிக்கின் றேமென் றதி லாசைப், பந்த முறறு மவன்வீடு படாகா லத்தா லழிவெய்தி,

பிந்த மருத்தாற நரங்கம்போ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிநதி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்ருன்.

நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங ககன்று யொருகணததி
லல்லா யாளு யெனவீட்டி ளுகா சத்துக கறபபுலமபிப [வர்
பொல்லா மனத்தான மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைததொரு
கொல்லா திதனி லிருத்துமெனக் கூபா காச பரளுனை. 1115

கால மதனுற் கூபந்தான் கழிந்த லோடுங கததறுற்ருன்
சால வருநதி மீண்டங்கே தனைககாப பதறகோா குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்நது கும்பா சாச பரளுை
னீல முகிலே யககுடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைநததுவே. 1116

நம்பி நம்பி யடைநததெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்
கும்ப விண்ணுக கழுததற்பின் குணட மொனறங கேகல்வித்
தம்ப மென்று தறபரளுப்ச சாரநதா னநதக குழிதனையுந
தும்பி கால மழித்துளதாற றுன்னு மிருளைச சுடாபோல. 1117

குண்ட விண்ணுக கழுததற்பின குலவு நாற்சா ரகஙகட்டி
மணடு மருள்கூர் தறபாளுய வாழ்நதா னநத மனைதனையு
மண்ட முழுதுங கொலகால மழிவு செய்ய வதறகழுது
சண்ட பவன னிடைபபட்ட சருகு போலத் தளாநதுலைநதான்.

தடளுர் நாற்சார்க் கழுததறபின் றறகாப பதற்கோர் குதிர்பண்ணி
யிடளுர் குதிரபுக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறபபிததா
ளுடனே குதிரவிண் ணினுக்கழுதா னெனறே வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சார மென்பவறறுற குறைவில காலந துயருறறுன். 1119

விண்ணை வீட்டி லடைததவளுப் வீட்டில் விண்டான் றுளுகி
யுண்ணே வுறற பெருநதுயரா லுழைக்கும பிழைககு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோவ திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யததின் வடிவானேன் புகல வீரன் புகலுற்ருன். 1120

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்ருய் மாயா புருடனையே
யையா விவன்விண் காத்தனனென் றறைநத தேதென் றருள்கென்ன
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான் மிதயா புருட னென்றவிவன்
மையார் முகிலே சூனியமாம் வானி லெழுநத வகங்கரமே. 1121

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்ரு னேனிற்கு

மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசமவருவதுபோன்
முந்துதோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றுன வடிவாய் முளையாதோன்.
கூவங் குண்டங் குடநாறசாா குதிரென பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழந்து
தாவ முற்று னுடன்றேறுந தனைக்காத் தனமெனன் றுகாச
பாவ னைக்கே நிலைபபட்டான் பாழே வருத்திப பதைத்தனனால்.

விண்ணு னென்றே சேமித்து விட்டா காச மாதிகளி [ாக்
னண்ணு மெலிவுற றிடுமித்தை யான்போல வருந்தா தொழிகமல
கண்ணு விண்ணின் மிகபபெரிதாய்க் களங்க மறறு நண்ணியதா
யெண்ணு லடங்கா வழிவிலசிவ மியலாத துமதத் துவநதானே.

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவாகரு மகபபடுமோ
விவ்வா றிருகக வுடலிறந்தா லிதயா காச மாததிரததை
வெவ்வா ளரசே நானிறநதே னெனறு மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா விசும்பு கடாதிகடாந தகாநத போது தணநதிடுமோ.

கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிநதா லுயிரழியா [யத்
தடவி தாஞ்சின் மாததிரமாய்ச சததாய் விண்ணி னுண்ணியதா
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொரூப மைநதா நானெனறு
படரு மனுபூ தியினளவே பயிலுங் குடமபோ னசிததிடுமால.

யாது மென்று மெவ்விடத்து மிறத்தல பிறத்த லிலதாகு
மோதும விவாத்த ரூபததா லுலகாய்ப பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறபபா வாபாவம பிறவாப பொருளென் றிடர்தீர்வாய்.

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மநிதத மவச மவிவேகம்
பாபத் துக்கு முதன்மடமை பவவித தழிவைப பறறியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகஙகா ரநதனனை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீககி லதுவே நிமலநிலை. 1128

விரதத்திரய கதை.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிபபடியே யறிவில் வையம்,
பேதமாய் வேறென்றிற பிறந்ததிலைக கயிறறிலராப பிறபப தே
போ, லாதபனில வேறிலையா தபமென்றே பாவிததோர்க் காத பந்
தான், பேதமற வாதபனும்பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே.

பொன்னில்வேற் றுமையன்று கேயூர மெனநினையிற் பொன்
ஞென்றேயா, மின்னதே நிருவிகறப மென்பரா விரவிவெயி
லென்று நாடின், மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்
விவித மாகத, துனனுநா நாத்துவமவிட் டறிவதிலா நல்லறிவிற்
றுணிந்து நிறபாய். 1130

சங்கறப மெனுமபுரண சத்திபினைத தற்பரமந தானே தன்னுற்
பொஙகுறற வாயுவலே வைசசெய்யு மாறுபோற புரிநத போது [ப்
சங்கற்ப விரியுருவா யபலபோலாய்ச சகவடிவாய்த நினைத்தா னுடி
பொங்குற்ற மனமாகுஞ சங்கறப மயமாமிப் புவியைக் காண்க.

தெரிபொருளென றுளதலல பொய்யுமல சொபபனத்தின்
றிரளபோற றேன்றுந, தெரிபவன்கேட் போன்சொல்வோன் பரி
சிபபோன மணங்கொளவோன செலவோண் மீள்வோன், புரிவன
வெல்லாநதானே புதிதுரு மலவெல்லாம பொருளென் றோர்வாய்,
புரிதருநின றெழிலெலலா மலமறுசின் மாத்திரமாம பொருளே
கண்டாய். 1132

பெருமபெரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற பிறிதொன்
றில்லை, வருமபொருளெல் லாமறிவின் கனதையா யிருத்தலிவ்
வைய மெலலாந, கருமபுபலே யறிவேயாந கற்பனைவே றிலலையாற்
காணப பட்ட, வருமபொருள்க டமிலறிவுண் டாதலினு லறிபொ
ருளு மனைதது மிலலை. 1133

ஆதலினுற பநதமவீ டெனகுளது வீடிதென வடுத்த பந்த,
மீதெனவெண் ணுவதெலலாம வலிநதகறறி யபிமான மிறையு
மின்றித், தீதுதவிர மௌனியாய்ப பொறிவென்று மானமதந்
தீரமே லோனு, யோதியநின் காரியஞசெய் திராமனே யகங்கார
மொழிநது நிறபாய். 1134

மோகத்தில் வருமையமெல்லாமபோ யறுதிநிலை முற்றும்
பற்றி, மாகததன மாபோகி மகததான தியாகியாய் வாழ்தி யெ
ன்ன, மேகததை நிகாவள்ள லிமமூன்று குணங்களெவை விளம்
பா யென்ன, யோகததை யுணர்முனிவ னக்குணமூன் றையுந்
தோன்ற வுரைக்க லுறறுன். 1135

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதனனைப் பிருங்கீசன் மோகம்
போக, வேன்றுபரம பொருளறியும் விருபபினு லேமகிரி வட
கோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ சங்கரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யிப்

பிறவி மயக்கை நோக்கித், தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையி ஞன் மோகித்துத் துவண்டே னென்றும். 1136

இச்சகமாம் பழங்குடிலி விளைப்பாறி நான்றிரிவ தெங்ஙன மென்று மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் வாயென்று மன்பாற்கேட்ப நிச்சயமா யரனருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமாத் தியாகியாய் விடுவை யென்ன.

செப்பியவிம் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகி யென்ற விபபரிசு விளங்கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கிசற் கீசன சொல்வான் வெபபமுறு மிராகமுனி வினபமிட ரறமபாவ மிகுமிவறறின் றபபில்பலா பலமிவற்றில விருபபமறச செய்வோனே தனிமா கத் தன். 1138

மோனமுற வகங்கரமு மானமுமற் சரமுமபோய் முடுகி வாடா, தீனமிலா தனசெயவோ னெங்கணுமன் பறசசாட்சி யென லா யிசசை, தானறவே காரியஞசெய வோன்வெருட்சி யானந்தந் தாக்கு ருதோ, ஞனசம ருயதமெதா ழிலா விடாசுககை ளுதயமுரு தவன்மா கத்தன். 1139

சனனத்தின் மாணதறி லுதயகறி லத்தமணங் தனினே ராகி, மனமொத்தோன் மாகதத னெனதலெளிவாய் மாபோகி மரபு கூறிற், சினமுறறுெரன் றிலாரீககா னெனறைவிரும பான்பகுதி சேரத் துய்பபோன், வினவுறற மாபோகி யிவனபெருமை [illegible] காம ளெம்பக கேளாய். 1140

மிகவெருவ லானநத மில்லவாய் மயக்கமே விளைபப தான, சுகமிடர்கள் புசிததவற்றுற கலங்காதோன் சராமரணங் தொடரு மாபத், தகலரசு மிடிகளுநன் றெனபபுசிபபோன் புளிப்புக்கைப பழற்சி யுப்புப்,பகர்நிறைவு குறைவுசம மாய்பபுசிப்போன் மாபோ கிப் பான்மை யோனே. 1141

உப்பினியல் பெணநன்மை தீமையிரண் டினுஞ்சமமா யொத் து நிறபோன், றுபபுறுமா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞு சொல்லக் கேளாய், தப்பிலறம பாடமிடா சுகமரணஞு சநநமெ லாஞ் சேரத் தள்ளுஞ், செப்பமுள புநதியுளோன் மகத்தான தியாகியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 1142

அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைததான தொழிலனைத்தா மறுதி யாவுந், தினைததாறு மேவாத புந்தியோன் றன்னைமகத்

தியாகி யென்ப, ரெனைத்தான வறமபாவ மனமனனத தொழிலித யத் தெலலாந தீர்நதோன், வினைததாய பிருவகேசா மகததான தியாகியென விளமபு மனறே. 1143

தெரிபவறறி லெண்ணமாயக காணுமினை யெவவளவத திரள்க ளெலலாங, கரிசறநனை றய்விடடோன மகததான தியாகியெனக கருணை யீச, ஞரியபிருங கேசனுககு முனறுளோ தினனிநத வுயாநத சோகதைப, பரிசயமுற றுபபிடித்தத துயமொழிவா யுலகளிககும பதுமக கணணே. 1144

நிததமுறு முதயமுள தாதியா ருவதனநத நிமல மேக
மததனைய பிரமமே யுளதுவிகற பததெணண மபலொன றிலலை
யிததிறமென றேபாவித த ழுககிலனுப்ச சுகமேவி யியறறுஞ செய்
சுததவிம லசசாநத முறவெலலாமேவுவாய சுதத வீரா. [கை

கிவகிடாதீர பிரமமாய்க கறடனையெல லாமேவிச செயகைக கொண
யோஙகியவித தாயபபரம ரூபமாயப பெரிதாகி யுயாமகததாய[று
வீஙகியபா வனையெலலா நிறைவதாய மெய்ஞஞான வீரா கிஞசி
லீஙகிலதென றுரைபபதா மாகாய பேததுவே யெனறுமுணடால.

அனனியமா வோரிடததி லிதுகிஞசி லெனவெனறு மசததுஞ சததுவ, துனனதுறு தெனறுளனை திடநிலைபா யகஙகார[illegible]டைததுநிறபா, யுனனுளளே முகமாகிப புறததினவரு வனைவெலலா மொருவககு செயது, பினனுதொழி விடாமேவா துருவமிலா வகநதையைப பிரிய வெனறான. 1147

இட்சுவாகுகதை.

அழுநது வசததி லிருபபோனை யமபு யததி னீரபோல
வெழுநத லோப மோகமுத லெகரும றமுமவன புறநலியா
முழுநது முததை முதறகுணஙகண முகததி லழகாயச சிறிதகலா
விழுநது பாவ மெலலாமபோ மிகுவா தனைககட டறுமெலல.

வேகந தேயு முலோபகுண மெழியுங காம வினையடஙகு
மோகம போயெவ கொளிததிடுமோ முடுகிக் கிளரா தைமபொறி
சோகந தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழுமாட்டா [கள
தாகந தீயக குளிரநதுளளே சமநதான றிடுமா லெவவிடததும.

ஊனா பிறவிக் கடல்கடப்போக் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நானா ரிந்தச் சகமெங்ங னுடும பரம னாரெது
மானா விடய போகத்தா லாவ தென்னென் றெனனுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாற்றுங் கண்டாய் சற்குணனே. 1150

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ
மங்கு முலக மெம்மட்டு மற்றி ருடைய தெத்துகால
மிங்கி தெதனு லெனவுணர்த்தி யேற்றிக் குறைந்த விப்பிறவிப்
பொங்கு மப்பகைகை வலைப்பகலும் புடபோ னீங்கும் வகைபுகல்வாய்.

என்ற லோடு மறப்புதித மெண்ணில் காலத் தோடேநீ
துன்று விவேக விசாலத்தாற் சொன்ன வினவே விதிப்பொருளைப்
பொன்று விகற்ப மெனறுமனுப் புகலவான சிறிதாக காணுமிவை
யொன்று மிலலைக் கந்தர்ப்ப வூரேபான மருப்பூ மியிறசலமபோல.

இஞ்சில காரணங் களுக்கெட்டாக கிளாவா னிலுஞ்சற் றுய்முடிவி
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மானமாவாம
விஞ்சு மந்தப் பெருங்கணனு டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம பகதி பாய்நது விளங்கிடுமால 1153

பிரமத் தினவா யொளியுருவாயப் பிறந்து பிறங்குஞ் சத்திகடாம
விரவிப் பிரமாண் டத்தினது மேனி யாகி நின்றசில
வுரவு பலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில
சுராபொற் பதியாய் நின்றசில தோன்று சகத்தி னிலையிதுவே.

பந்த மில்லை வீடில்லைப் படாதீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வயிக்கிய மிலலையிரண் டில்லை யறிவே வளர்ந்தெழுந்த
சிந்து தரங்கப் பங்கத்தாற் றிகழு கின்ற நீரபோல
வந்த மிலலா வறிவுருவே விளங்கு மயலொன் றிலதாகும. 1155

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழித்து நிலைநிற்பா
யந்த நீசங் கற்பனை வடைந்தாற் சின்மாத் திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 1156

ஆதி காலத் தெழுந்தபவத் தனையுஞ்சீவ ருழலகின்ற
ரோது மின்பத் துன்பமயக் குளத்துக் கொழிய வுனக்கில்லை
மீது தெரியா விராகுமதி மேவித் தெரிதல் போலவந்
பூதி யளவா முயிர்காணும் பொருளாற் காணப் படுமென்றே. 1157

கலைக ளாலுங் குருவாலுங காண்டற கரிய பான்றனே
தலைமை யான சாததிகளுசோ தனபுந தியினுற றனனலே
நிலையில வெளியா நெறிபோவார் நெறிசோ காட்சி களிறபுந்தி
செலவு பறறில் லாததுபோற றெவ்வாங கரணங களைககாண்பாய்.

இனைய கரணங் களைபபறற விகழத விரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதறபொருள்கண் மேவு மியலபின மேவிடுக
வனைய பொருளகள் புநதியினு லகல நீககி யதிசீதம
புனையுட் கரணத தினனுயெப போதும பரம மயமாவாய். 1159

உடனு னென்னும புநதிபிறப புறற கட்டா மொருகாலு
மிடாதீா வீடு விருபபுறவோாக கியலபன் றகு மிபபுநதி
திடமாங கிஞசின மாததிரமு மில்லாச சினமாத திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னணுவெனனுஞ சமமாம புநதி பிறபபறுக்கும்.

தெளியுநீரி லுடபுறம்பு செறியும வெயில்போற பொருள னைத்தி
லொளிகொ ளான்மா நினறிடுமா லுருவ மெலலா முடபுகுநது
வெளிசெய பணிக டொறுமபொன்னின் விசிததி ரமபோல விளங
லளிய வஙதல் லாவுருவா மானமா வுடைய சகமாதி. 1161 [கிடுமா

நாச வடவைக் கனல்படா நடுககஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற சகத்திரளா முடுகு நதிகள பலவுயிராம்
வீசு தரஙகத் தொடுபாய்நது நிறையா தநத வேலையையு
மாச மனனுசெய் யகத்தியனு மானமா வென்று வகததுணாவாய்.

தான லாதாய முன்சொன்ன சகததின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யானமா வெனப தறததளளி
ஞான சறபா வநதன்னை நனிமேற கொண்டு மறைநதோனு
யீன மில்லா மதிவேநதே யிசசை யான படிநிறபாய். 1163

தனஙக ளூடே துயின்மகவைத தாய்தான் மறநது மிகத்தேடி
மனஙகன் றுதல்போற சராமரண மருவா தமமை யறியாமற
செனஙகள் சலித்துக் கெட்டேனுன் செறியு நாத நிலாதவனு
னனஙகொள காயம போமளவி லழிநதே னுவா வென்றழுவார்.

மதியோ டிரவி கதிரவன்னி மணிக ளிறசே ரொளிக ளாடபோன்
முதிரு மரங்கள கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற
பிதிருந துளிகள் போறசாலப பிறங்கும பிரமத திடைதோன்றுங்
கொள் புநதி முதலாகக கறபி தஞசே ரிசசகமே 1165

அதுதா னறியார்க் கிடாகல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயைச் சித்தி ரத்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மக்கனையும் புணர்ந்து பிறிவற நிற்குக வந்தா
னிதமா யுயிரா யுயிர்காணு நிற்கு மயக்கு மிப்பாயையுமே. 1166

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிற்
பிரம கவச னிலைமுள பெரியோ னாகு நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற பொருளனைத்து
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 1167

இதுவே நன்றி தனமென்னு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியிலையெனத் தழிந்தா லிட்டுக் கவசமென
பொதுவாநலந்தீய கெனும்போத மபாவமெனனும் பொருவாளால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தா னெல்ல மனதில் வெட்டுதிடால.

நினைவான் முடிக்கு கருமமென்று நீண்ட பெரிய வன்காடு
தனைநீ நினைவின மையினாலே தடிந்து பரம பதமேனி
வினைதீருந்து விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிறபாய்
புனைகா ரிக்கு வாகுமெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 1169

உலகின் பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவா பொருளெனனுங் காக னழிவி நானெனனுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடி மவனே பரானந்த
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லானே.

சாந்த னுகி சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மனுமீண் டுரைசெய்வா
னுய்ந்த நூலா னல்லோரா லிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லெய்ந்த யோகத் துக்குமுதற் பூமி யிதுபோ கிக்கிலலே 1171

அபாவில விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றுகும
டயிலு நாலாம விலாபினியே படர்வா தன்னைப்ப பற்றறுக்கு
மயாவில சுத்த நலலறிவின் மபவா நந்த வடிவைநதாந [வே.
துயிலசாக கிரமபா தியிலலாத தொடர்சி வனின்முத தியுமிது

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றாலுறு
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தி யைப்போற் றிகழு மாறு முயர்பூமி
பிறவில் சமமா யறநொய்தாய்ப் பெரிது நன்றாய்ச் சாந்தமதாய
வெறிப துரியம் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியன்பூமி. 1173

மன்னு விடயம விடுதலினால் வாழு மிவ்வே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதமதென் [னுஞ்
மென்ன வுரைத்தார் சிலர்வேறே யிவ்வே ழவத்தை களின்முன்
சொன்ன வவத்தை யொரு மூன்றுந் தொடாச் சாக்கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 1174

சகங்கள் கனவிற் றோற்றரவாந் தன்மை நாலா வதுகனவா
நிகழா நந்த மொன்றாலு மொருந்த வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம் போத மின்மை வடிவாகித்
திகழ்ந்த வாறா மவத்தையினைச் சிறந்த துரிய மெனலாகும். 1175

துரியா மனவாக் கெட்டரிதாய்த் தனதே சுன்மை வடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பிரியா துளதே வசமான பிரத்தி யாகா ரத்தாலே
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளனைத்தும் போமாகில். 1176

முழுது வடிவ மாயொன்று மான்மா முழுது சத்தியினுஞ்
செழுமு நதியி லுவரிகளிற் கலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றுஞ் சறபா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணர்வாய்ச் சகல சகங்களையும். 1177

என்று மனுமீண் டுரைசெய்வா னிமைபந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெம்மட் டம்மட்டு நிகழ்சீ வபோ பெறுமான்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ் வாசை யுண்டாந் தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 1178

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத் திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யான்மா சேர்ந்திடுமாற்
றீதத மாக மேனின்றுங் கீழே பெய்துங் கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வான்மா. 1179

கனமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனநீ திதறது நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவர்யா ரந்த நவைசோ வனுசகரே
தனிவேன் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே. 1180

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனு ஞானென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
தித்த தௌளிகூ ரான்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற்பூரண வுருவ மாக நோக்குதியால். 1181

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவறறி லென்னே சொலபபட்ட
தோது மவையெல் லாநதடைதீ ருணாவின் விலாச மேநனமுந
தீதி லறிவு மாததிரமாந திறனுய்க காலச செயமபண்ணிக
கோதின் மனத்தோ டி.ருபபவன்சேர் குறைவில சுகததோ டெது
[நிகரே. 1182

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி விலலா வுருவி லறிவுருவ
மல்ல வான்ம வுருவமல வயலன் றுலக மெனநினேவாய்
சொலனு மிநதச சொரூபமுறத தொடாநத பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங காலமல புறதநோர் நிலேயன் றுயாமுதநி. 1183

அகங்கா ரததி னகமெனனு மோக மழிநதாற் பாவனேயா
மிகுமபோ பெற்ற பகுதியநத மேவு மிதுவே வீடாகுந [பம்
தொகுஞசாத் திரத்தின பொருணினேவிற றுவளவு நாநா விதவின்
புகுஙகா வியவேட் கையுமனேதது விகறபத துயரும் பொருநதா
[மல். 1184

அன்னுன் சமமா மழிவிலலா வான்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்னு கினுமொன் றடுபபவனு யெனனு கினுமொன றுண்பவனு
யுன்னு தெங்கா கினுமொருபா லுறங்குவோனு யாஙகவனே
பொன்னா பூமி முழுதாளும பூபா லனேபபோற பொலிவுறுமால.

வருணூச சிரம வாசார வழிநூ னடத்து நடைநீங்கி, யருகா வுலகின் வலேய கன்றேு னருங்கூ டகன்ற கேசரிபோ, னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப பிறககு நிலேநீததோ, ஞெருசோ பையைசசேர்ந தவனமழைபோ யொளிதத நாளில விண்டலம போல். 1186

தெளிவு கம்பீ ரங்கள்கிரி சோநத பெரிய சுனேபோலவன்
களிகொள் பரம சுகசசுவையாந தனபாற றுனே கலஙகாம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெலலாம விட்டோ னழிவின்றி
யொளிரு நிறைவோ னிருவினேவே றென்றுந தாககா ஞென்
[றணுகான. 1187

பத்தி பாய்நதுட் பறறுத பளிஙகு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்நதுட் பறறுதோன பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்
பத்தி யாலாச சிததாலும பகையா லுடலே யரிநதாலும
பத்தி பாசச லுறறதுபோற் பயிலு மகிழ்வு துயரறியான். 1188

துதிகள் கடவு ளோமங்க டொடர்பூச் சிபன்பூ சைக ளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப படுவோன மேவாதோ [போ
னெதிருந தன்னு லகோக ளிறையும வெருவா வகையிருப்
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன்.

பற்று முனிவு பயஞசுகஙகள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொறற வெவாகரும பிரமேயந தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெறற பிரமே யத்துறினும பெரிய மனத்தோன் காசியிறசா
வுறற பொழுது நாய்ககறிபபோ றுழைசாவுறினு முழுமபதங்கேள்.

ஞான மடைநத பொழுதிலிவ னல்வீ டுறறோன் மனமிறநதோ
னீன மான வகமபாவப பிராநதி யன்றோ விடாபநத
மான வீடா வதுமடமை பநத காரங் கெடலன்றோ
மான மிருந்த விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும. 1191

போறற வணங்கப பூசிககப புகழ வருநதிப போய்ககாண
வாறற வுரிபோ னெவனவனவன பிறவி யறுபபோக கனவாதனு
சாறறு மகததாற் றீாததததாற றவததாற றானத தாறகிட்டா
வூறற வறிவாற பிறவியறுத துயாநதோன் பததி தருமபபனே.

பரிநதிவ வாறு கறபிததுப பகவன மனுவாம பேருடையோன்
விரிஞசன றனது நகாததைப புக்கா னிககு வாகுவெனும
விரிநத புகழுமன னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
வரிநத கழறகா லிராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்வான்.

மானுவேடன் கதை.

குறிதீா வடிவாயப பிறபபிறபபிற் கொடுநீள் கால மயக்கறலாற
பிறியர வின்பத தறிஞனுககுப பேசுங குறியிவ வளவன்றோ
வெறிகூ ராசை சினமோகம விதன முலோப மாபத்துச
சிறிதா நிபுண நாளுமெனச செபபி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான்.

மறையோ னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனாய்
முறைதிா வதுபோற் சீவனென முளைத்தா னீசன் சிருட்டிதொறு
நிறைநீ டயிாக ளளவின்றி நிகழு மூலச சிததசைவாற
றுறைதோ றவைதாந தோன்றிடுமாற றொடாகா ரணமிங கிலதா
[கும. 1195

ஈச னிடையின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டானுஞ்செய்த
வீசு கருமங் களினாலே மேனமேற பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தினை செய்தி யிதுவாகு
பேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே. 1196

பரம னதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல லாமுண்டாம
விரவு மதற்பின் பவாக்கெல்லா மிகத்தானுஞ் செய்த கருமங்க
ளுரிய சுகதுக்க கங்கட்மக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமை தனிற்சோ சங்கற்பம் பேசு கருமங் களினமூலம். 1197

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய
முந்து சங்கற் பந்தவிர்ந்தான் முத்தி யதுவா மதுதன்னைப் [றினை
புந்தி யதனாற் பரிசயிப்பாய பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமூ
னைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

கொள்ளும் பொருளாக் கவும்வேண்டா கொள்வோன வடிவா கவும்வேண்டா, வெள்ளுங் கருத்தெல்லாநீக்கி யெதுவே யிதத தகுவாவாய, னள்ளும் பொருளான றினையிந்த நாளும் பொறிக ளுறிலாங்கே, தெள்ளும் பற்றுள் ளாதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில லது முத்தி. 1199

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதற்கு பிறப்பி லகப்பட்டாய் [றாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணுதென்னிற் பிறப்பகன
நிற்ப நடப்பப பொருட்டிரளி னினக்குத திரள முதலாகத
தற்ப முறும்பொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

பற்றி லாதென் னுண்ணுதியென பண்ணு நின்ற வெதைவிட்டி
யுற்ற செயவோன புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாணடோன
மற்று நலமேலா செனறபொருட் கிரங்கா வருவ மதித்தெண்ணா
முற்று நிகழ்கா லப்பொருளை முறைபா லெயதிக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோகை மையனமுதன மனத்திற பிணைத்த கயிறுகளாந
திதமா மனத்தை மனத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா
விதமா செங்கூர் விவேகத்தா லிருமபா லிருமபை யறுப்பதுபோல
விதமா மனத்தை மனத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே.

அழுக்கை யழுக்காற் கழுவுவாரோ லம்பை யம்பாற றடைசெய்வா
வழக்கு நஞ்சை யெதிர்நஞ்சான் மாற்று கிறபா மதிவுடையோ
ரொழுக்க முயறுஞன் றுளசிவாக குபயந் தால் சூக்கமெனன [ய்.
விழுக்க மாமென றுயாபரமா யிதுசோந் தந்த விரணடொழிப்பா

மேக மலையாய்க் கைகால்கண் மேவு மிந்த வுடற்றனை
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வுருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய பவபா வனைபண்ணுஞ்
சோக மனஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாதி வாகியமே. 1204

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசின மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன் பரவடிவா மூன்று குவது முண்டகமேபோற்
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலழுந்தி [டா.
மையார் முத்தற்சொல் வடிவிரண்டு மாற்றி யவைநா னெனவேண்

என்னு முனியை யிராமனும் பார்த்தெந்தாய் நனவு கனாச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றோன்று மதுவாந் துரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுபாந்த முனிநா யகவென்ன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முனியருள்வான்.

அகமென் பதுமென் றதுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றற்றதன் நிலைக்கே நிற்ற றுரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் றொழிற்குச் சான்றாகிப்
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம்

இதுதா னனவு கனவல்ல விடாச்சங் கற்ப மிலாமையிற்ப
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை நீக்கிற்ப
சதுரா விந்தச் சகநன்று தனது நிலைக்கே சமித்திற்கு
முதுஞா னிகட்கிங் கிதுதுரிய மூடர்க் குலக்கந் தரநிலையாம் 1203

யானு மெண்ண மற்றசமத்தா னெய்திச் சித்த மொருகாலு
மானு வினைசெய் யாதபடி யாகிற் றுரிய நிலைநிற்கு
ஞானு தீத னங்கிழவோ னெனினு ஞான நனிமேவ
மேனு ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய் மேதை களின்மிக்கோய்.

பெரிய வடவி பொன்றிடையோர் பெரிய முனிவன் மகாமவுனம்
புரியு நிலையோ னவன்றனையோர் பொருவில் வேடன் வந்தணுகி
யெரியு மெனைக் கணைபட்டொரு திங்கோர் நவ்வி யோடியதாற்
றெரிய வஃதெங் ககன்றதெனச் செப்பு முனிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முனிபார்த் தினியோனே
காட்டி லுறைவோர் சமநிலைமைக் கணணு முனிவர் கணநாங்க
ளூட்டு விவகா ரமபுரியு நவையாங் கார மாகிலாங் [ரே.
கூட்டு பொறியின் றெழிலெல்லாங் கொள்ளு மனஞ்செய் குவதன்

அதனு லகங்கா ரத்துருவா மந்த மனநிச சயமாகத்
திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக கிரசொப பனசுழுத்திப்
பதமா மவையொன் றையுமறியேம பரம துரிய நிலையானேம்
விதமாய்க் காணப படுபொருள்கள விமல துரியத திலவென்றான்.

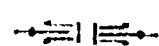
நீநின் முனிவ னுரைபொருளக டெரியா வேட ஞங்ககன்று
ஞத லாற்கே டுரியததுக கயலோா நிலையு முளதன்று
லேத மான விகறபமெலா மிறநத வறிவே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொனறு மிலலைக கண்டா யிராகவனே. 1213

கண்ட நனவு கோரமதாங கனவு சாநத மெனப்பெயராங
கொண்ட சுழுத்தி மூடமதாங கூறு மிமமூன் றவத்தைகளும
விண்ட மனத்தின் வடிவாகும விளமபு மிமமூன் றையுமவிட்டாற்
றண்டு மனமபோ மனமிறநதாற சததா யொனறுஞ் சமநிலையாம்.

அந்த நிலையே யோகிகடா மிரிதிற சாதித தடைகின்றா
வெநத துயாசெய் சஙகறப விகற்ப மிலலாத துரியத்தே
யைநத நிலையா யிடாநீஙவாய மககதா யுயாநத முனிவாராய்ப [ர்.
பநத மிலராய்ப பேதமறும பழையோா விடாதிப பதத்துறைவா

நிருவாணப்பிரகரணம்

எனைத்து ஞான நனனுலி னியமபு மறுதி யாமெதனனி
லனைத்துங கனவு காணபதுவே யனறோ வவிஞசை யிஙகிலலை
வினைததின் கவலை செயகினற வெய்ய மாயை தானிலலை
தினைததுன் பமுமற றுபசாநதத திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம.

சாநத மாகிச சிதமபரமாய்ச சமமாய நொய்தா யானமாவா
யேய்ந்து சததி யளவிலதா யிடுமபோ பிரம மெனுமிதறகே
சேர்ந்த பலநிச சயமபண்ணிச சிலாபா ழென்பா பரமேசன்
வாய்ந்த வுருவ மெனபாசிலா மாவிஞ ஞான மெனபாசிலா. 1217

எலலாஙீககி மகாமவுனத திருபபாய் நிருவா ணத்தினுய்ப,
பொல்லா மனமபோய்ச சித்தமபோய்ப புநதி போய்த்தா னென்
பதுபோய்ச, சொலலா வூமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வான்
மாவி, னில்லா யுள்ளே முகமாகி நித்த நொயதாய் நிறைமதியாய்.

கனவிற் சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று மெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச சையில்வந ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சிதத முண்டாகை
கனதுக கமதாரு சித்தமறிற் கனத்த சுகமாஞ் சிததநதை [ய்.
புனதுட் படுதததி புணர்வின்மை யாலே யொழிபபா புணாவுருவா

சோக நன்மை தீமைகளை சூழ்வுற றிருநதுரு சமமாகிப
பாக மின்றிக கறபோலப் படிந்து நிறபாய் பலபிறவி
மோக மகனு மவவளவு முயனுந் தனது முயறசியினு
ளுக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய். 1220

இநத வளவாந் தன்முபறசி யிடாநீ முடிவில் பதமளிககுஞ்
சிநது கலைக ணிறைமதிபோற சித்த வழுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின பொருடசார
முந்த வறிநது செயறசெய்யா தவனுப் முத்தி யெய்திடுமே. 1221

யோக பூமி யெழுகது முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விநதப பூமிகளை யடைநத யோகிக கெதுகுறிகண்
மோக மிலலா யுரையென்ன முனிவ னிராமற குரைசெய்வான்
போக வசனுசெல பவனமீண்டா னெனறு புருட ரிருவகையாம.

சுவாகக முததி களைவிருமபித் தொடரு மவாதவ குறிகேளா
யுவககும வீடே யெவவளவிற றுலக நடையே யுயாநததெனு
நிவககு மறுதி யாறசெய்வோ னெடுமபோ கததிற சேலபவனு
மெவாககும விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியலபினதே.

எறியுங கடலி னுகததுளையி லாமைக கழுததுப புகுவதுபோற்
பொறிவெம்பிறவி யநேகததாற புருடன விவேகி யெனபபிறநது
முறியும பிறவிப பயனிலதிம மோக மமையுஞ செய்தொழிலாற்
செறிவ தெனனே யிவறறுலே தினஙக ளெலலாஞ் சென்றிடுமால்.

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயாநது துபாதீ ரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி புள்ளோனே யடஙகத திருமபு மவனுருங [ளு
கழிவின் மயல்போய்ப பவககடலைக் கடபப தெவ்வா றெனவுன்
மொழிவில விசாரத் தாலவிரததி யுள்ளே யுறவ ளுள்வேண்டா.

உதார மான தொழில்களிலே முயனறு நாளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கிராமியமாங் கருமச சழககிற குசசரிபபன்
விதான கருமங களைசசெய்வன் விளமபான செய்த கருமஙகள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழிலபுரிவன்.

தீய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும போக வேட்கையுற்
ணேய நயமாய் மெதமென்று நிபுண மாகி யிடமபொழுதுக்
கேய வுரைகவுநரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவனாறுனே
யாய பொழுது முதறபூமி யான வொன்றை யடைநதவனே. 1227

ஒகக மூனறு கரணத்தா லுயாநல லோரைப் பின்செலவன் [ன்
மிகக நன்னூ லெநகணுமபோய் விருபபிக் கொணாநது பரிசயிபப
ஒறுகக சநந மறுபபதறகுத துணிநதிவ விசாரம படைததவனே
தகக பூமி யறிநதோனுந தகுமா ரியனு மறறவனே. 1228

இருளில விசார மெனுநாமத் திரணடாம பூமி யெய்தின னுஞ், சுருதி மிருதி நலவொழுக்கந தொடர்தா ரணைநற றியா னஙகண், மருவு கருமங களைகமேட்பான மாசில் விருததிப பொருணிகழததும,பெருகு புசழசோ பண்டிதரிற பெரியோர தம்மை யினிதடைநது. 1229

செறியும பதாாததப பிரிவறிநது செயயுந தனிரும காரியஙக ளறிவன செலவ மானமனைந கதிபன மனைவை யறிவதுபோன் மறியு மதமாற சரியமபி மான முலோப மோகமெலாம [போல.
வெறிது புறதவெய் திறுஞசிறிதாய விடுவன் பாமபு தோலவிடல்

மதியிவ் வாறுள் ளவனுாலல வனகு குருவா னலலோரா லறிகவ குயயப பொருளனைததி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர முதிரபற றினமை யெனபெயரா முநது மற்றைப பூமிதனைப புதிதா மலரின மெலலணைபோற பொருநதி யிறபன் பொலிநதவனே

உளள பபுயே நூறபொருளி னொழுககந திரமாய்க கைககொணடு தள்ளின முனிவ ரிடநதோறுந தளாவொனறிலலாமெய்ஞ்ஞானத தெளளு கதையி னொழுஙகுகளாற தீர்கக வாணு ளதுகழிபபன் பளளி கொளவு மிருபபதறகும படாநத பாறை யிடமாவன.

பாயு மனமா றியநலததாற பறறு வினபஞ சமமாகித தோயு மடவி களிலுலவித தொகக காலஞ செலவிடுவ னுயு நனனூற பரிசயததா லறங்கள் செயலான் மானிடருக் கேயு மிநதப பொருளுணக்க மிலஙகு முள்ள படியாக. 1233

உறறமூன்றும பூமிபைசசேர்ந துணாநதோன றுனேயனுபவிககும் பறறி லாமை யிருவகையாம பகுதது நாமிங் குரைசெயக்கேண் முற்று சாமா னியமொனறு முதிாநத சேட்ட மொன்றுரு [ய்.
மறறிவ விரண்டு மோரொனறி லிரண்டு வகையா மனுகுலததோ

பொருளக டமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்பே னல்லேன்
றெளிவோனுங், குருவு மலலே னெனபபற்றில் குணமாரு சாமா
னியவிரதகி, பருகு துனப மின்பமெலாம பண்டை வினையால்
வருமன்றே, யருளசெய் கடவுள் வசநதாரு மமைபபோ ருதை
லெனகெகஙகே 1235

கொலவ தான பொருநோயாங் கொடிய போகப பாபபெல்லாஞ்
செலவ மெலலா மாபதநூங கிடமாரு செததல பிறபபதறகா
மொல்வ தான நறபுநதிக குள்ள கவலை நெடுநோயாஞ்
சொலவ ஞால மெலாஙகாலன றொலைகக முயலும விடாதென்றே.

பண்ட மனைததின பறறறற பகாபா வனையுள் ளுறவுண்டாங[ககுக்
கொணட வுயாவாக கியபபொருளைக குறிபபா லமுநது மனதமேதா
கண்ட விதுசா மாளியமாங கவாபற றிலலா விநநெறியா
லண்டு பெரியோா கூடடரவா லறிவி லாமேதாா நீககதகால. 1237

தாரு முணாவி னுடனெளிவாற றகக புருட வருத்தததா
லாரு நனனூற பரிசயத்தா லஙகை நெல்லி தோன்றுதலபோ
லூாறு பிறவிப பெருஙகடலி னுயாகா ரணமாம பெரியகரை
தேரு ரலஙகன மணிமாாபா தெளியக காணகின் றனதிடமாய்.

செயவா ருனன் றீசனருன செய்வா னலதென் பழவினைதா
னிவவா றுன சொறபொருளி னெண்ண மெலலா நிசசயமாய்க்
கவவா ததிநா ரததகறறிக கலநத சாநத மோனநிலை
பெய்வான கருணை முகிலேமுன பேசு சேட்டப பற்றின்மை.

அகத்திற புறததின் மேலகிழி லாசை களிலா காயததிற்
சகததிற பொருளிற் பொருளலலா தவறறிற சடததிற றனியறிவிற்
பகுததுக கருதா அபசாநதம பயினறு நினைவற றொளியற்று
மிகுததுப பிறபபற றடிமுடிவின மேனமை சேடடப பறறின்மை.

மகிழ்வாம வாச மதுரமுடன வருநற றொழிலாங் தளிாமேவித்
தகவா மனததா னுனிசேர்நது தடையா முள்ளு நிறைநதறிவா
மிகுமோா கமல மடைநதுட்சோ விவேக விரவி யான்மலாந்து
பகாமுன் றுமிப பூமிதனைப பலமாய்ப பலிக்கும பறறின்மை. 1241

மோக மிலலா தவாசெறிவான முதுநல லறத்தின் சமுகத்தாற்
காக தாலீ யமபோலக கருததி லுதிககு முதலான
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுளளே யமுத முளையொப்பா
மேக விவேக நீபாய்சசி யிதுகாத் தளிக்கப படுமுயன்றே. 1242

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழவா ரென்முளைபோல் வருந்தி வளாகக நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிககிநத வொன்றே சநந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா மூன்றும் பூமி தனைபபெறலாம.

சேட்ட மெனசசொல் பற்றின்மை சோர்ந்தான் மூன்றும பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கறப வெண்ண மொன்று மில்லெனனக் [ன
கேடட குமர னுரைசெய்வான் கிழாங குலததோ னுணாவிலலோ
பூடடு தொழிலான பொலலா தான புகன்றயோக மிலலாதோன்.

அவனுக கெங்ஙனேயுண்டா மறைநத நன்மை யிதுசிறக [றை
விவண முயாபூ மியிலொனறை யிரண்டை மூன்றும வேறெனை
கவாவுற றடைநதோ னுயிரமாயநதாற கலநது மேவுங கதியேது
தவறிறபெரியோ யுரைபெனனச சானறவசிடட னுரைசெய்வான்

மூட ளுகிப பலகுறற மூடு மவனுக கேகமென
நீடு பிறபபா முதறபூமி நேரு மடடும பிறபபகலா
நாடு மிதுவன றியிறகாக தாலீ யமபோ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனுலே குறைவி னிராசை யதுபிறககும. 1246

அனறி நலலோா கூடடரவா லடுதத விராக மதுபிறககு
மொனறு நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறறபபா
துன்று மதனுற பிறபபகலுந தொகுநாற பொருளின சுருககமிதா
நினற யோக பூமியுட னிதன மடைநதோா நெறிகேளாய். 1247

யோக பூமி யம்சமவிடா துறலாற பழைய தீவினைபோ
மாக விமான மதறபினபு வநது கொடுபோய் வானவாவாழ
நாக முதலா முயாபதியி னனமே ருவினசூழ பொழினமுழையிற
போக மடவா ரொடுஙகூடிப புணாநது சிநதை களிகூாவன். 1248

அருநது போக மாயதவிறு லளவில பண்டை யிருவினையும
பொருநத மாயு மபபோது புவியிற பிறபபா யோகிகடாங
திருநது செல்வங குணஞசுததஞ சிறநத நலலோர் மனைபபிறநது
வருநதி முன்னம பழகுதலால வழுவா யோக நெறிநிறபர். 1249

விதமாஞ் சகத்தைச் சாககிரத்தின மிகபபோ தந்தீா புநதியினுற்
பொதுவாய் நோககு மதனுலிப பூமி மூனறுஞ சாககிரமா
மதுவே தனிககே வலமியோகிக காாி யபபோ பெறுதிறமா
மிதனு லிவனே யுயநதவனென றேததத தோனறு மறிவிலாக்கும்.

செயலி னுரிய மிகசசெய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னொழுககந் தனினிறபோ னியாவ னவனே யாரியனு
முயலு மொழுக்க நூறசிதத முநது நிலைமை விவகாரம்
புயலி னிறதநோ யுளளபடி பொருநது மவனே யாரியனும். 1251

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
தழைதயு மூனறு வதிறபலிக்குந தனியா ரியனுந திறமியோகி
யிதனி லிறநதா னெடுஙகால மிருநது சுத்த சங்கறபத்
துதவு போகங களையருநதி யோகி யாய்மீண் டுறபவிபபான். 1252

மூன்று பூமிப பரிசயததான மூடத் தன்மை யிறநதுழியே
யானற ஞானே தயமுண்டா யாதி யநத மறவிரிநது
பூன்ற மதியி னுதயமபோற பொலியு மனத்திற போதமுற
வூன்று யோகத துடனசோநத வுளள முடைய யோகிககே. 1253

சமம தாகச சொப்பனமபோற சகதநி லனைத்து நோககிடுவ
ரமா நாலாம பூமிதனை யடைநதோா முதறபூ மிகணமூனறுங
குமா னேசாக் கிரமாகுங கூறு நாலா வதுகனவாம
விமல சிததனு சரறகால மேக சாலம் போலிறககும். 1254

சிறக்குஞ சறபா வநதாமென சேட மாக நினறிடுவா
பறககுஞ சிதத மிறததலினுற படாநத விகறப மெலாந்தோன்று
வுறககுஞசுழுததிப பதமென்ன வுரைக்குமைந்தாம பூமியிறபோய்
நிறகும விசேட மனைத்துமற நிறப னொனறு நிலைமட்டில. 1255

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளொறியா நினற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுததிநிலை யாகி நிறப னனவரதம
பொருவி னுண்ணோக குட்டிறபன் புறததிற றொழிலிற புரிநதேயு
மொருமையுபசாநதததாமேல யுறககமிகுநதோன போறறெரிவன.

அழுநது துரிய மெனுநாமத தாறும பூமி யடைநதொழுங்கி
னெழுநது பலவா தனையிலனு யிபபூ மியிலே பரிசயிபப
னுழைநது நானென் பதுமெனனு ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிநது வெறிதே நினைவிலனுய்க காணு னிருமை யொருமைகளே.

செறியு முடிசசு மையமுமபோய்ச சீவன் முகதத சுபாவத்தா ல், வெறிது விடன் றியுமவிடு விளைநதோ வியததின் விளககொப் பான, பிறிவில விண்ணில வெறுஙகுடமபோற பிறிது புறனுட் சூனியமா, பெறியுங கடலி னிறைகடமபோ லெஙகும் புறனுண் ணிறைநதிருபபன். 1258

இவனே யுள்ளதாய்ச் சிறிதாங்கே யிவனே சிறிது மிலனுவன்
றவனு வாறும் பூமியிலே தனினின் றேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலின்றி யடையு முத்தி யதுவாகுங்
கவர்சாந் தமுமே மொழிகெட்டாக் கனபூமிகளி னெல்லையிதாம்.

குலவு முடற்றீர் முத்தியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்
சிலர்நற் சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலருன் னியமென் றுரைசெய்வ
ரிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைந்த கால மெனப்பர்சில
ரிலகு பகுதி யென்பர்சில ரெவ்வவே றாக விசாரித்து. 1260

அயலோ ரான்ம விகற்பத்தோ ரவதா னத்தோர் பேதத்தோ
ரியல்பா லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பா மொழிந்த பூமி யினைவேழு
மயறீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருந்தத் தகு சித்தும வாராதே. 1261

மிகவு மத்து மதம்பொழிந்து மெத்தென விளித்தா நடையு
டைத்தாய்ப், புகர்கொ டுக்கைகை நுனிபற்றிய பொருட்கோட டிணை
சங்கிலிநிகராம், பகடுண் டனாத்தம் பணைதுமது படுக்கப் படுமேம
லப்போழுதே, சுகமாய் விரைவி னரொகட்பபா சொன்ன பூமிப
பரப்பெல்லாம் 1262

வழியுங் கடமாக் களிற்றதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயரா போகக்கத்தி லிவனே சுபட் டெமென்ன
மொழியுந் தவனே நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமாக்களமே
தழியும் படியே துறைவிடமே தருளவா யென்று னருண்மூர்த்தி·

இராக வாக்கு முனிசொல்வா னீதுணை டாக வெனலவடிவாயச்
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள் சொரிமா மத்தவெங்களிறு
தேக மென்னும் பெருங்காட்டிற் றிரளாகு செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மத்த விந்தியமாம் வெங்க னாகளை யுடைத்தாகும். 1264

இனிது நாவா லுரைசெய்பு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்
பனிவல் வினைக்கோ டிரண்டுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மனிச மெங்கும் படாவடிவா மறிவில் பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோப பூமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே. 1265

வெற்றித் திறமுந் தோலவிகளு மேனமே னலகி யிச்சையெனுஞ்
செற்றக் களிறு தீனாகளாஞ் சீவத் திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத் தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்சு மதிசங் கற்பங்கள்
பற்றும் பிறவு மிதனபெயராய்ப் பண்ட மாயனெஞ்சுளளிருக்கும்.

நிலைமை யென்னு முபர்கணையா னிறைந்த வலியால் விண்ணு ததாற், றலையில பொருளிரா வையுமாகித் துன்னியொன்று மிசைசதனை, புலவி லெல்லா வகைபாலு மியோகி வெல்வ துத் தமமா, மலைவோ டீதுண டாகவென லகததே தழைநகி லது கேளாய். 1267

பேசு மிதுதா னிறப்பளவும் பிறப்பா நசக விதிசினைந்தா
ருச மடையா திராகவனை ஞானச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாச முறவி துணடாக வென்று படரு மனந்தானே
பேசு பிறவி யிம்மனத்தி னிறவே முத்தி யிவ்வளவே. 1268

மருளு மயறீர் விமலன்பால் வடித்துத்த தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ணு டியின்புறத்திற் றபிலந் துளிபோ விளைபாருந்
தெருளு முணர்வா விமமோகந் தீர்ந்து விசனை யங்குரமா
புருவ மனங்கிஞ சிறுந்தோன் றுணர்வி லாமை மாத்திரத்தால்.

ஊறு வனத்தந் தருமிசனை பொருகால வரினு மயமோதே
யாறு விடப்பு துணர்வினமை யான வதனு லறுத்திடுவாய
கூறு மிசனை பலவடிவாய்க் கோதத தெனினு மிவவுடலின
மாறு தான வாதனையை மாற்று நிராது வுணர்வினமை. 1270

தளரு முடியின் றியினித்தசை சவத்தின் றிரளை விருப்பறலபோ
றௌரு நாமபிரதநி யாகாரத திருத்தி ஞால வாதனையை [ற
களரு மிசனை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
புளரு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி. 1271

எனதீ தெனனு மறிவுதனை யிடாகற பனையென றுரைசெய்வார்
கனமா மறிவின் பாவனையாற் காணப தெல்லாங் கைபகலி
லனகா திபனே கறபனைக ளறற தென்று ருயாநலலா
மனமா நினைவே சங்கற்ப மனத்தி னினைவற றதுசிவமே. 1272

ஒட்டி யறிநத தறியாத திரண்டும பாவிப பதுநினைவாம
பட்ட மரமபோ லிவையிரண்டிற் பற்று நினைவு தனைமறந்து [பது
வட்ட மிடுமியா வையுமவிரைவின மறந்து சான்ற மறிவுடைத்தா
திட்ட முறததோன றுதலிலலாத திறத்தோ ளுகி நிலைநிறபாய். ()

கேளா நின்று னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினாலே
தோளா துயரக கைபெடுத்தும் தோன்ற நின்று சொலகினறு
மீளா தான வசங்கற்பம விமல மான பரமபதம
வாளா வுயிரை பாவிக்க மாட்டா ததனை யெனமம 1274

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனதிருதா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூணு வாளா விருந்திடவே.()

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தனு சங்கற் பந்நீர்ந் ததுமுத்தி
பங்கற றெலலை யழிவலைவு பவமற ருறு மறிவுருவே
துங்கச சகங்க ளௌனநோக்கிச சுகமெய படியப படிநிற்பாய் 1276

ஒழியா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப ஞானாவின்மை [வா
கழியா யோக நிலையினறுய்க் கவர்பற றொழிதத்துத் தொழிலசெய்
யிழியா தியறறப படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான மிகவு மதினமயமாய வலலை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி.1277

எனக்கி தென்னு முணாவுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வின்
யனாத்த மில்லா வீட்ளிக்கு மாசை யேதிங கதுசெய்வாய் [மை
சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாநதஞசுபஞசித துருவென்னுங்
கனத்த வந்த வொருநிலையே கருமத தியாக மிராகவனே. 1278

என்று வசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னெனறு வான்மீகி
சொன்னு னுாற யிரங்கிரந்தத தொகைபாற பரத்து வாசனுக்குப
பின்னு ளதிலா றுயிரதனதைப பிரிதகா னிவ்வா றுலகுய்யப
பன்னு மறைதோ கானமீர பண்டித தபபோ பரமகுரு 1279

சாத்தி ரததிற பெரியதிது தடாகா வியததிற் பெரியதிது
மாதத்தி ரததினை மெய்ஞ்ஞான வழிபாற பெரிய திதுஞான
நேத்தி ரத்திற பெரிமேயாகரு நிதிபோற பெரிய திதுகதிரோன்
கோதத்தி ரபபொற் பாத்திரததிற குதித்த வமுதாம வாசிட்டம

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
புலகா விராமன் மிகவாழி புபாவான் மீக முனிவாழி
நலமாா பரத்து வாசமுனி நாளும வாழி வாசிட்டம
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தபபோ முனிவாழி. 1281

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பரவோ, விராமன் கமலப பதந்துதிக்கோ வியன்வான் மீகி பதமேதலோ, பாமன் கீரத்திப பரதநுவசன் பதமே பழிசசோ வாசிட்ட, நாமம பெறுநாற் பதம்வியக்கோ நான்சொ பதத்தை நன்றென்கோ. 1282

பரம மேனி வசிட்டமுனி பசனை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞான முணாவிதத பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக கறபளவே சீவன முததிப பதஞ்சோவ
ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுபே றெங்கு னுரைபபதுவே. ()

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயணம்.

எவனுளந் தன்னிலே யிலகுஞ் சிதகொளி
யவனவ னியினுள விடய மாகிய
பவமுறு சாககிரம பயினற நிததரையி
னவமுறு கனவுபோ னயநது காணுமே. 1

ஆயவிப பிரபஞச மவிததை மூலமா
மேயது முடிவினும விலகுஞ சூனயமாய்ப
பாயவிம மததியிற பயனின் ருதலாற
றாயநல் விவேகிக ளேசச மெனபரே. ()

முனனமு மிலலை யிநதத் திருசிய வத்து முறறும்
பினனையு முடிவி லிலலை பிரிததிடி ஞத லாலே
யன்னவை மத்தி யதது மபாவமென றறிநது கொள்வாய்
பனனுறு கனவு போலப பாாததிட வேணடு நண்ப. 3

ஆவதாற் சித்தந தெளியுமட் டந்த வறபுத சகுணமா நிறைநத
தேவதே வனைநீ யுபாசனை புரிதி திகழுபரி பாகமுண் டாகிப
பாவமில பரம தததுவ நிலைதான் பலிததிடும நிாவிகன மாக
வேவமில சுருதி சமமத மிதனை வியறறுக சிரததையோ டெனன.

இத்தகு சிவோபா சனையினாற் சுத்த மெய்திய மனதிடத்
தாலே, யததகை யனேக மோகவா ரமப மணுகுறு தமசினைச்
சயிததே, யுததம குருசாத திரவுப தேசத் துறுவிசு வாசவம
மனததா, னிததமா யோக நிலைபெறக கரணைந தியநிரோ தன
ஞசெய வேண்டும். 5

அம்முறை சமாதி கணபபொழு தேனு மமர்மனத் தாற்பரா
ன் மாவை, யிமமையிற றரிசித் திடவத ஞலே யிவண்முனந தம
சினுன் மறைநத, வுமமுயா புநதி யிரவிரு ளகல வுயர்கதி ருதயம
துண்டாந, தமமிகு கரும முயறசியே தராதோ சார்நதிடாச
சிவனரு ளிலதேல். 6

அனேகசந் மாநதிர புண்ணிய பலதநா லடைநதிடு ஞான மங் கதனே, மனேதெளி வுடைய ஞானியா முததா மகிமையா லனுமிதித் திடலா, முறைதசத் துருவா மெககரு மததா லுறறிடு மிசசமு சாரந, தனுஅமித துருவாங கனமமே முததி தருவதா மிராகசீத திடினே 7

எதுபரி யநதம வெளிமுகப பாாவை யிருககுமவ வளவுமே விகற்பத,திதியுறு பிரபஞச பாவனே தோன்றுஞ செழுஙகட லலே யசை வுளதே, ஓஙைநதிடுங கரையை யொழிநதிடி னிலேதந வுதகமே போலுமெய்ப பிரமஞ, சுதநதர வடிவாய் நிறைநதிடிற சோகந தோனறிடா தெனததுணி மகனே. 8

தரங்கநின றலேகருந திரணமே போலச சநதோடம விதன மென் றிவறறி, னரநதைசெய பங்க முறசாக மெனனு மலேக ளாற பவககட லலேவோா, நிமபெறு பெரியோா குழுவோடு மெண்ணச் சோநதிடாா திறபெற வேண்டி, னிநதர மனேவா யுவையகத் தடக்கி நிாசசல னமபெற வேண்டும. 9

ஆகிய விராடடு விரணிய கருபப னவனியா கிருதனு மூனறு, வாகிய தால சூககும மூல மருவுறு சமட்டியாஞ சகத்து, யோக மா மவததை மூனறெடும விடுதது மொழிநதிடு துரியமாய் நினற, சோகமில் பிரம பதமது கிடைககத தொடாபினிற றியானிகக வேண்டும். 10

ஆதலாற சகல கருமமுமம விடுதசீத யானமாவில விருபபுற விருதத, றீதுசம சாரச சதகரச சுழறீா செறிஞானே பாயமெ ன் றியாமே, யோதிய துணைாநது முமுட்சுவா சீயு முஞறறிடு போதெவை தோட, பேதமுனை டாகா தவறறினே யாய்நது பிறழ் தாா.தியறறிட வேண்டும. 11

தேகமிந திரிய மனம்புநதி பிவைறறிற சிறநததன் னுதிய நா ன்கு, பாகமாங கோசா றீநவா னநதம பகாதிற சிறநதது பிரம, மாகுநா னெனசசி வாததுமா தனனி லனுதினந தியானமே புரிய, வேகமாம பிரம சொரூபானம ஞான மியைதா முததனுகினறுன.

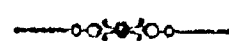
சீவனெப் போது சர்வபூ ததகுஞ் செறியாத்ம னுகிய தனே யு, மேவுறத் தன்னுட் சாவமாம பூதம வேறுபா டறககாணின் முத்தன், முவுறுஞ் சாக்கிரஞ் சொபபனஞ் சுழுததிக தானமூன்

றும்விடுத் தப்பா, லாவதாந் துரியா னந்தமா பதத்தை யடைந்திடின முத்தனு குவனே 13

மேவுமிச் சீவன் றனக்குள சாக்ரம் விதித்திரு சொப்பன மூல
மாவதா யிவா சனையொடு கரும மஞ்ஞான நித்திரை யாதி
யோவுற நீங்கு சுகாத்மிகை யாகு முயர்தரு துரியம தென்னு
மேவமில் பரம மாயிருந் திடுத லிசையோக முடிவான சமாதி. 14

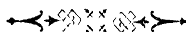
சாத்திர விசாரங் குருவுப தேசந் தனத்தநு பவவாக்கி யார்த்த
நேத்திர மாக வப்பியாசிக்க நிலைத்திரு சகலசித் தியுமாகு
சாத்திய வேத நியதியீ தெல்லாஞ் சங்கற்ப விகற்பமும் விடுத்துப
யாத்திய மாக நிரந்தரம் பழகிப் பட்டமன நிலைபெறக் கடவாய்.

பிரத்தியட் சமதா மிந்தமா ஞானம் பிரயோச னங்குருசிடாக்கு, விரித்திட வேண்டி யிவ்விரு வாக்கனு மிக்கரால் புடையரா யிருப்பின், றரித்திடற் குரிய கைவல்ய ஞானந் தருமபுருடார்த்தங்க ளனைத்தும், பொருத்தமா யடைதற் குரியரா குவார் மேற்புகன்றிடி லொப்பிவாத கியாமே. 16

ஸ்ரீ சொரூபானுபவ சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சொரூபவுந்தியார்.

காப்பு.

கிஞ்சின் விரிவாக்கிச் சீழ்மே னடுவாக்கி
நெஞ்சி லறிவரிய நிண்ணயமாய்—மிஞ்சியரு
ளுள்ளபொருள் சிற்சொருப வுந்தியா ரைப்பாடிற்
கள்ளமறப் போக்குவிக்குங் காண் 1

நூல்

சொல்லற் கரிய சொரூபன னிட்டருக்
கல்லற் பிறப்பபேதென் றுந்தீபற
வவாசரு வேசமென் றுந்தீபற. 2

ஏக சிதாகாச வெல்லை கடந்தவர்
மோக மிறந்தாரென் றுந்தீபற
முத்த ரவரேயென் றுந்தீபற 3

காட்சிக்கெட் டாதொன்றைக் கண்டு தெளிவார்க்குத்
தாட்சி யணுகாதென் றுந்தீபற
தானவ னுகுமென் றுந்தீபற. 4

எட்டப் படாதொன்றை யெட்டிக்கொண் டார்களுக்
கெட்டப படாதகின் றுந்தீபற
யெல்லா மவரேயென் றுந்தீபற. 5

தன்னுருக் கண்டு தனிபபட்ட ஞானிக்குப
பின்னுரு விலலையென றுந்தீபற
பேத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 6

நித்திய னநத நிலையறி வாருக்குச்
சததியந தானுமென் றுந்தீபற
சாநத சொரூபரென் றுந்தீபற 7

எல்லா மிறநத விடங்குரு வாங்குரு
சொல்லாமற சொனனதென றுந்தீபற
சுத்த வெளியதென் றுந்தீபற. 8

சுட்டுத லற்றுத் துரிய மிறந்தபின்
கட்டுக குலைநததென றுந்தீபற
காவலா காசமென் றுந்தீபற. 9

கண்டது சிறசத்தி கொண்டது தான்சிவ
நினறது மிரசமென் றுந்தீபற
நினமல வாகாச முந்தீபற. 10

தர்ப்பணச் சாயல்போற சைதன்னி யந்தன்னி
லிபபிர பஞசமென றுந்தீபற
இல்லை யிதுவெனறே யுநதீபற. 11

சித்துத்தா னென்றுசித் தேசக மாக்கண்டோர்
சத்துத்தா னென்றவ ருந்தீபற
சங்கை யிறந்தாரென் றுந்தீபற. 12

நானென் றிருந்தானின் றுனென் றறிந்தபின்
றுனென்று கண்டாரென் றுநதீபற
சந்தேகந் தீர்ந்தாரென் றுநதீபற.

ஆங்காரங் கெட்டு நிராங்காரம் பட்டபின்
போங்காரங் கெட்டதென் றுந்தீபற
உள்ளதே யுள்ளதென் றுந்தீபற. 14

தோற்றுவ தெல்லாஞ் சுபாவ மெனக்கண்டோர்
சாற்றும் வகையேதென் றுந்தீபற
தன்னை யிழந்தாரென் றுந்தீபற 15

ஏகா சனங்கண் டிருந்தமெய்ஞ் ஞானிக்கு
போகா சனமேதென் றுந்தீபற
ஒடுங்கிற்று வையமென் றுந்தீபற 16

தன்னைச் சுபாவ மறிவென் றறிந்தவர்
பின்னைப் பிறவாரென் றுந்தீபற
பேச்சுக் கிடமற்ற றுந்தீபற. 17

பஞ்சகோ சத்தைப் பகுத்தறிந் தோருக்கு
நெஞ்ச மிறந்ததென் றுந்தீபற
நிட்டைய தாகுமென் றுந்தீபற 18

ஆத்தும தத்துவ மாந்தன்னைக் கண்டபின்
கோத்து நிறைந்ததென் றுந்தீபற
குறையவர்க் கில்லையென் றுந்தீபற. 19

அந்தக் கரண மறிந்து துறப்பார்க்குப்
பந்த மிறந்ததென் றுந்தீபற
பாழ்வெளி யுள்ளதென் றுந்தீபற 20

சத்த மிறந்த தலந்தனிக் கண்டபின்
புத்தி யிறந்ததென் றுந்தீபற
போத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 21

தேகாதி யன்றெல்லாஞ் சித்தெனக் கண்டோர்க்கு
மோகாதி யில்லையென் றுந்தீபற
முத்தி நிலையதென் றுந்தீபற. 22

ஏக நிராமய மென்றறி ஞானிக்குத்
தாக மிராதுபின் னுந்தீபற
தன்னனு போகமென் றுந்தீபற. 23

சொல்லற நின்ற சுகாதீத ஞானிக்கு
இல்லற மற்றதென் றுந்தீபற
ஏக சிதாகாச முந்தீபற 24

எல்லாம பரமார்த்த மென்றறி ஞானிகள்
சொல்லா ரவருண்மை யுந்தீபற
சொன்னா றெரியுமென றுந்தீபற 25

ஐய மிறந்தறி வானந்த முற்றபி
னுய்யப் பதமேதென் றுந்தீபற
உண்மைய தாகுமென றுந்தீபற. 26

துச்சயன் றிகத்துச்சந் தானென்று கண்டபி
னச்ச மிறந்ததென றுந்தீபற
அறிவானந்த மாயிற்றென றுந்தீபற. 27

ஆனந்தங் கெட்டு நிரானந்த மானபின
னானந்த மானதென றுந்தீபற
தடையற்று நின்றதென றுந்தீபற. 28

கூடல பிரிதல குவிதலற் றோநெஞ்சு
நாடல பிரிந்ததென றுந்தீபற
நானற்ற போதமென றுந்தீபற 29

எல்லாஞ் சுகவடி வென்றறி ஞானிக்கு
எல்லாஞ் சுகமேயென றுந்தீபற
இச்சை யிறந்ததென றுந்தீபற. 30

பற்றற்ப பற்றிப் பந்தப்பற்று நெஞ்சத்துக்
குத்தர மற்றதென றுந்தீபற
ஒப்பனை யற்றதென றுந்தீபற. 31

உண்டில்லை யென்ற விருவகை நினைவொன்றாக
கண்டது மிச்சமென றுந்தீபற
ககன வடிவதென றுந்தீபற. 32

ஒப்பற்ற வொன்றை யுணர்ந்தமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
செப்பாத கருவதென றுந்தீபற
சித்தே பிரமமென றுந்தீபற.

இறக்க னத்தொனறிச் சோந்தமெய்ஞ் ஞானிதெஞ்
சொக்க விறந்ததென் றுந்தீபற
உணர்வொன் றிருந்ததென் றுந்தீபற. 34

உன்னு திருந்த விடம்பொரு ளாமெனச்
சொன்னா னருங்குரு வுந்தீபற
சும்மா விருக்கவென் றுந்தீபற. 35

நினைந்து நினைவன்றியே யில்லை நானற்றபின்
பினைந்து நினைக்காணேனென றுந்தீபற
பெரிய மவுனமீ துந்தீபற 36

மெய்மைமெய் யென்று விரிந்தறி ஞானிகட்குச்
செய்ய கருமமே துந்தீபற
சிவன சிவமென்றே யுந்தீபற. 37

சித்தப் பிராந்தி தெளிந்தநல் லிடத்துச்
சுத்த பிரமமெனா றுந்தீபற
சொல்லொணா தானந்த முந்தீபற 38

சித்துருந் தானாய்த் தெளிந்தமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்துரு வில்லையென றுந்தீபற
சஞ்சல மற்றதென் றுந்தீபற. 39

பூரண மொன்றே புராதன மானதென
றாரணஞ் சொன்னதென றுந்தீபற
ஆசானுஞ் சொன்னானென றுந்தீபற 40

முந்துநன் னீரு முபக்கி யிருந்தாற்போ
லெத்திசை யொன்றேயென றுந்தீபற
வசித்த தாகுமென் றுந்தீபற. 41

கள்ள மனச்செயல் கண்டு தெளிந்தபின்
வெள்ள வெளியேயென் றுந்தீபற
வேத முடிவதென் றுந்தீபற. 42

இருந்த வடிவேகண் டிருந்தமெய்ஞ் ஞானிகட்குப்
பொருந்துமப யமேதென் றுந்தீபற
போக்குவர வற்றதென் றுந்தீபற. 43

மிச்சமாய் நின்ற வெளிசிவ மாக்கண்டோர்க்
கசசம பின்னேதங்கே யுந்தீபற
ஆகார மற்றதென் றுந்தீபற. 44

நெய்யற மாண்ட நிலைவரைத் தீபமபோற
கையற மாண்டதென் றுந்தீபற
காணுப் பெருமையென றுந்தீபற. 45

சிததுஞ் சடமுஞ் சிதைநத விடநதனிற
சத்துந திசையொன்றே யுநதீபற
சகசம தாகுமென றுநதீபற. 46

நீநா னெனுஞ்சடபேத மிறந்தபின
ருணு யிருநததென் றுநதீபற
தாரக மானேமென் றுநதீபற. 47

சரிதமுஞ் சரியா திருநத பிரமம்
விரிதத பரியாய முநதீபற
மெய்யறி வொன்றேயென் றுநதீபற. 48

நிரகுண நின்மல நின்மய மானபி
னெக்குணம கெட்டதென் றுநதீபற
வெல்லையின னிலலையென றுநதீபற 49

ஆகாச மென்ன வசையா வடிவொன்றே
சாகா திருநததென் றுநதீபற
சத்திய மேயீதென றுநதீபற 50

சொறபிர காச சொரூபந தலைபபடின
நிஷ்பிர பஞ்சமென றுநதீபற
நீஙகாச சிவோகமென றுநதீபற. 51

சொரூபசாரம்.

சிறசொரூபந் தானே செகசொரூப மானவெலாந
தற்சொரூப சாரமாய்ச சாறறவே - பொற்சொரூப
மச்சுருவாம போல வதுவதுவாய்த தோற்றுமொரு
சொசசொரூபந தானே துணை.

பூதாதி யைந்து பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித் - தோதரிய
கற்பனையுஞ் சிந்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பரமும்வே றில்லாமை யால். 2

புத்திவிகற் பத்தாற் பொருந்துாக பேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற் றோன்றுவது சாட்சியன்றோ - முத்திமுத்தஞ்
சுத்த மசுத்தஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளதில
சுத்தனையுஞ் சத்தாத லால். 3

பார்த்ததிசை யெல்லாம் பரிபூ ரணசொரூபந்
தீர்த்தமெல்லா மானந்த சிற்சொரூபந் - தீர்த்திகருந்
தோத்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொரூப நம்மையலால்
வேற்றுருவ மேதாகு மே. 4

அய்யா சகதந்தோற்ற மாதர மெல்லாநீ
பொய்யாது சோதியெனப் போதித்தான் - மெய்யாக
வுற்றுணரி ஞானென் றுரையா ரொருவரிலே
முற்றுணர்வா னானே முதல். 5

நம்மையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ நம்மையன்றிச்
செம்மை யுலகத் திரள்காணே - நம்மைநா
முற்றுபபா ராதிருந்தோ மல்லா லொருகாலு
மிற்றுபபோ னோமோ வியாம். 6

எல்லாரு நானு விருந்துரைப்பா ராகிலினி
யல்லாம லீச னளவுமில்லை - சொல்லாலே
பெற்றமகன் தம்பி பிதாப்பே ருரைத்தொருவற்
குற்றவுடல் வேறாகு மோ. 7

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவாய்ப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம - யாமத்துத்
தானே யுறங்கிச் சகத்துருவாய்த் தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான். 8

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞானப்
போகமா யின்பப் பொருளாகி - யேகமாஞ்
சிற்சொரூப மாகியெல்லாச் செய்கையுமா நம்முடைய
தற்சொரூப மேதான தால். 9

ஆனந்த மென்பா ரதீதமென்பார் நான்மறைக்கு
நானந்த மாஞ்சர்வ சாட்சியென்பார் - ஞான நூல
சொன்ன குறியெல்லாந் தொடராத வென்வடிவுக்
கென்னகுறி சொல்லுவேன யான். 10

நானே வதுவோ வதுநானே நானதுவோ
ஞானே தயமோநா தாநதமோ - மோனமோ
சுத்தமோ சூனியமோ தோற்றுஞ் சுபாவமில்லை
யிததனையு மல்லவா மே. 11

புத்தோக முத்தோகம பூரண னாகதோகஞ்
சத்தோகஞ் சிதமோகஞ் சாநமோகஞ் - சுதமோக
மாரணங்க டேடரிய வறபுதோ கஞ்சகல
காரணமாஞ் சைதன்யோ கம். 12

சொல்லாச சுவானுபவா தீதச சுகாநநத
மெல்லாமு நாமா யிருந்தோமே - தொலலைவினை
யறறோ மெனுஞசொலவு மறறோமே நமமை நாம
பெறறோம பிழைததோம பிளாய. 13

சநததமு நீங்காத் தனியாக பெறறோமே
தொநதச சுகாசுகமுஞ் சுட்டோமே - சிநதனையை
வாட்டியதே காதி வனவாசம விட்டோமே
விட்டிற குடிபுகுநதோ மே 14

நனவிற றமசநதிரிய நாட்டியஙகள பாரபபோம
கனவின மனககூததுங காண்போம - நினைவில
சுழுததியிலே யிலலாத சூனியககூத தாடி
விழுபபொருளாய் நாமிருபபோ மே. 15

நானெனன் றிருநதவனோர் நானகன்றே னொகிலவ
னானெனன் றிருத்தரிக்க வொட்டேனே - ஞான
வடிவான நானேநான் மறறுளநா னெலலாம
படிவா னிறந்துபிறப பானே 16

சாயையென வாழ்குடையா தன்னைச சுமந்தானு
மாயையெனு மேக மறைத்தானும் - தூயவெளி
தானாய் விளங்கிச சகசாட்சி யாயிருந்து
ஞானுதித் தனனேனே நாம. 17

ஏதேது வந்தாலு மேதேது செய்தாலு
மேதேதி லின்புற் றிருந்தாலு - மேதேதுந்
தானாகா வண்ணந் தனியே தெரிந்திருக்கு
ஞானாகா ரந்தானே நாம். 18

ஆட்டிவிட்ட பம்பரம்போ லாசைமுற்ற விக்கரணங்
கூட்டி முடித்தாலுங் கூடோமே - காட்டியநற்
சம்பந்த மற்றோமே தற்சொருப மானோமே
யெம்பந்தம் போனவா றே. 19

அஞ்ஞான மெத்தா லழிந்ததோ வாராயும்
விஞ்ஞான மெத்தால் விளைந்ததோ - மெய்ஞ்ஞானச்
செம்மையனு பூதித் தெளிவுபெற்ற தென்னன்றோ
வெம்மையல்லா லேதுகண்டோம் யாம். 20

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின் னாமாய
பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போயவோ - மெய்பொய்
யிருவகைக்கு நாமே யிடமானோந் தோன்றித்
திருவகைக்கு மெட்டாம லே. 21

தேகிநா மென்றோமோ செல்வநா மென்றோமே
போகிநா மென்றோமே பொய்யன்றோ - வாகமுற்ற
நாமா யிருந்ததுமெய் நாமசங்க மானதுமெய்
மீதமாயித் தேபோற் றினம். 22

வாலமதி யூகமதி போன்ஞான வஞ்ஞானங்
காலமுற்றங் கண்டு கழித்தோமே - சீலமா
யப்போது நம்மிலே யாரோப மானவெல்லா
மிப்போது பொய்யான வே. 23

பொய்தானே யின்பப் பொருளாய்ப் பரம்பரையின்
மெய்யாச் சுகம்போல் விளைந்ததக்கா - லையோநா
மெங்கே பிறந்தோ மெதைத்தெய்வ மாததொழுதோ
மெங்கே யடைந்தோ மியாம். 24

ஆராகி யோவிருந்தோ மார்க்கோவி னுக்குழைத்தோம்
பேரா யிரமாகப் பேசித்தோம் - பூரையினி
னம்மாலே தேடரிய நம்மைநாங் கண்டோமே
யம்மா பிழைத்தோ மடா. 25

கள்ள மனத்தைக் கரைத்துருகப் பொற்றேமே
யுள்ளபடி நம்மை யுணர்ந்தோமே - தெள்ளமுதச
சசசிதா நந்தமுநாம தாமா யிருந்தோமே
யசசெல்லா நாமாகை யால். 26

கண்ணலாற் காட்சியுண்டோ காதலாற கேட்பதுண்டோ
விண்ணலா லேதும் விரிநததுண்டோ - வெண்ணுங்காற
கானலா ருேடிவரக கண்டதுபோற் ருேமறுகினும
தானலா துண்டோ சகம். 27

என்னைத் தவிரமறறிய கேதுமிலே யென்றுணே
பொனனைத தவிரவிலாப பூடணமபோற - பொன்னையுரு
வேறுக்கிப பேருரைதத வேறறுமைபோ னமமையுமவ
வாருப பகுததுரைததோ மால. 28

வாககிற்கு மெட்டா மனதநிறகு மெட்டாது
தேககிட்டா லுசதெவிட்டாத தெளளமிரத - நாககினீ
ரூறல்போ லெமமிலே யூறியூ மைககுட்டமபோல்
வேறறநா மாயிருநதோ மே. 29

ஏதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவன்செயலோ வெனனுதே - யேதும
பிறிவாகா வொன்ருகாப பேதமா காத
வறிவா நிறைவே யது. 30

தானறியுந ததுவஙக ளெலலாந தனககனியந
தானதுவே யனறென்று தள்ளுங்கான் - ஞானமாய்ந
தள்ளுமவ னுயிருககுந தனனுறறு னென்றுணாநது
கொள்ளுமது வேசாநத மாம். 31

சாந்தமே தறசாட்சி தற்சாட்சி யேபிரமம
போநத பிரமமே பூரணமா - பாய்நதுணாந்த
சுத்தபரி பூரணமே தோன்ருச சுவானுபவஞ்
சிததநிலே தானே சிவம. 32

சித்தம பிறநது செகமபிறந்து நானெனவோர்
கத்தன் பிறநதவழி கண்டோமே - சித்த
மடங்காமை யேமாயை யம்மாயை மாய்பபார்
திடந்தானே சாயுசசி யம. 33

எல்லையற்ற சென்ம மெடுத்தோ மிறந்தோமென்
றல்லலுற்ற பீதி யழிந்தோமே - தொல்லுலக
மெல்லாங் கடுவெளியா யென்வடிவா மென்றன்வடி
வல்லாது பொய்யாத லால். 34

காலங் கருதிக் கடவுளரைக் கைகூப்பிச்
சாலவிர தங்களெல்லாஞ் சாதித்தே - மேலுணர்வா
லீதெல்லா நாமலவென் றெண்ணியனந் தானந்த
போதநா மாகாத போது. 35

நித்தியமா யேகமாய் நிர்மலமாய்ப் பூரணமாய்ச்
சத்தியமா யானந்த சற்போத - சுத்தராய்ச்
சித்தநிலை பெற்றவராய்த் தீர்ந்தசன னத்தவரா
யுத்தமரா வுள்ளாரக் குறும். 36

வெட்டெனவும் பேசார் வெகுளார் முகங்கோணா
ரிட்டபதாத் தம்பெரியோர்க் கேற்றுவைப்பார் - துட்டர்களைச்
சேரா ரியாவர்க்குந் தீங்குரையார் கண்சிவந்து
பாரார் பிறவிநீப் பார். 37

பொன்றும் பொருளைப் பொருளாக வும்போற்றா
ரென்று நலந்தீங் கெடுத்துரையார் - சென்றசில
காரியத்தை நோக்கிக் கழியா ரிழிவுசெயா
ராரியரே தாமாகு வார். 38

வேத விதியை வெறுத்துரையா ருள்ளளவு
மோத லொருக லொழிந்திரார் - சாதன்
மறவார் கருத்திலகி மண்ணுலகில் வாஞ்சை
பிறவார் பிறவாத பேர். 39

சித்த சலனந் திடுக்கெனவுஞ் சற்றுமுறா
முத்திவழி கேட்கவே மோகிப்பார் - புத்திபோய்
மாடுநம வீடுமனை மக்கள்செல்வ மாற்சரியங்
கூடியழுந் தாரபக் குவர். 40

ஆர்க்கு வருவிருந்தென் றுவனவும் போவனவும்
தீர்க்கநிலை யன்றித் தெளிவரோ - பார்க்குங்கால்
சாந்தராய் நித்தியராய்த் தத்துவபோ தத்தவராய்த்
தீர்ந்தநிலை நின்றா சிலர். 41

சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றாவையெலா
மிங்கற்ப மென்று திழிவரே - பங்கமற
விம்மை மறுமை யிரண்டி டத்து மப்பாலுந்
தம்மையன்றிக் காணா தவர். 42

சத்தப் பிராந்திசத சத்தாம் பிராந்தியெலாஞ்
சித்தப பிராந்தியென்றே தேறுவார் - முத்தாநா
மாரோப மாகு மவத்தைதொறுந் தோற்றியழி
யாரோபம் பொய்யாத லால். 43

தேகா லயத்திற் சிதாகாச தேவதையை
யாகாய சாந்தி மலராலே - போகாந்த
மந்திரத்தாற பூசைசெயு மாதவரை யாதரித்த நுச
சந்ததம்வாழ் வாரக்கார சரி. 44

முக்கனியும் பாறசோறு முன்பிருக்க நாயருந்திக
கக்கியசோற் றுகருக கருதுவா - ரெககலைநகு
மெல்லாய பொருட்கு மிருமபொருளா மென்றுமல
வல்லாக் கடிமைபுகு வார. 45

செம்மையறியார் செகததோற றறவறியார
தம்மையறி யாரவிளையூந தாழவறியார -தமபிலே
யநதாராய் வீணே யவமதிப்பார நலலோரை
யெந்தவழி போவா ரிவர். 46

ஐங்கணையும பூவா மறுகா லளிநாணு
மென்கருமபாம் விலலனங்கன் வீரமும் - வன்காத
லேற்றுவனு மெல்லாமபொய் யிப்படியே பாழுலகத
தோற்றமெலா மெய்தானு சொல. 47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மாமாயைபச
சீலமோ விம்மனத்தின் செய்கையோ - கோவியநல
லுசசாக மோநலந்தீய குத்தரிபப தேதத்திலே
யெசசார்பு மில்லா விவாகரு. 48

தன்னைத்தான் றேடாச சதிகார ரேன்பிறநதா
ரன்னத்தால் வந்தவுட லார்தாமார் - முன்னம்
விடுத்தவுட லெதததனையோ மீண்டுமீண் டினபா
லெடுத்தவுட லாரு யிரம. 49

பொய்யாக்கப் பொய்மையைப் பொருளைப் பொருளாக்க
மெய்யாக குருவொருத்தன் வேண்டிற்றே - ஐயமோ
பூபாலராகிப் பொலிந்திடுசீ வன்களெலா
மாபாச ரென்பதுவே யாம் 50

ஒன்றிலே தோற்று முலகப் பிரதிபிம்ப
மொன்றுபோற் றோற்றும் உண்மையென்றே - வென்றும்
பொருளாகப் பாராத புன்மையறி வோரகத்தே
மருளாரப் பொறிபோல வாம் 51

தன்னை யறியாமற் றன்னைத் தனைத்தேட
லென்ன புதுமையிதை யென்சொல்வேன் - மன்றுவெளி
றண்ணீரி னின்றுகொண்டு தாகந் தணிப்பாரோ
லெண்ணீரமற் றேதுனையே போம் யாம். 52

சாத்திரங்கள் கற்றுக் கலைவிசாரித் தலமுங்
கோத்திரமுங் கொண்டவினை கூட்டியிரா - சாத்திரரா
யுமமாலே யுமமையுமைத் தோயாத தொழில்விட்டுச்
சும்மா விருந்தொன்றே தேர். 53

அசித்து நீத் தெய்வந் தனையாள றங்கொளுந்தி
ஆசித்துக் கைகூப்பிப் போற்றுவார் - நேசிக்குந்
தாமே யறிவே சதுரான தெய்வமென
ஆரே யுழல்வார் குறி 54

தேனாகத் திருநாளைச் சேவிப்பார் தம்மைவிட்டுக்
காணாத் தொழப்போறு ஐயமோ - தேறிடைப்ப
பாகுகின்ற தெய்வம் பரிபூரணமலவோ
பார்க்குந் தெரியாதே தேர். 55

மூலைக்கு ளேயிருந்து மூச்சடக்கிப் பேச்சடக்கிச்
சாலக் கனயோகஞ் சாதிப்பார் - மேலுணர்வு
கண்டிருக்கச் சாதனைப்பேன் காயத்தை யேவலித்திப்
குண்டிருக்க வெண்ணுகிறோர். 56

கட்டப் படாமற் காயாத நிரந்தரிப்பார்
மட்டித் தொருகோ வணமாவார் - சிட்டாபோற்
றாங்காமற் றாங்குஞ் சுகமுமே பெறுவாரே
யாவகார நீங்குவரா றல. 57

எச்சாத் திரம்வேண்டு மெச்சா தனைவேண்டும்
பிச்சாட்டல் லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப் - புச்சாண்டி
காட்டுவார் போலவந்த கற்பனையை மெய்யெனப்பா
ராட்டுவார் தம்மைக்கா ணார். 58

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு - மாண்புடைய
சித்தினிடத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென். 59

எவ்வா றெவரிருந்தே னெவ்வா றெவர்போயென்
னெவ்வாக்கூட் டிற்றனிமை யொத்ததே - யெவ்விதமு
நீங்குவார் நீங்கா நிலையிலனு பூதிகண்டு
தூங்குவார்க் கன்றோ சுகம். 60

விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேறுருவஞ் சீவனென்பார்
கண்ணு மிரவியும்போற் காணென்பார் - திண்ணமதா
யத்துவித மாகா தவையிரண்டு மாகாத
சித்துருவந் தானே சிவம். 61

சுத்த சடமான சுக்கிலங்கோ பீகரித்துச்
சித்தத் துவங்கலந்து சீவிதரா - சத்தியம்போல்
வந்தபொழு தீதெல்லா மாயையென்றே தற்சொருபஞ்
சிந்தைசெய்வா ரன்றோ சிவம். 62

நேற்றின்று நாளையென நிச்சயித்த திராப்பகலை
மாற்றுசுயஞ் சோதி வடிவாகி - யேற்றபடி
யென்றுமொரு நாளா யிருக்குந் திருநாளைச்
சென்றுதொழு வாரே சிவம். 63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்டாலு
மோன சமாதி முயன்றாலுந் - தானாகி
யெல்லாக் கவலையுமற் றின்புற் றிருப்பதுவே
சொல்லாரு முத்திச் சுகம். 64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்றாலுந்
தேகேங் திரியந் திரிந்தாலு - மாகருணை
சேரா ருபசாந்தி தேறார் பெறாப்பேறு
சோராத முத்திச் சுகம். 65

இச்சை யநிச்சை பரவிச்சை யோடுமூலுங்
கொச்சைப் பிராரத்வக் கூறாகாள - பிசசைமுத
லேறறு ரிடுவா ரிவரென் றுணர்நதீரேற
காற்றுடிக் காலாக லாம. 66

எனனைநான் கண்டபடி யிப்புவியி லெல்லோருந்
தன்னையே காணத தகுஙகாணுஞ - சொன்னே
ஞெளிநாட்ட மோடுமன முண்ணுடடம பெறறு
வெளிநாடட மாகா விடின். 61

கன்மந தவறுமற காலந் தவறுமற்
சென்மந தவறுமற செய்வரேற் - கன்மவிதி
செய்வான செயலிரண்டுஞ் சிததததே கணடுதெளிந
துய்வார் பொருளாகு வார. 68

உளளபடி கண்டுகளித துறறுருக மாடடாத
களளரையுங கண்டு களிததோமே - கொள்ளையா
விநதிர சாலககமல மெத்தனைபுட பிததாலுஞ
சநதிரனுக் குண்டோ சலம. 69

தீங்கடாந்து மேன்மேற் செனிததகரு வேலடியின
மாங்கனிவந் துறறதொபப வாய்த்ததே - யாஙகாஙகு
மெல்லாருந தேடுபொருள யாமாக வேயருள
வல்லான் றிருத்தாண் மலா. 70

நானு யிருந்ததெஙகே நானபிமா னிததெஙகே
வானுள மண்ணுள வாஞ்சையெஙகே - ஞானகுரு
தேசிகனு ரெங்கே சிவசிவா முததியெஙகே
பேசிடவா யெங்கே பிளாய் 71

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை
யெனனையான் பெறறிருந்த தெபபோது - மென்னையன்றிப
பந்தமிலை வீடுமிலை பாக்கிலிலை யாராயுஞ
சிநதனையு மில்லாத தே. 72

செப்படிபோற் காட்டியரு டேசிகனை யோவனைத்து
மிபபடிசோ தித்துணாநத வென்னையோ - மைப்படியுஞ்
சென்மமுடி வாகவந்த தேகா லயததினையோ
வென்மயமாய்ப போற்றுவேன் யான். 73

அன்னமய கோசமா மாகமே யுள்ளளவுஞ்
சொன்னபடி கேட்கிற சுகமடைவா - யென்றுன்றன்
கெட்டபாழ் வாசனையைக் கிட்டாதே யாமேது
மிட்டபடி கண்டே யிரு 74

பொறிகா ளெனைக்கெடுக்கப் போயறிவளர்த்த நீரே
யறிவாக்க தப்பொருளு முன்னென் - பிறிவாக
முகங்களையு நானு மொன்றாகக் கொண்டே னிங்கினி
யிங்கழியா தொன்று மிரா 75

ஆசையே யுன்னா லலைந்துவிட்டே னென்று
நீசெய்யுப காரத்தி னாலேயே னே - நேசிக்க
யுன்னா லடைந்தே னுனைக்கூடி முத்தியினு
மென்றுணை நானு மிசேனன. 76

கோபமே யுன்றன் குறைநீங்க னீயொழிமபித
தாபமே செய்யுஞ் சலிப்பாலே - யாபத்து
நீங்கியு சாந்தியிலே நின்றேன் கனவிலுநீ
யேங்கியெழும் பாதே யிரு 77

லோபமே யுன்னை யுறவுகொண்டே னுன்னாலும்
பாவமே யென்பருண்மை பற்றுகா - நீபெற்ற
வாசிக்கத் தேவபடுவா யாபாவி யுன்றாலே
யாசிக்கப் பட்டே னமைவு 78

நெஞ்சகமே நானேநீ நீயேநா னென்றிருந்தும்
வஞ்சகமா யுன்னை மறந்தேனே - தஞ்ச
முனக்குநா னென்பதுவு முன்னைமையே யுண்மை
யெனக்குநீ வேறு யிராய். 79

ஓடித் திரிந்தா யுழைத்தாய் பிழைக்கும்வழி
தேடிப் பலகலையுஞ் சிந்தித்தாய் - நாடியொரு
சற்குருவைத் தந்தாயென் சிந்தாபத் தயவுசெய்த
நிற்குதவி யென்செய்தே னே. 80

உன்னுருவாய் நானிருந்த வுண்மைபோ லென்மனமே
யென்னுருவாய் நீவந் திசைந்தாயே - செய்ந்நன்றி
பாராட்டு வாருனைப்போ லுண்டோ பரம்பரத்த
சீராட்டின் மாறு திரு 81

ஆசைவாக்க மெல்லா மகற்றிப் பொறைமுதலாந்
தாசவாக்கஞ் செய்பலந் தந்தாயே - நேசத்தா
லாதிநா லம்மெதொடுத்தெனைப் புண்டா கொருமேசன்
னீதியா லெனைப்போல நில 82

என்னெஞ்ச மாருலவ யானுமது போலிருந்தே
னின்னஞ் சமமாகா விட்டேனே - யென்னெஞ்ச
மென்போ லசையா திருக்கவது போலயானும்
பொன்போ லிருந்தேனே பொலிந்து. 83

ஏதுவா வேண்டு மதுவருக வென்னைவிட்டுப்
போதகல வேண்டி மதிக்கலக - போதெனது
பிசையுந் தளவோ பிரமாநு மவனோடே
னைசெய்யு நாளுமே யானா. 84

எங்கேநான் போறதுவந்து பெண்ணைப்பே தேவதையென்
றெங்கே தொழுவதுநா னென்னையே - யெங்கே
யிருந்திடந் தோய்வது மென்னிடத்தே நானே
யருந்தவத்தை கொள்வது மாம. 85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்னிடத்தி லேயிருந்து
தன்னிடத்தே கூடுஞ் சகத்தெல்லாந் - தன்னைவிட
வேறென் றெனக்காணப் படலாமிவ் விப்பெறுமோ
மாறென்று காணப்பேர் மற்று 86

எதுக்கா சைப்படுவா யேதுக்கக் கங்கரிப்பா
யேதுக்கு மாமரிய மெய்துவாய் - ஏதுக்கும்
தாமே சராசரமாய்த் தானாவா யேழுபுவிக்கு
மாமேரு வொத்துவாழ் வாய். 87

மாதிக்கு மாறி மதிக்குதிக்க நீக்குவிருந்திவ
வாதித்தன் றெற்குவடக் காகுமாகும் - சோதித்தா
முன்னிலைமை யாராய்ந்து முத்தமே யெனுஞானமும்
தன்னிலைமை குன்றுந் தவா 88

பிசைசை முதலாப் பிரமபத மீறாக
விசைசை வரினு மிசைந்தாலும் - சொரச
நலங்காதார் தாமதுவாய் நாட்டார் சித்தங்
கலங்காதார் ஞானி காண. 89

வாதித் துரைப்பார் வழிபடினும் வண்கணூர்
நிந்தித் துரைத்தாலு நெஞ்சுரூர் - சிந்தையறறு
மேகா டவிவரினும் வெய்யோ னுதித்தாலு
மாகாயம் போல்வா ரவர். 90

எந்தெந்தப் போக மெதிராகு மவ்வளவுக்
கந்தந்தப் போக மனுசரிபபார் - பந்தமறறு
நீதித் தனிநிலையே நிற்பாகிர ணம்பரவு
மாதித்தன் போலே யவர். 91

சித்துருவ மாகிச் செகசாட்சி தாமான
முத்தரைக்கா மாதி முனியாவே - சிததததி
விங்கற்ப வாசனைக ளெலலா மெடுத்தருநதிச
சங்கற்ப மில்லாத தால். 92

எங்கும் பொதுவா யிருக்குமொரு சீவன்முத்தா
தங்குமிடந் தானே தலவாச - மஙகவாகள்
பார்வையே தீாத்தமவா பாதார விநதமலர்ச
சேவையே சாயுச்சி யம். 93

மெத்தென்ற சொல்லும் விருப்பமற்ற நோக்குமெலாஞ்
சத்தென்ற நெஞ்சுந் தளர்நடையுஞ - சித்தத்
தடங்கா மகிழ்வு மனவரதம் பெற்ற
திடந்தானே ஞானி செயல். 94

எல்லா விடத்து மெமைக்கண்டோ மெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங் கண்டோமென் றேகமாக் - கல்லாமை
கற்ற வனுபூதி கைகண்டார் மற்றேது
மற்றூர்சீ வன்முதத ராம. 95

தானேக னாகியுப சாநதனாய் நின்மலனாய்
வானே முதற்றன் வடிவாகு- ஞானி
விடுத்ததொழி லெல்லாம் விலக்காகு மன்றே
யெடுத்ததொழி லாசார மாம். 96

ஞானனு சந்தான ஞானிக்கு நீராட
றூனுகந்த கோலஞ் சதாசார- மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபூசை சஞ்சாரந்
தீங்கற்ற சுத்தசமா தி. 97

அண்டமெலாந் தானு யறிவு வடிவாகக்
கண்டபரா னந்தசிவா காரருக்குத்- தண்டித்துத்
தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதிவழியே
கொள்ளும் பொருளெதுவா கும். 98

பெற்றபே ரின்பப பெரியோர் சரித்திரத்தைக்
குற்றமென நாடுங் கொடியோர்கள் - பறறுக்
கோசகா ரப்புழுப்போற் கோடான கோடிசென்ம
மாசாரவ ரென்றே மதி 99

நித்த நிராகார நின்மலா நநதமய
சுத்த பரிபூ ரணசொரூப - வத்துவித
மெல்லாமுந தாமா யிருபபார கருணைபெற
வல்லா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்று ருள்ளத் துறுபொருளற் றுருள்ளக்
களளமற்றார் ஞானக் கரையறறா - தெள்ளமுதச
சிறபரமு மற்றா சிவானுபவந தானுமற்றார்
கறபனையு மறறாகள் காண். 101

பருவசா ரத்தாற் பலிக்குமனு பூதிச
சொருபசா ரத்தின் சுவையை - யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வலலா ருலகமெலாந தாமாகக
கண்டிருக்க வல்லாகள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு தற்குப
பாராரும் கயவுருவ ரவுருவம் புணாவடிவம் பரிந்து சாத்தி [பா
யோராரும வரமொருங்கு நல்கும்விக்கி னேசனென திதயத் தின்
னேராரு மத்துவிதந தனையறியும் விசேடமெலா நிகழ்த்துவானே.

எத்திசையும் பத்திபாய்ந் திலங்குறுமுள் வாயில்புண ரெழி
ற்கண் ணுடிப, பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளிவருதல்
பெருவன் பாம்போற், குத்திரக்கற் பனைமயமாய் மிகப்பொலிபல்
வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவஞ ஞானமதை மருவுபுரு
டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்மை. 2

சோரர்களாற் கொடியவா ரணியவழி யினையண்மித் துயர்கூர் பூமா
னீரகனுஞ்சோ தன்றாரை நன்குதெரிந் தோன்மொழியா லெனுமா
சீரடர்நற் சாத்திரமுந்நுற் சாதனங்க ணிறைந்துமிகச் சிறந்த பூமா[று
னோரறிசற் குருநாதன் மொழியாற்றற் பதநிலையை யெருவனே. 3

நிருபனுடைக் குமாரனாகந் தன்றான தத்துவத்தை நிகழ்த்
தலாலே, வருகியல் நிலைமைகழ லக்கமுள யுநிருபனியல் வாய்க்கு
மாபோற, சொரூபசுக வொருபொருளி யெனச்சொலக்கரு வுபநிட
தச சொற்களாலே, மருவுகந்த அநுபவமாயத் தொருசுகமெய்ப்
பொருளேயோர் வாய்க்குமன்றே 4

திரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லாகுணங்கள் செறிந்த
தனும, புரையறுமந் குணங்களெலாம் பொன்றுதலால் வெட்ட
வெறும் பொய்ய யென்னப், பிரமமங் கூடாத நிந்தனைப் போத
தனைப் பிரகிருதிக்குச், சராசரப் பந்தமுந்தி யென்பதுமயன் மயக்
கத்தா லொளிராநிற்கும் 5

தெரிகின்ற துறைநிமிடம் போகவைசாமிகச் செறிந்தோ னு
கக்க, யெரிகின்ற விளக்கினாசியற நகைத்துறுமலாகந்தா னியப
குங் கொலமேலா, திரிகின்ற பரிமய நெடிதிரு மாமடனச்
சொலசெசங்க ளெல்லாம், புரிகின்ற புணர்மைமெய்யா ரகதிலாக்குக
கிஞ்சினுமே பூணு தனமே. 6

போறறவொரு சிறசோதி நானெனில வுலகு நவய்ப பொலி
யா நிற்கு, மொ றறமுற வாரிபின மேபறவொரு னொன்றேனுஞ்
செறிவ திலலைக, தொறறமபற கபடான மாமாயைத யலலாது
துனறு சாயாக, சாற்றுமுவே பெருபொருடா றுநுததிகவ
வாற்றுனுந தகக தாமே 7

திறபபடவீ தெனதபேதானறு நாலமெலாம பிராநிமாத்
திரமே யென்று, முறபொலிந்த னியமினறிப பகமயமா மான
மாமேவ புண்மை யாகுஞ, சிறபபுறநின றொளிருகலான ஞாலமது
முண்மையெனத் தெரிகேனெனறு, லறபபுதுமை சுத்தியிர சிதத
தாறறன னியனெவனறு ஞகா ளேகேர. 8

சொல்லுகின்ன வுறுபோது மறறெதழு முனனுமறு தொலைந்த
போது, மில்லதுதா னெனாறுமிவ்வுலக மிலங்குகின்ற திறமது
தாமே, பலலததிசயமென்னே பாறமேநத இரசால மான நிலைகுப,

குப், புல்லுறுமா யாவியினாற் கற்பிதமென் றுணுமிகப் பொலியு மன்றே. 9

இந்துதினந் துவிதமகன் றிரிந்திடினும் புருடனுக்கிங் கிசைதற் கண்ணில், வந்துறையுந் திமையினாற் பலவடிவந் தாங்கி வயங்கலேய்ப்ப, நந்தலிலசன் மப்பூமா வெனுஞ்சொரூப மொன்றேனு நானா வாகிச, சந்ததந்தற் கற்பிதமாந் தம்பட்லக் கூட்டுற் வாற் றயங்கு மன்றே. 10

மட்டற்ற வெறுமபிராந்தி யாலவிரிந்து திரநாளு மருவா தான, கட்டபுன் புவனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுறழக் காணல் வேண்டும், முட்டற்ற தெய்வத்தி யாற்பிராந்தி நட்டமெழன் முந்து மாற்ற, முட்டத்தினை புவனமது முனனுடபோல் பின் னுளுந் தோன்று தன்றே. 11

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தாப்ப நகரமபோ னிகரற் றேங் குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயர்பூண்ட வம்பரத்திற் சால த தோன்று, மூலைவகல வெமநகானம வுணாவுதிநகின வெயிலெறி ததா லொழியு மினபோன, மலைவுசெயு மநதவிந்த வுலகமெலா மகணத்தின மறைந்து போமே. 12

ஆரோப மானசகத் தடங்கவடை வினிலொடுங்கு மருந்தி றத்தாம் சிராரு நம றசித்தனு சிவம்பமே யாகிநனி சேட மாகும
போராரு மத்தகப்ம பராசசெற்றுப படுகுழியிற் புணரா தெனறு னோராது மில்லாமற் கேவலந்தா னெனவேயாய் நிகழு மன்றே 13

இப்பருட லின்றொழிக வலதுறைக சசியருகக னிருக்கு மட் டும, விமபமயச சித்துருவாய் விளங்குமெனக் கதனுலே விசேட மெனனே, கும்பமிபபோ துடைக வன்றிச சிரகால நிலைபெறுக கும்பம பம்பு, மம்பரத்தி னுககனுமாத் திரமேனும விசேட மெனப தனுகு ருதே. 14

தங்குறுசிந் தனையினழுத் தத்தினாற் றோற்றுகின்ற தைபற் கண்டிவ், வங்கனைமற றவளென்றே நீனுள்வெய் துயிரத்திரங்கு மவனைப் போலுஞ், சங்கறப மாத்திரத்தாற பலவிகறப மாய்த்தோ றுறுஞ் சகங்க ளெல்லா, மிங்குசசத் தியமெனறே மநதமதி யினன் வாளா வேற மாலும. 15

தனனியலபிற் றறகவையாய்ச சசசிதா னநதமதாய்த் தயங்கு மென்பாற, றுனனியமா மோகத்தா லுண்டெனசசொற் றிடுமிந

தத் தொன்மை ஞால, மன்னியவோ ரிடத்தினுங்கா ணப்படா
தருவுருவே வடிவ மாகு, மன்னியவிண் ணேவியமே போலுமென
வையமற மதித்து மியாமே. 16

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தினுன் மறைபட் டாலு
ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை நனிநீங காதா
லூனமுறு பற்பலச ராசரவி சித்திரத்தோ டொன்றி னுலுந் [தே.
தானமரும் படவியல்பைச சித்திரவத் திரமென்றுந் தணந்திடா

சத்தியசிற் சுககனமா யகண்டிதமாய்த் தெளிபொருளாய்த்
தானு மான்ம,தத்துவவத னவையொருவ னென்றே மிகத்தெளி
வன்றேடையொன் றினறிப, பொதனுடலிந தியமுதலி யவறறைம
யல் வாதனைகள் பூண்டு நிறகு, மத்தமதி யினனென்ன தியானென
றே சங்கையற மதித்தன் மானும. 18

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிாநிகழும் பேய்த்தேரைத
தீரத் தீரந்து, கஙகையினற குளிரபுனலைப புனிதமுறு மதிமான்
கள் கைக்கொண் டாஙகு, மஙகுலகை வெறுமபொய்பசை யில
தெனத்துா ரத்தகறறி மாதீ ரததாா, பொங்கினிய வொருசுவையை
முனிவராக ளநுபவிபபா பொலியுள் ளத்தே. 19

ஒன்ருகு மண்ணியதா மிகவெளிதா மிணைத்தாகு மொபபி
லாத, நன்ருன வம்பரததி னனிதோனறு ஞாலமெலா நகுவித
தெஙகுந, தன்றேசாற் பரவுமெழி லாத்துமதத துவவிரவி தன்னை
யையோ,வன்றீப மூடவுல குலூகதிரை யாதரிதது மதியா வன்றே.

மன்னியவா னநதவொளி வடிவமதாய் நிகழினுமிம மாஞா
லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித தறிவிலலான பெருநதாப
மடைவன் சீசீ, மின்னியதீ பாதிகளிற திருசியமாய் மிளிாதருந
தன்மேனிச் சாயை, தனனினைவே றெனறெண்ணி மாமோகத்
தினின் மூழ்குந தனிசசே யொத்தே. 21

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான்முதலாம வகைகளா
லே, தடமான வசஙகவொரு சினமயனைப் பேதிக்கத் தக்க தன்
ருந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய றுளிகளின்மென் றிரள்
களாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத்தை நனைப்பவுரித தென்
கொலாமே. 22

தோறறரவு மாத்திரமிங் குருவான சகவிகர்பத தொகுதி
யெல்லா, மூற்றமுறு சஙகமெலா மொருவியசின மயமெனனை

யொட்டா தன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா மவினுதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந, தேற்றமிகு நிருமலமாய் வெளியுருவாம வியோம த்தைத் தீண்டுவ கொல்லோ. 23

பரிபுரண மாகிநிறைந திருக்குமொரு கரியான பரமா மென் பால், விரிவுறுசாக கிரததிறெடு சொபபனமே சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும பிறபபிறப் புச செறிநத வாகி, வரியமரு முரகபதி வபுவினிறகஞ் சுகங்கள் போல் வயஙகு மனறே. 24

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேடமிது சொ லால்வந தனறு, துபபுறுமா யாமயமா குதலந்த விரண்டினுக்குந் துலிய மேயா, மபபடியே பிரததியக்குப பராகனென்னும விகறப முநா மததா லான, தெபபொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுககு மியலப தாமே. 25

புறபபொருளின் வருவிசன சம்பநதத் தாவினைபபுப பொரு ந்து றுதாய்ப, பறபபறவிந தியவழிசசெல் லாதடஙகிச சகவிகறபப் பறறொன் றின்றிச, சிறபபமர்தன் ஞனநத மாததிரமாய்த் தனித் திருக்குஞ் சித்தம பெறமேறு, நுறபபடுசாக கிரததினுநற சுழுத் தியநு பவத்தினிலைத் துவகை கூாவார். 26

காயமுயல வுறுதருமக் கட்டுறேறு ரென்னைமிகக் கருத்த னென்றே, யேயநினைக கின்றனமே லதனுலென் னிருநதபடி யிருக் கின் றேனுற, ரேுயவரு மேகமதிற புககானென் றறமூடர் துணி யப் பட்ட, தூயகுளிா மதியமவ்வா றமபுதத்தி னணிதமேதேனுந் தோயுவ கொல்லோ. 27

மித்தையதாய்த் தோன்றுறுமேற றேன்றுறுக விவ்வுலக விசித்தி ரநதா, னத்துணையாற றத்துவவித தாகிநிக ழெனக்கு வரு மானி யேதோ, சுததமயக காஙகனவிற் பயநதருகைப் பக டாதி திகழு மேனு, மொத்தவிது சொபபனமே யென்றனுசந் திபபவனுக் குறுமோ பீதி. 28

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றுக வாய்ந்தோ ர்ந் தோனுந, தினைத்தெனினும் பிரியாதத் தியாத்துமதிட் டியைச் சத்தனு செறிநதே நிற்பா, னுனத்தகுமிங கானனந்தா னெக்காலு மிலலையென வொருபபட் டோனு, மனிததிகழ்தன் முகஙகாண விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன மானு மன்றே. 29

பெரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி பெரியோனைப் பெருஞா னதநுக், குரியசுப குணங்களலங் கரிபபனபோ லுஞசுயம் வாதொன்று நிறகு, மரையனவன் றன்வயனுய்ச சுகிாதனு யிருக் கினவற்காளா ஞேரும, புரையருமவ் வரையனையே தானேவா தொன்றிமிகப் பொலிவ ரனறே. 43

அஞ்ஞான மேயிலலை யிவ்வுலக முளதாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவாஞசி வேசதே சிகரெனசசொல விகறபஞ் சேயததா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த் தனித்துநிரு மல மாகி விளங்குர தானு, யெஞஞான்றும பரிபூரண கேவலமாம பிரமமே யாஞு கினறேன. 44

சமாதியவத நதையிலுநிதததொற றைக்கொமப னுபதேசஞ சாற்ற லாலு, மமானமயப பரமசிவோ திரனெனுமதே சிகவரி யா னுஞ்ஞை யாலுஞ, சுமாவிருககச சதாசிவமா தவஞேதிவ் வத்துவிதச சுவைபயூம கொதசே, யெமாலுடைகரு மகமுகமா மறிவுடையோ ராதரததா லெய்தற பாற்றும. 45

சுத்தசதா சிவயோகி வரியாஞே தியவிநதத் தூய நன்னூல், புத்திநல முடையோர்கருற் பவநோய்ககோ ரவுடதமாய்ப் புகல லாரும், கொததுறுபா தகமகளுக்குக கடுவாரு முபகிடதக் குறிப பா மேலா, முத்தமமா மாநந்த வமுதநிறை குடமாமென் றுரை ப்பர் மேலோா. 1

துய்யசதா சிவபபிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற சொல்லப் பட்ட, செய்யவதது விதாசமஞ சரிநூலைச செநதமிழ்ப் பாச் செய்து தநதான், வையமிசைப பொலிகழனி மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவ மான, வையன்முத்தி ராமலிஙக குருபரனென் னகம்வாக்கு மமைந்து நினறே. 2

ஆத்மவித்யா விலாசம்.

வடதருவி னீழலிலே வாசமது புரிந்தருளும் வடிவி னனைப், படுதரமாம விஞ்ஞான முத்திரையி னெடுநிகழ்பங் கயக்கை யானை, முடிவிலரு டருமரிய வொருவனுந் தேசிகனை முதன்மை யானைத், திடமுளகை வல்லியவா னந்தமெனுங் கநதலததைச சேவிப் பாமே. 1

நிரவதியாஞ் சமுசார நீரதியி னிதம்விழுந்து நெரிய லான
நரவுலகா தமைக்கடத்தி யொளிருமெழி னுவாவாய் நாட லாகிப்
பரமதபே தனமான கூடமெனு மாயுதமாய்ப பகரலான[றேனே.
பரமசிவேந திரனெனுமென் னுரியன்றன் பாதுகையைப் பணிகின்

பரமசிவேந் திரனுமென் றேசிகன்றன் றிருவருளின் பாங்கி னாலே, பரமசுக திவ்வியமா மகிமையினை யுணர்நதுபினம் பள கற ரேங்குந், திரவெளிமேல விசிராந்தி தனையடைநது ரசமற வுஞ் செறிய லான, வரமுறுமிச சிலமொழியால் வத்துவினைச் சிறிதுயான் வழுதது வேனே. 3

நிருபமமாய் நிதநியமாய்த தொழிலிலதாய் நிடகளமாய் நீத்து மாயை, யரிகுணமே யிலதான வடிவாகி யடாவிகறப மனைதது நீதநே, வருசகமா தியினசுத்த மருவாதாய் ஞானமய வடிவ மான, பரமமதா மானமாவு மொருநிலையா யொளிருமெனப பகா வா மேலோர். 4

தனனுடைய வவிதயையினுற றனையுண்டே கருமமவை தம் மை நாளு, மென்னுடைய தெனபபுரிநதிய கேங்கியே கிடநதுபின மீச னேக்காற், பன்னவுறுஞ சகசிவ பரமெனுமிப பந்தமதைப் பறிதது வீசித, தன்னுடைய வானமாவின ஞானததான் முனிவர னுஞ சயிககின் றனே. 5

மாயையின்றன் வயத்தினுற் சுழுத்திதனை மருவியே மாழ்கு நாபபண், ணுயிரமபுன் சொப்பனமக ளவைநோககி யலறியே யம ருமவேலை, தூயகுரு பரன்வசன மதனினுற றுயாதருமச சுழு ததி நீஙகி, யேயொருவ னெஙகேனு மானநத வாரிதியி லிலங்கு மாதோ. 6

பருமரிய பிரகிருதி யியலபதனை யொழிததுநிச படிவ மான, திருமருவு சததான வானநத வறிவதனைச சோநது மேலாய, கு ருவரனற் கருணையொழி திருட்டியினுற பெருமையினைக் குலவ மேவி, யுரமதியை யுறுஞானி யுலவலறு முவபபினெடு முலவு வானே. 7

தேசிகன்றன் றிருவருளாற் சச்சிதா னநதமெனத் திகழ லான
மாசகன்ற தன்வடிவிற் படிநதிடுபு நியனுகி மவுனி யாகி
வீசுகினற பேரகந்தை விட்டுவிழுச சுகவியல்பை விரவி னேனை
யாரகநதன மீதிலே யெஙகேனு மோரறிஞ னமாகின் றனுல். 8

சற்குரவன் கருணையெனும் பெருந்தாரங்க சம்பந்தர் தனி
னாற் றேன்று, நற்குணநல் லியல்புறுநல் லதிசயசி தலமனத்த
னான வோரோ, சிற்குரிய யதிவானிங் கெல்லையொடு முவமை
யற்ற சித்தின் பதத்தே, தற்குரிய விட்டமது தனைபபோல நினம்
ரமிதநுச சரிக்கின றனே. 9

சீராருங் குருபரனறன் கருணையெனுந தினகரன்பொற் றே
சினாலே, காராரு முளளிருளென னவிதனைதயினைக் கறையறவே
கடநதோ னான, வோராரும ஞானவரன் வீலையினை யெய்தியெங்கு
மெலையே யிலலா, நீராரு மானநத நீரதியி னிதம்படிநது நிகழ்கின்
றனே. 10

செனித்துவருங் கிரமமதின் மாறுக வைம்பூதத் திரள்கடம
மை, யனிததமென நாடோறும புநதியினு லிலயமது வாறறி மே
லாய்த், தனிததபரி சிட்டமதா மாதனுமதத துவததையொரு
தடையில் லாமன, முனிததிரளின வரனறியான முறறியருட்
சாநதனுய் முதிரு மாதோ. 11

இவ்வுலகம் யாவுமொரு சாரமற்ற தன்றியுமா யிகமே யென
னுத், தவ்வினமனந தனிறமேறறி யாசையினை வேரறுதத சதுரா
னுகித், தெவ்வெனுமபுன் மதமான மறசரதனைந யறுததெரிந்த
தெளினு னான, வவ்வியமில லோரொருவ னனுதினமுஞ் சருசரி
த்திங கமாவா னன்றே. 12

மலமிலநல் லான்மாவி லொருசிறிது முண்மையதாய் மாயை
யேனுங, குலவுமதன் காரியமா மேனுமிலை யெனவுளத்திற் குறி
ததுள் ளோனு, புலவலறு மானநத நிறைநதொளிரும் யோகியெ
னு முயர்நத பேலோ, னிலவுதன துள்ளமதிற திருததியொடு நித்
தியமு நிகழகின் றனே. 13

அகமதொடு நீயெனவே யழறறுகின்ற வபிமான மறுததோ
னுகி, மகிழுளிக்கு மனநதசன வாசார மதுதனையே மருவி னோனு
யப், பகைபததுறும விமலமதா மானநத வாரிதியிற படிநதோ னுகி,
யிகமதுறும பாலனைபபோ லேகமதா யெனுனான்று மிலஙகு
வானே. 14

கருமமதன் சாலமதைத் தணிந்தவனு யந்தகனுய்க் காதி
லானு, யருமைசெறி சடனுகி யான்மாவில ரமிபபவனு யமல மான,
பெருமைமிகுந் துறவிறைவ னேயொருவ னனவரதம பிறஙக

லான, தருமிகுதி யுறுவனத்தின் கோணமவை தமின்மிகச்சஞ் சரிபபா னன்றே. 15

தலைமைமிகு சாநதியிஞற திரமுறவே நனிசிதமுந தழுவன் மேனி, யலைவுசெறி யனனியததின ஞானவுதா ரஙகளெலா மதம தாக்கி, நிலைமையுறு ரசமதனை யுணாநதவனுய்த் தனியவனுய் நிமல ஞகி, யெலையிலிரம மிடமாநதன் ஞனநத மஞ்சமதில் ரமிக் கின் ருனே. 16

விடையமெனும பகையவனை வேரிஞெடும பெயாதெரிந்த விமல ஞகி, யடையலுறும வயிராக வமலவிழுச செலவமதை யடைநதோ ஞகி, யிடையதறத தனனுடைய வானமசுக மகிமை யெனு மினிய நாடிற, றடையத்றத துறவிறைவ னனவரத மிக மிகச்சஞ சரிபபா னன்றே. 17

வெய்யதின கானிடததிற சிதமிக வுற்றிடினும் விமல மான
செய்யவிம கானிடததிற ருபமிக வுறறிடினுஞ சிகியின் மாட்டு
மையமறக கீழ்நோக்க லுறறிடினு மாயிகமென் றறிநதோ ஞகி
மையலறுஞசீவன்முத்தன விஸ்மயததை மருவாது மலருவானே.

பொல்லாத வவிததைபெனும வயிரியினை விசயமிகப புரிந தோ ஞகி, நலமேலாக ஞுறுஞான மாதஙக மததகதது னடிபபோ ஞகி, யெலலாவற றினுஞசிறநதி ரமமியமாஞ சமரசநல வினப மான,விலலாரும வீடதனிற றுறவிறைவன விறறிருநது விளஙகு வானலை. 19

துடடவஙங் கிருதிபெனுந தோடடமதைத துடைததோனுயத தூய வாய, மடடிலசமா கிதமனதது ஞகிபே பூரணமா மதியின மேவுஞ், சிடடமுறுஞ சீதளமாந தகைமையினைச செறிநதவனுயத திகழின பான, நடடமறு சநதிபசித் தினறசிக மேருவொருவ னடிபபா னன்மேற. 20

தனதுசுகந தனைபபருகு பரவசஞயோரொருவன் றனிவீ டெய்தித், தனதுமனஞ் செனறவணஞ சிலவிடததிற றியானமே சரிபபோ ஞகி, புனவரிய சிலவிடததிற கானமிகப புரிபவனு யொருவ ஞகி, நனியினமுஞ் சிலவிடததி னடனமனததை தடைய தற நவிறறு வானே. 21

அங்கமொடு களங்கமிக வுறறிடினு நோககாதிவ களவி லாத, சஙகையுறு சங்கறப விபபிரம மனைததிலையுந தணநதோ ஞகிட,

பொங்கியெழுங் காரியத்தி னீட்டமதைப் போக்கினனாய்ப் பொலி
யும் பிராஞ்ஞன், றங்கிடுவ னெங்கெனினும் பூரணமா மெல்லையி
னிற் றனிய னாகி. 22

சஞ்சலமென் மனக்குரங்க மதுதனைவி சாரமென்பா சத்தி னா
லே, யஞ்சிடநன் றாகநிதம் வயம்புரிந்தம் மாரணமா மடவி யூடே,
சஞ்சரிக்கு மெங்கெனினு மோரொருவன் சன்மயனாய்ச் சாந்த
னாகித், தஞ்சலினைப் புரிந்திருப்பன் றன்னுடைய வெளிவீட்டிற்
றுலங்க மாதோ. 23

வயம்புரிந்த திரமன மெனுங்கூர்மை வலிமிகுந்த வாளி
னாலே, பயந்தரும்வெஞ் சித்தமெனும் பெரும்புலியைப் பலியாற்
றிப் பயமி லாத, நயம்புரியு மாரணிய மதுதனிலே யோரொருவ
னலம தாகச், சுயந்தனிச்சை போலுலவி யனுதினமு மங்கல
மாய்ச் சுடர்வா னன்றே. 24

சற்புருட ரிருதயமென் றுமரையை விரிதல்புரி தந்து மே
லாந், தற்பிரம ஞானமதை யருள்பெருமை யுறுமோரோர் சாந்தி
மேய, வற்புதநற் றுறவிறைவ னெனுமருணன் றோடமொன்று
மணுகா னாகிச், சற்பிரிய சிற்ககனந் தனினாளு மருளொடுஞ்சஞ்
சரிக்கின் றானால். 25

இவ்வுலகந் தனைத்தோற்றி வைக்குமெழிற் காரணமா யில
கஞ் ஞான, வவ்விருளை மாற்றுவிக்குங் கிரணமெனு ஞானமதை
வாய்ந்தோ னான, செவ்வியசுத் தமதான விந்துவென்மு னீந்திர
னாந் தேவா போற்று, மவ்வியமி லறிஞனவ னகண்டமெனும் பத
மதனி லலாகின் றானே. 26

தன்னுடைய வானந்த வமுதமதைத் தெளித்தலினாற் றன
தாண் மேவி, யின்னறருஞ் சந்தாப சந்ததியை யிறையளவு மில்லா
தோட்டி, மின்னுமுயா யோகியெனு மற்புதஞ்சஞ் சலமில்லா
விருத்தி யோடு, மௌனவிசித் திரமன்றே சிதம்பரத்தி லென்
றுமே யிலங்கு மாமே. 27

அளவின்மலர்ச் சுகந்தமன்றே கரமான சஞ்சார மதனி னா
னே, வளாசிரம மனைத்தினையுந் தணந்தமிக நிருமலமாய் வயங்க
லான, தெளியகநற் றுறவியெனுங் கவின்வாய்ந்த காலிலியுஞ் சித
தே யாகிக், களிமிகுமங் கானகத்திற் கவலையற வுலவிமிகக் களி
க்கு மன்றே. 28

முத்தியெனும ரசம்வழியும் பழம்வாய்ந்து முரணுன முமல நீத்த, சத்தியவிரு ஞானமனோ கரமான வழகுநிறை தளிருமவா யநதே, சுததபய மறமொளிருமம விததார மாவனததிற றுகளில் லோரோ, புததமுத யதியெனுங்க லாபநனி விளையாடிப பொலி யுந தானே. 29

சாரமற்ற புவனமெனு மருத்தலததைச சேய்மையினிற றணந்து மேலாரு, சாரமுறற வானநத வுதகநிறை சின்மயவிச் சரசி னூடே, கோரமறற பரமஹமசன் யாவனோ வேரொரு வன் குளித்து லாவித, தீரமுறற தன்மனததி னிச்சையினிற றிருததியொடுந திகழுவன் மாதோ. 30

நிகிலநல வாகமங்க ளெனுநதளிர்கண மிகமிகவு நிறைந்த தான நிகமமுடி முடியான சீதளமா மலாகணிறை நீண்ட காவிற சுகமுறுமின் னதிமதுர சுததமனோ கரமான சொறகளார்நத திகழுமெதி யிநதிரனென கோகிலமுந தினமபாடித திரியு மாமே

மோகமத மிகநிறைந்த குஞ்சரத்தை யதமாககி முடிவில லாத, சோகமது தருஞசருவ பாபமெனும் பெருமபுலியைத தூர நாககி, யேகமதை யறிநதொளிருத தமனுன வுயாநதசிஙக மிறு மாப பெய்தி, வேகமதை யொழிததினிய விததார கானனத்தில விளங்குந தானே. 32

அஞ்ஞான மெனுமரிய மிருகவர னேறவொண்ணு வமல மான, விஞ்ஞான வுததுங்க சிருஙகசிக ரமபொலியும வியனறே யததே, சுஞ்ஞான சலிலமதிற சீதளமா மஙகமொடுந துறவி யான, செஞ்ஞான மதமபொழியுந கலபமது சஞசரிததுத திகழு மோரே. 33

நாசியின்றன் னுனியதனி லனவரதந் திருட்டியினை நாட்டி னேனு, யேசலுறு நாமமுத லிவையினினறும விருததிகளை யிழு ததிட டோனுய்த, தேசதுறு நதியினருங கரைகளினிற றத்து வத்தைதத தியானிப போனு, யாசதரும பெருநதுறவி யெஙகேனு மோரொருவ னமாகினனு னே. 34

மன்னுதிசை யதனைநனி யமபரமாய் மருவிமகா மவுனி யாகித் தன்னுளெழு மாசையின்மை தன்னுலே யலங்கிருத சாந்த னுகிப் பனனுகர தலமபயிக்க பாததிரமாய்ப் பற்றியொரு படிறி லாமற் றனனுதரு தலநிலய மாமுனிவன் மங்கலமாய்த துலங்கு வானே.

சனங்களற்ற நதியினுடைத் தீரமமை மண்டபமாந் தனிமை வீட்டின், மனநகுளிரும கவின்வாய்ந்த புளினமதா மனதினுக்கு மகிழ்வு காலும், வனமபெருநற சயனமதிற சமஞசாநத மினபறி வாம் வத்து வூடே, தினமவிழிதததுத துறவிறைவ ஞேரொருவ னித்திரையே செய்வன் மாதோ. 36

பூதலமே மிருதுவினு மிருதுவைதாஞ சயனமதாயப பொலிவ ஞகிச, சீதளமாம வாதமதே முககியசா மரமாகிச செறிநது பூ ன்ற, கோதிலதா மதியமதே நிபமதா யுடையோனுய்க குளிாந தோ ஞகித், தீதிலஞ பெதிராச சேகரனிந கோரொருவன றிக ழவா னமமா. 37

அதிவிமல நதிவாரி நாறபுறமும புடைசூழ்நதே யலஙகா ரிக் க, வதனடவு ளதிவிபுல சிலாதலமாம பலகையினக ணருமை யா கப, பொதியமலை தனிலுதிதத தெனறனனி மநதமநதம பொலி நது வீச, வெதியிறைவ ஞேரொருவன சுகதமதா நிததிரையோ டிருபபா னனறே. 38

மனமதனிற றினநதினமு மேகமதாம வதநுவினை மகிழ்வி ஞேடு, மனனவனு சநதானம புரிபவஞப மகததான மவுனி யாகி, மனைகடொறுங கரபுடததில வநதவநத பயிககமதை மாந் தி ஞேஞ, யுனவரிய சடவடிவ ஞேரொருவன றெருவதனி னுலவு வானே. 39

சேடமறச சகமதனைச சிறபபாகக கிரமலயஞ் செய்தே பின் னுஞ, சேடமுறு மகண்டமெனும வத்துபர தநதிரனுயத் திகழ்வ ஞன, தேடரிய வோரொருவ னுகாவினையான் முகமதனிற செ றிவ தாகித், தோடமருங கவளமதை யயினறுதினம விளையாடித் துலங்கு மாஙகே. 40

தன்னுளததிற் றிரட்டியவா னநதகோ சமமதனைச சார்ந் தோ ஞகி, யுனனுமெழிற சநதனசீ தளததையுறு மிதயமதை யுடையோ ஞன, பன்னுபுகழ் யோகியொனறு நிநதனையே பண் ணுஞய்ப் பாரின் மீதி, லன்னியம தொன்றினையுங் காதலித்துள் ளானநத மடைநதி டானே. 41

அருள்பொழியுஞ் சாத்திரத்தின் சாலமதை யதிதூரத் தக ற்றி மேலா, யிருளிரியு நன்றான விவகார மதுதனையு மெலாவற் றுனு, மருளதென விடுததுமிகப பூரணமாம் பதவியினை மருவி

யோகி, யுருளசைவ தில்லாத தீபமென வொளிர்ந்திடுவ னுண்மை தானே. 42

திருணமொடு பஙகமிகப பூசிமலிர் திடுமரிய தேகி யாகித், திருணநிகர் தாவிசுவந தனைநோககி மருளாத தெருள ஞன, வருணிறைய வுறுமயோகி சஙரைமாண மற்றகவி னகததின மேவிப, புரணவிசி ராநதியுறறுக கானனததிற் றனியாகப பொலிவானம்மா.

எவவுருவ மதுதனையும பார்ததிலனுப் வார்ததையொனறு மியபபா ஞகிச, செவவியநல வசனமதைச சிறிதேனுஞ் சிரவணமே செய்யா ஞகி, பொவவிலவின பூமியினி னிட்டையினை யெப பொழுது முறறு ஞகித, தெவவிலவிவ வருநதவனென மாயோகி காட்டமெனச செறிகின றுனே. 44

சாதிமுத லபிமான மற்றவறு யுயிாகளிவை சருவத் தூடு, மோதரிய பூரணததைக காண்பவனு யகிலாதத வுண்மை தன்னைச, சாதுரிய மாகவறி சதுரோனு மெதிராசன சாநத ஞகித், நீதகனு மூடனைபபோற கூடமதாயச சஞசரிததுத திகழுவானன்றே. 45

வாருவின்றன் மூலமதைத் தலையணையாய்ப போர்வையதும் வானமாக, வாகிநின்ற பிருதிவியைச சயனமென வனுதினமுமாககி நின்று, யூகமொன்றி விரதியெனும வனிதையினை மிகத தழுவ லுறறேறு ஞகிச, சோகமினறி யாநநத பாவசனு யோரொருவன றுயிலுவானே. 46

சென்றொழிநத பேதவா தனைகளொடுந் தன்னுடைய சிறந்த ஞான, மென்றொளிரு மழகுபொறி யுல்லாசப பொதுமகளிரிவாகளோடும, வென்றபுகழ் நிறைமறையின் முடிவாமந தபபுரத்தில விரிவ தான, நனறறியு மெதிராச ஞெரொருவன் மிகரமிதது நடிப்பா னன்றே. 47

செய்யவயி ராகமெனும் வித்தார மார்க்கமதைச் செறிநததாகி, மெய்யுறுவினு ஞானமெனு மிககொளிருந தீபமதான் மிளிரவ தான, பொய்யறுநற் றத்துவமென் மாளிகையிற படிபுகழப் பொலிய வேறித், துய்யவொரு துறவிறைவன் முத்தியொடு நித்தியமுஞ் சுகிப்பன் மாதோ. 48

அருணிறையும் விசனதல வுற்பலமா மாலையையு மழகு வாந்த, தருணியரி னிச்சையென்ப தற்றதொரு கறபகவல்லி தனை

யுஞ் சீராம், பொருணிறையு மபமான வமுதமெனுங் குடிகையை யும பொலிய மேலாந, தெருணிறையு மானமாலைத தெரிந்த வனிங் கோரொருவன் சேர்நதுய் வானே. 49

பொலலாத தோடமெனும புநதியிறு னிடேதமதைப புரிந்தி லானு, யலலாத வருநகுணமென புநதியிறற சிறிதேனு மடைநதி லானு, யுலலாச மாயையினறன காரியமிவ் வனைதது மென வுணர்நது மேலா, நல்லோனென் மாமுனிவ னேரொரு வ னுதுமலினை நயநது ளானே. 50

சென்றவெவை தமையுமொரு சிறிதேனு நினையானுய்ச செறிப வாகி, நன்றுவரு பவையினையுஞ் சிறிதுமுளத தெண்ணானுய் நயன நோக்க, நினறவிவை யெவைதமையு நோககலொடு நினைத்த லின்றி நிமல னுகி, வெனறசமத் தாததசம ரசனுன வேரொரு வன் விளங்கு வானே. 51

நிகிலகர ணஙகளையு நிககிரக மிகபபுரிநத நெறிய னுகி, யகில விட யங்களின்ற னுசைதமை யறுத்தெறிநத வமல னுகிச, சகல நல வுததமமா மெலலையெனு திருததியினைச சாரநதோ னுன, புகலுபுக ழெதிவரிய னேரொருவன சஞ்சரித்துப பொலிவா னன்றே. 52

ஒல்லையுறு மெதனையுநதி யாகமது வொருபொழுது முனுறரு னுகி, யல்லலற வணுகாத வதனையென்றும விருமபாத வசல னுகி, நல்லதுறு துறவிறைவ னேரொருவ னுயாச நறுகா னுகித்,தொல் லையற வுண்ணிகழு மாநநத மனுபவிததுத துயிலவன் மாதோ.53

இன்பநிறை வுறுமரிய ஞானமெனும பெருநனவ தென்ன லான, துன்பமறு நல்விமல வேதோமன பதவியினைத தொடர்ந்து மேலா, மனபுநிறை துறவிறைவ னேரொருவன் பநதமொழித் தகன்றே னுகித், தனபுனித விசசைவசந தனியனுய்ச சஞ்சரித் துச் சமைவா னன்றே. 54

இனிப்புறுமிவ் வகிலவித விசுவவிகா ரஙகளெல்லா மில்லா தான, தனிப்பெரிய வத்துவினிற் படிந்துலய மானமனத தானே யான, மனபபகைய தெனப்புகலு மடிந்தரா கங்களுக்கு மன்ன னுனேன், வனப்புறுமன் னியமதன பேட்சையே யினறிநிதம வயங்கு மாதோ. 55

பெருங்குரவன் கருணைபொழி திருட்டியினு னன்ருகப் பெற்றதான, வொருங்குமுடி வறுமபெரிய சேதனத்தி னுகார மூற்றோ ளுகி, நெருங்குமலச சகவிகறப பேதமெலா மிகமிகவு நெரித்தோ னுன, விருங்கருணை பரமமச ஞெரொருவ னரிதாக விலங்கு வானே. 56

வருணமொடு மாசிரம விவதகைபினை யெடுத்தெறிந்து வளமதாகிப, பொருணிறையும விதைகளை யனைத்தினையும வெகுதூரம போக நாககிப, புரணபரி பூரணவா னநதசித்து மாத்திரமாயப புலனக ளீதததத, தெருணிறையுந துறவிறைவ னெனுஞானறு நின்றுபரி சேடிப பானே. 57

எவவிதமாம பொருள்களுககு நாசமதை யின்பமுட னியறறி னேனு, யவவிதமே நாகரவரும பெருவினையை யதநியநதமயினறோ ளுகிச, செவ்விதமாந தேகபநத மனைததினையுஞ சிறப்பாகத் தீதததோ னுன, வெவவிதமே செயுமபிரானுஞன் கேவலமச சிவமாயே யொளிரவா னன்றே 58

அசைவினொடு மனநதமெனப தின்றியென்று நாமமொன்று மணுகுறுகா, யிசைவினொடு சநததமு மானநத போதகனவியலப தாகி, யிசிவுறுமெவ விகறபமதூ மிலலாதாய் முதலதுவாயேக மாகி, நசிவறுநற பரமசிவ தததுவமாம வத்துவெதோ நடிககு மாமே. 59

அககாமாயச சரையிலதா யெஞ்ஞானறு முதயமதை யணுகாதாகித, துககமெலாங கடநதறுவாயச சுத்தமதாயச சூக்கமதது ஞுககமாகித, தொககவபூருவமாகி விஞ்ஞான மயமாகித் துகளில லாதாய், மிககபர தததுவமாம வத்துவெதோ வொன்றுநித மிளிரு மாலோ. 60

சுகமதினுஞ் சுகமதுவா யமரமொடுக் ஞாரமென்றுந் தொடரா தாகிச, சகமதெனுஞ சமுசார சாகரததின் றரணமதிற்சார மாகி, யகமலிற சமரசமாய்ப பயம்பார மணுகாதா யரியதாகிப, புகழுனுறு தததுவமா மேதோவொன் றனுதினமும பொலியு மாதோ. 61

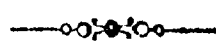
அரசமதாய்க் கநதமொடு முருவமதை யணுவளவு மணுகாதாகி, விரசமதாயச சநதமுமதொ டறகொடிய தமசினையு மேவா

தாகித்,தெரிசயமா யுவமையய மற்றெருளிருந் தத்துவநற் றெளிவ
தாகி, விரிசுவையா மேதோவொன் றனுதினமு நித்தியமாய் விள
ளங்கு மன்னே. 62

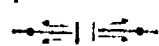
குருபரன்றன் கருணைநிறை திருட்டியினு லொருசிறிதுங் குறையுறுத, பருமறுபத் திரண்டெனுமிவ் வெண்களுறு மறுசீ ராம பாகக ளாலே, யருமறையின சிரங்களினிற புகன்றருளு மருமையினு மருமை வாயந்த, விரிபொருளின சாரவடி வருத்த மதை விட்டைய விளம்பி னேனே. 63

சீராரு மாத்துமவித் தையின்விலா சமமெனவே செப்பலான, வேராரு நூலிதனைத தினந்தினமு நல்லறிஞ னிடைவிடாம, னோராரு மனமதனின மனனிததுப பானமவிததை நோந தோ ஞகிப, பாராரும பரமார்தத மதைவிரைவி லிருடுறநது பற்று வானே. 64

ஆத்துமவித் தையினையருள் பரமசிவேந திரகுருவி னடியே போற்றி, யாததுமவித தையினையுறுஞ சதாசிவேந திரனுலே யாற்ற லான, வாததுமவித தையினையுற விருமபினாககுப பூரணமா மமுத மாகு, மாததுமவித தையினவிலா சமமெனுமிந நூன்முடிபை யடைநத தாமே. 65

ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாஸ்திரம்.

சோகமே யின்றி யிருந்தனன வேந்தன றென றனும பாா பொதுநீக்கி,யேகமாச செங்கோ லெங்கணுஞ செலல வெணடிசை விசயமுஞ செய்தே, மாகநா டெனனப போகமே துய்ததுமடந தையோ டிருநதன னென்றன், வாகைவே லவனபி னெனசெய தா னென்ன மறையவாக குயாமுனி வகுககுா. 1

மனைவியுந தானு மோாநிலை வாகி மாறுபா டினறியோா காலுந், தனையுணர் யோகி தந்தைதாய் கடவு டங்களை யனுதின மிறைஞ்சி, யனையவ ருரைதத நெறிதனி னடநது மருத்தங்கண் மனதினிற றரிததும, வினையம தடனே நானமுறை யவரை வினவியுஞ சிலபகல போக்கி. 2

தனியிட மதனி லிருநதிரு வர்களுந தங்களிற றுமுணர்ந துசாவித், துனிசெய்மா மாயைப பிறபபது நீங்கிச சுகமதை

யடைந்தனு நினமு, மினிமைய தாக விருக்கலா ஞானத தென் றெண்ணி ஞானிகட் சார்ந்து, நனியவா பாத பூசனை புரிந்து நாடோ றும வினவினா னன்றுய. 3

இருவரி லாசன் றனககறி வோஙக விருவகைச் சார்பையு மகறறிக, கருவுடற காவ றனையுங்கை விடுததுக கருததசை யாது மெய் யுணாவை, மருவிடி லகபபற றறறுமேல வீடு வாய்ததிடு மநறகுமெய்ஞ் ஞானக, குருவரு ளின்றி விளங்கிடா தெனவே கொண்டனன் மனததினிற றுணிவே 4

சிவாக ளிடத்தி லருள்சிவ பததி திருநதிய றுறவு மெய்ஞ ஞான, மாவதோா வடிவாம வேதமா முனியை யமலவா ரணி யததி லடைநதே, தேவாக டேவே துனபமோா காலுஞ சென் றிடா முததிதா னெயதிச, சாவதும பிறபபு நீஙகுமோா நெறி யைச சாறறெனத் தாழ்நதிட முனிவன 5

இருவகைச சாாபாம புறபபறறை நீககி யிசசையின் கட்டதி னினைவு, மொருவியே யுடறகா வலையுங்கை விடுததே யுடகர ணங களவா தனையுங, குருவரு ணெறிபெ யொடுககிடி ல வீடுங கூடு நதா ஞகவே பவநதின, கருவழிந திடுமிந நெறியைநீ விரைவிற கைககொண்டு செலலென வுரைததான. 6

அந்நெறி குருவா லேயமுந திரிவு மகனறிடத துணிவதாக கேட்டு, முன்னெறி யான வரசியற கையினின முயனறனன சிறி துநா ளொருநாட், பினனெறி பதனை நினைநதனை வமையுமபெயா நதிட விடைகொடுத தரசன, மனனெறிக கோல மகனறுநதப புரததில வதிநதன னொருவனைத் தனிததே 7

ஆண்டோா ரசசு தனிறுமபோ ககது மாசையற றேனினி வேண்டேன, மாண்டோா வனததி லொருவனாய்த தனிததே மனததசை வறுததுவி டுவேன, பூண்டவென மனாவிங கினி ததிரும பாது போகத்தைப பொருநதிலென வெணணி, வேண்டல ளிஙக ளரசனு வேறே விதிததுககொ ளுஙகளென றுரைததான. 8

இவவா சியற்கை யறபமற றிதனு லெயதிடுந துனபிலுங் களவின, றவவகை யதனை யூகமின மையினு லறிகிலா நீஙகளின பென்றே, யெவ்வகை நினைநதீ ரினியெககா லுஙகட் கீதியா மல தெனத தோனறு, மொவவமற றிதனுக கநமே தோனறு துனக ளுக குலசசூ குதிககும. 9

என்றுமற் றனேக மாவிரித் தாச னெடுத்தமைச் சர்கடமக் கியம்பி, நின்றுபின னவரை நிறுமென நிறுத்தி நிதிறுனும் பொன்மனை விடுத்தே, சென்றுபின் னகர வீதியி னடக்கத திரண்டனை வர்களும்பின் றொடர்ந்து, வன்றுய ரடைநது வாடியே மெலிநது வாரியி னோரையி னழுதார. 10

அவரவர் வினையி னவரவர் வருவா ரவரவர் வினையள வுக்கே
யவரவர் போக மெனறதே யாயி னுருககார் துணையதா குவர்க
ளவரவர் தேக முளபொழு துடனே யாதர வாரென நாடி
யவரவ ரடைத னெறிகனமத தடையு மாதர வாதர வாமோ

வினையுள வளவுங் கூடியே நிறகும் வினையகன் றிடிறபிரிந திடுமால், வினையினால் வருமா தரவினி னியறகை மெய்யுணா வத் தகை யலவே, வினையிலே யுஙக ளிடததினு னிருக்க மெய்யுணா வொன்றையே நாடி, வினையறு கானம புகுதவே வேண்டி விரும்பினே னீாநிலு மிஙஙன். 12

என்றுநல் வேநத னேதிலாா போல வேகின னனைவருங் கண்ணீா, நினறெழி ரொரிய வாய்விடடே யலறி நின்றனர் தமர்கள்பின் னேமி, யினறெமை யாவா காததளித திடுவ ரினி யைநீ யேகுத னீதி, யனறென வுரைத்தா ரவாகளை நோக்கி யரசனீ துரைததன னன்றே 13

உறவாகு மெனவெணுநீா தொடாவதியல பன்றுகு முயிாகட் கெல்லா, முறவாகு ஞானநனி பகையாகு மஞ்ஞான முய்த்து நோக்கி, னுறவான வதையடைந்து பகையான விதைநீங்கி யொருமை யாக, வுறவாத றனக்குததா னேயெனமற றுறவுவிடுத் துறையு மென்றான். 14

தந்தைதா யிருவருநதம் புதல்வனெனும வாஞசையினுற றுமபின னேகி, மைநதவா வெஙகளிரு வரையுமெவா காபபதறகு வைததாய் நீதான், சிநதைதா னுனக்கெஙகே மகனேயுன் றிருமுகத்தைத திருமபிக் காட்டாய், நொநதுதான் பெறறவயி றெரிகின்ற தெனவுரைக்க நோககி மன்னன். 15

அறிவைநோக் கிடிலதறகுத் தாய்தந்தை யிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, லிறையுநீ ருபாதான காரணமன் றிருமாயை யினிலுண் டாகும், குறியிதுவிங் காயின்மண்ணரி லெலைபபெறு தவரிலையக் கொள்கை நீரு, நிறையுமதி யிலரோநீா நிலவுமென விருவரையு நீததுப் போனன. 16

அரிவையர்க டமக்கிலக் கணங்கூறு நூலதனி லதனை யெல்லா, முரிமையதா வுடையவளா யினியமனை தொடாகதேகி யுருகி நின்று, பரிவினுட னடிகள்பணிந் தரற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண் பாயத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவே னென்றாள். 17

நினதுடைய நாயகனை நினைநள்ளே யுறநோக்கி நிற்க மாட்டா, நினதுடைய நாயகனென றென்றனையே கருதிநீ யுழல்வதென்னே, மின்னனைய விடையாயகே ளனைவருக்கு நாயகனோ மேலா மீச, னன்னவனை யேதேடிப் போகின்றே னெனவரசற் கரிவை சாற்றும். 18

ஞானமா னதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா, வானமா தினையலவோ விடுகவென வறையும்பதி யானவுனை, யீனமா விடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக்கென் சொல்லு, மானதா னுமையொழிந்து கதியிலையே யெனவெணியா னடுத்தே னென்றாள். 19

ஆகமத்தின் விதிதவறு தறைந்தனைநீ விவேகியே யாவாயானால், தேகமுதற் பிரபஞ்ச மதனினமை விடுத்துவனநு செலலாகினறே, ஞகமுலை யாயெனுமை தடுத்தனுன்றன விரதமல நாடுதன்னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத் தேதிலரைப் போலகன்று போகா நின்றான். 20

விரிவாய ஞானமதை யுணர்ந்தானு மடநதைபதி விலங்கநிறற, லரிதாய தகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத்தங் கவனைநோக்கித் தரியாது கதறியே வினைதனையே நொந்து தான் றளாந்து நின்று, தெரியாது மறைந்தவிடந் தனினமிகவு முருகியே தேம்பி வீழ்ந்து. 21

வேந்தனே யுனைவிடுத்து முலகமதி லிருக்கவோ விதித்தானீசன், றீர்ந்ததோ வுமக்கெனக்கும விதைதானு மினறளவிற் சேர்ந்து நிற்கும், போநதவுமை யெக்காலங் காண்பேனு னினியெனவே புலம்பி மாதுஞ், சாந்தனள்பின் றிரும்பியே நகர தனின் மாதுலன்றன் சார்பு தன்னில். 22

அரசனந்த நகர்விடுத்துத் தேசநா டுகளுமகன் றடவி சென்றே, யிரவுபக லகநிலையே நிலையாக விருந்தவர்க ளிடமே சேர்ந்து, பரகுருவி னுபதேசத் தரியபொருள் வினவியவர் பகரக

கேட்டுத், திரமனமா யொருவரால் கலங்காத ஞானியாய்த் தீர
னாகி. 23

நகர்தனி லேகிப் பிச்சை நண்ணியே மனைகடோறு
மகமகிழ்ந் தங்கை யேற்றே யவ்விடத் தருந்தி யாங்கே
செகமுளோர் பேயென் றெண்ணிச் சிரித்திட நாண மின்றி
யிகபரத் திச்சை யற்றே யேகனா யுலாவ லுற்றான். 24

பொருந்திவா ழிடமொன் றாகிற் பொருந்திடும் பற்றென் றெண்ணி, யிருந்தில னோரி டத்து மெங்கெங்கு மொருவ னாகித், திருந்திய சமாதி விட்டுத் திரும்பிடா துறைக்க வுன்னி, யிருந் திருந் திடங்க ளெங்கு மேகமே நோக்கி நின்றான். 25

தோன்றிடு முலக மெங்கே தோன்றிடு மென்ன நோக்கித்
தோன்றிடு நினைவி லென்றே தோன்றிய நினைவு தானுந் [றே
தோன்றிடு மிடத்தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுஞ் சொரூபத் தென
தோன்றிடும் பொருள்க ளெல்லாஞ் சொரூபமே யென்று கண்
டான் 26

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த் தோன்றியே யின்ப மாகித், தோன்றிடு மதனா லந்தச் சொரூபமே யென்று கண்டு, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தன்னிற் றோன்றுமீ தசகத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தானாய்த் துளக்கமற் றிருந்தான் வேந்தன் 27

கடிநகர் தோறுஞ் சென்றுங் கானகந் தோறுஞ் சென்றும்
படிவல மாக வந்தும் பார்வைமா றாட்ட மின்றி
மடிவிலா மனத்த னாகி மாசிலா நிலைமை பெற்று
முடியுடை வேந்தா வேந்தன் முத்தியே வடிவ மானான். 28

முத்தியே வடிவ மான முடியுடை வேந்தா வேந்த
னெத்திசை தனக்கும் ராச னெமைவிட வேறில லென்று
சத்திய மாக வெண்ணித் தன்னிட மதனிற் றன்னைச்
சுத்திசெய் தனைத்து மாகிச் சுயஞ்சோதி யாகி நின்றான். 29

தன்னையே யன்றி யொன்றுந் தானுதி யாவி டத்தின்
மின்னையே யொத்த வைய மித்தைகற் பிதம தென்றும்
பொன்னையே யன்றி வேறு பூடண மிலது போல
வென்னையே யன்றி யொன்று மில்லெனத் தோந்தான் வேந்தன்.

உலகினை வேற தாக வுணர்ந்திடிற் பந்த மாகு
முலகினைத் தானே யாக வுணர்ந்திடின் முத்தி யாகு
மிலகிடத் தோன்ற லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி
யிலகிடக் கண்டு வேறற் றிருந்தன னிளமை வேந்தன். 31

ஏகசக் கரம தாக விருந்தர சாள்வோன் செல்வப்
போகமுந் திரண மாமப் போதநாட் டரசி யறகை
யூநபுந் தியினு லாசா னுபதேசத் தாள வந்தச்
சோகமற் றிடுநா ளெய்தித் தொழிலெல்லா முடித்தான் மன்னன்.

பந்தமவீ டென்று மில்லை பரம்பொரு ளொன்றே யென்றுந்
தந்தஞ்சாய் கற்பிதத் தாலே சாலமோ கிப்பர் தீயோ
ரந்தமா திகளு மில்லா வரும்பொரு ணாமே யென்று
சந்தத நோக்கி யநத்த தற்பரந் தானே யானான். 33

குறைவிலா நிறைவ தாகிக் குளிர்ந்தினைப் பற்றி வேந்த
னிறையள வேனுந் துன்ப மின்றியே யின்ப மாகி
யுறைவிட மின்ன தென்ன வோரிட மின்றி யெங்கும்
நிறைவதே யிடமாய் நின்று னிகரின்மா ராசன் றானே 34

எங்குமாய் நிறைந்து நின்ற வேகராச் சியந் தாள்வோ
னங்குத்த லின்றி யெங்குந் தானெனக் கண்ட தூயோ
னிங்குறைந் தகன்ற பாண்டத் தியல்பினெஞ் சருவம் பற்றி
யெங்குந் வகற்றி நின்று னனந்தி யாகி வேந்தன். 35

அவனியி னினக்கு மேலோ ரரசனு மில்லை யிந்தத்
தவவடி வாகி யெருத்து சரித்திட லெற்றி னுக்கோ
நவமதா யுடலி தோடே நண்ணுவ தெனையீ தன்றி
யிவனெனக் கருள் வேண்டு மெனக்கற் றோவெங்கு மாறே. 36

பதத்தினை வேண்டின் முன்னம் பற்றினின் றில்லற் றத்தைப்
பதப்பட நிறுத்தி யேகல் பண்பதா மேலா முத்திப்
பதத்தைவேண் டிடிலோ ஞானப் பார்வையிற் கூடி நீயெப்
பதத்தினை வேண்டி யிந்தப் பரதேசி யானா தென்றான். 37

அமைவுடை யமைச்சின் மிக்கோ யடைவுடன் வினவிக்
கேட்டா, யிமையள வேனுஞ் சிந்தை மிதுவது மெனவோ டாது,
சமைவுடன் கேள்வி சொன்ன சங்கைக்குத் தாங்க ணின்றாய்,
நமைவிட வேறோர் வேந்து நாட்டிலை யென்ப தொக்கும். 38

பதமதை வேண்டி னில்லைப் பதப்பட நிறுத்தி யேக
விதமென்ற லொக்கு முத்தி யெய்துதன் ஞானப பார்வை
விதமதிற் றேன்று மென்றாய் விருபபமாய்க குமெப பாரந
திதமதா யழுந்து வோருக் கெஙஙனம பாாவை தோன்றும. 39

மனமிரு பொருளைப பறற மாட்டாநட் டாவ தான
வினமவை புறநோக் கான வேதிறை கூடும வீடு
கனவுண்ணேக் காகு மிலலங கருதிய புறநோக் காகு
மனகவிவ் வூகந் தோனற வறைகுவ னாமே கேளாய். 40

தென்றிசை நடப்போர் கங்கை சென்றுதோய்ந திடுவ
ரோதா, னன்றியு மவனி வாழக்கைக கமைசசாக ளுடனே காநத,
மொன்றியே யூகஞ் செய்வோ ருலகவேந தாயி னோர்க, ளின்
றிசை நோக்கா யில்லி னிறபவா முததி சேரார. 41

பாசந்தான் பகைய தாகப பாாவைபெற் றிடிறபா சத்தில்
பாசநதான் வைத்துப பினனுட பறறவுங கூடு மோதான்
பாசந்தான் பகைய தெனறே பகருநான மட்டே கறறோர்
பாசந்தான் விடவு மாட்டார பரமெலா மெனவாய்ப போக்கும்.

அந்தமா தியுமி லாவீ டடைநதுடற பிறபப றுக்கச
சுந்தர ஞானம் போதுந் துறவற மேறாக கென்றே
மந்ததி காரி யோரை மநிததுநா னுரைக்குஞ செய்தி
யந்தம தான பேருக் கத்தகை விளமபா தென்றும். 43

தோன்றுகின்ற பொருளியல்புந தோற்றுவிக்கும் பொருளி
யல்புந், தோன்றவுனக்கி யாமுரைககச சோகமறவே கேட்டிடு
வாய், தோன்றுபொருள்க ளநிததமுமாய்த் தூய்மையின்றித்
துக்கமுமாய்த, தோன்றுந தோறறு விககுபொருள் சுகமாய்ச
சுத்த நித்தமுமாம. 44

பால னான பருவம்போம பன்னு குமாரப் பருவம்போங்
கோல மான தருணமபோங் கோலை யூன்றிக் குனிந்தெழுந்து
காலன் மாய்க்க வனைவர்களுங் கல்லென் றழுது போமாறறி
யேலப பிணமென் றொருபெயரிட் டிடுகாட் டிடுதெ லொருதலையே.

கருவி னின்று மழிந்துபோங் கண்ட குழந்தை யினுங்குமரப்
பருவந் தனிலும் போநதருணப் பருவந தனிலு மழிநதுபோ
முருவ நடுங்கு மூப்பதினு மொடுங்கு மெநதக் காலையினு
மெருவி யழிதெ லியலபாகு முலகதது டலின வாழ்க்கையுமே. 46

பஞ்ச பூத மழிந்துபோம பானுத திங்க ளுடுக்கள்போம்
வஞ்ச வசுரா மடிந்திடுவா மாகா பதமபோம் வல்லரககர்
துஞ்சு வார்கள் போகிபதந துஞ்சும் பிரமன் பதந்தானுந
துஞ்சுந திருமால் பதந்துஞ்சுந துஞ்சா தொன்றே பரமபதம்

தோலி ரத்த மெனும்பிறைசகி சுகல மேதை மசசை யொன்
ருய்த், தூலி கரித்த வுடமபாகுந தொட்ட வெவையுந் தன்வடி
வாய்க, கோலி யடககிக் கொளுமிதனை க கூறு கூறு நோக்காது,
போலி யுணர்வோா மகிழ்வெய்தும புனித மென்றும் பரமபதம.

அரமதை யதனை யொழுங்காக வறையக் கேணீ யவனி
யெலலாம், பரநத சிருட்டி திதியொடுக்கம பண்பாய் நிகழுஞ சிரு
ட்டிதனில், பொருநது பெரிய துனபைநது போய்மாண் டுறில
தெணமடஙகே, யிருநத திதியு மிரண்டாகு மிளமை யெனறு
ஏறபயென்றும. 49

விருத்த பருவ மிகததுன்பம விளங்கு மிளமை யிரண்டவை
யின, வருத்து பிணியின மிகததுன்பா வளமை யிளமை மூனறு
ருஙு, கருதத தறியாக குழநதையென்றுங குமாரமென்றுங காளை
யென்று, மருதத மறியா தநிறறுனப மடையும பாலப பருவத்
தில. 50

நநதை தாய ராசிரியா தாங்கண் முனித றனக்கஞசிச
சிநதை கலங்குங கவுமாரஞ் சிறநத காளைப பருவத்தின
முநது பசிநோய் காமநோய் முடுகித் தணிக்கப பொருடேட
விநதப புவனத திரவுபக லிடைய றுத தொழிற்றுன்பம. 51

பொருளுண் டாகிற காபபதனுற் பொருநதுந துன்ப மாசாகி
ஞெருதம மிகுதத வரசரா லுதவுந துன்ப மொருகுடைக்கீழ்
நிருப ஞகி னேய்மரண நேரு மென்னும பயத்தானும
வருவ தெனையோ மறுமையினி லென்றும வாடித துன்புறுமே.

மாகர்க் ககுரர் பகையுளது மகிழ்சசி வாட்ட மிகவுமுள
தாகத் தகலா நோயுமுள தனஙக ஞுளது நசையுளது
போகத தழுநதன் மிகவுளது பொனற லுளது கறபத்தே
ரோகத திறங்க ளிவையுடைய துறக்கத் தென்னே சுகமுளதே.

தேவா மனிதா துனபநதின றிறங்க ளிவ்வா றுகியிடி.
..வ ரோ மிருகமுத லார பீர மைவகையி

மேலாவ தில்லாத் துன்பமோ ருவமை யில்லை நிரயத்தி
னேவு துன்பஞ் சொல்லவதென்னை நோயே பவத்திற சுகமவீடே.

இந்த விழிவை யுடைய விந்த மாயை யசத்தே
யந்த வியாவை யுடைய வந்தப பிரமஞ் சத்தே
தந்த மனத்திற் றோந்தோர் தள்ளி யெஃதை நிற்ப
ருந்தன் மனத்தி னன்று யூகித் தமைச பாராய். 55

பொய்யென் றிதனை யறிந்தோர் பொருந்தி நிற்ப துளதோ
மெய்யென் றதனை யறிந்தோர் மேவா திருப்ப துளதோ
வைய முளதோ விதனி லமைச்ச பாராய நன்று
யுய்ய வறிவி லாதோ ருழலவா நீக்க மாட்டார். 56

பொய்யை மெய்யென றறிந்து போத மின்மை யாலே
மெய்யைப் பொய்யென றெண்ணி மெலிந்தே யுழல்வ ருலகர்
பொய்யைப் பொய்யென றறிந்து போத குருவி னருளினா
மெய்யை மெய்யென் றறிந்தே மெலிவு நீவ ருயர்ந்தோர். 57

துன்பந் தோன்றி லெவருந் துறந்திட நோக்கராயத் தவிர்த்தே
யின்பந் தேட லியற்கை யின்ப மென்றே தோன்றி
லன்ப தாக நீங்கா ரவாகட் கென்ன கூடும்
துன்கா பரம ஞான நாட்ட மமைச சொல்லாய். 58

இழிவை யுணர்ந்தா ருயர்வை பெவருந் தேடி நோக்கு
மிழிவை யுணரா ருயர்வை பெய்த நோக்கா ரென்று
மிழிவை யிழிவென் றுணர வெந்தக் காலம் வாய்க்கு
மிழிவை யுடையோர்க் கமைச்ச விதனை யூகித் துணராய் 59

பேத வாதி கனைப்போற பிரபஞ்ச சமமே றெனவே
யித கன்ற தலமே யெமையன றியதில லென்றே
போத விழிபிற றுறந்த புனிதத துறவே கண்டார்
சீத மதிபோற் குளிர்ந்து வென்ன வெப்பந் தீரும் 60

இருந்த விடத்தி லிருந்தே யெய்த லாமென றுரைக்கி
றிருந்து நிமல மனத்தோர் தீர ரெனினு மொழிந்தே
பொருந்தி யோகாந தத்திற போத மடந்த வேண்டி
வருந்து மனத்தோர்க் கெனனை வாய்க்கு மமைச்ச சொல்லாய.

முன்மை யனைந்து முடித்து முழுது முணர்ந்தோ ரிலவின்
றின்மை யென்று நின்று மேக நீங்கா ரென்னில்
தின்மை யகமாய் நிற்போ ரெகத்தி னியல்பை யுணரார்
கனமாம யாழ்ப்பா ணத்தின் கப்ப லோட்டம் போல. 62

ஒருத்த னொரு ருளனை பொருவெந் தாக்கின முன்னம்
இருக்கு மிடத்தை நீங்கி யேக ராச தானி
இருக்கு மன்றி முனக ளிருக்கு போதான சொல்லாய்
இருக்கு ஞான முடையோ ரெகத்தை மெய்யென் றுழலார். 63

மனையினின் றாலும் பொருளைப் பிசாசாவின வருத்தனங் கெ டுத்தின மகிழ்வசி, இன்மையில் வாட்டம் விடயன பகலி லெட்டுணை யாயினு மாசை, பின்னையதிற் பதி பிரிவித்திதானும் பேசுமிக நாணகுறில லெய்தினும், தன்னுயிரை வதைக்குஞ் சாதகரு மெய்ப்புகழ் நளியின் னிற்றலை தந்தி 64

நீறாறு மனையின் பினையிகழ்ந் தந்தச செம்பொரு ளினைமே லணடிச, சாதக மதனிற் றொடக்குங்கால விடயந் தடையகாரு ராகுநிய மான, போதினி லையைந் தோன்றிடா நந்நா பொரு விலா னந்தமே விடவே, ஆதலிற் றுறவின ஞானமரு ஞான மாகு மென றறைகுவா பெரியோர். 65

இல்லற மதனி லுறைந்தவோ ரிடத்தி லிருப்பினு ஞானங் கிரியபிற, புலவிய மாரத் தினமென விளங்கும் போக்கியில் வினோதத்தற லென்றும், நல்லற மடைகெத்தா ரிடத்துறை ஞான நற்றகை மிசையிரத் தினம்போல, எல்லையி லொளியாய விளங்கிடு மாயி னிலசிறப் பனறுஞா னிகட்கே. 66

முனமனை வாகனு மறையவ ரயில்ல முத்தியை யுனாந்தரி நாகறாம, பினமதி னிற படியிறுப சனகை போலவா துறவுடை யோரை, இனமதை விடுத்து மில்லற மறுமே தலைபென விபம புவ துண்டோ,மனமதி னிதனை யூகிநீ யமைச்சு மகிமையன் றில்லை ஞா னிகட்கே. 67

ஆடிய சகல மடங்கு மேக வலமு மகற்றியே பொறியடை கொண்டு, மூடிய விருளை முழுதையும் வீசி முடிவில்வீ டதனையே யுணர்ந்தோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால னியாரு ருடையன பேய்பிடித் தோன், கூடிய குணத்தி னுரிமை போயத் துயின் கூவி பா னினியியல படைவார். 68

வினைகளோ ரிரண்டுஞ் சமமதாய் ஞான மேலிடு காலையி னிந்த,மனையின்பங் கானற சோற்றிறகண்டுவேர்த்து மாற்றியே கை விட வருமேல், தனையுள படியே யநுபவ மதனிற் றுனுணர்ந் தானந்த மடைந்தோர், பினையுமவ் விடயம் பூண்பர்க ளெனவே பேசுதல் வழங்குமோ சொலலாய். 69

விடயவின் பதனி னசையுளோர் தமக்கும் விரிவதாம் பேரி ன்பச் சுவையின், அடைவினைச செவியிற கேட்டவக் கணமே யவற்றினை யகறறிட வருமேல், இடைமுத லீறின் ஞானவா னந்த மெய்தினோர் களுமபினு மிநதக, கடைமனை வாழ்வை நினைவர்க ளென்றுற கண்டனா நகையரோ சொலலாய். 70

பற்றிலே யாயி னவையினி விருப்பென பழையவூழ் வினையெ னி லாசை, சறறெனு முநிபபித தல்லவோ வூட்டுஞ சகவினபி னிறையெனு மிசசை, முற்றுணா ஞானத தோாகள்பூண் பர்களோ முடிவிலா னந்தமே பருகி, நிறறலே மீட்டுமெ விழிபபினுங கான னீரிற்கண் டுண்முக மடைவாா. 71

பவமதை யினிமை யெனவெணி விடயம் பற்றிகின் றுழன்ற வா தாமே, பவவதை யினிமை யலவெணி விடயம் பற்றறுத் தரு ட்குரு வடைந்து, பவமதை யறுகரு நெறியுணாந தருளிற பரவி ன்ப மடைந்தவர் தாமும, பவமதை யினிமை யெனவெணி னல வோ பற்றுவர் விடயவின் புரையாய். 72

கொடிமுதல் வாடும் வேர்முழு தினையுங கோதறக் களைந்தி டிற் களைநதும, படிமிசை கொடிபூ காய்பழ மோங்கல் பகரதி சய மஃ தினைபபோல்,அடிநடு வீறில பிரமநதா ஞகி யகப்பற்றை யறு த்தவ ரிடத்தும், மடிவுறு மனையில் விருமபியே நெஞசம் வருத் தன மாதலென் றறைவாா. 73

ஆணவ மதனைத் தோய்ந்துட லினொா ஞமெனத் தினவெரி வவையைப, பேணலைச சுகமென் றுண்மகிழ்ந் திடுவோன் பேரின் பத் தாசைய தாகிப், பூணவரு ஞான மிலையதின் ஞானம் பொரு ந்தியச சொரூபந்தா ஞகி, ஏணவா னந்தத் தழுந்துவோன் விடய மெய்திடின் ஞானமே யிலையால். 74

கனவதனி லுணர்விலது காணுந்த னுவாதிகளைச் கருதியே நின்,றுனுமவரி னிதுகனவென் றுணர்ந்தவாக ணசையிலதினுலகு தன்னில், தனதுசய வுருவதனை யநுபவத்திற் றுனுணர்ந்திச்

சகம தெல்லாம், மனமதனிற் சாலமென வுணர்ந்தவரிவ் வுலகின் பின மைய னீங்கும. 75

கதிரவன்முன் னிருளிருக்கு நயனமுடை யொருவன்குழிக் கண்ணே வீழும், அதிகவலிச் சூரனமாக் களத்துவெரு வுவனகிருத மறையக் காரம், இதமுளபா யசமுநிரம் பருந்தினன்கூழ் தனிற்செய்வ னிசசை யெனருல், விதமினைவநான் கினுகருங்குறை யதின்ஞானிக கிழுக்காகும் விடயஞ் சென்ருல். 76

இங்குறைந்த பாண்டமதின் வாதனையில் வாதனைக ளிருக்கு மென்றல், துங்கவறி வுடையோர்கட் கின்றியமை யாததொழி ருெடங்கி நிறறல், அஙகியைத்தம பனம்வல்லார்க் கனல்சுடாததின் வினைக ளடுக்கா தென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம விடய மதில் விருபபாதி சாரா தென்றல். 77

உணர்வுடைய ஞானியெவை புரிந்திடினு மிழிவிலிழி வுரைத்த தாகின, இணையிலிரு தீயனென்பர் யூகமில வதனுளமற் றெவைகள் செய்தும், அணேவதிருழ் வெனுமவனே தீயன்மிக ஞான மதற் காகுந தாழ்வோ, நணுகினன்ரே ஞானமொரு வனேஞானி யெனபபெயரு நண்ணி நிறறல். 78

கருவயிற்றை யுடையதுவுங் கனவயிற்றை யுடையதுவுங் கருதிப் பெண்ணின், உருவதனைக் குறிபபதின்ருக கிடிறருென்று முளபடியே யுலகு தனனில, குருவையடைந தவனருளிற் சொரூபத்தை யநுபவமாக் குறித்து ளோரும், இருவையத திடம்பமாய்த் தமைஞானி யெனபோரு மேதிற ருனுமம. 79

அருசசுனாக்கு மிராமருக்கு மதிகார மவைபார்த்தே யறைந்த நூலின, கருத்தறியாய் ஞானமொனறே பிரமாணஞ் சரிதையது கணககன் ருகும், விருத்தமறி வாசார முடையோனே ஞானியில்லோன் விருத்த ஞகும, திருத்தமுட னமைசசவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய் தீர ஞகி. 80

என்றங் கனேக மாய்விரித்தே யிராச யோகி யுரை செய்து
நின்று வாக்குத் தனையடக்கி நிமிடத் தகற்றி மனத்தினையும் [ன்
ஒன்று மில்லா வெறும்பாழா யொன்றுஞ் சமாதி தனையடைந்தா
நின்றங் கமைச்ச னிதுகண்டிங் நேர்மை புதிதென் றதிசயித்தான்.

இந்த வுணர்வு நமக்கின்ன மெய்த வில்லை நாமிங்கே
எந்த வுணர்வு கொடுநிற்பே மென்ன வமைச்சன் யூகித்து

வந்த வழியே தான்றிரும்பி வளப்ப முடைய மாபுரிக்கே [ம். 82
பந்த முடையோ ருடனிருந்து பகர்ந்தா னரச னியற்கை யெல்லா

கேட்ட பேர்கண் மிகவியந்து கெட்டா தென்று மிமழ்னிபோல்
தேட்ட முடனே யவரவாக வோடி வந்து பணிந்திடவும்
வாட்ட முடனே தாய்தந்தை மனையாள பதத்தில வீழ்ந்திடவும்
நாட்ட மாறு பாடின்றி நகைசெய் திருந்தா னறறவனே. 83

வந்த போக ருடனவாந்தை மலரா திருப்ப தவாறிந்து, பந்த முடையே நமக்கென்னை பகர்ந்தாற னேறென்று மெனத்திரும்பித, தந்த மிடத்திற னென்றாக டவனுஞ் சிறிது நாட்கழித்துத, தொாந்த மொன்று மில்லாத சயமா முத்தி தானுற்றான. 84

—⸻—

தத்துவ மசியென் றுரைக்குமுப பதத்திற் றருவனன நான்கதா மவையும, ஒதத்துறு தொந்தற பதமவை தம்மி லொன்றொன்று மசியினி லிரண்டாம, தொதந்த லகனறு சுதத்மா யிருத்தத் தொல்லதிட டானந்தா னுதல.ஒ.ந்து மவையி லொனறொன்றே யசியி லோரிரண டிங்கமுஞ் சிவமே. 85

சுத்தமாய் நின்று விசைசந்தியதாந தொலலதிட டானமாய் நின்றல, சித்தமா ஞானசத்திய தாகுஞ் சிவத்தினுக கஙகமாய் நின்றல, மந்தமாய கிரியை சத்திய தாகும் வகுத்தவிம் மூன்றுமற றொருங்கில, சித்தமாயச சந்தி யிலாவிடின மீட்டுந் தேகமொன றெடுக்குமென றுணரவாய. 86

தொமபதம விளங்கின மேலவினை மறைத்த தொல்லிருளக ன்றுபோ யொளிக்கும, தமபத மான தறபதம விளங்கிற் சஞசித மாயைபோ யொளிக்கும, அமபத மான வசிபதம விளங்கி லரும் பிரா ரததமபோ யொளிக்கும, செமபர வருளே வடிவதா யான் மாச் சிவத்தினுக் கஙகமாய நிகழும. 87

பிராரத்த முடன்பா டென்றெந்த நெறியும் பேசிடு மிந்நெறி யதற்குப,பிராரதத முடையோ ரருகரே யன்றும் பிராரத்தம புசித்திடு வோர்கட்,கருதிநத மாயா தனுகர ணங்க ளதனினாற் சிவத்துவ மதனே, உறுதமற் றவரைச சீவன்முத்தர்களென றுரைத்திடப் படுவதெப படியோ. 88

அன்னைதன் முலைப்பா லருந்திடும பருவ மகன்றப்பாற் பருவம்வந் ததறபின், அன்னைதன முலைபபா லருநதவேண்டிடினு

பார்முலே வறறியே யிடுமேபோல், பின்னையின் போகம் புசித்திடும் பருவம பெயாந்தபபாற் பருவம்வந ததற்பின்,பின்னையின போகம் புசிககவேண் டிடினும பிராரத்த நீங்கியே யிடுமால. 89

இருள்வடி வதுவு மருளவடி வதனி லெய்தியே மறைநதிடு மிந்த, மருளவடி வதுவு மோவடி வதனின மறைநதிடு மோவடி வதுவும, அருள்வடி வதனின மறைநதிடு மநத வருளவடி வதுவு மச சிவததில, தெருள்வடி வான சததியாய் முனபோற றிகழு மென றசியுரைத் திடுமே. 90

வடிவதவ் விருள தாய்நிறகுங் காலே மனனுயிர பசுவதாய் நிறகும, வடிவதும மாயை யாயநிறகுங காலே மனனுயிர சிவனாய் நிறகும, வடிவதவ வோவ தாயநிறகுங காலே மனனுயிர சீவன் முத் தனுமாம, வடிவதவ வருள தாயநிறகுங காலே மன்னுயிர பரமமுத தனுமாம. 91

இருளுறு பசுவ தாய்நிறகுங காலே யிருளது வாகியே நிக ழூம, மருளுறு சிவ னாய்நிறகுங காலே மருளது வாகியே நிகழும, தெருளுறு மோவின முததனுங காலேத தெருளபிர ணவமதாய் நிகழும, அருளுறு பரம முததனுங காலே யருளதாய நிகழுமவ் வருளே. 92

இருளது வாகி நிகழ்ந்திடுங் காலே யிருமபதி யாகியே நிக ழும, மருளது வாகி நிகழ்நதிடுங காலே மகபர மாகியே நிகழும், தெருள்பிர ணவமாய் நிகழநதிடுங காலேச சிவலிஙக மாகியே நிகழும, அருளது வாகி நிகழ்நதிடுங காலே யசசிவ மாகுமச சிவமே. 93

அரியவவ வருமே மூன்றியல் பதுவு மைந்துநற குறியுமாய் நிகழும, இரியுத லிலலாச சத்தையாய்ச சிததா யின்பமாய் நிற் குத லியல்பாம், கிரியையு ஞான முமமிசசை யதுவுங் கிளாதிரோ தையுமபரை யதுவும, உரியது குறியாம விரியிலே யைநதா யொடு ஙகிடி லொன்றதாய் நிறகும. 94

பிரணவ மதுவு மூனறியல் பதுவும் பிறங்குமைங் குறியுமாய் நிகழும, திரமுற வவவு முவ்வுமவ் வதுமாய்த் திருந்தவே நிற் குத லியல்பாம, உரமுறு நவவு மவ்வுமச சிய்யு மோங்கிய வவ்வும் யவ் வதுவும, விரவுறு குறியாம விரியிலே யைநதாய் மேவிடி லொ ன்றதாய் நிறகும. 95

மருளுறு மாயை யதுவுமூன் றியல்பும் வாக்குமைங் குறியு மாய் நிகழும், உருவுறு தமசு ரசசுசத் துவமா யொன்றியே நிற்குத லியல்பாம், பிருதிவி யுஞ்ச லமுமன லதுவும பெருகிய வாயுவும் வானும், வருகுறி யாகும் விரியிலை யைந்தாய் வநதொடுங் கிடிலொன்றாய் நிற்கும். 96

உலகினில் விடய விசசையை யுடையோ னுணவதற் கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப் புசித்தான் முயற்சிமேன மேலு மேறியே வளர்ந்திடு மதுபோல், குலவிடும விட்டி விசசையே யுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவே யுணவை, இலகிடப புசிததான் முயற்சி மேன்மேலு மேறியே வளாநதிடு மனமே. 97

தமகுணப் புசிபபே மயககத்தை யளிக்குந தருமிரா சதகுணப் புசிப்பே, மயதையை யளிக்குஞ் சததுவப் புசிபபே மயக்கமு மமதையு மகறறி, அமலநல் லுணாவே யளித்திடு மதனு லவையிரண் டினுநசை யகறறி, நிமலசத் துவமே வருத்தனை யாக நின்றுசத் துவப்புசிப் பருநதும 98

அடிசின்முன் னுரைக்கு மறுசுவை யவையை யருந்திடு காலையி னோக்கிக், கடினமு முறைப்பு மிராசத மவையிற கழிநதிடும புராதன மூசல், மடிவுறு தமசென் றிருமையு மகறறி மாலைகாலைப்பொழு தகறறிக், கடினவுச சியிறசத துவகுணப புசிபபே கைக்கொண்டு தினமருந் திடுமால். 99

இடம்பொரு ளேவன் மூன்றையு முடையோாக் கித்தகை யுணவுறு மந்த, இடமபொரு ளேவன் மூனறையு மகன்றோர்க் கித்தகை வுணவுறு ததனல், திடமபெற வூரி னுசசியி லேகித திருவருள் புசிபபித்த தென்றே, விடம்பெறி னுங்கைப பெற்றதை யருந்தில் விமலமாய் நின்றிடுஞ சித்தம. 100

சவிகற்ப நிருவி கற்பநிட் டையதுஞ் சத்துவ குணத்தில்வந் ததுவாம், இவிகற்ப நீங்கி வருடமா யிரமங் கிருந்திடி னும்பினும் விழிக்கும், செவிதனி லடையுஞ் சகசநிட் டையதே திருவரு டன்னில்வந் ததுவாம், தவிருதல் கூட லின்றியே யங்குத் தங்கிநின் றிடுநின்ற படியே. 101

அருளண்ட மாகி யுயிர்பிண்ட மாகு மண்டமுந் தோற்றன் மாத் திரமாய், அருள்நின்ற தாகிற் பிண்டமு மதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடி வாகிற் பிண்டமு முயிரா யருளிற்று

தான்மிய மடையும், அருளந்தச் சிவத்துக் கங்கம தாகி யமர்ந்து நின் றிடுநின்ற படியே. 102

சகசநிட் டையது லபித்திடுங் காலை தம்முயற் சியதொன்று மின்றிச,சகசம தாகித் தன்னுள மதனிற் றுனின்றிங் கிடைவிடா தாறும், சுகவரு ளமுத மதனையே யருந்தித தொல்வடி வதுமெள் ளக் கரைநது, சுகவருள் வடிவாய்ச சுட்டெலா மருளாய்த் தோன்றிநின் றிடுநின்ற படியே. 103

சத்துவ குணமே வருத்தனை யாகித் தங்கியே யுளத்தினு ணின்றால், ஒத்துறு நிட்டை கூடிடு மிலதே லொருவியிச சகலகே வலத்தைத,தொத்துறு மன்றிக் குணமுமா யையினிற தோன்றின தாதலா லிநத, ஒதது றுநிடடை புண்மையே யன்று முபாசக நிட்டையென றுணாவாய். 104

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மய மாகி யிருந்திடும் பந்தமாந் திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித் தயங்கியே நின் றது குறிபோல், எஙகெஙகு நோக்கி லருண்மய மாகி யிருந்திடு முததியாந் திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித தங்கி யே நிற்குதல குறியே. 105

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றெக்கி லகப்படா தென்று நின் றிலகும, மருள்வடி வதுவே பார்வையிற றெக்கில வந்தகப் பட்டுநின் றிலகும், அருண்மரு ணடுவா மோவடி வதுவே யகப் படும் பார்வையொன் றுக்கே,மருள்வடி வுலகு மோவடி வோர்க்கு வாய்த்திடும் பார்வையொன றுக்கே. 106

பழுதையிற கிளிஞசில் கட்டையி னின்றும் பாம்பும்வெள் ளியுங்கள்வ னும்போல், எழுதரு மாரோ பிதமதிட் டான மிலங் கிடி லிலாதது போலும், முழுதுணா சிவமவந துதித்தவிச் சீவன் முத்தருக் குலகமின் றுதித்தல், கழுதிர தம்போற் காட் சிமாத் திரமாய்க் கவும்விவ காரமே யின்றும். 107

கனவது போல்விவ காரமுண் டென்னிற் கனவது நீங்கியே விழித்தால,கனவிதென் றுணரு மாங்கவா தமக்கக் கனவுவந் துத வுத லுண்டோ,கனவுமுன் கண்ட நினைவுமாத் திரமாய்க் காணுறு மகத்தது போலக், கனவிநத வுலகுஞ் சீவன்முத் தருக்குக் காணன்மாத் திரமதாய் நிகழும். 108

சொற்பன மதனிற் கனவிதென் றிடுமோர் சொப்பன ஜாக்கிர
நடுவே, நிற்பன போலு மருண்மரு ணடுவே நின்றிடும் பிரணவ
வடிவம், சிற்பர சீவன் முதற்றனை வடிவாய்ச் செறிந்துஞ் சிவம
தாக தோன்ற, நிற்பன தமக்கு நிழலினுற் நிழற்போ னிலைத்தடு
யின்றியே நிகழும். 109

வெந்துறு படமும் வறுத்திடும் வித்தும் விளங்கிடு கான
லிற் சலமும், இந்திர தனுவுங் கனவிருந் தகன்ற விடமது மிகுந்
துள னிருந்த, முந்துறு கடமுங் கடமதை வெடித்து முடிந்தபின்
றிரிகிற சுற்றும், கந்தர்வ நகரும் போன்முத்தர் வடிவுங் காட்டி
மாத் திரமதாய் நிகழும். 110

அநவிருண் மாயை கருப்பமிம் மூன்று மகற்றியே சுதந்தர
மாக்கித், தகவிருந் திந்தல னைபதா மயாற் றனுயிராகியே நிக
ழும், சுகசிவ வதய மாகுதற் கியாரு செறிந்திடு நிகழ்க்கையி னருந்
தம, ஜெகமிதி லவையிற் பாவனை கடந்து செய்தநகு நிறுத்தவல்
லவராய். 111

பிரணவ வமுதே புசிந்தநு தினமும் பிரணவ மயமதே
யாகி, மரணமு துயருமு மனிதரைப் போல வடிவமாகத் திரமதே
தோன்றிப, புரணமே லொளிக்கு மாயைக்கு நிலவே புகுந்திருந்
திலங்குறுங் குருவை, சரணென வடைந்திய தவத்தரு ளாலே
தரிக்கப்பெற் றவகதி விகைய. 112

தேகமும் பொறியுங் கரணமு முயிருந் திரிவுறு மாயையின்
மயக்கை, ஏகமென் றகற்றித் தேகமாயி லாசா னிலைவைத்திட டான
மந்திரமே, ஆகமென் றமைந்த வகைதந்த வருளா லறிந்து நிற்
பாவனை யிடமாம், ஊகமு முடனே முன்னிலை வகற்றி யுபத்திறி
சகசமே பிறந்து. 113

அன்னிய சத்தங் கவருத லகற்றி யன்னிய ரசனையு மகற்றி
அன்னிய ரூபம் நோக்குத லகற்றி யன்னிய பரிசமு மகற்றி
அன்னிய சத்தங் கேட்குத லகற்றி யன்னிய நினைவது மகற்றி
அன்னிய ருடனே பிணங்குத லகற்றி யன்னியருறைவிட மகற்றி.

அன்னியர் கையில வாங்குத லகற்றி யன்னியர்க் கீகுத லக
ற்றி, அன்னிய கடவுள் வணங்குத லகற்றி யன்னிய கிரியையு

மகற்றி, அன்னிய நூலை யோதுத லகற்றி யன்னிய கேள்வியு மகற்றி, அன்னிய பாக மருந்துத லகற்றி யன்னிய வகையறத் தொடங்கி. 115

சமயகற் கிரியை யனைத்தையும் விடினுந் தனக்கந்தப் பிர வமுதம், அமைய நின்றாறி யதனையே யருந்தி யவ்வடி வாயிடு மளவும், சமயிகள் பாக மதனையே கொண்டு தற்பா நிவே தநியம் புரியும், அமைதியை விட்டான் மேற்கொளா தென்ப தறிந்ததை நியமமாய்க் கொள்ளும். 116

சடுத்தல மதினு மிலிங்கமே யாகித் தானெனல் விடுத்தருந் தியபின், கொடுத்தவன் றானுங் கொடுத்திடு பொருளுங் கொள்ளு வோன் றானுமொன் றுக, அடுத்தவிம மாயா வடிவனை நோக்கி யகற்றியவ் வோமய மாக, விடுத்தனு தினமும் புசித்திடி லனைத் தும் விமலவோ மயமதாய் விடுமே. 117

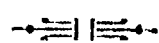
இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனையி லிரும்பிரா ரத் தம்போ யொளித்துத், தன்னது ணின்றிங் கிடைவிடா தூறுந் தக்கதோர் பிரணவ வமுதம, அனனதை யருந்தி முனவடி வதுவு மங்ஙன மோமய மாகி, இந்நில மதனிற் றேற்றன்மாத் திரமா யியங்குதல் சிவன்முத் தியதே. 118

அறிவிலாக் குழந்தைப் பருவத்தின் முலைப்பா லருந்திடுங் குமாரனகா லையினில், அறிவிலாக குழநதை யருநதுதல் கண்டு மதினசை சகசமா யிலதின், அறிவிலாச சீவத துவப்பரு வத்தி னருந்திடு மாயையி னுணவை, அறிவிலாச சீவ ரருநதுதல் கண்டு மதினசை சகசமா யின்றும். 119

அனமதும் பாலுஞ் சருக்கரை கண்டு மங்கனி வகைகளுந் தேனும், இனமவை யொன்றுப் கூட்டிய ருசியி னிதயங்கின் றிடைவிடா தூறும, களபிர ணவவமு ததனையே யருநதிக் களிப்பவர் மீட்டுமிச சகத்தின், பினமுறு விடய வின்பையெண் ணிடுமோ பிராரத்த முமிலை யவர்ககே. 120

உபயநல் லமுதே புசித்தனு தினமு முபயமே வடிவது வாகி, அபயமென் றுரைக்கு முயிர்களுக் கிரங்கி யஞ்சலென் றவர்களை நோக்கி, உபயவந் நெறியின் பயனைமுன் னுணர்த்தி யுபநிடச் சுருதியின் றுரைக்கும், அபயமற் றொன்று மிலாதவிந் நெறியே யனுக்கிர கம்புரிந திடுமால. 121

இந்நிலை யின்றாட் சிவாக ணிமித்த மிருந்தனுக் கிரகமே புரிந்தும, தநநிலை யதனை நினைந்தரு ளமுதந் தானபுசித தருண்மயமாகி, அநநிலை பரம ப்ரதநியிற சிவத்தாக கங்கமாய் நிகழுமுன் போலென, நிநநிலை சாயுஜ்ய தசிபத முறைகளு மிதுசிவாத துவிதமென வுணர்வாய் 122

முனனாட் புரிநத தவப்பயனான முதலவ னொருவ னுளனென்றே, அன்னான் பணிமிய முததிபத மடையக கூட்டு மென வெண்ணிப, பின்னு சானமுன னுருவானாரும பேணி யொழுங்கிற சாதனஙகள், மனனுன னிலையு முடையோனே வருத்த விருநதற குரியவனும. 123

சித்தம பிரகா சத்தையுற்ற சேரு நானகு சாதனமும
சததிநி பாதந தானபிறக்கிற சாரு மொழிசித தநதனிமேல
ஒத்து வினைக டள்ளுபடி னுடைாரு சததிநி பாதமதும
பததி புரியின மூவடிவிற பணடார வினைகள சமமாகும. 124

விடய மதினைமே கிளைபடம்பால விபலந தானே மூவுருவாய
அடையு மெனவே கனடவுட னடிகள பரவி யன்பாகத
தடைக ளிலது காயமனந தனமீந திடிறசாரந திடுகனமம
உடையு மலது மறறென்று முடையா திதுவே யொழுங்காமால.

தநதை தனது சுதானைகயினமுன றநத பொருளைத தானேபின்
சிநதை மகிழசசி யுடனிரக்குஞ செயதி போல மூவடிவாய்
வநது சிவமே யிரபபாக வாஙகுந தனது மாயையினை
இநத வகையை யுணாநதீயி னிரியும வினைக ளெனறறிவாய். 126

மூன்று வடிவாய் முமமலந்தை மூன்று பஙகாய்த தான்கொண்டு
மூன்றுங கொடுதது நமதுடைய மூனறு பொருளும பங்காககி
மூன்று வடிவுங் கைககொளவே மூனறு முதலு மானசதநதே
மூன்று வடிவா மெனபபொருள்கண் மூன்று மீநதேபணிபுரிக.

இநதத் திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றி வினைகள் சமமாகில்
அந்தத தடஙக வொத்துநிறகு மநதத தாசி னுவேபோல்
புநதிக கிலேச மேயின்றிப போதனு செவிதாம வினைகள்கெடும்
சநதிப பதுவா மபபொழுதே சத்திநி பாதந தானபிறத்தல். 128

சந்நிதி பாதந தானபிறந்து சாறறு மநதக் கரணஙகள
சுத்திய தாகி னவ்விடததிற றொன்று நானகு சாதனமும்

எத்திற் றுனும் வேறென்று லெப்தா தெய்திற் றயினும்பின்
சுதநிர மாகிய போமெனவே கொள்ளார் மேலோ ரீதனறி 129

சத்யா சத்ய வத்துவினைத் தகவே பிரித்துத் தானறியில்
சொத்தாய் மறறை முமமுளறுங கூட வுடன்வந் தவனையுறும
அததா லதுநீ யெனறுரைககு மமல வாக்கி யபாடியே
ஒத்தாற பிரமந் தானேயே புணருங குருவி னருளாலே. 130

இநத நான்கு சாதனமு மிலலா தவாகட கொருகாலும
அநத ஞானம வெளியாகா தஙகி நபனத தொடமேதான்றிய
பநத மறவே புரைநதிடினும பாமுக நிறைநதத நீரொககும
முநத நானகு சாதனமு முநதி யடைவோாக குறவேண்டும 131

பண்டிதத்தைதை யுழவாளா பணடிமுக நதில கொழுப்பினிக்கின
மண்டிகததடையற றுமுமக்ைதின மயககமுடையோாக சுறிவருனின
மிண்டிப் பயமு மறமும விட்டு வேண்டும் படியே சரிககுமெனக
கண்டித் திறததோாக குபதேசங் கழலா ஞான சறகுருவே 132

இசசோ நெறியிற சாதனஙக ளிவைநான் கினுமவந தெய்தியதேல்
தன்னோா குரவன் றனையடைநது சாறறுஞ சீடா சாரமுறை
அநநோ பிசகா தேவலபுரிந தருட்டனமீதிற சுரபபனவும [ணம.
பின்னே திரிநது மவன்கொடுககப பெறவே வேணடும விருஞா

ஞான மாாக்க மிருவகையாய் நிலவா விகங்கம பிபீலிகையென
றுன வகையில் விகஙகமே யமல வேத முடிவதனில
ஞான மாகும பிபீலிகையே கவிறந திபத்தின ஞானமாம்
ஆன விகஙகத தணாாமற றதனின வழியே புணாநதிடுவாய. 134

ஆசான மாறைக கனறுடைய வதிகா ரஙக ளவைபாாதத
பேசா நிறகும விகஙகமதைப பிரம மொன்று மேமெய்யாய
மாசா றுலகம பொய்யாக மாறைக கனற னனுபவததில
தேசாய விளஙகி யககணமே சிரதைை பிறநது திடமாக. 135

உலக மெதினின் றுதித்திடுமென் றுணனி நோககி னீனவதனில
இலக வுதிககு மெனப்பினவு மெதினின் றுதிககு மெனநோககில
திலக வறிவு தனிலெனறே சேர வினதது மறிவாறல்
கலக மிடுதத துவமெலலாங கலஙகா வறிவா மேகமையும்.

உலக மிலஙகும் வகையுண்டா யுநிததின் பமதா யுருநாமத,
திலக விளஙகு மிவையைநதி லியமபு முன்முன் றஙகிசமும,

குலவு சொரூப சம்பந்தங் கூறும் பினிரண் டங்கிசமும், கலக
மாயா சம்பந்தங் கருதி நோக்கிற் கற்பிதமே. 137

மூன்றங் கிசமு மதிட்டான மொழியும் பினிரண் டங்கிச
மும், ஆன்ற வதிலா ரோபிதமா மதனுற் சொரூபங் காரண
மாய்த், தோன்று முலகு மசத்தாகுஞ் சொரூப மொன்றே சத்
தாகும், ஊனறி நோக்கி லெக்காலு முளதே தோன்று மில
திலதே. 138

நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடு மிடத்தின் முப்பொருளாம்
நாம ரூபந்தனைப் பொய்யாய் நாடு மிடத்தி லொருபொருளாம்
நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடிற சீவ னவனேயாம்
நாம ரூபந் தனைப்பொய்யாய் நாடிற் பிரம மவனேயாம். 139

ஆடி யதனிற் றோனறுநிழ லதுபோல் விகற்பந் தீரந்தறிவில்
கோடி விவித சகந் தோன்றுங் கொளுங்கா ரணகா ரியமின்றி
நாடி வேறு போறபாய்த னுக மநத்தாற தன்னிழலை
ஓடிப் பாயு மதுபோலென றுரைபபா பிரம வாதிகளே. 140

ஒருவி கற்பங் களுமில்லா வொன்றும் பிரம மதினின்றே
ஒருவி கற்ப நினைவாலே யுலகு சீவ பரமாகும்
ஒருவி னினைவை முப்பொருளு மொடுக்கு மதுவே முப்பாழாம்
ஒருவி கற்ப நினைவதனுக குதிக்க வொடுங்க விடமதுவே. 141

தனது மாயை தனனாலே தனையே யனேக மாய்க்காணும
தனது ஞானந் தன்னாலே தனையே யேக மாய்க்காணும்
தனது சத்தி யிவையிரணடுஞ் சதத் மானுந் தனையனறித்
தனது சத்தி வேறுகா ததனுற றுனே தானிகழும். 142

என்று நிலையி லொருபடியா யிருந்து தனையே கண்டிருக்கச
சென்று நினைவிற் பரசீவ செகமாய் விரியு முன்னிலையில்
நின்று நினைவைத் தானெடுக்கி னேரே மூன்றுஞ் சென்றொடுங்கு
மென்று கண்டோன் மூனறுமபா ழிறந்த சொரூப மேயன்றோ.

அடியு முடியு நடுவுமிலா வகண்ட வொளியா மொருதனையே
கடிய நினைவா மாயையினுற் கலங்கி வேறு யனேகமாய்ப
படிக மலையிற் சுணங்கனைபபோற பார்த்த லெனவே யதிட்டான
முடிவிற் றன்னைத் தான்கண்டே மோக மின்றிப் பார்த்திருப்பன்.

இந்த நெறியி லுணராதார்க் கியம்பும பிரிவி கையினெறியை
வந்த வழிக்கும் போமவழிக்கும வாத மின்றி யொழுங்காகப்

பந்த மவையை நியதிகொடு பார்த்தே யொன்றென் றுயகற்றி
எந்தப பொருணின் றதைக்கண்டே யெல்லா மதுவாயுணர்ந திடுக.

வந்த வாறு நெறியுரைக்கின் மாயை தோன்றும் பிரமத்தில
அந்த மாயை தனிலீச னகில விடய மாய்நிகழும
இந்த வான்மா மறறவையி லேக தேச விடயமதாம
வந்த வாறே யொடுககிவிடில் வயங்கும் பிரம மேயென்றும்.

அந்தப் பிரமந் தனினின்றே யநிர்வாச் சியமாம் பிணேதோனறும
அநதப பிணையின் மாயைவரு மதனிற பாதத் துவமதனில்
வநதப் படியே வியோமமதில வருங்கா லபா மதினினறே [ன.
தொந்தப் புருடன் புருடனிலே தோனறும் பகுதி பகுதியின்மா

மதியி னகங்கா ரநதோன்றி வகுதத மூன்று குணமாகும
அதிக சாத்து விதகுணத்தி லாகு மனஞா னேநதிரியம
விதியா யிராச தகுணததில் வெளியாங் கரும விநதிரியம
ஓதிய தமசு குணத்தினு லுண்டாந் தன்மாத திரையைநதும. 148

அவையைப் பஞசி கரிக்குமிடத் தாகு மைநது மாபூதம
இவைக ளிருபத கெட்டுமுட னியமபு மாயை பின்னையுமே
கவைசெய் முபப தாகுமிவை கண்டப படியே தானொடுங்கில
சிவையி னருளா னியதிபணிற் சேரும் பிரமந் தானுக. 149

முபப தினையு நீங்கிநிறக மொழியு மவத்தை பததாகச
செபபு நனவு கனவினுடன் சீவ சுழுத்தி பரநனவு
வெபப மகனற பரகனவு வியோமஞ சிவசாக் கிரங்கனவு
ஒப்பு மிலது மூன்றும்பா ழுணமை யான குருவொனறே. 150

பூத நீங்கிற் பகுப்புபபோம பொறிக ணீங்கிற் காட்சிபோம
ஓதந் தக்க ரணமபோகி லுளவா தனைபோ மிருள்போகில
போதந தோன்றும புருடனுன போகிற் சர்வஞ ஞத்வாதி
போதம் போகுங் காலபரம போகி லவ்வா தனைபோகும். 151

வநத வியோம நீஙகியிடில் வாஙகு மிரண்டாம பாழ்பரத்தின
தொநத நீங்கி லுலகமபோந தோன்று மாயை தானீஙகில்
பநத முறுமவ் வாதனைபோம பகர வொண்ணுப பிணைநீங்கில்
அநத மூன்றும் பாழ்போகு மனைத்து மான சிவநதோன்றும். 152

ஏதே தகன்ற ததுமுன்ன மியற்றும தொழில்க டன்னிடததப
போதே யகன்றவ் வனுபவததிற் போகக வேண்டு மெலாமகற்றி

ஈதே யுளமற் றவையெல்லா மில்லை தென்றே யுணர்ந்தவையும்
ஈதே யெனக்கண் டசிவத்தை யிடைவிடாதே பார்த்திருப்பார்.

ஏரே நெறியி லடைவோர்க்கு நியதி நெறியி லடைவோர்க்கும்
ஊரே தொன்றே யொருவாக கோரொன் றதனிற்சமமதமாம
ஆரே யெனினு மிவையிலொன்றி லாசானான மாணாக்கனொத்தால
சாரே தொன்று மில்லாத தனிவீ டேதா மாகுவரால. 154

அறையிவ் வொழுங்கு களிலொன்றி லாசானான்மா ணாக்கனெவ்வ
கறைசெய் யைம்பூ தங்கண்முதற் கழன்றானாத பின்னையிருய் [க
இறையே யெனினும வேறின்றி யெல்லாந் தானே யேகண்ட
நிறைவோ ரறிவின் மகிழ்ச்சியினா னின்று கூறு நிலைகேளாய். 155

நானே யென்று மெவ் விடத்து நன்றா யுண்டா யிருக்கின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்றாய்த் தோன்றி விளங்குகின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்றா யின்ப மாய்நிகழ்கின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்றாய விளையா டாநிற்கின்றேன். 156

உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா யிருக்க லெனசத்தே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதாய விளங்க லெனசித்தே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா மின்ப மெனனிலையே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா யெனனுள் யான்மகிழ
[கேன். 157

இருந்தே தோன்றி யிடவேண்டு மெந்தப் பொருளே யானாலும
இருந்தே தோன்றி யிடும்பொருளே யின்ப மாகி யேநிகழும
இருந்தே தோன்று மெவ்விடத்து மென்று நிகழ்த லொருநானே
இருந்தே தோன்று மெவ்விடத்தி லின்பமாயா னேமகிழ்கேன்.

எனது சுயமே லைபினாலே யெனையே தானே நானாவாய்
எனது சத்தி தனாலே யின்ன னனா லிதுவதுமற
றெனது பிறா திதுவதுவென றெண்ணி மான முடைத்தாகி
எனது கண்ணே யானானே யிருந்து விளையா டாநிற்கேன. 159

எங்கும் விடய மாய்நிகழு மீச னானா யங்கங்கு
தங்கு முயிர்க ளவைநானாய்ச் சாற்றுஞ் சங்கற் பமுநானாய்
அங்கு நாம ரூபமதை யையஞ் செய்யு மனநானாய்
அங்குத் தணியு மதிநானா யபிமா னங்கா ரமுநானாய். 160

சித்த நானாய்ச் சத்தமுமானாய்ச் செப்பும் கந்த மீறாக
ஒத்த விடய மைந்தினையு முணரு ஞானேந் தியநானாய்
சத்த முதலைந் தினையுணர்ந்து சாற்றும் வசனா திகள்செய்ய
வைத்த கருமேந் தியநானாய் வகுத்தநா விளையா டாநிற்கேன். 161

உம்பர் நானாய் நரர்நானா யூர்வ மீரு றைவநானாய்
வெம்பு மிருகங் களுநானாய் விகங்க மொடுதா பரநானாய்
அம்பு நானாய்ப் புவிநானா யனலு நானாய் வளிநானாய்த்
தம்ப வாகா யமுநானாய்த் தானே விளையா டாநிற்கேன். 162

தந்தை நானாய்த் தாய்நானாய்த் தனையா நானாய்த் தமர்நானாய்ச்
சிந்தை மகிழ்தா ரமுந்தவனுஞ் செப்பு தமையன் றம்பியுடன்
விந்தை புரிபூ டணநானாய் வீடு தாதா பொருளாறைப்
புந்தி மகிழ்கூ தறுநானாய்ப் பொருந்தி விளையா டாநிற்கேன்.

தோற்ற நானாய்த் திதிநானாய்த் துடைத்த னானாய்த் திரோபாவம்
வற்ற மான வனுக்கிரக மிரண்டு நானா யிவையனைத்துள்
சாற்ற லான தொழிலனைத்து நானாகக் குகவே யடக்கி யளாவுமுதல
தேற்ற மான சத்தியொன்ற றிருந்த விளையா டாநிற்கேன். 164

தங்கத் தனந்த விதமாகித் தானே நிகழும் பணிதியெல்லாம்
தங்கத் தினுக்கோர் காலையினுந் தான்வே றாகத் தோன்றுதின்
பங்க றெளிரு மெளனிடத்திற் பலவாய் நிகழுஞ் சகமுழுதும்
பங்க றொளிரு மயானென்ற பாரத்து விளையா டாநிற்கேன்.

சத்தை யன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டா யிருக்குமோ
சித்தை யன்றி யொருபொருளுந் தேஜ சுண்டாய் விளங்குமோ
மித்தை யான சகமுழுதும் விளங்கு மதினின் றதனாலே
எத்தை நோக்கி மகிழ்ந்திடினு மியானே யென்று மியானமகிழ்
[கேன். 166

நித்த மாகி யெந்நாளு நிகழுங் கால பரிச்சேதம்
ஒத்த பரிபூ ரணமாகி லோதுந் தேச பரிச்சேதம்
மத்த மான தேகமே யானென் வத்து பரிச்சேதம்
சித்த மாகி யிம்மூன்று செல்லா யென்னுள் யான்மகிழ்கேன்.

சத்தை வேறொன் றிலாமையினாற் சாதி பேத மதுமாயை
சித்தை விடவே றிலாமையினாற் செப்பும் விசாதி பேதமது
மித்தை நிரவ யவமாகின் வேறு வேறாஞ் சுவகதமும்
மித்தை யான வென்னிடத்தின் மேவி விளையா டாநிற்கேன். 168

என்னை யெனது நினைவினு லிதுவாய் நானு வாய்க்காண்பேன்
என்னை யெனது நினைவிலதி னேக மாய துவாய்க்காண்கேன்
என்னை யன்றி யொருபொருளு மிங்கு மங்கு மிலையதனால்
என்னை யிங்கு மங்குமா யானே கண்டு நான்மகிழ்கேன். 169

எல்லா நாளு யன்றுமுத லிருந்து விளையா டாநிற்க
எல்லாம் வேறென் றெண்ணியே யிருந்து மோக மடைந்தேனே
எல்லா முடைய வருட்சததி யிரங்கி யோக மறவீச
எல்லா நாளுப் பண்டைபபடி யிருநது விளையா டாநிறகேன். ()

இதுவே துணிவென் றறியாதா ரென்று நீந்தா ரிடாக்கடலே
இதுவே துணிவென் றறிந்தோர்க ளென்று நீநதார ககக்கடலே
இதுவே வேத முறைப்பதுவு மீசன் முதலோ ரனுபவமும் [மே.
இதுவே துணிவென் றஙகையினி லெடுபபேன் மழுவைச சததிய

விடய மீதி லுபரதியு மேவு முயிாமே னனியருளும்
அடையு மாசான் மேலனபு மநதப் பிரம ஞானமுமே [னம்
தடையே யின்றி யிவைநானகோா தனுவா யுடையோர் தமைஞா
உடையோ ரென்ப ரல்லாரை யுரைபபா சோர ஞானியெனறே.

ஆசா ரங்க ளவையிலலா வசட ரிடததில் விஞ்ஞானம்
தேசாய் விளங்கா தபரமதுஞ சிறபபே யினறிச சண்டாளர் [ம்
மாசார் பாண்டந் தனிலுறையும வான்கங் கையினீ ரினிழிவா
ஏதா கிலும்யோக் கியத்தானத திருநதாற பிரகா சத்தையுறும். ()

கான்ற சோற்றின் விடயமதைக் கண்டு முனங்கை விடுத் தொழிநதே, ஆன்ற வாசா னடிபரவி யமல வேத நெறிசென்று, தோன்ற வனுபூ தியிறபரம சுகததைை யடைநதோா பினுமபேய்த் தேர், போன்ற விடய மேவிடுமோ பொருநதி லவர்ஞா னியை யொக்கும். 174

இயம நியமத் துடையரா யெழிலார் ஞான யோகராய்
உயர்நற் குருவி னருளாலே யோரஞ் ஞான நிவிர்த்தியையும்
சுயசித் தாநத வாதியையுந் தோன்று மனுபூ தியிலடைந்தோர்
பயனில் விடயந் தனைவிரும்பார் பற்று யுழலு மற்றையரே. 175

அலைவை யிறந்த விடத்தநத வானந் தம்மற் றவ்வின்பம்
அலைவை யுடைய விடத்தென்ற லறியா மையினு லெவ்விடத்தும்
அலைவை யிறந்த விடத்தன்றி யானந் தஞ்சற் றும்முதியா
தலைவை யுடைய விடததாந்தை யென்றே யறிஞ ரலையாரே. 176

சுணங்கன் றனது ரசமிதென்றே தோன்ற வறியா தெலும் பின்கண், இணங்கி மகிழு மதினின்ப மெய்தும் விழிகா ணுதென் போல, பிணங்க ளெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப் போகந் தனை விரும்பும், குணங்கொண் ஞானி யொருவனுமே கொள்ளா னின் புண் டெனப்போகம். 177

அகத்தி லுளதே புறத்துண்டா மகத்தில் லாதே புறத்தில்லை, சகத்தி லுள்ளோ ரோதிடுமித் தகைமை யென்று மதுபோலத், தகர்த்தில் விடய மனுபவராய்த் தனையே கண்டோர் புறத்துறினுந், தகர்த்த படியே நின்றுவிடுஞ் சாரா திதயந் துளபடியே. 178

போட வேண்டும் புடமெல்லாம் போட்டுத் தங்க மாகினதில்
கேட தான களிம்பென்றுங் கிட்டா தந்தி னியநிபணிச
சேட மான சிவமாகித் தினமு மதுவாய் நின்றிடுவோர்க்
கீட தான மாயை யென்று மிலதே யாகிற் போய்விடுமால. 179

எறியிற கதிரோன் சாளரத்தி லிருந்து தோன்றும் பூதவணு
அறிவிட் டெறியும பேரொளியி லந்து தோனறு ததுபோல
அறிவிற் றோன்று முலகெனினு மகண்டா கார வறிவதனில்
செறியத் தோன்று சிற்றறிவிற செகம்போல் விளங்கி யிடுமென்றே.

கனியும் பாலுஞ் சருக்கரையுங் கலந்த வன்ன பிரமமே
அனிசம புசிப்போர் நீக்கூழை யருந்த நினைக்கு மோவதனை
இனிய குருவி னருளாலே யிருளு நீங்கி யானந்தம்
நனியு முடையோர் விடயமதை நணுகா நணுகி னகைத்திடுமே.

போகத் துறைவோன் றன்மனையைப் பொருந்தப் பிறரா கிந்திடுவ துண்டோ, ஏகத் துறைவோன் றனமனையை யிதய மொத்துப் பிறாதமக்குச, சோகத் திறனும போகத்தைச சுக மென் றியு மோவீயின, மோகத் துறைவோ ரகனறோர்கண் மொழிவ ரவரைப் பதிதரெனறே. 182

இதுவே நான்கு சாதனமு மியலப் யுடையோ ரெய்துநெறி
இதுவே யென்று மாறாத விருளின் றிமிரைத் தானறுக்கும்
இதுவே ஞானா னந்தரசம் ரமிக்கச் செய்யும் விஞ்ஞானம [யே.
இதுவே யுனக்கு முத்தியென விசைத்தா ளனையா ளருளுமை

எனைமறைப பறைசசி தீண்டியு மகத்தி லிருளிறந் தும மொளி பிறந்தும், பின்னனி மாயை தூரந்தி யாயும பிரபஞ்ச

மருந்தியு மிவையின், உனிநின்று பார்க்கிற் பஞ்சகூ தகமு முண்டெனக் கேயிவை தீரா, துனிநின்று பார்க்கி னிவைகட்கா ளானே னொருவிருந் தாசல மடைந்தே. 184

என்னையே தோன்று வகைகொலை புரிந்து மினியதோர் ஞானமா ணிக்கந், தன்னையே களவு புரிந்துமற் றதன்மேற் றவிர்ந் திடா மயக்கத்தைக் கொண்டும், பின்னையு மதிலே காமத்தைப பெற்றும பேச்சிறந் ததுவென வுரைத்தும, இனன வைமபாத கஙகட்கா ளானே னெழிலவிருந் தாசல மடைநதே. 185

இத்தகை சூத கங்கள்பா தகஙக ளெய்தியு மிடமுதற் பற றும்,ஒத்தவிவ் வுடலிந் தியஙகா ணங்க ளொன றுநதாக கறவெட்ட வெளியில், வைதசெதனைக கண்டு பாழ்செய்த தநதோ மலையையே நமபியு முலகில், இததனை கொடுமை யுடையவித் தலநதா னென க்கென்றே யிருநததோ வறியேன். 186

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி நிறைநத போக்குரைக்கின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளஙகு மவையில் லாதவர்க்கு
மேலாம் பரமன் மான்மழுவாய விளஙகி யுரைததும விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசஙகம 187

உண்டாய்த் தோன்றி ரமித்திடுத லொருநம வடிவே யுருநாமம
கண்டே யிடன்மாத திரமல்லாற கருதிப பாகக்கின வேறிலை
பண்டே முதலித் தகவாகும பலவாய்க காணன மைத்திரிவால்
விண்டாற றிரிவை யேகமாய் விளஙகு நமது வடிவமே. 188

எந்தச் சத்தி லசததாகு மிநத வுலகு சத்தாகும
எந்தச சிததி லசிததாகு மிநக வுலகந் தான்விளங்கும
எநத வின்பிற் றுன்பாகு மிந்த வுலக மின்பாகும
அந்தச் சசசி தானந்த மதுவே நமது வடிவாகும. 189

எல்லா நாமே யெனவறிந்தா லெஃதை நினைவா னினைத்திடுதல்
சொல்லா லெஃதையுரைத்திடுத றொழிலா லெஃதைசெய்திடுதல்
நில்லா வுலகை வேறெனவே நினைத லுரைத்த றொழில்புரிதல்
நல்லா ரனைதது நாமெனவே நாடா ரவையி னென்றையுமே. 190

நானு வாகத தோனறியிடு நாமரூப மிவையனைத்தும
நானு வல்ல வொருநாமே நாடி மகிழுஞ் சித்திரஙகள்

தானுஞ் சித்தா காசத்திற் றன்னைத் தானே தான்றானே
தானுங் கருவி யினில்வரைந்து தானே நோக்கி மகிழ்ந்திடுதல்.

தங்கந் தானே பணிதியாய்ச் சாற்றும் விதமாய் விளங்குதலின்
அங்க முதலானு சகங்களா யறிவே விளங்கு மயலில்லை
இங்கங் கென்றே பலகொன்று மிலலை யகண்ட வறிவொன்றே
துஙக வறிவு தோனறளவுந் தோனறு நாநா விதரூபம். 192

இன்னு னன்னு னிதுவதுவென் றியம்பு முலகம வேறன்று
தன்னு னந்த லீலையினுற றன்னைத் தானே தன்னிடததில
அன்னு னினனு னதுவிதுவென் றனநத விதமாய்த் தானபகுத்தே
உன்னு நின்று தானடிககு மொருகூத் தெனவே யியமபுவால்.

தஙக மொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும விதங்கள் வெவ்வேறு
தங்க விலக்க ணமுமன்று தங்கம் விடவும வேறன்று
தஙக மழியா பணியழியிற் சாறறு மிநதத தகைமைபோல்
எங்கு நிறைசித தாநமயி விலகு மிநத வுலகமே. 194

தானுண் டாகி லுலகுண்டாந தானுண் டாகி லுயிருண்டாந
தானுண் டாகிற பரமுண்டாந் தானுண் டாகில வீடுண்டாந
தானுண் டாகிற் பஞ்சதொழிற் றனுண் டாகுந தனையன்றித்
தானுண் டோமற றவையதனுற றனே யனைத்தும வேறிலலை.

மநத விருளிற கயிறறரவின் மாறு பாடாய்த தோன்றுதலபோல்
இநத வுலகு முயிாகளுமவ் வீசன் றனு முயிரடையும்
பநதம் வீடு மீசனசெய் பஞச கிருத்தி யஙகளுமே
அநத நமது சொரூபததி லாரோ பிதமாய் நின்றிலகும. 196

அனநத விதமாங்கிறறையுடைத் தாகுஞ சிலையொன்றதைப்பார்ககின்
அனநத விதமாய்த் தோன்றியிடு மநதக் கிற்றுஞ சிலையொன்றே
அனநத முடைய நம்மிடததி லகில மநதத தகைமைபோல
அனந்த விதமாய்த் தோன்றியிடு மறிவே யன்றி வேறில்லை. 197

மையே மிருநித் திரைமோக மயககிற் கனவைக கனவுதனில், பொய்யே யெனதமேதான் றதவர்க்கே புகல வேண்டு நனவுணர்ந் தோா, மெய்யே போலத் தோன்றிநனி விளங்குஞ சகஞ்சற் குரு வன்றிப், பொய்யே யெனத்திட் டமதாகப் பொருந்தத தோன்று தொருகாலும். 198

கனவி னனவே யுணர்நதுயர்ந்தோர் கனவென் றெருவற் குரைத்திடினும், கனவி தெனவே காணுது காணுந் தனககென்

றறிவுதிககின், வினவி லநுபோ னனவையுந்தம் விகற்ப மெனவே யுரைத்திடினும், நினைவி னிசமாய்க் கொள்ளாது நிசமாந் தனக் கென் றறிவுதிககில். 199

கனவைக் கனவென் றுணர்நதவனைக கனவி னீயா ரெனவொருவ வினவி லவனு ந்னவதனில விளங்குந தனையே யுரைபபனதில் [ன் னனவை நினைவென் றுணர்நதவனை நனவி னீயா ரெனவொருவன் வினவி லவனு மகண்டப நாய் விளஙகும பிரம மேயென்பன். 200

நனவிற் றனே ரிடத்திருகக நவினித் திரையின் மோகத்தால் கனவிற் றேசாந் தரமுதலாய்க் காணு மனேக விதமஃதின் வினவி னுமு மகண்டமதாய் விளஙகி யசையா திருந்திடவே கனவிம் மாயை தனிலவிதயாய்க் காணுந தேசாந் தரமுதலாய்.

கனவிற் றேன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற கனவென் றுணர்நதக்கால், நனவில விவகா ரந்தோன்று நவிறறு மிநதத் தகைமைபோல், நனவிற் றேன்றுஞ் சகமனைதது நமது சங்கற் பம்மெனவே, நனவிற றேனறி யிடுஙகாலை நமது சொருபந் தோன்றியிடும். 202

மனத்திற் கனவிற் கனவெனவே மநிககி னந்த விவகாரத தனதத முறினுங கலககமுறு னதிக முறினு மகிழ்சசியுறுன் மனத்தி னனவில் விவகார மபஙகி நீஙகா திருப்பனதின் கனதத சகஞ்சங் கற்பமெனக் கண்டாற றனைநீங் காதிருபபார்.

சிங்கா தனததில் வீற்றிருக்குஞ் சிறபபா ரரசுங் கனவடைந்து மங்காப புலேத்தன மையைமேவி வருநது வோன்றன் னனவுணரி அங்காஞ் சோக மோகமெலா மநதக் கணமே நீஙகுமதின் [ன் இங்காஞ் சீவத் துவமோக மிரியுந தனைததேர்ந தககணமே. 204

கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தந்தக் கனவி னனவை நோக்கிடினக் கனவை யொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில் விழிக்குமதின் நனவைச் சங்கற் பமென்றுணர்நது நனவிற் றனையே நோக்கியிடின் நனவை யொழிந்த வக்கணமே நமது சொருபத் தேவிழிக்கும்.

கனவை யொழிந்து நனவதனைக் கண்டார் நனவி னின்றுபினக் கனவை நோககி யிடின்முனைனங் கண்ட படியே தோன்றுமதில் நனவை யொழிநது தன்சொருப நன்று யுணர்நதோ ரதினின்று நனவை நோக்கி நினைவுகொடு நாடின் முனம்போற் றேன்றியிடும்.

உறக்க மோக மதிற்கனவி னுலக முயிர்கள் விவகாரம் [தின்
சிறக்கு மெய்போற் றோன்றியதைத் தேரிற் பொய்யாய் விடுமஃ
மறக்கு மாயா மோகமதின் மாசாா பநதம வீடதெனப் [மால்.
பிறக்கு மனைக டமைதெரிற் பேசும பொய்யாய்ப் போய்விடு

ஒருவ னுளதா கையிற்கனவு முண்டா முறக்க மோகமதின்
ஒருவ னிலதா கையிற்கனவு மொருகா லையினு மிலதாகும்
சொருப நமதுண் டாகையினுற றோன்று நாநா விதசகநம்
சொருப மிலதே லிலையதனுற றோனறு மனைத்துஞ் சொரூபமே.

படிகத் தடுத்த நிறங்களதிற் பத்தி பாயு மந்நிறமாய்ப
படிக மாகி நீங்கினதிற பகரு மிநதத் தகைமைபோல்
முடிவி னமது சொரூபததின மோகஞ் செயுமா யையிற்றோன்றும்
முடிவில பந்தம் வீடதுமின் மொழியு மாயை யென்பதுமில். 209

பழுதை யதனிற் றோன்றியிடும பாம்பை யுள்ள படிநோக்கில்
பழுதை யாயே தோன்றியிடும் பாமபு மதுவாய் விடுமஃதின்
பழுதில சிவதநிற றோன்றியிடும் பன்மை யுலகை நோககியிடின்
பழுதில சிவமேயாய்த்தோனறுமபன்மையுலகு மதுவாய்ப்போம்.

தோன்றி விளங்கும பொருளெல்லாந் தொல்வே தாந்த விசாரணை
ஊனறி நோககி யனுதினமும யூக மதனிற் பரிசயித்தால் [யில்
தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகம்
ஊன்றி நோக்கா தவாகட்கே யுளதுபோலத் தோன்றியிடும. 211

ஏக மாகி நின்மலமா யிருக்கு நமக்கிப் பந்தமெனும்
மோகம வந்த தேதெனறு முன்பின் பாரா திபபந்தம்
போக வழியே தெனநாடிப் பொருந்தும் வேத விசாரணையால்
யூக மதனிற சிதைக்கினதி னுள்ள வியல்பு பின்றோன்றும. 212

பரவை தானே யோரலையிற் பலவாய் விளங்கு மோரலையில்
பரவை நீங்கி யொன்றுகிப பழைய படியே விளஙகுமதின்
பரவுஞ் சொரூபஞ் சங்கற்பப் பகுதி யதனிற் பலவாகிப்
பரவு மசங்கற பத்தொன்றாய்ப் பழைய படியே விளங்கியிடும்.

கடங்க டமது காரணத்தைக் காட்டி டாது முனவிளஙகும
படங்க டாமு மபபடியே பகர்கா ரணமு நீங்காது
சடங்க ளாகு மிசசகமும தான்முன் விளஙகும் காரணமாம்[தே.
இடங்கொள் சொரூபத தையுஙகாட்டா திருக்கு மதைநவிட்டகலா

மரத்தை நோக்கின் மதகரியு மறைந்து விளங்கு மதைநோக்கின்
மரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும் வாறுபோலச சகமுழுதும்
பரத்தை நோககினதின்மறைந்து பரமாய் விளஙகுஞ் சகநோககில்
பரத்தை மறைததுத் தான்விளங்கும பரமே யனைத்து மாதலினால்.

நாகந துதிககை தனைநோகக ஞசி கரமுந தோன்றியிடும்
நாக நயனந் தனைநோக்கி னயனஞ் செவியுந தோன்றியிடும
ஏக கருவி பார்ததபடி யிரணடு விதமும விளஙகுமதின்
ஏக பரமும் பார்த்தபடி யிலகு முலகுஞ சித்ததுமாய். 216

ஊனும் போக மெமதெனறே யுன்னல விசார மிலாமையினால
நீநா னவைக ளிவைகளென நிலைபோல விளங்கி யிடுமிந்த
நானா விதமாஞ் சகமுழுது நாமே யன்றி வேறில்லை
தானாய் நோககிற ருனாகுஞ சகமாய் நோககிற சகமாகும. 217

மாயை யெனுமிவ வுரைககருதத மதிககின் யாதொன றிலா ததுவே, மாயை யெனவிப படியிருகக மதிபப ரதனை யிருவகை யுாய், மாயை மெய்யென் றுரைததிடுவா மயக்கபபட்டுத தனை மறந்தோர், மாயை பொய்யென றுரைத்திடுவா மயக்க நீஙகித தனையறிநதோர். 218

நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடன மனமும புறமுகமும்
நாம ரூபந் தனைநீக்கி நாட லறிவு முண்முகமும
நாம ரூபத் தெவ்வளவு நாட்டஞ சொரூபந தோன்றாது
நாம ரூப நாட்டமவிடி னமது சொரூபந தோன்றியிடும். 219

அரைய குமாரன் புலையருட னணுகி மறந்து மொருவரால்
அரைய குமார னெனவறியி லக்கெப போது மறவாதினன் [ன்
தரையி லாசா னெழுந்தருளித் தனைபபார்த ததுநீ யெனவுரைககி
புரையி லதுவா மூவவததை பொருநதும பொழுது மறவானால்.

படியிற் பொருளின் மெய்யொனறு படிறென் றிந்த விருவகையும்
முடிவின் மெய்பொய் யறிநதிடலா மொழியு மிநதத தகைமைபோ
கொடிய வுலகை மெய்யெனவே கூறு மதையு மறிநதிடலாம [ல்
முடிவிற் சகமபொய் யேயாகு முத்தி யொனறே மெய்யாகும.

அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டா னமதாய் விளங்கியிடும், அகில நீஙகிற றுன்விளஙகு மநதச சசசி தானநதம், அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந ததுதோன் றுதல்போ லது

தோன்றில், அதிலந் தோன்று தத்தனின்மறைந் தத்தனு லகில
மசத்தாமே. 222

முத்தி யாதோ வெனவெண்ணி முயங்க வேண்டா மிஃதறுதி
முத்தி யுளதேற் பந்தமுண்டா முத்தி யொருகா லையுமில்லை
முத்தி தானு சகமவேறின் மோக மதிற்காண் பதைப்போக்கின்
முத்தி யாகு மிந்நிலையை முயன்று வருந்தி நிலைகொள்வாய். 223

இல்லா மாயை தங்கணிலை யாரு நிறக வம்மமம [மாய்
பொல்லாப் பிறப்பிற பட்டதுமாய்ப் போகக மிகவுந் தவிர்ந்தது
நல்லா ரிணக்கனு சேர்ந்ததுமாய் ஞான விசார முதித்ததுமாய்
எல்லா மாமவீ டடைந்ததுமா யார்க்குங் காட்டி மறைந்திடுமே

எல்லா நீங்கிச் சற்குருவை யெங்குந் தேடி யடைந்தருளி
நல்லா ருணரு ஞானநூ னவின்று விசாரஞ் செய்வதுவும் [கும்
பொல்லாமனத்தை யொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கலலாநோக
இல்லா மாயை தனைத்துணிவா யில்லை யெனவே காண்குதற்கே.

விளக்குஞ் சகங்க ளனைத்தினினும் விளங்கு நாமா திகணீங்கி
விளங்கு மதைமாத் திரநோக்கில் விளங்கும் பிரம மதகணமே
விளங்கு நாமா திகளுமதாய் விளங்கும் வேறாய் விளங்காது
விளங்கு மிந்த நிலைபெவர்க்கும் விளங்கு மவிரோ தமதாயே. 226

நாம ரூபம் விளக்கல்பரம நாட வுயிரா மவைமாயை
நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடச் செய்த லஞ்ஞானம்
நாம ரூபத் திவ்வளவு நாட்ட மெனவே செய்தல்வினை
நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடு மிடத்தி லிவைநிகழும். 227

உருவ நாம நோக்கிடத்தி லுளதா மிந்த வைவகையும்
உருவ நாம நீக்கிடத்தி லொன்று மிவைக ளிலவாகிச்
சொரூப மொன்றே நிகழ்தலினுற் சொன்ன விவைக ளைவகையும்
சொரூப மன்றி வேறில்லை தொன்றும் விவகா ரத்திசையில. 228

விவகா ரத்திற பசுபதிகளாய் விரியும் பரமாத் தும்மதனில்
சிவகா ரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமே யனைத்து மாதலினால் [டும்
பவகா ரியத்தை யுடையோர்க்குப் பசுபே யென்றுந் தோன்றியி
பவகா ரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பசுவொன் றின்றிச் சிவந்
தோன்றும். 229

பந்தத் திசையிற் பலவென்றும் பரமார்த் தத்தி லொன்றென்றும்
இந்தச் சடங்கு சொரூபத்தி லென்று மில்லை நோக்கியிடின

எந்தக் காலு மொருபடித்தா யிலங்குஞ் சொரூப மிவைமாயா
தொந்த மதனிற் றோன்றியிடுஞ் சொரூபத் தாரோ பிதமாகும்.

மித்திய வாதி வேதாந்தி விளங்குஞ் சைவ சித்தாந்தி
சத்திய வாதி யிருவர்களுஞ் சாற்றுந் தங்கட் கடுக்காதை
மித்திய வாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ் சிருட்டி முடிவினின்றும்
சத்திய வாதி சிவமொழிந்து சற்றும வேறில் லெனவுரைக்கும.

சகம தென்ப திலையெனவுந் தானே நின்று விளங்கியிடும்
சகம தெனவே தோன்றிடுதல தமது சங்கற் பமமதனி
லகம தனிலே கண்டுணரா தவையிற் சிக்கிப பந்தமுறு
மகம தனிலே கண்டகற்றி லபபோ பண்டைப படிநிகழும். 232

பந்த மின்றி வீடின்றிப பரமே யெங்கும விளங்கிடவும
பந்தம் வீடுண் டெனவுரைததல் பார்க்கின் மாயா மோகமதில்
சிந்தை விரிவே பந்தமதாஞ் சிந்தை யொடுக்க மேவீடாம்
இந்த வகையாம் பந்தமவீ டியமபு மபவா தமதாகும. 233

தோன்றி நிகழு முலகெல்லாஞ் சொரூப மேமற் றுருநாமம
தோன்றி நிகழ்தன் மாயையே சொரூபம் விடவும வேறன்று
தோன்றி நிகழு முருநாமஞ் சொரூபம் விடவே றெனவுனனித்
தோன்றி நிகழ்தல் பந்தமதாஞ் சொரூப மெனவே யுனலவீடாம்.

உருவ நாம மவைக்கிருப்பு முதிபபுஞ் சொரூபந் தினையன்றி
உருவ நாம மவைதமக்கே யொருநா லேயினு மிலதாகும
உருவ நாம மவைநோகக லொருவி நமையே நோக்கியிடின்
உருவ நாம நிகழ்ந்திடா தொருமை வடிவா யேநிகழும். 235

பந்த மென்றும் வீடென்றும் பயினு நினைவே பந்தமதாம்
பந்த மெங்காம வீடெங்காம பரநதை விடவே றிலாமையினால்
தந்தஞ் சங்கற் பந்தனிலே தாமே மோகித் திடுமுயிர்கள்
தந்த மசங்கற் பந்தனிலே தாமே நீஙகி யிடுமோகம. 236

உருவ நாமந் தனைநோக்கி லொருதன் னிலைமை நீங்கினதாம்
உருவ நாமந் தனைநீக்கி லொருதன் னிலையே நினறதுவாம
உருவ நாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே யெனக்காணில
உருவ நாமந் தானேயா யொளிரு மதுவே முத்தியுமாம. 237

கொள்ளு நெறியே தேனுபந்தம கூடும் வீடெ தெனவேண்டாம்
உள்ளும் புறமபு மெனுமிவையி லுதயு மெலிது தனக்குநனின

றெள்ளுஞ் சங்கற் பங்களெலா மிரிய நோக்கி நின்றதனை
உள்ளும புறம்பு மின்றியெங்கு மொளியாய்க் காண லாகிவிடும்.

ஒளியே யெங்கும் விளங்கிடுமவ் வொளியில் விளங்கு முலகெல்லா
ஒளியே யன்றி வேறுமோ வொளியை யறியா ருலகெனபா [ம்
ஒளியே யன்றி யுலகுதனக் கொருகாரணமு மில்லையதனால்
ஒளியே யனைத்துந் திரைநுரைக ளுவரியலது வேறுமோ. 239

மாயை வேறென் றெனவுன்னி மதிக்க வேண்டாம பேதமதி
மாயை யாகு மற்றதனை வருத்தி முயன்று போக்கிடுக
மாயை நீங்கு மிக்கமதி வந்த வழியே யெனவேண்டாம்
மாயை நெறியி லடமதியை வதைக்கி லதுவந் ததுதோஷமும்

தனது சங்கற் பந்தனிலே சகங்க ளாகி விளங்கிவிடும்
தனது சங்கற் பந்தனிலே சகமேபோ யொடுங்கு மதனாலே
தனது வடிவே சகங்களெலாந் தனை விடவே றிலேநகம்
தனது வடிவை விடப்பணிந் டாமவே றாகி விளங்கிடுமோ. 241

எல்லா நாமெப படியாவோ மென்ன வேண்டா மிலக்கணமாந்
தெல்லா நோக்கி யிடமிடத்தி லிருப்புந் தோற்ற மவ்வுமின்பும்
எல்லா விடத்து முண்டாகு மியல்பு மவையே பிரிந்திட்டால்
எல்லா மெங்கே தோன்றிடுமோ விதனாலெல்லா நாமாகும். 242

விகற்ப மிலது முதற்றோன்றி விளங்கும் விமல மதினினுமம் [ல
விகற்ப மதனிற் சகந்தோன்றும் வினைமிற் பிறிதோனறு நல்லோ
விகற்ப மதிற்றோன் றுவதொழிந்து வேறில் லெனவே விட்டதனை
விகற்ப மின்றி யேநோக்கின விளங்கும் விமலந் தானேயே 243

இந்த விடய மவையிலவரு மின்பும் பெரின பதத்திருந்தே
வந்த லேசை மிட்டமது வந்து கிடைத்த வக்கணமே
அந்த முகமாய் மதிதிருப்பி யறிவா னந்தங் கணமபோசிக்கும்
அந்த முகமே யெக்காலு மாகி யனைத்து மடைந்ததுமாம். 244

விருத்தி யொன்று மில்லாமல் விளங்கு நிலையே நாமதனில்
விருத்தி தோன்றின முனபினின்றி விளங்குஞ் செகசீ வபரங்கள்
விருத்தி நீங்கின முபபொருளும விளங்கி டாமற் றதனாலே
விருத்தி தானே பந்தமதாம விருத்தி யொழிவே வீடாகும். 245

நிருவி கற்ப நமதிடத்தி லினது விகற்ப முதிர்ந்தவில
ஒருமுப பொருளு முதித்துவிடு மொருங்கே மூல விகற்பமதை

ஒருவி னமது நிலைதோன்று மொருமுப் பொருளு மதுவாகும்
குருவி னருளி னிந்நிலையைக் கூட வேண்டு நெறிநின்றே. 246

ஏக பரத்திற் றோன்றுலகி லெங்கும் விடய மாதல்பரம்
ஏக விடய மாதலுயி ரிந்த வுயிரகமே முத்தியினி
ஏக விடய முதற்றள்ளி யெங்கு மாகும விடயமதும்
ஏகத் தள்ளி மற்றுலகு மிறக்கிற் பண்டைப் படிநிகழும். 247

எங்கும விடய மாம்பரத்தாக் கிருளைக் காலு மிலையாகும்
தங்கு முயிரக்கே மறதியுண்டாந தன்னுற றளவே கூடிடா
எங்கும விடய மாம்பரமே யேக விடய வுயிர்போலத்
தங்கிக குருவா யெழுநதருளித் தன்னு முயிரகண் மறதியெலாம்.

தன்னை மறைத்த பநதமதைக தள்ளி நீஙகிற ரன்விளங்கும்
தனனை மறநத தேபாநதந தனனை யறிநத தேமுததி
தன்னை விடவோர பொருளில்லை தாமேன பிரம மாயையும்பின்
தன்னை விடவே ருய்விளஙகா தானே யாகி விளங்கியிடும. 249

தன்னை யறியா வியற்கையினிற் சததே போல விளங்கியிடும்
தன்னை யறிந்த வுடனசததாய்த் தானே விளங்கு மிவ்வுலகம்
தன்னை யறியு மளவுமிவை தனனை விடவே றிலையெனவே
தன்னை நோக்கி யிடினவையுந தானாய் விளங்கு முடிவதனில். 250

இல்லா மாயை தானிருந்தென் னிறநதென் னவைபந தமதாகா
இல்லா மாயை தனைமெய்யா யென்னு மதியே பந்தமதாம்
இல்லா மாயை தனைபபொய்யா யென்னு மதியே முத்தியதாம்
இலலா மாயையில்லையென்றே யியலபாய்த தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவே மூல மறறதனி னினறு விரியு முமமுத லும
நினைவை நீஙகி லவைமூன்று நினைவி லொடுங்கு மதனாலே
நினைவே பநத நினைவொழியி னிலைமை யான முத்தியுமாம
நினைவே நீங்கி யனுதினமு நின்ற நிலையே நின்றிடுக. 252

நினைவு நீங்கி னூருநாம நீஙகு மவையைத் தள்ளிடினும்
நினைவு நீங்கு மறறவையி னினக்கே திச்சை யதினின்று
நினைவு நீங்கி நின்றிடமே நிலைமை யான முத்தியென்று
நினைவு கொண்டந நிலையைவிட்டு நீங்கா தென்று நின்றிடுக. 253

நினைவை நீககி நோககியிடி னிமல சொரூபந தோன்றியிடும
நினைவை மேவி நோக்கியிடி னிலவி னுலகந தோன்றியிடும

நினைவி லுலக மறிந்ததுவு நீங்கிச சொரூப மறிநததுவும
நினைவி னொக்கிற் றனிலலை நிகழு மாயா மோகமதில. 254

தனது நிலையிற றனிறகச சாற்று மாயா மோகமதில
தனது வடிவை மறந்துயிர்போற றங்கி நீஙகிற றனிகழும்
தனது வடிவு தோன்றளவுஞ சததே போல விளஙகியிடும
தனது வடிவு தோனறளவிற றனே யசத்தாய் விளஙகியிடும. 255

கான னீருங் கயிற்றரவுங கட்டை யதனிற கள்வனுமே
ஆன வவைதம மதிட்டான மாகு மவைக டோன்றளவும
ஆன வவைமெய் போறறெனறு மதுபோற சகமு மதிட்டானம
ஆன சொரூபந் தோனறளவு மசததல லாது போலவிளஙகும்.

அதிட்டா னமது தோன்றளவு மதுமெய் போல விளஙகியிடும்
அதிட்டா னமது தோனறியபின் னசதமே யாகி விளஙகியிடும்
அதிட்டா னமது தோன்றளவு மசத்தென றெணியேநோக்கற்றி
அதிட்ட னமதாந தனைநோககி லசத்தே யாகி விளஙகியிடும.257

தன்னைச சீவ னெனத்திரிவாய்த் தானின் றுணர்த லஞ்ஞானம்
தனனைப் பிரம மெனததுணிவாய்த தானின் றுணாத லேஞானம்
முனனைத் தொடர்சசி விடயமது மூல வாவும வாதனையும [டா.
பின்னை யொருங்கே யொழிநதுவிடும பேணல்விடுத லவைவேண்

நிமல நெஞ்சை யுடையோாககு நிலத்தி லாசா னொழுநதருளி
விமல தத்துவ மசியெனவே விளம்பி லவனுக் ககககணமே
மூமல நீஙகிச சிவம்விளஙகு மோக நெஞசை யுடையோாக்கு
மூமலச சார்வாம் வாதனையே மூடி மிகவு நிறைநதிடுமே. 259

எங்கே நிறுத்தி னங்கிருக்கு மியல்பை யுடைய நெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோா மயககங் களுமில்லை யிசசை யிறநத நிலையாகின்
அங்கே யாசா னெழுநதருளி யதுநீ யெனவே யுரைததவுடன்
அங்கே சொரூப நாமெனவே யறுதி யாகத தோன்றியிடும். 260

ஒருவ வேண்டு மனைத்துமென வுன்ன வேண்டா வினைநீஙகில்
ஒருவு மனைத்தும் வினையுளதே லொன்றி மேவு மற்றவையை
ஒருவல் பற்ற லவையைவிடுத் துள்ள படியே முடியுமெனச்
சொருப நாமே யெனததிடமாய்த தோறறு மதறகே முயன்றிடுக.

விளக்குஞ் சொரூப நோக்காது விளங்கு முலகை நோககியிடின்
விளககுஞ சொரூபந் தோன்றாது விளங்கு முலகே தோனறியிடும

விளக்குஞ் சொரூபந் தனைநோக்கி விளங்கு முலக நோக்கமறில் [ம்.
விளக்குஞ் சொரூபமே தானாகும் விளங்குமுலகு மதுவாய்ப்போ

தன்னை மறைத்த பந்தமதைத் தள்ளி நீக்கித் தனையறியில்
தன்னை விடவேறோர் பொருளுமின்றித் தானே தானாய் விளங்கிடுமே
தன்னை யறியு மவ்வளவுந் தன்னை விடவே றிலையென்றே
தன்னை நோக்கி யொருநினைவாய்ச் சாதித் திடவே மிகவேண்டுமே.

மூல வக்க ரமமதனின் மூன்றக் கரமு நின்றதுபோல்
நீல வுற்ப லமமதனி னிறமுன் மூன்று நின்றதுபோல்
சீல மதனி னேகக்கியிடுஞ் சீவன் பரமஞ் செகமூன்று
கோல மனைத்துஞ் சொரூபமதாய்க் கூடி நிகழு மௌனரூயே 264

பகுத்து நின்ற தற்சொரூபம் பரசீ வருக்குச் சாட்சியதாய்ப்
பகுத்து நிற்குஞ் சாட்சியையே பார்த்துத் தத்துவ மசியென்று
வகுத்து மாவாக் கியங்கூறு மற்றிச் சீவன் றனையல்ல [பார்த்தே.
தொகுத்துக் கேட்ட திவனினிதுஞ் சொன்ன திவன்சாட்சியைப்

இந்தச் சீவன் கற்பிதமே யின்றி வேறோர் பொருளல்ல
அந்தச் சொரூப மிவனாகா னந்தச் சீவ னென்றாகும்
இந்தச் சீவ னதுநானென் றெண்ணிச் சோகம் பாவிக்க
அந்தச் சொரூப மாயவிடுவ னவனை விடவே றிவனிலதின் 266

இந்த நெறியி லனுதினமு மேகாந் தத்தி லொருநினைவாய்ப்
பந்த முதறு மாக்கமதைப் பகுத்து வந்த வழிப்படியே
தொந்த மகற்றிப் பழையபடி சொரூப மதனி னிற்றிடென
இந்த வகையே யருள்புரிந்தா ளென்னையாள் விருத்த வம்பிகையும்.

வடிவினைநோக் காதுளத்தின் வண்மையைத்தே ருதலினென்றன்
கொடியவுரை பாராது கொள்ளுவாமே லோருத்தமம். 1

தனைத்தவிர வேறொன்றைத் தானவேறாய்க் கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்ம நீங்காது பிரமானு பவமல்லவே. 2

தன்னைவிட வேறொன்றுந் தானில்லாத் தன்னிடத்திற்
றன்னினைவி னாலே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 3

எங்குஞ் சிதம்பரமா யெங்கு நிறைந்திருக்கத்
தங்குநினை வாலஃதே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 4

தங்கு நினைவதனைச் சாராது நீக்கிடத்தில்
எங்குரு சிதம்பரமா யிருளறிவே கண்டனமே. 5

மந்தவிரு ளிறகயிறு மாசுணம்போற் றோன்றுதலின்
இந்தவுல கெனனிடத்தி லிலகுமா ரோபிதமாய். 6

பழுதையினின் றோசத்தி பாம்புபோற் றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண் டதைப்போலப் பரத்தினுமுண் டோசத்தி. 7

சூனியனுசித் துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம் பரமென்று
தானிகழ்தல வேறில்லை தனக்கே பரியாயம். 8

சங்கற்ப சத்தியினுற் சகம்போலத் தோன்றியிடும்
சங்கற்ப சத்தியதுந் தன்னைவிட வேறில்லை. 9

தன்சத்தை யேயுண்டாய்த் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்சத்தை தன்னிற் சகத்திற்குந் தானிருப்பே. 10

தன்சித்தே தோன்றித் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்சித்தி னாலே சகமும் விளங்கிடுமே. 11

தன்னின்பே யின்பமாய்த் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்னின்பி னாலே சகமின்பாய்த் தோன்றிடுமே. 12

தன்னுசங் கற்பத்திற் றுண்டா தலிற்சகமுந்
தன்றங் கிசமொன் றுஞ் சகத்தி னிகழ்ந்திடுமே. 13

தன்றங் கிசமொன்றுந் தான்பிறித்துத் தானேகில
தன்றங் கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போ யொளித்திடுமே. 14

தானுய்ப்பாரத் திடமிடத்திற் சகலமுந்தா னுய்த்தோன்றுந்
தானுய்ப்பா ராவிடத்திற் சகலமுமே வுய்த்தோன்றும். 15

தனைத்தவிர வேறொன்று தான்காணி லவனுக்குப்
பினைபயமும் போகாது பெரும்பயமு நீங்காது. 16

தன்னினைவி னாலே சகமாய் விரிந்ததெனத்
தன்னினைவை நீங்கித் தானா யிருந்தனமே. 17

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான தன்னிடத்தே
யுண்டாகு மென்றே யொடுங்கி யிருந்தனமே. 18

ஐந்து தொழிலு மைந்தொழிலேத் தானடத்து
மைந்து கருத்தாவு மாகி யிருந்தனமே. 19

இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்ணி
யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லினைத்துநா மேயாமென்றும. 20

இவ்வடிவு பந்தமென வெண்ணிமேயே நீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந் தானு யிருந்தே னதிசயமே. 21

இபபந் தனைபோக வெண்ணிமேயே நீக்கிடத்தி
லெபபந் தமுமாகி யிருந்தே னதிசயமே. 22

இவ்வடிவந் தானுகி யெங்குந் திரிவேனுக
கெவ்வடிவுந் தானு யிருக்கினினி யெனசெய்வேன். 23

உலக முயிர்பரமென னுரைத்திடுமூ வகைபபொருளு
மிலகவே யானுக வென்னைனுபூ தியிறகண்டேன். 24

எனைத்தவிர வேறொன்று மில்லையெனக கண்டளவிற
பினைத்தவிபபு நீங்கிப பிரமமா யேயிருந்தேன். 25

தன்னுடைய சந்நி தானத் தனினின்று
பின்னுலக மெல்லாம் பிறிவில் விளங்கிடுமே 26

சங்கற்ப மென்றுஞ் சகமென்றும வேறில்லை
சங்கறப மேசகமுஞ் சகமேசங் கறபமதும. 27

ஓரிடத்திற் கூவு முறையுமப் படியெதிரிட
டோரிடத்திற் கூவுதலி லுலகு நினைவேயாம். 28

நினைவென்ற சஙகற்ப நிசவடிவை நோககிடத்தில்
தனையன்றி வேறிலலை தகைததிற பணிதிமைப்போல. 29

எவ்வெவ் வடிவுதொறு மிருந்து நினை வெபபடியோ
வவ்வவ் வடைவே யடைந்தே யிருந்தனமே. 30

அவ்வவ் வடிவு மவ்வவாக்கே தோன்றியிடு
மெவ்வடிவு மியாமென்ன விருந்தனுபூ தியிலறிந்தேன் 31

எல்லா வடிவு மியாமெனவே காண்பதன்றி
யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வேண்டுவதில். 32

எல்லோ ரனுபவமு மிதுவெனவே கண்டிடனு
நில்லா நினைவதனி னிசமாகக கூடியனரோ. 33

நினைவதனை நீககி நிஜசொருபங் கண்டவர்க்கு
ரக் கூட நினையா தொருகாலும். 34

எந்தப் பொருள்களினின் றெய்திடு மின்பனைத்து
மந்தப் பிரமத்தி னானந்த லேசமதே. 35

அந்தப் பிரம வானந்தந் தானடைந்தோர்
எந்தப் பொருள்களினு மின்புளதென் றெண்ணுவரோ. 36

ஒருகுடைக்கீ ழரசாள்வோ னொருக் கரசாகக்
கருதுவனோ வதினொன்றுங் கலங்கா திருந்தனமே 37

காண்பதெல்லாந் தன்னுருவாய்க் காண்பதன்றி வேறுகக்
காண்பதுவு முண்டோ கயிறறைவிட வரவுண்டோ 38

பேதவா தியைக்குறித்துப் பேசுமறை செகசிருட்டி
பேதநீங் கினறதென்றும பிரமமே யுளதாகும். 39

தோற்ற மொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக் கத்தினுள்ள
மாற்றரிய பெத்தமுத்தி மருளென் றறிந்தனமே. 40

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின் மொய்ப்பந்த முண்டாகும்
புத்தியினி லஃதொருவிப் போதமா யிருந்தனமே 41

வாரிபல வடிவான வாறுபோற சங்கற்ப
நேரினுற றொன்றுமே நிலையிலசக மாயதிகழும் 42

சகமென்றுந் தானெனறுரு சாற்றிடுதன் மாத்திரமே
யகமதிற்றோற் றிடுமிடத்தி லகண்டமா யிருந்தனவே. 43

சத்தே யுளதென்று சகமதனிற் றனின்று
சத்தேபோற் றோன்றியிடுந் தானசித்தே யெக்காலும். 44

தோற்றிடுந் தன்சத்தே தோற்றிடுந்தன சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச் சகமனைத்தனு சொற்றிடுங்கற் பிதவடிவே 45

சத்தைக்கே தோற்றரவு தானுண் டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற் றோற்றமில்லை சத்தையினிற் றனிகழும். 46

சத்தையிட மாய்நின்றே தானவேறு போற்றோன்றிச்
சத்தைபோ லேநிகழுஞ் சகமசத்தே யல்லவோ. 47

அசத்தொருகா லேயுந்தோன்று தந்தவுள சத்தையே
யசத்தையுள தின்விளக்கு மதிட்டான மாய்நின்றே 48

தோற்றிடுதல் சத்தையே தோற்றிடுமி சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச் சகமனைத்து சொல்லாய முழுதந்துவே. 49

சத்தைக்கே தோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமோ வானந்தமதுஞ்
சத்தையிலா திருந்த சகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 50

சித்துக்கே யுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமோ வானந்தமதுஞ்
சித்திலா திருந்த செகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 51

தோன்றுவது சித்தே தொல்லுலகு நாநாவாய்த்
தோன்றுவது கற்பிதமே சொரூபமன்றி வேறுண்டோ. 52

சொரூபலக் கணஞ்சகத்திற் றோன்றி விளங்குதலாற்
சொரூபமே யென்று துணிந்தே யமைந்தனமே. 53

அறியாமை யாலே யகிலமும்போற் றோன்றியிடும்
அறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே தோன்றியிடுமே 54

நிலைபிறந்த போது நிலையினில்வந் திடும்போதும்
நிலைபிறியா தேநிகழு நிசசொரூப மல்லவோ. 55

கண்டிடுதே லெல்லாங் கனசொரூப மேயன்றோ
கண்டிடுதல் வேறென்று கலங்குவது மென்னேயோ. 56

தோன்றி விளங்குவது தொல்லுலகுக் குமுண்டோ
தோன்றி விளங்குவது சொரூபத்துக் கேயன்றோ. 57

ஆதலினாற் காண்பதெல்லா மறிவுருவே யெனக்கண்டு
போத விழிதிறந்து பொருளா யிருந்தனமே 58

முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிச்சை யவிழ்த்தனமே
பின்வினையாங் காமியத்தைப் பிடுங்கப் பிசைந்தனமே 59

ஒருகாலு நிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற் றநிலமைந்து
வருகாலுஞ் செல்கால மறியா திருந்தனமே 60

பார்த்தவிட மெங்கும் பரிபூரணமாகிச்
சேர்த்திருந்த பாழ்தனிலே குடியா யிருந்தனமே. 61

செகமதையுந் தானவிழுங்கிச் சீவனையு முள்வாங்கி
யகமதுவும் புறமுமிலா வகண்டமாய் நின்றனமே. 62

அதுவிதுவென் றிடமில்லா வகண்டபரி பூரணமாம்
பொதுவதனிற் குடியாகிப் புகுந்தே யிருந்தனமே. 63

தந்தையார் தாயார் தாரமார் புத்திரரார்
பந்தமா ரெல்லாம் பரமா யிருந்தனமே 64

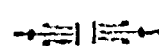
ஊரே றுலகே றுடலே றுண் பொருளே று
சாபே றுளவெலாந் தானா யிருந்தனமே. 65

படித்தறிந்த போதே பலகலையா கமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்து விட்டே னெனைவிடவே றிலையென்றே. 66

ஓவதனின் மூவெழுத்து மோரெழுத்தே யானதுபோற
சீவபர சிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றே யல்லவோ 67

அல்லும் பகலு மசைவற   வம்மானே
மேவிநின் றேதவ மேவினே   னம்மானே
அனைத்துஞ் சொரூபமென றனுபவந்   தம்மானே
ஆறு மைந்து மறுவாங்க   ணம்மானே
இநறு மெல்லாநா மென்றுகண்   டம்மானே
ஏதும் பற்றற் றிருந்தேன்கா   ணம்மானே
என்சதத்தே தோன்றி யிடும்பின்னை   யம்மானே
என்னின்பே யின்பா யெய்துங்கா   ணம்மானே
எல்லாஞ் சத்துசித் தின்பங்கா   ணம்மானே
என்று மெல்லையுங்கண் டெய்தினே   னம்மானே
இன்பமே யெய்தி யிருந்தேன்கா   ணம்மானே
எந்தப் பொருளிலு மின்பெய்த   லம்மானே
என்னின்ப மேயென றிசைந்தேன்கா   ணம்மானே
இனியோர் பொருளையு மெண்ணிநின   றம்மானே
இச்சை செய்யேனதி லின்பமில   லம்மானே
ஆசை பயமவை யற்றேன்கா   ணம்மானே
ஆனந்த நித்திய ஞானத்தா   லம்மானே
நிகழ்கால மதுதனி னேரிட்ட   தம்மானே
நிராசையிற் றுய்ந்து நிலைநிற்கே   னம்மானே
என்னினைவி லென்னை யிதுவென்ற   யம்மானே
இன்றுறு வாய்கண் டிருக்கேன்கா   ணம்மானே
என்னினை வின்மையி லேகமா   யம்மானே
என்னையே யான்கண் டிருக்கேன்கா   ணம்மானே
இங்குமங்கு மென்னை யானேகண்   டம்மானே
ஏதுங் கவலையற் றிருக்கேன்கா   ணம்மானே
என்றுணை யெனையன்றி யிலையொன்று   மம்மானே
இதுதுணி வெனமழு வேந்துவே   னம்மானே.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப புகலவினை சமம தாகி
அதுவிது வென்னுஞ் சித்த மமலமா யிருத்த லித்தம
இதுவென வுணர்ந்த நித்தத திகபரத திச்சை யறற
சதுராக விடத்திற் பாசந தகாநதிடப பத்தி தோன்றும. 1

பத்திதான் பதிந்த காலைப பகாங்கத தலம டைநது
சுதநியா யங்க மந்தத தொலலருட சத்தி யாகி
நித்தியா னநத லிங்க நேரதாயத தரிக்கப படடுத
திருத்தியா நின்ற லிங்கபந திருத்தியிற களிக்கு மெனறும. 2

சமரசம் பதிந்த காலைத தலமாயிக கியத்த டைநதிங
கமமங்க மான வான மா னதசசிற் சத்தி யாகி
விமலமா லிங்கந தன்னை விளங்குநெஞ சினிறற ரித்து
நிமலமாம பரமா நநத நிஜதிருத் தியிறக ளிக்கும் 3

ஆனநதம் பதிநத காலை யசசர ணதத டைநது
வானந்தத் தங்க மாகு மகபபா சத்தி யாகித
தானந்தப் பிரசா தத்தைத தரித்த நசசோத திரத்தி லென்றும
ஊனநத மில்லா வின்ப சேவாசையிற களிக்கு மெனறும். 4

அனுபவம் பதிநத காலை யடைநதுநற பிராண லிங்கத
தெனுமங்க வாயு நினறங கெழிலாத் சத்தி யாகி
உனுஞ்சர லிங்கந தன்னை யொவறுமதொக கினிறற ரித்துப்
பனுமநதப பரமா னநத பரிசத்திற களிக்கு மெனறும. 5

அவதானம் பதிநத காலை யடைநதநதப பிரசா தத்தை
இவனுண சேயு வங்க மிச்சைநற சத்தி யாகி
நவமான சிவலிங் கத்தை நயனமற றதிறற ரித்திங
குவமான மில்லா வின்ப வுருவினிற களிக்கு மெனறும். 6

நயிட்டியம பதிந்த காலை நன்மயே சரத்த டைநது
சயிதநிய சலமா மங்கந தகுஞான சத்தி யாகி
வியப்புறுங் குருலிங்க கத்தை மேவுநா வினிறற ரித்திங்
குயப்பெறு பரமா னநத வுருசியிற களிக்கு மெனறும. 7

சறபத்தி பதிநத காலைத் தகும்பதத்தத் தலம டைநது
முற்பகா தரையா மங்க மொய்யதாங் கிரியை யாகித
தற்பரா சார லிங்கந தரித்துநா சியினி லந்தச
சிறபரா னநத கநத சேதநத்திற களிக்கு மெனறும். 8

ஒருபத்தி தானே யாறு மொருதலந் தானே யாறும்
ஒருவங்கந் தானே யாறு மொருமுகந் தானே யாறும்
ஒருலிங்கந் தானே யாறு மொருமுகந் தானே யாறும்
ஒருவின்பந் தானே யாறு மொன்றதாய்க் களிக்கு மென்றும். 9

அநாதியிற் சிவமே லிங்க மபின்னமே யங்க மாகும்
அநாதியிவ் வபின்ன மேயிவ் வங்கமதாயிற் றென்றால்
அநாதியச் சிவமே யந்த வங்கத்திற் புறம்புந் தோன்றும்
அநாதியக் குருவந் தீக்கைக் கருத்தமு மிவையே யாகும். 10

உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலே விடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவைராக்கியம், சிவகாருண்ணியம், ஈசுவரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நாலுமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியார், இனிப்பிறவாத முடிந்த பிறப்பில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகமுத்தரார்த்த பலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியே ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை —

உலகத்தின் கண்ணே வைத்தியராயினோர் ஒருவன்றன் வியாதியை நிச்சயம் பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் ஔடதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியம மிருப்பினும், ஓரோர் அசாத்திய வியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய ஔடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்ப வேண்டும்; அதுபோலச் சாதனங்களையுடைய தீவிரதர பக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலும் சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டுமென்றாலும், ஓரோர் அதி தீவிரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பவரோகத்தை உடனே நிவர்த்தி பண்ண வேண்டும். இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்தி லொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீக்கமோ வென்னின், பாதாதி கேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்ச ஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிக்க முடியாது; அது

போல அதிதீவரதர பக்குவனுக்குடனே அவனையும விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகார ஞானம இம்மாத்திரத்திலே பிர வேசித்த அக்கணமேயுண்டாம. அஃதெப்படியென்னின், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிராமிய மலரைத் தேடும அளிகள்போலப் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல வந்தடைந்து கண்ட அக்கணமே உள்ள மகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள் சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி! நானார்? இந்த நாநாவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் சனனமரணம வந்தவாறேது? இது யாதினாலே நீங்கும? இவற்றை யனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவற்றிற பிரதமத்தில அடியேன நானென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னையறிவித்தால மற்றைய நான்கும அடியேனே விண்ணப்பஞ் செய்வேனென்று சற்சீடன் நானென்று கேட்க, ஆசாரிய ரனுக்கிரகம பண்ணுகிறார்.—நலலது, உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம, நீ நன்றாய்ப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம நீயே யென்ன, சுவாமி! இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம நானெப்படியாவேன? ஆனால உனக்கிங்கே என்ன பிரகாசியா நிற்கிறதென்ன, சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்ன, சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால நினைவுவேறு உலகமவேறோவென்ன, சுவாமி! உலகமெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே; ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தை நீக்கி நினைவைப்பாரென்ன, சுவாமி! அப்படி பார்க்குமிடத்தில நினைவைக்காணேன்; ஆனால் நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப் பாரெனன; சுவாமி! அப்படி பார்க்குமிடத்தும நாமரூபத்தைக் காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலக மேதென்ன, சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே; ஆனால் அந்நினைவு எங்கே நின்று தோன்றுகிறதென்ன, சுவாமி! என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோ வென்ன, சுவாமி! என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே; ஆனால் நினைவை நீக்கி யுன்னைப்பாரென்ன, சுவாமி! யானே பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படி யாவாயென்ன, சுவாமி! நினைவு என்னைவிட

வேறுதானே; ஆனால் உன்னைப பிரித்து நினைவைப் பாரென்ன, சுவாமி ! அபபடி பாரக்குமிடததில நினைவைக் காணேன்; ஆனால் நினைவு யாதோவென்ன, சுவாமி! நினைவானது நானுமலல என்னை விட வேறுமல்ல; ஆனால அஃதெபபடியென்ன, சுவாமி! தங்கத்தி னிடத்திலே பணியானது தங்கமுமலலாமல தஙகத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கறபிககபபட்டதுபோல நினைவுமென் னிடத் திலே கற்பிதம; ஆனாலிநத நினைவு வேறேசததையோவெனன, சுவாமி ! அதறகு வேறே சததையிலலை எனனுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது ; ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல் லாம யாதென்ன, சுவாமி ! இஙகே தோன்றி விளஙகுவதெல்லாம் நானே; ஆனால் நாமுன்னம எலலாம் நீயேயென்று சொன்னோ மே, அதறகுனக்கு ஐயநதோன்றிறறே, இபபோது எல்லாம நானே யென்று நீ சொனனது திரிவோ நனறாயப பாரென்ன, சுவாமி! முதற்றிரிவினாலே எல்லாம நானெபபடி யாவனென்று கேடடேன, சுவாமி கடாக்ஷததினாலே திரிவுபண்ணிக கொண்டி ருந்த அஞ்ஞானவிருள்போய்த துணிவாகததானே எலலாம் நானேயெனக கண்டேன் ; ஆனால உன்னைககண்ட இடததில அனு பவமெபபடி யிருநததென்ன, சுவாமி ! அகண்டாகார மயமாய்ச சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப பழுதையினிடத்திற பாமபொருகாலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிா பரமென்பது ஒருகாலு மிலலாத தாய்ப் பிரகாசியா நிறகிறது ; ஆனாலிதுவே தறசொரூபமுத்தி இதிற் கலக்கமில்லாமல தேகபதனபரியநதமஙிறபாயாக. இஃதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மறைநான்கும் நீ யுன்னனுபவப் படிக்குச சொலலிலென்ன, சுவாமி ! நாநாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் எனனிடததிலே ஆரோபிதம ; அது சஙகறபததையுடையது ; அநதச சஙகற்பத்தைபுடைய ஆரோபிதமாகிப பிரபஞசம் அதிட் டானமாகிய எனனைவிட வேறலலவெனறு காணுததிரிவினாலே எனக்குச சனனமாணம, எல்லாம நானே யென்றறியில் சனன மாணமிலலை. இபபடிமற்றைய நான்கும, சுவாமி கடாக்ஷததினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று ; நலலது, நமமுடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுமே : உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியே யாகில இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலககமிலலாமல வாழுவாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

ஏழுவகைப் பிறப்பி லெடுத்தற் கரிய
மானிடப் பிறவி வாய்ப்பி லொருவற்
காடியி னறுகொண் டமுத்தியினை
அடைதற் கேதுவா னஃதினை யனுதினச்
சிந்தித் திகழுற சிந்தனை செய்யின்
ஏதம தாகு மெதனு லென்னில
உலகத் தினகன் றையி லொருவன
அன்பு கிடைத்தா லவற லாகிய
பயன்பெறு குதலே பழுதில சிறப்பும
அஃதினைப் போல வைதியின மனிதப
பிறப்பினைக் கொண்டே பிறவா நெறியை
அடைந்திடு மநுஜ னுற்றற் கரிய
அவதி யியல்பென் றறிந்துள போதே
எத்தனம் பண்ணு நிருபயவன றனக்கு
தான்வரு சகலவனர சாதனு மாகும
இத்தகை வாகி னியமாதி சித்தி
அடைந்திடு குதல்பய னலவோ வெனவிரில
அனந்த சித்தி யடைந்திடு மதனுள
பிரம சித்தி பெறுகுத லேயன
அணிமாதி சித்தி யடைந்தல பயனா
ரிஃதையு மன்றி யியமாதி மட்ட
யோகாந் தானு மொள்ளிய பிரம
சித்திக கங்கஞ் செயபிய வகையின
கருத்தறி யாது கருதி மாறுக
அனுட்டித் தேயவ வணிமாதி தாமமைப
பெறுவா கருத்தைப் பேசக் கேண்மின்
காமா திகளைக் கைவிட லியமம
விட்ட பொருள்கண் மேவிடிற் றள்ளி
நிற்குத னியம நிருபா திகமாய்
ஓரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
நாமரூ பத்தை நாடு மனத்தை
இருதய மதனி லிருக்கப் புகுத்தல்
பிராணா யாமம் புறவிட யத்தைப
பெயர்த்துளே மீட்டல் பிரத்தியா காரம்
விடயவா தனையை விகற்பற நிறுத்தல்

தாரணை யாகுந் தநிலொரு பதத்தை
நாட றியாம லிருந்திடு புறமும
உள்ளு மறவவ் வொளிதா னேயாய்
ஓதுகின் றிடலே யோகிய சமாதி
ஆதலி னிந்த வட்டயோ கமதும
பிரம சித்தி பொருந்துற கங்கம
எனனனு மாகு மினிப்படுத் தியதும
பயனல வோவெனிற பகர்ந்திடு புகறி
இடம்பொரு ளுறவு மின்பமா நிருந்தி
எனறை விதமா மிவ்வையந் திலையுட
நன்றுபத் தோர் வைமுத் தியதாம
இஃதினை யன்றி யிபமா யாவித
சமபந் தங்களைத் தானிவ்வா நிடுநல
அறியாமை யாகு மஃதினைக் கேணமிலா
இடமு மழியா விடமே யிடமாம
பொருளு மழியாப பொருளே பொருளாம
உறவு நீங்கா வுறவே யுறவாம
சுகநிர திசய சுகமே சுகமாம
புகழும பெரியோர புகழ்தலே புகழாம
ஆங்கையிற புத்தி யாகிய விதங்கள
எழிலார் வீட்டி யிவ்வகை யன்றி
யாவையவி லுளதாய் வருநதி நிநதி
புந்திக ளென்ற புகலிஎன் டிவையும
அடைந்திட நினைத்த லபலம தாகும
எதிறு லெனனி லியம்பிடு மாயா
சமபந தத்தைத தானடை குறறமும
சாதிய முத்தி சமபந தத்தை
அடைந்திடு மதறகு மாகிய வருததம
எட்டுணை யானு மிசைசையச் சயங்கள
உள்ளின் றியேவிட டொன்றியாகாயக
கிலேசம பண்ணிக் கொளாதவ மதனில
அடைந்திட வேண்டு மாகிய விநத
இரண்டு வகைக்கு மேற்றமுந தாழ்வும
இன்றி வருநத மெய்நல சமமாம
இத்தனை வருத்த மெய்நப பட்டும

அனித்தப் பொருளை யடைகுத லபலம்
அழியாப பொருளை யடைகுதல சபலம
அன்றியு நன்று யறிநத விடத்தில்
அவைக ளிரண்டு மசத்தா தலினால்
இன்பமோர் காலு மிலையவை தம்மினை
றடைநதிடு மினப மலையா வறிவின்
ஆனநத லேச மமைந்தி யாமையில
இவைகளி னிடமா யெயதிவந ததுபோல்
அறிநதிடு மதனு லறிவா னநதம
பொருந்திடிற சகல புததிசித திகளும
ஏககா லததி லெயதின தாகும
இதுவன்றி வேத மெழிலா கமத்தும
புருடார்தத மாகப புகனறன னிதுபா
சிவமடை குதலே சிறபபென வோதும
அசசிவ மெனறு மழகிய வீட்டை
ஐயந திரிவு மறவே யடைதல
எமமாக கருதா லெனறிடில வேத
முடிவினின் மொழியு மொப்பநெறி யதனில
அடைந்திட வேண்டு மாமமாக கத்தின
ஒழுங்கைக கேண்மி னுபநிட மதனில
ஏக மேவா வததுவி தீயம
பிரமமே யெனறு பேசிடு மதறகுச
சுசாதி விசாதி சுவகத பேதம
சொல்லிய மூனறுஞ சொரூபத் தின்மை
என்றது வாகி னெழில்வே தாநதப
பக்கந் தனககுப பகாநதிடும பநதம
வீடிவை யிரண்டின் விவகா ரததுணி
வெத்ததை யென்னி வியம்பிடக் கேண்மின்
நித்தியு மாதையி னிகநதிடு கால
பரிசசே தமதும் பரிபூ ரணத்துவம்
ஆகையிற் றேச வறைபரிச் சேதமும்
ஏகம தாகி னியம்பிடு வததுப
பரிச்சே தமதும பகர்ந்திட வொண்ணு
தறிவாய்ச சததா யானந தமதாய்ப
பந்தமுத் தியெனப் பகாவிவ காரம

அதீத மாகி யசைவற விளங்கும்
தன்னிடந் தனிலே சங்கற்ப சத்தி
சங்கற்ப மல்லா தசங்கற்ப சத்தி
என்றிவை யிரண்டுண் டிவையிற் சங்கற்ப
சத்தி யேதெனிற் சாற்றிடக் கேண்மின்
நினைவுரு வமதா நிகழ்ந்திடு மத்த
வடிவே தென்னில் வந்திடு நாமம்
உருவ மயமே யோரோ ரிடத்தில்
ஒருவன் கூவு முறையது தானே
எதிரிட் டப்படி யெழுந்தவறு போல
நினைவது வென்று நிகழ்ந்திடு நாமம்
உருவது வென்று மொருசே தழுமில
நவிற்றிடு ரூப நாம மயமாம்
மாயா மயமே மாயையென் றதுதான்
யாதொன் றிலாத தாமாயை யாகும்
உள்ளது மல்லா வுருபமொ பாமயமாய்
நினைவுரு பமதாய் நிகழ்சங் கற்ப
சத்திரத் தாய தற்சொரு பமதாம்
அதிட்டா னத்தி லாரோ பிதமாம்
ஆரோ பிதமு மதிட்டான மின்றி
விளங்கா ததுபோல் விளங்கிடுந் தன்னைத்
தனிரசங் கற்ப சத்தியுந் தோன்று
மித்தகைத் தோன்று மிருஞ்சங் கற்ப
சத்தி மயமாரு சருவங் களையும்
சத்தாய் நிகழுந் தற்சொரு பத்தில்
ஆரோ பிதமென் றறிந்தனை யாது
பிறமமெனச் சத்திப் புத்தியைப் பண்ணிப்
பார்த்திடு மிடத்தில் பரமுயிர் செகமென
றுரைத்திடப் பட்ட வொருமுப் பொருளும்
விளங்கிடு மவைவயை விளம்பிடக் கேண்மின்
சங்கற்ப சத்தி தன்மய மான
நாமரூ பந்தே நாட்டிடு செகமாம்
அவற்றினை நோக்கு மறிவே யுயிராம்
அவற்றினை விளக்கு மறிவே பரமாம்

43

இத்தகை யாக வியம்புறும் பொருளும்
உதித்திடு மிந்த வுயிர்பர மிரண்டில்
மேற்பர னசாவ விடயம தாகும்
சீவனோ வேக தேச விடயம
இந்தச சீவ னிப்படி பொய்யாய்ச
சடமாய்த் தோன்றுஞ் சகத்தி னுடைய
புணாசசியிற் சடமாய்ப் போத வடிவை
விட்டிட னிசசை விளங்கிடு ஞானக்
கிரியை யுடைத்தாய்க ளெகரு மிவையில்
கன்ம முண்டாய்க கனமங் தனனால
தோற்ற முடைததாய்த் தொன்று தொட்டுச்
செனன மரணஞ் சென்று டன்வரும்
இததகை புரியு மிசசங் கறப
சத்தியே பநதந தருமசங கறப
சத்தியின் வடிவினிச சாறறக கேண்மின
பிராநதியி லொருவன் பிசகிமா றுகத்
திக்குக டமமைத தேரு மிடததில
சூரிய னின்று தோறறிய திசையைக்
கண்டுந துணிவாயக காண்குதல கூடா
தையமாய்த் தோன்று மடுதத பிராநதி
உண்ணின்று நீங்கி லுள்ள படியே
துணிவாய் நேரே தோற்று மதனறி
மநத விருளின் மறைநதிடு கயிறறைப
பாம்பு போலப் பாரததிடு மிடததில்
பாம்பல வென்றும பழுதையே யென்றும
ஆறத னாலே யறிந்திடு போதும்
துணிவது வாகத் தோன்று தநத
மநதாநத கார மாறிடிற் றோன்றும்
அஃதினைப போல வறிந்திடு சாத்திர
சென்னிய ஞானஞ் செப்புத லின்றிக்
கிருதகிருத் தியனாய்க் சிஷர்சா தனங்கள்
நான்கு முடைத்தாய் ஞான சிரியர்
அருளதி னாலே யாரண முடிவாம்
மாவாக் கியத்தின் வகுத்திடு பொருளை

விருப்பம துடனே விசாரணை பண்ணி
இசசெக சீவ விருப ரமமவைக்
கதிட்டான மாகிய வப்பர சொரூபம்
தானே யென்று தன்னுள் ளிருளை
யகன்று சமாதியென் றறைந்திடு கின்ற
சமாதான புத்தி தானது பிறந்து
தனதுசங் கற்ப சத்தியி னாலே
ஆரோ பிதமா யநேகத் துவங்கள்
விளங்கின வென்றும விளங்கிடு மிவைக்கதிட்
டானந தானே யாமென வென்றும்
பழுதையி னிடததிற் பாமபொரு காலும
இலலா தஃதி னிவ்வா ரோபிதம்
இலையென நீஙகி யெழிலதிட் டானம
ஆய்நிற் குதலே யசங்கற்ப சததி
இதுவே முத்தி யிசசங் கற்பம்
அசங்கற்ப மென்ன வறைநதிடு மிவறறுக்
கதீத னேதா னுகையி லவையின்
உளதாம பந்த மோங்கிய முத்தி
இவைதமக கதீத னென்னனு மாகும்
இத்தகை யொருவ னெழிற்குரு வருளில்
ஐயந் திரிவற வறிநது சொரூபம்
தன்னுடைச சந்நி தான மதனில்
சஙகற் பததிற் றுனு நாவாய்
விரிந்தது வென்றும் விரிந்திடு மெவையும
அசங்கற் பத்தி லடஙகிடு மென்றும்
இவையே பந்த மெழில்வீ டென்றும்
இவைக ளிரண்டு மென்கணோ காலும்
இலையிவை விளங்க லெம்மிட மதனில்
ஆரோ பிதமென் றறிநத வறிவு
கலக்க மில்லாமற் காததிர நீங்கும்
தன்னள வதனுந் தயிலதா னையினில்
நின்றிடின் முடிவி னிகழ்பந்த முத்திக்
கதீதம தாகு மழகிய பிரம
சித்தி யதனைச் சேருவ னேரே.

உரோமச முநிக ளுண்மகிழ்ச சியுடன்
பணிநதிடு கினற பழநகிரி யேய
விருததவம பிகையே விணணபப மொனறுண
டுரைககேன யானு முனசெவி சாநதி
அருள்செய லேவலொடு மனறை நீ யெனனில
கடையனேன் றனககுங கருணைய தாகச
சுட்டிறந தொளிருஞ சுயமபிர காச
சிவதரி சனததைச செபபிட வேணடும
நலல துனககு நாமே யகவிருள
நீககிமுன படியே நிலையினில வைதத
வகைபபடி யேநீ வகுதது ரை யெனனில
இருளற நீககி யிதுவர நோககில
இவவிடத துண்டா யிலகுவ தேசிவம
விளமபுமச சிவததை விளககுவ தேநீ
நீவிளக குஞசிவ நிறைநதி ருதலபான
இவவனு பவததி லிபபடிய ஞானகுரு
ஞானநேஞ யமமிவை நணணிநிற கையினில
சிவதரி சனமெனச செபபிட லாகா
எனறெனில யானுமை யெழிலனு பவததில
சிவமே நானெனச செபபிய மூனறும
உரைமாத திரமவை பொருமுத ருனே
எபபடி யோமுத லெனறெனிற சொலலேகன
சசசிதா னநதக் கனமயஞ சிவமெனச
சாறறுதல போலுஞ சாறறுமோங கார
தடங்கிநின றிடுமுன றகாரம போலும
நீலோற பலமென நிகழததிடல போலும
கடமட மகதா காய மெனவே
சாறறுதல் போலுஞ சாறறிய விவையில
உரையே யினன மூளபடி நோககில
ஏக மேயா மிதததைப போல
நானே சிவமென நவிறறிடு மூனறும
சொன்மாத திரமே சொரூபம தோன்றே
ஓனறே யாகி லுயிரககிது வதுவென
றுரைத்திடப பட்ட வுருபபெயா மயமா

மாயை தோன்றும் வகையே தென்னில்
அஞ்ஞா னத்தா லசசொரூ பத்தை
மறந்துயி ரிதுவெனு மாயையைக் காணும்
ஒருமுத லான வுயிர்க்கிரு ளென்றால
பரசிவ மதற்கே பந்த முண் டாகும
மேறு மோர்சிவம விளங்குந விலலையில
ஒருகா லையினு மொருவாப் பந்தம
என்றெனி லந்த வெழிற்சொரூ பற்குப
பந்த முகந்தி பகர்ந்திட லாகா
உன்னரு ளதனி லுபக்கிர மத்தை
அன்றெ னக்குநீ யருளிய வகையே
சொலகே னந்த சொரூப வொளியில
கதிரொளி தோன்றுங் கானலே போலப
பேசவொண் ணாத பின்னு சத்தி
தோன்றிடு மதனிற் சொரூபசிற் சத்தி
சாயை பதியிற சநமுயிர் பரமென
ஓர்முப் பொருளு முடனே விளங்கும
எத்தகை யென்னி லியம்பிய பின்னை
திரிகுண சமூகஞ் சேர்ந்து நிகழும
சத்துவ குணத்திற சாயை யேபரம
எண்ணி றந்த விராசத குணத்தில
சாயைக் கேயுயிர் தாமத மிரண்டாம
இருண்மா யையென விருளுயி ரவைமை
மறைத்தே நிற்கு மாயை சகமாம
தனுமுத லான சகமதுண் டாகக
கணக்கது வாகிக் கனமுற நிகழும
இத்தகை பின்னு விருஞ்சத்தி தன்னில்
ஐந்து பொருளு மனமேற நிகழும
இதிற்பந்த முத்தி யிசைந்திட லாகும
இராசத குணத்தி விசைந்திடு சாயை
ஆகிய வுயிர்க ளதிட்டான மான
தற்சொரூ பத்தைத் தாமத விருளால
மறந்துழு வகையாய் மாயையி லுழலும
சத்துவ குணப்பந் தனக்கொரு காலும

இருளே யில்லா வியற்கையி லருளில்
தணதங் கிசமுயிா தானென வறிந்து
கூபத்தில் வீழநத குழந்தையை யெடுககத்
ய வீழநத தகைமையின் பரமே
மாயை தனிலே வநதுரு வைக்கொண்
டைந்து தொழிலு மடைவுட னடத்தி
இருளினை மாறறி யெழிலதிட் டான
தற்சொரூ பத்தைத தானடை விககும
இருளது நீககி யிருநத விடத்தில
உயிாபர மிரண்டு முடலுயிா போலப
பின்னு சத்தியிற பெற்றிடு முததி
உயிர்பா மிரண்டு மொன்றே யாகி
அபின்ன சத்தியி லடைநதிடு முததி
அபின்னையைப பாாதறே யதுநீ யென்ன
அருமறை யோது மதுவறி யாமல்
பின்னையைப பார்த்தே பேத வாதிகள்
பாவனை யென்றே பகுத்துரை செய்வர்
உயிரின சாட்சி யொருநா னேயாம
பரத்தின் சாட்சி பரைநீ யேயாம
அப்பால் விளங்கு மதுசிவ மேயாம
பின்னு சத்தியிற பிறிவைக குறிததே
இவ்வகை மூன்று மியம்புரை யன்றிப
பார்த்துட னோககிற பரம்பொரு ளொன்றே
இபபரம பொருளே யெழிறசிவ தரிசனம
எனறே முன்ன மியமபிய துமையே
சுட்டொடு நோக்கிற் றோன்றிடு மூன்றுய்ச
சுட்டின்றி நோக்கிற றோன்றிடு மொன்றுய்
மூன்று மிறந்த முப்பா ழதனில
தற்சிவ சொரூபந் தானய் விளஙகும்
பின்னு சததியிற் பிறநதது மூன்று
பின்னை தனிலே பெயாந்தே யொடுங்கும்
அப்பால் மௌனத் தழகிய சிவமே
அழகிய சிவத்தி லாரோ பிதமாய்ப்
பின்னை நிகழும் பெயரா தென்றும

அதிட்டான மான வசசிவ நேயம்
உலகமாய்த் தோன்றி லுயிரு மருளும
விளங்கிடுஞ் சிவமாய் விளங்கிடும் போதில்
உயிரு மருளு மொருசிவ மேயாம்
இத்தகை கண்டே னெழிறசிவ தரிசனம்
சிவனமக் கருளிய சிவதரி சனத்தின்
படியே யுனகருநம பாாவையி லுண்டாய்
விளங்கிற் றங்நிலே விட்டுநீங் காது
நில்லென வருளிய நிமலநா யகியே
மலந்தினு நாயை வளப்பம துடைய
சிஙகா தனத்திற சோததுவைத் தது போல
எனக்கே நகைவரு மெனது சரித்திரம்
எனக்கு மிநத வெழிற்சிவ தரிசனம
அளித்தனை யிதறகோ ரறைகைம் மாறென்
பரையே யுனக்கே பரஙகா ணென்னை க
காததது காத்தாய் கடைபோ ககக்ண்
பாாதமெனை விடாது பரிநதுகொண் டருளே.

சத்தினி பாதந தான்பிறந் திதயம்
சுத்தம தடைநது தொல்லுழு வுலகும
கான்றசோ றதனிற் கண்டென விடுத்து
வீட்டின் பினையே விருமபிடி னுகம
விசாரணை செய்ய வேண்டிடு முத்தி
உணமையின் மும்முத லுண்மைய தாகும்
அவைதையு மன்றி யவனியி லோர்பொருள்
உணாநதிடு மிடததி லுருவுட னுமம்
தோன்றுதன் முனமே தோன்றிடுஞ் சிவமதை
இருளினிற தெரியா திதுவெனச சுட்டி
எய்திடு மாயை யிருவினை யதனின்
ஆகையிற பதிபசு வாணவ மாயை
கருமமுந் தோன்றுங் கருவிதி னேக்கின்
மும்முத லவையின் முத்தியிற் பசுவை
விடவேண்டு மென்னும் விருப்ப மதனில்
இருவகை யாகு மிரும்பதி பசுவும்

மூவகை யாகு மும்மலந் தனின்மற
றவைதனக் குக்குறி யதுவிது வாகும்
அதுவிது நீங்கி லவைமூன் றகலும்
அவையினின் மூல மாணவ மாகும்
அழுவகை கற்றகை யகற்றிடு முவரும்
சாணமும் போலச் சாற்றிய விரண்டு
மூலங் கெடுக்க மூலனைக் கூட்டி
உற்பவ முதலா வுரைத்திடு மைந்து
தொழில்செய் திடுவன் றொன்மையா யிலெனின்
றந்தகன் கண்ணி லப்பட லந்தனை
எடுத்திடு முன்னாதரச் சேற்றவு டதங்கள்
சேர்த்திடு விதமாய்த் தீர்த்திடு காலம்
பொருத்தது போலும் புகன்றிடு மாயைப்
பிறப்பினுக் கருவாய்ப் பிறப்பனை நீக்கும்
நெறியே தெளிந்த நெறியினை யுரைப்பாம்
ஆறெனத் தேடி யமர்ந்திடு காலையின்
சிவமே ஞான தேசிக னாகும்
அவனரு ளாலே யாகம நெறியின்
ஐந்து தொழிற்கு மரனே யுரியன்
ஆமென வுயிர்பொரு ளாச்சா ரியனையும்
உடற்கா வலையு மொருங்கே நீக்கி
அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
உச்சியி னிறக்கு முப்பலம் போல
ஆணவ மாயை யவையினிற் றோன்றும்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லப்பகல்
அற்றவி டென்றே யறைந்திடு மாகமம்
அவ்வி டத்தி னனுபவந் தன்னின்
பெத்தத்தி னிறக்கும் பெற்றியைப் போல
இதுவெனத் தோன்று மவையவை யனைத்தும்
நியதிசெய் ததுவாய் நிற்றல் சமாதி
சமாதியை நீக்கிய சாக்கிரந் தன்னிலும்
சிவமே யைந்து செய்கையி னடித்தல்
கண்டுதற் செயலைக் கைவிட வேண்டும்
இத்தகை நெறியை யெய்திய பாலன்

பித்தன பசாசன் பெற்ற குணங்கள்
மருவியே நிற்றல வாய்மை நெறியாம்
தேகாந் தத்திற் சிவமே சேரவன்
இஃதா கமநெறி யினியா ரணநெறி.

சாதன நான்குந் தன்னிடத் துதித்த
பின்னர் விசாரம் பேத மபேதம்
எனவிரண் டவையு ளீசனு முயிரும்
இருமுத லென்றே யியம்புதல் நிரியை
ஒருமுத லென்ற லொள்ளிய காட்சி
ஆகையின் வேதத் தந்தவி சாரம்
செய்திட வேண்டுஞ் சிறப்பெனி லாமோ
அன்றது சிறப்பா மத்தியான் மீகம
சொல்லிய பிரபல சுருதியே சிறப்பு
இத்தக வன்றி யெழிலார் சுருதி
அரசன துரையி னவைமற் றெல்லாம
மற்றோ ருரையின் மறையினைப் பற்றி
நிற்கு மதன்றி நிமலன் சுவாசம
வேத மாகமம் விளங்கிய வாக்காம
அதனுள் முந்திய அருமறை யாரும
இதற்கதி கார மின்றிய வைசிய
சூத்திர ராதி சொல்லிய போக்கு
விசாரணை பண்ணி விளங்கிட லாகும
அவரவர் சரிதை யவரவர்க் கேயாம
பத்தியு ஞானமும் பகர்வயி ராகமும
எக்குலத் தோர்க்கு மெய்திட லாகும
அறிவே குலமென் றறைந்திடு முலகம
நற்குலம் வினைவி னண்ணின தாகும
மூன்று கடனு முனமுழுக் கோக்கே
ஞானவி சாரணை நாடிமேற் கொள்ளும
நாமா கிருத நானா விதமாம
பிரபஞ் சத்தின் பிறப்பிடந் தானே
தெவரினை யுடைய தெய்வங்கள் பிறவி
எயதின தெந்நே வழி விஞ்ஞானம

இறந்திடு மெந்த வேதுவி னென்றும்
தோந்திட வேண்டுந் தேகேநதிரி யாதி
நாமல சித்தே நமதுரு வகிலம்
பழுதையை யிரவிற் பாம்பென் பதுவின்
சிவமரு ஞானத் திருகனிற் றிரிவாய்ச்
சகமெனத் தோன்றுஞ் சங்கற பததில
பழுதையி னுளதாய்ப பகாந்திடும் வடிவே
ஆரோ பிதமா மரவிற் றங்கவில்
அசசிவ வடிவே யகிலந் தங்குஞ்
சகபொரு ளெல்லாஞ் சததுசசித் தின்ப
வடிவ நாமமிவ வகையைந் தியல்பில்
உதிததிடு முன்ன முரைததிடு மூன்றும
சொருபசம் பந்தஞ் சொலுமபி னிரண்டும்
மாயைசம பநத மறறிவை தம்மை
யூகித் துணரா துணாவுடைத் தாகித்
தோன்றி டுமபொருள் துவகனிற பிறவி
சிதைநதிடுஞ் சகலத் தியாகந தன்னில்
சகலததி யாகந் தானெது வென்னில
பாமபென னீககிப பழுதையென றறிதல்
போலநா மாதி போககிச சொருபம்
பெறறிட லதெப பெறறியி லுண்டாம
அரவெனும பிராநதி யகன்றிடுந தீபம
வநது விளககில வகையது போல
ஆசா னருளி லருமறை யநத
ஞானவி சாரமே ஞானதீ பமுமாம்
அவ்விளக் கங்கொண் டறிநதிட வேண்டும்
அதிட்டா னந்தோன்றி லாரோபி தம்போம்
தனையா ரென்றே தான்முதற றேரின
துளபடி யுணரி னொருமகே யனைத்தும்
தோன்றிடும் பழுதை தோன்றின வுடனே
கட்செவி யென்றல் காணு ததின்
அகிலமு நீங்க லன்றியே தோன்றில்
பேய்த்தேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
கனவது போலக காண்டிடு மவையாய்

நின்றிட லொருவி நித்திரை தன்னில்
கண்டிடுங் கனவிற் காட்சியி தென்று
தனைவே றுகத் தானுணா நிடலின
உடன்முதற் றள்ளி யொருசிவ நாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயபத் துதித்துக
கநதாபப நகரங் கண்டிட லிற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாகும
உடலந் தத்தி லொன்றுவன முத்தி
இதுநின் மலமுடை யிதயருக் காகும்
மலினநெஞ் சுடைய மகறகு முன்னு
விதமா மசுத்தம் விலக்கும பொருட்டுச
சுததவா தனையைத தொடங்கி
மனேனலயஞ செய்யின் வாய்ந்திடும் வீடே.

விரிவுறு முருவ நாமம தகறறின் விடயங்கள் விளங்குறு வித ஞன், மருவுறு பொறிபோம பொறியறக கரண மாய்ந்துறுங் கரணமாய் தலினுற், புருடன்முன னேழுரு சுததமோ ரைந்தும் போமிதாற சச்சிதா நந்தங், கிரியையற் றிலங்கு மென்றனள் விருதத கிரியமா பெரியநா யகியே 1

உளபபடு முருவ நாமம தகற்றி னுள்ளசற் சிற்சகந் தோன் றும, வளப்படு மிதனு லுலகுகண் ணுடி வருநிழ லாநிழன் மறிந் தால், விளககுறு ஞான வெளியதா மிதனின விளையுமின் பென வெனக் கிசைததாள், கிளககுறு தவத்தோர் தரித்துரை விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 2

பழுதையென் றுணரிற் றனமுனர்த் தோன்றும் பாம்புமப் பழுதையா மதுபோன், முழுதுண ரறிவாந் தன்னையே காணின் முரணுறு சராசர மெவையு, மெழுதரு மறிவா விளங்குமென் றிசைத்தா ளெழுபவந் துடைத்தெனை யளித்த, கெழுமணி முத்த நதிசெறி விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 3

சொரூபமே தானெனன் றுணர்தரிற் பரனுந் துகளுறு சீவ னுஞ் சகமு, மருவுதன் னினைவி லெழுந்தமித் தைகளாம் வந்திடு பநதமவீ டிலவா, மொருவுயிர் தானெனன் றுணரிலம் மூன்று முள

பந்தம் வீடுமுண் டென்றாள், கிரிதவப் பயனாய் வருமொரு விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே 4

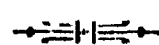
அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொடுபோ ஞென்ப பொருளுமோர் விடயம், பொறியுறப் பிடித்தா லுளவிதை விடுத்தோர் பொருளொரு தேனமுன ரிடையே, பிறிவறத் தோன்றுஞ் சொருபமிந் நிலையிற் போகமும் பொருள்களு மிலவால், கிறியற வறிதி யென்றனள் விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 5

அரவிலை பழுதை யுணர்ந்தவாக் கதுபோ லகிலமெய்ப் பொருளினை யுணர்ந்தோர்க், கொருவுற விருந்த லிலையெனிற் கான லுறுசல மிலையென வுணர்ந்தும், மருவலி லூநா விகாரமே தென்னின் மலிகன விளிவுறு மென்றாள், கிருதுசெய் மறையோர் பரவிய விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 6

தடத்தின்மற் றதனிற் றங்குபல் கடத்திற் சாயையுஞ் சாயையில் லதுமாய்த், திடத்தொரு விளங்கும் விசும்புபோ லீசன் சீவனிவ் விருவர்சாட் சிகளாய், மிடத்தாயும் பினையிற் றேன்றுறுஞ் சிவமிவ் விருவர்சாட் சிகளுமொன் றென்றாள், கிடைத்தன னிதியா யெனச்சுறும் விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 7

ஓதுறு நாமயகுறி புறத் தேன்று முளசற் சிற்சுக மிதுவே, நீதுறு சீவ சாட்சியிற் கதனைத் தெரிந்திடுஞ் சீவனு மிதுவா, யேதபோன் றிலலாப பிரமமா மென்றெ னிருளற வருள்புரிந் தளித்தாள், சேதமி றவத்தோர் சூழ்தரும் விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 8

எஞ்சுறு முளத்தோ டெனையாள ரென்றே யிரங்கியே திரிந்துழல் வேனை, மஞ்சுறழ் கரத்துக கன்னனைக் குந்தி மகனென வுணர்த்துதல் கடுப்ப, வஞ்சலென் றழைத்து நீயது வாகு மையமின் றெனவே யளித்தாள், கிஞ்சுக வாயா லுஞ்சிட விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 9

குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடு தூது.

பூவாய்த்த கற்பகப்பூம் பொங்கரிடத் திற்சிறந்தோன்
றாவாய்த்த செங்கமலத் தாள்விருந்தோன் - மாவாய்த்த
மார்பகத்தோ னைகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற் றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்த காயத் திறனுமுனிவோ - சேர்மிகுத்த

மாணிக்கப் பைவிரித்து வாழூரகர் பாருறைவோ
ராணிப்பொன் போன்றமறை யாகமங்கள் - பேணி
யுருவே யருவே யொளியே வெளியே
தெருளே யருளே சிவமே - பொருளேயென்
றோதுஞ் சுகசொரூப மின்னருளே யோரவடிவாய்
நாதாந்தசெய் பேரு யநந்தருளித - தீர்த்தனென
வந்தபிரா னேபென மலதிமிர போகருத்தறகென
சிந்தைக்குடி கொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய்
யன்பாக கெளியா னதிகரே யாயிடினும
வன்பாக் கரிதாய மாணிக்க - மன்புக்க
மந்தரமே மத்தாக வாசுகியே நாணாகச்
சந்திரன்றா ணாக்கடலில் தாழியர - வந்தபாதம்
வனபிற கடைய வருமமுதம போன்றெழுா
தனபிற பெருகியெழு மாரமுத - துன்பத்
திரையாழி வீழ்ந்தவரைத தீதறியா முத்திக்
கரைமேல் விடுக்குமொரு கப்பல் - விரவிவரு
மாகமே யாதி யநேகபிர பஞ்சமெலா
மேகமாய்க் காட்டு மெழிற்சித்தன் - மாகசுர
ரேமாக்க வெமமனே ரியாரு மிறுமாக்கக
கோமாக் கருணைமழை சூர்மேகம் - பாமரருவ
கண்ட பொழுதே கசிந்துகசிந் துள்ளுருகித
தொண்டுசெய மேவுஞ் சுவைக்கரும்பு - பண்டு
பிரம னகந்தை பிறங்கா தடங்கப்
பரம வொளியாய்ப படர்ந்து - சிரமனந்த
கோடி படைத்துக குலவுலகெ லாந்தானுய்

... .

தம்மை யழுக்கறவே தான்றுடைத்த லனறியுயிர் ❦
வெம்மை யழுக்கு மிகத்துடைத்துச - செம்மைதரு
வீட்டின்ப வெள்ளந்து மேன்மைபெற வேழுழ்க
நாட்டுமணி முத்நா நதியுடையான் - மீட்டரிய
மெத்து கடமாதி வெறும்பொய்க் கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர் மேனமைத தகுநாடன் - மொய்த்து
வருமபே ருருவமாய் மனறுபொரு ளெல்லா
மொருங்கே சுகமான வூரான

தாளிலே நெஞ்சுவைத்துத் தாங்குடும்பி போனடிக்கு
மீளகிலா வன்புடைய வித்தகரு - மாளாத
தகைமை யுடையோராய்த் தககபணி செய்தே
யகமு முகமலர் வாருஞ் - சுகசொரூப
மொனமெனறே சொனனு னுலகமே தென்றிடவே
நின்றபழு தையிடை நீளரவ - மனற
வுதிககுமா றபபொருளி லுண்டாமென் றேத
விதித்த பழுதை விளஙகின - மதிததபாம
பேகு மதுபோ லெழிறசிவங்கண் டுமே முலக
மோகாதி தோனற லெனேயெனன - மோகமறக்
கானலினீ ரிலலேயெனக கண்டுநீர் தோனறுதலபோ
லீனமிலபொய் யாய்ததோற்று மென்றிசைபப - வான
பழுதையினிற பாமபும பகாகான னீரு
மெழுமோா தகையா யிவைதாங - குழுமியே
நானுவா யோாபொருளி னண்ணுவதே தெள்றிசைபப
வாறுத பொன்மண்ணி லாபரண - நானு
கடமாதி தோனறுமொரு காரணமபோற றேற்றுந்
திடமாகீ காணொன்று செபபத் - திடவா
னொருவன் றொழிலா னுளவா மிவைதா
மருவுமிவை யாவரால வநத - துரையெனவே
விண்ணிணிடைப பிலி வெயிறகுஞசந தோனறுவபோ
னண்ணு மெனவே நயநதுரைபப - வெண்ணுமவை
பற்பல வானுலும் பகருருவொன ருமிவைதாந
துப்புடைநா நாவுருவாயத தோறறுவதென-செப்புகெனக்
காநதருவ மாநகர்போற காணெனவே யநநகர்தான
போநதவிவ காரமின்றுப பொய்யாகு - மேய்நத
விவற்றுள் விவகார மேய்வ தெவனென்னக
கவறறுள் கனவு விவகார - நவிறறுதலபோ
லாமென் றுரைபப வதுநினேவின் வாதனேயாந
தோமுறுபொய் வாதனேதான் றாய்தாய - சேமப்
பொருட்கே தெனவந்தப் பூரணத்திற றேன்றுந்
தருக்கா நினேவாகுந தானென் - றுரைபப
வதற்கு நினேவெழுமோ யாதெனறு கேட்பக்
கதிதத கனலீலே கண்டா - யிதைப்பொய்யென்

றுன்னுது கேட்டி யுளஞ்சற் றசைந்தக்கான்
முன்னும் பரமுயிரகண் மொய்த்தெழுந்த - மன்னு
வுலக மிவைதோன்று முளமிறந்தா லிந்தக்
கலகமெலாம பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர்
மெய்யொன்றே யாகு மினிரு முளத்துருவ
னையா வுருவமொடு நாமமாம - பொய்யுளந்தா
னுன்னினைவு தீதெனறே யூகததா ஞெகருமிடத்
தந்நினைவு நாமவுரு வாகுமகா - ணநநினைவு
கோடி கணத்திற குதித்தெழலா லிவ்வுலகு
நாடற் கருவுருவ நாமமாய்ப ; பீடுபெறத
தோற்று நினைவைத துணித்தாற்சற் சிற்சுகமே
மாற்றற கரிதாய வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா
னுள்ளமே யிவவுலகா மிவவுலகே யுள்ளமா
முள்ளமலா தேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே
மதுரங் தருஞசாத்தன வன்கோயின் முன்னே
சதுரங்க மாபலமாத தங்குங - குதிரைகரி
தோா ளெனுமபெயருஞ் செபபியபோ் கொள்ளுருவு
நேராது பொய்யெனறு நீக்கியெ - தேருமிடத
துறறிடுமுக் காலத்து முள்ளமண்ணே மறறெல்லாம்
வெறற வெறும்பொயயாய் விடுமிவைபோற - சொறற
பெயருருவ மானவெலலாம பேணுது நீககிற
செயிரறுசித தொனறே திகழு - மியல்பாங
கடலிற் றிரைநுரை காண்டிவலை மொககு
ளிடமுற றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய்
யாவ தெதுவென் றறியுமிடத் தபபொருளின்
மேவு திரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு
மொக்கு ளெனும்பெயரு மொழிபெயா்கொள் ளும்முருவு
மொக்கவெறும் பொய்யா முருசியுடன - றக்க
நெகிழ்ச்சி குளிரசிமய நீரொன்றே மெய்யாம்
பருக்கு மவைபோலப் பாரிற் - றுரைக்கரிதாய்க்
காணுமுரு நாமங் காணுது பொய்யாகு
மாணுறுசற் சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணு
இருப்பதுசத் துச்சத்தா லெண்ணுருவ நாம
மிருப்பதுபோற் றோன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித் துச்சித்தாற் றோன்று முருநாமந்
தான்றனித்துத் தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந்
தானே யுளதிதனுற றங்கு முருநாம
மானுச் சுகம்போ லணுகியிடு - நானேத
வேறேது மில்லை விரிதிரை யாதிகடாங்
கூறுசல மொன்றே குறிக்குங்கா ற - றேறிற்
பொருளொன்றே யாகும் புனிதமுறு நெஞ்சால்
தெருளொன்றிக காணென்று செபப

... ...

கண்ணிணைகளோ ரின்னமுதாக் கணடு பணிநமேநதநி
யுண்ணிணைவு தோன்ற துறுபோதி - லெண்ணவொனு
மெய்யரெலா நிறப விணையேனைத் தானேககி
மையனருண் மாலளித்தா னன்றுமுதற - றய்ய
வவன்றருமின் பமபெறவே யாசையிகக கொண்டே
னுவந்தவன்பாற றா நுவிட வுன்போ - னிவநத
கடல்சூ ழுலகனைததுங காண்கிலே னெஞ்சே
யிடர்போக்குந துதாநீ யின்று - திடமாகச
செல்லவே வேண்டுஞ சிறியே னுயிராத நணையே
நல்ல வெனக்குகவு நாயகமே - புல்லறிவா
ளேயன் பிறநதிறநத நாளெல்லா மென் னுடனே
நீயே பிரியாது நின்றதனு - னீயேயென
ருதையுந் தாயுந தமருமெ பெறுநட்புஞ
சூதையே செய்வா துணைவரோ - நீதயவா
யென்பா லொருமிததிய வேகாநத மாயிருநதா
னுன்போலு மெனபோலு மொப்பாரா - ருனபெருமை
யாகமமு மாரணமு மான பலகலையு
மியோகிகளுந தாமே யுரைககுங்கால் - மோகக
கருததடஙகின முதநிபறற னைபகலிற கட்டெனு
றுரைத்த தானுமைக்கென் றுன்னி - விரிததுப
புகழ்ந்த தலமேவ புகலரிய நெஞ்சே
மிகுந்த பிறப்புயீ டென்னும் - தகுந்தொகைககுக
காரணமு நீயே கருது முலகமெலா
மேரிணங்கு நின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணைமநத
நீசற் றனைசநதா னிகழு முலகாதும

சேற்றுந் தோன்றாது நின்றக்காண் - மாசற்ற
மெய்ச்சிவமே யாகு மிளிருமிதா லுன்பெருமை
யச்சிவந் தானே யறியுங்காண் - மெச்சு
முறவா லுயர்வா லுனைப்போ லெனக்குப்
பிறிதா ருளரதனாற் பேணி - யறவாழி
யான்குமர தேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதி யுன்பா னவிற்றினேன் - யான்புகலு
மவ்விறைவ னென்று மமருமிடஞ் சொல்லக்கேண்
மௌவன் மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு
முத்தா நதிசூழ முதுகிரியா மாங்குநீ
வித்தார மாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - சத்துரு
சமயரெனும் பொய்வேடர் தம்மைமிக நாடி
யமருமுற வாமென் றணுகேல் - கனைமலி
லரிவையர்தா மென்றியம்பு மாமாவை நாடேல
கருது விடயமெனுங் கானின் - மருவு
நெறிதப்பிப் போயதனு ணின்று மயங்கேல
பொறிமதத மாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுறு
காமமெனும பங்கத்திற் காலிடேல் கோபமெனுந
தூம வழன்மிதித்துத் துள்ளியிடேல் - ஞமவுரு
முன்பின் புடைபெயராது முன்னினோக்க காதேகி
யன்பெலா மோருருவே யானவரு - மின்பமய
மாகி யிருபோரு மரியதவச் செல்வர்களு
மேகமெனுந் தணிவை யெய்தினரு - மோகமறு
வீரசைவ நாயகருமே வேத முனிவரரு
மோரா கமசைவ வுத்தமருமே - பாரோரு
நாற்றிசையுஞ் சூழவவா நாப்ப ணுடுச்சூழ
மேற்றிகழு மிந்து விளங்குதற்போற் - போற்றுங்
குமாரதே வென்னுமோர் கோமா னிருப்ப
னமாவென் றவனசபையை நாடி - யெமாலன்பு
தன்னடிக்கீழ் வைக்கத் தகுகருணை செய்தானைப்
பொன்னடியென் சென்னி பொறித்தானை - மன்னு
பவளமலை யுப்ப பாரிசத்துஞ் செம்மை
திவளருவி தூங்குந் திறம்போ - னவமாா
கபூரா தொடையல் கலந்துபுக தானை

வழுநீந்த பாமாலை மன்னைத் - தொழுவார்க்கு
வேண்டிய வேண்டிய வெல்லா மிகவளிக்கு
மீண்டிய தெய்வ மிருநதருவை - மாண்டறியா
வானந்த செல்வ மளிக்குஞ்சிந தாமணியை
வானந் துதிக்கவரு மாதவத்தைத் - தீனனே
னேதுபிழை செய்தாலு மேழையே னுக்கிரங்கித்
தீதகல வென்னாத தெய்வத்தை - யோதும
பழுபலையான் பாகம பதியா விளமை
யழுநடனை வாழுமுமை நமமை - வழுவாது
தந்தருபி தானநத சாகரத்தி னாடாடுஞ்
செமதிருவா ழுங்குமர தேசிகனைச - சிநதைநீ
பொனனே மாகதமே பூரணமே யாரணமே
யனனே முதுகிரியா ராரமுதே - மனனேயென
றேததிப பணிநதங செழுநது கரஞ்சிரமேற்
சோததுபபின் கைகட்டிச சென்றுநின்று - நீததனே
யுனபவனி கண்டற குனறுகடைக கண்ணோக்க
மன்புடனே பெறற வரிவைதா - னின்பம
பெறுவ தலாலவித்தைப பேரிருளில் வாடி
யுறுவனோ யாவு முதிககச - செறியும
பகுதியெனும பெளவநதுப பாடொலியி னூலே
மிகுதி வருநதுவனோ மேனி - யகமென்று
மூலவகங் காரமெனு மூரிமத வேளிறை
சால மயஙகத் தருவனோ - கோலியே
கததுசம யககுயிலின் காரொலியா லானநத
நிததிரைபண் ணுது நிகழுவனோ - சுததமுறு
சாத்திக மாயையெனுஞ் சநதிரனால வெமபுவனோ
காததாள்வாய் மறறிவனைக காணெனமேற - யாததள
திருவடியில விண்ணபபஞ செய்து வணஙகி
யிருமைதரு மிவவுலக மெலலா - மொருமைபெறு
பேரினப மாகியெனறும பேரா திருநதவிந்தச
சீரினப நாயேன் செறிநதோஙகத - தான்பா
யின்றிவருக கீத லெழில்வள்ளா லென்றியபபி
நன்றெனவே சம்மதிபபா நன்குரைதது - மன்றலுறு
சறகுமர தேவன் றருங்குவளை மாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவே வாஙகிவா வின்று.

தத்துவராய சுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு.

என்ன தியானென் றினியொருகா லத்திவுள்ளு
முன்ன லறவூ னுயிர்வேறு செய்தானே.
பூண்ட புலன்கள் பொறிவழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும பெருமானே.
புறகடந தோன்றாத வண்ணம் புரளாமே
மறகட மாமனததை மாட்டும் பெருமானே.
பொய்யாகு மெய்யில் வேறாகும் புருடனைக
கையா மலகமெனக காட்டும பெருமானே
உனைமறைய மூடு முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும பெருமானே.
கண்ட விருளைநீ காணாதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறிவைநீ காணென்று சொனனானே
கண்ட வறிவுதனைக கொண்டெனைக கண்மறைத்த
பண்டை யிருளைநீ பாரத்தூககா ணென்றானே.
கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காணகினற
தெஙகு மறிவென் றிசைகக விசைநதானே.
சாதமா மிவ்வுடல நானலலேன் சான்றாகும
போதமே நானெனனப போதிககும போதகனே.
உதிப்ப தெல்லாமு முணாவன றுணர்வை
மதிபபதுவும விடடுநீ வாளாவி ரென்றானே.
சித்தசித ரீசத் திரிவிதமுந் தீாந்தபா
ழித்தனைககு முறபத் தியுமிதுவே யென்றானே.
மும்மைப் பாழ்நீர மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரெனறு நவிலும பெருமானே.
அபாவ பாவஙகளுக் கப்பாலாய் நின்ற
சுபாவமாந தன்சோதி சொலலாமற சொன்னானே
இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ணா வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற செப்பும பெருமானே.
ஆனந்த வெள்ளமென தஙகைக் கனியாக
மோனந்தன் னாலே மொழியும் பெருமானே.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

வருகைப்பருவம்.

பரவுமிமை யோர்கண் முனிவர்மறை யோரு
  பரிசுதனை நாடி யறிவுறா
படர்பெருக மேனி யருள்கொடெனை யாளு
  பரிசுபடி மேவி யரியதா
ளரவுகயி றமைகை யறியினில தாமென்
  றருமறையி னோது முவமைதா
னனுபவம தாக வகிலநிக ழாம
  லறிவு வடிவாக வறிவுதா
னிரவிலவரு சோம னிருமையில தாகும்
  விழியினுள மாசு கழியவே
யெனுமறையி னீதி யிலகவிறை சீவ
  னெனநிகழு பேத மிரியவே
வரவுதிரி வான மதிவிழியின் மாசு
  கழியவரு நாதன வருகவே
மனுடவடி வாகி வருகருணை வாரி
  வருக வெனையாளி வருகவே.

தாற்பருவம்.

முன்னஞ்செயு மாதவ கோடிகளான்
  முதுநான மறையோது
முனிவோர் தமினுற பவியாமறையின்
  முடிவிற றுணிவுறறுப
பன்னுமபொரு ளானபரம பொருளே
  பொருளொன் றலதொனறிற
பற்றறறுறவும பகையும் புகழும
  பழியுங் கழியோடும்
பொன்னுஞ்சம மாக நினைந்திகழும்
  பரமுந் தருமின்பப்
போகங்களெலா மோகங்களெனும
  படிபுந தியின்வைததுத்
தன்னந் தனியே யடைவா ருறவே
  தாலோ தாலேலோ
தனிநாயகனே யெனையா ளுடையாய்
  தாலோ தாலேலோ.

சப்பாணிப்பருவம்.

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிசை
வைத்தரு ளிததாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழலற
விட்டி ரெனபபேசி
மறிகட லலையென வுறுமனன் மலைவற
வைத்தொ ரிமைபபோதின்
வடிவறி வெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
குற்ற மதைககூறி
யறிவறி பொருளறி பவனென நிகழ்தரு
முபபரி சைததீர
வறிபொரு ளறிவினி லறிவறி பவனிவன்
முறறறி விறகூடக
குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியவிறை
கொட்டுக சபபாணி
குருபர பரசிவ சிவகர கரமலர்
கொட்டுக சபபாணி.

அருசல் விழிததல பிறத்த லிறத்தல்
சுருங்கல் விரித்தலெனச
சொல்லுமவி தஙகளு மறறள வறற
சுகோததி யாய்நினையு
நெஞ்சு நினைபபு மறப்பற நின்மல
நிட்கள மாயறிவாய்
நிறப விருப்ப கிடப்ப நடபபன
நிறபிறி தறவெருகா
லெஞ்சுத லின்றிய வவ்வுரு வென்றுண
ரவ்வுரு வுற்றுணர்வா
ரெவ்வள வவ்வள வாகிய நின்னுரு
வென்னுரு வாயிடவென்
குஞ்சியின் வைத்த துணர்ப்பது மங்கொடு
கொட்டுக சபபாணி
கும்பிடு மன்பர்த மென்புரு கும்பர
கொட்டுக சப்பாணி.

செங்கீரைப் பருவம்.

அவனியி னன்றியில் வினைநா கநதரு
நன்றே யுண்டாகி
லமருல கநதரு மறிய விழுநதிடு
மங்கோ டிஙகோடும
பவனி தனஙகெடும வகையில;; பங்கய
நின்று ளன்பாகிய
பணிகில ரென்றரு மறைபக ருமபர
செங்கோ செஙகீரை
தவவடி வென்றுகொள் சடையுடை செஙதுகி
றண்டே கொண்டாடித
தமையுணா வினறிய சமயிகள பகதிசெல்
சங்கே தஞ்சாடிச
சிவமக மென்றுள தெளிவு தருமபர
செஙகோ செஙகீரை
சிவகர சிநதனை யுறவருள் சுநதர
செங்கோ செஙகீரை.

அம்புலிப்பருவம்

முனிவரன் சொருபன றருஙகமுன
முடிவறிந்தில னரியுநான
முகனு மன்றணி முடிவறிநதில
னெனமொழிந்தன மறையெலா
மீனிவரும்பவ மொழியவென்பதை
யுறவுடம்புட னினியவீ
டிதுவெனும்படி தெரியவிஙகொரு
மொழிமொழிநதிருள் வெளியொட்ட
அனிதமிங்கித முறுமகம்புற
மறநிறைந்துள வமலமா
வறிவனந்தமெய் யளவினின்பமெ
னுருவெனும்படி யருளினன்
மனிதனென்றிட வரவிசைந்தவன்
வருகவென்றபின் வருகவே
மறுவொழிந்திடும் வடிவுதநதிட
வருகவமபுலீ வருகவே.

சிற்றிற்பருவம்.

பேசக் கருதப பட்டவனன் றெனையாளும்
பித்தன் குறிகேடன் பெண்ணாணலி யல்லான்
நேசத்திறை யொன்றிற றட்டா னுறவற்றான்
சென்மப்பகை யன்றற சோவா ருயிருண்பான்
கூசப்படு வார்நான் மறையன் குணனில்லான்
குருவறறவ னிங்கோ ருருவற்றவ னென்றே
மீயசிததில மெஞ்சிற றிலலஞ சிதையேலே
பெமையாளுடை யாய்சிற றிலலஞ்சிதை யேலே

சிறுதேர்ப்பருவம்

நாவிறப டாதசுவை செவியிறப டாதவொலி
நண்ணப படாத பரிச
நயனப படாதவொளி நாசிபப டாதமண
நாவிற படாத காணம்
பூவிற படாதகனம வெளியிற படாதபுனை
வளியிற் படாத வொலிதோய்
புனலிற படாதநெகிழ் வனலிற் படாததெறு
விண்ணிற படாத வொளிவரு
தோயிற படாநுபடு மதியிற படாதகுளி
ருணர்விற படாத வுணர்வா
யொன்றிற படாதொருவ ருள்ளப படாதமறை
யோதப படாம லொளிருந்
தேவிற படாதமிகு தேவாக கெலாமிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தேனிகரு நான்மகிழ வாழவிதத மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே.
மண்ணு தரத்தினரா மாறுத வாழ்வுலகின்
மட்கப் படாத வொளியோ
வாடப் படாதமலா வீடப படாதநிதி
கோடுற்ற யாழி னிசையிற
பண்ணுத வோசையொரு பாவிற் படாதவியல
காவிற் படாத கனியோ
பாகுந தடாநறவு போகுந றூறுவினிமை
மோகித்த பண்டை யிமையோ

ருண்ணாத பேரமுத மொளியாத பேரிரவி
யோதாத வேத மொழியா
னுரையற்ற செயபொனொரு கரையற்ற பேருததி
யுருகுற்ற பததிவலையிற்
றிண்ணாக வந்தவனை யுண்ணா விருக்குமிறை
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தேவாதி தேவாதொழு தேவா முதறகடவுள்
சிறுதே ருருட்டி யருளே

சிறுபறைப்பருவம்.

நீயது வெனுமபத மதாகதெளிய நேதி
நேதியென வோதிநிலை நின்றதுணை ராமே
யோயுமவ ரங்கையுறு மாமலக மாக்க
வோடிவரு வீரகளென வறைகசிறு பறையே
மாயுமுட லைநதுபுல னறகரண மீரை
வாயுவுயி மாயைபர மறறுமுள வெலலா
மாயினறி வாகுமென வறைநசிறு பறையே
யருளியென்னை யாணடவிறை யறைகசிறு பறையே.
சடைபுனைய நீறணிய வென்பதுவும வேண்டா
தண்டியுடை செந்துகிலின முண்டியென வேண்டா
வுடைபுனைய வுடைகளைய வென்பதும வேண்டா
வுடம்புதனின் மறறுமுறு மெக்குறியும வேண்டா
விடையிலொரு பொருளுமுள தன்றியள வில்லா
வின்பவறி வானவடி விவ்வுடலொ டிங்கே
யடையுமவர் வருகவென வறைகசிறு பறையே
யருளிலென்னை யாண்டவிறை யறைகசிறு பறையே.

வெண்பாவந்தாதி.

சிலரரனே யென்க சிலரயன்மா லென்க
சிலர்பாமனு சத்திசிவ மென்க - சிலாபரம
மிங்குருவே யென்க வருவென்க வெவ்வுருவு
மெங்குருவே யென்றறிந்தே யாம.

காற்றை நிறுத்தவாங் கல்வளோக்க வாமது
சிற்றமன னென்செயலாந் தீரவதை - மாறறித்தா
ரூமேவ யனிததபிரா ஞண்மை யிருந்தவா
னாவே மறவா ரவில்

அல்லாதா ரல்லா தவரா ரவரவர்க
ளொல்லா மெய்கசெம பிராணவா - ளெலலாச்
சுவணங் கடாதான ரைடயீனக சண்டு
பரயாங் சடந்தான் றமா.

விழித்திருந்த ஞானருவா மெய்யுள்ளத் தானே
முழித்திருந்த ஞான முனிவே - மொழியறக்
யாட்டி யருளத்தனை யாற்று யருளாமே
காட்டியருளை மெய்யருளோனக் கண

இங்கேவந் தினமை பிறவாமலீசாதின்
பங்கே ருகபபாதப பறறினேன் - சகதேதா
சாத்திரமுமபாரேன் சதுமுகனமால வாழ்கையும்
மாத்திரமும பாரேன் மறந்து.

ஆயதி புனைதத்தா யாகமிகந்தோ - கொளா...
புழுதி புனைந்தோ வெணணேதோ - மனறமெ...
யனபுறருய் சொற வழியாட படி...றமே
னென்பெறறு மெய்யா விணற

ஞானிய மாணிடனை யோதுவ...
தனனிய வலலைன சரணிறக - மனனுமை
பொருணு லோபிமா பொழுதே யருளவான்
குருணு லயமேன கலந்து

விட்டிடமுமா தொட்டிடமுமை காணு வெழுமயுருநட்பிப்
பெட்ட ரறுசமயப பிதகேதறிக - தடடிப
படாதே பரனவன்றன் பஙகே ருகததாள்
விடாதே மனமே விளமபு.

கூறுங் கரணாதீ கூறரிய கொளகைநீ
மாறுய கொடிய மயக்குநீ - தேறும
பரிசுநீ யாறைற் பரமேனநின் பணபிங
ருசெய்வார யாரே புகை

வானவா நின்பாதம் வைத்தவா நீயோகா
ஞானவா வென்னவா றற்றவா - கானில்
வருந்தவா ஞோர்முனிவர் வல்வினையே னெஞ்சத்
திருந்தவா வென்செய் தவா.

நீயென்று முண்டாய் நிகழ்வெல்லா நோக
வாயன்றி நின்றுனென் றாணஞ்சொன் - ஞயகனுக்
காமுறவே செய்யா மனமேனமற றல்லதுநீ
காமுறுவ தெல்லாங் கனு.

கலித்துறையந்தாதி.

இதயா லயத்தி னிருப்பா ரறிய விரநதுருகிப்
பதையா திருப்பதென பாவிநெஞ்சே பர ஞரருளாற்
சிதையா தொழியிற சிறுகாய் விடுமிச சிலசமயக
கதையான மனககணக கால்விடு மோவிக கடும்பிறப்பே

மற்றிலைப் பறறென்று வாழ்வித்த நாதன் மலரடியைப்
பற்றில மறறொன்றைப் பறறு தொழிநதிலைய பற்றியொன்றும
பெறறிலை யாயினும பேயததேரை நீரெனும பினறொடாசசி
யறறிலை யென்செய்கின் றயநெஞசமே யழிந் தறறனையே.

நின்பெறறி தன்னை நினைககவுண் டோநெஞச மேநிறையப்,
பொனபெறறு வைத்துப பொதிநதுகொள் ளாய்புன் குரமபை
யிலே, தனபெறறி தன்னைத் தருநதம பிரானவநது சாரநதிருகக,
வென்பெறறு நீயிநதி யஞசொனன வாசெய் திளைககினறதே.

யாதொன்று நீயன்றி யில்லாத பின்பிங் கெவற்றைநன்று
தீதென்ப தெங்கள் சிவககனி யேசெயப வேணடுவது
மாதொன் றியநின் றிருமேனி கொணடிஙஙன் வநதவிந்தப
போதொன் றியகழ லேவழு வாது புகழ்வியபபே.

புகழ்ந்தேன் புகழல்ல சொல்லிபொன றகப் புவியினுள்ளோ
ரிகழ்நதேன் னெனையவ ரெனசெய்கி னென்னினி யாவையுமாய்த்
திகழ்நதேங் கணுநதன் செயலனறி யில்லாமை தேறறிசசிநதை
நிகழ்ந்திங் கெனையென்று நீங்காம னின்மல னினறனனே.

கொட்டாவி கொண்டனர் விட்டா ருயிரென்று கூடநின்று
கட்டார்கள் சுட்டு நடககும் வகையிது கண்டுகண்டு

மொட்டாதெ னெஞ்ச மொருகாலி தென்னென் றுணரவும்பார்க்
கெட்டா தவனென்னை யாளுடை யானரு ளிலலவாகவே.

வல்லாள னிஙகொரு மானுட னாகிவந் தாணடுகொண்டு
பொலலாத வென்றன மனததிற புகுந்தபின போதமதா
யெல்லா மிருந்தது வேறு படாமலி தெனசெய்தவா
நல்லா னருளிருக குமபடி யோவிநத நன்னலனே.

அறிவை யறிவு மறிபொரு ளானதும் போயடங்குஞ்
செறிவே கழனமொருளிா செனுஙட ரேபினனுந தேய்ந்துவெறுங்
குறிபெது மினறிய தோாதறி யேயிவை யாவையுமா
நெறியே யறிகினறி லேனசிறி யேனின னிலமையமே.

இலனென் றினிசசென் றிரககின் றிலனிங கியாவரையுங
குலனென்று கோததிர சாததிரக கததுகள் கூறகிலே
னலனவநது மறறை யறுசம யசசிலு காயமிலேன
றலன்வநத தததுவ னுரெமமை யேயினறு சாாநதனனே.

இசையா னலனென்னை யாளுடை யானிந தியஙகளுட
னசையாத நெஞசுகொண் டனபா னினைநதழு யுமமுடம்பி
னசையான தினறி நலஞசெய்வ ராயினற ருடலையின
மிசையாா வைததெனறு மெய்யான தனனை வெளிபபடவே.

சின்னப்பூ

ஓதி யுணாபவாகட் கொன்றுந தெரியாத
சோதி சொரூபானந தசசுடரே - வாதிகடந
தததபுத்தி மாறறவலலாா தப்புவாா சாாநதவரைப
பெததமுததி மாறறவல்லாா போ.

ஊன்று மடியவர்தம முளளத்தே யுள்ளபடி
தோன்றுஞ் சொரூபானந தசசுடரே - யான்றமைந்த
விண்ணு ணலியலாா வேதாக மததாயும
பெண்ணு ணலியலாா போ.

துளிபாய்கண் டொண்டர் தொலையா நறவுண்
டளிபாடு மானநத நாடே - யொளிவேதந்
தானுகத திறகரியா ரென்பார் சமயததாா
நானுகத திற்கரியார் நாடு.

பிறியா வொழியா பெயரா வுயரா
மறவா நினையா மனமே - பொறிவாயின்
மாந்தா மதியா மதிபுகுந்து மாறுவராத்
தாந்தா மதியா தலம்.

பொறியிற் சுவையுணரும் புல்லறி வாள
ரறியப் படாதவே ரனவே - மறைமுடிவெ
போதுமோ தத்தந்தா ஞானற போதங்கொண்
டேதுமோ தத்தந்தான யாறு.

துதிசெயலுந் தொண்டாந் தொழில்செயலு நெஞ்சி
னதிசயமுங் கூடியரு ளனவே - யெதுவெந்த
ஞானந் தத்தான முதலா னருமறைமே
ஞானந் தத்தா னதி.

பொன்றாத தேவர்களும் பொன்றும் பொழுதிலுந்தான்
குன்றாது நின்ற குணகுணமே - யென்றுந்தா
னீறிலாச் சித்தாந்த மென்றுருவங் கண்டவர்கள்
வேறிலாச் சித்தாந்தன் வெறுப்பு

ஒருவடிவ மில்லா வொளியே யொளியே
குருவடிவாய் வந்த குணகுணமே - திருவடியுந்
தாலால மாற்றினு ஞூரா வமுதளிக்கு மெ
கோலால மாற்றினன குன்று

பலவியங்க ளொன்றிய பரவையுட் கால்வானா
குவலயங்கள் பூத்த குணகுணமே - கலையாம
வாதாந்தத் திறகெட்டார் மனமறியா மனதூய்புகழும்
வேதாந்தத் திறகெட்டார் வெறுப்பு

ஆனவுரு முருவு முதலுருவு மெய்யுருவுங்
கோனருமே யான குணகுணமே - தோன்றி
யிறக்குமா செய்தா ரெனையொழிய வெல்லா
மறக்குமா செய்தா மலை

தசாங்கம்.

சாம மணிந்தறுத்த தத்தாய தன்னைத்தருவா
னமை மறிய நயந்தரையாய் - நாமரு

சொரூபா தனந்தமென்று தூமறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டுமிதல்லாமே பா.

பண்ணுறா மொழிகிளியே பாயிசைமேவு வந்தாண்ட
வுண்ணுறா முழுவெந்தா னுருவையாய் - கண்ணுறு
வெள்ளப் பரக்க வெறுமை மேவிவே
முள்ளம் பரம்பானுக் கே.

வண்ணப் பசுங்கிளியே வாழ்விக்க நாயகா
வண்ணமடைந்திருந்த நாமமையா - யொன்றுந்த
வானந்த மாக வருநாடா மேருவு
மானந்த நாமேனைத் தீ

செஞ்சொற் பசுங்கிளியே செப்பினி கொண்டமை
யுற்றசுத வெண்ணுண்டா லுறுநையாய் - [illegible]
கருக்கெகிகு ஞானக் கலைமொழிப் [illegible]
பெருக்கெடுக்கும் பேரன்பு [illegible]

நிலையேது சொல்லைய மாகத்தே [illegible]
நிலையேறு தானுடையான [illegible]
கணமே கனியாக [illegible]
குணமே யென்வுளையாய் [illegible]

[illegible] செஞ்சொற் பசுங்கிளியே [illegible]
வாகனமே தானுடை மறைபலவுறக - [illegible]
வருபகருவை மாற்ற மனுடையாய் [illegible]
பெருங்கருணை யென்னுநீ [illegible]

பண்டோறரு மினசொற் பசுங்கிளியே [illegible]
கொண்டாற குரிய கொடிகூறிய - [illegible]
கெடுக்கு மனங்கெடுத்தாக கேடிலா விணையு
கொடுக்குங் கருமங் கொடி

இன்பா லளிப்பே னிளங்கிளியே பெருமான்
முன்பாய் முழுங்கு முதகரையா - யன்பா
லறையு மறையே யவனியுள்ளோ ரதனை
பறைய வறையும் [illegible]

நறவு கனியொடுபா னல்சக்க கிள்ளிய
யிறைவர படைமேய இயமபாய் - பிறவித்

தொகைதுணிக்குர் தெய்வச சுடர்ஞான வாளே
பகைதுணிகக வேந்தும படை.

செங்கனிவாய்ப பைஙகிளியே தேசிகன்ற ஞாரஞ்செய்
கொஙகலாதாா யானறியக் கூறிககா - னிஙகெனுட
லாமா லேயனுக ககமாலே மாறறினர்தம
பாமாலே யெனறே பகா.

இரட்டைமணிமாலே.

நின்றன போன்று நிலேயாத வாழ்க்கையை
யொனறென வுனன லொழிரொஞசே - யினறென்னே
யாண்டா னடிககுருகு மன்பலான மறறொன்றும
வேண்டா மெனநீ விடு.

நிகழ்கின்ற தெலலாமு நினமலமே யாஞு
விகழ்கின்ற வாறுதா னேதோ - புகழ்வின்றி
நாடப படாவெஙக ணுபகனு சீாபாதஞ
சூடப படாதாாதாஞு சொல.

மும்மணிக்கோவை.

கண்ணு ளனேபன்றிக் காணு ந கண்ணவன் கண்ணெழிய
வெண்ணு து சிநதைகொண டேததாது நாவிறை தாளொழிய
நண்ணு து சென்னி நயவாது நாசிமற சிரொழிய
வுண்ணு செவியவ் வொளியொடல லாதுரு காவுடம்பே.

உடமபே—மலநிணமூளே வழுவெனபிறைசசிப்
புலவுநாறிப புழுசசொரியுபமே

தலேயே—நில்லாப்பொருளே நிலேயெனநினேந்து
பொலலாதவரைப பொய்பபணியுமமே

கண்ணே—மலமபொதிந்தியறறிய வடிவினேமறையக
கலன்புனேமாதர் கவினகாணுமமே

மூக்கே—உடன்மணமுணாா தொருமணஙகொணடு
முடைமணமாறி மொத்துண்ணுமமே

வாக்கே—அறமபொருளின்பம வீடெனநான்கின்
திறங்கெடவெரியுந தீசசொரியுமமே

செவியே—பிறனில்வாழும் பெண்மைகேட்கும்
புறனுரையன்றி யறனுரைபெறுவே

கையே—மடக்கொடிமாதர் வயிற்பணிசெயும்புல
னடக்கிடுசொருபற் காம்பணிசெயாதே
மனனே—ஏதுசெய்தா லேதாமென்று
காதற்கடலின் கரைகாணுவே
யானே—குடும்ப மென்னு மடங்கற் காட்டி
னிடுமைபக்கெல்லா மிடறு யினனே
யின்ன தன்மைய னென வெணுே
யாரண மறியாக காரணக் கடவுளென்
றாரணங் கெடுத்த பூரண புராணன்
சொருபா னந்த னிருபாத ஙகள்
புலைய னேனுக் களிககத் தலையே
பற்று வளிதத பொறறு ளலலது
மறறொ தெய்வம வணஙகறி யாவே
கண்ணே—அருவிபாய வருளாளுனுட
வுருவமன்றி யொன்றுஙகாணுவே
மூக்கே—மெயகழல்புறவுளன் மெய்புகுந்தருளிய
மொய்கழனமுளரி மணமுரவுமமே
வாக்கே—கருவிணையறுத்த கழலிணை கனவினு
மருவலன்றி மறறறியாவே
செவியே—கூறுமன்பா குரைகழறறொடுதத
வாரமிாதருந்தி யாராவாமே
கையே—என்பணியுடம்பாம் வன்பிணிமருத்துவன்
றன்பணியன்றித் தானறியாதே
மெய்யே—விகிாதன்வந்து மெய்யேதன்னுட
புகுதவுரோமம் புளகஞ்செயுமே
ஊனே—நெக்குநெககு நீராவுருகி
யுக்குநாத னொளிபுககதுவே
யானே—யானெனலின்றி யெல்லாமான
தேனினையருந்திச சிவமாயினனே
யோதின னெல்லாப பேதமும் போந்த
வாதனை யன்றி மற்று
காதனை யொழிய நான்கா ணேனே.

காணும் பொருளெல்லாங் கண்ணாகக் காண்பவர்க்குக்
கோணுரு மாசடர் கொண்டாட்டம் - வேணுமே
சூழ்ந்திருந்த மாதிரு மொருபாகந் தனையுகந்தே
வாழ்ந்திருப்ப தவனா ணு மற்று.

நான்மணிமாலை.

பூவை வண்ணனு மொண்ணிறை வண்ணனு
நிவண் ணையும் பெறாத மூவரு
முன்னிகழ் ஞானக் கண்ணுறுங் கண்ணும்
வண்ண மில்லா வண்ணமு வண்ணமு
காணப் படாஅன காண்பவ னொருவன்
கேட்கப் படாஅன கேட்பவ னொருவன்
சொல்லப் படாஅன சொல்பவ னொருவன்
முயிர்க்கப் படாஅ வுயிர்ப்பவ னொருவன்
மியக்கப் படாஅ னியக்குந னொருவன்
புணரப் படாஅன புணர்பவ னொருவன்
முணரப் படாஅ துணர்பவ னொருவன்
செய்யப் படாஅன செய்பவ னொருவன்
னையப் படாஅ தெவனோ விறைவன்
புனிற்று றிணைமை புனைவி ...
நீயிவ் வெம்மை வாழ்வி லெளிமை
வானிற் பசைத்தல ...
மறுவிற் றனமை மண்ணுயர் ...
றிடியுற முனைக் கொண்டு ...
வினைவயந் தன்னிற் செறிவுறி னிறைக்க
வரைவுதனக் கிலா தாமலி காரா
மாழி நிறைவேதக பொருப்பனா
யோக மெட்டு முணர்த்த பாகத்
தெருள்புரி சிவதப பெருமா தவாக
வருளவிருப் புறவா னெதிர் நிறக
மருளா மெனமொழிய பொருளா நிலைமைதன்
னிருளா யாக்கை நீக்க வருளா
மின்னென மருத்துவத பொன்னடி பணிந்தென
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கண்மா ருமா
மஞ்சனஞ் சொரியவே நெஞ்சின் னிற்பே

பஞ்ச லிஞ்ச லென்று தஞசமில்
யாகமையும பொருளு மாவியும வாஙகி
நோககி னென்வினை றாறிப பூககமழ்
பாதந் தலைமிசைப் பதிநதுப் பழமறை
யோது முபாதி யான பேதப்
பநதமுஞ் சீவனும பரனு மாகி
வநத மாயா பேதம் வந்த
விடநதொறுங காட்டி யிரண்டு பாதியுங
கடநது நின்ற கண்ணே யாகி
யுலவு முடற்குயிர் மலரி னுற்றது
சொலவி னிறபொரு யேமணிச சோதி
திலத்தி னெண்ணெய் பலததி னின்சுவை
விறகினிற செநதி பாலி னறுநெய
யென்ன நினற விப்பொருளியா
னெனன வென்னிற காட்டிய பின்னாச
செய்தருள விரகு செயபுமவகை யறியேன
கைதவ மினறிக் கண்டும பொய்தவ
மெய்யோ வுருகி வீழா
வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே.

அருவமாய நினறவொளி யயபடியே நிறக
வுருவமாய் வநத வொருவன் - சொருபன்றுள
வாழ்த்தி மகிழுநதிருககு மாட்டாதே மாஞாலம
பாழ்த்த வுடமபைப பரிநது.

பருதிகள் பல்லா யிரங்கதி ரும்மிரு ளபபகலா
வொருதிசை கால முலக மொழிவற ளொளிருந்தனமை
சுருதிக ளாயிரஞ் சொல்லவு நஞ்சொரு பன்பதஙகள
பொருதிகன் மாககிகள் காண்கிலா கதிககண் பூததலினே.

தரவுரி யவர்வே றிலலை யிசசகத
தானமைத் தனனே யெனபாரக கரிய
செஙக ணெடுமால செய்தன னெனபார
பஙகயத தவனே படைத்தன னெனபா
ரிநதிரன முதலா விமையவ ராலே
வநததிச சகததெனன மதிபபார சிநதை

யாயி னிலதா மலல துண்டா
மாயையிச சகத்து வநத தென்பார்
முககுண வடிவா மூலப பகுதி
யிக்கட லுலக மீன்ற தென்பா
ரொலியே தநதநிவ் வுலக மென்பா
மலியும விணையான வநத தென்பா
ரணுவிவ் வுலகை யாககிய தென்பா
கணிகர் புததியின் கறபனை யென்பா
சூனியத் துலகு தோனறிய தென்பா
ரான்றவ ரொருவ ராலு மன்று
பூதந தன்னின புணாசசி யென்பா
ரேது மியல்ப நிலலை யென்பா
ரிபபரி சளவி லாத வாதிகள
சொறபொரு ளறிநது மெய்பபொரு ளறியா து
கறற வளவிற றாககஞ சொலலிக
கூவற பூட்டைக குணடிகை போல
வோவற் றுறபவத துழலபவ ராவ
ரோமெனும பதத்தி னுடபொரு ளென்று
தாமறை பரவுஞ சொருபா னநதன
மையற பிறவி வன்பகை யறுக்குஞ
செய்ய சேவகன சிவபபிர காசன
மனககணக் கிடாமல் வநதிப பவாககுத
தனைககணத் தருள வலல தததுவன்
ஞானந தன்னிற றோனறி
மோனந தனனின் முடிய முறறுமே.

நகலுறு மேசொரு பானநத நாத நதிநதங்கள
சகலமுஞ செலவது சாகரததே தாகக சாதநிரங்கற
றிகலுறு மாாசசிக ளெலலா வழியு முடிவிறசெனறு
புகலுறு முததியி னென்றுது நினறு பொருநிடவே.

தோற்றுவ வெல்லாஞ் சொரூபன் சொரூபமே
யூறறமா மண்ணீ ரொளியெஙகே - காறறெஙகே
வானெங்கே மாலா மனனெங்கே மாமாயை
தானெஙகே யானெஙகே தான.

கலிப்பா.

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந்தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகட்டேறி
யிகபரம தறமூடி யானெனதங் கறமூழ்கி
யகமிதம தறமினனி யமலமெனுந் தனுவிளங்க
சுருதிகளின் முடிபெவையுந் தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா ணாதிகளு மிளம்பவின மறிவரிய
பொருவில்பரம பொருளதெனும் பொறபுடைய மெய்ஞ்ஞானப
பெருமழைய தொருமொழியிற் பொழிந்துபிர ளயமதுற
நீங்காத மாயையுட னிகளமமத துவமடிய
வாங்கார மதமான மாமரங்கள் பறிந்தெடுத்துக
கற்பனையும விரதமுமாங் கனிபிளிறச சுழிததமுக்கிப்
பறபலவாஞ் சமயமெனும் பறவையின மிரிந்தகல
வறமயாவ ஞானமுட னரியவளம பெருகவினை
திறமபாத நனவதனிற றிகழ்தரவே குதிததோடி
யிருவினையாங் கரைபுரள வெலலையற மிகபபொங்கிக
கருதருமா மோகமெனுங் கலக்கமறத் தெளிந்தெழுந்து
சரியையுடன் கிரியைவனந தானுழக்கி யாதாரங
கருதுகலை மண்டலமாங் கருமவிபோ கதுதொலைததுப்
பூதவியல் பையைந்தாம பொழிலழித்து மீதோடி
யேதமற வருநான்கு மிலங்கிவிளைந தெழிலாரு
நனவதெனு நிலனழிதது நன்கில்கன வதுமருவி
மனமுதலா நான்கினுடன் மகிழ்விடயம பிராணாதி
நனவெனவே நடிததுவினை நாடழிததுக் காலோடி
யுனலரிய சுழுத்தியெனு மொபபரிய நிலமபுகுந்து
திறமபாத பிராணாதி திகழ்தரமா மாயையினின
மறந்தேது மறியாத மாநிலனுங கழிந்தோடி
யவ்வியத்த மெனுமடவி யழிததறிவாந தனைநோக்கி
மெய்வியத்த மாந்துரிய மிகபபரந்து விளையாடி
யகநோக்கி னறிவாகுந் தனையன்றி யேதுமின்றிச
சகநோக்கிற் றூன்கரியாய்ச் சகமதுசாக் கியமாகுங
கருதரிய காரணபா வங்களெலாங் கழித்துவினை
பெரியநில னதுவழித்துப் பேசரிய நிலன்மேவி
யறிவறிவா னறிபொருளு மறிவறியா மையுமறவே

யிறுகலதா யிவணமெனை விளம்பவிர கேதுமிலா
வரியநில னதுவழிததங் களவறவே தானமிருத்துத்
தரிசறவே சததாதி யுலகழிததுச சமைநதெழுநத
நிததாதி குணமதெனு நிலனமருவி நினைவரிய
பறருகும பெருநகடலைப பழுதறவே தானேகைகி
யாதியுட னந்தமிலா மலைதிரைநீத தளவிறநத
போதவெளம பரநதுபரி பூரணமோந கியநாடன்.

உலகினுட னுயிர்பரமா யுணர்வாயொண் பொறிபுலனு
யலகினவை முழுதுமலா வரியபிரா னுருவாகிக்
குலமறையு மாசாகளுந தடுமாறக் குவலயத்தே
நிலவியெமைச செய்தவள நிகழ்த்துருமா றறிகிலமே.
அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமறு மமலமதாகு
செறிவாகித் திகழுசிவப பிரகாச ருருவாகி
மறையோடங் கமராகண மலறிமுறை யிடபபுவியிற்
சிறியேமைச் செய்தவளரு செபபிடுமா றறிகிலமே.

ஞானவினோதன் கலம்பகம்.

அடியேனை யாள வருமேனி சாத்திப
படிமீதில் வந்த பரனே - கொடியேனென்
றெண்ணு விமைப்பளவி னிங்கனை வீடளிதத
கண்ணு கடைபோகக் கா

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு நின்றாலு மறிவேநின் னருளுருவம்
மணங்கமழுஞ் செங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்நததுவே வடிவாகு முணர்வேநின னொளியுருவம்.

தேவர்க்குந தேவுநீ தெளிவிறகுந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றுயிர்க்கு மூலநீ
எபபொருட்குந தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்பபொருட்கட் டோற்றநீ மெய்யினாககு மெய்யநீ.

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ வெளியுநீ
யூனுநீ யுயிருநீ யுண்மைநீ யின்மைநீ
தோற்றநீ யிறுதிநீ துன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனனநீ மறறுநீ முற்றுநீ.

உறவே யுயிர்கட் குயிரே யொருபற்று மற்றநின்ற
துறவே சுடர்ச்சொரு பானந்த னேனுயர் நிரக்கண்ட
திறவே யழிவுப டாச்செல்வ மேயென்றுந் தித்திக்கின்ற
நறவே சிறியே னுரைப்பதெவ் வாறுனை ஞாலத்திலே.

வேறொன் றெனுமந்த வேறெங்கே யம்மானை
வேறொன்று மில்லை வெறுமறிவே யம்மானை
பேறென்ப திப்படியே பேறென்றோ வம்மானை
பேரின்பம் பேசும் வகையென்னோ வம்மானை

கூறுஞ் சுருதிகளின் கூறெங்கே யம்மானை
கூறுமற் கூறியவா கொண்டாடா யம்மானை
யாறுந் திறந்தான்வந் தேறுங்கா ணம்மானை
யண்ணல்சொரு பானந்த னம்பொற்று ளம்மானை.

அரசமறுத் தாண்டானென் றாடாமோ வூசல்
ஆண்டருளுந் திறம்பாடி யாடோமோ வூசல்
மெச்சியவன் கழல்பரவி யாடாமோ வூசல்
வெறுமறிவே யானோமென் றாடாமோ வூசல்

இச்சகத்தே யெய்ச்சொருபா னந்தனெனத் தோன்றி
யின்பவெள்ளத் தழுத்தியிட வென்னையுமாட் கொண்ட
பிச்சனென வும்பாடி யாடாமோ வூசல்
பெருங்கருணைப் பெருமானென் றாடமோ வூசல்.

தானே வணங்குமென் சென்னியென் னாவுனைச் சாற்றுதொறு
மூனே யுருகு முரோமஞ் சிலிர்க்கு முகுமென் கண்ணீர்
நானேது மொன்று மறிகின்றி லேனவெறு ஞானகனத்
தேனே யருட்சொரூ பானந்த நீதந்த செல்வினையே.

புண்ணி யம்மவன் கொண்டதோ ராகமே
போத மேசொரு பானந்த ராகமே
யண்ணி யன்னதி தூரத்த னல்லனே
யன்ப ரானவாக் கேயத்த னல்லனே

மண்ணி யங்குகா றீர் வானுமாய்
வைத்த ளித்து மறைந்திடு வானுமாய்ப்
பண்ணி யும்மழித் தும்விளை யாடுமே
பழைய நான்மறை யேயுரை யாடுமே.

தந்தையொடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார்
தாரமொடு பேராமிகு கூறுமுற வாகும
பந்தமென மேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற்
பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிட நேரா
வந்தமுத ருனின்றி யெனறுமுள தானே
யண்டமுத லாயனறி நின்றபொருளுமா
விந்தவுல கேவந்து தநதருளுந மாரு
தெநதைசொரு பானநத னென்றுமொழி யீரே.

குத்திரம தாவுலகா பிசசையிட வென்றுசில
கூறியருள வேறு படுமக
குறத்தியல ணுயகர் திறததினவழு வாதவருள
கூறுமவள வேறு நினைவா
மித்தனை விடாய்நினைவை பிட்டுநினை யாயறி
விறந்திட விருநத படிபா
ரெங்குமறி வேயினிய கமபுற மிறநதிட
விருநதுவி டிருநத படியே
சுத்தமறை யோதவறி யாதபொருளுடன்னை வெளி
சொன்னபடி புனனி நமையா
டுயயசொரு பானநதர் செயபகழ லோதொரு
துவட்சியுள சொலலி விடவோ
வெத்தியென்னை யாளுடைய நாயகனு மெமாணி
யிசைநது கொளுமோ வெனுமதே
யெப்படி நினைந்தனைகொ லபபடிய தாகுமிதி
லேதமொரு போது மிலதே.

கற்றவர்க ளாவாருங் கருத்துடைய ராவாருங
கருதிற றெலலாம
பெற்றவாக ளாவாரும பிறந்தவர்க ளாவாரும்
பீடு சேர்ந்த
நற்றவர்க ளாவாரு ஞானிகடா மாவாரு
நன்மை யெலலாந
துற்றவர்க ளாவாருஞ் சொருபானந் தர்க்கடிமைத்
தொழில்செய் வாரே.

தீர்த்த மாவதுஞ் செயதவ மாவது
மார்தத மாவது மர்ச்சனை யாவதுஞ்
சேர்த்த மாவது மென்சொரு பானந்தர்
வார்த்தை கேட்கை மதிமிய மதிக்கொளே.

நெஞ்சுவிடு தூது.

செய்யசொரு பானநதன் சீராம் போருகத்தா
ளைய மறப்புணரு மன்புடையாப் வெய்ய
கொடியேன் றனையிக் குரம்பையினின் றேதத
வடியே னுடன்பிறநத வன்னே முடியாத
தேடுவிப்பா யுண்மை தெளிவிப்பாய் தீயோரை
யாடுவிப்பா யெல்லாநீ யலலேயோ வீட்டுநெறிக
கேகாந்த மாய்நீ யிராதபோ தெவ்வுலகு
மோகாநத காரத்தான் மூடாதோ யோகியாக
ளுன்னையே நோககுவதிங் கோதுகின்ற வெபபொருட்கு
மன்னையே யாகை யறிநதனறே வெனனுடைய
தாயே யெனது தமொறறந தானொழிபபாய்
நீயேகாண வேறிலலை நெஞசமே நாயனு
எநதைபா னீசென் றெனைக்கூடு மாறறிநது
வந்தநா ளனறியிடா மாறுது சிநதையா
னெட்டா தவனெங்கே யெஙகேயென் றெவவிடத்துந
தட்டாதே செல்லுமிடஞ் சாறறகேள் சிட்டாகணமுன்
றெளிய சீராா சிவலோகம வைகுநதம
வெள்ளி மலைபாற கடல்வேத முள்ளுமம
பரமபத மிநதப பாாமிசையே நாதன்
வரநதரு தென்றிலலை மன்று திருவரஙக
மணடாபர வானைககா வாரூர் முதலிறைவன
பண்டிருநத கோயிலெலலாம பாராதே தண்டலைசூழ
பொனனித திருநாடு நிறகத்தன பொன்னருளாற
கனனித திருநாடே காதலித்து முனனேயத்
தென்பாண்டி நாட்டைச சிவலோக மாககினு
னெனபா னியமபு முரையிலஙக வனபதனுற
புண்ணியநீர கங்குப புரள வருமபொருநைத
தண்ணதியும பண்டைச சதுமறையும விண்ணவரும
வநதுசூழ் சேநதை வடகுடபால் வந்திப்போர்
சிநதைநோ யெல்லாஞ சிதையுமவகை யெநதைபிரான்
மெய்யனபா தறசூழ வீறறிருககு மெயமமையிதிற
பொய்யொன்று மிலலைநீ போகுஙகாண் மையறரு

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

மங்கையர் மாட மருங்கணைந்தான் மற்றவர்கால்
பங்கய மென்று பதையாதே செங்கையைக்
காந்தண் மலராய்க் கருதாதே யல்குறளைப்
பாந்தளினைக் காட்டுமெனப் பாராதே மாந்தளிர்
மேனி யெனவே விரும்பாதே மென்கிளவி
தேனி னினிதென்று செல்லாதே கூனிய
கார்முக மாப்புருவங் காணாதே கண்ணிணை
கூர்முக வம்பென்று கொள்ளாதே சீர்முகந்
திங்க ளெனவே திகையாதே செவ்விளநீ
ரங்களபக் கொங்கையென வாராதே செங்கனிவா
யாம்ப லெனச்சென் றணையாதே வெண்முத்தே
யாம்ப லெனநின் றயராதே காமமெனவே
மென்றோ ளினைக்கண்டு வீழாதே மேகக்கா
டென்றே தியைக்கண் டிரங்காதே யொன்று
விறைச்சியு மூளையு மென்பு நரம்பு
மறைத்திடு தோலு மயிரு நிறைத்த
மலமு மொழிய மடமா திலதென்
றலமல மென்றங் கன்று நிலமன்னர்
திண்டோ மறுகதனிற் சென்று லவாசெல்வம்
வெண்டேரி னீரென்றே விட்டகன்று யண்டத்து
மாத ருடனிருந்து மாலாய் மகஞ்செய்ப்ப
வாதரவு செய்யு மருமறையோர் வீதி
கடந்து பிறவிக் கடல்கடக்க யாவுந்
தொடர்ந்து வரவே துறந்தோ ரிடன்குறுகி
யோது மறுசமயத் தொதத்தொவ்வா நூல்கொண்டு
காது மவருடனே கத்தாதே யாதுந்தா
னாகிய வொன்றை யளவுபடப் பாவிக்கும்
யோகியர்க டம்மு ளொதுங்காதே யேகன்பர்
கூட்டத்தோ டேநீயுங் கூடிப்போ யாரென்று
கேட்டக்காற் றீவினையேன கேளென்று காட்டிக்
கொடுத்தா லவர்நின்னைக் கூட்டார்க ளென்னை
முடித்தாய்நீ யாவை முடிவி லடிக்கடியு
மாங்கவரை யேத்தி யடியார்க் கடியேனப்
பூங்கழற்கு யானுமுடன் போதுதற்குப் பாங்கோவென்

ரேறுதிறு னின்னை யுடையா னடியார்கள்
போதுமோ தென்னுமற போகாாகள் யாதவாக்குப
பாங்கா வுவாநது பணிசெய்து நீயும்போய்ப்
பூஙகோயில் வாய்தற் புறனுசென்று லாஙகமரா
தங்கோனு மாலுஞ சடாதரனு நான்முகனு
மஙகோடிங கோடங கலமநது நஙகோ
னிடன்பாாத தொாறுஙகு மிவருடனே நினறு
நடஙகாதே பூங்கழறகு நோற்றுறு ருடனபோய்த
திருவாய் தலிற்றடையச சீரடியாா தஙகட
கொருகாலு மிலலை யுடையா னருகளவுப
போகலா மெனறுநீ போகாதே பொஙகொளிசேர்
மாகலா வல்லியாகள் வாழ்ததெடுபபப போகமா
மாரா வமிர்தோ டடியார்கள் வாழ்நதிருக்குஞ
சீரா திருவோலக கந்தன்னைத நாரத்தே
கண்டாாத்து நீயும பணிநதேததிக் காயமுறுந
திண்டாட்ட மெலலாஞ சிதையுமவனை பணடை
யடியா ரடியா ரடியாரங் கேவன்
முடியாலே செய்தவாகரு முநதி மடைவெள்ளங்
தானெடுதத வெலலையினிற ழததுவனை யித்தலத்தின
மானிடதது வநதுதிதத மாமணியே மானடுகந

*   *   *   *

என்பட் டெனுங்கவலைன றின்பத் திருததோண்மே
லினபுற றிறையுடனென் றுகாதே யென்பாவ
மஙஙனே செய்ய வடுககி னடியேனு
மிங்ஙனே மாண்டுவிடு மித்தனைக னைஙஙனே
துன்புறுவ துன்பிறவித தொன்னெடுஙகா லநதுணிநதா
யின்புறுவ தப்படியே யின்புறுவா யன றதனு
றென்று மடியருட லிலலானை யோருங்கா
லென்று மடியருட லில்லானைப பின்றுமல்
வெய்ய திரிபுரமுஞ சுட்டானை மெய்பபடவே
துய்ய மறையானுஞ சுட்டானை மெய்யாக
வானு மடிமைபுகுந தாளானை வலவினையேன்
றானு மடிமைபுகுந தாளானை வேனிலவே
ளெய்யப படுங்கோலஞ செய்தானை யென்னையிங்ஙன்
செய்ய திருக்கோலஞ் செய்தானை யையமறு

நேராகச் செய்தொன்றுஞ் செய்யானை நின்றிருக்குஞ்
சீரார் திருநிறனுஞ் செய்யானை யோரிடத்தும்
தோரானை யாவர்க்குந் தோன்றானை யென்னவலம்
பாரானை யாளவரும் பாரபரனை நேராக
வாறுரை யையம்புக் கருசானை வெம்பிறவி
யாறுரை மாற்றவருண் மன்றுனை வேறுவெண்
மெய்யானை மெய்யர்க்குப் பொய்யானை யஞ்சலெனுங்
கையானை யென்னைப்பிங்கன் கையானைப் பொய்யருளத்
தாயானை யொன்றுந்தா னுநானை யெனப்பிழைக்குக்
காயானை யங்கைக் கனியானை யாயிரமாம்
பேரானைக் கண்ணின்றும் போனைச் செங்கழுநீர்த்
தாரானை மீண்டெனைத் தாரானை யோராதே
நாரு யிரங்கோடி கால்வணங்கி சோகங்கியகண்
ணூறு வொழுக வழுதரற்றி மாறுதே
போற்றி யடிபோற்றி போற்றியென் றுந்தலைமே
லேற்றிய கையொடு நின்றேத்திப் போற்றினு
லென்னுடைய நெஞ்சென றறிந்தாலு மெம்பெருமான்
றன்னுடைய காருணியத் தாலிரங்கி நினையும்பாராத்
திங்ஙனே போதென் றருளும்போ தென்னளவங்
கெங்ஙனே சொல்வா யியம்பக்கே லிங்ஙன்

* * *

பத்தி நெறியறியேன் பாத்தமே தூவுமலர்
புத்த னெறிகல்லிற பொல்லாதோ வத்தன்முடித்
தேன்கட் டவிழ்மாலை சாத்திறைற றோவிசயன்
றுன்கைக்கொள விலவிற றழும்பாமோ வானகுலத்துக்
கொன்றுய பிள்ளையென வோராதே தாமபிழைக்கக்
கொன்றுரிற் சாலக் கொடியேனே தன்றுதை
வீழும் படிவெட்டி வீழ்ததாரின் வேறுக
வாழும் படிவைக்க மாட்டாயோ வேழையேன்
காவி விழியார்பாற் காறறாதாய் நள்ளிருளி
னேவ விடுவாரி னின்னேனே பாவியேன்
மாளும் வகையறியேன் மாளா வகையுன்கண்
மீள வொருகால் விழியாதோ மாளாமே
காட்டாய் கமலக் கழலென்று மக்கழலிற்
கூட்டாய் பிரானே குறித்தென்றும் பாட்டாய

பாடத்தா வென்றும பணிந்தென்றும் பாதமே
சூடததா வெனறுந் தொழுதேத்தி யாடித்
குறைகா லமுமடியாா குற்றேவல செய்ய
விறைவா வருளெனறென் றின்னே முறையோவென்
றுறறு தழிவானை யஞசேலென் றாருளாற்
றேறறாய்நீ செய்தகன்ற சிநதைநோய மாற்றாயென்
றெல்லாப படியுமிரநதான் மறுமாறறஞ்
சொலலா திரானிருநதாற் சொலலுதறகு நல்ல
மதிசொல்லக கேணின் மலரடிககு நோற்க
விதியிலாா செய்குவதென மேலென் றிதுவேநீ
விண்ணபபஞ் செய்து வினையே னடிகூடப
பண்ணத திருவுள்ளம் பறறுவித்தங் கண்ண
லருண்மாலை வாங்கிக கொடாயேனைக் காயு
மருண்மாலை வாராமுன வா.

* *

அல்லா லயனு லனங்கனு லன்னையாற்
பொலலா வினையேன் புகுநததுய - ரெல்லாஞ்
சொருபானந் தற்குத துயபாறுததாட கொள்ளும
பெருமாறகு நெஞசமே பேசு.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப
படையானும படைத்தளிககப் பட்ட வெல்லாந
துடைபபானுஞ சுருதிகளுந தொழுது போறறுஞ
சொருபானந தசசுடரைத தொழுதல் செயவாம.

தலைபலவாய்ப் பெயாபலவா நதிக ளெலலாஞ
சாகரததி னொருநீாந தன்மை போலப
பலபலவாய்ச சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப
பட்டவொரு பொருளினையாம பணிதல செய்வாம.

அழியாத வீடென்னும பழைய வூாகண
டறியாதா ரதுகாண வேண்டி யாறு
வழியாகுஞ சமயங்கள் கொண்டு தமமில்
வழக்குபபே சுஞசழக்கு மாழ்க வெனறே.

கடைதிறப்பு.

மடைய வொழிமறு மதநிலை திதிபெறு
மமிர்து பருகிடு மவர்கடை திறமினோ.

உலக மனித்தமென வுணர்வது நித்தமென
வுருவரு வற்றவரோ ருருவு தனைக்கொடுநுங்
கலக மனத்திடையே யிலகு முதற்பகருங்
கலைகளை விட்டெறிவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

நம்மையா ளுடையநா யகனையே நனவினுங்
கனவினுந் நவிலுமா றன்றிவே றொன்றுநஞ்
செம்மையா னதுதெரிந் திடுதலகண் டிலமெனத்
தெரியுமா தரவினீர் கடைதிறந் திடுமினோ.

விழியா லுல கழியாவெறு முணர்வாய்விடும் வகையா
லொழிபாவமிர் துண்பீரும துயர்பொற்கடை திறமின்.

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய
வொழியா வொருவன வருமளவும்
விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீர்
மேவுங் கபாடந் திறமினோ.

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருணை கரனென்னுந்
திருநாமம் பெறவந்த திறன்பாடத் திறமினோ
செத்தபிண மிடுகாடு சுடுகா டென்று
செப்புவார்க ளறியாதார் சிலாதந் நெஞ்சத்
தொத்துநதா முணராதுண் டுடுத்து வாழு
முயிரோடு பிணமபயில்கா டொழிய விட்டே

அறங்காட்டி னிருசெவிமீ தழறகாட்டி னுற்போலு
மலகை வாழும
புறங்காட்டிற கொப்பதுமிப புறங்காடே வேறுண்டோ
புறமபு கூற.
வெய்யமற மறபெருத்து விடயமெனி னெப்பொழுதும்
வெறுத்து மெய்யே
யையமறத் துறந்தவாக ளருவருத்த திதுசுடுகா
டாகை யன்றோ.
தின்றுலுஞ் சிலரரிந்து தீற்றிடினுந் தீக்குளே
தள்ளி னுலுங்
கொன்றுலு மஞ்சாதார் குலைகுலைந்த திக்காடு
கொடிதா யன்றோ.

பேய்.

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில
வுபயத்து நின்ற சிலபே
யனறென்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுட
லடகிட்டு விட்ட சிலபேய்.

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில
விறைதனனை நெஞ்சி னுணரும
வலதின்றி மங்குமல வுடறஙகு கின்றதவ
வடிவஙகள கொண்ட சிலபேய்.

தணடைப பிடித்தசில சிகைகையைத தரித்தசில
சடையைப பரித்த சிலவே
முண்டித்து விட்டசில முடியைப் பரித்தசில
முசுவிற பொறித்த சிலபேப்.

அலைகெட் டிராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழகி
யதுமுகய மாக மிகவே
கலைகறற பேய்களொடு சிறுகிடடு லாவுவன
கரையற்ற பேய்க ளுளவே.

பருகு ளததமிர் தமபொழி நூல்களைப
பதக மோதிப பழிததுக கழிபபன
திருகு ளத்தொடு தாககஙக ளையுரை
செய்யு நூல்கறறுத் தெத்தர்க ளாவன.

வயிறு சாணும வளாததற பொருட்டிநத
வாணஞ சென்று வரககா லுடையன
கயிறுங கமடையு மேடும பிறாகமொரு
காட்சி போல்வரும புத்தகக கையின.

உழலத் தானினை யாதன வுணவிற காவன தேடிவ
வுணர்வைத தானுண ராதன வுலகத் தார்நக வாழ்வன
கழலத தானுரை யாடுவ கதறத் தான்முசி யாதன
கனகத் தேமன னுவன கருவிப பேய்பல கோடியே.

மெய்வருநதிக குரவனடி விரும்பா தொன்றும
விட்டிடனுங தொட்டிடனு மறியா தேகின
றவவருகு பட்டனவாய் மிகவுங தம்மை
யகமதிததுத் திரியுமபே யனேகங் கோடி.

உவமை.

அருவாய பரனுருவா யருள்வதொன்றை
யஞ்சாதே சிலவளவை கொண்டு தாமுந
குருவாகிச சிலகுருபபேய் கூறுந தன்மை
குருடாக்குக குருடாநெறி கூறல போலும.

தேவி.

தததமதிகொடு தாக்கசமயிகள சததமறிவதொா தத்வமோ
சித்தமயலது கெட்டவவாதெரி சிககவுரியதொா சித்தியே.

உட்பரிவாரம்.

உரையிறந் துணாவிறந் திடனுணாந் திடுவரே
யுணவுமங் கையிலவரும பலியுகந திடுவரே
திரையிறந தளவிறந துளபரங் கடலுளே
செறிதரும படிவருந திருவகம படியரே.

தமாபிற ரறறூர் சமயமு மற்றூர்
சகவியல் பறறா தமையொழி வற்று
ரமாவிட மறறு ரறிவயர் வறறு
ரறமற மற்று ரவரடி யாரே.

இருணெறி விட்டா ரிருமையும விட்டா
ரிலக நடபபா ருலகு கடபபா
ரருணெறி நிற்பா ரமர விருபபா
ரறிவுரு வுற்று ரவரடி யாரே.

குறி.

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிநதப புவனததிற
காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக கண்டனனே.

காமாதி படைச்செருக்கு

கோப மிக்கபோ தெவாக ளாறுவாா
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ
சாப மிட்டுமா தவாகளாயினா
தலைமை மிககதந தவமி ழபபரே.

ஞானவிநோதன் படைச்செருக்கு.

மாசாய நாவுடையார் வாயதிறநதா லவாகளுடன
பேசாம லிருந்துவிடு மஃதனறோ பெருநதகைமை.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மறந்தென்று மறக்கொடுமை
செய்தாரை யறியாத செயலன்றோ செயலாதல.

பொதுவதுவா நிறைந்தவந்த பரமபொருள்போல் யாவர்க்கு
மதுவதுவா யிருந்துவிடு மஃதன்றோ வவிரோதம.

எரியான கோப மெழும்போதி னாறி யினிதாய கூறிபெதிரே
சிரியா திரர்கள் பெரியோர்கள் சீற நினைவார்கள் வேறு சிலரே.

வாணா ளொழிந்தாலும் வாய்விண்டு தாம்வேண்ட
நாணா தொழிகுவரோ நன்றாய நாவுடையார்.

புலனறலை கொணடேறு புன்போக மேன்மேற
புணர்ந்திட வுண்டாகி வந்தாலு மாறா
வலந்தலை கண்டாசை யொன்றோ டுறாதே
யறிந்தவா சந்தோடம வந்தாறி னாரே.

அஞ்ஞானழிவு வகை

இருடணிந் திரவிமு னிற்குமோ பஞ்சுதா
னெரியின்முன் னிற்குமோ வெங்ஙனே யரவமுங்
கருடன்முன் னிற்குமோ ஞானமே வந்துறுங்
கண்ணின்முன் னிற்குமோ வெண்ணாறுங் கன்மமே.

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமையு
மன்புறுங் கிளைஞரு மின்புறும போகமு
மொழியுமிச செல்வமொன றாகநீ யுணர்வியோ
வுடையநா யகனைநெஞ் சுணர்வுறா தொழிவதே.

குறித்திடலற றிடத்ததனைக் குறிப்பவரைக் கொடுத்தே
கறுத்தவிருட் டனைககதுவக் கரித்தனைவிட் டழிந்ததே.

சும்முலக்கை.

அருவரையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக ளறியாத
சொருபரையாங் கண்டனமே சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

மாயவடி வளவாகி மதியிலியா வுழல்வேற்குத
தூயவடி சூட்டினன்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

பின்னமொழி வகைபுகுந்தேன் பெருங்கருணைப் பெருமானார்
சொன்னமொழி யொன்றேகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமாகிச
சும்மாவே யிருந்தனங்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வான்றொடங்கு முலகுதனின் மன்னுசரா சரங்களெல்லாந்
தோனறுமிடன் பிறிதுண்டோ சுமமேமேலோ சுமமுலக்காய்.

உலகாகி யுயிராகி யுணாவாகி யொருபொருளே
துலகாமை கண்டாயே சுமமேமேலோ சும்முலக்காய்.

வல்லவகை பரனருளே வாயாரப போற்றுதே
சொல்லுவது பிறிதுணடோ சுமமேமேலோ சுமமுலககாய்.

கூழ்வாரப்பு.

துரியா தீதம் பதினுவிற றேனறி யெவாகருந் தோன்றுத
பெரியார் தமமை யானென்னும பிரமப பேய்க்கும வாரீரே.
ஒளிதங் கியமா மறைபோதி யுளள பொருளை யுணராதே
பளிதஞ் சுமநத கழுதையதாம பனவப பேய்ககும் வாரீரே
படித்து மறைகள் பொருட்படுத்திப பயனி னெட்டிப பாராதே
வடித்த கிளிபோல வருமாயா வாதப பேயக்கும வாரீரே.
வேதா கமங்கள் சொனனபொருண் மெய்யே யறிவா ரொன்றிரு
பேதா பேதஞ் சாதிககும பெருமபேய் தனககும வாரீரே [நது
சுத்தப பிரம மதுநிற்கத தொள்ளைச செவியி லுணவான
சததப பிரம மென்றேதுஞ சளபபேய் தனககும வாரீரே.
பணியப படுவா ருள்ளிருககும பரதே வதையைப பாராதே
மணியைத துலககிக கினுகினென வருமபேய் தனககும் வாரீரே.
ஞானம போலச சிலசொல்லி நாடற் கரிய முத்தியினுந
தானுஞ சிவமும் பாசமுமாஞ சைவப பேய்ககும வாரீரே.
எட்டுக கரும முட்டசசெய் தெட்டுக குணத்தோ ரெழின்முததி
வட்டத் திருக்கப் போமுத்தை வாய்பபேய் தனககும வாரீரே.
வெறுவாய் கொண்டு மென்றுமன விகாரங் கொண்டு சிலபிதறறிப
பெறுவா ரன்றி முத்திபெறும பிடகப பேய்ககும வாரீரே.
உடல்கை விடுகை முததியென வுரைதத வுண்மை யுணராதே
முடலை யுடலை யானென்னு முழுபபேய் தனககும வாரீரே.
இயக்கந் தீரவார் நன்முததி சேர்வா ரென்னுந் திறன்கேட்டு
மயக்கஞ் செய்யும வாமபபேய் வாய்ககே நெருபபை வாரீரே.
அச்சந் ததிக ளெல்லாமா யல்லா திருக்கு மறிஞரையு
மெச்சந் ததியுந தமக்கன்றென றியமபும பேய்க்கும் வாரீரே.

குணலே வாழ்த்து.

என்னை யொளித்தமை பாடீரே
யெனதுயி ருண்டமை பாடீரே
தனனை யளித்தமை பாடீரே
தத்துவ நாதனைப பாடீரே.

துன்னி நிறைநதொழி யாது நினற
சொரூபா னநதச சுடாவையந
தன்னி னடநதமை பாடீரே
தானெனை யாண்டமை பாடீரே.

மோகவதைப்பரணி.

குரவ னடியிணை மருவி யுலகவா
கொடிய பவவிருள் குலேயுமா
றிரவு பகலற நிகழு மறிவொளி
யிதய வெளியினி னிலகவே.

காடு.

உன்னவரி தாயதிரு வுருவுதன்னை
யுணருமதி மாறெழிய மாறு மிலலை
பன்னுகலை யொழியவொரு கலையு மில்லை
பரமாமச மென்பதலலாற பறவை யிலலை.

தேவி.

அயர்வு நினைவறு மகமென் மலரினி
லகில புவனமு மிலலையே
யுயிரு நிகழ்விலை பாமு நிகழ்விலை
யிறைவி யுணர்வொளி யுள்ளதே.

பேய்.

நாத னறிவென்று மாமறை நாலின் முடிவெங்கு மோதிய
ஞான நெறிகண்டும் விடுற நாளு நினைவின்றி நீள்வினை
வேத நெறியென்று மீள்வறு வீடு பிறிதின்றி வானக
மேவு மிதுவென்று நாடொறும் வேள்வி சயநின்ற பேய்சில.

ஆனவுட லிநதி யாதிக ளாடு மனபுந்தி மானத
மாருயிரகள் பந்த வீடுக ளாதி யிறையென்ற போதமும

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வான முதலைந்து பூதமு மாகர் முதல்வந்த யோனியும்
வாழு மயனண்ட கூடமு மாயை யெனநின்ற பேய்சில.

முனிக்கணமெ லாமனிதா பநதமுற வீடுபெற
மூலமிது வென்றுபகரு
மனக்கடவு ளானசெழு மதியொழிய வேறுபர
வத்துவில தென்ற சிலபேய்.

வழுதகித் தறபசி யாறகவி பாடுநர்
வழுசசொற சொறறறி யாததன மோதுதற்
கெழுத்துச சொறபொரு ளியாபபலங் காரமென்
றிவற்றைக் கறறிறு மாபபுறும பேயசில.

படித்துப பறபல நூலகளுந் தாமுறு
பசிகருக் குததிர ராயிரந தாரகைபிற்
பிடிததுப பிசசைபி டாரகம போயவை
பிதறறிப பககமு ளுவரும பேய்சில.

ஊழைக் கழியச சிலகா லமிருந்
துண்ணக் கருதுற் றுடலத தளவங்
கூழைக் குமிழிட் டுமுகந ததனைக
குமபித் துவிடுஞ் சிலகூ ளிகளே.

கடவா ளரிகோ முகம்வீ ரமலர்க்
கமலம மயில்பத் திரசோத் திகருக்
குடவா தனமென் றிருகை கொடுகால்
கோணிப பழகுஞ் சிலகூ ளிகளே.

தோயத தலவச சுடுவெங் கனலிற
றூயச் சுரர்சா திகள்போ கியவா
காயத் தலவக் காயத தைவிடக்
காயத் திலுறக் கற்குஞ் சிலபேய்.

தொழில்.

அமையக்கற் பதுவிட்டுச சிலதர்க்கித் தமையாச்
சமையக்கத் ததுகத்தித் தலைமுட்டிக் கொளுமே.

பொருதர்க்கப பரபட்சச் சமயத்தைப் பொரவே
விருதிட்டுப் பொருதிட்டுத் தனைமெசசிக் கொளுமே.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

சயமுற்றுப் பொருண்முறறுத் தமிழிடடுச சொலவா
சியமிட்டுச சொலவொடடொட் டெனவடடித திடுமே.

குருதாக்கத் தினிலவெறறிக் கொடியிடடுக கொளுமே
யொருதாககக் கழுதைசசொற் றெருதாககத் தழுதே.

உவமை.

உட்கி டாதமல ஞெழிவு றுதுபுனல
கொண்டு டம்புகழு வுற்றபேய்
மட்கு டாதனின் மலத்தை வைத்தது
புறந்து டைபபவனை மானுமே

சும்முலக்கை.

உகைக்குமனத் தாருடைய வுரனெல்லாங் குரவனடி
துகைக்குமள வானதுகாண் சுமமேலோ சும்முலககாய்.

ஊன்றவும் புறக்கரண முட்கரண மொடுங்கிடவே
தோன்றுமை தோன்றியதே சுமமேலோ சும்முலக்காய்

சான்றுமென் றறிநதிலேயோ சகலமுமாய் விடததோன்றுந
தோன்றுமை தோன்றியக்காற சுமமேலோ சுமமுலககாப

சான்றுகு மறிவொழியச் சாககியமாஞ் சகத்தெனறுந
தோன்றுது கண்டாயே சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

விரியுமிடத் துலகறியும் புரியுமிடத் துணர்வறியுந்
துரியமதிற் றுரிசுளகாண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

ஆஙகுணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருநது
தூஙகினர்காண் சுகமடைவார சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

தெரியாதென் பதுநதெரிநத விடத்தல்லாற றெரியாத
துரியாதி தமமிதுகாண சுமமேலோ சுமமுலககாய்

துரியாதீ தந்தன்னிற் புரிந்தானுந தொல்பிறவித
துரிசான தொழியாகாண் சுமமேலோ சும்முலககாய.

துஞ்சுதலகண் டாயதிதம் பிறப்பதுகண் டாய்துரியந
துஞசல்பிறப் பொழிததல்காண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

கேடீதென் றறியாத வதீதத்தைக கேடின்றிச
சூட்டினது பரவுடலகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய.

நீங்குதலில் லாவறிவே நிகழ்நதக்கால் விழிபபதுவுங
தூஙகுதலு முண்டாமோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.
சததமா திகளுமெலாங தறசொருப மானபரி
சுத்தமாய் விட்டதுகாண சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.
கருதவொண்ணு வெண்ணிறநத காட்சியெல்லாங கண்ணுன
சொருபமாய் நிகழ்நததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
தோன்றியவிவ் வுலகமெலாஞ் சொருபமாய் நிகழநததெனத்
தோன்றிபறங தன்கண்ணே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.
எல்லாவகை ளைமுமின்றி யிருநதபடி யேயிருக்கச்
சொல்லாமற சொலலியவா சும்மேலோ சுமமுலக்காய்.
எல்லாமா யல்லாத விறையியல்பை யின்னதென்று
சொல்லாட விரகுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.
புலமறுபாழ் வருஞ்சீவன போதபபாழ் வருமீசன்
சொலவருபாழ வருளுசொருபன் சுமமேலோ சும்முலக்காய்.
வையமுயிர் பரமாககு மாயைப்பாழ் மூன்றுமறத
துய்யசுடர் தானேயாஞ் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
இடரினபஞ் செயுமாயை யிருளின்ப வறிவாகுஞ்
சுடரின்கண் போன்றுமதே சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
சொருபன் விழிமலரச சும்மா விருநதுவிடச
சொருபபரி பூரணமாஞ் சுமமேலோ சும்முலககாய்.
வாயுணாவு மாண்டிடத்தே வாயிலா மட்குடதநிற
றேயமென நிறைநததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
ஊமைமொழி கொடுபிரம மோதவுணா வுற்றபடி
தூய்மறையின முடிவுரைககுஞ் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.
தறபதததின றனிலேமை தானறிய வோதுதலாற
சொறபதததில வாராகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
அலலேயுங் குழன்மாயை யவள்பயநத வகிலமவெறுஞ
சொல்லேயாய் விட்டதுகாண சுமமேலோ சுமமுலககாய்.
அலேந்துவரு முளவிகறப மழிநதுவிடப பிறவிபெலாங
தொலேநதபடி கண்டாயே சுமமேலோ சும்முலககாய்.
இன்னதென மறைமுடிக்கு மியலாத விபபரிசைச
சொனனபடி கண்டாயோ சுமமேலோ சுமமுலககாய்

சொல்லாத மறைமுடிவைச் சொல்லாமற் சொன்னதனைச்
சொல்லாட் விருகுணமேடா சும்மேமேலா சும்முலககாய
சாததிரமென் செபங்மகருத தர்ககமய லறுததபிரான்
ஞேததிரமே வேண்டுவது சும்மேமேலா சும்முலககாய்.

கூழ்வாரப்பு.

நினைத்துமறந திசசகத்தை யெல்லாநே ரேயொறுத்துப் [ரே
பாராண்ட, மனததை யறுததுமறு மாறறந தின்றுகொள்ள வாரீ
போக்கும் வரவு மறுத்தகழல் போறறிப் போதக கூழுண்டு
வாகரு மனனு மறந்திட்டதமே வாளா விருகக வாரீரே.
ஆகதை யறுததுக் காணககை ளறுததுச சிவ பரமறுத்து
வாகதை யறுத்தா னந்தககூ ழுண்ண வாரீர வாரீரே.

இல்ல றந்துற வென்றிலே வேண்டினர்
யாவ ரேனும் வருகென் றிடுவதே
நலல றமமென யாவாக்கு நலகினா
னாதா வெல்களாக கூழுண்ண நலகியே.

குணலவாழ்த்து.

மரண பவங்கண் மடிந்திடவே
வடிவு புனைநது வருமபெருமான்
சரண நிகழ்நதமை பாடீரே
சந்தத மபயதம் பாடீரே

பவமாயம வேரறப பாரததிறைவன்
பந்ததிலும பணடை நாமொழிந்து
சிவமா யிருநதமை பாடீரே
சிவபிர காசனைப பாடீரே.

புததிககு மெட்டாரி தாயபொருள
புவனியில வந்தைம புனைகனினற
திததிககு மாறினைப பாடீரே
தேசிக ராசனைப பாடீரே.

ஊன நடங்கண்டு முன்னநமமை
யோருரு வாயவந் தானந்த...
ஞான நடநதனைப பாடீரே
நடராச னறனைப பாடீரே.

மங்கலவாழ்த்து.

புரியும் விழிதந்த கழல் வாழியே
புறமக மிருந்த பொருள் வாழியே
துரியமு மிறந்த சுடர் வாழியே
சொலவற விருந்த சுகம வாழியே.

பேத மபேத மறுததவன் வாழியே
பேதமை தீர வளாததவன வாழியே
போத மபோத மறுததவன் வாழியே
பூரண போத சமுததிரம வாழியே.

துறநதவர் கைப்பட் டிருநதவன் வாழியே
தொடர்ந்து பிடித்துப் புரந்தவன் வாழியே
யிறநத வுளத்திற திகழ்நதவன் வாழியே
யிரஙகி யெனககுத தருஙகழல வாழியே.

மறந்து நினைக்கப் படாதவன் வாழியே
மயங்கு மனத்தர்க் கிலாதவன் வாழியே
பிறந்து மரிககப் படாதவன் வாழியே
பெருஙகரு ணைக்கறப காடவி வாழியே.

உருவருவொ டொளிதிலது மொழியில்பரன் வாழியே
யுளபொருளை யுணரிலவை யுதறுமவன் வாழியே
கருவழியை யழியவரு கரசரணன வாழியே
கழலும்விழி கருணையுட னருள்சொருபன் வாழியே.

தொழுமவா ரவிவாங்கி யவங்கணன் வாழியே
சுகமக மானசாநதி நெஞ்சினன் வாழியே
யெழுபவ நாசமாகுசொல லொனறினன் வாழியே
யிமையவர் மூவர்தாந தொழுமபிரான வாழியே.

அலைவ மென்றங் கலையிறு தாககப் பாசமோசகன் வாழியே, யதுநீ யென்றங் கருமறை யுசசததி னேது மோாபொருள் வாழியே, சொலவர வென்றுந தொடர்வரு சறசிற சுகாதி காரணன வாழியே, சொருபா னநதன் கலையுணை ததுவப பிரகாச மாமுனி வாழியே.

அமிர்தசாரம்.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கவியாயென்
னெந்தச சமயத் தெவராயென் - சிந்தைத்
துறவிதருஞ் சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற
பிறவிதருஞ சொலலே பிற.

இமமை மறுமை நிலையன் றெனவிடுக
செமமை நெறிநடக்க சித்தந் - தமைமீட்க
தமமை யுணாந்தோா தலைபபடுக தத்துவததின்
மெய்மமை யறிக விரைந்து.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றுந்நூ
மறிவுநா லாய்த லரிதே - யதினுந்
துறவுடைய ஞாத லரிதே யதின்மெய்
யறிவுடைய ஞாத லரிது.

அறிவுள்ள தல்லதில தென்றறிவான் ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவ - னறிவ
னறிவறி யாமை யறவிருநத வண்ணல்
மறையோது வான்பொரு டான்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருளளம பிறிதே - திருந்து
மனத்தின்வே றேபதியு மைநதனுமம மாதின்
றனத்தின்வே றல்லவே தான்.

தீதென நன்றெனச சிந்திபப ரோதெளிந்தோர்க்
கோதன மன்றே வுலகெலாம - பாதவத்திற்
றீதாத னன்றுதல் சிந்தித் திடச்சாத
வேதாவிற் குண்டோ விதி.

விண்ணே பெரிது மிகவீசன் கைவழியா
மண்ணே யதுபெறற மாமாயை - யெண்ணிற
சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவனிற் பெரியா ரவர்.

எங்கே வெளிப்படுக வென்று னெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே - யெங்கும்

பரமனவ னேவல்செயப் பார்த்திருக்கும யார்தான்
றரமவ னேவ றனகரு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்ட தயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டான் - சிவமென்றும
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணாரக் கண்டு.

எழின்ஞானி யையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டழலா ரனுமதித்தார் நால்வா - கழலுதன்
மேதக வெனறவரை விட்டகலா தாரபஞ்ச
பாதக ரென்னப படும.

யோகத்தி னுண்மை யுணாவினறி யூண்பொருட்டா
லேகத்தி னின்றே மெனவியம்பி - மோக
மனத்தவல மாறுாத வல்வேடா தமமை
நினைத்தவருங காணார் நெறி.

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகத்தி னுமபரா - முத்தன்
றிருக்கோயில் கொண்டவிட்ட தேவா லயமென்
றிருக்கோது கினற விடம.

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுரர்
மானிடநீர் வாழ்பறவை மாகிருமி - ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபரமென் றேழாய் வருமபவநா
றெண்பத்தி னன்கா யிரம்.

ஊர்வ பதினொன்று மொன்பானு மானுடவர்
நீரபறவை நாறகாலி நேர்பத்தாஞ் - சீர்திகழு
மூவாறுந தாபரங்கண் முபபத்து முமமையோ
ராவா ரொருபதா றும்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற றட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாறொக்கும் - யோனிகளெண்
பத்துநான் காயிர நூறுகப படைத்தவறறு
ணித்தனுர் நின்ற நிலை.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும
வானுதி பூதமிறு மாயையினி - னுறு

வொழிந்தமா மாயவிரு ளுள்ளொளியா யும்ப
ரொழுந்தஞா னத்தா லிறும.

பிண்ட வுருவிற் பிறத்தலாற் கர்ப்பத்திற்
பிண்ட வுருவா யிருத்தலா னுணூரும
பிண்ட மிடவேண் டுதலா னுடறபிண்டம
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும

திடம்படு சீலந திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசி ரெல்லாம பசுமட்
குடம்படு நீரபோற குடுமபியைக கைவிட்
டுடம்பொடு கூட வுகும.

சிநதா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா
மைமநதானு மீடழிவ ரல்லரோ - வைந்திரொரு
வேட்கை யசுண மிபமவிட்டின் மீன்வண்டு
கேட்கைமுத லோரொனறிற கேடு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினுல் யாவரையு
மொன்னல ராகரு முயிரிறுக்கு - மனனு
மனத்தைவே ருய்மயகரு மாநடுக்கரு செய்யுந
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

மடமபடு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற் - றடங்கத்
துறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே தூஞசிப்
பிறவா நெறியைப பெற.

ககனமு மான்மாவுங் காரணனு மிலலை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார - பிறவி
வகைவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல
சுகதன்றன் முத்திக துணிவு.

கரணமே யான்மாக் கணபஙகி நிததப்
புரணமா மீசன்வான் பொய்மெய - மரணமே
வீடென்று ளுத்திகரின் வேறுவிப புத்தனெனு
மூடன்றன் சொன்ன மொழி.

உருவரு வுண்டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியலப தானளவே போத - மருகர்க்

குறுவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக குணம

வெளியிற பறந்துபோய் வீடெனக்குப் பெறறுய்
குளிரவெம்மை கண்டாயோ கூட - வுளதிலலே
யொன்று பலவெனரு யூனளவென் றுயுணர்வை
யென்றுமதி கண்டா ரியாா.

இறந்தார் பிறவா ரிலதுரவா னீச
னறம்பாவ மாயிழையாா கூடல - சிறநத
கலனா சுவாகக நரகம பிரித
லுலகா யதன்ற னுணாவு.

சடவுடரு னன்மைசாக காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாடடுங கண்ணுங கருமம
முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவதே காடடு மளறு.

நரகுசுவாக கந்நீஙகு நன்ருங் கருமங
தருமிறை தானன்றி யிலலைப - பிரமமொலி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணமபோல
வீடென்றுன் மீமாஞச கன.

சிததுச சடமாகை யோமுததி செய்வினைகள்
சுத்தச சடமீய வறறேறு சுகதுககம
புத்தி குணமாயிற பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சத்தம பிரமமோ தான்.

அணங்குற்ற வான்மா வநேகம வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற - பிணம்போலகை
மெய்யா மிறைவனேயும வீடுகடுக கேதுவா
நையா யிகநா னலம.

செயாது வினைசடமாய்ச சென்மத்தைச செய்யிற்
றயாவிலனு மவ்வீசன் றுனும - வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுககம்
பிணமாகை யோவீடு பேறு.

முத்தியி னிர்க்குணனுய் முனனங குணகுணியாய்ப்
பத்தியினன் முததியுறும் பாவனையாற் - சுத்தச

சடர்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கடனென்றான் வைசேடி கன்.

ஆவ சடங்க ளனுன்மாவே யாமனமபோ
லோவு மவத்தையுறு முன்னுணர்விற - பாவனையாற்
கூடுமோ வீடு குணமபோய்க குணியுண்டோ
சூடுபோய்த் தியுண்டோ சொல.

பகுதிபுமான் மெய்பபகுதிப பாலே விகுதி
சகலந தனதெனகை பந்தமாம - விகுதியாம்
யாதும பகுதி யுடையதெனக கிலலையெனும
வேதனஞ சாஙகியன்றன் வீடு.

முனனரே யுண்டேற பகுதிதான் முநதியிலே
பினனுஞ் சடமாம பகுதி பெறகூடா
தன்னாலே வீடெய்து மாகினீ சறகுருவைக
கொன்னே விருமபியதென கூறு.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ
சடமா மியல்பு சமமா - முடன்வியாபம
பணடுளவை மூன்றும பசுபாசம போயிறைபைக
கண்டுறைதல் சைவன கதி.

ஈசனது தோறறமே தெல்லாம வியாபிததாற
பாச மிலாதான பதியெனனிற - பாசமெனில
விண்டிடா தாமபதியான மெயபகாரணம வேறுண்டாங
கண்டிடா நினற கதிககு.

பாசமாம் பநதம் பசுபெதநன் முததனு
மீச னநாதி யிலாஞான - பூசையா
லமமோக மாறறி யவரோனறல் வீடென்றான்
சமமேளி தசசைவன் றான்.

பெத்த மநாதி கெடுமாயின் பின்கெடுமே
முத்தியும பாசநதான் முன்னுள தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனற் றழலுண்டோ
யுத்தி யிலதிரண் டொனறாகா தொன்றுகெடின
முததி கெடலோ மொழி.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரளை செய்யுஞ
சகலாத் துமாக்க ளாயா மலங்க

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

ளுகமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
பகர்கின்றான் பாசு பதன்.

சகம தணுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்றோ - வகயில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போககி
னிரியு மிருளா விருள்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக ளெவ்வுருவும
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறபபதெலா - முண்ணறவே
புத்தியு முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சத்தியி லாதவெலாந தான்.

மேதினி யொன்றை விளக்குமோ வித்தின்றி
மாது தருகுவ மையற் பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலைநீ புத்திக்கு முத்திக்குஞ்
சாதன மானதோ சாற்று.

ஏகமாம் பைரவமெண் டத்துவமா யெண்கலையா
யாகிய ஞாலந்த ஞர்ச்சனையாற - போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா ஞல்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணறவால் வீடு.

ஏகத் துவங்கெடுமே யெட்டாஞன் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்ல தாயழியும - போகமுனக
குள்ளதோ வன்றோ தருவா ருறுகருததோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி.

வேணியென் பக்கு முதறரித்து மெய்விரதந்
தாணு வுரைப்படியிற் றப்பாமற - பேணிப
புரைதங்கா தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன் வீடு.

தவவேடங் கொண்டவுட ருனழிந்தாற் போமே
யுவையோநின் றீடேற்று முன்னைச - சிவலோக
மெங்குமெனக் காணதே யோரிடத்தே யேறிஞர்
சங்கையில் வீழ்வதற்குத் தான்.

அணுதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனுதுருவைத் தானே பகுத்துத் - தனுலொழியப

பேறிழ வில்லை பெறுவா னு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை வீடு.

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றானொழிகிற் - றானேதன்
கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முனசிவமபோய்
வெண்ணெய்க் கழுமோ விளம்பு.

நாராய ணாதிதிரு நாமந தரித்தலா
லாரா தனையா லடிமையெனப் - பேராழி
கோயிற் பொறியால்வை குந்த பதந்தந்தை
தாயிற றருஞ்சீ தரன்.

மண்ணா விடுநாமம வாளெரியா லிட்டகுறி
புண்ணா முடமபொழிந்தாற் போகாதோ - விண்ணாட்டின்
வைகுநத மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ வீடு.

அவிகார மேபிரம மாயையினா லாகி
யிவிகார மெல்லா மிறககும - பவமான
வூனதும்பொய் ஞான முதிததுமபொய் யஞ்ஞானம
போனதுமபொய் மறறுமெலாம் பொய்.

அவிகாரத தனமை யவிகாரங் காணி
னவிகாரந் தானல்ல வாகு - மவிகார
மாயை யறியி னவிகார மாயையய
வீயுமதாரறிவார் வேறு.

தோற்ற நிலையுறுதி செய்தலாற் றொல்லுலகி
னேற்ற விருளெல்லா மிரித்தலாற் - போற்றவருஞ
சங்கரன்மா னன்முகனாய்த் தற்பரனாய் நிறகின்றான்
வெஙகதிரோ னல்லதிலை வேறு.

ஈசன் முனிய வெயிறு விழவீழ்ந்தான்
மாசுண வாயின் மறைப்புற்றான - றேசினா
லுற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னொருருவன்
றற்பரனா வல்லனோ தான்.

போதல் வருதலுளன் பூரணனு மல்லனிவன்
பாதிரா டோன்றான பகலவனறன் - சோதியா

யிந்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சநதிரனு லென்செயலாந தான.

தனுகம் வினையே தரில்வினைதான் செய்ய
முனுக முளதாய் முடியு - மனுதியெனி
லெனுனான்று முத்தி யிலதாகு மிவ்வூழிற்
கனுனான மாகு மடி.

மநதிர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வார்த்தை
யநதர வானின குணன துவே - வநது
பலியா தருளகுருவைப பாவியா னுகில
வலிதா னவனறன வலி.

மருநதா னொருவரிம மாநீ ருலகத்
திருநதா ரெனககண்ட தில்லை - வருந துவதேன
யாாக்கு மிழிவு விளைபபதாம் யாககையெனு
நீர்க்குமிழி பூண்கட்டி நீ.

ஆதிபே தநதா னிலாமை யறிநதவர்கள்
சாதிபே தனுசிறிதுனு சாறறுவரோ - சாதிகுல
நல்லார் தொழுததகக ஞான முடையவரே
யல்லா ரிழிகுலததா ராம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுககுப
புறன்சாரு நீராலே போமே - திறன்சாரா
வோடுநதீர்த் தநதா னுடறகே யுளமவிளஙக
வாடுந் தீரததநதா னறிவு.

சலமுழுகி நீரதேடிப் பூத்தேடிச சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிற்பா - புலமிலவ
ருள்ளததே நின்ற வுலப்பில்பர மானநத
வெள்ளத்தே நினறு விடாய்தது.

இந்நெறி யிநநெறியென் றெம்மாாகக மும்பகாக
வந்நெறி யெல்லா மறிநதவறி - வெநநெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தவா வீட்டி னெறி.

ஓது முறையின் பொருளுணாந துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவாரு - லோது

மொருகோடி நூறு யிரத்தானு முண்மை
யருகூடு போகா ரவர்.

அறியப படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக கடவ வறிவை - யறிய
விருபபுற றிடுவான் விறகதனைக் கொணடு
நெருபபுச சுடுவா னிகா.

தர்க்கநெறி யெனறககாற் றமப மிகப்பெருக்கு
துகக மிகபபெருகுந தோற்றக்காற் - றாகக
நிலைபெறுவ தொனறலல நெஞ்சுகனறக கத்துந
தலைபறியே யெய்துபயன் றூன்.

உரைத்த துரையா துரைக்குஞ் சமயம
பரத்தை யறிவுறற பானமை - மரத்தி
னவயவத்தி ஞெரொன றறிநதார் மரமா
வவயத்தைக கொண்டவா றும.

கருததுகட் கீடாயக் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென றெனறுணர வொடடா - புரிததின
கிலதுள தென்னு முளதில தென்னுங
கலதியர்க டஞ்சமயக கதது.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவாககு - மெய்தெளிநதா
லெம்மாாக்கத் தோடு மிகலற றிருககுமதே
சன்மாாகக மாகுநெறி தான்.

இயமநிய மாதனம வாயு விசையங்
கமையுறு பிரத்தியா கார - மமைவுறு
தாரணை தகக தியானஞ சமாதியென
வேரணியும யோகஙக ளெட்டு.

ஏம முறுமியம மீரைந திவைதமமிற்
றாய்மை யருளுண் சுருங்கற பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளாவிப்ப மாற்றுவ
காமங் கள்வு கொலை.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
தீமையி லாதவெனச செப்புவாக - மேய்மையிக

வோதும் பரமா முலப்பிலா வொன்றென்பர்
வேத முடிவுணர்ந்தோா மெய்.

மம்மர்செய் யாமை வதையாமை யெவ்வுயிர்க்கும்
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை - தமமை
யெறிபடை கானீ ரெரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால்.

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள வென்ப ரறிஞா - மதமோதிற்
றனை தல்லாத வுடமைபைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று.

அரிவையர் தம்மை யணுகாமை யாகும
பிரம சரிய மதினும பெறுதற்
கரிய பிரமதசொன் றுணர் பிரம
சரிய முடையவரே தான்.

தாயோடு தந்தைமகத் தாரநதான் சத்துருவாந்
தீயவனு நேரொககக் காணுமது செவ்வையாந்
தூய நிலைமை சுருதி நெறிதணிவு
தாயார்போன் றன்பு தயா.

மிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம வென்றுவிட வேண்டி
லிகல்செய்யா தென்றும் பொறுகக - விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
ஞபத்தை யெல்லா மறும்.

அற்புத யோகிக் கனுகூல மானவூ
ணற்பவூ ணவ தெனவறிக வாடுகின்ற
பொறபுறு நீரில் புறநதூய்மை யுட்டூய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விரதஞ் சித்தாநதக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம.

தவமென்பா லூண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவனுன் பிறவியெனக் கெய்திற் றெத்தாலே

வேதாந்த மதசிந்தாமணி.

சிவமான முத்தித் திறனேதென் றோர்தல்
புவமாறப் பண்ணுந் தவம்.

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
ணூடு முதலா நவில்கின்ற வெப்பதமும்
வீடிப் பரமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்சசிசந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதாததோ
டத்தல் பயன்கருதா தீகையாங் - காததிரததால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச
சிந்தித்தல் பூசை செயல்.

பிரமந்தா னுப்த்தெளியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்குஞ் சிந்தாந்தக் கேளவி
புரையில்புரா ணக்கேள்வி பொய்யிலா மாநா
சரதவே ளாளாக்கு மாம்.

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச
சந்த மதிதெய்வ தான்கொண்டு - முநதி
யுரைவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன றோரா
பிரமாம் பயனுண் டிவை.

வெறுதே யரிதெனினு மேன்மேல் விருபப
மறுதே யிதுவே யறம்பொரு ளின்ப
மிறுதான வீடு மெனக்குரவ னேவன்
மறுதுசெயன் மாவிரத மாம்.

ஆசின் மறைநெறியி னுதரவு தான்மதியா
றேச வழக்கிற் சிறந்த மறைநெறியி
லாசிது வென்னுங கருமத் தருவருத்துக
கூசுத னுணமெனக் கொள்.

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
வெவ்வா தனத்தே யிருநதவர்கருய - கைவந்து
வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது.

வாங்கிப் பதினாறு மாதநிரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற பாதி தனைவிடக் கால்வலத்தால

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வாங்கி லிடத்தி லிடத்தேல் வலத்தில்விட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிவே றாகப்
பிரித்துணர்வைக் காண்டலும பின்ன வுபாதி
கரைத்துப் பருகுவெறுங் கண்ணுக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப பேசு.

ஆய வுடமபனைத்து மைமபூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைதத்தம் மாபூத மாயை
பாத்திலே வைத்தப பரமேதா னாகத
தரிததலே தாரணை தான்.

பொருளின்மை கண்டால் புலத்தியான முள்ள
பொருணினைதல புத்தித் தியானம - பொருளறிநத
போத மறிதல்போ தத்தியானம போதமே
யாதல் பரதியான மாம.

காய முதலையா காயா தியிலழிதது
மாய விருளினவை மாள்விதது - மாயை
யொருகசித்தன் றுற்று னுளபரத்தோ டொனறு
யிருக்கை சமாதி யியலபு.

நல்ல வியோகெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனச
செலவ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க - கல்ல
விரும்பின் சுவர்கரும்பின் கோலா லிடந்து
விருமபித தவிடெடுபபார் வேறு.

வெய்நத தோல் சோரிதசை வெள்ளென்பு மச்சைசிரை
சேர்ந்த திரடே தேகமா - மெய்நத
வகநாற் கரணமீ ரைம்புலனை வாயு
பகாசூக்கம் பத்தொன் பது.

அன்னம் பிராணன் மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையைந்தும் - பன்னுங்
கிரமத்தா லொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங் கேடில்
பிரமத்தா லாகுமிலே பேறு.

பந்திக்கு மாமா சயம்பக் குவாசய
மந்த மலமூவாமீ ராசயங்கண் - மைமந்த

ருறைதரு கர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க ளோர்ந்து.

ஈரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழுனை
வாருணை நாப் பூடா வைரிய லம்புடைகாந்
தாரிபை சுனிசங் கினியத் திசிகுவை
கூறு புகழிக் குகூ.

பிராண னபான னுதானன் வியான
னாவிசயன் றேவதத்த னுமை - கிருகரனே
பெயர்ந்தரி யாமி முகயன் பிரபஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி.

மூலாதிட் டான மணிபூ ரகம்விசுத்தி
யேனு மனாகத மாஞ்ஞை யிருமூன்றின்
மேலாதா ரத்துமதி வெய்யோன் விசுத்தியிற்றீ
மூலாதாரத் துறைய மூண்டு.

உன்ன வருங்காமங் கோப முலோபமுடன்
மன்னுறு மோகமத மாசசரியந்
தன்னை மிகமதிக்குந் தம்பம் பொறாமையெனு
மின்னல் விகாரங்க ளெட்டு.

ஒன்றிற் பிறத்த லுளதாத லோங்கிவளர்
வன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல் - பொன்றல்
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமாந் தனக்கில்லை காண்.

வீடுபெற் றில்லை பிறிதொன்றி னுற்றன்னை
வீடுபெற் றில்லை பிறிதொன்றைத் தன்னாலும்
வீடுபெற் றில்லைதன் னுற்றன்னை யிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு.

அன்னபா னங்கள் பிராண னதேயாகு
மன்னு மகிழ்வு மடிவு மனத்தன
வின்னலா மூத்த லிறத்த லியாக்கைய
ஞன்னுக்கு நாடி லிலது.

மயலுடல் வாக்கு மனனென்று மாந்தர்
துயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் துய்க்கச்

வேதாந்த மரநசிந்தாமணி.

செயலுரை சிந்தனை தீமையு நன்று
முயல்வன காரக மூன்று.

உருவுணர வொண்ணா வகையுணரவை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை - கருமங்கண்
மூக்குந தவிடு முமியு மிவையாக்கை
யாக்கும பவவிதத்துக காம்.

சுத்தமாஞ் சாத்திகமுந் தூய்மை யிருமதமு
மத்திம ராசதமு மாநதர்கரு - நித்த
மறிவறி யாமை யவற்றின் புணர்சசி
குறியுடைய மூன்று குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம
போத மவையின்மை போரிற் புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பழிததல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக குணணா மதி.

அறிவுடைமை யைநதடக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொலவண்மை நீரமை - பெறவரிய
வத்து விதஞானத தாதாவா மாண்மையிவை
பித்தகுண ணாவதெனப பேசு.

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை - பொறையோர்
நிபமின் றியவீகை நெஞ்சத துவகை
கபமொன் றியகுணணாக் காண்.

ஆதிபௌ திகமாதி தெய்விக மான்மிகமென்
றோது துயர்மூன்றி னுட்க - வருமிடியின்
வாத மழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பௌதிக மாகும் படர்.

வாயு முதனோவு மானிடர் மாப்பறவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங் - காயத்தின்
மானஞ் சினமவா மாச்சரிய மாதிமனத்
தானதுய ராதியான் மா.

இடனில் கருப்புகுத லீங்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த னரைத்தன் - மடமை

வேதாந்த மந்திரசிந்தாமணி.

நினைவறச் சாத னிரயம் புகுத
லனையவை தெய்வீக மாம்.

மகப்பற்ற தாகும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா - முகபபுற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் றிவ்வே டனைமூன்று
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும.

காணுமது நேரே நனவா நிலைபேறு
காணுமற் காணு மதுகனவா மொன்றையுங்
காணு தொழிகை சுழுத்தியாங் காணுமை
காணுங்கட் கில்லை யவை.

ஐய மனனு மபிமான மாங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ் - செய்ய
வருசிந் தனைசித்த மாகு மவைமே
யொருநான்கா முட்கரண மொன்று.

காசினிநீர் தீகால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
றோசைமா பூத முறுகுணங்கண் - மாசில்
செவிமெய்கண் வாய்மூக்குச் செப்பியநுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

ஓதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுறை
யீத னடைபோக் குதலின்ப - நீதிவாய்
கையொடு கால்பா யுருபத்தங் கன்மங்கள்
செய்யும் புலனுகச் செப்பு.

பூதநிறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குரைக்கி - னீதி
சதுர மதிபாதி மூன்றுறு கோண
மதியமாம் வட்டமிவை யாம்.

புத்தி கருமப் புலன்பத் ததின்விடயஞ்
சத்த வசனுதி தான்பத்துச - சித்த
மகமான வன்னுன் கறிவா னொருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்து.

தசைமயிர்தோ லெனபுசிரை தண்ணிணநீர் மூளை
யுதிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

கதிகிடத்தன் மானபயங் காதல் கதநா
ணிதமாம் புறத்திருபத் தைந்து.

விகுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாறு கண்ட புருடனுங் கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா தீதமென்
றியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன் - கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியையைந்
தாறசுத்தஞ் சுத்த மரோ.

பூதமிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்
வாதம் விகார மலநகுணங்க - ளாதார
மேக புருடன்வினை யெஞ்சா வவத்தையென
வாக விவைதொண்ணூற் ருறு.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை - பலவாகக்
கண்ணிலவு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவொன் றல்லவோ தான்.

முத்திற ஞான குணத்தன மூன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திகமா முணர்சகிகனு
மத்திம ராசத மாண்ட சுழுத்திதா
னத்தம மாமதம தாம்.

நனவு முதலவத்தை நால்வகையோ ரொன்றின்
நனவுமுத லாநாலுங் கண்டார் - கனவா
நனவு முதனாலுங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞானகனம்.

நனவி னனவு புலன்வழுக்க மாகு
நனவிற் கனவு நினைவா - நனவின்
மனநினை வின்மை சுழுத்திநினை வின்மை
தனைநா டுதுரியந் தான்.

கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்

கனவிற் சுழுத்திகா ணாமைகாண் பானை
யனுமதித்த லாமற் றது.

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்திச் - சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தித்
துரியமாஞ் சொல்லிறந்த பாழ்.

துரிய நனவா மிதமுணர்ந்த போதந்
துரியக் கனவா மகமுணர்ந்த - போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியத்
துரியம பரமாகச சொல்.

சந்தித் திடமபுருவந் தன்னிலே சாக்கிரமாவ
கந்தரத்தி னிறைகை கனவாஞ் சுழுத்தியா
விந்த மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நாலவிரலி னுலா வது.

நனவிற் பதினாற கரணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருதலற மூன்றுந்
தனதாகை வேறாகை தான்றுரிய மற்று
தெனதியா னற்ற விடம்.

ஒருக்க நனுபபோங் கனுப்போ முளத்தை
தரிகத் தியானத்திற் றற்சுழுத்தி போகு
மரிக்குஞ் சமாதி துரியம தீதம
புரிதது ப பரம்விளங்கப் போம்

சுழுத்தி நனவின்வரிற் றோன்றியிடுஞ் சீவன்
பழிப்பிலதீ தத்திற் பரமன் - விழித்திலனேற்
றீதொருஙக வாண்ட குரவன் றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென.

அதுநீயா னென்னு மப்பதங்கண் மூன்றி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் - பதுசீவ
னா யெனும்பதந்தா னவ்விருவ ரைக்கியமா
மூனா முபாதி யொழித்து.

புகலு மறையவதனை காலம் புவன
மிகலுகுணந் தீயிறைவா செய்கை - தகவே

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

யகார வுகார மகார மதனாற்
சகலமுந் தாரக மாம்.

அஞ்ச வுருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநூ
றெஞ்ச லறநின் றியம்பாமற் றுனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றன்வேறன் றென்னுமதே
துஞ்ச லொழிக்குந் துணை.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை - புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் காரணமெலா
மீசன் றிருவஞ் செழுத்து.

நாராய ணாய நமவென் பொருள்சீவ
னோரா றிறையேக மென்றறிகை - போவேறு
காரண காரிய காயத்தா னொன்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

ஊக்கி யறுதியிட வொண்ணா வொருதன்னைப்
போக்கி யிலாத பொருடா னருளாலே
பாக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதில்லை
வாக்கியத் தாற்காணு மாறு.

அறிவா னறிவனென வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர் - பிறியாச
சுபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபாதிகளா னல்லதுரு வொன்று.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மதிய தவையறிந்த மாத்திரமே சீவ
னிதன பவங்க டமக்கில்லை நித்த
னதனை யறிவா னவன்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசனா
யெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா - யெப்பொருடா
னல்லா திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்லா மறிவா னிறை.

உபாதி யொழிந்தா லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசுபா ராய்நின்ற கோறற - வுபாதி

கடாகாய மாகாயம் வேறாகக் காண்கை
யடாகா ணறிவென்றே யாம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொண் ணாது - மறியாமைக்
கேது வறியி லறிவா லிருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
பேதக் கடாதிப் பிறழ்வுகளிற் - பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப படுங்கனவு
நித்திரையைப் பாரங் நிலே.

அயலாக மெய்போ லநந்தபே தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத் - துயில்போனா
லெண்படு மிவ்வுலக முண்டாமா றெங்ஙனே
கண்படைபோ யுண்டோ கனா.

வன்னி யிருக்கமரம் வன்மிகையூ ஞானதே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேலித தன்மையா - னுன்னுன
தன்னிகழ்ந்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால
வன்னிகண்டா லுண்டோ மரம்.

யோகாதி மூன்று முணர்வதனுக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுங - தேக
மொழிய வருமுத்தி யொன்றுதற்கு ஞான
விழியை யலதில்லை வேறு.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக் கரண
வறிவான வெல்லா மடங்கி - யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும் பொருளென்
றறியா தறிவ தறிவு.

அலையிலே சன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு - மலையா
தருமறை நூலே யறியுஞா னத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யயிர்தாக்கி - முன்புற்ற

வேதாந்த மநநசிந்தமணி.

சிற்சட மெல்லாஞ் சிவமாக நோக்கல்சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப பொருளதனு னெய்திபிடு - மேக
மதுவா மிதுவன் றெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த வெல்லா
முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ - வுணராமை
கூடவெங் தேருத துண்டோ குழைநதமாங
காடுவெங் தீபபட்டக் கால்.

யோகத்தா லேகத்தைக கூடா திடையினுயிர்
போகிற்றுன் பொல்லா வுலகிற புகாநல்ல
யாகத்தா னெய்து பயனெல்லா மெய்திபபின்
யோகத்தான் முததி யுறும.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகா
திந்த வுடனிற்ப தென்னென்னி - னுந்துங்
குசவன்கை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட.

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாநதி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி - குருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெறற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன்.

சிறையா முடன்முதல் சித்தமீ றாக
விறையோனே யானல்லே னென்று - மறைநீ
யதுவானு யென்ற தெதுவானே னென்று
விதுநீகா ணென்பா னிறை.

உள்ளந் தனினின் றெளித்தான் பான்குரவன்
கள்ளந் தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினுன் - வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு.

துயிற்புணர்ப்பாற் கர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

டெருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுங்
குருத்துவமு ரோகக் கொள்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செங்
தீயி னடுவுற்றான் சித்தஞ் - சினவரவின்
வாயுறுமண் டூகத்தி னெஞ்சம் வரியுழுவை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

தம்பாற் றவந்தூய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்ப னடிபேணா ருள்ளபொரு - ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போக நினைவா
ரருள்செய்ய லாகா தவர்.

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே - சுத்தமாம்
பானீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சீனு
மானீயு நல்ல வமிர்து.

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்சேர் மெழுகி னழிவெய்த யாக்கை
யெழில்சேர் குருபரன்ற னேவலை செய்க
நிழல்போல முன்பினு நின்று

சநதனங் தாம்பூலங் தாரா தனஞ்சயன
மநதனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள - சிந்தைக்
கரவபி மானங் கழுசகிளிப் பின்ன
குரவன்முன் மேவாது கொள்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் ணாற்கொண்டு பண்டைவினைச் - சங்கையறப்
பூத மலமுழுதும் போத மெனநிகழ்த்தப
பாதமலர் வைத்தான் பரன்.

ஆக்கை முதற்சித்த மீறுக வெபபொருளு
நோக்கு மவன்றன்னை நோக்கா தவைசடமாச
சாக்கியா நின்றவவன் சற்குருவா வந்தபரன்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து.

போக்கு மனனொருககிப போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந நோககததை - நோக்கென்றான்

ரேன்றாத வண்ணம்போய்த் தஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சான்றாகி நின்றேனன் றான்.

வினைப்பய னென்னையினி மேவாவின் ஞாதி
யனைத்து மழிந்து மழியே - னெனக்கின்று
முன்பக்கங் கீழ்மேன் முதலிடையீ றென்றனவு
மென்பக்கற் காணே னியான்.

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனு
னெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா - னெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக காத்துணர்வா யொன்று
யிலகும பரமீசன் யான்.

விரிநதா னுலகறியு மேனேக்கா துள்ளே
புரிநதாற் றனையுணரும் போத - மருநதவா
மாட்சி யுடைய பரமெனவோ மறறிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு.

கரணங்க ளிற்கலந்து காணுமை நின்றான்
கரணங் களையொருக்கிக் கண்டான் - றனைத்தான்
காணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால்.

அறிவென் பதனு லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும் - பிறிதின்றிச்
சொல்லாட வில்லாத் துரியாதி தமபிறகக
வெல்லா மவிழ விரு.

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையில்லை - மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மஃதொழிய
மாய்ந்த விடத்தில்லை மற்று.

அடங்குகை யாலே யதீதமு நின்னை
மடங்கொள் சுழுத்தியை மானுந - திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலவத்தை யாம்.

அதீதம் பொருளென் றலப்பொருளே தென்று
ணதீதம் பொருளா வறிந்த - புதனெருவ

னுண்டாங்கா ணென்றான் றுரைத்தா னுரைத்தனுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண்.

பிறிதற் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த - வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேது மில்லை பிறழ்வு.

அகமிதங்க ளில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யிகபரங்க ளொன்றறிய வில்லை - சகமு
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விறைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம் போதமா
யாது மறிநதவறி வீசனும் - பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளிரா கோக்கண்ணீர்
மல்கிததான் வீழ்ந்தான் மகன்.

பின்ன மறிந்த செயல்போலப பின்னமே
தன்னை யறிநததுவுந் தற்செயலாய் - நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்று னீச
னயன்மா லறியா வவன்.

ஒருக்கவே றில்லா வுணர்வாம் பரமும்
பருகக விடயமெனப பண்ணி - யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்கா ணிருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு.

இலங்க வறித னனவாகு மெங்குங்
கலங்க வறிதல் கனவாம் - புலன்கெட்ட
தெல்லாஞ சுழுத்தியா மிமமூன் றவத்தையினு
மல்லா ததுகா ணறிவு.

உளனு முயிரு முணர்வு முடனிறநது
யானு மிறநது பரனிறந்து கோனே
வடிவோது மாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி.

திரண்ட சமவாய்ந் தீர்பாழிற் சிவ
னிரண்டாம்பா ழிற்றேன்று மீச - னிரண்டும்போய்

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

மூன்றும்பா ழிற்றோன் று மூன்றும் பதப்பொருளாஞ்
சான்றுரு மில்லாத் தனி.

ஆவபா வாபாவந் தீர்நத வகோசரமு
மோவு மவத்தைகளி ளுென்றுக்கிச - சிவபரந
தானற் றிருந்த தனிப்பதங்கா ணீதென் று
மோனத் திருந்தான் முனி.

நோக்கினுன் ருனுய் நிகழ நுனிதமறை
வாக்கினுற் கூறறிய வான்பொருளை - நோக்கிச
செயிர்தீர்ந்தே னென்றெழுநதான் மைநதன சிலையின்
றுயிர்நத மீனதனுக் கொப்பு.

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை
யறிவித்த வாறறிய லாகா - நிறைய
முழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே
யழுத்துமூ மைக்குடதநி னும்.

இருந்த படியே யிருந்தபடி காண
விருந்த படியே யிறைவ - னிருந்தபடி
யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வபபடியை
யெப்படியே யென்றுரைகசே னியான்.

ஊனுனு யூனிற் குயிரானு யுள்ளுணாவு
தானுனுய்ப் போயத் தமரானு - யானுனு
யென்னுனு டொண்ணு விறையானு யாதுமாய்
நின்னுனு யென்னுனுய் நீ.

காண்டகையே யென்கைக் கடனன்றே யில்லெனின்
ஞண்டகைதான் சூடார்க் கயலன்றே - மாண்டேன்
சயம்புவே யென்னினுரை தானுண்டோ வெவ்வா
றியம்புவே னென்றறியே னியான்.

நாரணனு நான்முகனு நாடப் பெறுரின்ன
மாரணமுஞ் சொல்ல வறிகுதிலே - காரணநின்
செம்மா மலர்ப்பாதஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
கைம்மாறு காண்கிலேன் காண்.

ஒல்லை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
வல்ல சொரூபாவென் வஞ்சமனக் - கல்லைத்

திரித்தருள வேண்டியொரு தேசிகனுங் கோலந்
தரித்தருள வேண்டியதே தான்.

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டிற்
றிருவரு ளேயொப்பே மென்றே - வருளாலே
நின்னை யறியானே நீயு மருளாலே
யென்னை யறியே னியான்.

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மனமுருக
விந்தத் திருக்கோலத் தெம்பெருமான் - வந்தெனக்குப்
பொன்னனங் கழலருளிற பூரணபோ தச்சொருப
வின்னம் பிறப்பே யினிது.

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
னென்கை பணியாக வென்வாக்கு - நின்கீர்த்தி
கற்றென்றும் பாடக் கனியமனங் காணிறைவா
மற்றொன்றும் வேண்டேன் வரம்.

அளித்தான் றிருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர் - குளித்தான்
குளித்தானம் பாலென்றுங் கூர்ந்தன்பான மீண்டு
மளித்தா னருட்சே வடி.

சசிவர்ணபோதம்.

அலகை யச்ச மறவக வான்களு
முலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

புணர்ந்த பாவமெ லாம்பரி பூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

வேறு.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற வுயர்வீ டிவன்சொல் வழிசெய், தொழிலாளா சேர்கை யதுகேளு முன்னை யிதிகாச மொன்று சொலவே. 1

தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த வவனுற்ற பேறுதனைமுன் [வே.
செந்தாமரைக்கண் முதற்வற்கெம்மண்ண றிருவாய் மலர்ந்ததிது 2
உவமிப்பின்ஞானி விழிபட்டுமுன்னை வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ப வினையேபுரிந்த சசிவர்ண னெய்துகதையே. 3

வேறு.

ஏமம்புகுவா ருளபாதகரா மியாவர்க்குளு மிக்கவனுகுமிவ
னுமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய் நரகம்புகு மாறுநடந்தனனே. 4

மலமேவிய தீவினையின் வலியான் மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்த விவன், குலமேவிய தென்புல வாணர்களுங் கொடிதாய்நர கங் குடியேறினரே. 5

மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்பயன் மேலொரு காலமுறு, திகமேவரு மென்பதனு ளுளரோ யெல்லாமிவனைச்செற வெய்தினவே. 6

தன்புத்திர னேயம் விடாமையினுற் றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந், துன்புறறினி யென்னைகொலோ புதல்வன் றுயர்தீர் வகை யென்றுசுழன்றனனே. 7

ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா லொழிவிக்கு முபாயமுனக்கிலதே, யென்றுணு மறிந்தவ னன்புவிடா திவனைக்கொடுழன்றன னெங்கணுமே. 8

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் டொழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும், பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே பரமாவிழ்த மென்று பகர்ந்தனனே. 9

தானந்த மிலாத தனைத்தருவான் சத்தீச்சுர மென்னு மிடந்தனில்வாழ், மானநதி பாராயண ரென்பவர்நின் மைந்தர்க்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே. 10

முடியாவுப தேசமிதென்றவனு முனிவன்பத மெய்திமொழிந்தனனிக், கொடியானவெரு வாதுகுயிற்றியநோய் கூறற்கரி தாயகொடுந்தொழிலே. 11

ஈங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோ விவனெய்திய தீவினை யென்னவெலாம், நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினு னிகழும்விழி வைத்தன னின்மலனே. 12

கணியாத பவக்கடு வானதிருக் கண்வைத்தலும் விட்டன காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதா விறைதாள் பேணிப்பணி யென்று பெயர்ந்தனனே. 13

இடனேமுத லாக வுவந்திறைேயோ னேவும்பணி செய்திவ னுஞ்சிலநா, ளுடனேயிவ னேதிரு மேனிதனக் குரியானென வுறறன னும்பனேடே. 14

நன்ருய்முனி தாள்வழிபா டதனு ளுனவித மான பிறப்பினை விட், டொன்ருகிய வீடுணை ருத்தமர்கட் குளசாதன நான்கு முதிததனவே. 15

முனிவன்றிரு முன்புள தன்குறைதான் மொழிவான்சில வஞ்சலி குஞ்சியதாய்ப, பணிவநதிரு கண்கள் பதஙகளிலே பல காலவலம வநது பணிநதனனே. 16

அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா னறியாதவர் போல வழுங் கலுறும, பொருளேதென மைநத னடுஙகினனிப பொல்லாத பவப்புண ரிகமெனவே. 17

வெருவுமபிற விக்கடல விததாமுன் வேதாகமகீதை விளம்பு மதைக, குருவுநதன தன்பன் மனத்தளவிற கொளுமாறு தொ குததிது கூறிடுமே. 18

வேறு

மாண பவங்க ளான புனலை யுடையது மதியை விழுங்கு காம வரவு பெரியது, காண வொழுஙக ருத விடய விரைநகர் கணமொ டியஙகு மீன மிகவு முகள்வதே. 19

பெருமித மென்று கூறும பெருமை யுடையது பிணிக ளெ னுங்கெ டாத புலவு கமழ்வது, வருமிட ரின்ப மான திரைகள் பொருவது மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே. 20

அளவி லகந்தை யாமை யபரி மிதமுள தவாவு நிறைநத வாழ மறிய வரியது, களவு நெருங்கு பாரு மலையு முடையது கலக விடங்கண் மேவு கிருமி நெளிவதே. 21

துகளெனு நன்கி லாத நுரைக டருவது † துறவிபி னின்ப மான கரையை விடவகன், மகளிரெ னுநதவாத வலிய சுழியது மறலியு மஞசுகோப வடவை யெரிவதே. 22

† துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது என்றும் பாட முண்டு.

வெருவரு கின்ற போக முதலை யுடையது விஷித மனந்த மான துறையு மறிபவ, ரொருவர் கடந்து போக விரகி லெழுபவ வுதகி விளம்ப யாவ ருலகி லறிஞரே. 23

பொறிவழி சென்று மீளு மவல மதிகொடு பொருசம யங்களாறு மறிய விழுமதி, லறிவழி வொன்றி லாத பொருள தென வுள வதுப வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வரே. 24

புணரி கடநது போக விரகி லெனமொழி பொழுது புலம்பி யாவி புதல்வ னிறுமுன, முணாவெனும வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வ ரென் றுரைபை வழஙகி நாத னுவகை யருளவே. 25

வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுது வருபவமா
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. 26

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசாந்
திரவறிவை யறிபுமவா மொழிவர் தெளிவுறவே. 27

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில கலையு
முபரமம தறவுதவு வுணர்வபர வுணர்வே. 28

ஆகம விதங்களறி வாரபர மறிவார்
யோகமோ டுறங்குமவ ரேபர முணர்ந்தார். 29

புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு ளனைததின்
பிராணனறி யாதுள விடத்திவை பிதற்றே. 30

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளதா
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. 31

நவிலுகலை யறுபத்து நான்கு மறிவாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரமறி யாரே. 32

ஆகவறி வாளரறி வாரிவை யனைதது
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 33

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனும
மெய்பறி விலாதவர்கள் வீடது பெறாரே. 34

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யுமமறிவ தேயறிவு தானே. 35

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே. 36

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு
யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே. 37

வேறு.

எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல் பாய்மா விபங்கண் முகங் கால்கை மெய்யென்ன வென்றாந, தனதா புரைபபான் வகுத்திருந் வூனத தானென் றயர்தலுஞ் சொலத்தக்க தன்றே. 38

தாளாக வூராழி யார்வெனனில வீணு தண்டாக வன்மாாபு தட்டாக மொடடா, நாளா மலாசசென்னி கூநதற கொடித்தேர் நாணுளு மூாவானில் வேறாக நாடே. 39

கடக்குளு சரம்பண்ணி புண்ணின் றொருததன் கைபாத கன்னஙகண் மெய்போ லியககுங், கிடக்குந நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புவ கிடககும் மொருத்தன் னடத்தா விடததே. 40

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடமபா மொருகூறு மனமாகு முண்டற்ற வன்ன, மிருகூறு நீயாகி லொருகூறு நீயா மிழிககும் மலஞ்சேர ரிடபபட்ட துடலே. 41

கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை கிட்டப் பொருதே யிருநதார் முனிநதார், தளரா துறபபொன்று முயிாபோக வனறே தழற்பள்ளி மீதே துயின்றா சகிததே. 42

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிறபாவை கைகா னிமிாக்கும் முடக்கும மிவன்செய்த வெல்லாம், தொழிற்பால வாமறறிவ் வுடலஞ் செய் தொழிலுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே யானுவிவ் வூனுக நானெனன லாமோ, செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே சடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே. 44

நிலமாகும் வர்க்கென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா நெருப்பா மிதிற் சுட்ட வெல்லாமு மநிலஞ், சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ் சடமான வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 45

விழியைப்பு மானென்னில் ரவியாதி யாலே விளங்கின்ற தல் லால் விளங்காமை யாலே, யொழியப படுங்கன்ன முதனான்கு முன்ற ஜுருககண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே. 46

வேறு.

அழலுண்பொருள களிலுண்பவை முககூறதின் முதற்கூறணியெனபு நடுககூறது மசசைககணி யாகு, மெழிலகொண்ட கடைக்கூறது வாககாயெழு மென்றே யியனுன்மறை யாதங்க ளிசைக்கின்றன தாமே. 47

உண்ணுமபுனன் முக்கூறதின் முதறகூறுவர் நீரா முதிரா நடு விறகூறு கடைககூறு பிராண, னெண்ணுமிதி விருகூறவை நீயாயிடி னன்றோ விறுகினற பிராணன்னது நீயாகுவை யிசையே.

பிராணனு மலல தூஞசி லுணாவின்மைய யாலஃ தூணரும் புலன்க ளொழிவாற, பிராணன தென்னின மனனே யொழியாது சேனை நகாருழ வலஞசெய் பொழுதே. 49

காண மொடுங்க வாயு நிகழ்வென்கொ லென்னி லுடல்காவலாகு மலமேதன், மரண மடைநத தென்று தமாகட் டிடாமுன் வனேவாவின் ஞானி கொளுமே. 50

இனமுற வெண்ண வுளள காணநதி லொன்றி தெனலாவிதென்ன தெனலான், மனமுன மன்ன வெனற வதனுனு மல்ல மதியல்ல வநத வகையே. 51

வேறு.

இடரின் புளதாய் நிலையற றறிவற றெண்ணுங்கா ணங்களிலாயெவரு, மடருமபிறவிக் கடியென் றுணரு மகங்காரமு நீயல வெனறறியே. 52

ஐயப படலோா பொருணிச சயமா யறியபபடல யானென தென்றுமதஞ், செய்யபபடல செய்வது சிநதனையாஞ சித்தம் மது வன்றென நீதெளியே. 52

முன்னுக வுடமபது சித்தமதே முடிவாக மொழிநத பொருடடிாடா, னின்னுகில நீயறி யுமபொருளாய் நிகழ்கின்ற தனு லென நின்மலனே. 54

உன்னலறி யபபடு மியாவையுமுன் னுருவன்றென வோதினே யொககுமெனக், கென்னலறி யாதொழி யுமபொருளோ யானுகுவ தென்றென னென்றலுமே. 55

அறியாபபொருள் காரண மாயைகுறித தறியும்பொருள் காரிய மாமுலகிர, நெறியாறறிகழ நான்மறை யநதமெலாம் நீயன் றென வோது நிரநதரமே. 56

அறியும்பொருளன் றறியாப பொருளன் றறிவாகிய நீயெனு மபபொருடான், பொறியின வழிநின் றறியும பொருளோ போ தககண விழிததறி யுமபொருளே. 57

வேதபபொருடா னிதுவே றுசொலும வினையாவையு மன் றொரு வேறுமிலாப, போதபபொரு ளநதமறைககணியாம புனி தபபொரு டதவ மசிபபொருளே. 58

வேறு.

நிமல மாம்பர மதுவெ னுமபொரு ணீயெ னும்பொருள் சிவனே,
யமல மான விரண்ட யிக்கிய மசிப தபபொரு ளாவதே. 59

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலே யாகு மாருயிர பினனிலே
யிருமை யாய விரண்ட யிககிய மெய்து மாறெவ னெனனவே. 60

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவா பேத மன்றுரு வுயிரினின
கபாதி யாமுடல போலிறைக்குள கார ணாதிகள காயமே 61

ாசன் முறறறி வான்வி யாபி யெவைக்கு மேது வியமபுமா
காச கனனிரு பாதி பாவனை கார ணாதிக ளாவதே. 62

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட நீயெ னசசொல் பததநினு
மாதி யாகிய ததப தத்து மசுத்த சுத்த முறைததுமே. 63

ஆக மூன்றிக மேழு நானென றுவமப தததி லசுததமே
சோக மினறிய சாட்சி நானென றுவமப தபபொருள் சுத்தமே.

அகில காரண மாதி நானென றறப தததி லசுத்தமே
சகல காரண சாட்சி நானென றறப தபபொருள் சுததமே. 65

செறிநத காரண காரி யஙகள் சிதைநது மேலுறு சிததா
யறிநத வாதனை தானு மறறதவ் வசிப தபபொரு ளாவதே. 66

அசுதத மாகிய விருப தத்திலு முக்கி யபபொரு ளாவதே
விசுதத மான திலக்கி யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே.

மூரண்ட சிவ பாஙக டமுடன் முககி யபபொரு ளாவதே
யிரண்டில் வேறறு சிற்சொ ரூப மிலககி யபபொரு ளாவதே. 68

னக்கி யப்பா சீவா தங்க ளுடம்பி ரண்டுமி லக்கணு
வாக்கி யப்படி நீக்கி ஞெலொரு வதது வேபா வதுவே. 69

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது முபய மும்மென வுணர்வுளோர்
தேரி லக்கணை திரிவி தநதி லிசைபபா மற்ற தியமபுவாம். 70

மஞ்சு கூபபிடு மென்றல போலவும் வடப கிரதி யுள்ளதே
விஞ்சு கோடம தென்றல போலவும விட்ட லககணை யாவதே 71

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின தெனறு செப்புதல் போலவே
கவலை யனறிவி டாத லககணை யெனறு நீகொள் கருததிலே. 72

மேவும் விட்டு விடாத லககணை மெய்மமை யாதெனி லநதவித்
தேவ தநத னெனுமபொ ருட்படி சிநதை செய்திடு தீரவே. 73

விட்ட லக்கணை தனையும விட்டு விடாத லக்கணை தனையுநீ
விட்டு விடடு விடாத லககணை யான்விளஙகு விளங்கவே. 74

போது மேவிய தேசம விடடொரு புருட னைககொளு மாறுபோ
லோது மீருடல் கண்டு விட்டத னுணமை காண வுணாநதிடே.

வேறு.

பிரியாவுயிா காரிய மாமுடலும் பிரமத்துறு காரண மாமுடலுங்
கரியாகிய வாதனை யுங்கழியக காட்டுமபடி கண்டுகொள் கண்ணு
[றவே.

கரணத்திர ளிறபினு மபபொருளைக் காணககிடை யாதவை
கையறவே, மரணபபடி னுமமது கண்டுகொளும வழியில்லை
யெனும்படி நீமதியே. 77

எநதககர ணங்களு மேவனனு விதிலவாதனை யால்விட
யங்களொடே, வநதககர ணஙகள் பொருநதலகனு வவைமாய்தல்
சுழுத்தி யவத்தையதே. 78

வேறு.

வினவிற் பாரத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுலன் வினைமாறியே
நனவிற் சுழுத்திநிலை வரினப பொருட்டிகழு நலமாகவே. 79

திவிதத தவத்தைகளை யறிவுற்ற வத்துரிய நிலைசீவனே
யிவிதத்தி லப்புருட னனவுறற வத்துரிய நிலையீசனே 80

அகிலக் கரிப்பரம துரியப் பொருடபெரிய மதுவாகையே
புகலுறற தத்வமசி யெனுமுப் பதத்தின்முடி பொருளாவதே. 81
நிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை நிதிகூறவே
யமலப் பொருடபெறுத லருமைத் தெனக்கழறி யடிவீழவே. 82
தமரக் கலைக்களவு தெரிவற்ற தறபொள்க டமையீருவா
னமரர்க் களபபரிய பதநற் புனறகொடுசெய் தபிடேகமே. 83
பவளத்தில் வைத்தவமிா தினினமிசசி லிட்டினிய பரிவோடுமா
தவளப பொடிக்கவச மெனவிட் டுடற்பகைக டலைசாயவே 84

உதகத் துடறபொருளோ டியிரைக்கொ டுசசிமிசை யொரு
போதொடே, பதகத் தலத்தைவிட விருகைத் தலத்தொடிரு
பதமேமவியே. 85

ஒழியப் புலககணுப நிடதப் பொருட்பெரிய வுளஞான
மாம, விழியைக கொடுத்துமொழி யெனமுப் பதபொருளும
வெளியாகவே. 86

நனவைத் துவககிமுடி துரியத்தை முறறவிறை நவினீதியே
மனவாக்க மறறவநு பவமுறற சிறக்கன வலியோதுமே. 87

வேறு.

பூரண மாகவே புறமபுள புலன்களு மந்தக்
கரண மியாவையும் வழஙகிட நனவெனக கண்டேன்.
பூரண மாகிய புறமபுள புலன்கெட வநதக்
காரண மியாவையும வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன். 88
மரண மாகிய தசையிது வெனும்படி மருதி
கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுததியுங் கண்டேன். 89
எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறநதிருண் டிருந்த
துஞச லங்குணர் போதமாந துரியமுங் கண்டேன். 90
துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற றனைததின்
கரிய தாயிருந் திடமபர னனவெனக கண்டேன். 91
புணாநத விசசகத் தொழித்துணர் போதமாந் தனையே
யுணர்நத மற்றது பரன்கன வெனுமபடி யுணர்நதேன். 92
சானறு சாக்கிய மிறநதிடத தானிருநதமையுந
தோன்று ருவிடம பரன்சுழுத் தியதெனத துணிநதேன். 93

மரித்த தென்றுணாந் துரைத்ததும் மரித்திடந் தனிமேல
தெரிதத போதமே தநுபரன் றுரியமாய்த் தெளிநதேன். 94

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்னையாண் டவனே
மறையி னநதநற பதபபொரு ணனவென மதிதமேதன். 95

பண்டை விசசுவ வாதனைப பழுதுபோய் முழுதுங்
கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவநுங கண்டேன். 96

காட்சி யவையுங கண்ணதா யககணுங் கரைநத
மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். 97

அருந்த வாமறை யநதமா மகோசரந தனினீ
யிருநத வாறறி விததவா றெஙஙன மிசைபபேன். 98

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது மதுவாய்த
தம்பி ரானடஞ் செயுமவகை சாறறுமா றறியேன். 99

ஆவி யேயடி யேனசெய்கைம் மாறுனக் கென்னிற்
பாவி யேனது தானுமுன னுடையதாம பண்டே. 100

ஆவல் செய்தென தாககையுள ளளவுநின் னடியாரக
கேவல் செய்வதே யன்றிமற றொன்றுநா னறியேன். 101

இறவி லெபபத முமபெற வேணடிலே னென்றும
பிறவி வேண்டுவ னினறிருப பணிசெயப பெறினே 1(2

வேறு.

என்றுபல கால்விழு மெழுநதொழு மழும்புரியு மென்னை யினியா
னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பினெடு நெஞ்சுருகியே.

எட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ் வுடமபி னுடனே
வீட்டிலுறை வானையினி வீடுபெறு மெனபது விளமபுகிலமே.

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர ரஙநரகு பாழ்படமிகா
விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர் சுராதிபாகண் மேலுலகமே.

தேவரு மனித்தரு மிவன்றொழில் வியந்துரை செயப்படுவதோ
மூவருமவ வணங்கிமுடி யாலவனை தேவல்செய முநதுறுவரே. 106

ஞானியை நான்சுர னெனுதொழிக ஞாலமுய நாத னருளான்
மேனியது கொண்டுதனை நல்கவரு மென்றறையும் வேத முடிவே.

பரமானந்ததீபம்.

அஞ்செழுத்தி னுருவாகி யறிவு மாகி யாதிநடு வீறாகி யனாதி யாகிச், செஞ்சடையிற் கொன்றைமல ரணிந்தோ னாகித் தேனாகிப் பாலாகிச் செகமே ழாகி, மஞ்சுலவுங் குழலுமையோர் பாக னாகி மகிழ்ச்சியுட னெனையாண்ட குருவு மாகி, வஞ்சமறத் தொழுமடியா ருளத்தின் மேவும் வள்ளறனைப் புகழ்ந்தேத்தி வணங்கு வாமே 1

மாலயனா யுருத்திரனாய் மகேச னாகி மன்னுசதா சிவனாகி வானோ ராகிக், காலமொரு மூன்றினுமாய் முனிவோ ராகிக் ககனமுதற் பூதபவு திகமு மாகிச், சீலமுடன் தொழுமடியார்க் கெளியோ னாகித் திரைகடலாய் மறைமுடிவாய்ச் சிறியேற் கன்பாய், மேலுமருட் குருவடிவாய் வந்தாட் கொண்ட மெய்ப்பொருளை யுளத்தில் வைத்துக் கருது வாமே 2

எவ்வுயிரு மெய்ப்பொருளும் படைத்த கோமா னெங்குமொன்றாய் நின்றிலங்குஞ் செம்பொற் சோதி, யிவ்வுலகி லன்புடனே யர்ச்சித் தேத்து மெளியோர்க ளனுதினமுங் கருதிச் செய்த, பவ்வமெலாம் பற்றறுக்குங் கருணை கண்ணன் பார்வதியோர் பாகம்வைத்த வேக நாதன், திவ்வியபொற் றாளிரண்டுங் கருத்தின் னேக்கித் தினந்தினமுந் துதித்திறைஞ்சிப் போற்று வாமே.

எல்லார்க்கும் பரமசிவன் றுணையு மாகி யெவ்வுயிர்க்கு மவனருள் சேர்ந் திருக்கு மன்றே, பொல்லாங்கும் பிறனைக்கெடப் புரிந்தி டாமற் பொறிவழியின் மனம்பொருந்திச் சுழன்றி டாமல், நல்லார்க்கும் பெரியோர்க்கு மெளியோர்கட்கு நாடோறு மிரக்கமுண்டாய் நடப்பா யாகிற், பலலோர்க்கு முயிர்க்குயிரா யிருக்குமெங்கோன் பரிவினொடு கருணையருள் பாலிப் பானே. 4

புலைகளொடு கொலைகளவு கட்கா மத்தைப் புந்திதனிற் கருதாமல் நிற்பா யாகில், மலைமகளோர் பாகனுந்தன் வசமாய் நிற்பான் மாதவமு நிலைக்குமிந்த வழிநில்லார்க்கு, வலைகடலிற் றுரும்புபோல் மனந்துள் ளாடு மறிவுதனக் கானிவரு மதுவல்லாமல் நிலைதவிரு மெழுபிறப்பு நீங்கா தென்றே நீணிலத்தி லருமறைக ளோதும் வாறே. 5

தன்னரசு நாடுவிட்டுக் காடுபோய்ந்து தனிக்கோண்டிப் பசு வாகிப் பாசத் தாலே, பொன்னை மண்ணைப் பெண்ணைநித்தந் தேடி தேடிப்பொய்யுடலுக் கின்பதுன்பம வேண்டி வேண்டி, மின்னையார் சொக்கலைகக் கண் டேக்கித் தூங்கி விருப்பு வெறுப் புற்றழுந்தி விரகால் வெந்தே, தன்னுடைய பதியறியத் திறமில்லாமற் றயங்கினர்க ளெண்ணிறந்த கோடி யாமே. 6

முன்னாளிற் றன்னைமறந் திச்சைக் காளாய் மூலத்தி லாங்கார வடிவாய்த் தோன்றி, யென்னுளுந் திகைப்பூண்டு மிதித்தாற் போல வென்னதென்று மியானென்று மிழிவுற் றேங்கித், தன்னாலே தான்கெட்டால் மன்றுளாடுந் தம்பிரா னென்செய்வா னவன்பொற் றாளைப், பன்னாளும பூசித்தாற் குருவாய்த் தோன்றிப் பக்குவத்திற் றன்னையறி விப்பா னன்றே. 7

என்னதென்று மியானென்றும் விருப்புற் றென்று மென்னுடலம் பருத்ததென்று மிளைத்து தென்றுந், தன்னுடலைத் தானென்று மதிக்கையாலே தன்மாதன்ம மிருவினையுந் துணிவாய்த் தேடிப், பின்னுமுட லெடுப்பதற்கே கர்த்தாவாகிப் பிறவிவிடாய் கொண்டுழன்ற நெஞ்சே கேளாய், நின்னுடலைப் பகுத்தறிந்து வேறாய்க் கண்டு நின்றறிவைத் தானாக நேசிப் பாயே. 8

துவக்குமுத லெழுதாதும் விருந்தித் தோங்கித் தொல்லைவினைக் கீடாகத் தோற்றுங் காயம், கவைக்குதவி யற்றபுழு மேச்சற் கூடாங் கஸ்தியுறு மலமூத்திரக கடமென் றெண்ணித், தவத்துடையோ ருடலதளர்ந்து நழுவா முன்னந் தன்னுடலைப் பகுத்தறிவாற் றள்ளி யேறிப், பவகசுடலைக கடப்ப தன்றிப் பிராந்தா ளாகிப் பவக்கடலிற் படிவர்களோ படிந்தி டாரே. 9

அன்னைதந்தை துணைவர்சுற்றம் பெண்டிர் மக்க ளச்சு மட்டந் தொட்டிமுத்த மாடு மாடு, நன்னிதியங் கன்னலொடு சென்னற்கெல்லா நானெனதென் றலக்கணுற்றுக் கவலைக் காளா, யென்னசன்ம மெடுத்த துததாய் நெஞ்சே கேளாய் யினியேனுஞ் சுருதியுக்தி நெறியூ டொன்றித், தன்னையின்னா னென்றறிந்தே யதுபோ லித்தாற சமசார துககமெல்லாம் வெளியாங் காணே. 10

ஆணவகா மியமாயை மலமோர் மூன்று மடுத்தறிவைக் கெ
டுக்குமதை யடுக்கப் போமோ, சாணளவுக் கேறிவந்தால் முழ
த்துக் கப்பாற் றாழ்த்திவிட்டுத் தனக்காளாய்ப் படுத்திக் கொள்
ளும், வாணிபஞ்செய் தொழிலதுபோற் கருத்தாய் நோக்கி மல
மூன்றும் புசிப்பறவே திறப்பா யாகி, லாணவாதி மலமறும் பர
மானந்த வமுதருந்தி வாழ்ந்துசுகித் திருக்க லாமே. 11

முத்திபெறும் வழியேது யாரு ரென்றன் மூடபவந் தொ
லையும்வகை யாதோ வென்று, பத்தினியுட னந்தகுருவின் சன்
னிதானப் பணிவிடைசெய் தொழுக்க முண்டாய வாசாரிதன்
பா, லுய்த்துணர்ந்து நடுவினீக் கணப்போ தேனு முனதுள்க்க
ண் மாறுமற் பார்த்தா யானுற, சத்தொடுசித் தானந்த வடிவாயெ
ங்குந் தானுகி நின்றபதம் பெறுவ தாமே. 12

தொட்டிடமும் விட்டிடமுஞ் சொல்லிக் காட்டித் தோற்ற
மொடுக்கங் களிரண்டுமே விரித்துக் காட்டிச், சிட்டருடை பகு
வத்தைச் சுற்றிப் பாதத்தே திருவருளைக் கொடுக்க வல்லோ னு
சானுகு, மிட்டதொரு கட்டளைக ளெதிர்சொல்லாம லின்பது
ன்ப மிரண்டினுக்கு மிடங்கொ டாமற், சட்டமுடன் விட்டிட
ரில நிஷ்டை யோகஞ் சாதிக்கு முத்தமாகள் சீட ராமே. 13

சாதனமாஞ் சதுட்டயத்தின் விசாரத் தாலே சந்தேக
முள்ளதெலாந் தவறிப் போகும், பேதமறப் பிரமமொன்றே
நித்தமென்றும் பிரபஞ்ச மநித்தமென்று மறிந்தா யானு, லாத
ரவாய்ப் பரோக்ஷமெனப் படும்வ யாகு மபரோக்ஷ ஞானமெ
ன்ப தியாதோ வென்றாற், காதலுடன் சொல்லாமற் சொல்லிக்
காட்டுங் காரணதே சிகனருளாற் பெறுவ தாமே 14

சொற்பனத்தில் மலடிபிள்ளை பெற்றாப் போலுஞ் சோர
னென்று கட்டையைக்கண் டொளித்தாப் போலுஞ், சற்பமெ
ன்று பழுதையைக்கண் டயர்ந்தாப் போலுஞ் சடத்தை மெய்
யென் றறிவிழந்தோர் பிராந்தா ளாகுஞ், சொற்பனத்தைக் கண் டெழு
ந்துபொய்யென் றறிந்தாப் போலுஞ் சோரனென்றோன் கட்டை
யிதென் றறிந்தாப் போலுஞ், சற்பமென்றோன் பழுதையிதென்
றறிந்தாப் போலுஞ் சடத்தை மிதத்தையென றறிந்தோன் ஞா
னி யாமே 15

மண்ணிடத்திற் றோற்றுகின்ற கடத்தை நீக்கி மண்ணென்று மதித்தறியில் மண்ணே யாமபோற், றன்னிடத்திற் றோற்றுகின்ற குமிழி தனைத் தண்ணென்று மதித்தறியிற் றண்ணீராம் போற், பொன்னிடத்திற் றோன்றுகின்ற வுடைமை தன்னைப் பொன்னென்று மதித்தறியிற் பொன்னே யாமபோற், றன்னிடத்திற் றோன்றுகின்ற சடத்தை நீக்கித் தானென்று மதித்தறிவே சாக்ஷி யாமே. 16

ஒண்ணுகி யொன்றினுக்குள் மூன்றுண் டாகி யொருமூன்றுக் கிருமூன்று யதிலொன றுககுள, விண்ணுகி யொன்றிலொன்று யைந்துண் டாகி விரிந்தவைந்தி லொவவொன்றுக் கவ்வைந் தாகிப், பெண்ணுகி யாணுகி நாணு வாகிப் பிரிந்துலகீ ரேழாகிப்பிரமாண்ட மாகி, மணணுகி மண்ணுடைந்து மாறுமூன்று வந்தவழி யூடொடுங்கி யொனறுங் காணே. 17

ஆவரணம விக்ஷேப மவித்தை மாயை யவைநானகும முக்குணததிற செனிதத தாகு, மாவரணம விக்ஷேப மவித்தைமாயை யவைநானகின காரியஙக ளியாதோ வெண்ணி, லாவரணம் விக்ஷேப மவிதததை மாயை யவைநான்கிற் சிவசீவன் ஜகத்துண் டாகிற், றுவரணம் விக்ஷேப மவிததை மாயை யவைநான்கிற் பெயாசாக்ஷி நீயாங் காணே 18

ஆறுறு தத்துவத்தின் வகையே தென்னி லாக்கையெனுந் தூலமதி விருமூன் றுகு, மீறுறு சூககுமததுக் கிருப தாகு மியல்பான காரணததுக கோரைந் தாகுங், கூறுது பூதமைந்துங் கூடக் கூட்டிக் குலவுசிவ தததுவமென றேது நூலகள், வீறுறு தத்துவங்கள் முப்பத தாறும வேறுகக கண்டறிவே சாக்ஷி யாமே. 19

என்னுடைமை யென்பூமி யென்வெள்ளாமை யென்வீடு யெனவாச லென்றுப்போல, யென்னுடல மென்பிராண னிந்தியத்தோ டென்னுடைய மனமபுத்தி முதலா யுள்ள, துன்னுடைய காரியமா யிருககை யாலே யுனனையின்று னென்றறியா ததுநீ யல்ல, வுன்னுடைய காரியங்க ளனைததும வேறு யுணர்ந்தறியு மூயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 20

செவியுடமபு கண்மூக்கு நாக்குத் தாழ்வாய் சென்னிகமுத் துடென்னஞ் சிறுநீர் தாரை, குவிமுலைமார் பிடைதுடைதோள்

வயிறு கைகால் குண்டிதொப்புள் தசைநரம்போடென்பு ரோம, மிவைமுதற்கொண் டெனனதென்றே தன்ன தாகு வியம்பிலு னக் கனனியமா யிருககை யாலே, யவையனைத்துந தானல்லச் சடமா மென்றே யாய்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 21

அஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, யஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுதற் பிருதிவியின் கூற தாகும், அஸ்தியுடன் மாமிசநதோல் நரம்பு ரோம மைநதினையு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வஸ்தியுடன் மாமிசநதோல் நரம்புரோம மைநதினுக்கு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 22

மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை யுதிரம் விந்து முதலைந்து மன் னியமா யிருக்கை யாலே, மூததிரமவாய் நீர்வோவை யுதிரம் விநது முதலைநதுஞ் சலத்தினுடை கூற தாகும, மூததிரமவாய் நீரவேர்வை யுதிரம் விகது முதலைநது நீயறிவா யதுநீ யலல, மூத் திரம்வாய் நீரவேர்வை யுதிரம விநது முதலைநதுக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 23

பசிதாக நித்திரைமை துனஞ்சோம்ப லைநதும பகுத்தறியி லன்னியமா யிருககை யாலே, பசிதாக நிததிரைமை துனஞ்சா ம்ப லைநதும் பகுததறியி லககினியின கூற தாகும, பசிதாக நித திரைமை துனஞ்சாமப லைநதும பகுததறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பசிதாக நிததிரைமை துனஞ்சாமப லைநதும பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 24

ஓடலிருந் திடலநடததல் படுத்தல் தாண்ட லோரைநது மன்னியமா யிருககை யாலே, யோடலிருந திடலநடததல் படுத் தல் தாண்ட லோரைநது மாருததததின கூற தாகும, மோடலிரு ந திடலநடததல படுததல தாணட லோரைநது நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வோடலிருந திடலநடததல படுததல தாண்ட லோரை ந்துக் குயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 25

இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைந்து மன்னியமா யிருக்கை யாலே, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைநதுங ககனததின கூற தாகு, மிராக மொடு மோகவெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைந்தும் நீயறிவா

யதுநீயல்ல, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவை யைந்துக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 26

தசைநரம்பு துவககுமயி ரென்பு வாய்நீர் தன்னுடுசுக் கி லங்குறுதி சிறுநீர வோவை, பசிதாக மைதுனங்கண் ணுறக்க ஞ் சோம்பல படுத்தலிருந திடல்நடத்த லோடல் தாண்டல், திசைபுக்ழு மிராகமொடு மோகம் வெட்கந துவேஷமச்ச மிவ் வகைக ளிருபத் தைநது, மிசைபெறுமைம் பூதபஞ்சீ காண துால மெனுமுடலுக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 27

தூலவுட நீயல்ல வென்று போனாற் றெந்தசட் பாவவிகா ரங்க ளேது, தூலவுட னீயல்ல வெனறு போனார் றெந்தமா மானுபி மானமேது, தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெ ந்தகுல கோத்திரவன் னுதி யேது, தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெநதாதிக குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 28

தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தோர்ந்தறியி லன்னியமா யி ருக்கை யாலே, தேகாதிப பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர்ந்தறியிற் பூதமைநதின் கூற தாகுந, தேகாதிப பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர் ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யலலத, தேகாதிப பிரபஞ்ச நாம ரூ பந தேர்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 29

அணுத்திரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெங்கு மன்னியமா யிருக்கை யாலே, அணுதகிரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெஙகும் பூதமைநதின் கூற தாகு, மணுத்தி ரண காட்டமுத லணட பிண்ட மகண்டமெங்கும் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, லணுதகிரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்ட மெங்கும் யுயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 30

சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லன்னி யமா யிருக்கை யாலே, சமட்டியாந தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லின்றதுவே பஞ்ச பூதகு, சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சாாநதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சமட்டி யாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சாாநதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 31

பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைந்து மன் னியமா யிருக்கை யாலே, பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா கா

சப் பிரிவைந்துஞ் சூக்கபூ தங்க ளாகும், பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைநது நீயறிவா யதுநீ யல்லப், பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைநதுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 32

ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுதற் சப்தமதின் குணம தாகும், ஞானமுடன் சுரோததிரஞ் சமானன் வாக்கு நானகினையு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான் கினுக்கு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 33

மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதத்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதிததறியிற் பரிசமதின் குணம தாகு, மனது தொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதிததறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதி த்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே 34

புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியில் ரூபமதின் குணம தாகும், புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும புகன்றறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே 35

சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு மன் னியமா யிருக்கை யாலே, சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய் யஞ் செறிநான்கு மிரத்தமதின் குணம தாகும், சித்தமொடு சிங் ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்குக் குயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 36

ஆங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்கு மன் னியமா யிருக்கை யாலே, யாங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்குங் கநதமதின் குணம தாகு, மாங்கார மாக்கிரா ணங் குதம் பிராண னவைநான்கு* நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வாங்

காரமாக்கிராணங் குதம் பிராண னைவாான்குக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 37

சோத்திரஞா னஞ்சமானன் வியானன் வாக்குத் தொக்கு மனம் புத்திசட்சு வுதானன் பாணி, தேற்றுசித்த மாங்கார மபானன் பாதஞ் சிஙவுவையாக் கிராணங்குதம் பிராணன் குய் யஞ், சாற்றுமிவ்வை யைஙான்கு மியாதோ வென்னிற் றன்மாத் திரா பஞ்சகத்தின் குணமென் றுகு மேற்றவபஞ் சீகிருத சூக்கு மபூத மெனுமுடனுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 38

சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெருந்தபலா பலப சியா திகடா னேது, சூககவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெ ந்தமாஞ் சத்தவச ஞதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போ னாற் றெருந்தசாஞ் சலலியரா காதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெருநதங்கட் குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 39

சர்வவிந் திரியகர ணம்பி ராணன் சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சாவவிந திரியன் கரணம பிராணன் சார்ந்த றியின் மாத்திரையே யின்ற தாகும், சர்வவிந் திரியங் கரணம் பிராணன சாநதறியில நீயறிவா யதுநீ யலல, சர்வவிந் திரியங் கரணம் பிராணன் சார்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 40

சமட்டியாஞ் சுக்கும சரீரந தன்னைச் சார்ந்தறியி லன்னி யமா யிருககை யாலே, சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச் சார்ந்தறியி லின்றதுவே சூக்க பூதம், சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந தன்னைச் சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்லச், சமட்டி யாஞ் சூக்கும சரீரந தன்னைச் சாரநதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 41

சத்தபரி சமுருவ மிரத கநதந தானைந்து மன்னியமா யிரு க்கை யாலே, சத்தபரி சமுருவ மிரதகந்தந தானைந்தும் விக்ஷே பசத்தி யாகுஞ், சத்தபரி சமுருவ மிரத கந்தந் தனுமூல நீயறி வா யதுநீ யலல, சததபரி சமுருவ மிரத கநதந் தானைந்துக் குய ர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 42

மூலவுட னீயல்ல வென்று போனல் முரண்மேவு மறிவறி யா மைகடா னேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று போனல் மூா ண்பிரிய மோதபிர மோத மேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று

போனல் மூரண்மூட சடசூனியந்தா மேதூ, மூலவுட னியல்ல வென்று போனல் முரணுதிக குயாசாக்ஷி நீயாங காணே. 43

சமட்டிகா ரணசரீ ரததை நனருய்ச சார்ந்தறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, சமட்டிகா ரணசரீ ரதை நன்ருய்ச் சார் நதறியில் விக்ஷேப மீன்ற தாகும், சமட்டிகா ரணச ரீரத்தை நன்ருய்ச் சார்நதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சமட்டிகா ரண சரீ ரத்தை நன்ருய்ச சார்ந்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

ஆருறு தத்துவமும் பெருககிப் பாாககி லவையனைத்தும் பிரமாண்ட மாகி நிற்கும், பூரண பிரமாணடந தனைபபோதிக் கிற பொருவிலதாம விக்ஷேபத் தொடுஙகிப போகும, வாறுன விக்ஷேப சத்தி தானும் வலிதான பிரகிருதிக குள்ளாய நிற்கும், வேறுன பிரகிருதி நித்த சுதத விபுவான பிரமததோ டொன் றிப் போமே. 45

தானுகி நின்றிலங்கு மொன்றுக்குள்ளே சராசரமெல் லாந் தோன்றி யொடுங்கிப போகும, தானுகி னைறிலஙரு மொன்றை விட்டார் சராமரணத் துவநதனையைத தள்ள மாட்டாய், தானு கி நின்றிலங்கு மொன்றை பறறிச சறகுருவின சனனிதியிற் கா த்தா யானுற, தானுகி நின்றிலஙகு மொனஞே டொனறித தற் சாக்ஷி தானுகி வாழ்க லாமே. 46

கோசமைந்து மொவ்வொன்ருய்ப் பிரித்து வேருய்க் குறித் தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, கோசமைநது மொவவொ ன்ருய்ப் பிரித்து வேருய்க் குறிததறியில விக்ஷேப மீன்ற தாகுங, கோசமைநது மொவவொனருய்ப பிரிதது வேருய்க குறித்தறி யில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, கோசமைநது மொவவொனருய்ப பிரி த்து வேருய்க் குறித்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங காணே 47

அனனமய மென்பதுவே தூல தேக மாகுமினிப் பிராண மய மனோமயத்தோ, டுன்னியவிஞ் ஞானமயத துடனிம் மூன்று முற்ற தொரு சூக்கும சரீர மாகும், பின்னமுறு மானநத கோச மொன்றும் பெருகியகா ரணதேக மென்பா மேலோர், பன்ன ரிய வுடல் மூன்றுங் கோச மைநதும பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 48

காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, காரணசூக குமதூல தேக மூன்றுங் கண்

டறியில் விசேஷப மீன்ற தாகும்,காரணசூக் குமதூல தேக மூன் றுங் கண்டறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 49

சாக்கிரஞ்சொப பனஞ்சுழுத்தி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந் தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழு த்தி யவத்தை மூன்றுஞ சாாந்தறியில் விசுவாதி தொழில தாகு ஞ், சாக்கிரஞ்சொப் பனஞசுழுததி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந் தறியில் நீயறிவா யதுநீ யலல, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி யவத்தை மூன்றும சார்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 50

விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக் கில் ராசததறிற் செனித்த தாகும், விசவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விசுவதை சதபி ராக் ஞனை நன்றாய் விசாரிககு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 51

இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதியிவையன்றேற் புண் ணியபா வாதி யிலலை, இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதி யிவையன்றேற சுவாககநா காதி யில்லை, இவ்வுடல்க ளவத்தை யபி மானியாதி யிவையனறேற் பநதமோ க்ஷங்க ளில்லை, இவ்வு டல்க ளவத்தை யபி மானியாதி யிவைகளினுக குயர்சாக்ஷி நீயா ங் காணே. 52

விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கி லன்னி யமா யிருக்கை யாலே, விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கின் முக்குணத்தின் செனித்த தாகும, விராட்டாதி சரீ ரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விரா ட்டாதி சரீரங்கண் மூனறு மூன்றி விசாரிககி னுயர்சாக்ஷி நீயா ங் காணே. 53

சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியி லன் னியமா யிருக்கை யாலே, சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன் றுந் தேர்ந்தறியிற் பிரமாதி தொழில தாகுஞ், சிருஷ்டிதிதி சங் கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 54

பிரமனொடு விஷ்டுணுருத் திரனை யூன்றிப் பிரித்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, பிரமனொடு விஷ்ணுருத் திரனை யூன்றி பிரித்தறியிற் சத்துவமே யீனற தாகும், பிரமனொடு விஷ்ணு ணுருத் திரனை யூனறிப் பிரிததறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பிரமனொடு விஷ்ணுருத திரனை யூன்றிப் பிரிததறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 55

விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீருய் வேறதனுன் முக்கி யசட் குணங்க ளில்லை, விராட்டாதி யவதனதயபி மானி யீருய் வேறதனுற் பிரபுததுவ வலிமை யிலலை, விராடடாதி யவதனத யபி மானி யீருய வேறதனு லட்டகுணங களுமே யிலலை, விராட்டாதி யவதனதயபி மானி யீருய வேறதனு லுயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 56

சீவனீ சுரன்சகத் திம்மூன் றுநதான் றேர்நதறியி லன்னி யமா யிருக்கை யாலே, சீவனீ சுரனசகத் திமமூன றுநதான் றேர்நதறியின் முககுணததிற செனிதத தாகும, சீவனீ சுரன்ச கத திமமூன் றுநதான றோநதறியில் நீயறிவா யதுநீ யலல, சீவனீ சுரன்சகத் திமமூன றுநதான் றோநதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங்காணே. 57

சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூனறுஞ சார்நதறியி லன்னியமா யிருககை யாலே, சததுவமொடு ரசதமோ குணங் கண் மூனறுஞ சாாநதறியிற பிரகிருதி யீனற தாகுஞ, சததுவ மொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ சாாநதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சதநுவமொடு ரசதமோ குணஙகண் மூனறுஞ் சார்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 58

ஆதியாம் மூலபபிர கிருதி யைததா ஞயுங்கா லன்னிடமா யிருககை யாலே, ஆதியாம மூலபபிர கிருதி யைததா ஞயுங்கா லன்னிடத்தே விவாத்த மாகும, ஆதியாம மூலப்பிர கிருதி யைததா ஞயுங்கால் நீயறிவா யதுநீ யலல, ஆதியாம மூலப்பிர கிருதியைததா ஞய்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங காணே.

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யோடே யானதிரி குணமகத் துவமாங் காரம், ஆதியாம மாத்திரையும் பஞ்ச பூத மானசரா சாமுதலாய் மற்று மெல்லாம், ஆதியாம் மப்பதனைத் தவிர

வேறு யானதிரை நுரைதிவலை குமிழி யில்லை, ஆதியாம் பிரமமா
முன்னின் வேறு யானவைக ளனுவுமிலை யெல்லா நீயே. 60

பழுதையா டகமதிலே செனித்த தான பணிமகுட கேயூர
குண்ட லாதி, பழுதையா டகமதனைத் தவிரவேறே பார்தனிலே
யீதுபோற் செனியா நின்ற, பழுதிலறி வுண்மையா னந்த நித்த
பரிபூர ணபபிரம சொரூபந தனனிற, பழுதுளவாஞ் சீவே சுர
சகதநும் பரிபூர ணபபிரம மாகுந தானே 61

நித்தியமே சுமபூரணம பரமா னநத நிமலகே வலபரதத்
துவசத் தாாததஞ், சுததபரப் பிரமம விசு சின்ன சிவ சுயஞ்சுரிய
கூடதத சாக்ஷி போதஞ், சத்தியசஞ் சலரகித நிட்பிர பஞ்சஞ்
சருவசமஞ சாந்தரூக குமமேம முததம், புத்தநிதா னந்தத்வ
விபுவான மாநீ புததிரனே நீயதுவா யாகு வாயே. 62

நிாக்குண னநதபரப பிரம நானே நிருலேப சகசீவ பாமு
நானே, நிாதம்தாட வபபிரமே யனுமே நானே நிருபத்திர வசு
ரீர தானு நானே, நிாசசமபந தனசலன னனுவு நானே நிரிந்
திரிய வப பிராண சிவனு நானே, நிாசசீவ நிருவிகா ரமும்நானே
நிர்விடய வகணடமெலாம் நானே நானே. 63

ஆவியுடல் பொருள்மூன்றுந தத்த மென்றே யருட்குரு
வின் சன்னிதியிற சித்த மாக, மேவியளித் தறிவுண்மைப் பொ
ருளைப் பற்றி மெய்ததவத்தின் மிகவோராய் நிற்கு நல்லோர்,
பாவையரோ டில்லறததில வாழ்நதிட் டாலுமபரிவினொடு துற
வறத்தோ டிருநதிட் டாலும், பூவுலகி லொட்டியுமொட் டாமல்
வேறுய்ப புளியோடு பழமபோலொத திருபபர் தாமே. 64

இசசையற்றோர்க கின்பமிலலைத் துன்ப மில்லை யிருவினை
யோ டிரவுமில்லை பகலு மில்லைக், குட்சிதனக கிரைதேடித் திரிவ
திலலைக் குறைவுமில்லை நிறைவுமிலலைக குலமோ வில்லை, சட்
சமய வாதமிலலைப பேத மிலலைச் சங்கற்ப விகற்பமில்லைத் தா
னே தானு, யச்சமறச சுகித்திருக்குஞ் சிசுவைப் போல வானந்த
விளையாட்டோ டிருப்பர் தாமே. 65

நாடறிநத பார்ப்பார்க்குப் பூண நூல்கள் நடுமார்பி லிருந்
தாலென் னிருககாட் டாலென், வீடறிநத பார்ப்பார்க்குத் திரு
வே டங்கள் மேனிதனி லிருந்தாலென் னிருக்காட் டாலென்,

பாடறிந்து பாடுபட்டாற் பலனுண் டாகும் பாடறியார் தங்கு ளுக்கே கெடுடென் றுப்போல், கூடறிந்து குடியிருந்தே சுகிக்கா ர்க கெல்லாங் கூற்றன்வந்து பிடித்தடித்துக் கொல்வா னன்றே.

பத்துலக்ஷங் கோடிநன் னூ லாய்ந்தா லென்னப் பாரடங்க வலம்புரியாய்ச் சூழ்ந்தா லென்ன, வதனைவிட்டே யிதனைக்கொ ளநீயென்றுப் போல வாரணத்துட் பொருளையன்றோ வறிய வே ண்டும், தத்துவத்தை நித்தநித்தம் பற்றிப் பார்த்துத் தன்னையி ன்னு னென்றறிந்தே பந்த நீங்கி, யதனுவிந்த தானாகி நிற்பா யாகி லழியாத வீட்டின்பம் பெறுகுந் தானே. 67

மந்திரங் காற்பங்கு மதிமுக் காற்பங்கு வந்தடுத்தால் மா தவத்தோர் தங்கட் கெல்லாம், சந்திரனுஞ் சூரியனும் நேரிட் டாப்போற் றற்சொரூபப் பிரகாசம் வெளியாய்த் தோன்று, மெந்திரங்க ளெழுதிவைத்துப் பூசித் தென்ன வெண்ணிறந்த நூல்கள்முற்றும் வாசித் தென்ன, தந்திரத்தாற் றன்னைநன்று யறிய வேண்டுந் தன்னையறிந்தாற் றலைவனையு மறிய லாமே. 68

இல்லாத மாயைதனை யுண்டென் றெண்ணி யிருவினையைப் புரிந்தவலநெறியே நின்று, செல்லாத காசதுபோல் நானு பேதச் சென்னவா ரிதியிலுழன் றலைவதெல்லாம், பொல்லாத மனத் தினுடைச் செயலென் றெண்ணிப் பொருந்தறியாராக கிப்புவியி ற் பலனேதென் றுற, கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கைப் படுக் கலங்குவதே கைகண்ட பலனு மன்றே. 69

இச்சைகட்கு வித்தான மனத்தைப் பற்றி யிழுத்துவந்து மூலத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு, வெசசரிகையை யாகநித்தம் லயிக் கப் பாரு வெண்ணரிய கன்மமெல்லாம் வெண்ணீ றுகும் நிச்சயி த்துப் பாராம லுண்டித் தீயா னிலத்திற பாஷாணடர் வேட ம் பூண்டே, பிச்சையெடுத் துண்டாலும் பிறப்புப் போமோ பெ ந்தம் விட்டோர்க் கருள்வீடு பெறுகுந் தானே. 70

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

விவேகசூடாமணி.

சீவருக் கிங்கு மாந்தர் சென்மமே யரிதா மத்தின்
மேவுதற் கரிதா மாண்மை மேவினு மறையோன் றன்மை
யாவதற் கரிதா மத்தை யடைகினும வேதந தானே
யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய தாகும். 1

அத்தினும் வித்து வானு யமைவதிங கரிதா மத்தின்
வித்தர் வான்மா ஞானம விவேகமெத் தரிதே யததின்
சுத்தமா ஞான மறறே சொரூபமாய் நிற்கு முத்தி
புத்திசே ரனநத சனமப புணணிய மனறி யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும பெற்றிட வொணுத தேனு
மீசனல் லருளி னாலே யிசைவதா யருமை யான
மாசிலா மநுடத் தன்மை மனனிய முமுட்சுத தன்மை
தேசிக ராசன் சேவைத திறமையிம மூனறும போதும். 3

எத்திற வேது வாலோ வெய்தியு மநுடத தேக
மத்திலு மார ஞார்த்த மறிவதற கேது வாக
வொததவாண் மையை யடைநது முண்மையா முத்தி சேர
வெத்தனஞ் செய்யா மூட னெனறுமான் மாவைக் கொன்றோன்.

அருமையா மநுடத் தேக மடைநததி லாண்மை தன்னை
மருவியும் யாவன றன்சோ மாசிலாப பயனை வேண்டித்
தரணியின் முயன்றி டாமற றவிருவ னவனை யன்றி
யொருவனு மூட னுண்டோ வுளளவா றோருங் காலை. 5

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப படித்து மென்ன
தீதிலாத் தேவர் தமமைத தினமுமாச சிதது மென்ன
நீதியாங் கன்ம மியாவு நிததமுஞ செய்து மென்ன
கோதிலாத் தேவர் தமமைக குறிததுபா சிதது மென்ன. 6

ஈதலா லின்ன மிங்ங னெத்தனை யியற்றி யென்ன
வாதியாம் பரசி வைக்கிய மறிநதிடு மறிவா லன்றி
யோதொணுக் கற்ப கோடி யுற்றகா லத்தி னுலுங்
கோதிலா முத்தி சித்தி கூடுவ தென்று மில்லை. 7

ஆகையால் வித்து வான்றா னமலமா முத்தி சேர
வாகிய சகவி ருப்பம் வரையற விடுத்து மேலோ

ளாகின நல்லா சானை யடைந்தவ னுபதே சித்த
வேகமாம் பொருளிற சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும். 8

அனிசமிப் பவமாம் பவ்வ மழிந்திடுந் தன்னைத் தானே
இனியயோ கததி னாலே யெய்திய சொரூப ஞான
மெனுமகா நாவாய் கொண்டே யிப்பவ வாரி நின்றுங்
கனபரப் பிரம மாகுங் கரையின்மே லேற்ற வேண்டும். 9

தீதிலா வதிகா ரிக்குத் திரவிசா ரததி னாலே
கோதிலா ஞான சித்தி கூடிடுஞ் செவ்வி தாக
வேதமி றேசங் கால மீசனல் லருளே யாதி
யோதிய ஞானஞ் சேர வுறுதுணைக் காரணந் தான். 10

ஆதலா லானம ரூப மறுபவச் சித்த தீரன்
காதமீர் பிரம வித்தாய்க் கருணைவா ரிதியா மாசான்
பாதமே யனுச ரித்துப் பரமமா மான்மாத் தன்னின்
கோதிலா நல்வி சாரங் குறைவறச் செய்ய வேண்டும். 11

மேதையின் மிக்கோ னாகி மிகுந்துள சாரா சாரம்
யாதுமே கூட்டத் தளள வியல்புறு சதுர னாகி
யேதமி னாலு ரைத்த விலக்கண மியாவும் பெற்றோ
னாதியா மான்ம வித்தைக் கதிகாரி யாவ னன்றே. 12

உத்தம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரக்த னாகி
நித்தமுஞ் சாந்தி யாதி நிமலக் குணநி றைந்த
வுத்தம முமூட்சு வுகமே யுண்மையாம் வத்துத் தன்னின்
யுத்தம விசாரஞ் செய்ய யோக்கியத் தன்மை யுண்டால் 13

சுத்தவே தாந்த நூலுஞ் சூக்குமக் குரவன் சொல்லுஞ்
சத்திய மென்ப தாகச் சார்ந்திடு நிச்ச யத்தை
வத்துவின் சாட்சாத் கார மருவதற் கேது வான [தோர்.
வுத்தமச் சிரத்தை யென்றே யுரைப்ப ருண்மையை யுணர்ந்

முத்தியி னேது வாக மொழியுபா யங்க ளுக்குட்
பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா மஃதே தென்னி
னித்தமுஞ் சொச்சொ ரூப நிகழ்த்திய வனுசந் தானம்
பத்திதா னாகு மென்றே பகருவர் பரமு ணர்ந்தோர். 15

ஓதுசா தனசம் பத்தி யுள்ளவா றுற்ற தீரன்
தீதிலா வான்ம ரூபந் திகழுவே யுணர வேண்டி
யாதுமே யுணர்ந்து தன்னை யெய்திடு பவபந் தத்தைக்
கோதறத் தீரப்போ னென குருவிடைச் செல்ல வேண்டும். 16

சுருதியே முதன்மா னத்தாற் சொல்லிய தனுட்டா னித்துப்
பரவிய பாவ மற்றுப் பற்றெலா மறறோ னாகிப்
பிரமவித் தாகி யந்தப் பிரமமே சார்ந்து காட்டம்
மருவிடா வன்னி போல மாசறச் சாந்த னாகி. 17

காரண மியாது மின்றிக் கருணைவா ரிதியே யாகிப்
பாரினிற் றனைப் பற்றிய பணிந்தசா துகக ளுக்குப்
பூரணப் பந்து வாகிப் பொருந்திய வாசான் றனைச்
சேரலுற் றன்பி னோடே சீடனச் சிக்க வேண்டும். 18

பத்தியால் வணங்கிச் செய்த பலவிதச் சேவை யாலே
மெத்தவுந் தன்னி டத்தின் மெய்யருண் மேவா நின்ற
யுத்தமக் குருவை நோக்கி யுணரவேண் டியதை யெல்லாம்
புத்திமா னென சீடன் போற்றியே வினவ வேண்டும். 19

படர்ந்ததீ வினையே யாகும் பவனு லுலர்த்தப் பட்டுக்
கடந்திடாப் பவமே யாகுங் கானவன் னியினால் வெம்பித்
தொடர்ந்தபீ தியினு னீயே துணையென நம்பு மென்னை
முடிந்திடா மரண மாதி முடிவுறச் செய்து காப்பாய். 20

பிரமவின் பானு பூதி பெற்றதாற் சீத மாகி
நிருமல மாகித் தூய்தாய் நின்முகக் கலச நின்று
வருவதாய்ச் சுகமே செய்யும் வாக்கியச் சுதையி னாலே
விரிபவக் கானத் தீயால் வெதும்பிய வெனைநனைப்பாய். 21

இப்பவச் சிந்து தன்னை யெவ்வித மியான் கடப்பே
னெப்படி யிங்கு பாய மேதுதான் கதியெ னக்கா
மிப்படி யென்றி வற்றை யெவ்வளவு முணர்கி லேனியா
னப்பனே யருளா லிந்த வரந்தைதீர்த் தென்னை யாள்வாய். 22

வித்துவா னென மைந்தா வெருளுறே லினியு னக்குச்
சத்தமாய்க் கேடே யில்லைச் சுழல்பவக் கடல் கடக்க
வுத்தம வுபாய முண்டிங் கூனமி லெதிகள் முன்ன
மெத்தினு லிவைக டந்தா ரின்றுனக் கதை யிசைப்பாம். 23

வித்தரப் பவப யத்தை விரைவிலே நாசஞ் செய்யச்
சத்திசே ரோரு பாயஞ் சகததினின் மேலா யுண்டு
புத்திர வதனு னீயும புகல்பவக் கடல கடநது
நிததமும் பரமா னநத நிலைமையை நண்ணி கிறபாய். 24

சுத்தவே தாந்த நூலிற் சொல்லிய பொருள் கடம்மி
னுத்தம விசாரத் தாலே யுதிததிடு முண்மை ஞானம
புத்திர வவற்றி னாலே பொருநதிய பவதுன் பங்க
ளிததனை யேனு மின்றி யிறநதிடு மிங்குத் தானே. 25

மன்னிய சிரத்தை பக்தி மாசிலாத் தியானம யோகம்
பன்னிய முமூட்சு வுக்குப் பரமமா முததி சேரத்
துன்னிய வேது வென்றே த களிலா வேதந் தானே
பன்னுவ தாலி வற்றைப பற்றினோர் பநதம பற்றார். 26

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாத னததை
மன்னியே நிலைமை யாக மாசறச சாதிப் போர்க்கே
வின்னவென் றுணர வொண்ணு வியலபுறு மவிததை செய்த
பின்னமாந் தேக பநதம பெயாநதிடும பின்னுங் கேளாய். 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக கஞ்ஞா னத்தா
லீனமா யனன்ம பநத மிசைநததா லிசசம் சார
மானதிவ் வான்மா னன்ம வருவிவே கததா திதத
ஞானமாங் கனவி மூலாஞ ஞானகா ரியமெ ரிக்கும். 28

ஏதுதான் பந்த மாகு மெவ்வித மீது வநத
தேததா னிருப்பி தற்கா மெவவித மீது வந்த
மேதுதா னன்மா வாகு மேதனா மாவு மாகு
மேதுதா னன்மா னன்ம வியலபுணா விவேகஞ சொல்வாய். 29

ஈதுகேட் டாசான் சொல்வா னிவவவித் தையினால் வந்த
வேதமாம் பநதம் விட்டிங கேகசிற பிரம மாகச்
சாதுவே யிருப்ப விச்சை சாரலாற் றன்னி யன்னீ
நீதொழி லியாவுஞ் செய்தோ னின்குலந தூய்தே னின்னால். 30

தந்தைகொள் ருணத்தைத் தீர்த்துத தளர்வறச் செய்வ தற்கு
வந்ததன் மைந்த ராதி வையகந தன்னி லுண்டு
சிநதைசேர் பந்தந தன்னைச சீககிரஞ் சிதைப்ப தற்குப
பந்துவாய்த் தன்னை யன்றிப் பாரினி லாரு மில்லை. 31

சென்னிசேர் பார மாதி செய்ததுன் பம்விடுக்க
வன்னிய ருலகி லுண்டிங் கடைந்ததன பசியே யாதி
தன்னினால் வந்த துன்பந் தவிர்த்திடத் தன்னை யல்லா
லன்னிய ரில்லைப் பந்த மகற்றலு மிந்த வாறே. 32

பரவிய மருந்தை யுண்டு பத்தியஞ் செய்வோ னுக்கே
யரியனே பிணிக ணீங்கு மன்றிமற் றொருவர் செய்த
கருமமா தொன்றி னாலுங் கருதிய பிணிக ணீங்கா
வுரவிய புந்த நீக்க முறைத்தவிந் நீதி போலாம். 33

ஞானநல் விழியா றன்னா னற்பொரு ளுணர வேண்டு
மேனையோர் ஞானி யைக்கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணா
தீனமிற் றனது கண்ணா லிந்துவை யுணர்வ தன்றி
யேனையா தொன்றி னாலு மிந்துவை யுணர லாமோ. 34

ஓங்கிய பரசி வைக்கிய முணர்ந்திடு முணர்வா லன்றிச்
சாங்கிய மதத்தி னாலுஞ் சார்ந்திடு மியோகத் தாலும்
வீங்கிய கன்மத் தாலும் வேறுபா சனையி னாலு
மோங்கிய முத்திப் பேற்றை யொன்றுவ தென்று மில்லை. 35

ஆதலால் மன மயக்க மடைவதற் கேது வான
காதல்செய் சப்த சாலை கானகந் தன்னை விட்டுத்
தீதிலாப் பிரம வித்தான தேசிகன் றன்பாற் சென்றிங்
கேதமில் பிரமந் தன்னை யிலங்கவே யுணர வேண்டும். 36

பரவுமஞ் ஞான மாகும் பாம்பினாற் கடிக்கப் பட்டோர்க்
கருமையாம் பிரம ஞான மாகிய மருந்தை யன்றி
மருவிய மறைக ளாலென் மற்றுள நூல்க ளாலென்
பரவிய மருந்தி னாலென் பகருமந் திரங்க ளாலென். 37

திருசிய நாசந் தன்னைத் திறமுறச் செய்தி டாமற்
பிரமமா மான்ம ரூபம் பிறங்கவே யுணர்ந்தி டாமற்
பரமமே நானென் றோதும் பகரன்மாத் திரமே யான
வுரையினாற் பிரம மாக வொன்றிடு முத்தி யுண்டோ. 38

ஆதலால் விவேகி யானோ ரனைத்துபா யத்தி னாலுந்
தீதிலாத் தற்சொ ரூபந் தெரிந்துபந் தம்விடுக்க
நீதியாய்த் தாங்க டாமே நித்தமு முயல வேண்டும்
மோதுரோ காதி நீக்க முயன்றிடு நீதியே போல். 39

புரிந்தவிவ் வினவ லுக்குப் பொருந்திய வுத்த ரத்தைப்
பரிந்துநா னின்றுனக்குப் பகருவம் பவபந் தத்தால்
வருந்திய நீயி வற்றை மனத்தினை காக்கிரத் தோடு
டிருந்துகே ளிவற்றாற் பந்த மீதுதா னுடனே நீங்கும். 40

புத்திமா னுன மைந்தா பூரண முத்தி சேர
நித்தமில் லாத தான நிகிலமாம் பொருள்க ளின்று
மெத்தவும் விரதி தன்னை மேவுதன் முன்ன ரேது
சித்தமா சாந்தி தாந்தி திதிட்சையும் பின்ன ரேது. 41

பின்புதன் கன்ம மியாவும் பேணியே துறப்ப தேது
பின்பு வேதாந்த வாக்கியம் பிறங்கவே கேட்ட லேது
பின்புதான் கேட்ட வாக்கியம் பிரிந்துணா மனன மேது
பின்பிடை விடாம லென்றும் பேணிய தியான மேது. 42

சத்தியமி விகற்ப மச்ச மாதியா லமைவ தான
வத்துவின் சாட்சாத் கார வலியினாற் பரமா னந்த
முத்தியை யிவ்வி டத்தே முமுட்சுதான் பெற்று நிற்ப
னுத்தம முத்தி சேரு மொழுங்கிந்த வுண்மை யீதே. 43

விரிவுறு மான்மா னான்ம விவேகமி யாது றுதி யாக
வரியனே யின்று நின்னா லறிந்திடத் தக்க தத்தை
யுரைசெயக் கேட்டு நன்று யுளத்தினுட் டரிய வற்றிற்
புரையனான் மாவை முன்னம் புகலுவாம் பொருந்திக் கேளாய்.

மச்சைமே தசு வெலும்பு மாமிச முதிரஞ் சாம
மிச்சைசெய் சுக்கி லமிவ் வேழுதா துக்க ளுற்றிவ்
வுச்சமாஞ் சிரசு பாத மூருகை முதுகு மாபெண்
றிச்சட வங்கோ பாங்க மியாவையு மிசைந்த தாகி. 45

இயானென தென்ன வெங்கு மியாவரு மறிவ தாகி
யீனமா மோக மெல்லா மிருப்பதற் கிடமே யான
வூனமா மிவ்வு டம்பே யொன்றிய தூல தேகம்
மானதென் றுரைப்பா மைந்தா வகிலமு மறிந்த மேலோர். 46

சுத்திய வான மாதிச் சூக்குமப் பஞ்ச பூதம்
புத்திர வொன்றி லொன்று புகுந்து பஞ்சீ கரித்து
மெத்தவுந் தூல மாகி மேவிய தூல வாக்கைக்
கொத்தகா ரணம தாக வொன்றிடு மற்றுங் கேளாய். 47

மருவிய பஞ்ச பூத மாத்திரை யைந்து மெங்கும்
புரிவுசெய் சுத்த மாதிப புலன்களாய்ச் சீவ ருக்குக்
கருதிய சுகம ளிக்கக் காரணம் போலே தோன்றும்
பரவிய வவைக டம்மைப பற்றினோர் கெடுவ தைக்கேள். 48

பேசிய புலன்க டம்மிற் பேதையா மெந்த மூர்க்க
ராசையாம் பாசத தாலே யழுந்தவே கட்டுண் டாரோ
தூசுறு தங்கள் கன்மத் தூதனு லிழுக்கப் பட்டு
வீசவே கீழு மேலும வெறிதவ ரலைந்து சோர்வார். 49

உலவுபாம் பானை விட்டி லூருமீன் வண்டிவ் வைந்து
மொவிமுதற் புலனொன் றொன்றி லுவந்தா லிறக்கு மாகிற்
புலனிவை யைந்தி னுமமால பொருந்திய புருடன் சேரும்
பலவிதத துன்பந தன்னைப் பகாந்திட முடியு மோசொல். 50

தவ்விய புலனை னைத்துந தன்னுடைத துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதே யாகுங்
கவ்விய வவ்வி டந்தான கடித்தலுற றவனைக கொல்லும்
தவ்விய புலனி னைந்தோன் றன்னையுங் கொல்லு மன்றே. 51

பரவிய புலன்க டமமை பற்றிய வாசை யாகு
முரவிய மாபா சததை யுள்ளவா ரறுதத வன்று
னருமையா முததிப் பேற்றை யடைந்திடச சதுரன் மற்றோன்
கருதிய வாறு நூலகள கற்கினுஞ் சதுர னன்றால். 52

திடமிலா விரதி யோடே தீரககமாம் பவமா கின்ற
கடலுடைக் கரையி லேறக காதலசெய் முமூட்சுத தன்னை
யடருமா னகக ரந்தா னவனுடைக கண்டத தீழ்த்திக்
கடலுடை மததி யததிற் கடிதியின மூழக வைக்கும. 53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க ரததை
யாதொரு முமூட்சு வானே னிலங்கிய விவேக மாகுங்
கோதிலா வசியி னாலே கொய்வனன் னவனே யாதும்
வாதக மிலாம விநத வாரிதி கடக்க வலலோன். 54

சுத்தமாம புத்தி யின்றிச சூழ்புல னெறியிற் சென்றோன்
மெததவுந துனபந துஞ்சன் மேவுவன் மேலு மேலு
முத்தம புத்தி யோடே யுபாநதவ னாசான் சொல்லி
வைத்தான் னெறிந டந்தோன் வாமான பயனை சார்வன். 55

நிச்சய மீதே மைந்தா நினக்கு நன் முத்திசேர
விச்சையே யிருக்கு மாகி விபுல னன்னை யுநீ
துச்சமாம் விடத்தைப் போலத் தூரவே போகத் தள்ளி
புச்சமா நற்கு ணத்தை யொழிவற வுவந்து சாராவாய் 56

நித்தமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொறுமை மற்றுஞ்
சுத்தமாம் சாந்தி தாந்தி சூக்கறு லுரைத்த மற்ற
வுத்தம குணம னைத்து மோங்கிய சுதையைப் போலப்
புத்திர வனபி னோட்ட புந்தியிற் பொருந்து வாயே. 57

சாதுவே சந்த தம்நீ சகலகா ரியமும் விட்டே
யாதியில் லாவ வித்தை யாக்கிய பந்த தன்னை
கோதிலா முத்தி தன்னைக் குறைவறத் தேடு வாயிவ்
வேதமாந் தேகந் தன்னை யெவ்வளவு நம்பி டாதே. 58

தேகமே யாதி யான திரளிலே தியங்கா னின்ற
மோகமே பெரிய காலன் முழுமுட்சுவாம புருட னுக்குச்
சோகமா ரமமோ கத்தைச சுத்தமாய் வென்ற வன்று
னேகமா முத்திப் பேற்றை யெய்திடச் சதுர னானேன் 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனிவர்கள் வென்று நன்று
யேகபூ ரணவான மாவி னைத்திய பதம டைந்தார்
தேகதா ரஞ்சு சாதித திரளிலே யிசைந்த வந்த
மோகமாங் காலன் றன்னை முழுதுமவென றப்ப தஞ்சோ. 60

மெத்திய தொக்கு மேதை மேதசு மசசை யத்தி
சுத்திய நரம்பி ரத்தஞ் சுழலமல மூத்தி ரங்க
ளித்தனை வகை நிரப்பி யிருக்குமித் தூல தேக
மித்தினும் வைய கத்தி லிகழ்ந்திடும பொருள்வே றுண்டோ. 61

வன்னமாச சிரம மாதி வகுப்பிதன் னியம மாகும்
முன்னுமா னுவ மான முதலிதன விசேட மாகு
மின்னல்செய் பிணிக ளெல்லா மிருப்பிட மிந்த தூலந்
துன்னிய சூக்க தேகத் தொடர்பினை யினியி சைப்பாம். 62

சிரவணந் தொக்குச சட்சுச சிங்குவை நாசி யைந்தும்
பொருள்களை யறிவ தாலே போதவிந் திரிய மாகும்
பரவிய வாக்குப் பாணி பாதபா யுருவு பத்தம்
கருமமே செயவ தாலே கருமவிந் திரிய மாகும். 63

துன்னுமுட் கரண மொன்றே தோன்றிய விருத்தி யாலே
மன்னிய மனது புத்தி மற்றகங் கார சித்த
மென்னவே நான்க தாக விசைந்ததா மெவ்வி டத்தும்
பன்னிய விதன் விருத்திப பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய். 64

விரிவுறு சங்கற் பாதி விருத்தியான மனமி தாகும்
பொருளுணா நிச்ச யத்தாற புகன்றபுத் தியுமி தாகும்
பரவிய வபிமா னத்தாற பகரகங் கார மீதாம
பொருளனு சந்தா னத்தாற புகனறசித தமுமி தாமே. 65

விரிவுறும் பிராண னென்றே விருத்தியின் பேதத் தாலே
பரவிய பிராணு பானன பகர்வியா னன்னு தானன்
னுரவிய சமான னைநதா முத்தசொன னுதிதானே
பரவிய விருத்தி யாலே பலவித மாவதே போல். 66

சிரவண மாதி யைந்துஞ் செறிந்தவாக காதி யைந்தும
மருபிரா ணாதி யைந்து மருவுமவா ணுதி யைந்து
மிருதய மாதி னுனகு மெய்திய வவிததை காமம்
பரவுகன் மமமிவ வெட்டும பகர்புரி யட்ட கங்காண். 67

ஓதிய கரணந் தானே யுள்ளகன மங்க ளெல்லா
நீதியா யான்மா முனபாய் நிததமுஞ் செயவ தாலே
சாதுவே சகலத துக்குஞ் சாட்சியா மான்மா வெந்தப்
போதுமே யசஙக மாகும பொருந்திடா தொருவி காரம். 68

ஆதலா லின்ப துனப மகஙகரத தாம மேயாஞ்
சாதுவே யகண்டா னநத சாகர வானமா வுக்கி
யேதுமே யில்லை யென்று மெய்திய விடய மெல்லா
மோதுமான் மாபபொ ருட்டா லொனறிடும் பிரிய மாக. 69

ஓதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய மாகா
தேதமி லான்மாத தானே யெவாக்குநற் பிரிய மாகு
மாதலா லான்மா வென்று மகண்டவா னந்த மேயாந்
தூயதா மான்மா வுக்குத துன்பமோர் காலு மில்லை. 70

புரிவுசெய் சுழுத்தி யினகண் புலனிலா வான்மா னந்தந்
திரமதா யாவ ராலுந் தினமனு பவிக்க லாகுஞ்
சுருதிதான் பிரதயட் சந்தான சொலலிய வைதி கந்தான்
பரவிய வனுமா னந்தான் பகர்ந்ததிற் பிரமா ணங்கள். 71

அரியனேர் கார ணுக்கை யடைவினி லறையக் கேளா
யிருளவ்வி யத்த மாயை யேதமா மவிதத்தைப் பேராய்த்
திரிகுண வடிவ மாகித திருசியங் கட்கு மேலாயப்
பரவியே யனுதி யாமோா பாசிவ சததி யுணடால் 72

தரணியி லந்தச் சத்தி தன்னுடைக் காரியங் கொண்
டருமையாம் புததி மானக ளாகிளு ரனுமா னிக்கு
முருவமாய்ச சகம னதது மொழுவகுறப படைபப தாகி
யொருவித மீதா மென்ன வுரைததிட வொணுத தாகும். 73

ஈதுசத் தான தல்ல வீதுதா னசத்து மல்ல
வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான் பினன மலல
வீதுமற் றபின்ன மல்ல வீதுதா னுபய மல்ல
வீதுசா வயவ மலல விதுநிர வயவ மலல 74

ஈதுமற றுபய மலல வீதுவிசித திரமே யாகி
யாதிதென் றுணர வொண்ணு வநிர்வச நீய மாகுந
தீதிலாப் பரசி வைகயத தெரிவுதா னிதைய ழிகருஞ
சாதுவே பழுதை ஞானஞ சாபபமா லழிபபதே போல். 75

சகலரு மறிவ தான தனனுடைக் காரி யததால்
மிகவுமெங் கும்பிர சிதத மேவிய முககு ணநதான்
புகலபரன சததிக குண்டு புகனறவிம முககு ணததி
லகவிரா சதகு ணததா லாகுமவிட சேப சததி 76

கிரியையே வடிவ மாகிக கிட்டுமபிர விருததி யெலலாந
தருவதற கேது வாகத் தங்குமவிட சேப சததி
பரவிய காம மாதிப பலதுய ராதி யான
விருதய விகார மெல்லா மீதினு லிசையு மென்றும 77

உரவிய காமங் கோப முலோபடம பமம கநதை
மருளுரு மசூயை யீரவை மசசர முதல்வி காரந
தரணியி லிராச தததின் றாமமா மிககு ணநதான்
புருடரிற் பிரவிாத்தி செய்யும் புரையினுற பநத வேது. 78

இருளுறு தமகு ணத்தா லீன்றதா வரண சத்தி
பரமமாம் வத்து விததாற் பாாககலாம வேறே பாகப்
பிரிவுறு விட்சே பததைப பெற்றவே துவினு லீதே
புருடரின் பவத்தி னுக்குப் பூருவ காரணங் காண். 79

பெரிதுபண் டிதனு ளுலும் பிரக்ஞையுள் ளவனு ளுலு
மருமையாஞ் சூக்கு மார்த்த மறவறிந் தவனு ளுலுஞ்
சருவவல் லவனு ளுலுஞ் சாற்றுமா வரண சத்தி
யிருளினுன் மூடப் பட்டோ னியல்பினை யியம்பக் கேளாய். 80

அருமையாங் குரவன் மேலோ ரான்மரூ பத்தை யன்பா
லுரமதாய் வெகு விதத்தா லுணர்த்தினு முணரா னன்னோன்
பிரமையா லாரோ பித்த பேதமாம் பொருளைத் தானே
திரமெனு நன்றி தென்னுந் தியங்கியே யவலம் பிப்பன் 81

ஆதலாற் பொல்லாங் காக வமைந்ததா மதகு ணத்திற்
சாதமா யுரமே யாகச் சார்ந்தவா வரண சத்தி
சாதுவே யற்ப ராலே சாலவுந் தடக்க வொண்ணு
தீதுடை வல்ல பத்தை யென்னவென் றுரைப்ப மந்தோ. 82

ஈதினோ டிசைந்தோன் றன்னை யேதுமே யறியாத் தன்மை
யோதினு முணராத் தன்மை யுணரினு மையஞ் சேர்கை
பேதமா யறியுந் தன்மை பேசிய விவைகள் தாம்
வேதவிட் சேப முந்தா னென்றுமே யிழுத்த லைக்கும் 83

நித்திரை சோமபல் வெண்மை நிகிலமுந் தளிர்தன் மோகம்
புத்தியின் சாட்டி யாதிப் புகலதமோ குணவி கார
மிததினோ டிசைந்தோ னியாது மெவ்வளவு முணரா வண்ணம்
நித்தமுந் துயில்வோன் போலு நீண்டதூண் போலு நிற்பன். 84

சத்துவ குணஞ் சலம்போற் சாலவுஞ் சுத்த மேனுஞ்
தொத்திய விருகு ணத்தைத் தொடர்ந்ததாற் பவத்துக் கேது
நித்தமு மான்மா விததி னிகழ்வுறப் பதிவிம் பித்துச்
சுத்திய சடம னைத்துஞ் சூரியன் போலவி ளங்கும். 85

புருடனன் முயற்சி யாலே பூருவம் போல மெத்த
விருகுண மிகுந்தி டாம விலங்கிய சத்து வத்தின்
மருவிய தருமங் கேளாய் மானமில் லாமை யாதி
வரியம நியம மாதி வரன்மிகு சிரத்தை பக்தி. 86

திரமுறு முமூட்சுத் தன்மை தெய்வசம் பத்தி மற்றும்
சரையுறு செய்கை யின்கண் பொருந்திடா மீட்சி யாதி
புருவமு மிசிரமான சத்துவ குணத்தின் றர்மஞ்
சருவமுஞ் சுத்த மான சத்துவ மகிமை கேளாய். 87

சுத்தசத் துவகு ணத்தின் சூக்குமத் தெளிவி னாலே
நித்தியான் மானு பூதி நிகழ்ந்திடும்பரம சாந்தி
சித்தியாந் திருப்தி மேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக் களிப்பு
நித்தமு மானந்தஞ் செய் நின்மல நிட்டை கூடும். 88

இவ்வித முக்கு ணத்தோ டிசைந்தவவ் வியத்த சத்தி
செவ்விய வான்மா வுக்குச் சேர்ந்தகா ரணவு டம்பாம்
வெவ்விதப் பொறிமனங்கள் விருத்தியில் லாச்சு ழுத்தி
யெவ்வமா ரிவ்வு டம்பி னிசைந்துள வவத்தை யாகும். 89

அகிலமாம் விதமு மான வறிவிலாச் சுழுத்தி யின்க
ணிகன்மனம் வித்தாய நிற்கு மேதுமே யுணர்கி லோமியாஞ்
சுகமதாய்த் துயில்கின் றோமென் சொல்லிடும பிரசித்தி யாலே
மிகுசுக வான்மாத் தானே மிஞ்சியே யிதில் விளங்கும். 90

உடலுயிர் பொறி புலன்க ளுமனமகங்கா ராதி
யிடர்தரு விகார மியாவு மின்பதுன் பாதியும்மற்
றடர்க்கணு திபூதி யாதி யாகிய சகம னைத்து
மிடரவ்வி யத்த மீறு மிவையெலா மனன்மா வாகும். 91

மாயைகா ரியமே யான மகதத்து வாதி யாயிக்
காயமீ றான யாவுங் கலங்கிய பொய்யே யாகுந
தூயனே சொன்ன தெல்லாந் தொகுத்தனன் மாவு மாகும
நீயிசைக் கான னீரி னிகரென நினைதி யென்றும். 92

எத்தைநன் றுணர்ந்தோன் பந்த மிகழ்ந்துகே வலனா மென்றும்
பத்தனே யினி யுனக்கப் பரமான்ம வுருவஞ் சொல்வாம்
நித்தமு நானு னென்று நிகழ்ந்திடு மனுபூ திககிம்
மெத்திய பொருளே யாகி மெய்ம்மையாய் நிற்கு மான்மா. 93

திரிவித வவத்தை கட்குந் திருந்திய சாட்சி யாகி
விரிவுறு பஞ்ச கோச விலட்சண மாகி யாது
மருவிய மனவி ருத்தி மற்றதின் பாவ மியாவுங்
கருதிய வவத்தை மூன்றிற் கண்டிடு மஃதே யானமா. 94

யாதனைத் தினையுங் காணு மியாதினை யனைத்துங் காணா
யாதுதான் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யும்
யாதினைப் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யா
தோதிய வதுதா னேயுன் னுடையவான் மாவா மைந்தா. 95

யாதினாற் சகம னைத்து மெங்குமே பரவ லாகும்
யாதினைச் சகம னைத்து மெவளவும் பரவ மாட்டா
யாதொரு போத ரூப மிசைந்துவிச் சடம னைத்து
நீதியாய் நிகழு மீதே நின்னுடை யான்மா வென்றும். 96

நீதுட லிந்தி யங்க டியங்கிய மனது புந்தி
யீதுதன் செய்கை யின்கண் ணேவிடப் பட்ட தேபோற்
சாதுவா மைந்த யாதின் சன்னிதி மாத்தி ரத்தா
னீதியாய்ச செலலு மீதே நின்னுடை யான்ம ரூபம். 97

தொத்திய வகங்கா ராதித் தூலமீ றான யாவுஞ்
சுத்திய புலன னைத்துஞ் சுகாதியுங் கடமே போல
நித்திய போத மாகி நிலைமையாய் நிகழா நின்ற
வெத்தினா லறிய லாகு மீதுநின் னான்மா வாகும். 98

யாதினா லுயிரும வாக்கு மியாவுமே யியங்கு மந்தப்
போதமா மநத ரான்மாப பூரணன் புராண னென்றும்
பேதமி லகண்டா னந்தன் பெருகிய வேக ரூபன்
சாதமார் விருத்தி தோறும் சாட்சியாய்ச சார்ந்து நிற்பன். 99

சாதுவே யிதநே கதிற் சார்மனக் குகையின் கண்ணே
யோதுமவ் வியத்த விண்ணி லொளிர்ந்திடு மிந்த வான்மா
பேதமாம் பொருளை யெலலாம பெருகிய தன்றே சாலே
நீதியாய் விளக்கும் விண்ணி னிகழ்ந்திடு மிரவி யேபோல். 100

அடர்மன வகங்கா ரங்க ளாகிய விகார மியாவு
முடல்பொறி யுயிர்கள் செய்யு மூலத்தது முணரு மான்மா
சுடுகன லயபபிண டமபோற சொலலிய வனைத்தி னோடுந்
தொடரினும் விகார மேவான் சொற்பமுஞ் செய்தோ னுகான்.

சாதுவே யிந்த வான்மா சனனமா கான்ம ரிக்கா
னேதுமே வளர்வு றான்மற் றினைத்திடான் விகாரி யாகா
னேதமா மிந்தத் தேக மிறக்கினு மிறவா னித்தன்
பேதமாங் கடமி றக்கிற் பெருகுவா னிறப்ப துண்டோ. 102

பத்தனே பகுதி யாதிப் பகுப்பினுக் கெல்லாம் வேறாய்ச்
சுத்தசிற் சொரூப மாகிச் சுழல்வுறுஞ் சதசத் தெல்லா
நித்தமும் விளக்கி வைத்து நிருவிசே டம்பொ ருளதுஞ்
சத்தியப் பரமான் மாவே சாக்கிரா தியிலி லங்கும். 103

நித்தமு நானு னென்றே நிலைமையாய் நிகழா நின்று
புத்தியின் சாட்சி யாகப் பொருந்திய பரமான் மாவைச்
சித்தமே காக்கி ரத்தைச் செறித்துநான் பிரம மென்றே
புத்தியின் றெளிவி னாலே புலனுற வுணர்தி மைந்தா. 104

நித்தமு நின்னுன் மாவை நின்னிடை நீயு ணர்ந்து
தத்திய சனன மாதித் தரங்கமாய்ப் பார மற்ற
கத்துசம் சார மாகுங் கடலினைக் கடந்து நன்றாய்ச்
சத்தியப் பிரம மாகிச சார்பயன் சார்ந்து நிற்பாய் 105

காரணமார் தெளிவி னாலே கறையறத் தீட்டப பட்ட
வருமையா ஞான மெனனு மசியினாற சிதையுமபநதம
பரவிய வததி ராதிப் படைகண்மற றனிலம வன்னி
யுரவிய கன்ம கோடி யொன்றிலுஞ் சிதைய மாட்டா. 106

சுருதியை நம்பி னோக்குச சொன்னதம கன்ம நிட்டை
மருவிடு மவற்றி னாலே மன்னிடுஞ் சித்த சுத்தி
பரவுமச் சுத்தி யாலே பரமுணா ஞான முண்டாம
விரிவுறும பவம வற்றால் வேருட னசிககு மனறே. 107

ஓதிய பாசிக் கொததை யுதகநின் றொதுக்குங் காலை
சாதுவே புருட னுககுச் சலிலமே தூய்தாய்த தோன்றித
தீதுறு தாகந தாபந் தீரபபதாய்ச சுகம ளிககு
மேதுவா யுதவு கின்ற வியல்பினை யிங்கு கண்டோம். 108

இநதவா பஞ்ச கோச மிவற்றினை யபவா தித்தாற்
சநததா னநத மாகிச சாலவு மிலங்கா நின்ற
பெநதமில் பரமான் மாவும பிரததியக் கான்மா வாக
மைந்தனே தூய்தாய்த தோனறி மாசுக மளிககு மனறே. 109

ஆகையால் விவேகி யானோ னடைநததன் பந்த நீக்க
வேகமா யான்மா னுன்ம விவேகமே செய்ய வேண்டு
மூகமாம் விவேகத் தாலே யுண்மையா னந்த சித்தா
யேகமாம் பரமான் மாவை யிஙகறிந தினபஞ் சார்வன். 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளாணி யைப்போற்
றிருசியத திரளி னின்றுந திகழ்நதிடுந தன்னான் மாவை
யருமையாம புத்தி யாலே யசங்கமா யசல மாக
மருவிய தென்று கண்டு மாசற வருக்க வேண்டும். 111

இவ்விதம் வருத்த பின்ன ரிங்குள திருசி யங்க
ளவ்வித வான்மா வென்றே யனிசமும் பிரவிலா பித்துத்
தவ்வற வான்மா வாகத் தரணியி லிருப்ப வன்றான்
செவ்விய முத்திப் பேற்றைச் சேர்ந்தவ னனக மைந்தா. 112

மேதைதொக் கத்தி யாதி மேவிய கூட்ட மான
வேதமாந் தேக நானென் றெண்ணுவன் மூடனானோன்
கோதிலா விசார சீவன் குரம்பையின் வேறே யான
வாதியா மான்ம ரூப மகமென வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானே யென்றிங் குன்னுவன் மூட னானோ
னுடலுயி ரிரண்டு நானென் றுன்னுவன் கரும ஞானி
திடமுறு விவேக ஞானத் திறமுடைத் தான மேலோ
னிடரிலாச் சொரூப நானென் றெண்ணுவன் றன்னை யென்றும்.

மேதைதொக் கென்பே யாதி மேவிய வாக்கை யின்கண்
சாதுவே யான்ம புந்தி சற்றுநீ சார்ந்தி டாதே
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண சொரூப நானென்
றீதினைச் சார்நதே யென்று மெய்திடு பரம சாந்தி. 115

மொழியும்வே தாந்த நீதி முழுவதுந் தெரிந்தோ னேனு
மழியுட லாதி யின்க ணத்தியா சத்தி னாலே
யெழுமகம் புந்தி தன்னை யெவன்விடா னெம்மட் டம்மட்
டொழிவிலா முத்தி யென்றிங் குரைத்தலு மவனுக் கில்லை. 116

உன்னுடைச் சாயா தேக முன்பதி பிம்ப வாக்கை
யுன்னுடைக் கனவு தேக முன்மனோ ராச்சி யாக்கை
யின்னதி லான்ம புந்தி யேதுநீ யியற்றுதேபோ
லின்னது லாக்கை மீது மீதைநீ யியற்றி டாதே. 117

ஓதுதே கான்ம புந்தி யுணர்விலா மூடர்க் கெல்லா
மேதமாஞ் சனன மாதி யின்னலசெய் வித்தே யாகு
மாதலான் முயற்சி யாலே யதனைவிட் டுளத்தி னசந்
தீதறச் செய்யி வற்றுற் றிருமபவிப பவமே சாராய். 118

மனதினை யன்றி வேறாய் மற்றொரு வவித்தை யில்லை
மனதுதா னவித்தை யாகு மற்றிதே பந்த வேது
மனதுதான் வளருமபோது மற்றதும் வளர்ந்த தாகு
மனதுதா னசிக்கும் போது மற்றது நசித்த தாமே. 119

சாதுவே சுழுத்தியின்கண் சலமன மொடுங்கும் போது
யாதுமே யணுவு மில்லை யாவரு மறிவ ரித்தை
யாதலாற் புருட னுக்கிவ் வசத்தியப் பவசம பந்த
மோதிய மனத்தா லுண்டா முண்மையிற் பவமே யில்லை. 120

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை முகிலைச் சேர்த்துப்
பேசிய ததுதான் பின்னும் பெருமுகி றீர்ப்ப தேபோற்
றாசுறு மனமே முன்னர் துன்பமார் பந்தஞ் செய்யும்
மாசுறு மனமே மற்று மாசுக வீட ளிக்கும். 121

பெருகிய கயிற்று லாவைப் பிணிப்பதும் விடுவ தும்போற்
றிரிவிதக் குணங்க டம்மின் றிறமையாற் சீவ னுக்கிங்
குரைதரு மனது தானே யுபயமுஞ் செய்வ தாலே
பரவிய பந்த மோட்சம் படைப்பதற் கேது வீதே. 122

இதுதமோ ரசகு ணங்க ளிசைந்துதான் மலின மாகித்
திதமுறு பந்த வேது திகழ்ந்திடுஞ் சத்து வத்தை
நிதமுமீ தனுச ரித்து நிருமல வடிவ மாகி
யதிசய முத்தி யேது வாயிடு மனக மைந்தா. 123

கோதிலா விவேகத் தாலுங் குறைவிலா விரதி யாலு
மீதுதான் சுத்த மாகி யின்பவீட் டின்பொ ருட்டா
மாதலாற் புத்தி மானு யமைந்துள முமுட்சு வானோ
னேதுமிவ் விரண்டை யும்முன் னூரமதா யடைய வேண்டும். 124

மனமெனும் பெயரு டைத்தாய் மகத்தான புலியொன் றிந்தக்
கனமுறு விடய மென்னுங் கானகத் தேசத தின்க
ணனுதினஞ் சஞ்ச ரிக்கு மாதலா லததே சத்தி
லனிசமு நனமு முட்சு வற்பமு மணுக வேண்டா. 125

ஆதலா லான்ம ரூப மறிந்தபண் டிதர்க ளெல்லா
மோதிய மனதே யென்று மோங்கிய வவித்தை யென்பர்
மோதிய காற்றி னாலே முகிற்றிரள் சுழல்வ தேபோ
லீதினா லிந்த ஞால மியாவுமே சுழலு மன்றே. 126

ஆதலான் முமுட்சு வானோ னலைவுறுந் தன்ம னத்தைச்
சூதிலா முயற்சி யாலே சோதிக்க வேண்டு மீது
சோதனை செய்யப்பட்டுச் சுத்தமா நிற்குங் காலை
யோதிய முத்தி சித்தி யுளங்கையிற் கனிநே ராமே. 127

வீடுறும் விருப்பத் தாலே விவிதமாம் விடயத் தின்க
ணேடணை விட்டுக் கன்ம மியாவையுந் துறந்தன் போடே
நீடுறுஞ் சிரவ ணாதி நிட்டையி னிற்ப வன்றான்
மூடிய மனோ விகார முழுவதும விடுத்தோ னவன். 128

ஊனமாம் புத்தி யென்னு முபாதியின் சம்பந் தத்தா
லீனமாம் சீவ பாவ மேகமா மானமா வின்கண்
கானனீர் நிகரே யாகக் கற்பித மாத லாலே
யர்னவீ துணைமை யாகா தநிவச நீய மாமே. 129

புத்தியோ டேபு ணாசசி பூரண வானமா விற்கு
மித்தியா ஞானத் தாலே மேவிய தாத லாலே
சத்திய ஞான மொனறுற சாற்றிய புணாசசி நீங்கும்
புத்திர மறமொன் றுலப புணாச்சிதா னீஙகா தென்றும். 130

நித்தமாம் பரசீ வைகக்கிய நிகழ்த்திய ஞானந் தானே
சத்திய ஞான மென்று சமமதனு சுருதிக் கெல்லாஞ்
சுத்தமா மான்மா னுனம சொரூபநல விவேகத் தாலே
யத்திற ஞான முண்டா மாதலால விவேகஞ் செய்க. 131

மலமுள சலத்தி னின்று மலத்தினை நீக்குங் காலை
சலமது நிமல மாகிச் சகத்தினிற் றோன்று மாறே
நிலையுறு தன்னுன் மாவி னின்றகங் கார மாதிப
பலவித வசத்தை நீக்கிற பரமமா யான்மாத் தோன்றும். 132

ஆதலா லகங்கா ராதி யகிலமா மகத்தை யுந்தன்
னீதியா யான்மா நின்று நிதத்மு நீக்க வேண்டு
மோதுவிஞ் ஞான கோச முண்மையா யான்மா வாகா
தேதெனி லனக மைநதா வேதுவை யியம்பக் கேளாய். 133

சாதுவே விகாரி யாலுஞ் சடமதாந் தன்மை யாலுந்
தீதள வுடைய தாலுந் திருசிய மாவ தாலு
மேதுமே நியம மன்றி யிதுவிப சாரி யாலு
மாதியா மான்மா வாகா தநித்திய நித்த மாமோ. 134

பரமமா மானந் தத்தின் பதிபிமப மதனைச் சாந்த
வுருவுமா மவிதத்தை விர்த்தி யோதுமா னந்த கோசம்
பிரியமோ தப்பிர மோதப் பிரிவுடைத் தாகி யிட்ட
மருவிடும் போது திக்கு மற்றகா லத்தொ டுங்கும். 135

யாதொரு கோசந் தன்னி லியாவரு முயற்சி யின்றி
யோதுமா னந்த மெய்யா யொன்றிநித் தஞ்சு கிப்பர்
போதனே யக்கோ சத்தின் பூரண வருப வநதான்
சாதுவா மறிஞ ருக்கே சநததஞ் சார லாகும். 136

பரவுசோ பாதி யாலும் பகுதியின் விகாரத் தாலுங்
கருதிய புண்ணி யத்தின் காரிய மாத லாலுந்
தரமுறு விகாரக் கூட்டந் தன்னிலுட் பட்ட தாலு
மருவுமா னநத கோச மாசிலா வான்மா வாகா. 187

திருசியக் கடமு ணர்நது திகழ்ந்திடு தேவ தத்தன்
மருவுமக் கடமு மாகான் மறறதின் றாம மேவான்
பரிசுபோற் பஞ்ச கோசப் பகுபபினை யுணரு மான்மா
மருவுமக் கோச மாகா மற்றதின் றாம மேவா 138

பரவிய பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை யூகத தாலே
புரையற வபவா தித்தாற் புரிநதவவ வபவா தததின
மருவிய வவதி யாகி மாசிலா வகண்ட போத [ம.
வுருவமாய்ச் சாட்சி தானே யொருமையாய் மிஞசித தோன்று

விரிவுரு பஞ்ச கோச விலட்சண வுருவ மாகிக
கருதிய வவத்தை மூன்றின் கரியதாய் நிரு விகார
நிருமல போதா னநத நிலைமையா மிவவான மாவை
யரியனே விவேகி யாஞே னகமென வறிய வேணடும். 140

வகார கார மாதி விகாரமற றதன பாவஙக
ளிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கியா துணரு மியாதை
யொருபொரு ளுணரா தநத வுணாவுரு வான சாட்சிய
பொருளினை மிகவு நுண்மைய புத்தியா லுணாதி மைந்தா 141

சூனியத் தப்பா லாகச் சொலலிய வான்மா விற்கு
மேனிலை யாக வொன்று மேவிய தில்லை யென்று
மானதா லறிபொ ருட்கு மறிபடாப பொருளி னுக்கு
மேனிலை யறிவே மெய்யாய் மேவிய வான்மா நீயே 142

சாதுவே யெநத வான்மா சாக்கிர மாதி யின்க
ணோதிய பிரத்திய கான்ம வுருவமாய் நாஞ னென்று
சோதியா யுளத்தி லென்றுஞ் சொலிததிடு மேக மாக
வாதியா மவ்வான் மாவை யகமென வறிநீ யென்றும். 143

வித்தர விகார மூற்று விவிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வத்திர வகங்கா ராதி யகிலமு நேரே கண்டு
நித்தியா னந்த சித்தாய் நிகழ்ந்திடு நின்னுன் மாவைப்
புத்திர னுக்க மான புந்தியா லுணர்தி நன்றாய். 144

போதமார் விவேகி தேகம் புந்திசிற் பதிபிம் பங்கள்
யாதும்விட் டிதய விண்ணி லேகமா யாவுங் காணுஞ்
சோதியா யகண்ட போத சொரூபமாய்ச் சதசத் துக்குப்
மேதமாந் தன்னுன் மாவைப் பிரித்துநன் கறிய வேண்டும். 145

நித்தமாய் விபுவு மாகி நிகிலபூ ரணமு மாகி
மெத்தவு நுண்மை யாகி மேவுமுள் வெளிக ளின்றிப்
பித்தியக் கான்மா வாகப் பிறங்கிய பரமான் மாவை
புத்திர விவேகி யானோன் புலமுற வறிய வேண்டும். 146

பிரமமே யான ஞானி பின்னரிச் சம்சா ரத்தை
மருவிடா துதலாலே மாசற முமுட்சு வானோன்
பிரமநான் பிரம மேநான் பிரமமே நானென் றிங்ஙன்
றிரமதாய்ப் பிரமந் தன்னைத் தினமுமே யறிய வேண்டும். 147

சாற்றிய நீதி யேபோற் சத்தியப பிரமத் தின்கண்
டோற்று காரியம னைத்துந துகளிலாப் பிரம மேயா
மேற்றிய பிரம மல்லா லெவளவும் வேறே யில்லை
தேற்றமா யுசாவி லெங்குந் திகழ்வது பிரமந் தானே. 148

இதுவெனுஞ் சகம னைத்து மேகமாம் பிரம மேயென்
றதர்வண வுபநிடத்தி னதிசய மான வாக்குந
திதமதாய்ச் சொல்வ தாலே திருசியச் சகம னைத்து.
முதயமத் தமன மின்றி யொளிர்ந்திடும் பிரம மேயாம். 149

வேதமாம் மானத் தாலும் விளங்கிய போதத் தாலு
மோதிய சொப்ப னாதி யுத்தம வுத்தி யாலு
மீதில்லை யீதி லைமற் றீதிலையென்ப தாகப்
பேதமா முபாதி யெல்லாம் பெயர்ந்திடத் தள்ள வேண்டும். 150

இவ்விதந் திருசி யத்தை யேகமாய்த் தள்ளிப் பின்ன
ரவ்விதப் பரசீ வைக்கிய மறிந்திடத் தக்க தாலே
செவ்விலக் கணையி னாலே செப்பிய வவர்க டம்மை
யெவ்வமற் றுணர வேண்டு மேகமாய் நிற்ப தற்கே. 151

விட்டலக் கணையும் வேண்டாம் விடாதலக் கணையும் வேண்டா
மிட்டனே யுபய மான விலககணை வேண்டுமீது
திட்டமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கிற்
றட்டிடா வதுபோ லீதாந தததுவ மசியாம் வாக்கில. 152

திருததமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கு
விருததமாந் தரும மெல்லாம் விட்டவ் வேகக்கி யததை
தரித்திடச சொல்வ தேபோற் றத்துவ மசியாம் வாக்கும
விருத்தமாந தரும மெல்லாம விடுததயிக் கியமே சொல்லும்.

இத்திரம் விரோதந தள்ளி யிலக்கியச சித்தே யான
சுத்தமாம் பரசீ வாக்குச சொலலிய வைக்கி யததை
நிததமு மறிஞ ரெல்லா நிலைமையாய்ப பரிச யிபபா
புத்திர நீயு மவவா புகன்றதைப பரிச யிபபாய். 154

இததிறம் வேதந் தோறு மிசைமகா வாக்க னேக
மத்திர நூல மாதி யசத்தினை யபவா திததுச
சுத்தமாய் வானம போலக் சூககமாய்த தானே நின்ற
வத்தமி லிநதச சீவாக் ககண்டவைக கியமே சொல்லும. 155

ஆதலாற் பொய்யே யாகி யகமென வறியப பட்டிங்
கேதெது தோன்று நிற்கு மிவையெலா நன்று ய விட்டுப்
போதவா னநத வுண்மைப் பூரணப் பிரம நானென்
றேதமில் புந்தி யாலே யின்றுனை யுணாதி மைநதா. 156

யாதினுற் பிரம மன்றி யாதுமே வேறிங் கில்லை
யாதலா லதுவே யுண்மை யாதுதா னெவாககு மான்மா
யாதுவத் துவிதஞ் சாந்த மமலமாம் பரமா மென்றுஞ்
சாதுவே யதுநீ யாவாய சததிய மைய மிலலை 157

மருவிய சுரேமி யின்றி மாசில்யோ கியா மனத்தாற
கருதிடப் பட்டு மற்றோ கரணமுங கருதொ ணுத
வுருவமாய் மனதிற் கெட்டா வுண்மையாய் நிறைந்து நின்ற
பிரமமே ததுநீ யாவாய் பிரிவறச சிநதை செய்வாய். 158

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தை யுத்தம வுத்தி யோடே
கோதிலாப் புத்தி யாலே குறித்துளந தன்னிற் சிந்தி
யீதினு லைய மாதி யின்றியே வுளங்கை நீபோற்
சாதுவே யுண்மை ஞானஞ் சனிததிடுஞ சங்கை யில்லை. 159

அடர்வுறு சயினி யத்து ளரசனைக் காண்ப தேபோ
லுடன்முதற் றிரளி னுக்கு ளுணர்வுமாத் திரமே யாகித்
திடபரி சுத்த மாகத திகழ்நதிடு நினலைக் கண்டவ்
விடரிலாப் பிரம நானென் றெண்ணியவ் வடிவாய் நிற்பாய். 160

நிருமலப் பிரம மாக நின்னினீ யென்று நின்று
பிரமமா மநத வுன்னிற் பிரிவுபோற் றோன்று நின்ற
திருசிய திரளை யெல்லாந தீரவே பிரவிலா பித்துப்
பரமவா னநதம பெறறுப் பகுபபிலாச சாந்தி சார்வாய. 161

சத்தசத் திற்கு வேறுரு சததிய வேக வத்துப்
புத்தியாங் குகையின் கண்ணே பொருந்துமவ் வத்து வாக
நித்தமிக குகையின் கணணே நிலைமையா யாவ னிற்பன்
புத்திர வன்னோன் மீண்டிப புறையுடற் குகையிற சேரான். 162

மைந்தனே யான்ம நோககான் மாசிலா நின்னுன் மாவிற்
சந்தத நீயிருநது சலிததிடா முயற்சி யாலே
வநதவா தனைய டககு வாதனை யடக்கத தைத்தான்
முந்திய வசிட்ட ராதி முனிவரா முத்தி யென்பார். 163

ஒருவித மிலாத தான வுலகுடைச சார்பை விட்டுப்
பொருள்களை நானு வாகப புகலுறாற் சார்பும் விட்டுப்
பரவிய வனர்த்த மெல்லாம் பறறுடற் சாரபும் விட்டிங்
கரியனே யான்ம நோககா லததியா சநத விர்ப்பாய். 164

சந்தத மான்ம நிட்டை சார்நததா லியோகி யர்க்குத்
தொநதமா மனமி றக்குந் துட்டவா தனைய டங்கு
மைந்தனே யதனி னாலே மயஙகிய வததி யாசப்
பந்தனை யாவுந் தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய் நிற்பாய். 165

நானொரு சீவ னன்று நற்பரப் பிரம மேநான்
றானெனு நிசச யத்தாற் றள்ளியே யசததை யெல்லா
மூனவா தனைவே கததா லுன்னிடை யுதியா நின்ற
வீனமா மத்தி யாச மியாவையு நீயொ ழிப்பாய். 166

சாதுவே பிசசை வாங்கல் சலமலம் விடுத லன்றி
யாதுமே தியானி யார்க்கிங் கியற்றிடுஞ் செய்கை யில்லை
யாதலா லான்ம நிட்டை யனிசமு மடைநத தாலே
மோதிய வத்தி யாச முழுவது நீயொ ழிப்பாய். 167

தத்துவ மசியே யாதி தருமகா வாக்கி யத்தா
னித்தமும் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய போதங் கொண்டு
வத்துவி லான்ம புத்தி வலியுறக் கிடைப்ப தற்கே
யததியா சத்தை யெல்லா மனகனே யறவொ ழிப்பாய். 168

மூடமா மித்தே கத்தின் முளைத்திடு மகங்கா ரந்தான்
சேடமில் லாது நன்றாய்ச சிதைவுறுங் கால மட்டுஞ்
சீடனே சாவ தானஞ் சேர்ந்துநற றியானி யாகித்
தோடமா மந்தி யாசத தொடர்பினைப் பரிக ரிப்பாய். 169

நித்திரை யுலக வார்த்தை நீண்டசத் தாதி கட்கு
நிததமா மானம ரூப நினைநதிடா மறதிக் கும்நீ
யிததனை யேனு மெங்கு மிடைவெளி கொடாம லென்றும
புத்திர னைனுன் மாவைப் புந்தியிற் சிநதை செய்வாய். 170

குறுகிய கடாகா சத்தைக் கூர்மகா காசத் திற்போற்
சிறுகிய சீவான் மாவைச் சிறகனப பரமான் மாவி
லறிவினாற் பிரவிலா பித்தவ் வகண்டமாம் வதது வாகி
வெறிதிருந திடுவா யென்றும விமலமாம யோகத் தோனாய். 171

அருவவக் கிரிய மாகி யறிவுமெய் யின்ப மாகி
யொருமையா முன்ரு பதனை யொன்றியிப் பொய்யு டம்பை
யரியனே விடுதி கூத்த னடைநதுதன் னிசரு பத்தை
விரிவுறு வேட ரூபம் விடுத்திடு நீதி யே போல். 172

தொநதமாம் பவத்தைச் செய்யுந துட்டமாம பிரதி பந்த
மைநதனே யனேக மேனு மருவிய வவறறிற் கெல்லா
முந்திய விகார மாக முளைத்திடு மகங்கா ரநதான்
சந்தத மூல மத்தைச சருவதா வொழிக்க வேண்டும். 173

பிநதியும் பரமாத் தத்தைப் பெற்றதாற் காத னீக்கி
நிந்தைசே ரகங்கா ராதி நின்றவித் தியினை மீட்டிங்
கந்தவுன் சொரூபா னநத மநுபவித தகண்ட மாகிப்
பநதமி னிருவி கற்ப பதந்தனில வெறிதி ருபபாய். 174

பெருகிய வகந்தை மெத்தப் பெயர்த்திடப் பட்ட போது
வொருகண மேனு மற்று முளததினு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னு முண்டாய் விட்சேபம் வெகுவாய்ச் செய்யும்
மருவுகாற் றால லைந்த மழைக்கால மேக மேபோல். 175

பலபலச் சிந்தை யாலிப் பகையகங் காரத் திற்கிங்
கலேவுற வவகா சத்தை யற்பமு மளிக்க வொண்ணு
துலரெனு மிச்சை யுய்ய வூற்றிய நீரே போலிச்
சலவகங் கார முய்யச் சலசிந்தை யேது வன்றோ. 176

தேகாதி சிந்தை யுற்றோன் றிருசியப பாசம் பெற்றோன்
றேகாதி சிந்தை யற்றோன றிருசியப பாசம் விட்டோ
னாகாத சிந்தை தானே யாதலாற பேதங் கொண்டிவ்
வேகாத பவபந் தத்திற கேதுவா யிசையு மைந்தா. 177

காரியம் வளரு மாகிற் காரண மான வித்தும
பாரினில் வளர்ந்த தாகப பார்க்கலா மதுதான் நீங்கிற்
காரண மான வித்துங் கடிதியி னீங்க லாலே
தீரனே காரியத்தைத தீர்த்திட வேண்டு முன்னம். 178

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில வளரும போது
காரண வாத னைகளோள் கருத்தினில வளரா நிற்கும்
காரண வாத னைகளோள் கருத்தினில வளரும போது
காரிய சிந்தை யுந்தன கருத்தினில வளரு மைந்தா. 179

வந்தவச் சிந்தை யாலே வாகியச் செய்கை யுண்டாந்
தொந்தமாஞ் சிந்தை செய்கைத் தொடர்பினுன் முன்னு ரைத்த
வந்தவா தனைவ ளர்ந்திங் ககிலமாஞ் சீவ ருககும
பந்தமாஞ் சமசா ரத்தைப் பலவிதம படைககு மன்றே. 180

ஓதிய வேது வாலே யொழிவிலா துதித்த விந்தப்
பேதமாந பவபந தத்தைப பெயாத்திட வேண்டி முன்ன
ரோதிய முறைமை யுந்தா னொழித்திட வேண்டு மத்தி
லேதுநல லுபாய மென்னி லிதனைநீ யியம்பக் கேளாய். 181

எவ்வவத் தையினு மெந்த விடத்திலும் மெக்கா லத்தும்
மிவ்விதத தோற்றம பெற்று வேறெனக காண்ப தெல்லாஞ்
செவ்விய பிரம மேயாஞ் சிறிதுமவே றில்லை யென்னு
மிவ்விதப் பார்வை தானிங் கியமபிய நல்லு பாயம. 182

ஓதிய பார்வை யாகு முண்மைவா தனையு றததாற்
கோதுறு செய்கை முன்னாக குவிந்திடும் பின்பு சிந்தை
யாதுமே யிறககும் பின்ன ரேதுவா தனைய டங்கும்
வாதனை யடக்கந் தானே வழுவிலாச் சீவன் முத்தி. 183

சர்வமும் பிரம மென்னுஞ் சத்துவா தனைவ ளர்ந்தால்
மருளகங் கார மாதி மலினவா தனைய டங்கும்
கருமையா மெவ்வி டத்துங் கலநதுள வநத கார
மருணனின் காநதி தோன்று மளவிலே யழியு மாபோல். 184

இருளிருட் செய்கை யாக விசைந்துள வனாத்த மெல்லா
மிரவினை றுதிகரும் போதிங் கிறநதிடு நீதி யேபோ
லருவவத் துவிதா னநத வநுபவ முதிக்கும போது
பெருகிய பநத மததாற பெறறதுன் பமுமி லாதாம 185

திரிசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத் திரமே யாகப
பிரவிலா பித்து நினைப பிரமமாத திரமாய்ப பாாத்திங்
கரியனே வெளியி னுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந தம்வ ரைககுங காலநீ தளரு வாயே. 186

சொரூபநிட் டையையோா காலுஞசொற்பமுந தவிர வொண்ணு
தரணியி லநத நிட்டை தவிாதலே கால னென்று
பிரியனே பகவா ஞன பிரமபுத திரவ சிட்டன
பரமவா சிட்ட நூலிற் பலவிதம பகாநதா னன்றோ. 187

ஆதலாற் சொரூப நிட்டை யன்றியுந தவிாதன ஞானிக்
கேதமா மனாத்த மாகு மேதெனிற தவிர்த லாலே
சாதமா மோக மததாற சனிததிடு மகநதை யததாற்
கோதததாம் பநத முண்டாங் கூடிடு மவற்றாற றுன்பம. 188

பொருவிலா ஞானி யேனும புலததினோா சென்றோன் றன்னைத
தரணியிற் சொரூப நிட்டை தவிாதலா மறதி புநதிப
புரைகளா லலைககுஞ் சோர புருடனைச சோர மாதிங்
கரியனே விவித மாக வலைததிடு நீதி யேபோல 189

தீரனு ஞானி யேனுந திருசியஞ் சென்றோன் றன்னைக
கோரவா வரண சததி குறைவுற மறைககு மனறே
நீரினுட பாசிக கொததை நீககினுங கணததி லநத
வாரியை யதுதான் மறறும வழுவுற மறைபப தேபோல். 190

சலிததடிக் கினற பநது சறறுமே தவறி மாடித
தலத்துள படியில் வீழ்நத தன்மைபோற சொரூப மென்னு
மிலககிய நின்று சிதத மெவளவுந தவிரு மாகிற
புலததினோ் முகமே யாகிப் போய்விழு மங்கண கேகாண். 191

புலனிடைச் சென்ற சித்தம் புலத்தையே நன்றி தென்று
பலவிதஞ் சங்கற் பிக்கும பட்டாந்தவச சங்கற பததாற்
றொலைவிலாக் காம முண்டாந் தொடர்ந்தவக காமந் தன்னாற்
சலமுறு பிரவிர்த்தி யுண்டாகு சார்ந்தவப் பிரவிர்த்தி யாலே.

அருமையா மானம நிட்டை யகன்றுபோ மற்ற வற்றூர்
புருடனுந தீங்கில வீழ்ந்து போகுவ தன்றி மற்றுஞ்
சொரூபமே சாரா னிஙஙன் சொன்னவிவ் வனர்த்த மெல்லாந்
தருவதாகு சங்கற பததைத் தளளுவான விவேகி யானேன் 193

ஆதலா லான்ம நிட்டை யன்றியுந தவிாத ரூனே
சாதுவே விவேகி யாகுச சாறறிய கால னுகுஞ்
கோதிலா வான்ம நிட்டை கூடினேன் பேற்றைச சார்வ
னுதலாற சாவ தான மாகவந நிட்டை சாரவாய். 194

கேதமா ருடலி ருந்துங் கேவல னவன்றான
பேதமா ருடலி லாத பேறறினு கேவ லன்காண்
சாதுவே பேதந தனனைச சறறுமே காணப வர்க்கு
மேதக யசுரு வேத மிகவுமே பயததைச் சாற்றும. 195

போதவா னெபபோ தேனும் பூரணப் பிரமத் தின்க
ணேதமாம பேதந தன்னை யெவளவுங் காண்ப னேலப்
பேதமே யன்னே னுககுப பீதியா மாத லாலே
சாதுவே மறநதும பேதஞ் சறறுமே காண வொண்ணு. 196

சுருதிகண் மிருதி நீதி சுததமாய் நிட்டுதஞ் செய்த
திருசியத தானம புநதி செய்பவன் விவேகி யேனும்
விரிவுற மேலு மேலும விவிதமாந துன்பஞ் சார்வ
னரியனே நிடேத காததா வாகிய பாவியே போல். 197

சத்திய வனுசந தானஞ் சார்ந்தவன் முத்த னுகி
மெத்தவு மகதது வததை மேவுவ னித்த மாக
மிததையி னனுசந தான மேவினேன் மிகந சிப்பன்
பததனே யசோர சோரா பாவிதைப பார்க்க லானேம். 198

ஆதலாற் சன்னி யாசி யசத்தனு சந்தா னந்தா
னேதமாம பநத வேது வென்றிதை யிகழ்ந்து நன்றாய்ச்
சோதி யானநத சத்தாய்ச சொல்லிய பிரம நானென்
றோதிய பிரம நிட்டை யொழிவற வொன்ற வேண்டும். 199

நீதிலான் மானு பூதித் திகழ்வினூற் றிடமாய்ப் பெற்ற
பேதமில் பிரம நிட்டை பெருகிய சுகஞ்செய் விக்கு
மேதமா மஞ்ஞா னத்தா லெய்திய துயரை யெல்லாஞ்
சாதுவே யந்த நிட்டை சற்றுமில் லாது செய்யும். 200

வாகிய வனுசந் தான மலினவா தனையைத் தானே
பாகனே மேலு மேலும பயனதாய் வளரப் பண்ணு
மாகையால் விவேகி யதனை யறிநதுடன் பாகி யமவிட்
டேகமா மான்ம ரூப மென்றுமே யனுசந திபபான் 201

வாகியம் விட்ட போதே மனது நின்மலமா மைநதா
வாகிய வம்ம னத்தா லடையலா மான்ம ஞான
மேகமா மநத ஞான மிசைநததாற் பவபந தம்போ
மாகையால் பாகி யதனை யடககலே முததி மாககம. 202

சாதுவே முமுட்சு வாகிச சதுரனுயச் சதசத தோர்நது
வேதமே நமபி யான்ம விபுத்துவ மறிநதோ னாதான
கேதமா ரசத்துத் தன்னைக கெடுததிடு மெனற றிநதும
பேதமா மவ்வ சத்தைப பேணுவன் பால னேம்பால் 203

உடன்முத லபிமா னததை யுடையவன் முததி சாரான்
றிடமுற முத்தி சார்ந்தோன் றேகாதி யபிமா னிக்கான்
சடமுறு துயிலு டைததோன சாககிரஞ சாரா னததை
யுடையவன் றுயிலைச சாரா னுபயமும் வெவவே றன்றே. 204

தன்னையே சராச ரங்கள் சகலத்தி னுடபு றததுந
துன்னிய சாட்சி யாயுந் தொடாதிட் டான மாயு
முன்னியிவ் வுபாதி யெல்லா மொழிதவெவ னகண்ட மாகி
மன்னுபூ ரணமாய் நிற்பன் மாசிலா தவனே முத்தன். 205

சகலமாம் விதத்தி னுனுஞ் சம்சாரம் விடுதற் கேது
வகமிலா வகண்ட பாவ மன்றிமற் றேது மிலலைத
துகளிலா வான்ம நிட்டைத் தொடர்பினூற் றிருசி யத்தை
யிகழலவ் வகண்ட பாவ மிசைந்திடு மதிகா ரிககே. 206

மருவுதே கான்ம புந்தி மன்னிப்பா கியமே யான
பொருளுடை யநுப வத்திற் போகிய மனத்த னுகி
யொருவித மிலாத செய்கை யொழிவிலா துற்றோ னுக்குத்
திருசியந் தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்தி னுண்டாம். 207

அகிலமாந் தர்மங் கர்ம மசத்தியப் புலனை னோத்து
மிகவுமே துறந்து நித்தம மெய்யான நிட்டை சார்ந்து
சுககன சொரூப மோர்ந்தச் சுகத்தையே யிசசிப் போக்கே
திகழ்வுறு முயற்சி யாலே திருசிய நீகக முண்டாம். 208

திருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற லகண்ட பாவஞ்
சருவதா வடைவ தற்கே சாதுவா மெதிக ளுககுச்
சிரவண மாதி கன்மஞ் செய்தபின் சுருதி தானே
சருவதா நிருவி கற்ப சமாதியை விதிக்கு மன்றே. 209

இருளுமா வரண சததி யாவுமே நசியா தாகின்
மருளும்விட் சேப சததி மாசற நசிக்க மாட்டா
பரவுமா வரண நாசம் பாலினீர் பகுப்ப தைப்போற்
திருசியந் திருக்கி ரண்டைத திகழவுறப் பகுத்தா லுண்டாம.

நல்லபோ ததது தித்த நலலதாம விவேகநதானே
சொல்லிய வான்மா ஞனம சொரூபநன் முப்ப குத்துத்
தொல்லையா முளுஞா னததாற றொடாநதபந தஞ்சி தைக்கு
மல்லல்செய் பநத மற்றோர்க கற்பமும பவமீண் டில்லை 211

செவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ் செய்வ தாலே
யெவவவா வரண நீங்கு மிறநதிடு மித்தை ஞானம்
விவவித விட்சே பததால் விளைந்துள துனப நீங்கு
மிவ்விதஞ் சொன்ன மூன்று மிசைநதவோர் திருட்டாந தங்கேள்

தீதற விரசசு ரூப தரிதனஞ் செய்வ தாலே
மோதுமா வரண மாதி மூனறுமே முடிநத வனறே
வாதலாற் பநத நீக்க மடைந்திட விவேகி யானோ
ஞதியா மான்ம ரூப மவசிய மறிய வேண்டும். 213

இத்திற நித்தா நித்த வியல்பினிற் பகுத்த வற்றி
னித்தமாந தன்னை மாவை நிசசயித தறிவாங் கண்ணு
லத்திற மான நானே யகண்டசிற் பிரம மென்று
தத்துவ மறிந்தோ னியாவுந தவிர்ந்துதான் சாநத னுவன். 214

நிருவிகற் பகமே யாக நிகழ்நதிடுஞ் சமாதி யாலே
யொருமையாந் தன்னுன் மாவி னுண்மையை யெந்தப் போது
புருடனிங் கறிவ னநதப் போதுதா னஞ்ஞா னத்தா
மருவிய சகல மான மனமுடிச சிறநது போகும். 215

பத்தனே நிருவி கற்பப் பரமவத் துவிதான் மாவிற்
புத்தியின் ஞேடத் தாலே பொருந்திநீ ஞானி தென்று
நித்தமு விகறப முண்டா நிமலமாஞ் சமாதி தோன்றிற்
றத்துவ வனுப வத்தாற் றவிருமவ் விகற்ப மெல்லாம். 216

சமதமா தியைய டைந்த சதுரனுஞ் சங்கி யாசி
யமலமாஞ் சமாதி யாற்றன் னகண்டபா வம்பொ ருந்தித்
தமசினுல் வருவி கற்பந் தள்ளிநிர் விகற்ப னேயா
யகலமாம் பிரமா கார மாகவே சுகித்து நிற்பன். 217

எவர்கடஞ் சுரோத்தி ராதி யிந்திய மிதய மியாவுஞ்
சுவமதா ஞானன் மாவிற் சுத்தமாய்ப் பிரவிலா பித்தங்
கவமிலாச் சமாதி பெற்ருே ரவர்களே முத்த ராஞேர்
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளம்புவோா முத்த ரன்ருல்.

பேதமா முபாதி யாலே பின்னனு மொருவன் ருனே
யேதமா முபாதி தீர்த்தா லேகனு மவனே மற்று
மாதலா லுபாதி தீர்க்க வனிசமும் விவேகி யானேன்
சாதக நிருவி கற்ப சமாதியே செய்ய வேண்டும். 219

ஏகமா நிட்டை யாலே யென்றுமே பிரமத் தின்க
ணுகுமா சக்தி யுள்ளோ னகண்டகற் பிரம மாவன்
சோகமே யுற்ற கீடஞ் சுற்றிய பிரம ரத்தை
யேகமாய்ப் பாவித் துத்தா னென்றுமே யஃதா யிற்றே. 220

கிரியைக ளியாவும் விட்டுக் கீடகம் பிரம ரத்தை
மருவியே தியானஞ் செய்து மற்றதே யாகு மாபோ
லொருமையா நிட்டை யாலே யுண்மையாம் பிரமந் தன்னைச்
சருவதாத் தியானிப் போனுஞ் சத்தியம் பிரம மாவன். 221

மிகவுமே நுண்மை யான மெய்ப்பரப் பிரமந் தன்னைத்
தகவிலாத் தூல திட்டி தன்னினு லெவருங் காணு
நிகழ்மதி நுண்மை யுள்ள நிமலரே சமாதி யாலே
மிகவுமே சூக்க மான விருத்தியாங் கண்ணுற் காண்பர். 222

மெத்தவும் புடபா கத்தான் மேவிய மலத்தை விட்டுச்
சுத்தமாந் தன்கு ணத்தைச் சொன்னமே வுவதே போலச்
சித்தமுந் தியானத் தாலே சேர்ந்தமுக் குணம லத்தைச்
சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவமாஞ் சொரூப மேவும். 223

இடைவிடாத் தியானத் தாலே யிருதயஞ் சுத்த மாகித்
திடமுறப் பிரமத் தின்கண் டியங்கிடா தடங்கு மெப்போ
தடர்மிகு மகண்டா னந்த வநுபவ வேது வான
சடமிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே யுண்டாம். 224

ஆனவச் சமாதி யாலே யகிலவா சனை முடிச்சும்
போனதாம் விகித மாகப் பொருந்திய கன்மம் பொன்று
மேனையுள் வெளியி லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சி யின்றி
யுனமில் சொரூபத் தோறற மொருமையா யொளிரா நிற்கும்.

பயிற்பினுற் பார்க்கும் போது பாங்கான சிரவ ணத்தின்
சலிப்பிலா மனனந் தானே சதகுண மேலா மத்தி
னிலைப்பிலா நிதித்தி யாச மிலக்கமாங் குணமே லாகு
மதுப்பிலா நிருவி கற்ப மளவிலாப பலனு டைத்தாம். 226

பிரிவிலாச் சமாதி யாலே பிரதிபந் தங்க ளின்றி
யொருமையாய்ப் பிரம ரூப முணரலா மஃதி லாதேற்
சருவதா மனவி ருத்தி சஞ்சல மாத லாலே
விரிவுற விரோத மான விருத்தியோ டேக லக்கும். 227

ஆதலாற் பொறிகள் புந்தி யடக்கிநீ நின்னுன் மாவிற்
சாதுவே சமாதி பெற்றுச் சந்ததம் பிரம ஞானச்
சோதிகொண் டவிசா ரத்தாற் சுழல்வுறு மிருளை யெல்லா
மீதியில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய வடிவாய் நிற்பாய். 228

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும் வாங்காத் தன்மை
கோதுறு மாசை யின்மை குறைவுசெய் கிரியை யின்மை
சாதுவே யேகாந் தத்திற் சந்ததம வாசஞ் செய்கை
யீதெலாஞ் சமாதி தன்னை யிசைநதிட முந்து மார்க்கம். 229

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்க வேது
போகாத வவ்வ டக்கம் புரைமன மடங்க வேது
வேகாத வவ்வ டக்க மிவ்வுட லாதி நானென்
ஞகாத வாத னைக்கோ ளடங்குதற் கேது வாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப் பிரமா னந்தத்
தேதமி லநுப வந்தா னென்றுமே தியானிக் கெய்து
மாதலால் விவேகி யானோ னிலைமன வடக்கந் தன்னைச்
சாதுவே முயற்சி யாலே சாதிக்க வேண்டு மென்றும். 231

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்கதைப் பத்தி யின்கண்
பிரிவற வடக்க வற்றைப் பிறங்குசாட் சியில டக்கு
புரையிலாச் சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப்
பிரமமாய்த் தானே பார்த்துப் பெருகிய சாந்தி சார்வாய். 232

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்திய மனது புந்தி
யாதியா முபாதி கட்கு ளலேமென மெந்த வெந்தக்
கோததா முபாதி யோடே கூடிமம் மயமே யாக
வோதிய தியானி யாவ னொழிவிலா னந்த மொன்றுன். 233

ஆதலா லந்த வந்த வனர்த்தமா முபாதி சேர்ந்த
வேதமாந் தன்மனத்தை யேகாது மீட்க வேண்டிச்
சாதுவே தியானி யானோன் சகலமு நன்றாய்த் தள்ளி
யோதிய பிரமத் தின்க ணேய்வதே யொழியா வின்பம். 234

பாகனே விரக்தன் றானே பரமோட்ச விச்சை யாலே
வாகியாந் தாத்தி னாலே வருவதாம் பற்றி ரண்டு
மேகமாய் விடுவ தாலே யியம்பிய விரக்த னுக்கே
வாகியாந் தரமி ரண்டாய் வருத்தநற் றுறவு கூடும். 235

பரவிய புலன்க ளோடே பற்றுதல் வெளிப்பற் றாகு
முரவகங் கார மாதி யோபெற் றுட்பற் றாகும்
பெருகிய விரதி பெற்றோன் பிரமநிட் டையைய டைந்திவ்
விருவிதப் பற்றை யுந்தா னேகமாய் விடுக்க வல்லோன். 236

பரவிடு மோர்பட் சிக்குப் பறந்திட விருபட் சம்போன்
மருவிடு மோட்ச மாகு மாடிமேற் சிவ னேற
விரதிநல் விவேக மென்ன வேண்டிய திரண்டு பட்ச
மிருமையி லொன்றி லாதே வீதின்மீ தேற வொண்ணு. 237

மிகவுமே விரக்த னானோன் மேவுவன் சமாதி தன்னைப்
புகழ்சமா தியை யடைந்தோன் பொருநதுவன் றிடபோ தத்தை
மிகழ்விலாப் போத முற்றோ னெய்துவன் முத்தி தன்னைத்
தகமைசேர் முத்த னென்றுந் தடையிலா னந்த முண்பன். 238

விரதியை விடவே றொன்றும் விமலமாஞ் சுகம ளிக்கக்
கருதிய வேது வாகக் காண்கிலேன் றியானிக் கெங்கு
மரியனே யவ்வி ரக்தி யமலமா ஞானந் தோடே
மருவுமேற் பேரா னந்த மாரும ளிக்கு மென்றும். 239

யாதினுன் முத்தி யென்னு மிலங்கிய மாதைச் சேர
வோதிய விரக்தி தானே யுத்தம மார்க்க மாகு
மாதலா லகில மான வாசையு மறவே விட்டுச்
சுாதுவே நின்னுன் மாவிற் சநததங் கருத்தை வைப்பாய். 240

விடசம விடயத் தின்கண் விடுதிநீ யாசை யெல்லா
மடமைசெய் யாசை தானே மரணுதி மாக்க மன்றோ
படர்குலஞ் சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ
டிடர்தருங் கன்ம மெல்லா மெவளவு மிலாது தீர்வாய். 241

மித்தையாந் தேக மாதி மிசையக மதியைத் தள்ளிச்
சத்திய வான்மா வின்கண் சாலவம் மதியைச் செய்வாம்
நித்தமும் காட்சி நீயே நிமலநிர்ப் பயமாய் நின்ற
வுத்தமப் பிரம நீயே யுள்ளவா றேருங் காலே. 242

இலக்கியப் பிரமத் தினக ணிதயததை யூனற வைத்துச்
சலித்திடு மிந்தி யத்தைத் தனதுகோ ளகத்தி ருத்தி
யலைதகிடா வாக்கை யோணு யதனிலே யுபேட்சை செய்து
நிலைத்துள பரசீ வைகக்கிய நித்தநீ யடைதி மைந்தா. 243

அந்தவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம விருத்தி யாலே
சுந்தரப் பிரமா னந்தச் சுவையினை மகிழ்சசி யோடே
சந்ததம் பானஞ் செய்வாய் சாரமில் சகத்தைப் பற்றிச்
சிந்தைசெய் மயலக ளாலே சேர்பய னுண்டோ சொல்வாய்.

கருதொணுத் துயருக கெல்லாங் காரண மாகா நின்ற
மருளுறு மனுன்ம சிந்தை மாசற விடுத்து நித்த
மரியனே யின்ப முத்தி யடைவதற் கேது வான
பிரியமா மான்ம சிநதை பிரிவறச் செய்தி யென்றும். 245

நிகழ்சுயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட் சியுமா மான்மா
புகலும்விஞ் ஞான கோசம் பொருநதியே விளங்கு மென்று
மிகழ்விலா விவ்வான் மாவை யிலககிய மாகப் பற்றி
யகமென வநுபவிபபா யகண்டமாம விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவி ருத்தி யாதுமே யில்லா தென்றுந்
தகமையாய்ப் பழகா நின்ற சந்தத விருத்தி யாலே
சுக்கன மான வான்ம சோதியைச் செவ்வி தாக
வகமெனக் கோச ரித்திங் கனிசமு மறிய வேண்டும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற் பாங்குற வான்ம புந்தி
மிகவுமே திடமாய்ச் செய்து மித்தையா மகங்கா ராதிப்
பகையிலாப் புந்தி விட்டுப் பலவுமா மவற்றி லென்றும்
புகல்கட படாதி யிற்போற் புத்திர வுபேட்சை செய்வாய். 248

போதமாத் திரமே யாகப் பொருந்திய சாட்சி யின்க
ணேதமின் மனத்தை நன்று யிருத்திநற் பழக்கத் தாலே
சாதுவே மெள்ள மெள்ளச் சலனமில லாது செய்து
தீதிலாப் பூர ணத்தைத் திகழுவே நோக்க வேண்டும் 249

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்திரிய மனத கந்தை
யாதியனு ஞானத் தாலே யாக்கிய் வுபாதிக கூட்ட
மேதுவி லகண்ட போத வின்பமாந் தன்னுன் மாவை
யோதிய மகாகா சம்போ லொன்றென வுணர வேண்டும். 250

ஓதிய கடமகு தூல மூன்ய முதலாய வநத
பேதமா முபாதி போனுற் பெரியவா காச மொன்றே
யீதுபோ லகங்கா ராதி யீனமா முபாதி போனுற்
போதவா னந்த சுத்த பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதினு லயனே யாதி யீனமாந தம்ப மீறு
யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மையில் லாத தாகு
மாதலா லேக ரூப மாகிய தன்னுன் மாவைப்
பேதமில் புரண மாகப் பேணியே பாாக்க வேண்டும. 252

எதிலெது மயக்கத் தாலே யீங்குக் கற்பிதமா யிற்றோ
வதுவது வாகு மனறி யுறிநதிடி லதிலவே றுகா
திதமுறு ஞானத் தாலே திகழ்மய னசிக்கும் போதிங்
கெதிரவே கண்ட சர்பப மிரச்சுவே யன்றி வேறே. 558

ஈதும்பா லான்மா வின்க ணிலங்கிய யாவு மான்மா
வாதலா லான்மாத் தானே யயனரி யரனு மாகு
மோதுமிந் திரனு மாகு முயர்சுரர் நரரு மாகு
மேதுமே யான்மா வன்றி யெவளவு மதில்லை றில்லை. 254

அலைநுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழலே யாதி
பலபல வுருவ மெல்லாம் பார்க்கிலோர் சலமே போல
வலைவுறு தேக மாதி யகங்கர மீறு யாவு
நிலையுறு சித்தே யாகு நிமலமாஞ் சித்த தொன்றே. 255

வாணிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற் பமுமி லாதா
பூனமா மளவி யங்க லோர்விகா ரமுமி லாதா
யானவுள் வெளியி லாதா யபினவத் துவித மான
வீனமில் பிரம மோகா மினியெதை யுணர வேண்டும். 256

விரிவதா யிங்கு ரைக்க வேண்டிய தொன்று மில்லை
பிரமமே சிவ ரியாவும் பிரமமே பரவு மீசன்
பிரமமே யணுவி ருகப் பிறங்கிய சகம னைத்தும்
பிரமமே யேக மென்று பேசலாற் சுருதி யெல்லாம். 257

பிரமமே நாமென் றிந்தப் பெரிதான ஞானம் பெற்றோர்
பரவிய பாகி யத்தைப் பற்றாது நன்றாய் விட்டே
யொருமை யானந்த சித்தா யுண்மையா யுள்ள வந்தப்
பிரமமே யாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி யீதே. 258

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு வைப்போ
லலைவுறு சூக்க மீது மகமபி மானம் விட்டுப்
பலமறை புகழா னந்தப் படிவமாம் பராா னென்றே
சலனமில் பழக்கத் தாலே தற்பர வடிவாய் நிற்பாய். 259

தன்னுடை மனவி ருத்தி தன்னுடைச் சொரூப மாகப்
பன்னிய நிருவி கற்பப் பரமமாம் பூர ணத்தின்
மன்னியே சமாதி பெற்றான் மற்றொரு விகற்ப முந்தான்
றன்னெதிர் காணு தத்தாற் றத்வமாய் விகற்ப மில்லை. 260

சித்தமே மூல மாகச் செறிந்தன விகற்ப மெல்லாஞ்
சித்தமில் லாத போது சிறிதுமே விகற்ப மில்லைப்
புத்திர வாத லாலே புகன்றசித் தமுநா சிக்க
நித்தமும் பூர ணத்தி னிலைமையாய்ச் சமாதி செய்வாய். 261

பகுதியின் விகார மின்றிப் பாவனு தீத மாகித்
திகழுமோ ருவமை யின்றித் திரசம ரசமே யாகிப்
புகழ்பரி புரண மான பொருளினை வித்து வான்று
னிகழ்வுறு சமாதி யாலே நித்தமு மனுப விப்பன். 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவிலா மனத்த னாகி
யளவிலா மகிமை யுள்ள வகண்டமே யநுப வித்துத்
தளர்விலா முயற்சி யாலே சம்சார பந்தந் தள்ளி
யொளிதிலா வாண்மை தன்னை யின்றநீ சபலஞ் செய்வாய். 263

சருவமா முபாதி யின்றிச் சச்சிதா னந்த மாகி
யொருமையா யுள்ளந் தன்னி லுன்வடி வாக நின்ற
பொருவிலாப் பிரமந் தன்னைப் பொருந்திநீ பாவிப் பாயேன்
மருவிய சம்சா ரத்தின் மார்க்கமே மற்றுஞ் செல்வாய். 264

சச்சிதா னந்த மான சாந்தமாம் பிரமத் தியி
லிச்சட வுபாதிப் பஞ்சு யாவையு மெரித்துப் பின்பிவ்
வுச்சமாய்ப் போதா னந்த வுண்மையாய்த் தூய்தாய் நின்ற
துச்சமில் பிரம மாகத் துலங்குவன் ஞானி யென்றும். 265

மிகுந்துள விராகத் திற்கு மேவிய பயனும் போதம்
பகர்ந்தவப் போதத் திற்குப் பயனுப ரதியே யாகுஞ்
சுகந்தனி னனுப வத்தாற் றொடர்வுறு சாந்தி தானே
பகர்ந்தவவ் வுபர திக்குப் பரமான பயனு மைந்தா. 266

வகுத்துள போக்கி யத்தின் வாதனை யுண்டா காமை
மிகுத்துள விராகத் திற்கு மேவிய வவதி யாகும
பகுத்துள தேக மாதி பற்றிய வகந்தை பின்பு
மகத்தினு ளுண்டா காமை யவதியாம் போகத் திற்கே. 267

சந்தத முயற்சி யாலே சச்சிதா னந்த மான
சுந்தரப் பிரமத் தின்கண் சூக்கமாய் லீன மான
சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ் சிறிதுமே யுண்டா காமை
மைந்தனே யவதி யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய் நிற்ப தாலே
யத்திர வாகி யங்க ளறிந்திடா மனத்த னாகி
நித்திரை யுற்றோன் போலு நினைவிலாப் பாலன் போலு
மத்திர விடய போக மனியரா லறிநதோ னாகி. 269

சொப்பனந் தன்னிற் கண்ட சொரூபமில் சகத்தைப் போலிக்
கற்பித சகத்தை யோரோர் காலமே காண்போ னாகி
யிப்படி யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தன்னிய
னற்பமில் புண்ணி யப்பே ரடைந்தவ னவனே பூச்சியன். 270

யாதொரு சந்நி யாசி யேகமாம் பிரமத் தின்கண்
டைதர லீன மான சித்தனாய்ச் செய்கை யின்றி
யேதுமே விகார மின்றி யென்றுமே யின்பஞ் சார்வ
னோதிய வன்ன வன்றா னொளிர்திடப் பிரக்ஞ னானோன். 271

சுத்தநற் பிரம சீவர் சொரூபமா மைக்கி யத்தை
நித்தமுங் கோச ரித்து நிருவிகற் பகமே யான
சித்துமாத் திரவி ருத்தி சீர்பெறும் பிரக்ஞை யிதனை
நித்தமும்பற்றி நின்றோ னிமிலமாஞ் சீவன் முத்தன். 272

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளிலே யகந்தை யும்பற்
றாகிய பொருள்க டமமி லமைவுறு மமதை யுந்தா
னேகமா யாவ னுக்கிங் கெங்குமே யிலாத தாகு
மோகமி லவனே சீவன முததனென் றுரைக்க லாவன் 273

நிலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின்பம் பெற்று
வலைவுறு சகம றந்திங் கமர்ந்தவன் சீவன் முத்தன்
சலமென விருத்தி கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றோ னாகி
யிலகுசாக் கிரமு மின்றி யிருப்பவன் சீவன் முத்தன். 274

எவனிகழ் வாத னைக்கோ ளிலாத நல் ஞானமுற்றோ
னெவன்வெகு விகற்ப மான விப்பவ மியாவும் விட்டோ
னெவன்கலை யுற்றோ னுயு மேதுமே கலையற் றோனு
மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனுஞ் சீவன் முததன். 275

பூதகா லத்தி றந்த பொருளினைச் சிந்தி யாமை
யோதிய வருகா லத்தி னுறுபொரு ளோர்ந்தி டாமை
யேதுமே நிகழ் காலத்தி லெய்தினு மதினு பேட்டை
யீதெலாஞ் சீவன முத்த னிலக்கண மாகு மைந்தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ சேர்நத வியலபினுல் வெவ்வே றான
யாதினுஞ் சமமாம பார்வை யெய்தினோன் சீவன் முத்த
னோதிய பார்வை யாலே யொன்றிய விட்டா நிட்ட
மேதினும் விகார மற்றோ னிலங்கிய சீவன் முத்தன். 277

பிரத்திய கபின்ன மான பிரமவா னந்தந் தன்னைக்
கருத்திலே யநுப விக்கக் காதலுண் டான சித்த
விருத்தியைப் பற்ற லாலே வெளியினு முளினும் வேறு
கருத்துறு ஞான மற்றோன் களங்கமில் சீவன் முத்தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம் பிரமத் திற்கும்
பிரத்திய கான்மா விற்கும் பேசிய பிரமத் திற்கும்
விருத்தமாம் பேதந் தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந்
தரித்திடு ஞான மற்றோன் றகைமையுள் சீவன் முத்தன். 279

சடமான விக்ஷே பத்தைச் சாதுக்களர்சித் தாலுந்
தொடர்வான விதனை மற்றோர் துட்டர்கள் பிடித் தாலுந்
திடமான ஞான நிட்டை சேர்ந்துள திறமை யாலே
பிடராத சமபா வத்தை யெய்தினோன் சீவன் முத்தன். 280

சுருதியின் பலத்தி னாலே சூக்கும வான்மா விற்குப்
பிரமபா வத்தை நன்றாய்ப் பேணியிங் கறிந்த வன்றான்
மருவிய பவபந் தத்தை மாசற விடுத்தோ னாகி
யருமையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய மில்லை. 281

பேதமாய் நதியில் வந்த பிரவாகம் வாரியிற் போல்
யாதொரு வெதியி டத்தி லெய்திய விடய மெல்லாங்
கோதிலாச் சொரூப மாகக் கூடியே லயிக்கு மற்று
மேதுமே கலக்கஞ் செய்யா தின்னவன் சீவன் முத்தன் 282

மெத்தவும் பெண் மயக்க மேவிய மூடன் றன்னின்
சித்தமுந் தாயிடத்திற் செல்லாது நிற்குமா போற்
சுத்தவா னந்த மான சொரூபமே யுணர்ந்தோ னுக்குஞ்
சித்தமிவ் விடயா நந்தஞ் செல்லாது நிற்கு மன்றே. 283

பிரமமே நாமென் றிங்ஙன் பெற்றுள ஞானத் தாலே
சருவதாக் கற்ப கோடி சஞ்சித வினை நசிக்கு
மருளறு சாக்கி ரத்தான் மயக்கமாஞ் சொப்ப னத்திற்
கருதிய கன்ம மெல்லாங் காணாது நசிக்கு மாபோல். 284

சங்கமில் லாம லென்றுஞ் சாந்தமாம் தத்து வத்தைப
பங்கமில் லாது தானாய்ப் பார்த்து நன்றா யறிந்த
துங்கமாஞ் சன்னி யாசி தூரவா காமி யத்தை
யெங்குமே யெவள வேனு மென்றுமே யிசையான் விண்போல்.

சித்தமு வாக்கு யாவுஞ் சென்றுகோ சரிக்க வொண்ணாச்
சத்ததாய்ச் சுத்த சித்தாய்ச் சாருமோ ருவமை யின்றி
நித்தமா னந்த மாகி நிகழ்சொத சித்த மான
வத்வயப் பிரமத் தின்க ணணுவுமே பேத மில்லை. 286

நிருவிகற் பகமே யான நிருமலச் சமாதி கொண்டே
யொருமையா முன்சொ ரூப முணர்வதாந் திட்டி யாலே
மருடரு மைய மின்று மாசற நோக்கு வாயேற்
பிரியநீ கேட்ட வத்து பின்னரும் பேதி யாதால். 287

சுருதிகள் பொதுவே யாகச் சொல்லிடு மெப்ப டித்தாய்க்
குரவரு மப்ப டித்தே கூறுவர் சீட னேகம்
பரசிவ னருளாற் றந்த பரமுணர் ரநுபவத்தால்
வரையிலாப் பவமா நின்ற வாரிதி கடக்க வேண்டும். 288

சகலவே தாந்த நூலிற் சாரமாய்த் திட்டி மூன்று
திகழுமத் திட்டி யாலே திருசிய மியாவு நீக்கி
நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிரு மலப் பிரமந் தன்னை
யகமென வறிந்த வன்று னகண்டனாய் முத்த னுவன். 289

பரவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய்
விரிவுறு வாத திட்டி மித்தியா திட்டி மற்றும்
பிரிவெலா நீக்கா நின்ற பிரவிலா பதிட்டி மூன்று
மிருமைதீ ரிவைக டமமி னிலக்கண மியம்பு வாமே. 290

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான தானு போலும்
பிரமமா மென்னி டத்திற பிறிதுபோற் காண்ப தெல்லா
மொருவனு வேனு மில்லை யுள்ளவ னேனே யென்று
நிருமலப் பார்வை தானே நிகழ்ததிய வாததிட்டி. 291

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திரசாலம் போலும்
பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிதுபோற் காணப் பட்ட
சருவமும் மித்தை யாகுஞ் சத்திய நானே யென்று
விரிவுறும் பார்வை தானே மித்தியா திட்டி யாகும். 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுங் கனவு போலு
மொருசிதா காச மான முருவமா மென்னி டததிற்
பிரிவுபோற் காண்ப தெலலாம் பிரமமா நானே யென்று
பிரிவிலாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி யாகும் 293

ஓதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு ளிசைநத தான
வேதொரு திட்டி யாலு மிருமையாந் திருசி யத்தைத்
தீதற நீககி நித்தந் திருக்குமாத் திரமாய் நின்ற
பேதமில் பரமு ணர்ந்து பேற்றினை யடைய வேண்டும். 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரம சிததாநத மீதே
பிரமமே சீவர் யாவும் பிரமமே சகம னைத்தும்
பிரியனே பிரம மாகப் பிரிவற விருத்தன் மோட்சஞ்
சுருதியின் முடிவ னைத்துஞ் சொன்னதிற் பிரமா ணங்காண். 295

பிரமசி வைக்கி யத்தைப் பேணினு னறிந்த தாலே
பிரிவுசெய் புந்தி யும்போய்ப் பிரவிர்த்தி யாவு நீங்கி
யுருவிது வுருவிதன்றென் றென்றையு முணாகி லேனியா
னொருமையா யிச்சு கத்திற் குற்றவோர் கரையுங் காணேன்.

தெரிந்திடும் பொருளு மன்று தெரிந்திடாப் பொருளு மன்று
விரிந்துள விவைக ளெல்லாம விளக்கிநற் சுதத மாகி
நிரநதரமாக வெங்கு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப
பொருநதிய வகண்டா னநத போதமாம் பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமத் தோற்ற மகிலமு மாத லாலே
சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ் சத்தியப பிரம மேயென்
றகத்துறு மான்ம நோக்கா லறிய சித்த னுய்நீ
யிகபர மெவ்வி டத்து மேகமா யென்றும் பார்ப்பாய 298

ஏதமாம் பதிபந் தஙக ளினறிய விருத்தி யாகிப
பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள பெரியோ ருககு
யாதொரு தேசங் கால மிலக்கிய திட்டி யாதி
யோதுமா சனமே யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவ தற்குத் தானொரு நியமம் வேண்டா
மன்னிய கடமி தென்று மறைவற வறிவ தற்குத்
துன்னிய பொருள் விளக்கந் தோடமில் சட்சு வன்றிப்
பின்னொரு நியமந் தன்னைப் பேணுவ தெங்கு முண்டோ. 300

அந்தவா நித்த சித்த மாகிய விவ்வா ன்மாவுஞ்
சொந்தமா மனவி ருத்தி சுத்தமா யிருக்கும் போது
சந்ததந் தானே தோன்றுஞ் சாருமோர் தேசங் காலம்
பிநதியோர் சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்று மில்லை. 301

பிரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள பரம வித்து
மருவிய விடயத் தாலே மகிழ்வு சோர் வடையா னத்தி
லுரவிய காம மாதி யுற்றிடான் றன்னி டத்தே
சருவதா ரமிப்போ னுகிச் சநதத மகிழ்ச்சி சார்வன். 302

சிந்தை தைனிய மிலாமற் செறிபலி யன்ன முண்டு
வந்துறு குளமே யாதி வாரியைப பானஞ் செய்து
பந்தமா நியம மற்றுப் பயமற வனம யான
வெந்தவோ ரிடத்து ஞானி யேகனுய்த் துயில்செய் வானல்.

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகிறரித் தலது திக்கை
வத்திர மாயு டுத்தி வநதபூ மியி னடாநது
வித்தர வேதாந் தத்தின் வீதியிற் சஞ் சரித்து
வித்துவான் பிரமத் தின்கண் விமலமாய் ரமிப்ப னென்றும். 304

இன்ன வென்றுணர வொண்ணு விலக்கண முடையோ னுகிப்
பன்னிய பாகிய த்தைப் பற்றிடா வான்ம ஞானி
யன்னிய ரிச்சை யாலே யமைவதைப் பால னேபோற்
றன்னுதே காபி மானத் துகளிறந் தவனுய்த் துய்ப்பன். 305

அகண்டமாஞ் சிதம்ப ரத்தி லமர்ந்துள பிரம ஞானி
திகம்பர மலது மற்ருே திவ்விய வம்ப ரந்தான்
வகுத்தவோர் வற்க லாதி வத்திரந் தானு டுத்திப்
பகுப்பிலாப் பாலன் பித்தன் பசாசெனச் சஞ்ச ரிப்பன். 306

தத்துவ மறிந்த யோகி தன்னிலே தான்ம கிழ்ந்து
நித்தமுஞ் சருவான் மாவாய் நிகழ்ந்துதன் னிச்சை வாறே
யெத்தனை யுருவோ வாகி யேதுமே தான்பு சித்தங்
கித்திற மேக னுகி யெங்குமே சஞ்ச ரிப்பான். 307

ஒருமையாம் பரமா னந்த முற்றுள பிரம ஞானி
யொருவிட மூட னேபோ லொருவிடம் வித்து வான்போ
லொருவிட மன்ன னேபோ லொருவிடம் பித்த னேபோ
லொருவிடம் சாந்த னேபோ னுலகினிற் சஞ்ச ரிப்பன். 308

ஒருவிடஞ் சாக ரத்தோ டொத்தவா சார னுகி
யொருவிட நேய னுகி யொருவிட நேய னன்றி
யொருவிட மறையோ னுகி யொருவிடந தெரிவோ னுகி
யுரைதரு மிவ்வா றெல்லா மொருவனே சஞ்ச ரிப்பன். 309

அருத்தமில் லாதி ருந்து மனிசமு மகிழ்ச்சி சார்வ
னொருத்தரின் சகாய மற்று முரவிய பலமே சேர்வன்
திருப்திசெய் புசித்த லற்றுந் திருப்தியே நித்தஞ் சேர்வன் [ன்.
பொருத்தலில் விடம மெல்லாம் பொருந்திய சமமாய்ப் பார்ப்ப

சதததாஞ் சீவன் முத்தன் சக்கர மூலமே போற்
கர்த்துரு கரண மாதி கற்பனை யாவு மற்றுச்
சுத்திய விநதியத் தைநச் சுழல் புலன் றன்னிற் சேரா
னததினின் றுந்தி ருப்பா னவனுதா சீன னவன். 311

ஒருநட ஞெரு வேடத்தை யொன்றினு மொன்றுப் போதும்
புருடனே யாகுமா போற் பூரணப் பிரம வித்து
மொருமையி னுபாதி தன்னை யொன்றினு மொன்றுப் போதும
பிரமமே யாவ னன்றிப் பிறிதெது மாக மாட்டான். 312

ஏதெனி லிந்தத் தேக மிறந்திடன் மோட்ச மன்றே
யோதிய கடதண் டாதி யொழித்தலு மோட்ச மன்றே
யேதமா மவித்தை யாலே யெய்திய மனமு டிசகு
யாதுமே யொழிவ தன்றோ வெதிகளுக் கிசைந்த மோட்சம

ஆதலா லெவணின் ஞானி யாக்கைதான் வீழ்நத தாலே
ளேதிய தருவின் பன்ன மொருநதி வாய்க்கால் வீதி
மேதகு சிவா லயாதி மீதுதான் வீழ்ந்த தாலே
யேதுமே சுபா சுபந்தா னிசைவது தருவுக் குண்டோ. 314

சகலவா சையுமே யற்றுச் சாரமாம் புத்தி பெற்றுப்
புகல்கலி தோட மொன்றும் பொருநதிடா முமுட்சுத் தன்னை ச
சகமிதி னீசோ தித்துச் சாற்றுமிப பொருளை யெல்லாம்
மகனே யவ் வதிகா ரிக்கே மயலற வுபதேசிப்பாய். 315

மெத்தவுங் கிட்டி நின்ற மெய்யுணர் வனந்தா னந்த
வத்வயப் பிரம மாகு மபிர்தவா ரிதியைக் காட்ட
வுத்தமச் சங்க ராசா னுரைத்திடு மிநத நன்னூல்
நித்தமு முத்தி யின்ப நிலைமையாய் நிகழா நிற்கும. 316

மகிழ் தரு விவேக சூடா மணியெனு மிந்த நூலை
யகமுற வாசான் முன்பா யமலமாய்ப் படித்த நிநதோன்
சுககன வடிவாய் நித்த சுத்தமாம் பரமான் மாவே
யகமென வறிந்து நன்று யகண்டமா யிலங்கா நிற்பன். 317

பஞ்ச தசப் பிரகரணம்.

தன்னிடத்திற் கற்பனையாஞ் சீவனுற்ற சமுசார மவனை யுந் தன் சுபாவ மாக, வுன்னுகின்ற மயக்க மதே யஞ்ஞானந் தா னொருபோதுஞ் சமுசார மடைய வில்லை, யன்ன சமுசாரி சமுசாரம் பொய்யென் றறிகின்ற விவேகமதே யஞ்ஞா னத்தைப், பின்னமுறத் தள்ளுகின்ற வுபாய மோர்வாய் பிறங்கு மந்த விவேகமெது செய்தாற் கூடும. 1

மேலுரைத்த வபரோட்ச ஞானம் வந்தால் விசார முடிவா மறியிவ்விரு ஞானத்துக், கோலமிடு மிலக்கணமே தென்னிற் பிர மமொன்றே யுண்டெனவ றிதல பரோட்ச ஞானந், தூல மிலப் பிரமேநா மென்கின்ற துணிவபரோட் சக்ஞான மறிவா யிந்தக், கோலமுள வபரோட்ச ஞானந் தனைக் கொடுக்கின்ற விசார மேதென் னிற்சொல்வாம 2

வேதாந்த ஞானிகடான் பகுத்தறிந்து விமல முத்த ராவ ரெனல் சித்தாந்தங் காண், வேதாந்த மல்லாத சாத்தி ரத்தால் வேறுகா முத்தியது விலையோ வென்னிற், பேதானமற்ற சாத்தி ரங்க ளெல்லாம் பிராந்தர்களைக் குறித்துமே செய்த தாலே, கோதான கலக்கமேற் கலக்கமாகக் குழம்புமலாற் பிராந்தி யதைப் போக்கா தோர்வாய். 3

பின்னமுற வெவ்வளவும் விரோத மிலையென வறிதிபிரம மொன் றுண்மை மற்றுச்,சொன்ன பொருள் சகலமு மாயை மய மென்பதிற் றோன் றுமள வென்ன வென்னி, லுன்ன லுறு மிவ் விதத்தோ துமுப்பதது ரெண்டுப நிடத மளவையோர் வாய், பன்னுமிது வரை சொனது சிததிலக்க ணமதாம் பகரும் வேதா ந்த மதிலே. 4

செகசீவ பரமெலா முண்மையாய் வருவதைத் திகழ் மாயை யென்ப தெங்ஙன, னிகரிலா மாயை கற்பித மெலாம் லௌகீகர் நினைவதனி லுண்மை யெனவு, முகமான யுத்தியினி லநிர் வாச் சிய மெனவு மோதும் வேதாந்த ஞானிக், கிகலான மூன்று கா லத் தினு மிலாதா யிருக்கு மென்ற றிகுவாயே. 5

செகத்து மாயா மயமென் பதனை யாவருந் தெரியாத வித மே னெனிற், றொகுத்த விசிதிர சாலமுடை யவனை யறியும்வரை

தோன்று மவை யுளதுபோல, வகுத்த மாயையின திட்டான ம தை யறியும்வரை மாயை யுளதாக வெய்தும், பகுத்ததி னதிட் டான மோர்ந் திடிற பொய்யெனப் பயிலுமென வறிகுவாயே. 6

உரையான மேகம்போ லிருக்கு மாயை யோதுமதன் றிவ லைபோ லிருககும் புததி, பிரியாத வாசனைக டிவலை தன்னிற பிரு திவிம் பாகாச மதுபோ லிருக்கு, மிரியாத சிதாபாசன் மேக வா ன்போ லிருப்ப ரீசா னெனவேயறி வாயாறற், பரிவான மாயை புத்தி யதனில்வந்த பரசீவர் தலையெங்ஙன் பகுததுக் காண்டல்

படமதனி னூனுபாதா னமாகப் பரவுதல,போற் சகமதனி லிவனே நாளு, மடருபாதான மதாற் செகங்க ளியாவு மவனுக் குசசரீர மது சகலசீவ,ரிடமதினு மிருந தபிமானக கயிற்றை யி சைத்துமே தேகாதிப பாவை தனனைப,படரும் விதிநிடேத வழி யாட்டி விப்பன் பரசிவ னெனுங்கீதா வசனந்தானும் 8

பிரமான்ம விசாரமதா லன்றி மோட்சம் பின்னென்று யறிவாய் பிரம ஞான, வுரமன்றி மறறொன்றுற சமுராரந் தா னொழியாதோவென்னிற் றுன் விழிதத லனறித, திரமுள தன் சொற்பனம்போ காதுபோலச சித்தி னிடத் தஞ்ஞான முதவு ஞ் சீவேசு ராதி, சகத் தென்னுங் கனவுதானுஞ் சொலுமான்ம ஞானமதாற் போகு மோர்வாய். 9

அறிவதெலா மித்தையெனக் கண்டுசெய்வா னவனினை வின்படி பலனும் வருமென் றோர்வா, யறியுமத துவிதம் பிரத்தி யட்ச மாமோ வறையெனி னீயறிவுறுவோ வலவோ சொல்வா, யறிவுள்ளபடி தோற்றவில்லை யென்னி லது துவிதந் தனினுமே சரியா மந்த, வறிபொருள்கள் சித்திககு மதுபோலத் துவிதந் தானுஞ் சிததிக்கு மறிதி யன்றே 10

கடமறி யத்தீபமுநேததிரமும் வேண்டுங் கருதுகின்ற வினா க்கறியக் கண் போதுமபோல், விடமான விடயத்தை யறியும் போது விடையாக் ஞானம்போகக விருததி வேண்டுக், தொடர் பாகி வதையறியச் சீவன் வேண்டுஞ் சுயம்பிரகாசப பிரம மறி யும் போதி, லடருமஞ் ஞானம் போக்க விருத்தி போது மாபா சன் றேவையிலை யிருந்தபோதும். 11

பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்த மென்று பரமாக யிப்போன் முத்தனென வேதம், வகுத்துரைக குதறிதானே சி.தானந்தமா யிருபபதற கடையாளங் தானே தென்னிற், குத்திடு மாயா விருததி மனோ விருத்திதோன்ற றிகழ்த லவும் தற்குமே சாட்சியாயிருக்கு, மிகுத்திடு மான்மாவுமே சத்தெ ன்ப தொக்கு மேவுமெலா மறிகையினுற சித்தென்ப தொக்கும்.

கற்ற போதம் பின்னையெதனுற் போமென்னிற் கழறும்வே தாந்தத்தின் மேற பிரமாணமதா, யுறறிடு மொன் றுண்டானு ல தனுற் போமல்லா லுறுசுழுததி மூாசசையிலே போவ தலவத னை, மற்று மத்துவித ஞானந தனக் கொன்றினுலும வாதை யிலையறி பஞ்சபூத விவேகததை, யறறமற வராய்நது சகஞ்சின் மாத்திரமா யறிநதத்து விதமான நிலைபெற்றோன் முததன். 13

செனன மரணுதிககு மூலமென வறிநது தினமுமனோ ராச் சியததை முநநி விடவேணடு, மனவரத மிபபடியே யிருமபைக் கொண்டிருமபை யராவுகல்போற் சாத்திரிகப பிரபஞ்ச மத னுற, பினமான வசாததிரிக மிரண்டையுமே தள்ளிபபின்பு பிண ஞ்சுடு தடிபோற் சாததிரிக மதையும, வனமாக விட்டொழிநது தானே தானுக வதிந்து திடப்பட்டதுவே சீவன் முத்தியாமால்.

இவ்வாறுத் ததுவசித தாநத மரியாதை யெல்லாமு மிநத விநத விதங்கூடா தென்று, கவ்வலறத தள்ளுகின்ற சீவன் முத தியுடைய கருதுமிலககண மெல்லாஞ் சாத்திரிக மதனை, யெவ் வமறத் தளளுகின்ற வழியென்றே யுணாவா யிவ்வாறு சாததிரி காசாத திரிகமான, வவவிரண டையுந தவிாநது தானேதானுக வலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன் முததியாமால. 15

பிரம வானந்தமதை யறிந்தாலோா காலும் பிறங்கு மொ ரு நிமிததமாயும பயமேயில்லை, வரஞானி தனைக் கருமவக்கி னி கிட்டாது வருபிரம மறிநதவுடன் பாசமெலா நசிக்குங், தர மிலபா மதையறிநதா விருதயத்தின் முடிச்சுஞ் சகல சநதேகங் களுமே வெநது போஞானிக, கொருபொழுதுஞ் செனன மர ணுதியிலைப் பிரம முறவறிவோன் பிரமமே யாவனென விங்ஙன்.

வைராக்கிய சதகம்.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை
நாமல திலையென்றே
கவலை யுற்றரன் றுண்மறந தனையுனைக
காலனார் கொடுபோயிற
குவல யததடைந திவரைநா டொறுமபுரந
திடுவையோ குறிககுநகாற்
சவலை நெஞசமே சிவனலா துயிாககுயிா
தானுமோரா துணையாமே.

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக
கிலேசமற் றதுதன்னை
விடுவ தேசுக மெனவுமோாந் திலைமுனம்
விடுததுளோாக குனைபபோலு
நெடிய யூகம தில்லையோ சொல்லுதி
நெஞ்சமே யினிபபறறற
றடைது மேலா னருளையே பொருளென
வருஞசெலவ மதுதானே.

தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவா
தங்கள்வாழ் வினிதென்றே
நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே யெஞசுறு
நிமலஞா னமதுற்றால்
வானும் வையமும் வநதுதாள வணங்குமெய
வாழ்வுகாண் டலும்வீண்முற்
போன நாட்கிரங கவுமவரு மெனநலோா
புகன்றதோர்ந் திலைகாணே

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப்
பளிககுமவித தெனநெஞசே
நீம றித்திடா சைக்கடல் சுவறுமே
நினைவெனுந் திரைமாயும

போமி றந்தெலா நினைவுமெப் பொழுதிலப்
பொழுது பூரணமாய
சோம சேகரத் தெநதைபொற் கழலையுந
தொழலைய மிலைநாமே.

நீமெஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி
தெனவுநெஞ சகமேசற
றோய்வி லாதுசெய் தியானமா திகளெளி
தெனவுமுன் றுநின்றுய
நேசய்க டமினத தாய்கொல்சும் மாவிருக்
குதல்செயற் கரிதாகிப்
போயு மைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப்
புதுமையென் புகனின்றே.

நின றுா ருதலே குதல்விருப புனக்கதை
நீத்திருக் குதனெஞ்சே
யென்ற னக்குநல விருபபுவா ளாவிவ
ணிருத்தநீ துயாவீடு
சென்று காண்குவ லெனநினைந தலைநிமோ
சிவன்றிரி சயமன்று
லொன்று நீயுனு திருப்பதே யனதத்தொட
ருபாயமென் றறிகண்டாய்.

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
கலநதவா தனையாவும
விண்டு மூடமற் றலையிலாக் கடலென
விளங்கினை யெனிநெஞ்சே
யுண்டு கொன்னமக் கொருதுய ராங்குவி
ளெங்கையிற் கனியேயாம
பண்டை மேவிய பயமெலா மறுங்குரு
பதத்திலும் புகலாமே.

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற்
புணர்பரைத் திரையீசன்
சகமொ டாருயி ரெனுநுரை யாதிக
டநதுமாற் றிடுமென்றே

பகரு நான்மறை யெனினதி லெதையெதைப்
பற்றுவாம் விடுகிற்பாஞ்
சுகசொ ரூபமே யனைதது மென் றகற்றுதி
துவிதயா வனைநெஞ்சே.

நெஞ்சமே யினிப் பாவனு தீதமாய்
நின்றிடின் றெனினிற்பா
யெஞ்சு ருதகல் புரணபா வனையையோாக
திலையெனி னுலகெல்லா
மஞ்ச னக்களன் மேனியென் ரோாகதிலை
யெனினருள சுரநெதம்பால்
வஞ்ச மறறிடும் படிக்கிவ ணடைகததோா
வடிவையோாக துய்வாயே.

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச
சித்திர தீபம்போற்
சார வைத்திடஃ தில்லையேற் குருபரன
றனதரும் பணிமேறகொண்
ணோரு மூழ்வழி தொழில்பிறி தடையினு
நெஞசமே யுயிர்க்கெல்லாம
பேரி தஞசெய்வித திடுமுடை கெழுமலப
பிணக்கிதஞ் செய்யேலே

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயககவன்
றிரோபவிக் குதறேகம்
விளிவை யுற்றல்சங் காரமிங் கிதாகித
மேவுத றிதிதோறற
முளசி ருட்டியே லம்பைநோ தலினுணை
யும்பிற ரையுநாடித்
தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைந துளளமே
சம்புவை மறந்தாயே.

மறைத்த லூநகினைத் தலுஞ்செயு மாணவ
மாயைநின் றவைதம்மை
துறத்த லேயிராப் பகலகல் வீடெனச்
சொல்வரத துறவெய்தக

குறித்தி டிற்பர பத்திஞா னத்திற்
கூடுமற் றவைநெஞ்சே
நிறத்த பத்திநஞ் செயலறி ஞமறி
னின்றமற் றென்றுமே.

ஒன்று நஞ்செய வில்லைநெஞ் சேயிவ
ணோர்மய லதனாலே
சென்று சென்றுவெம் பவக்கடன் மூழ்கினஞ்
செறிமய லேதென்ன
நன்று நீவிஞ வினையிரு வினையையு
நான்செய்தே னெனுமான
மென்ற றிநதிட தொன்றையு மாற்றினை
யெனினுனக கிணையாரே

இணையின் ஞானபூ ரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவா றலதிங்கே
யணைவு றுதொரு தீதெமக் கவன்றரி
ஞர்தடுப் பவாநெஞ்சே
பணைகொ டாவர மானமின் மையினுருப்
பறறிநின் றிலகொலலோ
வுணைவு றுதுடற காவல்கை விடுதியூ
ழுள்ளவா விடாதென்றே

விடு கூட்டுவான் குறிததநி னிமித்தமா
விமலனீ தலினம்பாற்
கூடு மாயையை யெனதியா னெனவெணிக்
கொள்வதென் பயமாசை
நாடு போழ்திவை சுழுத்தியிற புரந்தவ
னெவனவ னனவாதி
யூடு மூழ்வழி புரபபனென றுள்ளமே
யுடலைகைவிட் டிருபபாயே.

ஆமை யாருறப் பைபநதையு மோர்மெயு
ளடக்கலிற புலனைநதுந
தீமைசேர்விட யங்களிற செலாதமைத
துள்ளமே சிவைபாக

சோம சேகரன் சரணமே சரணெனத
தொழுதுநின் றழுதன்றே
ளும நாவினுற் செபித்திலை யவத்திலே
நாளெலாங் கழித்தாயே.

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ
திச்சைவைத் துழலகின்றாய்
பொன்னை யுநதுகி லையும்பிரித திடினவெறும்
புழுமலக கூடலலாற
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராநதிசங கரன்பாதந
தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பரசுகோ
ததியுறப் பெறலாமே.

போற்றி நீறணிந துருததிர சாதனம
பூண்டிடைந தெழுதவுள்ளே
சாற்று நீகுரு வாதிமூ வுருவையுந
தாழ்ந்திறைஞ் சிவைசெய்தான்
மாற்ற லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞசமே
மன்றுளா டியதாளுந
தோற்று முள்ளொளிக் குளளொளி யாயதைந
தொழுதுவாழ் தலுமாமே.

வைராக்கிய தீபம்.

அரிதுபெற றிடினுமபெற்றதின் விருபப
மறப்பெறு தனவிரும் புயிர்க
டெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச
செல்வமாய்ச சொல்பவித் திரமா
யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீ
டுளதெனக் கேட்டுமற றதனிற
பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப
பிறவியே பெறவிருமபுதலே

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
சுகபர வீட்டுயர் விளையும்
பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப
பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தனனோர்
விவேகியு மெனிறபினும விடயத்
தன்புரு வீடு புகமிக விரையா
தரைக்கணாந தரைககணுற் றிடுமே.

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
விடயபோ கங்கணச சுதலுந
தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
சாகுறிக் குளநடுங் குதலு
நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்க
ணீங்கிநாள் கழித்தலுந துணிவி
லனித்தமோர்ந திடினோ கணமெதிர் காலத்
தவதிகூறிடுதலு மிலையே.

கருமமொன் றியறறப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்நதுளோன் பினுமவா கொளுமுன்
விரைவினென் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக குதலபோற
புரையில்வீட் டின்ப மடைகுவா னதறகுப்
பொருநதிய வருந்தவம் புரியா
தொருகண மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத
தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிரச் சார்வுஞ்
சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வுந
தீரநீக் குதறுற வவற்றா
டுறப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ
ரொருதம தனைபிதா வினையுங்
துறப்பரேற் றுறப்போர்க் கருநர கெனநீ
சொற்றசொற் சத்திய மாமால்.

விடையது ரிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக்
கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்றோ
கடும்பவ விடும்பையுற் றனமிவ்
வடைவுணர்ந் திலேபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுறு நின்றாய் பவநதொறிவ் வணமுற்
றுளவுயிர்க் களவியா துரையே.

தனதகத தகலா திருந்துபே ரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்பா
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித தசையா
திருத்திவீட் டமுதருத துதலா
லுனலருளு சுதனு மொருவனுக கவனா
டுதயமா யெழுநதமெய் யுணர்வே
பினையிஃ தன்றி மனைசுத ரெனயாம
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற றறவோ
னெனப்படு நவிற்றினஞ ஞானந
தானுட லினைநா னெனுமக விருளென்
றனையிஃ தெமக்குமொத் ததுவா
லூனமின் மறைதோந தொருசி வநானென்
றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
யானென றவிாநதவ் விருளுமாய்ந திடுமென்
றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத தென்றுமோ ரொன்றை
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிவ் வுலகுரைப் பதனு
லரிசொல்கீ தையிலும பிரம சாதகரி
னூர்க்குள வருத்தமென் பதனாற்
பெரியதோர் வருத்த மெனைமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனவிருத் தலினே.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத
தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத்
தாதனு தியதொழில் யோக
மேகமாம் பொருடோந் ததுவிது வெனுஞ்சுட்
டிறத்தனமற றையதிரு வகைத்தும்
போகவேண் டிமைம் புலல் களு மிறந்தப்
புலனவா வொழித்தலாற போமே.

ஐம்புல னடல்வேண் டுமவிடல வேண்டு
மொருங்குவேண் டியவனைத தையுமென்
றமபரும பரவு மொருதமிழ வேத
முரைத்தலா னேரிரு வகையா
நமபுறச் சாரபை வெறுததவா வறுதனைம்
புலனொழித தொழுங்கினு டருமச
செமபொருள காணப தறிவறி யாமை
சிதைத்தல்வீ டெனததிகழ் தருமால்.

படையெடுத தமாககட் சாருமோரா வீரன்
பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும
விடையெனப் பொருதாங் கிறததலே யன்றி
வெருவிட வுன்னிடா னதுபோற
கடையென விடய மிகழ்நதுபே ரினபமு
கருதினோன் பெறுகலா விடினு
மிடையறு ததைநா டுவதலான் மறநது
மெண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க கையையே.

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ
ரெனத்தனு முதற்பிர பஞச
நந்தினுங் கெடினும பூரியா வாடா
நன்மனச சனக ரூதியரு
மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம்
வைத்தொரே காந்தத்துள் வதியாத்
தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றே
தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனமுதற
சகலமும விடுத்து மெய்ஞ்ஞான
முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைததற் குழாததை யொருவினை கலலான்
மரததினீ ழலிறசமா தியையுற
றத்தனே யுணாத்தி னெனிற் பினுமவே
றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

தனிததிருந தொருதம மனததையம பொறிவாய்த
தடுததகப் படுததியிஃ தெததை
நினைதெழா நின்ற தென்றுநோக் குநரே
நீககுவர் வாக்கொடு தொழிலைப
பினைததடை யாமபோக குவரில்வாழ்க் கையையும
பேசசைநா டொறுமபழ குநரீ
தனைத்தினென் றேனும விடாரபிறா காண்ப
தன்மையா னகப்பற்றே விடுபபாா

பிறிதுநோய் தன்னைய் போன்றுபோற றுனேற்
பெரிதுறா லரிதினோர்ந துணாநத
வறிவினு னுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைககுஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணா வடைவான்
மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல
வருநதிநா டொறும்வளாப பவனே

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணாநத
பிற்குரு பரன்றுண் முற்சரண் புகுந்த
பெரியவ ரினமரீஇ யிருநதொண்
சொறகளி னரிய பொருள்கடோந தவுணா
தொலைததொரு சிறிதுநாட பின்னாக
கற்குத வாதி யனைத்துநீத் தென்று
ஞானசா தகததினுள் கழிப்பான்.

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப்
புகலுரை யடக்கித் தனியிடத திருந்து
போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன்
மெலிந்து கைவிடுதல் செய்யாம
லகமுக மாக்கி மனததைநா டொறுமோ
ரைம்புல னொழித்ததை வுறுப்பான்.

உசசியம் போதின் மீதரும பசிக்கவ
வூர்வல மாயிலந தோறும்
பிசசைகை யிடையிற் காடிகூ ழேனும
பெற்றது பறறியுள் வெறுப்போ
டிச்சையற் றருநதிப பொருநதவே காந்தத்
திடையினுந தாகம்வந தடையி
னசசிநீ ரூறிற புகுநதுறு தேரி
யாதியி னருந்துத னன்றே

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றனைப
பிறர்வழுக் கினிற்கொடு போகக்
கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ்
வண்ணமா யினுஞ்சீக் கிரத்தினின் முடித்தல்
வனிதைபான் மறிதரன் மானப
பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருநதம்
பசிதணித் தடையுறும் பரிசே.

அறவுநித் திரையைத் துறநதிடி னுடறக
ணடைதரும பிணிகண்மற் றதனாற்
குறைதலு மிகலு மின்றியோா சமமாக
கொண்டுகண் டுயின்றுபின் விழிக்கி
லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்
துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தூன்
செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற
  றிருண்மிகு முடுக்கரா திகளிற்
சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் துறினுந்
  தோற்றுறு தச்சமங் கவர்பா
லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குஞான் றழிப்பா
  ரிலையவ னேபினு மழிக்கின்
வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு
  மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா
  னச்சமா திகடரு மூலர்
திருநதுநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவா
  வரினுமென் றமையிற பேதிப்பான்
பொருநதினும் வானோ ரெதிர்முதிர் கொலைவெம்
  பூதமாந் தியவளைந் திடினு
மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
  ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவா.

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூப
  முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநோ
  படுமள விறைபிரி தருமைங்
கருமமெவ் விடததுங் கண்டுதற் செயலைக
  கைவிடுத தசசமா தியவெண்
மருவுறு தகறறித் தவனுசெயல வழுககால்
  வாழியெங் குரவ னீழே.

வுந்தியார்.

அறம்பொரு ளின்பமவீ டாயவோர் நான்கிற
  சிறந்த பயன்வீடென் றுநதீ பற
  தேரின்வீ டேயெலா முநதீ பற.

தாங்குபற் றற்ற சகலத் தியாகத்தி
னோங்கு தருமமே துந்தீ பற
உள்ளது வீட்டிற்கமி துந்தீ பற. 2

வீடுஞா னத்தன்றி மேவொணு தாகையாற்
கூடுவோ னந்தவாழ் வுந்தீ பற
கோதின்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற. 3

புறப்பற றெலாந்தூரப் போக்கி மீட்டெண்ணு
துறப்பற்றின் மெய்யுணர் வுந்தீ பற
ஓடு மகப்பற்றென் றுந்தீ பற. 4

குடும்பபா ரந்தலைக் கொண்டவர்க் கல்லல்
விடுமபரி சின்மையா லுந்தீ பற
மெய்யுணா வெங்ஙனு முந்தீ பற. 5

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவீவ னீயாமு
னல்லோாக துறப்பர்தா முந்தீ பற
நன்றறி வார்களென் றுநதீ பற. 6

ஆதலான் மேலா நெறியடைந தோக்கொரு
சாதி சமயமே துநதீ பற
சங்கறப நாசரென் றுநதீ பற 7

நீங்கா தெவற்றொடு நினருறு நெஞ்சிடைத
தாங்கான்மெஞ் ஞானியென் றுநதீ பற
சலமரை யாதியொத துநதீ பற. 8

ஆறு நெறிக்கு மவிரோத போதமே
தேறுமெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சித்தாநத மாகும துந்தீ பற. 9

ஆதலாற் பந்த மறுபபான் மனேலைய
சாதகஞ் செய்வனு லுநதீ பற
தற்பரந் தோன்றுமா றுந்தீ பற. 10

ஒட்டற முத்தித தடையா யுளவெலாம
விட்டனை யேலினி யுந்தீ பற
மேவொண் சுகாதனத் துநதீ பற. 11

வாங்கிப் பொறியைந்து ணின்ற மனந்தனை
நீங்காத கத்திருத் துந்தீ பற
நினைவு மெழாமலென் றுந்தீ பற. 12

பதைதெழா துள்ளம் பதைப்பாய் பதைக்கில்
வதைப்பாயங் கங்கேயென் றுந்தீ பற
மாயுமனப பேயென் றுந்தீ பற. 13

அசைவறச் சித்த மடங்குமேற் பின்ன
ரசையாமற் காத்திடென் றுந்தீ பற
அறிவால வருந்தியு முந்தீ பற 14

ஆங்கறி யாமையுஞ் சாரா தறிவொடுந்
தூங்குவாய் நாளுமென் றுந்தீ பற
தோன்றும் பரமபொரு ளுந்தீ பற 15

அந்தப் பரந்தோ டிரண்டற் றயிக்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீ பற
அத்துவித வீடென் றுந்தீ பற 16

எம்மதத் தோரெவ வகைநிட்டை சொலலினுஞ்
சமமத மேயெமக குந்தீ பற
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தீ பற. 17

நானற்ற போதத்தே நானான முத்தியை
நானெங்ங னஞ்சொல்வ துந்தீ பற
நான்மறைக் கெட்டாதென றுந்தீ பற 18

பெத்தர்க் கொருசிவ மின்மையிற் பேருண்
முத்தாக குலகுமின் றுந்தீ பற
முழுதுஞ் சிவமாத லுந்தீ பற 19

எல்லாஞ் சிவமேயென் றெண்ணினு நின்போத
மல்லாலஃ துண்மையன் றுந்தீ பற
ஆங்கது நீங்கிடென் றுந்தீ பற. 20

பாவனா தீதம பதியா விடததேக
பாவனை பற்றின் றுந்தீ பற
பழுததா லொழிததிடென் றுந்தீ பற. 21

பாராதி யெட்டு மப்பாலு மெப்பாலுமா
யோர்சோதி யேநின்ற துந்தீ பற
உன்னுவே றில்லையென் றுந்தீ பற. 22

உதித்தச சிவத்தோ டேய்ந்துள்ள தேன்மாயை
யதறகன்னிய மென்று ருந்தீ பற
அதினன்கு தீதியா துந்தீ பற. 23

படைப்பாதிக் கீச னதிகாரி பறரு
துடற்காவ னீவிடுத் துந்தீ பற
ஓவாத வனேநோக் குந்தீ பற. 24

ஏகாந்த மானதல மிலம பூவனை
யாகுந தரையவாக் குந்தீ பற
ஆனந்த நிததிரைக குந்தீ பற. 25

சிவதருமோத்தரம்.

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
மாதிநடு வநதமிவற் றனைத்து மாகு
மாதரவற் றவர்கை யறமேயாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மாவீச
னெனும பொருளு மறிவிகரு மமலன்றுளு
மாதரவே யடைவிக்கு மாதலாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே 1

ஆதிதனி லோமென்னும் பதமதாக
வந்தமதிற சிவாயவொலி யணைந்து நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தேயிந்த
வோமென்னும பதப்பொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனுய்ப் பொருவிலியாய் நிற்குமீசன்
புனிதனவன் சத்திவித மைந்து மற்றை
யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளே யெண்ணி
யிருபயனு முயிரடையு மிவறரு லென்றும். 2

இருளுலகி லறவுலவு மிரவியின்றே
விசையாது பொருளொடுகண் ணொளியுண் டேனும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற
பொறியிலங்கா தனைத்துயிரகரும் பொறியுண் டேனு
மருளதனை யணுக்களுக்கு மாறறியென்று
மதியருளும் பரமசிவன் வாககைக கூறுங்
குருபரனு மோங்காரப் பொருளே யென்று
கொண்டாரே மும்மலமும் விண்டா தாமே 3

வேறு.

எய்தற் கரிய பரமபரனை யிசைநதா கருமத திசையார்கள், செய்யிற்கருமனு சிறநதபொருள் செறிநதாரலலா செழுங்கனிதய், கையிற் புகலுங் கனிநதவலக் காயைக் கவரக் கருதினரா, வையத தொளிகொண் மணியகறறி வழுவாரு சிலையார் மகிழ்வாரே. 4

ஆசை முதலா மாசனைத்து மறுத்தே யுடலும வெறுததரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர் செறிநதா பிறபபை மறநதார்
பேசற் கரிய பெருமையினைப பெற்று ரல்லா கறுறு [கள்
மாசு மலிந்த வாசையினுன் மயங்கித தியங்கு மானிடரே. 5

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண வார்வல்லா
கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கழலடியி
லொருமையுற லுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப பதமுதவுங
குரவனரு ளியபரம வாககியததைக் குறிககொணடே. 6

வேறு.

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்ததநற
பெண்ணினு மகவினும பெரிய பேரினுந
துண்ணென விழைவினைத துறநத தூயரே
விண்ணினு மின்புடன் விளஙகி மேவுவார். 7

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தறப மின்பமென்
றூக்கையை யறவெறுத் தார்வங கூாவரே
வாக்கையி னநாதியே முதத லுககவ
ளுக்கையுந துயரமு மறுப்ப னுணையால். 8

வேறு.

ஆசைதானிரு பேதமேயவை யேயநாதியி லாதவன்
பேசுநூல்விதி பேணியேசெயும் பெற்றிதான்முதன் மற்றதுந்
தேசுசேர்வினை தீரவேவரு சேதனாவிப ரீதமே
யாசிலாவர னாணையாலவை யாள்வரேயுட லாளரே. 9

ஆசைமாசற வாகவேரற வாணவாதியு மாயவே
பாசநாசக வீசனாசிலி பாததாமரை நாண்மலா
வாசநேசனு பூதியாவது வாதையேதுமி லாததே
தேசுதேசமொ ரேகமோசிவ னேசாபூரண தேசரே 10

ஏகதேசவுட லுற்றவாக்கறிவு மேகதேசமல தில்லையே
யேகதேசவுட லற்றபோதுமறி வேகதேசமென யென்சிவ
னேகதேசவுட லற்றவன்னறிவு மேகதேசமல வாதலா
லேகதேசவுட லற்றமுத்தனறி வேகதேசமல வென்பரே. 11

வேரறப்பணையு மறறுமற்றொழியும் வேறவற்றுமுதன் மேவுமே
யாரணததினையு மாகமததினையு மாயுமற்புத னலாரியன்
பேரருட்பெற வநாதிமுத்தனொடு பேதமறறநிலை பேறுதான்
கூரிருட்குழுவ றுத்தறுககுமுடல் கூடமுத்தனனு கூலமே 12

முத்திபெற்றவ னழுக்கனைததினையு முற்றவிட்டுமுளை யறறவ
னித்தனுத்தம னிருததசுத்தசுக சிற்கனததுநிலை யுற்றவன்
புத்தனததுவித முறறுமிககபிர புத்தனைக்கெழுவு பூரணன்
றத்துவத்தொகைம லதொடற்றுமுடலைபெறபபிறர்ச மைப்
பனே. 13

வேறு.

வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குணும் புலைய னாவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன் வெவ்வினை வேட னாவான்
வேதக ஞானி நிந்தை விளம்பினன் பித்த னாவான்
வேதியா பொருளைக் கொண்டான் விளக்குறு விட்டி லாமே. 14

அலர்பிறப் பவல மாவிக் கறவுற வறிவா னநதஞ்
சொலத் தொடங் குவங்கேண் ஞான யோகமுந் துகடீர்சத்தி
மலத்தினு மநாதி முததன் மயமுணர்ந் துணர்த்தல் ஞான
மூலப்பிலா வவனுள் வேறற் றுறைதலை யுணர்தல் யோகம். 15

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடாசசி நீங்க
வன்னிய னலனைத் தன்னோ டநாதிய வமலன றன்னைக்
கன்மமு மலனைத தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப
பின்னத னலவ் வுண்மை பெறறவன ஞான யோகி 16

உலகுளார் பெருதுதுஞசு மொரு பொருள விழிததயோகி
யுலகுளாா விழிதத பணடத துறஙகுவ னுருவ மாக
உலகெலா மொன்றி வேறற் றொளிரு மொப பிலிதனெண்டா
ளலர்தலைக கணிநத யோகிக கவனலான ஞேயம யாதே 17

காட்சியிற் பொருளு மநதக் காட்சியான் முனனங் கண்டே
யாட்சியா மநுமா னததி னருததமு மனுகொ ளுத
சேடசியிற பொருளு மையந திரிவறச செபபிச சீவ
னுட்சிய வறிவு மாககு மவனமலத தநாதி முததன. 18

ஒப்பிலி யநாதி முதத னுரைக்கய னூலொாவ வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித தலைமை யொவ் வொருவா தம்மை
யபபா மென்னு மற்றை யனைவரும பரமே யெனனுந
தப்பறத் துணியும் புததி தன்னையும் பரமே யென்னும். 19

மனநிலை யொடுங்க வீசன் வடிவினை யகததுள் வைததுப்
பினைவடி வறுதி பேசுந தேசிக னருளாற் பெறறு
மனநிலை யொடுங்க வாய்தத வாய்மையி னறிவை வைககக
கனிவொடு காண்பான் காட்சி காடசியிற படலுங கைதமே. 20

நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந தன்னில்
தாங்குக சகளந தன்னைச சங்கரன றனனை யுன்னி
நீங்குக சகளந தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித
தூங்குக திரியிற் பினனுஞ் சகளமா தரிக்கச சூழ்ந்தே. 21

இந்திய விருத்தி யெல்லாம் பிராணனே யியக்க வேயு
மிநதியஞ் செயிக்க வெண்ணிற் பிராணனைச செயிககப் பஞ்ச
விநதியஞ செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை
யிநதியஞ செயிகக மாட்டா ரெய்துவ தேது மினறே 22

மனததையும விடயந தன்னின் மறித்துளே யடககி வைத்துப்
பினைச்சலி யாமை செய்கை பிரத்தியா காரம வேதத்
தெனைத்துள யாக பேத மனைததையு மியற்றி னார்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார். 23

நசையுட னிதயப் போதி னட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்தறுனே தாரண மதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடிநர கதனின் மட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரே விருப்ப மிக்க 24

ஆற்றிடைப் புனறு னெறப்றே யவிச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வறறே யீசன் மலாபபதத் தறிவை வைத்துத்
தேறறுற நிற்கை தானே தியானமித தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவாகளைப போல வாழ்வார். 25

பரமனை யொருமை கூரப பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக நான மொழியவே விதியி னேக்கிப
பரவிடும பததா முன்னைப பாவமும் பறிபபன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன வள்ளன் முததியு மவர்க்கே வாய்க்கும.

அதிகமா யாமந தன்னி லறுவரை யடக்கு மாற்றல்
அதிகமே யதனி னகதை மனத்தினை யனகன் பாதத
ததிகமே யதனிற் சிததத தவிசசினத் தியான மமம
வதிகமே யதனி னுள்ளத் தரனை வைத் தறையும வாக்கே. 27

வாககினு மதிக மூல வாககினு மனத்தி னனு
நோககரும பொருளைத தன்னு னேககற நோக்கு நிட்டை
நோககிடிற பலங்க டாமு நுவன்றவிம முறையா னேன்மை
யாககுவ னவற்றை யெலலா மன்பருக் கநாதி முத்தன். 28

மாயாப் பிரலாபம்.

சாராத சிற்பாவை தன்வாழ்வே மெய்யென்று
வாராது வந்தவனோ வாாத்தைசொலப்—பாராது
போவதே யென்வாழ்வு தானடங்கப் பொய்வாழ்வே
யாவதே சாந்தம் பரம்.

எட்டனையுந் தன்னெதிர்நா னில்லாவென் கற்பொழித்து
வெட்டவெளிக் கேதள்ளி விட்டானே—கெட்டே
னிறவாவென் கற்பை யிழித்தொருவன் வாக்காற்
பிறவாத சொற்பிறந்த பின்.

சொல்லாத சொல்லொருவன் சொல்லுதலு மக்கணமே
செல்லா விடத்திலிவன் சென்றானே—யெல்லாமு
நானென்று னபபொழுதே நான்கெட்டே னகெட்ட
ருனென்றான் கெட்டான் றனே. 3

இன்பமே யாமவள்பா லெய்திலெமை யெய்துங்காற
றுன்பமே யாமென்னத தான்சொல்லி—யன்பாள
ணுண்ணெகிழ்நது போதையுட னேத்திரண்டுங கெடடவனே
யெண்ணநமக் கென்காரி யம். 4

போனான் பரதேசம் போதையுட னென்போத
னான விண்பவுரு வாகித்தான்—ருனு
யொழிநதோ யொழிவறநின் றென்றுகி யுற்றுற
றழிநதோ வுறுப்பறையா னன் 5

ஆணுமலே பெண்ணுமலே யென்றிவனே யன்றொருவன்
காணவெளி யேவநது கட்டுரைத்தான்—வானுதலகே
ளப்பொழுதே யென்னோடு வாழ்வொழிநதா னநதவுரை
தபபா திருப்பதே தான். 6

நானெங்கே நீயெங்கே ஞானமே நம்போதன
ருனென்கே மேலகீ ழறததுும்பி—யானநதம்
போராதே பேதமாம் பெததககரை யிடிததிட்
டோராறே யொததா னுரை. 7

மெய்யே மனிதரைப்போன் மேதினியில் வநதொருவன
செய்யாது செய்தானென் செபபுகேன்—வையக
கருவழிய நானழியக் கறபழியப போத
னுருவழியப் பாாததானே யுறறு 8

சிவானந்தபோதம்.

ஆன நெஞ்சமே யிமைபபொழு தாகிலு மலைவறுத் திருநதாயோ
போன நாளிலே நடநததுமிருநததும புதுமைக ளறியாயோ
ஈன மாகிய கவலையை நீக்கியைம பொறியினி லிணஙகாமல
தான மொத்துநான் சொன்மொழி கேட்டுநீ சரியென்று மகிழ்வாயே.

வேறு.

நாலுவகை யோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்து நளின
மாக, மேலுகநத மானிடநதா னெடுப்பதுவே யருமையாய்
மெய்யதாகி, பாலுபோன் மனமுடைததாய் புண்ணியமே மிகுந
துபவங் கிழாய்த்தளளி, நாலுணர்வ தருமை நெஞ்சே யிருவி
னையிலொருவினையை நொறுககிததானே. 2

மனிதரிலும பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு
மனிதரிலு நீவாழுஞ் சாதியுண்டு அநேககுல மனிதருணடு
மனிதரிலு மனிதருண்டு வானவரு மனிதராய் வருவதுண்டு
மனிதரிலே பிறபபறுக்க வநததே யருமையென வகுததாமுன்
[னோ. 3

விருத்தம.

அறிவுககே சாடசி கொண்டு நூலைபபேசி
அங்கத்தைத் தானழித்து அகததை நோக்கு
குறிவைத் தபடியிருநது மெய்யைப பொய்யாய்க்
குறறமெனறே பொயயைததான் பொய்யாய்க்கண்டு
நெறியுறறே யிருவினையும நீககிப் போட்டு
நேசமுட னீசனுடன பாசம வைதது
பிறிவறறு வொன்றாகி வாழலாகும்
பேதிததுப போகாதே பேணிக்கூடே. 4

வேறு.

தெளிந்த துறவி யிகநதனிலே தேகப பிராரத் துவப்படிக்கு
பொழிநதேகரணத தனுபோகப புவனததிருநது மெசசெயலும்
ஒழிநது சிநதை தெளிவுறறே ஒன்றே சிவமென் றிருபபார்க
ளிழிநத பேரும வரைக கொண டேறுவாராக ளிகததோரே. 5

கருவி யகன்றிவ் வுலகததைக கனவென் றிருக்கக் கருத்ததனுள்
ளுருவைக கண்டோப புவமையற றுள்ளும புறம்புமொன்றாகிக்
குருவைப் பணிநது பூரணததில குலாவு மடியாா சகநதனிலே
மருவப பொருநதி வாழ்நதாலும மாசற றிருபபார் வலலவரே.

மூநத விருநத வஞ்ஞான மூட மான சதத்தியையும், பநத
மறவே துணிந்து பாாபரனந தினமுங் கைக்கொண்டு, சிநதை

தெளிநதே குருபரனைச் சிவமென் றெண்ணுந துணிவதனுல்,
தொநத மறுததுச சிவானநதச சோதி யதுவாய்ச சுகிப்பாரே.

சாதி பேதந தனைக்குறிததுத தயஙகி மயங்கித தளராதே
சாதி யாவ தெவரறிவா சருவ வுட லு மொன்றுசசே
சாதி யாவ ரெவரென்னில தனனை யறிநது சிவமான
சாதி பெரிய சாதியென்று சாறறு மறைகள் சததியமே 8

வே று.

பெரியோரைப் பித்தரென வுலகத் தோர்கள
பேயரென்ன விகழ்வதென்ன பிரிததுகேளு
திரிவார்க ளிச்சை படிசகதமேதார் பாாதது
தீவினையும நலவினையும திரடடிககொள்வாா
சரியாசசென் றிருவினையு மொழித்துப போட்டு
சசசிதா னநதமென்ற பதததிறசாாநது
துரியாதீ தப்பொருளைப பெறறு மநதச
சுயஞ்சோதி யாகியே சுகமுறறுரே. 9

வே று.

குற்ற மேதுங் குறியாமல் குணமும பலவாய் விரியாமல
ஒத்து பொறிகள் புலனைநது முறவாய் நீயுமு கநதிதனை
பத்தும பதன மாகத்தான் படசமிகவும வைதது ரத்தாற
சித்த மதனைச் சிவமாக்குளு சிவானந்த போத மிதே. 10

வே று.

மறப்பான மூனறுடலு மிழநத முத்தா
மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
துறபபான வாகாச மொனமுங் தன்னிற்
சூரியன்றன் பிரகாசத தோறறமபோல
சிறப்பாகத் தேகததி லிருநத முததா
திருஷ்டியினுற கலநதொனமுய்த தியானிபபாாகள
மறைப்பான திலலைநெஞ்சே கணம ணிகருள
வன்னியொளி மருவுமநத வண்மைபாரே. 11

வே று.

பொன்னி னெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும் பொருந்தியே
சன்முக; இன்ன மினனமும் பேதமை கொள்ளவேயா வில்லறற்

தனைவிட்டு, தன்னைத் தானறி யாமலுஞ் சிவனடிசார்வது மிழக் தாக்கால், பின்னம பின்னமா யிரண்டுங் கெட்டா னென்றேபே தைமை கொள்வாயோ. 12

சுத்த நெஞ்சமே சற்குரு மலரடி தொழுவகை கேடபாயேல்
பத்த னுகியே மானும் மானமும பறறற விட்டேநீ
குறற மேதுமற் றெவ்விடங் காண்கினுங கூறுடற் களிப்புறறு
பற்று மாகியே திருவடி கெதியெனப பண்புடன் பணிவாயே.

வேறு.

இச்சையுட னெத்தனைநா ளிவ்வுலகில் வாழ்நதாலு மிடரே சொல்வார், நச்சைவரு மிதனுலே தெளிவுறற மனதென்று நல் லோர் சொல்லார், சசசடிவையை விட்டுவிடு முப்பொருளை யோர் பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிசசையென்ன விசாரமென்ன தலைமேலே சுமநதுவரப் பெருமா னுண்டே. 14

வேறு.

சீவனே நீயாகு மறிவு நீயாகு
சிவன்றானே நீயாகும் பரமுநீயாம
தாவுகின்ற செயலுடனே மனதென் றுன்னை
சாறறியதோர் நாமமாஞ் சாவசங்கை
மேவவே மொழிகிறது முனதால் நெஞ்சே
மெல்லமெல்லச சொறபடியே மேவினக்கால்
நாவுதனிற் பிரிக்கின்ற பேத மறறு
நாம்சிவமாய் வாழலாம நாடிபபாரே. 15

வேறு.

ஞான மேதெனக் கேட்டிடின் தத்துவ நானென வுணர்நதிந்த வூனை நானென வுரைத்ததை யகன்றுபின் னொழிவறத் தனைக்கண்டு மானம் வெட்கமுந் துககமுங கவலையும் வஞ்சனை தான் போக்கி யீன மற்று நான்சிவமெனத் துணிநதது மிழநதது முடிவாமே.

ஞான மேபெற வெடுத்திடு மவ்வுடல் நழுகிடா துரைத்திட்டா லீன மாகிய செனனமும் போககிடு மீசனே தானுகி
வான முற்றதோா சசசிதா னநதமாய் வாககுரைக் கெட்டாத
மோன முற்றுதா னெங்குமாய் நிறைநதது முத்தியென் றுணர் [வாயே.

சிவபோகசாரம்.

துரத்தி யுனையாசை தொடராம லென்றும்
விரத்தியினு லாங்கவற்றை விட்டுப்—பரத்திலன்பு
செய்யடா செய்யடா சேரபர பஞ்சமெலாம்
பொய்யடா பொய்யடா பொய். 1

பரவிமனம் போகாப பரத்தடைய நாளு
மிரவுபக லற்ற விடத்தே—திரமாக
நிலலென்றான் கண்டதெல்லா நேதிபண்ணி முமமலமுங
கொல்லெனறான் ஞானக் குரு 2

ஒருமையுட னீசனரு ளோங்கியென் றுந்தூங்க
லருமை யருமை யருமை—பெருமையிடு
மாங்காரங் கோப மபிமான மாசையிவை
நீஙகாத போது தானே. 3

உரையிறந்தா னுன்னு முணாவிறநதான் மாயைத்
திரையிறநதாற காண்கின்ற தேவை—வரைபெருக
வாசிப்பதும் வாயால் வாழ்ததுவது நாடகமாய்ப
பூசிப்பதுஞ் சுத்தப் பொய் 4

உருவை யருவை யொளியை வெளியை
யிருளை சிவமென் றிராதே—மருளைப்
பிறிநதறிவிற் கண்டதனைப பின்னமற வெங்குஞ
செறிநதபொரு டானே சிவம் 5

உன்னுதே பற்று துரையாதே யொனறியதி
னின்னும மில்லை நிகழாதே—பன்னுட
பரையிறநது நிற்கும் பயனணைநதாா நெஞ்சிற்
றிரையிறநது நிற்குஞ சிவம 6

அநித்தியததை நித்தியமென் றுதரிக்கும் பொல்லா
மனித்தருடன் கூடி மருவாதே—தனித்திருந்து
மோனந்த மாஞ்சிவததுண் மூழ்கி மலத்தையறுத்
தானந்த மாயமூநது வாய். 7

என்னை யறிவென்றா னென்னறிவி லானந்தந்
தன்னைச் சிவமென்றான் சந்ததமு—மென்னையுன்னைப்
பாராம றைதததுவே பாசமெனறா னிமமூன்று
மாராய்ந தவாமுத்த ராம. 8

தத்துவத்தை விட்டறிவிற றான்கலந்து தன்னிழப்பின்
மெய்த்துஞ் சுகத்தின் மிகவழுநதிச—சுத்தமா
யொன்றாகி நின்ற வுணர்வு மொழிநதக்கா
லன்றே சிவபோக மாம். 9

தன்னை யிழநதிடததே தானே சுகவடிவா
யின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோனுட்—பின்னமற
நின்றநிலை தானுந் தெரியாதே நின்றவாகட்
கன்றே பிறப்பறுகக லாம் 10

தன்பெருமை யெண்ணாமை தற்போத மேயிழத்தன்
மின்பெருமை யாஞ்சகததை வேண்டாமை— தன்பா
லுடலைத் தினமபழிதத லோங்குசிவத் தொன்ற
னடலைப பிறபபொழியு நாள 11

ஆர்பெரிய ராசிறிய ரார்பகைஞ ராருறவர்
சீரபெரிய ரானநத சிறசொருபர்—போபெரிய
ரெங்கெங்குந் தாமா யிருநதுசட சிததனைதது
மங்கங் கியற்றுவத னால். 12

நெருப்பென்றால வாய்சுடுமோ நெய்பாறேன் கட்டிக்
கருப்பென்றாற் றித்தியா காணீ—விருப்பமுட
னீபிரம மென்றக்கா னீபிரம மாயினையோ
நீபிரம சற்குருவாய் நில். 13

நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடாத டக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமறை சாற்றியிடு—நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறியரிவ ரல்லாதிவ் வுலகிற்
றுன்பார் சுமபபார்கள் சொல். 14

சிவப்பிரகாச வெண்பா.

வாக்குமனங் காணாத வாசாம கோசரத்தை
ஆக்கமழி வில்லா வறிவுருவைப—பாககியததோ
ரொன்றும் பரம்பொருளை யுள்ளாமல் விள்ளாமல்
என்றுந் துதிப்பே னியான். 1

உடமபுநீ யல்லை யுறக்கத்தி லெல்லாம்
அடங்கப் பிணமாகை யாலே—திடம்படவும
வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருநதுகின்ற
சோறுகாண் காயச சுமை. 2

மெய்வாய்கண் மூக்குச செவிவாய் விடயமாய்க்
கைபாத மநதக கரணமாய்—ஐயா
பொறிபுலன்க ளென்றுபல பேரிட்டுப் போத
மறிகின்றார் நின்னையொழிந தாா. 3

அநத விருளை யறிந்த வறிவுதனைப்
புந்திதனிற் பாாத்துப புகன்றுகா—ணிநதநான்
கண்டே னடியேன் கதிாவிட்டுக் காயமெலா
முண்டா யிருநத துணாவு 4

உண்டா யிலங்கு முணர்வுதனைக கொண்டுநீ
திண்டாடும் பேரிருளைத தேடிககா—ணண்டாபோ
யங்கேநான் றேட வறிவொழியக கண்டிலேன
எங்கே யொளிதத திருள். 5

உள்ள கதிரனைத்து மொன்று யுதயமுற
நள்ளிருடா னெவ்விடதது நாடுமோ—தெள்ள
அருளே யறியே னறிவுதயஞ செய்யு
இருள்போய் மறைநத விடம். 6

இருந்த படியேயிங் கெல்லாங் கழன்று
சரிநதுபெரும் பாழாயத தனியாய்த—தெரிந்ததனைச்
சொல்லாட லின்றி யொருகாற் றொலையாதே
யல்லா யிருநத தது. 7

பரவுட லென்றுமறை யெல்லாம் பகரும்
துரிய வதீதமெனச் சொல்லுங்—கருவி
திரண்டடங்கும் பாழ்போலச் சீவனொழிகின்ற
இரண்டாம்பாழ் கண்டா யிது 8

விட்ட வதீத விரிவைத் தெரிந்துமிகச்
சுட்ட விருந்தபடி தானசொல்லின்—முட்ட
இரவுபக லில்லா வெறிகதிரு சுடராம்
பரவறிவை மைந்தா நீ பார். 9

ஆரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாம்
பேரறிவு கண்டேன் பெருமானே—நேராகப்
போகவர வுண்டோ பொறிபுலன்க டாமுண்டோ
ஆககமழி வுண்டோ வதற்கு. 10

நின்றும் பறந்து நடந்தூர்ந்து நீணிலமவிண்
* ணென்ற பலகோடி யித்தனையும்—என்றும்
அறிவொழியக் கண்டிலே னண்டாண்ட மெல்லாம்
பொறிபுலன் பூதமவேறும் பொய் 11

உள்ளாய்ப் புறம்போ யுருவா யருவாகி
வெள்ளவெளி தானாய் வெறும்பாழாய்—நள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப் பகலா யனந்தமா யப்பாலாய்
எல்லாமாய் நின்றேனு மியான். 12

ஓதற் கரிதாகி யொன்றான பேருணர்வும்
0 கோதற் றமுதாகிக் கூடாதே—பேதம்
அறிந்திருக்கு நாடாத வெல்லாநா மென்றங்
கறிந்திருக்கை யுண்டாகை யால். 13

அடைய நமதுருவ மாயினோ மென்றேன்
விடய மதுக்கதுநீ விட்டிங்—கிடையிலொரு
போதமில தென்னும் புந்தியுமவிட் டந்திப்பக
லேதுந் தெரியா திரு 14

---

* என்ற என்றது குறுகிநின்றது

0 அற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது.

வைத்த நிலமிறந்து வானிறந்து மண்ணிறந்தி
லித்தனையு நீர விருந்துபோ—யத்தா
தெரிந்துந தெரியாமை யொன்றுந தெரியா
திருந்தபடி தானிங் கெனக்கு. 15

தத்துவாமிர்தம்.

கலிவிருத்தம்.

எய்கணை பிறகிடு மிளமை மூப்பது
தைவரு வளியினுஞ் சால வேகுமான்
மையறு தந்தைதாய் மக்கள் சுற்றமுஞ்
செய்பொருள் களுங்கன வொப்பத் தீருமால். 1

பிணிகளுங் கவலையும பேசி னேழ்கடல்
அணிதரு மணலினு மனந்த கோடியா
மிணைதரும பிறவியா ணிடர லாதொரு
கணமது மிலதெனக் கண்டு நொந்தனன். 2

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தி தாந்திநல் லுபரதி தகுதிதீ க்ஷையுடன்
வாய்ந்த மைத்திரி யாதிக டமக்கவ யவமா
யாய்ந்து விட்டுநல யமாதியு மழிவில்வீட் டின்ப
மேய்ந்து காட்டுநல் விறைகழ லுறப்பெரு விடாயாய். 3

வன்ன நாலதாய் வன்பத மூன்றதற் குடைத்தாய்
தன்ன தாமவடி வதுமிகத் தானுநுண் ணியதா
முன்ன மாமறை முழுதுமே யோதறி யாசசீர்
மன்னு மாப்பொரு ளுடைமைமா வாகியப் பேராய். 4

வடிவு நுண்மையு மாப்பொரு ளுடைமையு மலர்வு
முடிவு மாயிரு மையுமற மொழிதரு விரகும்
படியி லாதெழு பழமையு மப்படி புதுமை
யுடைய தாகிய வுயர்குறி யாறவை யுடைத்தாய். 5

இறந்த கேள்வியா யிறந்தநற் றரிசன மல்லா
யிறந்த வீரமா யெல்லையிலா னந்தஞா னமதாய்ச்
சிறந்த காலத்தே சந்திசை யிறந்திடத் திகழ்ந்து
நிறைந்த வெட்டியல புடைத்துநீள் வாக்கிய மினங்கேள். 6

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

நித்தமொடு முத்தநிம லந்திகழ்ப ரத்தை
யுய்த்தகர முத்தமணி யத்தி * னிக ரொப்ப
மெய்த்திடவெ வாக்குமுண ரத்திகழு விக்குந
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம 7

சத்தமுறு பித்தினலை தட்டற வுளத்தே
முத்தியெனு மப்பதமு மூத்திட நினைக்கிற்
கைத்தலநெ லிக்கனியெ னப்பொருள் விளக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 8

பத்தியதின மெய்க்குரவ னற்பதம துற்றே
சித்தமொரு மித்துறவி னிற்றுறவி யற்றின்
மெய்த்துமுய றத்துவப ராக்கதுவி ளக்கும்
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம. 9

கத்ததுறு பித்தசம யக்கவலை விட்டு
நித்தபர மத்தையுணா தற்றக நினைக்கின்
மெய்த்தொருக ணத்தினிலவெ ளிப்படநி கழ்த்தும்
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம. 10

மத்தமுறு பொய்ப்பவம யக்கறவு ளத்தே
மெய்த்தபர தத்துவம் வெளிப்பட வெவர்க்கும்
சுத்தமணி நற்சுடா விளக்கது வெறிக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 11

முத்தமொடு நித்தமுறு சுத்தமது புத்த
வத்துவித மப்பரம மத்தினை யுளத்தே
யித்திறனெ னத்திகழு வித்திட விளக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 12

---

* மலர்வு-நிறைவு. நிகரொப்ப ஒருபொருட் பன்மொழி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலால் வாக்ய ஜன்ய ஞானமே ஞான மன்றி
ஓதிய ஞான மெல்லா முணரினரு ஞானமேயாம
ஏதம தறவே தாநத மிசைததிடும பரிசை மைநதா
ஓதுவ னுவகை யோடு முளத்தினை யொருக்கி நீகேள். 13

அனறியுஞ் சூகக மாய சவணமா திகளை யோரின்
துனறிய வுபரி டத்தின் சுடருமா வாககி யத்தின
முன்றிகழ் பதப தாாதத முககிய விலககி யங்கள
தன்றிக ழசுதத சுததங் கேடடிட்டல் சவண மாமே 14

உரைததநற சவணந தநத வுறுதியாம் பதப தாாததம
நிரைததவை முடிபா யுளள நிமலமாம் பரமன் சீவன்
தெரிபபரு முபாதி நீககிச சிறபரம பொருளொன் றேயாய்
இருததிடு மதியின் றிடப மிசைததிடின் மனன மன்றே. 15

அசைவற மனனந் தன்னு லற்றவப் பொருளை நேரே
இசைவுறக் குரவ னுனு பூதியா மிடங்க டோறும
திசையறத் தெரிதது மீட்டுங் காட்டியே திகழு மாய
நிசியறுத் தருளு பாய நிலைநிதித் யாச மாமே. 16

அதுவெனும் பதத்த ருதத மரியநற பரமன் சீவன்
பொதுவற நீயே யென்னும பதத்தினின் பொருளதாகும்
பதியுற வானு யென்னும பதபபொருள் பரமன் சீவன்
கதியுற வேக மாதல் காடடிடு மதுவா மன்றே 17

முக்கிய விலக்கி யங்கள் மொழியின்மு னிருப தத்தில்
தக்கிடு முபாதி பாவஞ் சாற்றினமுக கியம தாகு
மிக்கவை தன்னின் வேறாய் மேவினின் றுணருஞ் சிததே
தக்கலட் சியம தென்று சாறறவும் படுவ தன்றே 18

எறித்திடு மிருப ததகி னிசைததநற் சபளஞ் செப்பின்
குறிததிடு பரோட்ச மொன்றுங் கூறப ரோட்ச மொன்றும
முறைப்படு சபள மாய விருபத முககி யததை
நெறிப்பட வடைவிற் கூற நிகழ்தர வறிக வையா. 19

கலிவிருத்தம்.

அந்தவப ரோட்சசப ளத்தகம தென்னும்
பெநதமது முநதுறுதல் பேணிவர லாலப
பநதசப ளப்பழு தறுததருள வீசன்
தெர்நததசி யெனறமுறை சோதனைய ளிப்பாம. 20

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முந்துறக கேட்ட நீயாம பததநினின் முககி யநதான்
நநதிடு முடல மாதி நானெனத் தோன்றி மெய்போல்
வநதிடு மயகக மாய வுடலொடிந தியம னநதான்
புநதிநற் பிராணுங் காரம புகலுசங காத மையா. 21

ஏற்பட வேழு நானென றிடுதெரும் பதத்த சுததம
கூபபிடு மஞ்சங கோடிங கஙகையிற் றிகழு மென்ற
வேற்பதத தருதத மெவ்வா றபபரி சேழின் வேறும
சீாபபதக் கரியானுசிதத்தே திகழுநதொம பதார்தத சுத்தம். 22

சொல்லிய தொமப ததுதைச் சோதனை பண்ணி வைதது
தல்லெனும பதததைத தேரில் சகலகனா சகலேசாதி
மல்கிய சகல வியாபி மதிததிடு கார ணுதி
தலலினி லசுத்த மாகுரு சபளமுக யாாதத மன்றே 23

சுட்டிய சிவலே * நின்ற சுவேதமோ டியதென் றெண்ணப
பட்டிடும பதத்த ருததப பரிசுபோற் றறப தததின்
விட்டிடாச சபளபாவ முககியத தினிலவே றுரும்
தட்டறு கரியாரு சிதமேத சாறறுதற் பதாரதத சுத்தம். 24

தோற்றிய விருப தததைச சோதனை பண்ணி வைததங்
காற்றவே யானுயெனனும் பததநினுக கருத்தந தேரின்
ஏற்றிய விருப தததி னுபாதிதீ ரிலககி யாாததம
ஆற்றவே யேக மாகி யகண்டபூ ரணம தாகை. 25

ஓதுவ மொள்ளி யோய்கே ளாஙகிரு பததால் வந்த
மேதகு பொருளொன றுறு மயிககிய விருபபி னேடும
மோதுசம் சர்க்கத தோடும விசிட்டவாக கியத்தின் முகய
மேதமா மகண்ட வாகயத் தேகமே யாகு மன்றே. 26

* நின்றது சுறுதொகுததல் பெற்றது

சொன்னவாக கியத்த ருததஞ் சோயநற் றேவ ததகன்
என்னும்வாக் கியபதங்கட் கருத்தமெப் பரிசி னவவா
றனனிய விருப தம்விட் டகண்டமாம் வததகி னூலே
உன்னரு மகண்ட பூர்ண மாகியே யொளிரு மன்றே 27

வாதிலா மதுரவாரி மன்னுமா வாக்கி யத்தின்
ஏதமில் பதப தார்தத விலங்குசோ தனையி னூலே
ஆதனே னயர்வற் றுண்மை யகண்டபூ ரணம தாகும்
போதமே புரையற றோங்கும பொருளெனத தெளிந்தே னெந்
தாய்

இல்லதோ வுள்ள தோமற றேகமோ வநேகந தானோ
அலலதோ வாமோ வன்றி யருவமோ வுருவந தானோ
எலலையில பரமாாத தநதா னெவணமென் சங்கை நீங்கி
அல்லநீா பொருளிவ் வண்ண மென்பதை யறிநதுகொண்டேன்.

மொழிநதவப தங்கள் மூன்றின் முன்னிய தொம்ப தததில்
பொழிநதமுக் கியபா வதனைப பொறியற மனனஞ செய்நீ
ஒழிநதமற் றுடல மாதி யுரைத்தவே றினையுந தேரின
விழைநதமுப் பரிசாய் மேவு மவததைமூன றெனன வாங்கே

நவின்றிடு மவைமூன் றுவ நனவொடு கனவு மறறுந
துயினறிடு சுழுத்தி யென்னச சொன்னவா றடைவே செபபின்
பயினறிடு விசுவ னோடு தைசதன் பிராகஞ னெனன
நவின்றிடு முயிரின் முகய நலம்பெற வறிநது கொண்ணீ 31

என்றவச சீவன் றன்பா லியைநதுள வுபாதி பாவ
மூன்றிய மனோவிருத்தி யிரண்டதொன் றுபர மநதான்
மூன்றையு முணாநது மூன்றுங கழன்றவை யின்றி நின்று
தோன்றிய வுணர்வதாகை சுததொம் பதாாதத மென்றே. 32

உன்னிய தொம்ப தத்தி னுற்றவப் பொருளா யுளள
மனனிய சீவ னுணமை மனனஞசெய் தற்ற பின்னை
பன்னிய தறப தததின் பொருளதாம பரம னுண்மை
தன்னியு மனன முன்போற றகுதாச செய்தி யையா. 33

கூறிய பரமன் றன்பாற் கோதறு முபாதி பாவம
ஊறிய சகலஞ் ஞததுவாதிக ளுயாதூ லாதி

தேறிய காரணத்வா திகளெனுந் திரளு முன்போல
மாறிய வவத்தை மூன்று மவத்தையு மனனஞ் செய்நீ. 34

ஓதிய சகல ருத்துவா திகளெலா மொளிருந் தேய
மேதது பரமன் றனசாக கிரமதா மழுங்கிற் றெங்கே
யாதது பரமன் றன்பாற கனவதா மாண்ட தெங்கே
ஓதிய பரமன் றன்ப லுபாதியாஞ் சுழுத்தி யையா 35

நாட்டிய வடைவே மூன்றி னுமமு மனனஞ் செய்யின்
கூட்டிய விராட்டன மறறுங குலவிய விரண்ய காப்பன்
நாட்டுறு மறிய வவ்யாக ருதனென நவின்ற மூன்றும
மூட்டிய தற்ப தத்தின முககிய மாகு மனறே 36

ஆதலாற் சீவ பாவத தாயமூன் றவதகை போல
ஓதிய பரமன் றன்பா லுபாதியா மவதகை மூன்றும
ஏதம தறவு ணாநது கழிநதவை மூன்று மில்லாப
போதமே ததுவாஞ் சுததப பொருவிறற பதாாதத மையா. 37

பரமன்றன் சுழுததி தன்னைப பழமறை பரநல் வியோமம்
பிரிவறத் திகழா காச சரீரநற பிரம மென்றும
உரவிய பரமான் மாவி னுபாதிசொல் லுதலா லத்தைத்
துரிசறக் கழன்ற சிததே சுதத்தற பதாாத்த மையா. 38

இருபதப் பொருளு மிஙஙன் விலககியப பரிசை யைய
மருவறத் திகழும வணண மனனஞ்செய் தகனற பின்றை
தெரிவுற வாறு யெனனுந தேசுடைப பதாாததந தன்னைப்
புரிவுற மனனஞ் செய்நற் பூரண மாக வையா 39

இதமுறு தூல பாவத திடாப்படு பெதத நீங்கி
விதமுறு முயிராஞ் சிததின் விடடாவா தனையங் குண்டு
பொதுவுறு சூகக பாவத தகமுறு புணாபபு நீங்கி
விதமறு பரமன் பாலும விட்டவா தனையங் குண்டே. 40

சொல்லிய தொம்ப தததின் றுரிசதா மூன்றும விட்டுத்
தல்லினிற் றுரிச தெனறு சாறறுமுன் றனையும விடடே
மெல்லிய திருககு திாசிய விதிரிததந தீாககை சுடடி
எல்லையி விதம தெல்லாம் பிரமமென் றதுவே தநதான். 41

தூலமா மிததனைச சீவ னகமொனுந்துரிசி னுன்முன
ஏலவே யிதத்தி னீவே றென்றக முகம தாககி
மேலுமோ ருபாதிமேவப் படுமெறி விதுதா னேரின்
ஞாலமுண் டிடுதென மாட்டா தெனமறை நவிலு மன்றே. 42

உன்னிய முறைமை யாலே யுற்றதற் பதார்த்த மாகி
மனனியே காரணத்தை வாய்நதிடக கழனறு மேலாய்
உன்னருஞ சிததின ஞால முண்டிடப படுத லாலே
மன்னிய விசுவக் கிராச மறையெலா மறையு மன்றே. 43

ஆதலா லிருப தததி னவத்தைக ளனைததா நீஙகி
காதலா லகததின் மீதுங கண்ணொ லுங கருததும வாடி
நீதியா லிதமுந தானுய் நிகிலமும விழுஙகி யோஙகும
ஓதரு கரியாபோ தநதா னேஙகுதற பதாரததத துண்டே. 44

ஆதலா லார ணங்க ளறைநதசம் சாங்க வாகயம
ஓதிய விசிட்ட வாகய முறைததவிவ விரணடி னுலும்
போதரும் பொரு ளிரண்டிற பொருநதுவா சனையுந தீரக
காதலா லசிப தததாற் காட்டிட வுர ற தன்றே. 45

சோயநற் றேவ தத்த னெனசசொல் வாக கியததினாலே
காயமற றிருப தததாங காரிய கார ணஙகள
போயமற் றிதமகம போய்ப போயவா சனையுநதீர
ஆயமற் றகண்ட பூர்ண மாகிய தசிப தநதான 46

சீவனும் பரனு மற்றச செகமெனு முபாதி யாய
மேவரு கோளகண் மற்றும விரிவுட னெறிந்கம யாவும
ஓவிமற் றொன்று மின்றி யொழிவிலா நிறைவை யிஙஙன்
ஆவமற் றுணு யென்றங கமைநதது சமைநத தையா. 47

பொருகடல் சூழ்ந்த விந்தப் புவியக மெங்கும புக்கேன்
தெரிதர வேதாந ததநின் றிகழ்தரு பொருளை யிஙஙன்
மருவுறு மயக்கந தீர வாய்ததிடக காட்ட வலலார
ஒருவரு மில்லை யில்லை யும்பனே யுன்னை யலலால். 48

மறைகள்போ வாரு முண்டு மருவுமா கம புராணம
கறைகடீர் மிருதி மற்றுங் கலைகள் போவாரு முண்டிங்
கிறைவனே வேதாந் தத்தி னெழின்மிகு பொருளின் ஞானத்
தறிவுற வருள வல்லா ரானையே யிலலை யில்லை. 49

தம்பிரா னருளிச் செய்த சவணமாத் திரத்தின் மட்டே
இம்பரா ருலகந் தன்னின் யாவரு மறிவ தன்றி
அம்பொனே மனனந் தானு மறிபவ ரில்லை யானுற
செம்பொனே சுவாநு பூதி செப்பவேண் டுவது முண்டே. 50

கலிநிலைத்துறை.

தொமப தத்தினிற் காரிய சோதனைத் துணிவும்
நம்ப தத்பதக் காரண சோதனை நலனும்
அம்ப தத்தசி வாசனைச சோதனை யஃதும்
கம்ப மற்றிடக கண்டுண்மை காண்பது முடிவால. 51

தொம்ப தந்தனிற் சொல்லுமுக் கியத்தினின் மொழிந்த
நம்பு முப்பரி சாகிய வவத்தையு நனவிற்
கமப மற்றிடக் கண்டவை கழிந்துள கரியை
நம்ப விப்பரி சேகண்டு கண்டவா * நவினீ 52

பொறிபு லன்புணர் மனனுறு விடயமா நனவு
மிறைவ கண்டருள் வகையினிற் கழிந்ததுங் கண்டேன்
கறைசெய் வாதனை பந்தமாங் கனவதுங் கண்டேன்
செறியு நின்னரு ளின்னது தீர்ந்ததுங் கண்டேன் 53

நனவு வாதனைக் கனவதா நாறறமு மற்று
வினவ லாவதும் வேறுமொன் றறுமவெறும் பாவம்
புனைவ தாகுமவ் வியத்தமாம் பொற்புடைச் சுழுத்திக
கனைசெய் பேரிருண மூலநற் பகுதியுங கண்டேன் 54

அனைய மூலநற் பகுதியை விடயமா வறியு
மெனையு நீயருள வகையினி னறிவெனக் கண்டேன்
இனைய நீதியி னறிவதா யெனைக்கண்ட பின்னை
புனைசெய் மூலநற் பகுதியோ யிறந்ததுங் கண்டேன். 55

அறிவு தானழி வின்றியே யனைத்தையு மறந்து
முறிவ தாகிய முன்புபின் பக்கமேல் கீழ்சூழ்
செறிவ தாயிடந் தனககின்றி யெங்குமாயத திகழ்ந்து
பிறிவி லாதனைத் தினுக்குமுள் ளாகிய பிறமும. 56

---

* காண்டவா எனபுழி றவ்வீறு தொகுக்கப்பட்டது. இதனைத்திருக் கோவையாருள் கற்றவா என்புழிப்பேராசிரியர் விரித்தவா றுமுணர்க.

எழுமெ லாமிதி னிகழுமிங் கழிதரு மிதுதான்
கழிவி லாதனைத் திணுக்குநற் காரண மதுவாய்
ஒழிவ தாமுடல் பொறிபுலன் கரணமற் றனைத்தின்
கழிவி லாதநற் கரியது வாகியே கமழும். 57

கண்ட னன்விராட் டெனும்பரன் கருதரு நனவைக்
கண்ட னன்கார ணாதியத் தூலாதி யதனிற்
கண்ட னன்போத விகற்பமாங் கனவதிற் கழிய
அண்ட னீயழ குறவரு ளியல்பதா மதனால். 58

எழுவ தாகிய விரணிய கர்ப்பனு மிசைந்த
கழிவி லாதநற் பரமுறு கனவதுங் கண்டேன்
அழிவி லாதவவ யாகிருத னெனும்பரன் சுழுத்தி
ஒழிவி லாதநின் னருளினி லொதுங்குறக் கண்டேன். 59

பழுதி லாதநற் பழமறை பரமநல் வியோமம்
அழிவி லாதநல் லாகாச சரீரநற் பிரம
மொழியி னாகிய பயனது தெரிவுறப பரமன்
கழிவி லாதநற் சுழுத்தியிற் கரிசறக கண்டேன். 60

விழைந்த வவ்வியா கிருதனெனும் பரமநல் வியோமங்
கழிந்து மேலுறுங் கணணதாய் வியோமமே முதலா
மொழிந்த மூன்றையு மொக்கவே விழுங்கினன் றொளிரும
கழிந்தி டாதசிற் பரமுநின் னருளினிற கண்டேன். 61

ஒருங்கு மீள்வுறு மியல்பினி னுபாதிகள் கழிந்தது
தரங்க மோயநீ தப்பெரும் பிததததுந தடித்து
நெருங்கு பேரித மெனுமவிசவ நிகழவதும விழுங்கியப
பெருங்க ணாய்நிகழ் பிறவுநின் னருளினாற கண்டேன. 62

அரேய மானனமா வுளமபுற முழுதுமென் றறையும்
பராவு மாரண மறைதருந் திருமொழிப பரிசே
தராத லாதல வுலகமுண் டகமபுற மருவுஞ்
சராச ராதிகண் முழுதுநதன் னுருவமாய்த திகழும. 63

ஊனி றந்துயி ரிறந்துள மிறந்து ணர்வதாம்
தானி றந்துதகு பாவமு ழுதும்ப ரமொடே
வானி றந்துமிக லொன்றிவைய முண்ட புரணந
தானி றந்தபர மப்பத மிருந்த படியே. 64

புறங்க ணன்றுளம தன்று யுகலங்க ணமதா
யறுங்க ணன்றுணர்வு மன்றுணர்வி றந்த விடமா
கிறங்க ணன்றுநிகழ் வேதிதமும வேதய முமெலாம்
இறந்தி ருந்தபர மப்பத மிருந்த படியே. 65

வே று.

அருளு நாயக னுருயிர டுவெளிப்படு மொருபாழ்
பொருள தாம்பரன் பொருவற வெளிப்படு மொருபாழ்
தெருள தாகிய குருபரன் றிகழுமிச சமைவாம்
இருளி லாதுசூழ் கீழ்மேலு மெலேயிலிப் பெரும்பாழ். 66

நீல கந்தமா முறபல மெனநிகழ்ந் திடல்போல்
சாலுஞ சத்திய ஞானமோ டனந்தவா னந்த
நாலு மொக்கவே நிகழ்தரு நலமுடைக் குரவன்
சால மிக்கநல் லொளி வெளிப பவெதிச சமைவே 67

மைநத முனபுக லிருவகைப பாழியல பெனலாய்
வநத வெலலேகண முடிநதவிம மதிபபரும் பாழைச
சொநத மொனறற விழுங்கிய சுயமபிர காச
மிநது கணடிடென் றிறைமௌன மொழியினி னளித்தான் 68

சொல்லு மெல்லேகன் முடிநதுதரி சொன்று மிலதாய்
எல்லே யினறிய வநண்டபர வினப மிதெனு
வல்ல வனபுதலவன் வாழ்வொரு மோன மொழியால்
ஒல்லே கணடதில்லே யாவென வுவநத ருளினுன் 69

வே று.

நனவு றங்கன வொடுங்குத லிறநது ணாவது
நாடி மேலுறு பராபநம திறநத றிவிறந்
துனவ ருஞசகமு முரைடது மிறநது சமைவுண்
டொப்பி லாதொளி ருலபயில்பிர காச மதனித்
தின மறுமபரம வின்பவொளி நல்கி யினிமேல்
வினவ றுயபடி முடிநதநில னிங்கி துவெனு
அனைய வஙகண னியமபுத லறிநத புதல்வன்
ஆர னன்குணர வங்கினி திருந்த ருளினுன். 70

காரணத்தினை விழுங்கிவைய முண்ட புரணக்
கண்ணு மற்றிவண மென்றாகரு தற்க ரியவச்
சீரணச்சமைவி றநதுதிகழ் நற்சு யமதாய்ச்
சிவம தாயபிர காசவொளி யுண்மை யதனித்
தேரணத்திக முலபாயில்சுக சாக ரமதா
மியல்ப ளிததினி யியமபுத லிறநத முடிவைக்
காரணத்தாவெளி காட்டின ரிருநத டியனுங
கண்டு கொணடுற விருநதன னிருநத படியே. 71

வேறு.

அதுநி யாயினை யென்றெழு மமலவாக் கியமும
அதுநி யேயது வாயினை யென்றவாக் கியமும
முதியன் வாயினின மோனமா மொழியினின் முடிநது
பதிய தாகிய பரம்பர னிருநத படியே 72

அகம தேதிகழ் பிரமமா யினனென வறைந்த
பகவிலாதவப் பிரதிபததி வாகயததி னருநத
மகமதார் மெய்கண் டனுபவப பிரதிபததி வாக்ய
மிகவுநான மொழிந திடவிறையெனச செயவித தகமே. 73

மோன முததிரையி னிருநதிறை காட்டததன முடிவை
ஆன நற்குவி வாயமை யாககுட நிறைநீா
தானெ னப்பரி புரணநற பிரகாசவா னநதத
தேன்மு முநதுள நிறைநதெதிாத துககடை விடுமால். 74

சொல்லி றநதப ரோடச முததிரை தனிலிருநது
நல்லதன் முடி வினைநடித மீதயிறை காட்டச
சொல்லி றநதாற் சுயமபிர காசவா னநத
மல்கி யேயுள நிறைநதெதிாத துககடை விடுமால். 75

வேறு.

முடிநத தினறுமுழு துந்திகழு மோன மதிலே
படிநத ரும்பொரு ளிருநதத திருநத படியே
விடிநத தெங்குமவெளி யாகியது மாய விரவு
முடிந்த திங்கியைவ வென்பல மொழிநதி டுவேன். 76

அறிவானந்த சித்தியார்.

நிரவய னின்மல னிர்க்குண னித்த னிரஞ்சனன்மெய்
பரவிய நிர்த்தொந்தன் பறறிலி சுத்தன் பரமனந்தன்
விரவிய பூரண னேகன் பேரின்பன் வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டானெழில்போற்றுவன் காதலித்தே

ஈறுய் முதலொன் றிருவடி வாகியிம் மூவுருவாய்
மாறுத நால்வகைத் தோற்றமைம் பூதங்கண் மற்றுஞ்சுவை
யாறுகி யேழிசை யாகித திசையெட்டு மாகியன்றி
வேறுகி நின்ற வகோசரம் போற்றுவன் மேவிநின்றே. 2

கூர்ந்தவிருளிற பழுதையைப பாம்பெனக் கொண்டவர்தா
மார்நத விளககுற் றறிய மயக்கறு மாங்கதுபோற்
சார்நத வுடம்பு சகம்பொரு ளென்னுமிச் சார்வையெல்லாந்
தேர்நத வருததங்க ணீங்கின தேதென்று செப்புவதே. 3

கனவின் மலடி குழவியைப் பெறறுக் களித்தவடா
னனவிற் கருதப் பொய்யா னதுபோல நனினமுற்ற
தனமிக்க மககளும் பெண்டிருஞ் சுற்றமுந தன்னுடரு
னெனவுற்ற தென்னை யறியபபொய் யாகி யிருந்ததுவே. 4

பரிவுடன் வெள்ளியென் றென்றிக் கிளிஞ்சிலைப் பற்றிநின்று
தெரிவுறப் பார்ததுத தெளிநது பொய்யென்ற திறமதுபோன்
மருவு முடல்சகம வாழவுபெண பிளளை மனைவகுத்த
வுருவ மடையபபொய் யென்றே யுரைப்ப ருணர்நதவரே. 5

கானலை நீரென்று கண்டு பருகிடக காதலித்தே
போனவர் தாமய லென்றது கொண்டு பொருநதுவபோ
லான செகத்தி லடைந்த பொருளிவை யானவெல்லா
மூனம தென்றிங் குணர்ந்தோர்கரு நீங்கு மொழிவறவே. 6

நின்றநற் கட்டையைக் கள்ளனென் றெண்ணி நெறிகலங்கிச்
சென்றபின் பொய்யென்று செப்புவ போலச் செறிந்துலக
மென்றுமெய் யென்றிங் கிருந்ததைத் தீர விசைநதறிய
வன்றுபொய் யென்ன வறிநதே னுலக மடையவின்றே. 7

பித்தனைச் சேதிக்க வென்று மொழியவிப் பேருலக
மித்தனை யும்மிறு மென்றனக் கில்லை யெனுமதுபோ
லததன் சொல்லொன்றி லெனைமாயச் சேதித்த வன்றெனக்குச்
சித்த மயலுல கெல்லா மிறந்ததென் செப்புவதே 8

அரியதிம் மானிட மாகி யருஞ்சுனை நீரருந்தித்
திரியுமன் னுட்டியை தப்பி நன்னுட்டிடை சோவரிதிங்
குரியப் பிரபஞ்ச நூலினைப் பொய்யென்றிங் குண்மை நன்னூ
றெரித லரிது பயன்கேட் டதனிலை சோவரிதே. 9

தலைசிகை யூண்பிச்சை சாகலை யோத நரைசயனம
நிலைபெற வேபுலன் வென்றமுப் போதுமன் னிட்டையிலே
மலைவறவே பிர்மசாரிக் கிரவுணன் மாறறி யெண்ணெய்
யலைவறத் தள்ளிநில் லாதொன்று தப்பிலருநரகே. 10

தீயகொலை பொய்கட் காமமற் றில்லறஞ் சேர்ந்த வர்தாம
தூய துறவ ருடன்மூவர் தேவர்க டொல்பிதிரர்
தாயர்சற் பாலர் மனைவிய ரநதகர் தந்தைதம
ராயும விருத்த ரதிதியைக் காககிலர்க் காழ்நரகே. 11

இனியோ தனம்விட்டுச் சாகாதி யுண்டிங் கிருநதுநிட்டை
பனிவெயிறம்மிற் பொருந்திபஞ் சாககினிப பற்றுடைத்தாய்க்
கனிமிகு கானத் துறைந்தைம் புலனைக் கடிந்துநின்று
தனியுறை வானப் பிரததோா நிலையிடிற் றாழ்நரகே. 12

சேர்நத சிகைநூ லொழித்தின்று செநதுகிற் றெண்டெடுதுப்
போந்த கலைகளை யோதிமுப் போதும் புனன்முழுகி
யார்ந்தநன்னிட்டைகள் செய்துபிரம்மார்ப்பண மாக்கிப்பிச்சை
சார்ந்தசந யாசத் திவையொன் றொழியிற் றருநரகே. 13

சாற்றுமிப் பூதப் பவுதிக மாய்ப்பொலி சாாவையெல்லாந்
தோற்ற மறவனு பூதியி லான சுகசொருப
மாற்றெங்கு நின்ற பொருளென் றறிநதது வாகி யுற்றோ
ரேற்ற மிவரதி வர்ணுச் சிரம ரெனுமறையே. 14

பிறிவற்ற மூத்தி நமையன்றி வேறொரு பேறிலையென்
றறிவுற் றவரதி வாணச் சிரம ரவமரவாக்கும்
நெறியுறற நிட்டை நியமமதனை நிலைவ ரென்று
செறிவுற்ற நாற்பெரு மாமறை யானது செப்பிடுமே. 15

ஊன மெனும்பிர பஞ்ச மொழித்திங் குணகுருவாய்த்
தானும் பரனு மிரண்டற வேசச்சி தானந்தத்தை
மோனந் தனிலிங் குணர்ந்தோர் பெருமை முழுதுமறை
யான துரைக்க வறியாது காணு மவாகளேயே. 16

தீதுள தான மெனினுமெய்ஞ் ஞானி செறிந்தவிடங்
கோதறு கோடி விரதகிடை தூரமுங் கூறரிய
தாதலி னற்சிவ பூமிநற் றீர்த்த மதிசுத்தமாம
பாதம் பொருந்து மிடமபிர காசம பயினறிடுமே. 17

நலமுடை ஞானியிங் காமலை யாயினு நண்ணிலவர்
குலபதி ரானவர் கூத்தா டெருமறுக கோதறுநற்
றலமதில் வைத்துப சாரங்கள செய்திடிற் சாருநர
கிலைநமக் கென்று பரகதி சோவ ரெனுமறையே. 18

மதித்து மிராமலை வாழ்வுக டமமையு மன்னரையுந்
துதித்துமிராபொனகலொ தத்திடுவகாடசியாதுககஞ்செய்தார்க்
கெதிர்த்துமிரா நனமைசெய் தாரகளொன்று மினிமையுறார்
விதித்த படியுடற கென்றுறுஞ சிலத்தை மேவுவரே. 19

என்று மிளமை கழியா தெனினுமிப போதுடலம
பொன்றினுஞ்செலவம பொருந்தினும போகினும பூதலத்தோர
நன்றிவா தீதிவ ரெனகினுங கிஞ்சித்து நாட்டங்கொடா
ரொன்று மிலாதமெய்ஞ ஞானிகள் சிலத தொழுககமிதே. 20

விரிந்தநல் வேத புராணங்க ளாகம மிககககலை
தெரிந்து படித்துப பொருளசெபபித தாநிலைசோநது நில்லா
திருந்தசண் டாளரி லேலறறங கழுதை யெனிற குங்குமம்
பரிந்து சுமந்தும்பின் வருசம்பண ஞாத பயனெழிலை. 21

தனக்குத்தன் னெஞ்சது சானறு யிருக்கவுந தானிங்குண்மை
யனைத்துமுற் றேமென ரதிஞ்ச பாதக ராய்ந்தவுரை
யெனத்துற்றுக் கேட்டுப் பரிசித திருநத விருவருநதாம
மனத்துகக முற்றிங கெரிவாய் நிரயத்து மனனுவரே. 22

பரிந்தொரு கோடி மறையோர்க்குப் பூமிபொன் பண்புடனே
வருந்தி மிடிகெட வைப்பது தன்னின் மறைமுடிவு
தெரிந்த மெய்ஞ்ஞானிக் கொருபிடி பிச்சை சிறப்புடனே
பொருந்த வளிப்பதற கொவ்வா தெனமறை போற்றிடுமே. 23

துன்னுமெய்ஞ் ஞானி தனக்கேவல் செய்தவர் துஞ்சிடில்வான்
மன்னு விமானஞ் சிவலோக மேறிமகிழ்ந் தங்கது
தன்னி லொருகற்ப கோடிப்பின் வைகுந்த தன்னில்வந்தே
யுன்னு மொருகற்ப கால முறைந்தய னூரபுகுமே. 24

உறைந்தய னூரி னெடுங்காலம் வாழ்ந்திந் திரனுலகிற்
செறிந்தநி கால மியக்கர்கந் தர்வாதந் தேசமுற்றே
யறந்தரு மானிட மாகிக் குருபரற் கன்புடனே
சிறந்துமுன் னேவற் குறைமுடித் தேமுத்தி சேவர்களே 25

நறறவ மேவிய ஞானி யுடலமெய்ஞ் ஞானவங்கி
செற்றுமுன் வெந்ததை யங்கி யனற்சுடிற் றேசங்கெடு
முற்றறிந் தாடி யருளிவித் தர்சித் துடந்துசுண்ணம்
பற்றி யிடித்தடி பாடிநின் றாக்குப பரகதியே. 26

உற்றிடு முத்தி கருத்தறி லென்ப ருடலிருக்கச
செற்றுங் கருத்திங் கருத கருத்ததிற் சேருமிரு
டுற்ற வினையற வேமுத்தி யென்னிற ரெழுமிலவினை
முற்றுந் தொழிலொழிப் பேனெனி லுண்மல முத்தியன்றே. 27

உடல்தேர்ந் திடப்பித்தன் றுனே மருந்திங் குணர்ந்துதின்பான்
விடந்தீண்டி மூர்ச்சித் தவனே கருடனை மெய்யுணாவான்
சடந்தோயுமாயையைத்தானே வொழிதொளிதன்னினிற்பான்
றிடந்தேர் குரவனல் லாதொன் றி னுனுந தெளிவரிதே. 28

அடர்ந்தெழு கானகச் செத்தையை யங்கி யரிப்பதுபோற்
சடங்கொண்டு சூழ வரும்பாசக் கூளச சழக்கை யெல்லாந
திடங்கொண்டு ஞானக் கினியா லெரித்தின்று சீவன்முத்தி
யிடங்கொண்டு வாழ வருள்பவ னேயிங் கெழிற்குருவே. 29

மெய்யதிங் கென்ன வுணர்ந்துற் றிருக்கும் வியனுலகைப்
பொய்யதிங் கென்ன வுணர்த்தி யுணர்ந்த பொருளிற்கரி
யைய மறப்பரந் தன்னோடிங் கொன்ற வனுபவத்திற்
கையின் மணியெனக் காட்டிடு கின்றவன் காண்குருவே. 30

மொன்றுதல் கோபங் கொடுமை யிடும்பை மொழிமறுத்தல்
கன்றுதல் பொய்யுட் கரவபி மானங் கனுழ்ச்சியுள
நின்றெதிா கூறல் பொருளறி வுஞ்சொல்ல னிந்தித்தறு
னின்றிறை வன்னடி சேரு மடியர்க வியற்கையன்றே 31

பொருந்திய வாகனஞ் சந்தனம பூமுடி பூடணமோ
டருநதுதல் பாக்குக் குளியா சனமெண்ணெய் யாயுதந்தான்
பரிநத சயனங் கவிகை மிதியடி பல்லுரிஞசல்
திருநதுங குருமுன் னடியா ரொழியுந திறமிதுவே. 32

இப்போ துலகிற்பொய் வாழ்வுற்ற வேந்தர்க் கிதம்வழிபா
டொபபோடுசெய்துறற வுண்மையைப போலொழி யாதசெல்வ
மெப்போதும பெற்றிட நலகுங் குரவ னெழிலடியைத்
தப்பாது சீடன்வழிபா டுறின்முத்தி சத்தியமே. 33

செறியும வினைக ளிரண்டுஞ சமனுறிற் றேகம்பொய்யென்
றறியுமபின் வன்னமும் வாழ்வு முதறி யலறிததனனை
நெறியுறக காட்டுங குரவனைத தேடி நினைநது நைநது
குறிகுரு மானிலே கண்டுகைக் கொள்ளுங குருபரனே. 34

நித்தியா நித்திய வதது விவேக நிலையறிநது
வித்தா மிகமுததி ரார்த்தபோ கததில் விராகமுற
வொததாஞ் சமதம மாதிசம பததியிங குறறடககிச
சத்தா முமுட்சுத் துவமெய்தல் பகருவா சாதனமே. 35

தோற்றிய நாண்முதற் றொட்டு விடாத துயரநதனைச
சாறறும் வகைமுடி யாதெனக கேட்டுச சலிததுமிக
வேறறம பெறத்துணிந தோாதம பெருமையை யாமபெறவே
மாறற மறததுறந தேபவ நீஙகிட மன்னுவனே. 36

அன்ன மயங்கொண் டெடுதத வுடல்களு மாயிழையும
பின்னு முடன்வநத பிள்ளையுஞ சுறறமும பேருலகின்
மன்னு நரைதிரை மூப்பினு நோயினு மாளக்கண்டுந்
துன்னு மறிவில ரானமா விதுவென்று சொல்லுவரே. 37

வசு முடலி னுழல்கின்ற காற்றை யுணாவெனபரே
யேசு முறககத் தியங்கியு மிங்கறி வேதுமறறு
வீசும் பிராணனை யான்மா வலவென்று வேதஞ்சொல்லும்
பேசு மனிதர் பொருளறி யாமற் பிதற்றுவரே. 38

தனக்கு மனது சலிததெதென் றேசொல்லித் தானிருநது
முனககு விசாரமுண் டாகிற்சொல லெனறுங குவநதுநின்று
மெனககிங் கறியவொண் ணுதென்று சொலகின்ற வேழைகடா
நினைக்கத் தனக்கறி வில்லா மனத்தை நிலையென்பரே. 39

இணங்கு நவகுண மெய்துமிப் புத்தியை யின்றுபுத்தர்
வணங்கும்விஞ் ஞான மயமபொரு ளென்ற மதியின்மைபோற்
பிணங்கு நிலைவிட்டுக் கேளாய் மறையின்று பின்னமறக்
குணங்குறி யின்றி யிருக்குமான் மாவெனக் கூறிடுமே. 40

சேருஞ் சுகமபொரு ளென்றனை துக்கஞ் செறியும்பொழு
தாருஞ் சுகதுக்கி யாகி யிடுநிலை யன்றிமறை
தேரு நிரதி சயானந்த மேசிதை வற்றபொருள்
கூரு நிலையை யறியா ரழிசுகங் கொள்ளுவரே. 41

திருக்கோ யிலுக்கல கிட்டு மெழுகிட்டுத் தீபமிட்டுப்
பருக்கோடு நந்த வனமமைத்துப் பூக்கொய்து பாடியத்தால்
விருப்போடு சுற்றிய வேடம் பணிந்து வியன்சரியைக்
கிருப்பாகத் நற்சிவ லோகமென் றாகம மெண்ணிடுமே. 42

மிகநீறிட் டுப்பஞ்ச சுத்தி துவாரம் விசேடார்க்கிய
மகபூசை யாசன மஞ்சன மாவா கனமாசசனை
தகவோமஞ் சோடசம் பஞ்சா வரணஞ்சண் டாதியுடன்
சுகபூசை செய்கிரி யைக்குச்சா மீபமுந் துன்னிடுமே. 43

குணமபுலன் மூன்றைந் தடக்கி யிருவளி கூட்டடைத்து
வணங்குஞ் சுழினை வழியேற்றி மன்னிய தாண்டவத்தி
லிணங்குஞ் சிலம்பொலி கேட்டுற றவரெழில வேட்டுவன் பா
லணைந்து சிவனுரு வாகுவா யோக மடைந்தவரே 44

சன்மார்க்க முற்றநல வேதாக மங்களுஞ் சாற்றுமயல
பன்மார்க்க முற்ற சமயமவிட் டுப்பதி பாசம பசுத
தன்மார்க்க முத்திபிற றத்துவ நீங்கித் தனையறிந்த
நன்மார்க்கந் தான்சிவ னேடைய கழுந்துதன ஞானமெணணே.

எண்ணிய வாத்ம தரிசன சுத்தி யிலாபமுங்கேள்
திணணிய பாச மொழித்துயிா ஞானந் தெரிசித்திடு
நண்ணிய விச்சா ஞானங் கிரியை நழுவலாத்தி
புண்ணியன் றனனுரு ஞேயத் தழுந்தல புரோசனமே. 46

ஆத்மா வறிவொன் றறியா தெனினு மானருளா
லாதமாப பகுத்த தருந்தியுந் தன்னறி வாமென்றுறு
மாத்மா வறிவத னாலவ் வருளை யறிந்திடவே
யாத்மாவுந் தன்னை யறிந்திடுந் தானது வாகிநின்றே. 47

உன்னுநற் றத்துவ மான துணர்நதங் குணர்நதவற்றிற்
றன்னைச் செலுத்தித் தன்னையறி யிற்றன் மயமதனை
மன்னுமித் தத்துவ நீக்கிட ஞான மயமதுவாய்த்
துன்னு மதுசுத்த ஞானத்து ஞேயமுந தோன்றிடுமே. 48

பெத்தரைப் பேய்மன்னப் பேய்வச மாவர்பெம் மானருளு
முத்தரை மேவச சிவன்வச மாவ ரெனின் முதலா
மத்த னறிவெழுந தைநதொழி லாற்றி யவர்நடத்த
வொதமெழ வேண்டுமென ருயிது நன்றென் றுகநதறியே. 49

செறிநது சிவமாய் விடுவதன றிசசில தோன்றுமென்றிங்
கறைந்த தெனுேவுட லாதி யொழித்துனை யாய்கைககினஞ்
சிறநது தொடரவிரு ஞானததி ஞறசிவந தேறலலா
துறைநதரன் பாத முறஞானந தோற்றிய தொன்றரிதே. 50

ஆருறு தத்துவந தானபுண ராம லறிவழிக்க
வீரா மதித மதின்மயங காமல விளங்குமருட
பேறு வுனதிசசை ஞானங கிரியைதன் பின்னமதற
நீருஞ சிவமது வாயநிறறல சாககிரா தீதமிதே. 51

ததுவ மாறு றுடனே பொசிபபுக டானருநத
லொததுப பகுதத வறிவி லருணின றுணர்ததுமென்றேர்
ததுவ மிநதப பகலவிளக காமருட் டாளுென்றவே
துய்ததிடு நறசிவந தனனுடன் மேவத துவக்கறுமே. 52

முன்செயதவததினி லாசானசொற கேட்டம் மொழிகள்சிந்தித்
தஞசலி செயதங கருததமுற் றோாநதுண ருமமுயிருந்
தஞசமுற ருவி யரனு டுறநிட்டை சாருமுத
மினசெய லாலடைந தோாக டமக்கிங் கிதுமுத்தியே. 53

பன்னுமிப பாச வறிவாற் பசுவறி வானுமரன்
றன்னை யறியவொண் ணுதாகு ஞானததின் சார்வொளியின்
முன்னை யுறுஞசிற றறிவொழித தேமுனை ஞானமதாய்
மன்னுமன பானுயா கின்ற சிவதமொன்றன் மாநிட்டையே. 54

இருநத சடததைத தகிததே மனங்கொண் டுசாவியிட்டுத்
தெரிநத மனததைத் தெளிவுறச செய்து சிவபரமத்
திருந்திரங் காதெஙகுந தானுய் நிறைநதங் கிமைப்பில்வநத
மருநதமு தந்தனை யுண்போர் மவுன மரபிதுவே. 55

தியானித் திடமனம் வேண்டும் பயனில்லை சோமனமபோய்த்
தியானிபப வென்னின் மறைக்கு மிருளித் தியானததிறை
றியானிக்கொ ளுது தியானிக்க வென்னிற் செயனினதாக்
தியானிக்க வேண்டுவ தில்லைச சிவனருட் சோநதவர்க்கே. 56

பெநத மறுத்துப பௌதிக முற்றுழல் பேதமிங்ஙன்
கநத முறுங்கடம் போல்வினை சார்ந்திடுங் காணிஙகடி
யநதமி லாவளு செழுததத ளுலுற றடவுசசரி
யிநதப் பிராரத்த வாதையின ருகா மியமிலலையே 57

அஞ்செழுத் தாலித திரோத மலமு னருள்சிவஷ்சூழ்
தஞ்ச முறும னடுநின்று தோன்றிடுந தனமைத தொன்மை
விஞ்ச வருமனத் தாலநத வாசியின் மேவலுறத
துஞ்சிப் பிறககுந துகண்மாற நீயுச சரிதுணிநதே 58

தீதிற் றிரோத மலமிவை நீஙகச சிவன்முன்னுற
வோதத திரோத மலததை யறுத்தரு ளோஙகிடும்பின்
கோதற்ற வாசி யருளு மயககறக கூடும்பற்றற்
றேதப் படாம லிறையொடொன் றுக்கு மெழுததஞசுமே 59

சடமே லெடார்சஞ்சி தாதிகண் மூவிதத தாலொழித்தே
யடரால லாத்ம தரிசனத் தாலந்த ஞேயததருட்
டொடராலொடுங்குயிரக் கின்பமொடுங்கிடத தூங்குஞ்செவ்வே
தடையறத் தாங்குந் திரோதம தற்ற தபோதனரே 60

குறிகுணங் காலநதிக் காசனங் கொள்கை குலநெறிசீர
செறிவிர தநதவஞ் சீலந தியானஞ் செபமுமறுத
தறவுமொ ழித்தற்செய் கைபொருந தாகளடை யுஞ்செய்தி
யுறுதுயில் வோர்கைப் பொருள்போ லொழிநதொழி யாதுற்ற
[தே. 61

குலங்குணங் காலந்திச் காசனங் கொள்கை குறிநெறிசீர்
நலந்தருஞ் சீலந தவஞசெபந தயானநண் ணுமனண்ணித
தலந்தனில் வாழ்பவர் போலே துயில்பவா தங்கள்கையிற்
புலன்கொள் பதார்த்த மெனவாய்மை நின்றிடப் போமற்றதே.

மண்முதல னுன்குமவ் வானுற வானக வண்மை யைப்போ
லெண்ணு மெவற்றுளு ஞான நிரம்பி யிருக்குமிந்தக்
கண்ணினிற் கண்ட விடயததை யக்கண்ணிற காணவருள்
புண்ணிய நாதன் றிருமேனி யாலயம் போய்பபுகுமே 63

செறியும் பிருதிவி முன்முபபத தாறுளு செடமதென்றே
குறிதத் துவசுததி யேபூத சுத்தி குறித்திடக்கே
ளறிவலை யாத விடமாதம சுத்திமுன னும்விடயந்
தொறுநய னத்தி லொருத்த திரவிய சுத்தியதே 64

நகாரந் திரோத மகார மலமிவை நாட்டமறச்
சிகார மெனுஞ்சிவன றன்னுடன் சேரககச செறிந்தருளாம்
வகாரம யகார முயிர்சிவ மெய்த வரவழைத்து
விகாரங கெடுககுமிம மநதிர சுத்திபண் மிககவனே 65

பெற்றநற் பஞ்சாக கரவழி யாற்சென்று பேதமற
வுறற வகண்ட பரிபூ ரணசிவ முள்ளடக்கிச்
செற்று விகார மறவுட் புறமபற வேசிவததிற்
றுற்றெழுந தானநதந தானே சிவலிஙக சுத்தியதே. 66

திருவேடத் தோரையும் வானோ தொழுஞ்சிவ லிங்கத்தையு
மரியோ டயனுக் கரிதாஞ சிவமென் றடிவணங்கி
வரிவேல் விழிதர ளஙகள சொரிநதிட வாய் குழறப்
பரிவோடு கண்டவர் ஞான முததைப் பருகுவரே. 67

மயக்க முறுமெச் சமயிக டாமு மயங்குகின்ற
தியக்க மறததந்த மாவாக கியமிஙஙன் றீரநதறிநதா
லுயிர்ககும பரசிவன றஙகட கயிககிய முறறிடவே
பயக்குநற் றத்தொ மசியெனும வாக்கியம் பற்றினாக்கே. 68

நிறைநதே யிருநத பரனை யதுவென நேர்நதபொருள்
செறிந்தே யிருக்கினற சீவனை நீயென்று தேரும்பொரு
ளறிந்தே யிரண்டி னயிககிய மான வருமபொருடான்
பிறிந்தே யிராம லதுநீயிங கானநற பெற்றியதே. 69

அறியாத காரியோ பாதியைச சீவ னடைந்துநின்று
செறிவான வாதனை நீகக முதலவனுஞ சிறசொருபம
பிறியாமற் காட்டிய தத்தொ மசியைப் பிறித்திங்ஙனே
யான தொந்தத தசிவாக் கியததை நிறுததினனே. 70

ஆய்ந்த சவணுதி தன்னி லிருவகை யாகுமதிற்
றேய்ந்தநற் றாலநற் சூக்கும மென்றுந தூலமிதில்
வாய்நத பலகலை யோதல் சவண மதிதததபொருள்
வேய்நத மனனநி தித்யா சனநிற்றன் மேவிடுமே. 71

நேர்ந்த சவணமா வாக்கியங் கேட்ட னிலைமைமன்ன
லாநத வுயிர்பரற் கானவு பாதி யறசசிறபபான்
றோர்நதுறு வார்நிதித் யாசனஞ் சற்குரு தீரவருள்
சார்நதனு பூதியி லுற்றே நிசியறச சாாவரன்றே 72

உன்னே மறைத்திடுங் காரிய மென்னு முபாதியதிங்
கென்னெனிற் றேயம்பி ராணம தொத்திடு மிநதிரிய
மன்னு மனம்புத்தி யாங்காரஞ சித்தம் வளம்பெறவே
துன்னுமிவ் வேழென மாமறை சொல்லுந் தொகையறியே 73

சேர்நத கருவி கரணமொ டேயின்ற சீர்நனவிற
போந்திடும் வாதனை கொண்டு கரணம் புரிதல்கனு
தேர்ந்திடும வாதனை மாளல் சுழுத்தி திறமதொடே
சாாநதநல் விஸ்வன்மெய் தைசதன் ப்ராஞ்ஞன்றன் சார்பறியே

பன்னிய காரிய மேழி லுடலம் பகுத்துநின்று
துன்னி யிருந்ததை யானென்று சொலலுதற றொம்பதத்தின்
றன்னியல் பானவ சுதத முடன்முதற றுனலவென்
றுன்னி யிருநத தனையறிந தாற்சுத்த முற்றறியே. 75

பிறிவறி யாமலித தேகததை நானென்ற பின்னமொடே
செறிவுறு கின்றது தொம்பத முககியந தோசபள
நெறியுற நீக்கித் தனைக்காட் டிடக்கண்டு நின்றதுதா
னறியு மிலக்கிய மென்னு மருமறை யாயநதுகொளளே. 76

உறறசா வஞ்ஞத்வஞ சாவே சுரமு முகநதுநின்று
கற்றசா வாநதரி யாமியுஞ சாவகார ணதவமும
பற்றருஞ சர்வ சிருட்டித் துவஞ்சாவ பாலியததோ
டுற்றிடு சர்வசங் காரமிக் காரணோ பாதியதே. 77

மன்னுநற் சான்றது சாக்கிரந தோன்றன் மழுங்குதறுன்
றுன்னிய சொப்பனந தோன்ற லசைவற றெல்சுழுத்தி
யுன்னும விராட்டிங் கிரணிய காபப னுகநதுமறை
பன்னுநல் லவ்யா கிருதந் தமையும் பரிந்தறியே. 78

செப்பிய காரண மேழையு நானென்று சேர்ந்ததனே
டொப்பற நின்றது தற்பறந் தன்னி லுறுமசுத்தங்
கப்பற வேழுங் கடந்தீசன் றன்னையுங் கண்டதுதான்
றப்பற வேபர சுத்தமென் றேமறை சாற்றியதே. 79

பிறிநதிடுங் காரணோ பாதியை நானென்று பேதமுற்றே
நிறைந்திடுந் தற்பதந் தன்னிலிம் முக்கிய நேர்சபள
மறிநதிடு மொன்றிதை நீககிப் பரனை யலவறவே
செறிநதிடக் காட்டககண டுற்ற திலககியஞ் சேர்ந்தறியே. 80

நிறைந்த பரனென நின்றது சாக்கிர நீள்விசுவ
முறைநதது நற்கன வுற்ற விரண்டி லுவலையற
விறநத சுழுத்தி யிவற்றபி மானியு மிங்கியம்பிற்
சிறந்த சொலிதைபர சாபதி சாநதனைச் சேர்நதறியே. 81

புரிந்த சகாலக் கணைவிட்ட தேயென்று போற்றுமறை
பரிந்த சகாலக் கணையே விடாத பரிசதொன்ற
விரிந்த சகாலக் கணையது விட்டு விடாததுநீ
திருந்தும் படியினாந தீர வுரைப்பன் சிறநதிடவே. 82

நாடிலிம் மஞ்சது கூப்பிடு மென்ற நலமுறங்கங்கை
யூடிய கோஷ மதுபோ லுடமபுற் றுரைககு மென்றாய்
கூடிய லக்கணை விட்டது மஞ்சாக் குரோசநதியுற்
றோடிய கங்காயாங் கோஷப பிரதி வசதியன்றே. 83

உன்னி நிறத்தை விடாத வசிப்புமுற் றோடியது
தன்னை விடாதுறு வெள்ளையும போலத தருசிவப்பாற்
சென்னிவி டாத விலக்கணை யேசோணந திட்டதிசேர்
மன்னுமச் சுவேதோ தாவதி தானதின் வாகங்யமே. 84

அத்தேசந தன்னிலக் காலத்திற் கண்ட வவனிவன்று
னித்தார மென்றுற்ற நோபோலச சீவன் பரனிலையை
யெதுதாலும் வேறற விட்டுவி டாத விலககணைதேர்ந்
தொத்தேசோ யநதேவ தததனென் றேமறை யோதிடுமே. 85

பிறிதொன்று மின்றியிப் பின்னுபின் னம்மெனும் பேதமின்றிச்
சிறிது பெரிதின்றிச் சேதன சேதனஞ் செப்பலின்றி
யறிவயர் வின்றி யாதி நடுவின்றி யநதமின்றிக்
குறைவறநின்ற பரமென மாமறை கூப்பிடுமே.

அடிமுடி யின்றி யழிவாக்க மின்றி யருவுருவாம்
வடிவொன்று மின்றி மனம்வாக்குக் காயம வகுத்தலின்றி
விடியிரு ளின்றி விளங்கி யிருக்கின்ற மெய்ப்பரத்தைக்
கடிய பிறப்பொழிப் பாரகன்றி யப்பொருள் காண்பரிதே. 86

காரண மற்ற பரிபூ ரணமுற்ற கண்ணனவாந்
தாரணி யேழிரண் டெண்டிங் கிருந்த தலங்களவாம
பூரணக் ராச மவிழ்ந்துப சாநதம் பொருந்துமிட
மாரண மோதுஞ் சொருபஞ் சுழுத்திய தாகுமன்றே. 87

போக்கும் வரவு மிலாதநற் பூரண போதமது
வாக்கு மனதுக்கு மெட்டாத வின்ப வடிவறுதி
யாககுமபர பஞ்சம தாகி யலாதவ கோசரததைக
தேக்கும் படிசெலச் சேர விழுங்கிற்றென் செய்வதுவே. 88

ஊனில்லை யுற்ற கரணமு மில்லை யுகநதுநின்ற
நானிலலை நானிங் கிருநதது மில்லை நலம்புரிநத
தானில்லை தானுல குண்டது மில்லைநற சாநத மில்லைக
கோனிங் கிருநத படியே யிருநத குறிப்பினாக்கே 89

ஊனுண்டிங் குற்ற கரணமு முண்டிங் குகநதுநின்ற
நானுண்டு நானிங் கிறந்தது முண்டு நலம்புரிந்த
தானுண்டு தானுல குண்டது முண்டுநற சாநதமுண்டு
கோனிங் கிருநத படியே யிராத குறிப்பினாக்கே. 90

பிரமகீதை.

சின்மாத் திரமா யுள்ளவெறுஞ் சிவனே திகழ்வா னியாதுக்
குன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று மவனே மொழிவுறற
நன்மாத்திரமா யான்மாவென் றுரைககுநாமத திணையுடையான்
றன்மாத் திரமே யாகியவத தன்மை யான சஙகரன்றான 1

வேறு.

துட்டமா மாக்கநூலிற் றுவக்கிலாப் பெரியராகிச
சிட்டராய்த் தீரராகிச சிவனரு ளுடையரானோர்
கட்டமாம் பிறவிதீரக் காதலால் வேதஞ்சொல்லப
பட்டதே செய்யாநிற்பார் பரமமாம் பதத்தையுள்ளி. 2

வேறு.

மையலொன் றறவிவ் வறிவினை யறியின் மானுடன் முத் தனு மன்றித, துய்யகன் மத்தான் மைந்தரான் மற்றோர் பொருளினு னுற்பவந் துடையான், வையகம பிரம வேதனந் தன்னின் மாத்திரத தாற்பிர மநதா, னையமொன் றறவே யானெ முக்கா லாணையிட்ட டைறநதன னலரோன. 3

வேறு.

யாதொன் றின்பா லெங்குங் கோசரமா மிந்த மனஞ்செல் லா, தியாதொன் றின்பாற செவிமுத லிநதியஙகள விடயங்க ளுஞு,செல்லா, தோதுஞ் சசசி தானநத வொன்றும் பிரம மது தன்னைப், பேத மறததன வடிவாகப் பெற்று னசச மற்றுனல்.

வேறு.

தனக்குமெய்ப பிரமம் விடயமா யிராமற் றுனதன் சாட் சியா யிராமற், றனிறபிறி தறததா னுகவப் பரததை யறிநதவன் றுனறிந தவனுந, தனிறபிறிந தறியா தவனறிந் தவனு மறிந்த வன் றுனறிந திலனு, முனறகரும பிரம முணர்ந்தவர்க் குணா வன றுணாவுறா தமக்குணர்ந் ததுவாம. 5

வேறு.

தாக்கமானந தானெழியத் தானுயுள்ள பேரொளியை
மிககககருததா வாகுதலும விடயமாகு தலுமொழியப
பொககமறவே றறககணட பொழுதுபுரைதீ பொருளான
தககபிரம தததுவததைக் கண்டானுகுந தானுக. 6

வேறு.

வேறிலத் துவித மென்பது மொளியில் வேறிலா மையிலுள தொளியே, கூறலற் றிடலா லிப்பொருள் கூடுங் கூடுவ தளவை யி னுலு, மூறிறர்க் கத்தான் மறைகளாற குரவ னுபதேசத தா லிறை யருளா, லீறின்மா தவததாற் காலபா கத்தா லப்பொ ருள் புருடனுக் கெய்தும். 7

வேறு.

இந்த வாககையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறியி
லநத மானுடன் மெய்யதா யபேதமா யழிந்த

தொந்த மாம்பர மடைந்திடுந் தோன்றிடா தாகிற்
பந்த மாம்பவக் கடறபடும் பரகதி யுடையான். 8

வேறு.

தங்களாக் கையிற் சகலயாக் கையினிலுந தததுவ மது தானே, யெங்கு மொன்றெனக் காண்பவர் யாவ ரிஙகிறந திடார் பிறவாராற, பங்குபட் டறிந்தவ னறியாதவன பநதன முத்தாக னென்றே, யிங் கொருத்தனே நிகழ்பவன சேதன னிவை கன வியல்பொகக்கும். 9

தன்னில் வேறிலா மையிற்பர முத்தியிற றனதுபுத் தியினு லே,யனனி யங்களாய்த் தோனறுமா பாசாககும பரமபத மறி கின்றான், முன்ன மெப்படி மூடமாந் திசையிற றனமோகததா லெலாம பெதத, மென்ன வுறறனன முத்தியி லபபரி சிருககும தியல்பேயாம். 10

தத்துவ ஞானி காணிலுஞ் சகத்தைக் கண்டிலன றதவமே கண்டான், வத்துவே யாக வலலவே யாக மறறொரு பொருளிலே யானு, விதத்தில்வே றொன்றை யெங்ஙனங காணபா னியாதொரு படிசகத் தாகத், தொத்தர வில்லாத தோற்றமெப படியோ வப படி நிகழ்வது பரநதான். 11

எப்படித் தோற்ற மப்படி யாகி யிலஙகுவ துண்மையே யோகிக், கப்படி யுண்மை யாகவே தெளிவுற றறிவதே யான்ம வே தனநதான, செப்புநா மத்தா லுணமையா லெலலாத திகழ் வுமா தேவனே யாகி, யிப்படி யறிநத ஞானிகைக கொளவா னெத்தையன் றெனவெதகை விடுவான். 12

அன்னிய மாக விடுதலபற் றுதலுண் டாகும்மற பூரணனு கப், பன்னிய பெருமைக் கானியா மநதப் பரமன தியல பழுது றுதே, தன்னில்வே றினமை யான்மகத துவமுந தனமமோ தன மதன் மிகளாம், பினனவா சகமு மிப்பரம பொருளிற பேதமுண் டாகிலே பிறககும். 13

வேறு.

பேதமும் பேதநதானும பேதாபே தமுமவேறலல
வோதிலப் பரத்துககென்று முள்ளது பிரமநதானே
தீதாக நன்றேயாகச் சிவனலா திலலைஞானி
யேதாகு மென்றுகொள்வா னேதாகா தெனறுநீப்பான. 14

வே று.

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா யையுமில்லை
யொப்பரிய பரனொழிய வொருமாயை யுண்டாகி
லப்பரமன் றன்பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்றோ. 15

பெருமையினிற் சங்கோசம பிறவாது பிறக்குமெனி
லருமறைவாக் கியம்பொய்யா மப்பிரமா ணமுமாகும்
பொருவில்பரா னநதபரி பூரணமெயச சுடராகுந
தெரிவருமா தேவனலாற் றிகழ்வதொரு சிறிதுமில்லை. 16

வே று.

சமபுவி னருளா லன்றிமா லியானுஞ் சகலதே வதைகளு மந்த, வும்பனை யுணரோ மருள்பெறும பொருட்டே யோதிய யாவையு முளதானு, செம்பொரு டன்னை யருளினு லொழியத் தெரிவினுற் றெளிகுவராக, நம்புமா னிடவர் கையினு னுற்ற மறிவரோ நாசியாலொழிய. 17

வே று.

செப்பிய விநத வருள்சிவ னுனுஞ் சிவையினு னுஞ்செயப் படுவ, தபபெருந தன்மை யரியினு லென்னு லொருவரா லளிக்க லாகாதே, யிப்பவந தனிலே முத்தியிச சிப்பா னியமபுமெத் தேவையுமவிடடுச, சிறபர னுதுளு சிவனொரு வனையே சரணெனச் சென றுசோ வுறுவான் 18

வே று.

சாக்கியா மெல்லாப் பொருட்கும் சனையெப பொருள்களுஞ் சாக்கிமாத் திரமா, நோககினு னியாவ னேக்கதனுலே நோக் கலா மிதுமறை யநத, நீககிலாப பரமாத் துவிதநிட் டையா மிந நில மொன்றேமுடி விதிறபேத, மாக்கினு னறிவா லறிவிலா தமையா லவனலா தாாபகு வாவாா. 19

வே று.

தொல்லைநல் வினையாற சுருதிநன் மிருதி சொன்னவா து ணிந்தலத் தூயோ, ரொல்லையிற் பரமாத துவிதமேவ தனத்தை யுள்ளவா றுணரவே யுணாவர், நல்லவிப் பரமாத் துவிதஞா னி

யைநா ராயண னுருத் திரனு, மெல்லையி லெல்லாத் தேவரும் பூசித்தேத்தவும படுமிவ ணென்றும். 20

சதுமறை யொழிநத வாதனை பொல்லாத தர்க்கவா தனை யுல கததின், மதமுறு சமய வாதனை தார மக்கள்சுற் றததின் வாதனையு, மிதமுறும பொருளின வாதனை தேகேந தியமனம் புததிநற பிராணன், முதலவா தனையும் வித்தைவா தனையு முடி வில்போ கத்தின்வா தனையும். 21

ஏறுடைச சிவனோத திருநெடு மாலே யிகழுமவா தனையும வேததநிற, கூறிடு ஞான சாதன மாகக் கொளுமுத் தூளனபுண் டரததை, மாறுட னிகழும வாதனை பாவ வாதனை யாவுமா னி டாக்கு, வேறடும பரமாத் துவிதஞா னத்தை விலககிடும் விரோ தி விண்ணவரே. 22

வே று.

ஆதலால் வீடதனி லாசையுளளோ னதினமிகவுக தாற பரிய னுகிமுனன, மோதுவா தனைகளெலலா மிகநதெப் போது முறறபர மாததுவித ஞானியாவன், வேதவே தாநதஙக ளுரைக கபபட்ட மேலான வத்துவித ஞானமாகு, நாதனும் பிரமத்தை நவிலலாமோ நாமெனனத் திருபபதல்லா னுகததீரே. 23

வே று.

ஊனு திகளா யதிரட சியிலே யொளியா வணநா னெனதென் று கொடே, நானே நுகாவே னவையென றுணரு நானு வறிவா னவைவிட் டிவையிற, றூனே முதல்கண் டிவையித் தனையிற சவி யா வறிவா கியதன் மையிலே, நானே யதுவென் றிடுநல லறி வோர் நாடார் பிறிதென் பதுநா டொறுமே. 24

வே று.

ஆதலா லறிவுள்ளோர்க ளழிநதிடு முடலேயாதி
சேர்தரு புததிதன்னைச் செலவிடடுத தெளியுமவண்ணந
தீதிலா தெவையுங்காணுந் திகழ்தரு சிததின்கண்ணே
யேதிலா மதியைநானென் றிடுமின்க ளிசைநதெப்போதும. 25

பாராத படியினாலே பரத்தினில் வேறதாக
நேராயொன் றுகித்தோன்று நெறிசொலில் வார்த்தையேயோ
மேராயோா பயனுமில்லஞ் ஞானமுமெககாலததும்
போராது விளங்குகினற பிரமமே பிறிதொன்றில்லே. 26

வே று.

சாதனமாகுஞ் சதுட்டையங்கள் சமைந்தவந்தத் தன்மையர்க்கு
நீதியாக வருமறைதா னின்றேயிவாக ளறியும்வணம்
பூதமாயும புவனங்கள் பிறவுமாகி யிருநததுவு
மேதமில்லா தொன்றாய பரமேயெனறே யியம்பினதால் 27

எப்படிப் புத்திநாலு வுருவமா யிலங்குநதன்னு
ளப்படி யறிவேயாக வனுபவித த திடுதலேயாகு
செப்பிட வரிதாயுள்ள திகழொளி யாகுந்தன்னை
மெய்ப்பட வேறென்றினறி விளோததிடும் பூசைதானே. 28

போதம தாகித்தோன்றும் பொருளெலாஞ் சிவனேயாக
வேதமி லறிவாறகாணபா னெவனவ னுண்மைகண்டான்
தீதிலாச சிவனன்றென்று சிறிதொன்றைச சிநதைசெய்வோன்
பேதமா மருளினமேய பித்தனென் றறியலாவான். 29

வே று.

எல்லாமுஞ சிவரூப மாகததோன்றி யியாவனுக்குத் தன்னி
யல்பா லவனேமிகக, சொலலாலு மளபபரியா னவன்றனிச்சை
சுருதியினாற் றணிந்துரைத்த சரிதைதானும், பல்லோரு மவனை
யருச சனைசெய்தேததப் பரரூபந தனக்கேநற் பூசையாகு,
நில்லாத வவிசசையினை நீஙகியுள்ள நிறகுணனு மிவனுகு நினை
யுங்காலே. 30

வே று

எப்பொருள களுநதானாகி யிலஙகிடு மறிவாமீச
னபபடி விளஙகுகின்ற தறிதலே யவனறனககு
மெய்ப்படு பூசைவேறோ செயலினா லன்றிமெய்யே
யிப்படி ஞானநதனா லிறைஞசிடப படுவானீசன். 31

வே று.

ஆன தாகாத் தெய்வமதே யடையும விடய மிந்தியமாய்த்
தானுமாகித தன்னைத தன்னாற் றானே நாரூந தனமையது
வான மாகு ஞாதாதி யொழிநதே யுள்ள வறிவதனாற்
றனை யாகக் கண்டிடுதல் சததா யுள்ள பூசையதே. 32

வே று.

ஈசன்ற னருளினானு மிசைந்தவா தரத்தினானு
மாசது தீர்தலானு மருளபவன் பார்வையாலும
பேசிடும் பாவகன்ம புண்ணிய மிரண்டுமொததாற்
பாசமாம் படலமபோக்கும் பரம்பொரு டிகழுமன்றே 33

வே று.

சிவனே யுள்ளான் பிறிதில்லை யென்று திரமா யறிவதுவே
பவமே யொழிக்கும பரமார்த்தம பகரு நெறிதா னதுவாகும்
அவமே யிதனை யொழிந்துளதா மவைதா னிதனை யடைதறகுத்
தவமே முதலாஞ் சரிதைகளெச சாற்றுகின்ற தன்மையவே. 34

உலக மியாவு முயிர்பலவு நானே சிறிதும் வேறில்லை
யலகி லறிவா லாய்ந்திடினு மாயா விடத்து மருத்தமிதே
திலக மாய மறைதுணிந்து திகழ்த்தும்பொருளு மிதுவென்ற
னிலகுந் தன்மை யனுபவமு மிதிலோ ரைய முளதன்றால 35

அபபா லாகி யெவாகட்கு மதுவே யெனநிற கின்றேனு
னிபபா லாகிக் காண்பொருள்க ளெல்லாமாகி யுள்ளேனன்
மெய்ப்பா லுயிர்க ளியாவையுமாய் விளங்கி மிகவு நின்றேனு
னெப்பே யிலையா முபாதிபல வாகி யெங்கு முளளேனன் 36

பூதமாகிப் பொருள் பலவாய்ப புணாநது நின்றுங் காபபவனன்
பேதமாகிப் பேதித்தும் பேதமில்லாப் பெற்றிய னன்
சோதியாகு மிரவி மதி யாகித தோன்று கின்றேனன்
வேத மாகி யுள்ளேனன் விளங்கும புராண மாவேனன. 37

கூறு மோசை பலவவைநா னவற்றிற் குலவும பொருளவைநா
னாறு சமய மாயவற்றி னருததமாகி நிறபே னன்
வேறென் றறியும பொருளகளுமாய் வேறாய் விளங்கு கின்றேனு
னாறுஞ் சிநதை யழிநதொன்று மறிவா லறியு மறிவுநான். 38

தோன்று கின்ற வொளியவைநான் றொடர்நதே செறியு மிருள துநா, னன்றங் கமைநதோ ருளமேவி யறிவாய் நின்றே யறிபவனு, னான்றும் பொருள்கண் மேலோடு முணர்வா வதுநா னுணாபவனன், சான்றங் காகி யெபபொருட்குஞ் சலியா தென்று நிற்பவனன். 39

பாடு மிசையா யவ்விசையின் பயனு யறிந்து நிற்பவனுன்
கூடுங் கந்தம் பலவாயுங் கொளவானுயு முள்ளேனுன்
காடுங் கல்லு மலைபலவுங் கடமும படமு மாவேனு
னீடும பொருளா யெவவிடத்து நிறைந்த வொளியாய் நிகழ்பவ
னுன். 40

அளவை யோடங் கறிவானு மறியும் பொருளு மாவேனு
னுளவஞ் ஞான ஞானமென வுரைக்கு முண்மைப் பொருளவை
விளையுங் கன்ம சுகதுகக மேவுங் கால'மாவேனு [நான்
னுளம தார வுணர்கின்ற சுவையா ருகி யுள்ளேனுன். 41

தேவ ரெல்லா மாவேனுன் றிகழு நரரா யுள்ளேனுன்
யாவ ரேனுங் கருவாகி யிடுதற் கிசைந்தே யிருப்பவனுன்
பாவ பேத புண்ணியங்கள் பலன்கள் சுவர்க்க மாவேனுன்
மேவி யடையும் புததியுநான் வீழு நிரய மாவேனுன். 42

கரணம் பன்னுன் காவேனுன் கரணி யாய காரணனுன்
சரணந் தருதே சிகனுகித தன்னு ளடங்குந் தன்மையனுன்
புரணந் திகழ்பே ரொளியோவாப் போத மாய பூரணனுன்
கரணங் கடந்தவெனையென றுங் காண்பார் காணப் படுவேனுன்.

நாத மாகி மநதிரங்க ளனு வாகி யுள்ளேனுன
பேத மாகி நினைந்திருந்து பேணுந தியான மாவேனு
னேத லாகு மவத்தைபல வொன்று யறிவா யுள்ளேனு
னேத மில்லா வெப்பொருட்கு முள்ளே யிலங்கி யிடுபவனுன். 44

வேறு.

யாதொன் றருத்த முண்டில்லை யென்னு முரைக ளிரண்டி னுக்கும், யாதொன் றருத்தந் தோன்றுமென் றுந் தோன்று தென் றுஞ் சொலலுதறகுந, தீதொன் றின்றி யிவையனைத்துந திக ழு மென்ற னுருவென்றே, யோது மைய மோரிடத்து முளதன் றுண்மை யுரைக்குங்கால். 45

வேறு.

அகமென வறியப்பட்டு நிற்கின்ற பொருளுமாகித்
தகைமையி லிதமென்றுன்னத் தக்கவிப் பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச் சற்சித்தாமென் னுருவமே தோன்றுமென்று
மிக்வுரை செய்யலுற்றுன் வேறுரு விலாதவண்ணம். 46

வே று.

நானே முழுது மெனேயொழிய நாடிற் சிறிதும் வேறில்லை
யான பொருளே யருமறைதா னறையும படியா னதனுலும்
யானு மிசைத்த படியாலு மிதுவே திடமா யுளபொருடா
னுன மின்றி நான்முகனு முரைத்த துங்கட் குண்மையதே. 47

வே று.

இப்பொருளேயப் பட்டோ ரிறப்பர்கள் கணத்தின் மெய்யே
மெய்ப்பபடு பொருளே யென்றும் விடுதனிச சயம தாகும்
இபபொருளேய மின்றி யறிநதவன் பவபா சததை
மெய்ப்பட வொழிநது மேலா மொளியினே யடையு மன்றே. 48

தன்னிலே யாக்கப் பட்ட கனவினி லுலக மெல்லாந்
தன்னுணர் நனவ தாகத் தனிலவை யடங்கு மாபோற்
றன்னிலே தோன்று மெல்லாப் பொருள்களுந தானே யானற்
றன்னிலே தன்னிற் முனே யாமதே தனிலவே நின்றே 49

வே று.

புகல நின்றிடு பிரம புரமெனும் பதியதனில்
தகர புண்டரிக மெனுமக மிலங்கிய தகர
ககன முண்டது மறைகள் கருதநின் றுளபிரம
மிகவி ருமபுவா பிறவி விடவிரைந துளவிமலா. 50

வே று.

சுழுத்தியத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின்
றெழுப்பியுள தன்வடிவி னுலிறையை யெய்துற
றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு
முழுததியுள தற்பரம மாகிமுடி வுற்றுன். 51

வே று.

செப்பிய பொருள்க ளியாவையுஞ் சென்று சேர்வுறு வகை நின்ற சேது, வப்படி பட்டா லநதனு மனந்த னருந்துய ருற்று முற் றிலனு, மிப்படி யிதயா காசமென் றியமபு மீசனிவ் வுடம் பில வேறுகிக், கப்புறு நனவு கனவுறக கத்தைக கண்டவை கடந்துநிற் கின்றுன். 52

உடம்புட னிருந்தே யுடம்பிலா வுண்மை யுணர்ந்தவ னுள த்தொருக காலும், விடமபடு சாம வெகுளிமே வாது விளம்பி டும பொருளெலாம விளைகரு, மிடம்படு மிதயா காசமற் றிதுவே யிறபபொடு பிறப்பில தென்றுந, திடமபடும் பிரம மாவது மான் மா வாவதுந தேகிகட கெல்லாம். 53

வேறு.

சிவனே யகமென வேதிகழ் வுறவா னிதமெனநின்
றவனே யுடலது மாய்நிகழ் பவன்வே றிலையானுற்
பவமே தருவிட லேதொரு படியா யுளபரனே
யிவனே கழுமென வோாபொழு திறவா ரவர்பிறவார். 54

வேறு.

திண்ணி தாகவித யத்தை மீளும்வகை செய்து சிந்தனை யெலாமறப், பண்ணிற லறிவி லாமை யென்றுவரு பாவ கத்தை யு மொழிததிடக, கண்ணதாய் நிகழு மக்க ணன்றி யெதிர் கா ணுறுது பிறி தென்னவே, நுண்ணி தானபொருள் சொல்லி னுதுமெய் நோக்கிறு லடைய வாக்கினன் 55

வேறு.

எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு மிறுதியுந் தன்க ணே யாகி, யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று முள்ளதா யுரையுணர் விறநத வபபொரு ளோரே யறிநதபோ தெல்லாப் பொருள்களு மறிந்ததா மநத, மெய்பபொரு டானே யெப்பொ ருள் களுமாய் விளங்கலால வேறிலா மையினல். 56

காணவோ ருருவு மினறியே தனககோா கண்செவி மூக்கு வா யின்றிப், பாணிபா தங்க ளின்றிநுண் ணியதாய்ப் பற்றிய பொருளெலாங் கடநது, தானுவா யெலலாந தோன்றுதற் கிட மாந் தத்துவந் தன்னைத் தனறுலே, யாணியா யறியு மறிவது விச்சை யாவது பிறிதெலா மவிசசை. 57

அக்கா மாகி மெய்மையா யுள்ள வப்பொரு ளறிந்தபோ தல் லா, லெக்கரு மங்க ளாலுமவீ டில்லை யாகமா திகளியற் றுங் காற், றுக்கர மாகி யனிதத மாயப பேறுஞ் சுருக்கமா யிருக்க மற் றிவற்றைத், திககறி யாதே முயல்பவா முத்தி செறிந்திடார் மரணமே செறிவாா. 58

வேறு.

சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின்
றிருமையு மனித்தமென றேதும விடடுநற
குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவவ
னருளிடு மழிவற நினற வபபொருள் 59

வேறு.

அங்கிதலை வாய்விவித மானமறை பானு
திங்கள்விழி யெண்டிசைக ளுஞ்செவிகள வாயு
தங்குமுயிா தன்னிதய மேசகல முஙகா
லிங்கவனி சங்கரனி ருககுமபடி வீதால. 60

அர்ககன்மதி யஙகிமழை யாதிமறை நாலு
மிக்குமிகு யாகவிவி தஙகளிய மானா
தக்கணை சுராசுராம னிததாபசு சாதி
யெககிருமி கீடமு மெழுஞ்சிவ னிடததே. 61

வேறு.

அக்க ரநதனை யிக்கு ரமபையி லறியு மாகில விசசையா
மிககி ரநதி நசிக்கு மீசனை யெய்தலா மமு தெனபதும
புக்கி ருநதபி ராணனும மன மாவதும பர போதமும
மிக்கி ருநத வுளததி னோவிர காலி துள்புக மேவுவாா. 62

வேறு.

அரணியோ டுதத ராரணி யுயிரு மமலனோங் காரமு மாக்கிக், கரணிய தியான மாமத னததாற காணுஞ் வொளியினைக காண்பர், புரணநல் லொளியிற பூதபௌ திகஙகள பொருநதுயிர் புலன்கண் மற்றெலலா, மரணுறக கோவை யாகியே கிடக்கு மதனையே யறிகுவ னறிஞன் 63

பரம்பொரு ளினையே பாடுவான் வேறு பகருவா னலன்பருகயிர்த, வரம்பது வாகு மண்ணின்மற றிநத மகிமையை யுளளதிப் பிரம, புரந்தனி லிதயா காசமா நிகழ்நதெப பொருளகளு மறிந்தெலாம் வல்ல, வரன்றனை வெறுநல் லானநத வடிவா யறிந்தவர் மறுபிறப் பறுவார். 64

இதயமா மிந்த விமலகோசத்தே விரசமாய் விளங்குநற் பிரமந், துதையமே விடுமெச சோதியே யெல்லாச் சோதிக்குஞ் சோதியா வதுவு, மிதயமேமிகழு மிதனைமெய் கண்ட விடத்தின மற் றிதயமோ யெல்லாஞ், சிதையுமை யுறவுந் தீருமெவ் வினை யுஞ் செய்யினுஞ் செய்தில னுமால். 65

வேறு.

இலங்கிரவி யிந்துவன றூரகைமி னெல்லா
நலமபெற விளங்குவது ஞானவொளி கொண்டே
புலம்படும னைத்தையும விளக்குபர போதந்
துலங்குவது தன்னுடைய சோதியத னாலே. 66

ஓரொளி விளங்குகில தூதை யுலவாத
சீரொளியில வேறுசில தேவாதிகழ் வாரோ
பாரவெளியு மெபபொருளக ளுநதிசைகள பத்தும்
பேரொளி பெறத்திகழ்ப ரப்பிரம மேயாம் 67

வேறு.

தற்பர னுருவஞ் சிதுதே தற்பர னிடையேயக்
கறபித சீவன றூனும தானக காலநதச
சிறபொரு ளொனறே வேறெனின் மற்றது சித்தாமோ
வறபமும வேறு காதுசி தாகா ரதுதாலே. 68

வேறு.

மறையாலு மிருதிசொலும வழியாலும் வருவதவி
ரிறையாத மருளில்வரு வதுவேக மெனுமுணாவு
பிறிவான தறுமுணாவு பெறுமாகி லொருபொழுது
மிறவாத சிவமடையு மிடாமோக மெவையுமிலன். 69

வேறு.

பாவபுண் ணியங்க ளிரண்டையு முதறிப் பற்றுத லொன் றுடு மின்றி, யாவையுந் தானுய் வேறிலா தவனைப் பெய்துமற றிபபொரு ளறிநதான், சீவனும பரனுஞ் சின்மயமாகு மாதலா லொப்பெனச செபபன், மேனியொன றாகி விடுதலே யன்றி வே றுவே றாகுமோ விடு. 70

எப்படி யாலும் பண்டுமிப் போது மெப்பொழு துஞ்சிவ சிவ ர்க், கொப்புள தாகு முருவமொன் றுன வுணமையால் வேறுரு தொன்றே, யபபடி யுள்ள சிவன் பிறாபோல வவிசசைசயா னிக மூமவ் வவிசசை, மெய்பபர விசசை யானசித் தொன்றுய் விடுத லொப் படைதல்வே றன்றே. 71

வேறு.

சிவன் றன்னுரு வான|சிவதனைத் தெளியிற்றுன்
மேவும பலதொழி றன்னிடை யாக விளையாடும
யாவுந் தன்னுரு வாகி நிகழ்நதா லிவனமுதத
னுவன் பண்டவ ஞகா னமயின்முத் தனுமாகான். 72

வேறு.

திரமன் னியநற் சத்தியத்தின் செய்கையாலு மனமென்று
மொருமைப் படுநன மாதவததி னுயாவினுலு மூனமிலாப்
பிரமசரிய முதலாகப் பேசுந தருமந தனனுலும
பரமாமவேத நெறியாலு மடையப படுமிப் பரவித்தை 73

வேறு.

வாக்கினு லுரைககு மாறிலாப பொருளை மற்றுள புலன்க ளொன் றுலே, நோக்குமா றென்னுங் கருமமொன றுலு நுவற வத் தாலுநண் ணுதே, தாககிலா வநதக கரணம துடையாா த ததுவ ஞானநல விழியாற், போககிலா தெஙகு மாகிய பொரு ளைப் புரையறக் காணபரெப பொழுதும. 74

வேறு.

எதனைய பெறமுயல் கினறு னதுபெறு கின்று னுதலி னெப் போது, நிதநத துவமனு மொனறைப பெறநினை கினறு னருட னி னோபாடா, மதநத துவமுனி தன்னைப பொருளத ஞலுாந தனதுட லாலுநதான, பத்திப படுமன ஞலற் சனைநனி பண் ணக் கடவர்க டிருவேண்டின். 75

வேறு.

எண்ணிலாக் கல்வியாலு மிலங்கிய கேள்வியாலுந்
திண்ணிதா மதியினுலுந் தெளியவா ராதுதீர
நண்ணிய ஞானிதானே நயநதன்பு செய்யில ஞானக்
கண்ணினுற் காணலாகுங் காத்திலா மலகம்போல. 76

அயர்ச்சிசேர் தவத்தினாலு மன்னிய லிங்கத்தாலு
முயற்சிசேர் பிரமாதத்தான மொய்மபிலாத தன்மையானுஞ்
செயபபடா வுண்மைஞானந தெளளுமா மதியாற்கால
வயத்தினாற் சத்துவத்தின வலியினு லனறிவாரா 77

முத்தியின் விருப்பததாலு முதலவ னற்பாதத்திற்
பத்தியி னாலுமறறப பரனையே பாவிககினற
நித்தமாந தியானத்தாலு நிரநதர யோகததாலுஞ
சித்தியா மிதுசித்திககும வினையினாற் சித்தியாதால். . 78

வேறு.

திரமாம ருத்தததி னுண்மைநத ராலுஞ சேராத வற்றின்றி யாகத்தி னாலே, யுரமான வேதாநத மாவாககி யதத்தா லுறப ன்ன மாமவிசசை யாநிச சயததாற, பரமான வஞ்ஞான வநத த்தி லேயப் படிஞான வுபமதச மொனமுலு மேயிப, புரமாமு டமபுககு ளேயநத முததிப பொருளகணடு வீடெய்து வாரிபபு விக்கே. 79

வேறு.

தக்கஞா னத்தைத தான்பெறற் பொருட்டுத தனியிடந தனையடைந திதய, துககமெ வாமற சுகாசனத திருநது தோட லை கழுததுடம பிவைமந, ரொககுமா றிருததிப பூதிகொண் டிநத வுடமபையுத தூளனம பணணி, மிகவாய் வருமிந தியங் களை யெல்லாம விடயமே லெழாவகை விலககி 80

பத்தியாற குரவன் பதம்பணிந திதய பஙகயந் தனைநினைந் தத்திலே, நிததமா யொருவ ராணினைப பரிதாய் நிமலமா யெஙக ணு நிறைநது, சுததமாயச சாநத மாயனைத துலகுந தோற்று தற் கியோனியாய்ச சுபாவ, சிததமா யமுதா யருவமா யொன் றாய்ச் சிற்சதா னநதமாய்ச சிவமாய. 81

உரியநால் வேதத தோமெனும பொருளா யுளளதா யுள்ள வெப் பொருட்குங, கரியதாய் நின்ற வொனறினைக் காள கண்ட முங் கண்ணொரு மூன்றும, பிரிவிலா மஙகை பாகமு மாகப பே ணுநற் பாவனை பெறுவா, னரியதா யருளி னால்வரும் விச்சை யதனினா லதனையே யடையும. 82

வே று.

ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெலா மவனேமுன்
கழிந்தபொருண் மேலும்வரக் கடவபொரு டானுமவன்
மொழிந்ததனிப் பரவிச்சை யவிச்சையெனு முறறுமவ
னிழிந்தபிறப் பறவேறோர் வழியிலலை யிவனெழிய. 83

வே று.

இன்னதெ னுமற் றன்னிடைக் கண்டு தன்னையெப் பொருளினுங் காணு, மந்நிலை யடைந்தா லவன்பிர மதனை யடையும் வேறொன்றினு லடையான், றன்னையு மோங்கா ரததையு மரணியாககியே தத்துவ ஞான, வன்னியைத தியான மதனனுசெய் தெழுபபு மதியினா வன்பவஞ் சேரார. 84

வேதிய ரரசர் விண்ணவர் மிகவும் விரும்பிய வுலகுகள சகல, பூதமும் போக போக்கிய மாகும பொருளகளும பொருள்களின் பொருட்டுக், காதலசெய கின்று னல்லனெப படியுங் காதல்செய் வதுதனைக் காமித, தாதலால விருபபந தனனுடா தலிற்று னிரதிச யானநத மாகும 85

யார்க்கு மின்பமபோல விரும்பிடப படலா லினபமே யிறைவடி வின்பந, தூககிமெய் யினபம பெறநினைப் பவராற் றுயாமிகுந தொழிலெலாம் விட்டுப, பாாககவுங கேடக நினைககவுந தியானம பண்ணவும படுவனிப பரம, னுாககியங கவனை யறியவேயெலலா மறிநததா மொழியவின மையினுல 86

வே று

மறையோ ரரசர் முதலான வன்னுச சிரம மற்றுள்ள
பிறிவாய் நிகழு கின்றவெலாம பிரம மொன்று மேபிறிதா
வறியா நிற்கு மறிவென்று மல்லற பிறப்பை யடைவிககு
மிறைதா னுன நிலையெய்து மிரண்டுங காணு திருந்தககால். 87

வே று.

அத்துவி தந்தா னும விகறபம தடைநத போதே
புததியி லிளைபபும போகும போதுமிப பிறபபு நேரா
வெததிகழ் வாலும் பேத மிலலாமையா லிறையே யென்னுந
தத்துவ வித்தே யென்றன் றலையினுல் வணங்கத் தக்கான். 88

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
ரோதுமா கமங்க டாகக மொன்றெடொன் றெவ்வா தாகு
மீமெதலா மொசகப் பண்ண லாவதன றிதய துக்க
மாதலா லனைததும் விட்டிங் கனைததுமாஞ சிவனைப் பார்ப்பான்.

வே று.

உள்ளபே ரெல்லா ரிலுமுணர் வுடையீ ரும்பர்கா ணிங்களு ங் கனினன், றெள்ளியே ஞவேன் மதியினு லென்னிற் செனுர்த் தனன் சேதன ஞரும், வெள்ளமேற் றுயிலு மாலினு மரன்றன் மேதையாம விளம்பிய வெவாககு, முளளமே மருவி யுணர் வளி க் கின்ற சிவனியா ரிலுமுணர் வுடையான். 90

ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரம மொன்றுமே யறிவான் பேறுபே ரின்ப மாம் பிறத்தல், சாதலற றிருககு மிதனையோா வருத்த மின் றியே சாாதலு மாகு, மாதரித தறியா ரறபமே விருமபி யனந்த துக் கத்திலே யமைவார் 91

தேசிக னளித்த விழியினு லைய நீாந்துசிற் சடத்திகழ் வெல்லா, மீசனுய்ப் பார்ப்பா னிப்படிப பாாககு மிதனையு மிறை யெனப் பாாபபா, னேசமோ டிங்ஙன் பார்பபவன் பார்வை தன் னையு நீககியே யிருதத், தேசிகன் றிகழுஞ் சின்மயமாக சின்மய மென்கையு மிலையே 92

ஒழிவிலாப் பரம யோகியா னுபவ முள்ளவா றுரைத்திட யாஞோ, வழிபெறே னெடுமான் மகேசன்மா முனிவர் வானவ ருரைததிட மாட்டாா, விழிமிகுஞ் சிவனல் விஞ்சையாஞ் சிவை யால் விளம்பவும் படாதது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து மோ னபா வத்தே முடியுமன் னிலமதே முடிவு. 93

வே று.

உடம்போ தானன் றுடம்பிதென் றுணரப் படுத லாலுட ம்பிற், றிடஞ்சோ பிராணு தியுமன்று செடமாய்க் காணுஞ் செய்தியினுற், கடம்போ லியாவ னிவையனைத்துங் காண்பா னவனே கத்தாவாய், நடஞ்சே ருடம்பி னுண்ணின்று நடத்து வின்ற னாலுவான். 94

வே று.

வினவுற்ற கேள்விக்குக் கேட்பாளுகி மேவியகா கூறியில்விழி ததுக் காண்பாளுகி, மனனத்தின் மநதாவாய் ஞானநதன்னின் மதித்திடு ஞாதாவாகி மன்னுகின்ருன், சொனவததற் பரனுகு மவனில்வேருந தோறறமெலா மெய்யாகுந தோறறமன்று, நினையிற்றற் பரனேயிங் கெல்லாமென்று நினைவதுவே நினைவான நினைவுநேரே. 95

வே று.

பின்னமான தன்றியே பிரமமா யறிநதவன
றுன்னுபேத மேவினுஞ் சொரூபமே நிகழ்நததா
முன்னின்ஞான நாசமில்லை ஞேயநாச மாகுமா
றன்னின்ஞான ஞேயமாக வேறுருத தன்மையால. 96

வே று.

தற்பரம மாகியுள ததது்வம தேயொழிய
வறபமயல் காணுமவ ரததுருவ மேயடைவ।
கற்பிதவ ஞானமதி லுற்பவம தாமுலக
நற்பிரம மாயறிவர் நற்சிவம தாநயனா 97

வே று.

சததியத் தான்மிகு சாந்தி தாந்தியா
லெத்தொழி லும்மிசை வற்றி ருததலாற
பத்தியா லிறைவனைப பண்ணும பூசையாற
சுத்தவே தாநதமெய்த் துணிவு தோன்றுமால். 98

வேளுடல் பொடிபட விழித்த விண்ணவற்
காளெனு மன்பினு லணியு நீற்றையுத
தூளனம் பண்ணலாற றெழுது போற்றலான்
மாளுதல் பிறததலாம் வழியை மாற்றலாம 99

மெய்யுறு மன்பினுன் மேவு சாதன
மையமில் ஞானமுண் டாக்கு மாக்கிஞல்
வையக மியாவையு மன்னு போதமாய்க்
கையுறு கூவிளங் கனியிற் காணலாம். 100

வேறு.

மேவு பாவம்வெல்லாது மெய்ஞ்ஞா னியைவென் றிடுமிவ னெல்லாப, பாவ மானது மாதலால் வேதனம் பண்ண வலலவு ஞன, தேவ தேவனுந் தேசிகன் றனக்குமுன் செய்பொரு ளுட லாவி, யீவ தேகட னிறைவவெம் பிரானென வேத்திமெய் யிதய த்தால. 101

மாய வன்புலத தெழாவகை தீரநததன் வாய்மையா விட ரின்றிப, பாய வின்னமு திருசெவித துணைவழி பாயசசினுன் பதுமததா, டாயுந தநதையுஞ சுறறமு மறறுநற் றனமுமென் றடைவானறன், காய முளளள வும்புகழ்ந தேததுவான கற்ற தோர கலையாலே. 102

வேறு.

தேசிகன்றன் றிருமேனி சிந்தைசெய்யச சிவனேசசிந் தித் தானுஞ செமபொறுளிற, பூசனைசெய் திடவெங்கு மாகிநின்ற பூரணனை யினிதாகப பூசிததானு, நாசமிலாச சிவனும நவின்று ணுண்ட நாயகனறன் றிருநாம நவின்றுனுகி, லீசனையே யிகழ்ந் தானுங் கணணுறகாண வெழுநதருளுந திருககோல மிகழ்ந்தா னுகில 103

ஆதலினுல் வேதவே தாநதத துண்மை யறிவானுய் முழுது மறிந தடங்கினுன்றன, பாதமடை வான்முததி வேண்டி னல லற் பரபபையெலாங கைவிடுவான் பரிவோடுங்கட, கோதுவதிற கிடப்பதிலே யருளாலெல்லா மோதினே னிப்பொருண்மெய் யுணர்நதோன்செய்யு, நீதிபிழை நினைந்திடவு மில்லை யெங்கு நிறைநதபரம் பொருளாகி நிகழாநின்றுன் 104

வேறு.

குகையி லிருப்ப தாய்மிகவுங் கூட மாகி யெவ்விடத்துந்
திகழ்வ தாகி யொருவர்க்குந தெரியா தாகுஞ் சிவனுருவ
மிகவு நன்றுய் மேலாமவ் வுருவமெய்ம்மை விளங்கு மவன்
சுகதுக் கங்க டீர்நதுவெறுஞ் சுக சொரூப ணுகின்றுன். 105

வேறு.

அந்தப் பரமே யெப்பொருட்கு மாலம் பனமா வதுவதனைச்
சிநதைக் கேறத் தெளிவுற்றுன் செனியான் மரியா னுருதிசை
வநதுற் றிலனோ வடிவுமில னதனுல் வரவு போக்காகு [யில்
மிநதத் தொழில்க ளொன்றுமில னெங்குந் தானுயிருககின்றுன்.

வேறு.

பொனறவுட லைத்துணிசெய் போதுமிறை பொன்றான்
கொன்றிடுத லுங்கொலையெ னுநதொழிலு மிலலா
னின்றபெரு மைசசிறுமை யிற்பெருகி நுடபாய்
யென்றுமித யக்குகையி லேயிலகு கின்றான். 107

தேசினிகழ் தேருடல் செலுத்துமதி பாகன்
பாசமற மாமதுபி ணிததுவரு பாய்மா
வீசுபுல னுமவிடய வீதிமிசை தானு
மீசனிவை யாதுமவிளை யாடியிடு கின்றான். 108

யோகமன மொன்றியறி வாமுணாவி லானுக
காகமுறு மைமபுலவ யங்களவய மாகா
பாகனைய றிநதபரி போலமன னததே
யாகுமதி யாளனை யறிந்துவய மாமால 109

வருத்தமில தாமனன மறறமதி கேடன்
பரதைதயடை யான்மிகு பவததை யடைகின்று
னெருக்குமன னுணாவு கூடினவன வீடா
யிருக்குமிட மேவியதி னின்றுமிளை யானல. 110

வேறு.

பொருந்து ஞானமாம பாகனுன் மனததளை பூட்டியைமபுல
ப்பாய்மா, பரநதெ ழாவகை தனவச மாககினுன்;பரம''த மடை
கின்றான், றிருநது மாலுடைப பதமது வதுபரஞ சிவனெனுந்
திருநாமத், திருநத வாறுதா னிருநதவா றன்றுவே றிணையிலா
விறையாவன. 111

வேறு

பரப்பி னுனிந தியஙகளைப பாரக்குறப பரமபர னுளளாகி
யிருதத லாலறி வொண்கிலன புறமபுள விதரமே காணகின்றான்
றிருபபி ஞானநாட் டத்தினு லபபொரு டெரியவே பெறுந தீர
னெருத்த னேயவி நாசியாம பரவொளி யாயவ னொளிாகின்றான்.

வேறு.

எல்லாம வசிக ரிப்பானு யெதுக்கு முள்ளா மொருவடிவைப்
பல்லா யிரங்கோ டிகளாகப பண்ணு நிறகும் பரமபரனை
யல்லா தொன்று மில்லையென வனுப வததா லகததுணர
வல்லார் தமக்குப் பேரின்பம் வடிவாய் மொழியு மாமறைதான்.

யாவ னறியப் படாமையினு லிவ்வே றுண்டா மிவ்வேறெத்
தேவ னுலே நிலைபெற்றுச சேதனங்க ளாய்த் திகழு
மோவ லறவே யப்பரனை யுள்ளத் துணாந்தோ ருள்ளத்தே
தாவில் சாநதி குடிகொள்ளு மல்லா தவரைச் சாராதால். 114

வே று.

உண்ணுடி யாகத்தி னுணராத வன்று னுடம்பா முடம்புக்கு ளேகாண லாகுங், கண்ணுடி போலப் பிராணுதி கத்தைக் கடமபோற் கழிததுக கழித்தறற பின்னைக், கண்ணுன பரனன்றி வேறின்மை யாலக் கண்ணுன வனுபூதி யாகின்ற கண்ணு, லெ ண்ணுருமம வேறின்மை கணடாாக ணேரே யிறவாது பிறவாதெ லாமா யிருப்பார். 115

வே று.

பெரியதா யெவாககு முள்ளதா யுயிராய் நிறைந்துள பிர மசக் காததே, திரிதரா நிறகுஞ சீவனிப பரிசே திரிதரு மிவனை யுந திரிககும, பரமனு யுளள வவனையு மனனம பண்ணியிப் படி யிலே பார்ப்பா, னொருவனே செனன மரணமற் றென்று முள் ளதால் நிகழ்நதிட வுரியான் 116

வே று.

ஈசனை யறிநத வநத விடத்திலே யெண்ணு மெல்லாப்
பாசமு நசிதத முனுமம பணியறப பவததின் றீர்வுங்
காசறு மகில மாயக் கங்குலின் கழிவுந தானே
யாசறு மகண்ட ரூபி யாகையு மனைதது மெய்தும. 117

மேவிய தனபா லுள்ள மெய்ப்பொரு ளொன்று மன்றி
யாவுமிங் கறிய வேண்டா வருந்துமிப் பொருளு மாகிச்
சீவனு யுண்பா னுகிச சிவனென லூட்டு வானுய்
மூவித மாகி நிற்கு மூலமாம பிரமந தானே. 118

வே று.

நிமாநதொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா
காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பி லழிவின்றி மறை கின்ற வமல
னேமெ னும்பொரு ளுணர்நதிட வுடமபில் வெளியாம். 119

உலத்த லின்றி யொழிவற்ற பொருளுண்மை யதுதான்
சலித்த லின்றிய தவத்தி னவர்தங்க ணெதிரே
திலத்தி லெண்ணெய ரணிககன றதித்தி கழுநெய்
நிலத்தி னீரென நிகழ்ந்து வெளியாகி நிலையாம. 120

வே று.

மிக்க சாந்தராய் நீற்றினுத் தூளனம் புண்டரம் விளங்கச்செய், பக்கு வாககிது பகரலா மல்லது பகாநதிடப் படாதென்றுங், தக்கநற் குரவன் றனேசசிவ னெனத்தா னினைநதிடு வாருட், புக்க லாகுமிங் குரைத்தமெய்ப் பரம்பொருள புரணமாய் வெளியாக. 121

வே று.

மாச தில்லாப் பரனுகி யிருக்கத் தனது மாயையினு
லீச னென்ப தறியாம லிறந்தான் பிறநதான் போலிருக்கும்
பாசம் விடுமா நினைவுறுவான் பாரம் பரியத் தாறபண்ணு
மாசின் மறையா லாசையெலா மறலாற சாந்தி யாதியினுல். 122

வே று.

பததியாற் குரவன் பாதம் பணிநதுவே தாநதம் பன்னுரு
சுத்தமா வாக்கி யத்தாற் றுணிந்தவப் பொருளைத் தூய
புததியாற் றுணிந்து கொண்டப் பொருளனு போக மாகச்
சித்தியா நிற்கு மைக்கஞ் சிவபதந தனேயே சேருமே. 123

வே று.

ஊனிலொரு பற்றுமுள னன்றியுட னிற்கு
நானென விளம்புதனே நற்சிவம தாகத
தானறியு மாகிலொரு வன்றனுரு வாரு
ஞானபரி பூரண நலந்தனை யடைந்தான். 124

வே று.

செறிவா யெங்குந் திகழ்ந்துள்ள சிவனு னென்னுந திகழ்வுற்று
னெறியா னிகழு நிகழ்வெல்லா நிமலமாயே நிகழ்ச்சிதரு
மறிவா யறியா மையுமாகி யறிவிப் பவனு யறிவானுய்ப்
பிறிவா யுளதா யிலதாயும் பிரம மொன்று மேபிறழும். 125

வேறு.

ஞான மாகிய விழியினாற் குருபர னயந்துநோக் கிடவுண் டா, மானு பூதியா தொன்றது வேசிவ னுவதப் படியுள்ள, மேனி தான்வினை யொததவப் பொழுதிலே வெளிபபடும வெளிகா ண, லான தேசிகன் றன்னையப் பரமபொரு ளென்னவா தரஞ் செய்வான் 126

தேசிகன் றிருவுள்ள முண்டாக வசசிவன் றிகழ்நதிடு கினமுன் னீசனிங கருள்செய்ய வநதிருக கின்ற விடமிவன றிருமேனி மாசதொன் றி வனளவிலே செயிலெரி வாய்நர கிற்பூத நாசமெவ வளவவ் வளவுஞ செலநண்ணு நன்னெறி நண்ணுன்.

வேறு.

அருவெனு மமலன்று னருளில னெனினுஞசா
குருபர னருளுண்டே யெனிலொரு குறையுண்டோ
திருவடி தரவநதா திருவுள மலரெனரு
லொருவரு மிலாகண்டீ ருறுதுயர் களைகின்றா. 128

உறுவது தனில்வேறு யுளதல வதுநேரே
பெறவருள் பெரியோனே பெருகிய குருவாவா
னெறியுட லுளநாவா னிலைபெற வழிபாடே
செறிபவ னருளாலே சிவகதி யடைவானல். 129

வேறு.

இந்த விடும்பை யுடமபுறு மேதுத
தந்தை யெனப்புகழ் கின்றிலா தகேோ
ரநதமி லாதவ கண்டமு நம்முட
டநதவர் தநதையெ னசசமை வுறுா. 130

வேறு,

உண்டுபோற் றேன்று முலகெலா முண்மை யன்றென வுண ர்த்தியெப் பொருளும், கண்டசான றதனைக காகூியதறவே கண்டிடக் கரியெனக காட்டும, பண்டைவே தாந்த வாக்கியஞ் சொன்ன படியிலே பரமனே டொன்றாய், விண்டிடா வண்ண முணர்த்துவான் றன்னை வியன்குரு வென்றிடும் வேதம். 131

காட்சியை யெல்லாங் கண்ணதாய்க் கரைத்துக் கண்ணொ ழிந தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை யளிககவல்லவன் குருவா மாரிபோன் மாறுவேண் டாதே மீட்சியில் பததததைக் கருணையா லளிககும் வித்தகக குரவனை யெவருந், தாழ்சசிசெய் தேத்தற் குரியதத துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத தகுவான் 132

பகவற்கீதை.

எல்லாப பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந தாஞ யிருப் பதனை, நிலலாத தன்மை யிலலதனை நிதயத துவததை நிலைப் பேறறை, யலலாப புலனகள பதினாலு மறியா வறிவை யறி யாதே, யில்லாப பொருள்போ லழியுமென விரஙகு கினற தென் கொண்டோ 1

வேறு.

ஆமைதன் னுறுப்போ ரைந்து மதனுளே யடககு மாபோற்
றீமைசெய் புலன்க ளைநதுந தனனுளே செறியச சோததி
வாய்மையு ணிகழு மின்னே வழுததவும படுகின றுறை
தூய்மைசெய் தவையே நாளுஞ சொல்லுவ தவனறன சொல்
லால். 2

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப புலன்க ளாலே
மாண்டபோ கங்க டுய்பபான் மனஙகலக குறுன்மற றததா
வீணடிய தெளிவுண் டாமாற றெளியவே யெல்லை யினறிப
பூண்டநோய் நீங்கு நீங்கப புலனலாப் பொருளுந தோன்றும். 3

யாதொரு பொருளை யெலலா வுயிாகளு மிருளபோற் காணு
மாதரு ஞானி யததை யுளஙகையிற கனிபோற காணு
மியாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிாகளு மென்றுங காண்பார்
காதலின ஞானி யத்தைக் கண்ணினுற றெரியக காணுன். 4

யானென தென்ப தின்றி யெவவகைப பொருளும விட்டான்
றுனெனச சரிககின் றுனயா ரவனையே யடையுஞ சாநதி
யீனம தடையா ரிததை யடைந்தவ ரிறககும போது
ஞானமே யுடையா ரென்னை நண்ணுவார் பிறவி நண்ணுர். 5

வே று.

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருடடுப் பணுணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். 6

வே று.

என்பாற் பொருமை யினைததவிர்நதென் கருத்தா யுள்ள
வினையிதனை, யன்பாற பயில்வா ரியாவாசில ரவர்கள் வினைக
ளறவிட்டா, ரென்பாற் பொருமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்
கிற் பார்களவா, வன்பாாத் தரையி லெழுமரம்போன் மாய்நதா
ரறிவு மாய்நதாரே. 7

வே று.

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களே
வாயி லாய்ப்பு குநதுள்ள மயககுவ
தாத லாற்புல னைநது மடக்கியே
யேதி லாக்கடுங் காம மிறுககுவாய். 8

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாறறு மைம்புல னிறபர மாமனம்
போற்றும் புத்திய திற்பரம புத்தியிற்
றேறறு கின்றது காணபது தொல்பரம். 9

ஆவ தென்பது மாசையு மறறன
மேவ ஞானவெந தீயிடை வெநதன
யாவா தநதொழி லவவகை யோாகளே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம. 10

பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மநதிரந தன்னினாற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள். 11

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்

செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
ரெறிவ தாயபு லன்களை யீவர்கள். 12

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலா
நந்தி யதறொழில் யாவையு ஞானநெய்
சிந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். 13

வேறு.

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே வளர்ந்த வையுறவை
நெறியா லுன்றன் ஞானமெனும வாளால் வெட்டி யறநீக்கிக
குறியா லுன்றன வினைவிளைத்துக் கொள்வா யென்று கூறினு
னுறியார் வெண்ணை தொட்டுண்டிவ் வுலக முண்ட திருவாயான்.

* யாரும வினைக ளென்பொருட்டா வியற்றிப் பயனை யிகழ்வார்கள், சேரும் வினைக ளவறறேடுஞ் சேரா ரெய்துந திறமுரைக்கிற், † சாரு முடனே பிறந்தெனினுந தண்டா மனையின் றகையிலையு, நீரு மெனலா யிருப்பரதி னின்றோக கொன்று நிகழாதால் 15

வேறு.

அன்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி லுள்ளே
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே
முன்பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானுல். 16

வேறு.

உடம்புட னேயுள ளுகி யிருநதே
விடமபுரை காம வெகுளியின் வேகாச
சடம்பொறை யாமைத விர்த்தவ னேநல்
லிடம்புகு ஞானியு மின்புறு வானும் 17

காவல்செய் தைநது புலன்கணி ரண்டு
மேவவி ரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்ற வபான பிராண
னேவலி னின்றி யியக்க மறுத்தே. 18

* யாரெவ்வினையும்-என்றும் பாட பேதமுண்டு.
† சாரவுடனே. ,, ,,

வேறு.

சாதி புரியுந தொழில்களுக்குந் தகவோர் செய்யுந் தவங்களுக்
தீதி லுலக மேழினுக்குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவெனை [குந்
யோதி முடியும பரிசேமெய் யுணர்நதார் பிறவா ரெனவுரைத்தா
ளுதி முடிவொன் றின்றியே யடையத் தானே யாய்நின்றான்.

இறவா வகைதன் னுளளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகுவார, துறவா தொழுகுந துவந்துவங்க டூறநதொன் றினையே தொடாநதுவாபான, மறவா தெழுந்த மெய்யறிவிம மாயை மறைக்க மறையாதால. 20

பாடும் பனுவல் பலவோதி யவற்று லறியும் பயனுணாநது, நீடும் புலன்க ளவைவென்று நிலையிற் கலக்கற் கரியானு, யோடும் பொன்னு மொருபொருள்போ லொகைப் பார்க்கு மவனேயிங், காடும பெரிய மாயக்கூத தாடா ததுகண் டமாநதிருப்பான். 21

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின் றோல் படுததுத, தக்கது சிலைய தன்மேலே விரித்துத் தானங் கதிலிருநது, மிகக மனனை யறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளுடன், றொகக புலன்க ளவையடக்கி யுணாவு தூய்தா வதன்பொருட்டால் 22

தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவவே தளரா தேயிருக்கு
நிலையி லிருநது கணகளைத்தன் மூக்கி னுதிமே லேநிறுத்தி
யலையுங் கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந தன்னை விட்டகல
வுலையு மனமுள ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம்.

வேறு.

எண்டிகழு மியோகத்தை யிப்பரிசே யெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயில் வாககடைககா லென்னையே கூடுவரா
லுண்டியினின் மிகுவாரூண் டுறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார்
கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவாக்கிதுகை வாராதால் 24

வேறு.

துயிலு முணவுஞ செய்தொழிலு மிகாமே குறைநது தோன்றாமே, பயிலு மவனே யோகத்தைத தன்பாற் படுக்கும் பூான்

மையா, னயினுமப் பொறிவிட் டவவறிவு தன்பா லடங்கு மப்பொழுது, குயிலு மியோகந் தலைநின்று னென்றுங் கவனைக் கூறலாம். 25

வேறு.

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா லிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்குமா
லெப்பொழுதங் கவனுணர்வெவ் வுண்மையிலே சென்றிசையு
மப்பொழுது பரமானந் தத்தினையு மடையுமால் 26

வேறு.

யாதொன் றிந்தப புலனறியா வளவி லின்ப மாயிருக்கு, மியாதொன் றினைசசென் றடைநதோாகள் பின்னை யதனி லிரண்டாகா, ரியாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனி மிகக தொபப துண்டென்னு, ரியாதொன் றிநத வறிவுககே யறிவாய் நிற்கு மதினின்றோர். 27

வேறு.

வஞ்சர் வேல்கொடு மாாபி னெறியினு
மெஞ்ச வேதழன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னூரழ னுக நலியினு
மஞ்சி டாரது வானநத மாவதே 28

போக மாய்ததுப் புலன்களைப் போககறுத
தாகமா மெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனததினை மெலலவே
யேக மாக விருததிக லாதுநீ. 29

வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனததினை
நீங்கி டாவகை நின்னு ளிருத்தியே
தீங்கி யாவையுஞ் சிநதைசெ யாமையாம
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 30

தேறு நெஞ்சின னுய்த்தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய் யறிவினு
லூறி லிநத வுடம்புடன் வேறுபெற்
றேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 31

வே று.

யாவனொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னிடையே
மேவவெல்லா வுயிர்களையும் வேறாகாதே மெய்காண்பான்
றேவர்பகைமுன் செகுத்தோனே யவனியாதெனினுஞ் செய்திடு
மாவவனு கின்றேன்யா னதுநீயேது மையுறேல்.* [னு

எல்லாவுயிரு மொன்றாகப பாரப்பதியோக மெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளா யிதற்குநிலை காணேன்மனமா கின்றவிது
நில்லாதியற்கைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்குமதனை நிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்குமெனவு முணர்கின்
றேன். 33

வே று.

பொய்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க
ளிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்மைவி டாரென்றுஞ்
செம்மை தெளியின் னஞ்செப்பு துங்கேளாய். 34

எல்லாத் தவமு மியற்றிநின் றோனினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந தோனினுஞ்
செல்லாக் கருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான் வலியோகி நீயிது நண்ணுவாய். 35

வே று.

மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானினோடு மனபுந்தியு,
மெண்ணு நீர்மைகளி லியானெனுமம பதமு மெண்ணுமெட்டு
மிவையன்றியே, பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகி லியாவை
யுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணு நீடியிரு மாகியென் னுடைய
மாயை நிற்பது கைவேலினோய். 36

வே று.

தேடும்பழைய வதிபூத மதிதெய்வத்தோ டதியெச்சங்
கூடும்பரிசு நின்றவெனை யறிவாரிந்தப் புழுக்கூடு
வீடும்பொழுது மெனைமெய்யே யறிவாரென்று னியாம்வெவ்
றுடும்பழைய மாயக்கூத் தாட்டுவிக்கு மம்மாயன். 37 [வே

எஞ்சுதலையி லதியெசச மாகின்றேனு னிறக்குங்கா
னெஞ்சுகவரு நெறிகளெலா மடைத்துநினையப் படுவதுநா

னஞ்சுபுலனும் பொறியைந்து மடக்கியறிவென் பாலதாய்த்
துஞ்சுமவர்க ளெனையடைவ ரெவ்வாறென்னிற் சொல்லக்கேள்.

வேறு.

இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவ னியாதொன் றினைநினை ந்தா, னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லெ ன்ற னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண் டென்பா லாஞ், சிந்தை யொடும் * வா மளர்தொடங்கி லதனு லெனையே சேருதியால். 39

நல்ல கரும யோகத்தும் ஞான யோக மதுதனினுஞ், செல் லு மனனை மிகச்செலுத்திப் பிறிதொன் றினையுஞ் சேராதார், சொல்ல வரிய கதிரவன்மண் டலம்போற ஞேன்றுந் தொல் லோனை, யல்ல தடையா ரவனியற்கை யடையும் பரிசை யறை யக்கேள். 40

எல்லாப் பொருளு மறிவானை யெல்லாப் பொருட்கும் பழை யானை, யெல்லா ரையுநதன் னிலைநிறுத்து வானை † யிரமபச சிறி யானை, யெல்லாப் பயனு மீவானை யாாகரு நினைதற் கரியானை, யெலலா விடத்து மிருடீர்த்த விளவெங் கதிரபோ லெழுவானை.

மருவற் குரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக மனததாலே
புருவத் திடையே தன்னுடைய புரைதீ ருயிரைப் புகநிறுத்தி
புருவத் தினைவிட் டிடிவிநத யோகத் தாலே யவனேடும்
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம் புகல்வன் பொருவே
[லோய். 42

வேறு.

யாதொன்றை மறைதெரிநதோ ரழியாதென் றெடுத்துரைப்பா
யாதொன்றை யவாவறுதத யோகிகடா மெய்திடுவர்
யாதொன்றை யுறநினைந்தோர் காமமுத வியவிழப்ப
ரியாதொன்றைப் பரம்பொருளா மதனைசசுருங்க வியம்புவன்
[கேள். 43

வேறு.

அஞ்சுபுலன் வழியவை யடைத்தய லுறுதே
நெஞ்சுதனை யிதயகம லத்திடை நிறுத்தி

* வாமளா-அஸ்திரசஸ்திரஙகளுடன் செய்யும் யுத்தம்.
† இரம்பசசிறியானை-அத்யந்த சூட்சுமசொரூபனை,

யெஞ்சுத லினுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சுபுகு நெறியிதென யோகுட னிருநதே. 44

ஓதலினி யற்கையினெ டோமெனு மெழுத்தை
வாய்தனி லுரைக்கமன மானது தனித்தே
மேதகுமெ னைத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய். 45

இப்பரிசி னுண்டொரர று திங்களள வென்னு
தெப்பொழுது மென்றனியல் பேநினைய லுற்றார்
கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப்பிறவி யானது மறிததடைதல் பூணர். 46

வேறு.

ஏதமான தின்றியிவ் விரண்டுமாயு மியோகிதான்
வேதமோதி வேள்விதான மெய்ததவங்கள் செய்துளா
ரேதுவாய நற்பதங்க ளெய்திவீடு மெய்துவா
ஞுதலாலவ வியோகமேசெய் யென்றுமாய ஞேதினுன். 47

வேறு

விலங்கலனையாய் பலஙகளுடன் வேண்டல்வேண்டா மையைவி
[ட்டுச்
சலங்கொள்வினைக ளவைசெய்வ னதனுலென்னை யவைசாரா
வுலண்டுவாயா னுற்றநத நூலாற்கட்டுண் பதுபோலப்
பலங்க ணினைவா ரதனுலே கட்டுண் டாங்கே பட்டுழப்பார். 48

வேறு.

அறிவினு லென்னை யாக வறிந்து கொண் டமைதியாலே
பொறிவழி யடைத தெப்போது மெனனையே போற்றி செய்து
நெறியினுல் வழுத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப் பட்டார். 49

வேறு

காலத் தாலும பொருளிடததுங் கணித்தற் கரிதா கியவென்னை
ஞாலத் தாகள் புகழ்வரிய ஞான யாகங் களினுலே
கோலத் தால்வே ருகவுமெய்க குறியா லொன்ரு கவுங்கொண்டு
சாலத் தாழ்வா ரவருடைய தன்மையினை நான் சாற்றக்கேள். 50

வே று

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து நின்று
வாங்குகின் றேனு மீள மழைகளாய்க் கொடுக்கின் றேனு
மீங்குமெய் யுணரி லியானே யாதலா லியாதொன் றேனு
மாங்கருச் சனைசெய் கின்றா ரென்னையே யருச்சிக் கின்றார் 51

ஞானமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே நானு வாகப
போனதீ வினையின மாநதர் வேள்வியாற் பூசித் ததனால்
வானமா முலக மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்நதிட்
டீனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப தாவார். 52

எபபொரு டனக்கு மியானுத் திருததலா லெனககி யாரு
மொபபர்க ளினிய ரின்று தாரென வொருவ ரிலலை
யிபபடி யறியு மன்பா பக்கலே யானு நிறப
னபபடி யவரு மென்பா லஙஙனே யமாநது நிற்பார் 53

என்னையே முதலா யென்பா லொருககியென் னுணாவா நானு
நானையே விட்டுத தீமை புரியினு மவர்க ணலலா
ரென்னையேய் புயததா யென்றுங் கேடிலா வின்ப மல்லா
தானையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கையா. 54

வே று.

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதீக் கொலையொழிவு
சததியனற சமைதமைநற் செபநதானஞ சாவுபிறப்
பததிகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்ச லஞசாமை
யிததனையுந் தோன்றுவதென னிடைநினறே யெனதெளிவாய்.

வே று.

இரும்புவன மனைத்தினுக்கும் வித்துநா னெனைப்போக்கி யாதுமில்லை, வருநதினுமென பெருமைககு வரமபுரைக்க முடியாது வகுத்துச்சொன்னேம், பெருநதிருவை யுடையனமெய்ப் பெருமுயற்சி யனவென்று பேசுமிநத, வருமபொருளக ளனைத துமென தொளியினால் வருவனவென் றறிதிநீயும். 56

வே று.

பலவினி யுரைததெ னிநதப் பல்லுயி ரனைத்து மெல்லா
வுலகமு மொடுங்கி நிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே

கலவல னவற்றோ டென்றான் கஞ்சனா ருயிர்போய்த் துஞ்ச
வலைகடல் வளரா தேபேர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த பெம்மான். 57

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதா யெங்கும்
புரையறக் கலந்து போக்கு வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக்
கரைசெயற் கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா
னரசமற் றியானே யென்னி லன்னிய மென்ன லாமோ. 58

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத தொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்று
லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன்றோ
வாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்க ளாயா 59

வே று.

மெய்யுறவுன்னை யென்னிலேவைத்தா லென்னில்வே றின்றி யொன்றாதற், கையுறவில்லை யதுசெய முடியாதாயினப்யாசமே பயில்வாய், பொய்யறவதுவும் புரிகிலாயெனினுன் வினைகளென் பொருட்டினாற் புரிவாய், செய்யுமவ்வினைக ளப்படிச்செயாயேல் வினைபயன் றவிரவேசெய்வாய 60

வே று.

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெத்தி யான மிகுமதின் மேலதாம்
விததி யைய வினைபயன் வீடுதல்
சித்த சாந்தி யதன்பின் செறியுமால். 61

வே று.

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனாயின்ப துன்பமியா னின்ன தென் றறியா, தொருபொரு ளானுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொருவழிப் படரப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்து புலன்றெரி யுணர்வை யென்பாலே, மருவிநின் றொழுகு மியோகியென் பவன்காண் மன்னமற் றெனக்குவே றினியான்.

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினாற் றொருபொருட்கு மஞ்சாதே, யலகிலா வுயிர்கட் கினியனா தலினா லவைகளுந் தன்னை யஞ்சாதே, புலவரா னவாகள் புகழுவே நிகழ்வான் பொறாமையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென் பவன்கா ணியாரினு மெனக்குவே றினியான். 63

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க டமவழி யொழுங்கா தொருக்கி, நன்றியி ஞேடு தீங்கினி தொத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு நோவுற் றழிதல் செய்யாதே பூரித்தல வாடுத லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங் காதே வரும் பொருட் கிச்சைசெய்யாதே. 64

வே று.

இகழ்பவர் நட்டாரென்ப தின்றியே யின்பதுன்பந்
திகழுவமான மானஞ் சீதமோ டழலின்றிமை
புகழ்பழி யிவற்றுளொத்து பொருந்திவா ழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரும் யோகிகண்டாய் மற்றெனக் குரியநீரான. 65

வே று.

இற்றிவை யனைத்துமிட ரின்பமுத லியாவுந
துற்றமை விகாரமதை தொடர்ந்ததொகை கண்டாய்
நற்றவ வுடம்பென வியம்புவது நல்லோ
ருற்றவுட லுக்குரிய ஞானமு முரைப்பாம் 66

வே று.

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகபரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும. 67

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலரா
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றூய்மையு
மற்றவைம பொறிகளின் வாயில் வாழ்கையுஞ
செற்றமுஞ் சிறியவா குழுவுந தீர்தரும் 68

ஒருபெரும் பொருளேயே யுளதனுள வைதத லு
மிருவினை கடபபவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி
லுருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். 69

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றபபிணுற்
சென்றடை யிடும்பையைச் சிநதை செய்கையு
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுளினிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனு. 70

வேறு.

ஆதி யந்தமில தழி யாதுநின்ற பெருமைய
சோதி லுண்டதிலை யெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதி யினைக ணகிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
னோத ருங்கை செவிதலை காலகளெங்கு முடையது. 71

வேறு.

காணும் புலன்க ளனைத்தி னுக்குங் கண்ணாய்நின்று காட்டுவது, பேணும புலனக டனககொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும் பற்றுத தனகின்றி யெல்லாந தானே பொறுப்பதது, மாணுங் குணங்க ளின்றியவை மன்னியனுப விப்பதது.

வேறு

பூதமைந்தி னகத்தினோடு புறத்தினும் பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றி நடபபநிறபன வாயிருப்பத தினனதென்
றோதருமபடி நுண்ணிதாகிய தொன்றதாகி யிருந்துமெய்ப்
பேதமவநதது போலநின்று பிறங்கவும்படு கின்றதே. 73

அருவமாயதி தூரமாயத ணித்துமா யதனைததுமா
யுருவமியாவும ளிததுமீள வொழிக்குநாளி லொழிபபது
பொருவிலாவொளி கட்குமுள்ளொளி யாகியேபொலி கின்றதி
கிருமைவீடிய ஞானமோடதன் ஞேயமாகி யிசைநதது. [ங்

ஆனவிபபொருண் முனபுரைததவ வறறிவுலறி யுமபொரு
ளூனமற்ற மனத்தினைய்நல லுடம்புமறற வுடமபுசேர
ஞானமுறறு மவறறிவுலறி யப்படுமபொரு ணன்மையு
மீனமற்ற திறத்தினோடு சுருககமாக வியமபினேன் 75

வேறு.

உணர்வவி காரியென்றும விலையெலா முடமபினோடே
புணாவன வென்றுங்கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக்கண்டா
னிணாமலா முடியாயெல்லா வினைகளுஞ செயினுமான்மாக்
குணமிலி யாதலாலே யவற்றொடுங் கூடிநில்லான். 76

உன்னிய வானமெங்கு மொழிவற நிறைநததேனுந
தன்னுடை நுண்மையாலே பிறவொடுஞ சாதலுண்டோ
பன்னிய விதுபோலெங்கும் பரந்துள னெனினுமங்கு
மன்னிய வீசனந்த வுடம்பொடு மருவமாட்டான். 77

இரவிதா னொருவனேயாய் நின்றிந்த வுலகத்தெங்கும்
விரவிய விருளைநீக்கி விளக்குறு மாறுபோலத்
தரவியா வருமுன்னில்லாச சராசர வுடம்புதோறும
பரவியா னுரைத்தமாயோ னொருவனே பரந்துநிற்பான். 78

ஓரின்மே லாகிநின்ற வுயிரினோ டெம்பு கருள்ள
பேரினோ டிறபபுமுபபுப பிறபபெனு மிவறறைவேறாய்ப்
பாரின்மே லறிவாாவீடு பற்றினு ரெனறுனபாாததன்
றேரின்மே னின்றேவேதச சிரததின்மே லிருக்குஞ்சீரோன். 79

வே று.

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொபபது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெறறு மின்பமல் லாற்றுனப மென்பது
சற்று மில்லது சததுவ மாவதே. 80

* ஓது மாசை யிதிற்பிறந் துள்ளது
தாது கறபுரை யுண்ணிறவு சாாநதது
பேது செய்வினை யோடறி வைபபின்னற
கேது வாய திராசத மென்பதே 81

குறியு நீல மயககமுங் கோதிலா
† நெறிக ளான திகததலு நிததிரை
செறித லானது மறறிவற றுறறிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கு மததம மாவதே. 82

வே று.

உரைசெய சததுவ மின்பத துயததிடு
மிரசதம வினைகளோ டறிவை யாாததிடும்
புரைசெய் திவவழுக்கையே பொருநதிப போர்த்திடுந்
தரைசெறி புகழினய் தமமென் கினறதே 83

வே று.

வாழுஞ் சத்துவ மற்றையவ விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றையவ் விரண்டுமத் தமோகுணந் தழைப்பின

* ஓது ராக வுருவ முடையது-என்றும் பாடமுணடு.
† நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நிததிரை ,,

வீழுஞ் சத்துமந் தமங்களவ் விரசதம் விளைவி
னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தோன்றுமிக் குளவாம். 84

வேறு.

ஓத்துநல் லறிவுமிக்க யாதொரு போதப்போது
சத்துவந் தழைத்ததாகுந் தாங்கரும விணைகளேகொண்
டெய்த்துவந் தாசைகூர லோபம்வந் துற்றபோது
மத்திம குணமேசால வளர்ந்ததென் றறிநீமன்னு. 85

வேறு.

தக்கது தகாதென்றொன்றைத தானறி யாதபோது
மெக்கரு மங்கள்மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
மொக்கமெய மயக்கததோடு முறக்கம்வந் துற்றபோது
மிக்கது தமமேயென்று விசயநீ யறியவேண்டும் 86

வேறு.

தககசத துவமே நிகழ்நதபோ திறநதோர் தெய்வயோ னிக ளிலே சார்வார், மககளிற் பிறபபா ரிராசத குணமே வளர்ந்த போ துடமபினைத் துறநதோா, மிக்கெழுந தமமே விளைந்தபோ திறநதோா விலங்குசசா திகளிலே வீழ்வா, ரொக்கமற் றிவற் றின பலன்களுந தெரிய வுரைககின்றே னிவறறையு முணர்வாய்.

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற விராசத பலமாம், பெருந்துய ருழைதத றமோபல மாகும பேதைமை பேசிய மு றையே, பொருநதிய விநதக குணங்கண்மூன் றுலும் பூதசா லங் களுக் கெல்லாம, வருநதிரு வாய ஞானமோ டுலோப மயக்க மென் றின்னன வருமால். 88

சத்துவ மாந்தர் பரகதி யடைவர் தமத்துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ ராயினோர் நடுவின் மாநுடப் பிற வியாய் வாழ்வா, ரிததிற மாய வுருவமே விகாரி யானவி காரி யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னுக வறிநதவ னறிந்தப் பொழு திலே வீட்டின்ப மடைநதான். 89

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண் மூன்றையு முள்ளவா றறிநது, கடநதவன் பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டொைக் கின்ற, விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

டின்பம் விளைபவ னென்றான், றடங்கட லிடையே வளர்ந்தவ
னவற்கு வேறிது தனஞ்சய னுரைப்பான். 90

வேறு.

வேர்மே லதுதலை கிழது வீவில் லதுவேதத்
தேர்மே வியவிலை மேவிய தியாவும் புகறலினு
லார்மே வியவசு வத்தம தெனவே யரசதனின்
பேர்மே யதுபெரு மாயைசெய் பிறவிப் பெருமரமே. 91

கனவுந் திகழ்கழு தாழியு மிருகந் தர்வநகரு
மெனவந் தழிதலி னுலுரு வதுவின் றியதியாது
முனம்வந் திடுமுத லுளொடு முடிவின் மையினுலே
தனதந் தமுமுத லுநதெரி தரவில் லதுதானே 92

வேறு.

மந்திர மாயவிந்த மரத்தினைத் துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித் தற்பர மாகிநின்றே
யிந்திர சாலமென்ன * யாவுமென் னிடையேகாட்டு
மந்தமி லாதவென்னை யடைகையே யடுப்பதையா. 93

துன்னிய வாசைகோபங் கடந்தவா காணத்தோன்று
மென்னுரு வியற்கைகேட்கி லியாவையுங் காட்டுகின்ற
மன்னிய வொளிகள்காணு வகையதாய் வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல் வேறென்றுகாப் பெற்றிய னென்றுபேசும் 94

குடந்தொறுந் தோன்றுகின்ற † காயமுங் குலைதற்கேற்பத்
தடம்புன ரோறுநதோன் றுஞ் சந்திரன் றானுமென்ன
வுடம்புக டோறும்வேறு யுயிரென நின்றேயநத
விடம்படு § புலன்களாறு மியல்பினி லியற்றுவேனுன். 95

வேறு.

அஞ்சுத லின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையு
வெஞ்சின மின்மையு மெய்மை கூறலுந
தஞ்செனு வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். 96

---

* யாவையுங் காட்டுகிற்கும்-என்றும் பாடமுண்டு.

† காயம்-ஆகாயம்.

§ புலன்கள் ஆறு-சுரோத்திரம், சட்சு-சிகுவை-கிராணம்-துவக்கு-மனம்.

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறளைக டவிர்தலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ ழுக்கமு
மறன்வழி தானமோ டருளை யாக்கலும் 97

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட் டன்னவை
செருவருஞ் சிலையினாய் தெய்வத தன்மையோர்
மருவிய தொழிலென மதிக்க வேண்டுமே. 98

வேறு,

தீமைசெய் யசுர ராவோர் செய்கையைத் தெரிக்கி லொன்றை
யாமவகை யெனமற் றுகா தனவென வறித லில்லார்
தூய்மையுந் தூய வாய வொழுக்கமுந் தொடக்கு விட்டார்
வாய்மையொன் றுனு மில்லா மயக்கமே மருவா நின்றார். 99

மற்றவர் தம்மை யிந்த மாநுட ராவோ ரியார்க்குங்
கொற்றவ கீழா னோரைக் கொடுமையா லரவொப பாரை
யற்றமி லிடும்மை சேரு மாசுர யோனி யாய
புற்றவை தோறு மியானே புகப்புக விழுத்து கின்றேன். 100

வேறு.

சாத்துவிகர் தேவரையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தலபுரி வனபேயும பூதமுமாயக் கடைபபிடிப்ப
ரேதரிய குணமிவறறி லிராசதமாங் குணமுடையோ
ராத்தரென வியக்கரையு மரக்கரையு மடைகுவரால். 101

வேறு.

சததுவ குணத்தோ ருணடி யுரைத்திடி லழுகு சார்ந்து
தித்தித்த சுவைய வாகி நெய்த்துசசிக் கெனவு சோந்து
வத்தித்து வலிநோ யின்மை யறிவுநல் லாயு வின்பம
வத்திக்கச் செய்யு மிந்த வுணவுகண் மடங்க லன்னாய். 102

இப்படி யன்றி வேறா யிராசத ருணவு கேட்கிற்
கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூப்பன கடிய வெய்து
நெய்ப்பயி னெருபபுப் போலச சுடுவன விவற்றி னாலே
மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத் திடுமபையும் விளைவ வேலோய். 103

ஆசினை யடைந்த நெஞ்சிற் ருமத்த ருணவு கேட்கில்
லூசின பழஞ்சோ றெச்சி லும்பாழ் சனைக்கா காமை
யேசின வெந்தி லாத வினையன விவற்றி னாலே
காய்சின முதலா யுள்ள துயரெலாம் விளைவ கண்டாய். 104

வேறு.

தீர்த்த யார்க்குஞ் செவிக்கினி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேயென லாவதா
வோர்த்து மெய்மொழி கூறுத லோதுதல்
வார்த்தை யாறபண் ணு மாதவ மாவதே. 105

தெளிவி னெஞ்சைத் தெளியப் பிடித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமையு ளத்திறங்கொ டாமையு
மெளிதின் மானத மாதவ மென்பதே. 106

தலைமை யந்தணர் தேவர் குரவர்பான்
மலைத லின்றி வழிபடு வாழ்க்கையுங்
கொலை துறத்தலுங் காமங் குறைத்தலுந்
தலைவ காயத் தவமெனப் பட்டதே. 107

வேறு.

தீத்தவழும் வடிவேலோய் செப்பியவிம் மூன்றுளுஞ்
சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செய்கின்ற வருந்தவத்தி
னாத்துவரும் பயன்வேண்டா தாகின்ற வருந்தவந்தான்
சாத்துவிகத் தவமென்று சாற்றுவது தக்கோரே. 108

வேறு.

வசையிறவு முடையரென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு
நசையினொடு பொருள்பெறவுஞ் செய்கின்ற நற்றவத்தை
விசயவுனக் குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோர் செய்திடினு
மிசையவறி மற்றிதனை யிராசதமாந் தவமென்றே. 109

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்க்கு
மேதமுறு பெருந்துயருங் கேடுமே யியற்றுவதா
யாதவனும் பனியுமுழன் றுற்றுகின்ற வருந்தவந்தான்
றுதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமாந் தவமாமே. 110

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடிதிதனாற்
பின்பொருநற் பொருள்விளையு மென்பதுவும் பேணாத
நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவித தானமே 111

கொண்டுசெயத தகுமகரும மெனுங்குறிப் பொன்றின்றியே
பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு
முண்டிதனுன் மேல்விளைவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு
மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமாந தானமே. 112

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே
யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே
யாயாத வறிவினொடு மபபிரியத தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருநதிறலோய் தாமதமாந் தானமே. 113

வேறு.

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினாற்
பித்த னாய்விடு கின்றவப பெற்றியைச
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. 114

மெய்வ ருததமுண் டென்று விடுவதிங்
கைய மின்றியி ராசதத் தியாகமாங்
கைவ ருமபல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. 115

வேறு.

யாவ னொருவன தன்னுடமபை யானென் றிருக்கு மியல் பொழித்தா, னியாவ னொருவன் றன்கரண மியாதொன் றேடும் விழைதலிலா, னவ னவனிவ் வுலகத்தை யடையக் கொன்று னாயினுமோர், பாவ மிலலை யவன்கொன்ற பழியு மில்லை பார் மன்ன 116

நன்றாய் ஞானத் திரளாகி நான விதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்று நின்ற பூதங்க டோறும் பொன்றாப் பொருளாகி
யொன்றாய் நிற்ப தொன்றினையப் படியே யுணரு முணர்வதனை
யன்று மென்னர் சாத்துவித ஞான மெனவே யமைப்பரால். 117

ஊனப் படுமிவ் வுடறேறு முள்ள பொருளை யுணராதே
யீனப படக்காண் கின்றதிரா சதமா ஞான மதுவன்றி
ஞானத் திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பி,னிடையு நாட்டிடை
தானத திடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே.[யோர்

வே று.

வீதலும பற்று மேலோா வினைப்பயன் வேண்டல வேண்டாக
காய்தலொன் றின்றிச செய்யுங் கருமஞ்சாத துவித கன்ம
மாயதரும் பலததி னோடு மகங்கர மத்தி னோடு
மேயதருங் கரும மெல்லா மிராசத கரும மாமே 119

குலைபெரும் பற்று மேலோா கூறிய நீதி யோடுங
கலைதெரிந துணாந்து மெய்மை கடைபபிடி யாமை யாக்கு
மலைவருங் கேடு நாச வலியிவை யவிவே கததால
தலைதவச செய்வ தெல்லாந தாமத கரும மாமே 120

பற்றுமாங் காரந தானும் பழுதறத துறந்தி யாவு
முறறெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னோடு·மொமாறி
யெற்றுமோ ரிழவு பேறறிற றுன்பமீ தின்ப மெனறு
சற்றுமோா சலிபபி லாத தலைவன்சாத துவித னென்பான் 121

வே று.

வினைப்ப யன்றனை வேண்டலும் வேட்கையு
மெனைத்தி டாமையுந தூயமையி லாமையும
நினைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைததின வாழ்வரி ராசத மாநதரே 122

மனமொ ருககலும வான்கலை நூல்களை த
தனமெ னககொடு கற்கலுந தககவ
* ரினம கிழ்த்தலு மின்றியுண டாகிய
சினமவி டுக்கலா தாமதரு சேர்நதுளார். 123

ஈன மறற துறவற மில்லறம
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வனுசுவ வஞ்சத்த காதெனத
தான றிநதது சத்துவ புத்தியே. 124

* இன மகிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்-தின முடிததிடார் தாமதஞ்
சேர்ந்துளார்-என்றும் பாடம்.

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தகுங்
கருமஞ் செய்யத தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத புத்தியே. 125

பாவ மாகத் தருமததைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிநதனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந தாமத புததியே. 126

வே று.

மனஞெசெ யுநதொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
லினஞெசெ யிநதியஞ செய்தொழி லென்றிவை
கனஞெசெய் தேறிலுங கண்டுபொ றுததலுஞ
சினஞெசெ யாமையுஞ சாததிக திருதியே. 127

துன்ப மாய்விடம போன்று தொடக்கத்தி
லினப மாகிவி ளைவிடம யாவாகரு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாததுவி கந்தரு மின்பமே 128

பொருதத மாயபபுல னோடு பொறியிலே
யருததமா யெழுந தாரமு தென்னலாய்
விருதத மாயமுடி வில்விட மாகியே
யிருதத லாகுமி ராசத வின்பமே. 129

தொடரு ரகக மயககொடு சோமபினுற
படவு திததலாய் பணணும் பொழுதினுங
கடன் விரைநது முடிநத காலததினு
மிடர் விளைப்பது தாமத வின்பமே 130

வே று.

கறைசெயைம புலன்களைக கரண நான்குடன்
றறைதுறை யடககலுந தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும பொருநது ஞானமு
மறையவா தொழிலென வகுக்கப பட்டதே 131

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணுண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங

கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே. 132

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம
வழுவறச செய்கையே வணிகா வாழ்க்கையாம
பழுதற விவாகளைப பாது காததலே
விழுமிய தொழில்களவே ளாளாக கெனபவே 133

வேறு.

என்னைப் பற்றிக கொடுநின்றே யெல்லா வினையு மியற்றி
னுற், பின்னைப் பிறவாப் பெருமபதமென் னருளி னுலே பெறுங்
கண்டாய, நின்னைத தொடரும வினையெலலா மென்னை நினைந
தே செயில்வினைக, டனைகக கடததற கருநதுன்ப மெலலாங்
கடககத தகுதியால. 134

வேறு.

என்னையே நினைந்தெழவுன் மனததினையென் னிடையேவை
யெனனையே நினைநதிருநீ மறறெனககே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாகக்கொள் ளெப்போது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே 135

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென றறவிட்டு மாயையினுன் மறைபபரிய
வொருவனையே பற்றுதியப் பறறினு லுனைபபிறவிக்
கருவேலை கடநதேறக கைதருவேன் கதிரவேலோய். 136

வேறு.

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னு
ளோதமாககட லுலகிலுண் டாககிய வுரவோன
கோதிலாநெறி யுணாநத கோவிநத மாமுனிவன்
பாததாமரை பறறிவீட் டினபமே படைததான. 137

வேறு.

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளைந்தையும
பாறறிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேறறிய பெயரினு னருளினு லியான்
சாறறின னிபபெருந தரும நூலையே. 138

ஈசுரகீதை.

பூதமைந்தோ டிரவிமதி புருடனுகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
ளுதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவைபாக னுமமலன்
பாதபங்க யங்கடலை வைத்தேபணியும் பரிசினனுல். 1

அறிவென வுரைக்கபபட்ட தவனுடை யுருவுதன்னே
ருறைவிலா நிமலன்சாநத னுண்ணிய னென்றுமுள்ளோன்
செறியுமெய பொருட்குமுளனாய்ச சின்மயமாயே சானருய்ப்
பிறிதரு மவிதகைகெட்டாப் பெற்றிய னென்றுனீசன். 2

யாதொரு பொருட்குமுள்ளா யிருநதுள வறிவுதன்னே
மேதகு புருடனென்று முயிரென்று மீசனென்றும்
பேதமில் காலமெனறு மனமொடவ வியததமென்று
மோதிடு மறைகளென்றே யுரைத்தன னெழிவிலீசன் 3

பந்தமதி லொருக்காலும் பற்றுளு னப்பநதனு
சிநதைசெய துநதானசெய்யான் செய்வானு யேநிற்கு
முநதியவான் காறறனனீா மண்ணல்லன முழுதுமா
யநதமிலா வானநத வறிவுருவே யவன்வடிவம 4

அறிவினை யுடையராகி யருமறை முடிவுகண்டோர்
செறியுமெய பொருட்குளுசானருய்ச சின்மய மாயேதன்னிற்
பிறிதரு மவிதகைக்கெட்டாப பெறறியோ டெங்குநிற்கு
மறிவென வுரைபபரல்ல தயலொனறு மினமைகண்டே. 5

வேறு.

அழியா தெங்கு முளதாகி யனேத்துட் புறம்புந் தானிரம்பி
யொழியா வறிவா யொருகுறற முறைததற கரிய தொருபொரு
கழியா மாயை யதனுலே காணப் பலவாய்த தோன்றியிடு [ளே
மழிவா யினதென் றேன்றுமிலா திருககு மதுவே யியல்பென்றுன்

பூதங்க ளவையுந் தன்பாற புணர்நதிட நிற்றல் கண்டே
பூதங்க ளவற்றி னுள்ளும் புறம்புநதா னிற்றல் கண்டோன்
பேதங்க ளனைத்து மில்லாப் பிரமமே யடைநது வேறு
மேதங்க ளனைததும் விடடோ னெனறிட லாகு மன்றே. 7

வே று.

யாவனி யாதொரு போதித யத்தே
மேவிய வாசையெ லாமற விட்டா
னேவரு மின்னமிர் தாயவ னப்போ
தோவலி லாதொளிர் வீடடை வுற்றான். 8

வே று.

ஆறுபல கூடியுல கததலை கடற்கே
வேறறவுண் மேவியுட னாகுமவினை வேபோ
லீறில்பர மாயருவ தாயபிர மத்தோ
டாறுமறி வானவை யடங்கியிடு மன்றே. 9

வே று.

படைபபவனு னெப்பொழுதும் பரம்பரயோ கிக்கிருந்து
நடததுவனு னனவொடுக்க மிலாஞான யோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென் றனையாகக் கெழுமியயோ கானநதத்
திடைபபடலா னடனுசெய்வே னெல்லையில்பே ரின்பததால். 10

வே று.

சித்திரையு ருதவதில வாயுவை நிறுததிப்
பததியொடு சாந்தியைய டைநதபர யோகத
துத்தமாக ளாதனுத யாத்தமன மிலலாச
சுததவொளி யோடவ்வொளி கண்டனாக் டேயோர். 11

வே று.

துறவின ரறிவிடைத தோன்றுஞ் சோதியை
யுறவினி லறிபவர்க் கெளிய வுண்மையைப
பிறிவினி லறிவரி தாய பெற்றியை
யறிவினி லறிபவாக் கருளு மண்ணலே. 12

வே று.

குரம்பையினுள் ளேயிதயக் குகையின்மறைந் திருக்கின்ற
பரம்பொருளைக் கண்ணாலே பாரத்துப்பல் காற்பணிந்து
கரநதலையிற் குவிததுத்தங் காதலகரை யழிவுறநின்
றாரநதரவோங காரத்தை யுசசரித்தங் குபசிடத்தால், 13

கரணமெல்லா மொடுங்கினவர் காயத்துள்ளே கதியாகிப்
பிரமயோனியா யுள்ளபெரும வென்றும் பிறவாதாய்
மரணமில்லா நின்செம்பொன் வடிவேபரமாய் மற்றெதினும்
பரமமா யுயிர்க்குயிராய் நிறகும்பரமாய்ப் பார்க்கின்றோம். 14

ஒருமறை யனந்தசாகை கொண்டுன துருவமொன்றி
னருமையை யறிவிககின்ற வபபடி யறியவுன்றன்
பெருமையை யறிவார்சாநதி பெறுபவா பெறுதாரெல்லாங்
கருமய துறுவார்சாநதி கனவிலுங் காணமாட்டா 15

யோகியாகி யுயிராகி யுணர்வானுகி யிணையில்லா
வேகனுகி யிருந்தானு மரியுமயனு மீசனுமாஞ்
சேகிதாவுந தாதாவுந் தீயுமதியுந் தினகரனு
மாகிவெவ்வே றனேததுருவு மானுயெனவே யறைகுவரால். 16

வேறு.

கரண மியாவையுங் கடநதிருள் கடந்துனைக் கண்டவ ராதித்த, வருண மானசின மாத்திர நேததிர முதற்புலன் மனஞ் செல்லாப், பிரம மேகமாம புருடனோர் பிறிதிலாப் பெருமை யாறபேச் சற்ற, பரம மான்முதற் பகுதிநிர்க் குணம் வெறும் பாழென நிகழ்கின்றா. 17

வேறு.

ஓது மொலியூ றுருச்சுவை நாற்றந தனககற
ருதி முடிவில் பரமா யசிந நிதமாய்ப
பூத மனேததி னுககுமுள ளாய்பபு றமபுமாஞ
சோதி நினை யறிந்தா துஞசார் பிறவாரால் 18

பலவுரை செய்குவ தென்பல பரசத தியினு
லுலகமெ லாமெனி லேயொழு கவெ னுள்ளொழியத்
துலகுப ரப்பி ரமமா கியசோ தியதா
யிலகுவ னுனெனில் வேறில் லேயோ ரன்னியமே 19

வேறு.

பின்னிய பகுதியாம பிரதான மாயையு
மன்னிய புருடனு மானு மாதியாய்த்
துன்னிய விகாரமுந தொலலை யீசனி
லன்னிய மின்மையா லவனே யார்கும்மால். 20

வே று.

அவனேபாச மவனேகட்டுண் டவனேகட்டு மதிபதியு
மவனேயவனை யொருவர்களு மறிவாரில்லை யனைத்திற்கு
மவனேபசுக்க ளாகின்று னனைத துமாகி யுள்ளானு
மவனேயனாதி புருடனென வவனையறிவா ரறைகுவரால் 21

என்னையுற நினைப்பவரி லெங்கேனு மொருவனவன்
றனமதியைக் கடநதருளாற் றன்னிதயக் குகைதன்னிற
பொன்மயனாய் புராணமாம் புருடனாய்ப பொருநதுமெனி
லனனியம தறவறிவா னவன்பரமத திடையடைவான். 22

வே று.

என்னெழிய விலலைசக மியான்வ் வுருவலலே
னுனனிலொரு மாயையுல குக்குமுத லாகு
நின்னுருவ மானவெனை யன்றியது நாளுந
தனையியல்பி னுனிகழ்வு றத்தகுவ தனறுல. 23

வே று.

ஈனனுசெய்யு மனுஞான விருளைககடநது மேலான
பானநதனககே யுளதான பரமவொளியாம பரம்பரனை
ஞானநதன்னுல் வேறறவே நானெனறறிநத நல்லோனவ
வானநதமதாம பிரமமய மாகிவீடே யடைகினறுன் 24

ஒபபதுமிக் கதுகுறைநத வொன்றுதனை யொழிததில்லா
தெபபொருளெவ வொளிகடகு மெவவொளிதா னெளியாகுனு
சிற்பரமா காயததே திகழ்கின்ற வதுதெளிநத
வப்பெரியோ னுனநத மாய்பபிரம மாகின்றுன. 25

வே று.

புன்மய கோசமுள் புககொ ளிகருளே
நன்மைய தாகிய ஞானக கணணினுற
சின்மய மாயததிகழ் தேசை நோககிய
தன்மையால் வியோமகற றுமங் காண்பரால் 26

வே று.

எஙகுமுள னுயிறையா யேகனு யெலலாப்பூ
தஙகடொறு மறைந்திருக்குந தன்மையனாய்ச் சராசரங்கட்

கிங்குயிரா யுள்ளாகு மிறைவனெரு வனையுமறிந்
தங்கடைவார் சாந்தியினை யடைவரல்லா தவர்ணடையார். 27

வேறு.

யோகினி லுளமென்பா லொருபடி யுறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவரென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன்றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞரு மயலன்றால். 28

வேறு.

உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற வொளியாகி யென்று முளதாய்த், திதியாய் நிறைந்து தெளிவாகி யங்கொா செயலான தின்றி யருளான், மதியாளா தங்க ளகமே யகண்ட வடிவாய் நிகழ்ந்த வடிவே, பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற படியாகி நினற பரனுன் 29

வேறு.

சுத்தமா யென்னைக கண்டெத் தோற்றமுந தோன்றுதான
வுததம யோகமெலலா யோகினும பரமயோக
மத்திற மின்றி யென்னை யாயிரங் கோடி காலனு
சித்தம தொருககி நாளுனு சிநதையிற் றிகழுக காணா 30

வேறு.

மறைவினி லாகினும் வலியினி லாகினும
பிறர்பொருள் வவவுதல் பெரிய கள்ளமாங்
கறையுறு மரிவையா திறங்க ளுவினும்
பிறழ்வற மறபபது பிரம சாரமாம். 31

ஓதுமா லமபன மொன்று மின்றியே
போதமும போதகப் பொருளு மென்றுணர்
பேதம தன்றியே யிருநத பெற்றிநற்
சாதன மாகிய சமாதி யெனபரால். 32

வேறு.

தாரணை யாயா மத்திற் றகுதிபன் னிரு மடங்காந
தாரணை தன்னிற் றியானந தானுமப் படியே நன்றாந
தாரணி தன்னின் ஞான சாதன மானுச மாதி
யேரணி தியானந தன்னி லேறமிப பரிசே யென்பர். 33

வே று.

* நீரினுற் செழும்ப தானவவ் விடங்க ணெருப்பினுல் வெந்த வவ் விடங்க, ளூருசெந துக்க டேற்சனர் தூரால ருதிர்ந்திடு சரு குபுற் றிடங்கள், கோரமாம் பயிங்க ளுளளிட மிடிநத கோயி ளுற் சந்திகண் மயான, மாரவா ரங்க ளுள்ளிட மசுத்த மலகக ளு மனததினுக் கதனுல் 34

† வருததமா யுடல வாதையைப பற்று மனமது நடுநடுங் கிட்டுப், பொருப்பினிற குகைகள் புண்ணிய தேசங் கோயில்க ணதிகளின் கரைக, ளிருப்பறு மனைதா னூாவது கடிப்பா தினறி யே காநதமா யுள்ள, வொருத்தரு மறியா விடததிலே யெனனை யுனனுவான் மனனொருப படுவான். 35

வே று.

தனியி லிருநது பயமின்றிச சாநதனுகித தனக கிசையு
முனிவா மொழியு மாதனங்கண் மூன்றி னென்றி லேமூகக
ஹுனியைச சிறிதே கண்விழிதது நோககியாது நோககாதே
யினிய தன்பா லேயிருநத வெண்ணைப் பாவிப பதியோகம 36

சகலசத தியுமு டைததாய்த் தமனிய மயமாயத தாரம
புகலுமெப் பொருளா யெனறும பொன்றுறு தாகி யெஙகுந
திகழொளித திரளா யுள்ள தெய்வமாய்த தெரிககொ ணுதாய
நிகழுதற் பரத்தி னேரே நிததனு நெஞ்சை வைபபான் 37

வே று.

மிக்கபரஞ சுடரான விமலனையும் விளம்புறற
வக்கமலத தேதனை யு மயலாகா வகைநினைவா
னககரமாம பரமாகா சததுவனைத தானெங்கு
மொககநினைந் தேபின்னை யொன்றுநினை யாதொழிவான். 38

வே று.

அன்னிய மறவன லோனைக் காட்டிய
பன்னிய புருடனும பஞச விஞ்சகன்
றன்னையே சகலகத் தாவாத் தன்னுரு
வன்னியின் சிகையதா மதித்து நோககுவான். 39

---

* விலக்கைக் குறிப்பது. † விதியைக் குறிப்பது.

வே று.

சொன்னதத் துவங்க ளெல்லாஞ் சோதனை பண்ணிப் பின்னைப்
பின்னதத் துவமொன் றிலலாப் பிரமநா னென நினைந்து
பன்னரு மோங்கா ரததாற் பரமமாம் பரமா யுள்ள
வென்னிலே தனனை வைத்திங் கென்மய மாகி யுள்ளான். 40

வே று.

ஏசி விநதவி யோகா லெனையடைந
தாசை கோபம் பயமறற வான்மராய்ப
பாச மற்றெனைப பாவிதத பாவததா
லாசி லென்மய மானார் னேகரால் 41

வே று.

பொய்யில் பததியாற் றுறவாற போதம் பொருநதும் புந்தியினுற, செய்யும பூசை யேபூசை செய்யுந் தொழில்க ளெல்லாம் விட், டய்யம் பண்ணி யுணடொன்று மாசைப படாதா ரெனை யடையு, முய்யும பரிசு மறைநத பொருளுங்கட் கிரங்கி யுரைததனனலை. 42

வே று.

பததியையென் பாலுடையா னெவவுயிர்க்கும் பரிவுடையா
னெததநலந தீஙகடையா னெடுங்கயவுள் ளமதுடையான
புததிமன மெனபாலே பொருநதியபா வனையுடையா
னெத்தனையும பொறையுடையா னியாவரினு மெனககினியான்.

பன்னியயோ கொழிவில்லான் பறறிலான் பாவகததோ
ரின்னவிலா னாரம்பித திடுவ்தொழி வதிலான்
றன்னைவெரு வுதலொன்றுற முன்வெருவ றுனில்லா
னென்னதியா னெனவிலலா னென்றுமெனக் கினியான். 44

வே று.

துயரு றுதசந தோட மேவியே
செயலெ லாமுதா சீன னாகியே
யயல ராயினு ரன்ப ரின்றிவா
ழியல்பி னானெனக் கினிய னாயினன். 45

துதியி னிகழ்தையிற் றுல்லிய ருயெனிற
றிதிய டைந்துசி னஞ்செருக் கின்றியே
மதியி னென்றினும வாஞ்சையு ருதுள
வதிக வானெனக் கென்றுமெய் யன்பினன். 46

வாடலின் முகமது மலர்ச்சியு மவுனநற
பீடுறு வித்தகம் பெற்ற தோடலங்
கூடுத லினியவை கூற லியாவரு
நாடரு நிலையுடை யவாக்கு நல்லனா 47

வேறு.

எத்தொழில்க ளுஞ்செயினு மென்னருளி னாலென
பததர்பர மபபதம டைநதிடுவ ராலே
ததது வமும வைத்தெனி லெனைசசரண மாக
நித்தமு நிராசையை யடைநதுநினை கிறபார 48

வேறு.

அடங்கு மனனுயப பயமினுன்றி லாசைப படாதா னளவறற
விடங்கொள் வினைகள் செய்தாலும வீடே யெயது மாதலினு
லுடம்பு காணு நல்யோகி யுண்டாம வினையா லொருகாலு
மிடும்பை யடையா னுசைப்பா டில்லானெனையே யடைநதிடு
மால 49

வேறு.

துறறுவரு தொநதுவ மயககவை துடைததுப
பெற்றதொ டமைநதெனருள பேறுற நினைநதே
யுற்றகரு மங்களவினை யெனனவுரை செய்யா
கற்றவர்கள் வீடதென வேகருது கினறா. 50

வேறு.

என்னையே நினைநதெனைப பணிநதெனை யருசசிததென்
றன்னையே யறிந்தவ னெனையன்றி யேசாரான்
பின்னியா துமப்பெருந் தகையிருந திடநதனிலென்
சென்னி யாற்சுமந் தவற்குவேண்டுவது செய்குவனால். 51

வேறு.

கருத்திலா மூடர் காட்டமா திகளிற் காண்பர்கற் றவர்களா
காயத, தருக்கனிற் புனலிற் காண்பரா குதியி லருச்சனை செய்

யுமந் தணரவ், வெரிக்கனே காண்ப ரெங்குமாய் நின்ற வெனது விங் கத்தினே நேரே, யொருகிய பரம யோகிக ளென்று மொழி வறக் காண்பாதம் முளத்தே. 52

வேறு.

நீங்காத காதலினு னின்மலபோ தம்பயக்கு
மோங்கார மாத லுருத்திரியந தானுதல்
பாங்காக வத்தியன வானுகிப் பரித்தவுடல்
போங்காலத தளவுநிரந தரயோகம் புரிந்திடுவான். 53

வேறு.

இநத நாரண னீச னுகிய வென்னில் வேறல னென்றுதரு
சிநதை யானினை வாரக ளுக்குரை செய்த யோகிது செப்பலா
மெநத வாருயிா கடகு மின்னுயி ராகு நாரண னென்பதோ
ரந்த மாதியி லாவெ ணக்கரு ளான தோர்வடி வாகுமால். 54

வேறு.

ஏதமுற நாரணனை யென்னி லயல்காணுமம
பேதவிழி யாளர்பிற விப்பிணி யறுரே
மாதவனை யானென மனததினினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி பூரண மடைந்தார். 55

ரிபுகீதை.

ஆனைமுக னுறுமுக னருளாநதேவி
யநநதகண மளவற்ற முனிவர்தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவராலு
மெபபயனும் பெறவேண்டி யிதயத்தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன்னோர்க்கிங்
குவநதபய னருள்கருணை மூர்த்தியாகி
வானமென வகண்டசிதா காயமான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கலசெய்வாம்.

அயன்சுதனும் ரிபுமுனிவர வேதாந்தத்தி
னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக்கின்ற
வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத்தியாய
மியாமருளிச் செய்ததிதன் விசாரத்தாலே
பயமருவா வகண்டபர ஞானமுண்டாம்
பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்தமெய்து
மயலறநீ கேளெனவே யதனைமுற்று
மகிழ்வுடனே ரிபுவிக்கு மகேசன்சொன்னான். 2

சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்திரத்தின்
சூட்சுமமாம் பொருளையெலாங் கேட்டவண்ணம
பின்னமற மனதினிடை மனனஞ்செய்து
பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்றஞான
மன்னியதாற் பவதுன்ப மனைத்துநீங்கி
மகததான வாநந்த மருவினேனை
யன்னசிவன் றிருவுருவை யிறைஞ்சியேத்தி
யதிசயமா மன்புடனே போற்றலானான். 3

அருள்வடிவா யெனையாண்ட சிவமேபோற்றி
யாநந்த கனமான சிவமேபோற்றி
சருவவிலட் சணமான சிவமேபோற்றி
சகலர்க்கு மிதமான சிவமேபோற்றி
நிருமலமாய் நின்றபர சிவமேபோற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமேபோற்றி
யிருமையிலா வேகபர சிவமேபோற்றி
யெஙகுமுள வகண்டபர சிவமேபோற்றி. 4

அகிலசகக் காரணமாஞ சிவமேபோற்றி
யமபிகைபி னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
நிகிலபரி பூரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
நிரவயவ நிட்களமாஞ் சிவமேபோற்றி
விகிலமிலா விபுவான சிவமேபோற்றி
வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சிவமேபோற்றி
சகலசகன் னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
சததியசிற் சுககனமாஞ சிவமேபோற்றி. 5

இனைவந்தம பரசிவனைத் துதித்துப்பின்னு
மிறைஞ்சியவ னநுஞ்ஞையினு லவிடம்விட்டுப்
பின்னமிலா வாநந்த வநுபவத்தின்
பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ்சரித்து
மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞானத்தை
மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதேசித்த
பின்னர்சில வேதுவினுற் புவியின்கண்ணே
பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில்வநதான்.

பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத்தின்கட்
பற்றியதாங் கேதாரத தலத்திருந்து
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதாரேசன்
பூசனையே புரிநதுமிக விரத்திகூர்ந்து
தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞானங்க
டிடமாகி விபூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும்பூண்ட
வயன்சுதனும் ரிபுமுனியை முனிவர்கண்டார்.

கண்டவுட னிதாகசுக ராதியான
களங்கமிலா முனிவரெலா மன்புகூர்ந்து
தண்டெனவே நன்முக வணக்கியேத்தித்
தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச்சொல்வார்
பண்டொருகாற் பரசிவனைக் கைலாயத்திற்
பத்தியுடன் பாஙகாக வாராதிதவ்
வண்டர்பிரான் கருணையினு லகண்டஞான
மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தாயன்றே.

சலனமிலா வகண்டபர ஞானமபெற்ற
சற்குருவே பரமசிவன் கருணையாலே
கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின்
கருத்தான வகண்டபர சிவஞானத்தை
யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்தவண்ண
மத்யந்த கருணையினு லெங்கட்கெல்லா
முலைவுதரு பவபந்த மனைத்துநீங்கி
யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய்வாயே.

பரமசிவன் பூசனையே முதலாம்பத்தி
பண்ணியதா லவனருளுக் குரியரான
நிருமலமா முனிவரரே யுங்கட்கெல்லா
நிகழ்ந்ததவொரு ரகசியமாம் பொருளேயில்லை
யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத்தக்க
தானபொரு ளெனகேனு-மெவையுமுண்டோ
வுரியவரே யாதலினா லுங்கட்கின்றே
யுத்தமமா ஞானததை யுபதேசிப்பாம 10

ஏகபரி பூரணமா மறிவேயான்மா
விவ்வறிவே விவகார தெசையின்மைநதா
வாகமுத லநநதவித வுபாதிகட்கு
மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்துநிறகுந
தேகமுத லனைததுக்குஞ் சாட்சியாகுந
திரிசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீதமாகும்
பாகமற விசாரிக்கி லிவவான்மாவே
பகுப்பற்ற பரபிரம சொரூபமாமே. 11

அறிவுருவா யமைவுற்ற வானமாதானே
யழியாம லிருப்பதனாற் சத்துமாகு
மறிவுருவா யமைவுறற வான்மாதானே
யனைத்தையுமே விளக்குவதாற சிததுமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமுமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யநதமிலா திருபபதனா லநந்தமாமே. 12

ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானநதானே
யுறறகட மடமென்னு முபாதியாலே
யிருவெளிபோற் கடவான மடவானென்றே
யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதியேபோ
லொருவடிவா மறிவான வத்துதானே
யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதியாலே
யிருவடிவ மானதுபோ லான்மாவென்று
மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்குமன்றே. 13

கடமடமா முபாதிகளை நேதிசெய்யிற்
கடவானு மடவானு மொன்றேபோல
மடமைமுத லுபாதிகளை நேதிசெய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமுமொன்றே
யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத்தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதிபண்ணித
தடமருவு மான்மபர வைக்கியதனைத
தடையறவேமுமுட்சுவெலா முணரவேண்டும். 14

ஏதமுறு மவிததைமுத லான்மோபாதி
யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோபாதி
பேதமெலா மான்மாவுக கபின்னமான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யீதெலவையு மதிட்டானந தனக்குவேறா
யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டமான
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 15

சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசதமந்தச
சுத்தியலா தன்னியமா யிலாததேபோற்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மாவின்கண்
சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோனறுநின்ற
விததுவிதம் யாவையுமிவ வான்மாவன்றி
யிதரமதா யிலையெனவே நேதிபண்ணி
யத்துவித பூரணமா யமாந்துநின்ற
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 16

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மான்மாவுக கயலாக வென்றுமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமந்தானே
யான்மாவா மனுவுமிதி லையமில்லை
யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப்போது
மான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். 17

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யறையுமனுன் மாவெனுமோர் வாக்குமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யறியுமனுன் மாவெனுமோர் மதியுமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யமருமனுன் மாவெனுமோர் சகத்துமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்றுமெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப்பாய் 18

நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மன்னியராய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மிகழ்சகமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமந்தானு
மகண்டபரப் பிரமமதே யானமாவாகும். 19

ஆதலினு லகண்டேக ரசமேயான
வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவுமில்லை
போதகன மாகியவவ் வான்மாவேநீ
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
மாதவவிவ் வான்மாவா நானெனப்போது
மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமென்றே
பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்சயத்தை
பெற்றதனுற் பவபாச முத்தனுவாய் 20

வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைகடோன்றும்
வகையெனவே வரையற்ற பரசிவத்திற
சாரமிலாச சகலசரா சரமுந்தோன்றுஞ்
சலனமுறு விசாரணையா லவையனைத்தும
பூரணமாம் பரமசிவ சொரூபமென்றே
புரையற்ற போதவுரம் பொருந்தினோரே
கோரமதாம் பவபாச மனைததுநீங்கிக
குறைவற்ற பரமசிவ சொரூபமாவர். 21

பரிவுடனே யுபநிடத பாடத்தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத்தாலும்
புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கததின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசையாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத்தாலும்
பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத்தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண்டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டான்ம போதமுண்டாம். 22

நித்தசிவார்ச சனைமுதலாம பத்திசெய்து
நிகழுமனோ சுததியினைப பெறறதீர
ரததுவிதப பரசிவமே மறைமீருதி
யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுஞ்
சத்தியமா மசிவமே நாமேயென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானமபெற்று
மிதனையதாம பவபந்த மனைததுநீககி
மெய்யுணர்வா நநதபர சிவமேயாவர். 23

அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
வததுவிதப பரசிவமே வேதாநதங்க
ணிரபபயமாய் நிகழுததியநற பொருளாய்நின்று
நிகழுமனோ சுத்தியிலா மூடரெலலாம
பற்பலவா நூற்களினுற பேதபுநதி
பற்றியதா லகண்டேக பரசிவததைத
தற்பரமாகு சுருதிமுடி முதலாநூலின்
றாற்பரியப பொருளாக வறியாரென்றும. 24

அருந்தவனே யநநதவித மறைந்திங்கென்ன
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றாரநதருமிவ வகண்டபர நிசசயந்தா
னுத்தமனுஞ் சிவனருளா லியாமடைந்த
நிரந்தரமா மநுபூதி யையமில்லை
நிமலபர சிவனுணை யுண்மைசொன்னோம்
பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனும்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர். 25

கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதியெல்லாங
களங்கமுறு விசாரத்தா னேதிபண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யனகவகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நிற்பயமா யறிவதுவே பிரமாகார
நிலைமைபெற வுரித்தான ஞானமாகு
மிபபிரம ஞானத்தை யிசைநததீர
ரீனமுறு பவபாச மெய்தாரென்றும. 26

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயிலலை
மாய்வற்ற பரசிவனு நானேசேட
மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவாகிதத
லசைவறவே தன்னிடையே தானாய்நின்று
தூயவனும் பரசிவனே நானென்றெண்ண
றுகளற்ற வாசனமா மனத்தின்சஙக
மேயமதாந தீவினைநல் வினைகளொான்று
மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாததியஙகாண 27

வெகுகால மாகியுள வவித்தையென்னும
விரிவான சலாஞ்சலியை விடுதறானே
தருமானம லிஙகததுக கருககியஙகாண்
தடையற்ற பரமசிவா நநதமென்னு
நிகழ்வான வாரிதியின் லேசாமலச
நிகிலருமே பருகுவரென றெண்ணாறேனா
வகையான வாசமன மாகுமைநதா
வரமருவு மபிடேக விதியுஙகேளாய. 28

பூரணமாஞ் சுகவாரி யானவென்றாற
புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்றுநானே
காரியமா முதககததா னனைக்கவொண்ணுக்
களங்கமிலாப் பிரமமெனுந தியானநதானே
சாரமதா மபிடேக மற்றொன்றுமுஞ்
சற்றேனும் புனையவொணுப் பூன்றநானென்
றோருவதே பரமான்ம லிங்கத்துக்கிங்
குரித்தான வத்திரமென் றுணர்திமைந்தா. 29

திரிகுணமா மூலகமெனுஞ் சூததிரத்தைத்
திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டானமான
பரசிவனே நானென்னுந தியானந்தானே
பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீதங்கா
ணருவமதா யகிலவிசே டமுமேயற்ற
வான்மாவே யகமென்னல் பணிகளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசோ சகந்தரிக்கும்
விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்தமாகும். 30

முக்குணமாம் விருத்திகளை விடுதமுனே
மூலவிலிங் கததுக்கட் சதைகளாகு
மிகருநா னீசனெனும பேதமூன்றை
யிகழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்களாகுந
துர்க்குணமாம வாசனையைத் தவிாதமுனே
தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயிலங்கு
நிாகுணமாம் பரசிவனே நானென்றெண்ணு
நிரந்தரமாம் பாவனையே தீபமாகும். 31

பலகோடி பிரமாண்ட நானேயென்னல்
பரமசிவ லிங்கததி னைவேத்தியங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுபவிக்கு
மகண்டமதாம விருததியதே வியஞ்சனங்காண்
சலியாத ஞானமெனு முதகத்தாலே
சஞ்சலமூ லாஞஞான மென்னபபடட
தொலையாத வுசசிட்ட சேடநதன்னைத்
துடைத்திடலே யத்தங்க டலக்கலாகும் 32

வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந்தன்னை
விடுத்திடலே தாமபூல மளிப்பதாகும்
நிகழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப்போக்கு
நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந்தானே
திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவிதமாகத்
தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டிதானே
சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத்துக்குச்
சுததமுறு மலாமாலை யாகுநதூயோய். 33

பூரணவா நந்தான்மா வகமென்றெண்ணல்
புகழ்புட்பாஞ் சலியாகு மநந்தகோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னிடத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந்தானே
நேரதுவாய் வலமவரலா மென்றுமென்னை
நிகிலருமே வந்திப்பார் நானெப்போது
மாரையுமே வநதிக்கே னென்னுந்தியான
மான்மமகா லிங்கததின் வணங்கலாமே. 34

அகண்டமதா மென்னிடையி லுமரூப
மனுவுமிலை யென்றுசெயுஞ் சிநதைதானே
புகன்றபர பூசனையி லுரியதாகப்
புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்தனங்காண்
சகந்தனிலே கர்தத்வ்ய மானதொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந்தியானந
தகுநதமனே பாவனையாற் செய்யும்பூசை
தனின்மற்று முள்ளவுப சாரமாமே. 35

சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சேபங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதிதானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கததுக்கு
விசற்சனமா மிவவண்ணம் வேதாநததிற
புகலமல பூசனையை யொருக்காலேனும்
புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளனைவயுந்தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மரந்தையாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவனன்றே 36

திகழுமுமா நாயகனுய்த் திடபோதத்தைத்
தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாராதித்தப
பகவனருட் கருணையினாற் பாவமியாவு
பற்றறவே தீர்நதுமனச சுததிபெற்றே
ரகிலசக தான்மாவா யரூபமாகி
யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்துநின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென்றெண்ணிச்
சோகமெலாந தீரநதுபர சிவமேயாவர். 37

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்டமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டையாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞானமாகும
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்சமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகசமாகும
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரமமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமுமாகும
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந்தானே. 38

சுத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத்தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தியாலுஞ
வித்தமுத லேடணையை விடுதலாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத தியானத்தாலும்
முத்திதரும பரப்பிரம ஞானமுண்டாய்
மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவுமன்றி
சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைகளாலுஞ்
சாந்திதனை மேவாது மனதெப்போதும். 39

திரிசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கேயாகித
தியங்குமன்றோ விகற்பமிலா நிலைநின்றோர்க்கு
மருவியிடு நனவுகளுச் சுழுத்தியில்லை
மரணமில்லை யுய்வதில்லை மற்றொன்றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்குநிட்டைப்
பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ்வண்ணம
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகாந்தானன்றே. 40

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரததை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக்கொண்டே
விமலபர ஞானத்தைப் பழகல்வேண்டும
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மகத்தான பாவமெலா நாசஞ்செய்யுந
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றுவிதத்தால் வருந்துயரை நாசஞ்செய்யும். 41

புகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பொய்யான பேதமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிடசிந்தா ரோகமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவாதி வியாதிகளை நாசஞ்செய்யும் 42

நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
னகத்திலுள காமமெல்லா நாசஞ்செய்யும்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞ்செய்யும்
மிகவுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மேவியசங் கற்பமெலா நாசஞ்செய்யும். 43

பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிதுவென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிரிசியமாம் யாவையுமே நாசஞ்செய்யும். 44

அமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னஞ்ஞான மனதையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னவிவேக மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னபிமான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ்செய்யும். 45

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றேகத்தின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
 னிந்திரிய தோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 மனமுதலின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
 பலகோடி தோடமுமே நாசஞ்செய்யும். 46

ஏற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதா
 னெந்திரதந் திரமெல்லா நாசஞ்செய்யுந்
தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றிட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
 னசத்தான மயக்கமெலா நாசஞ்செய்யுந
தோற்றமகம பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
 றோன்றியவெத் துவிதமுமே நாசஞ்செய்யும் 47

போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 றொடாபுவன மியாவையுமே நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரந்தா
 னஞன்மவுணா வனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
 சகசீவ பரமெவையு நாசஞ்செய்யும் 48

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சந்ததமாம் தியானத்தைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சகலவிகற் பமுமற்ற சமாதிநல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
 சலனமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். 49

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமிநல்கு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும பூமிநல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பதார்த்தாபா வனையென்னும் பூமிநல்குந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றுரியகையென் ரோதியநற் பூமிநலகும. 50

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிககு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னமலான்ம லோகததின் செயத்தைநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதா
னதிசயமா மான்மசுகந் தனேயேநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரந்தா
னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்குமன்றே. 51

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
கதிசயமா மநதிரமே யொன்றுமில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரநதான
பலகோடி சன்மங்க டருவதன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றுதென்றும
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலாகின்ற
துரிசிலகம பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத
தொடர்நதகில மநதிரமுந தொலைக்கவேணடும. 52

பலவிதமா மந்திரமுந தூரத்தள்ளிப
பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரத்தை
நிலையுறவே யாதரவா யிடைவிடாம
னித்தமுமே முமூட்சுவெலாம் பழகல்வேண்டுஞ்
சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞானமோட்சஞ்
சகலமுமே சடிதியினிற் சித்தியாகுந்
தலைமையுறும பரமசிவன் சரணந்தொட்டுத
தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சஙகையில்லை. 53

கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மென்றும்பொய்யே
களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றேமெய்யாந்
துற்பலமா மனவாக்குப் பொறிகளொன்றுற்
றொடரவொணுப் பேரறிவா நந்தமான
தற்பரமே யகமென்னும பூநிதானே
தருமோட்ச காரணமீ துறுதியென்றே
நிர்பபயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நீராடன மநதிரமு னிகழ்த்தினுல 54

அதுவிதுநீ நானமுதலாயக காண்பதெல்லா
மணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
மெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெஙகேயெஙகே
யெவவிதமாய்த தோற்றினுமத தோற்றமெல்லாந
திதமருவுந திருககான பிரமமேயாந
திலமளவு மையமிலைச சததியநதா
னிதமனைய பரபபிரம நானேயென்று
நிகழ்பிரம நிசசயமே தருபபணங்காண். 55

அகம்பிரம நிசசயமே தானமறறு
மகமபிரம நிசசயமே மநதிரங்கா
ணகம்பிரம நிசசயமே தருபபணம்மற்
றகமபிரம நிசசயமே யோமமைநதா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்றுமுள்ள
வறங்களெலா மாதலினுன முமூட்சுவானே
ரகம்பிரம நிசசயமே யிடைவிடாம
லநவரத மாதரவாய்ப பழகல்வேண்டும. 56

உலகமெலா மெதனிடையி லுதிததொடுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண்மின்னற்
பலவொளியு மெதனுலே விளக்கலாகும்
பகருமவை யெதனைநிதம விளக்கமாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன்பயததா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்றுநிற்ப
ரலையுமறி பொருளையெலா மகற்றியந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்கவேண்டும். 57

அகண்டவறி வானபர சிவமோனனென்
  றகவரத மிடையறவே செய்யுநதியானம
புகன்றவுபா சனையாகு மதனுலுண்மைப
  பொருந்தியநற் புந்தியினுற் பரசிவத்தை
நிகழ்நதிடவே யறிந்திடலா மறறென்றாலு
  நிருமலமா யறியவொணு தாதலாலே
பகர்நதகுரு வசனத்தாற் பரசிவத்தைப
  பதியுட னென்றுமுபா சிககவேண்டும. 58

சகலசக வதிட்டான மாகாநின்ற
  சததியஞா னநந்த சிவமேயென்று
மகமெனவே யனியமற் வறியாதோர்ககிங
  கநநதவித துனபத்துக கேதுவான
விகலபவமாம வாரிதியி னின்றெழுநதவ
  வேகபர சிவமென்னுந தீரஞசாநது
சுகமுறுவ தீலயதனுற் பரசிவத்தைச
  சொன்னவண மெவ்விதமு மறியவேண்டும. 59

தேகமுத லபிமான மனுவுமின்றித
  திடமாகப பரப்பிரம நானேயென்னு
மேகமதாந் துணிவுற்றுப பரமாநநத
  மெபபோது மிசைநதிடுவோன சீவனமுததன
சோகமுறு மகஙகார மிறையுமின்றிச
  சுததபர சின்மாதர சொரூபமாக
மோகமற நின்றுமகா நநதமபெறறு
  மோனமடைந திடுவோனே சீவனமுததன். 60

தூயமனந் தனிலென்றுஞ சின்மாதரததைத
  தொடாபவனுய்ச சின்மாதர சொரூபனுகி
மாயைமுதற கற்பிதமாம பொருளையெல்லா
  மதியாத மனதுடையோன் சீவன்முத்தன்
காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்துநின்றுங்
  கற்பிதமா மொன்றேனும பற்றேயின்றி
நேயமதா நித்தசுக திருத்தனுகி
  நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன்முத்தன். 61

அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந்தள்ளி
யகண்டேக ரூபமதாய்ச் சாநதனாகிப்
பின்னமுறும் பொய்யான பொருளேயின்றிப்
பேதமற நிற்பவனே சீவன்முந்த
னுன்னவொணு மாயைமனம் புநதிசித்த
மோங்குமகங் காரமுயிர் பொறிகடேக
மென்னுமிவை யெனககில்லை பிரமமேநா
னென்றிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். 62

சததமுத லைமபுலனு மெனககிங்கில்லை
சத்துருவாங் காமமில்லை கோபமில்லை
புத்தியுறுந தோடமில்லை குோமுமில்லை
பொய்யான மற்றவொரு பொருளுமில்லை
சிததமுத லெவையுமிலாத தன்மையாலே
சிறுமைதரும் பந்தமில்லை முத்தியில்லை
யிததனையு மிலலாத பிரமமேநா
னென்றிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். 63

தன்னிடையே தானாக விலங்காநின்ற
தறபதமாம பரப்பிரமந் தானேயென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமாகாரம்
பெற்றவனே பிணிப்பறற சீவன்முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மாவின்கண்
ணமாந்தாங்கே ரமிப்போனு யகண்டமான
தன்னிடையே தானாகத தனித்துநின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன்முத்தன். 64

அகமபிரமம பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிதிடமா நிச்சயமே யடைந்தவற்றூற்
றகும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டைகூடித்
தங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்நதோனாகிச்
சகமபரநா னீதெனவே தோற்றந்தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா நந்தம்பெற்று
மிகுமபிரம ஞானத்தி னுரம்பெற்றோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன்முத்தன். 65

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பெறுகின்ற தியானமுநிச் சயமுமின்றி
நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாக
நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேகமுத்த
னரியபர மகமென்று மல்லவென்று
மகிலமுமே யுளதென்று மில்லையென்று
மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றியென்று
மோர்வடிவா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். 66

பூதமுதற் பலவிதமாங் காலபேதம்
பொய்யான வெகுவிதமாந் தேசபேத
மோதியிடும் பலவான வத்துபேத
மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேகமுத்த
னீதுநீ யிவனவனு னிவளேயாதி
யெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவுமின்றிப்
போதகனப் பரப்பிம வடிவேயாகப
பொருந்தியிருந திடுவோனே விதேகமுத்தன். 67

சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடை சித்தம்வைத்துச்
சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியாதோர்க்குச
சன்மயமாம் பரப்பிரமந தானேயாகிச்
சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேகமுத்தத
தன்மையொரு காலத்துஞ் சிதையாது
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாகவென்றே
நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேகமுத்த
னிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தினனல். 68

நிதாகநின தான்மாவுக் கயலில்லாத
நேர்மையினு னீயென்று நின்றான்மாவை
யுதாரமுறப் பாவித்து மநுபவித்து
முன்னிடையே யுன்னான்மா நநதநதன்னைச
சதாமருவிப் புசித்துமிகச சாநதனுகிச்
சந்தோட வாரிதியின் மிகவுமூழ்கி
யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்காலத்து
மின்பகன வடிவாக விருப்பாய்மைந்தா. 69

அகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யடைவாகச சிரவணமுன் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யறுதினமுந் திடமனனஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநவரதந் திடதியானஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழகவேண்டுமே 70

அகண்டசுக வான்மாவே யாவருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா பிருப்பதாலவ
வகண்டசுக வான்மாவை ஞானப்யாச
வர்சசனையா லர்ச்சிகக வேண்டுமென்று
மகண்டசுக வானமாவை யெவவிதத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாயறிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருபபதான
வமலசுக மோட்சத்தை யடையவேண்டும். 71

தங்காத பூரணசற் கனமாமான்மா
தளாவறற வாநந்த கனமாமான்மா
மங்காத பிரஞ்ஞான கனமாமான்மா
மாறுபடா வகண்டேக ரசமாமான்மா
விங்கான்மா வஙகான்மா வெங்குமான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்குமான்மா
துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவுமில்லைத்
துவிதமெனக காண்பதெலாம பூரணான்மா. 72

துகளணுவுந் தொடராத நிதாககேளாய்
துவிதமெனுஞ சொலவுமொருக் காலுமில்லை
சகலமுமே சநததமும் பிரமரூபஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
யகிலபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னாணை
யறைகின்றே னையமிலை யையமில்லை
சுககனமாம் பரமசிவ னருளிசசெய்த
சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்கமீதே 73

அகண்டபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்துமாகு
மதுவேநீ யதுவேநா னதுவேயாரு
மகண்டபரப் பிரமமதாஞ் சிவன்றன்னை
யறைந்ததிலோ ரையமிலை யையமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமது நானேயென்றிங்
கநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. 74

என்னிடையே கற்பிதமாயத் தோன்றுகின்ற
வீசசக சீவரெலா மென்னையன்றிப
பின்னமதா யொருக்காலு மிலவேயில்லைப்
பிறங்கியவச் சீவேச சகததனைததும
மன்னுபரப பிரமமதா நானேயென்று
மயக்கமற வறிநததனுன் முததனுவாய்
சொன்னதிலோ ரையமிலை சததியநதான்
சுதந்தரமாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்னேன். 75

அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலையாதி
யகிலமுமவ் வப்பாகு நீதியேபோற்
சிற்பரமா நினனிடையிற் காணுகின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ சிததாநீயே
செப்பியவிவ் வூகத்தான் மறைமானததாற்
சிவாஞ்ஞையிஞ லெலலாமு நானேயென்று
மற்பமிலா நான்றுனே பிரமமெனறு
மறிநததனுற் பவபாச முததனுவாய். 76

சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீவாதி
சித்துருவாம பிரமததுக கயலேயாகா
தத்திறமாம் பிரமத்துக கயனுனுகே
னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரமமாகா
தெததிறமாந தோற்றமுமே பிரமமென்று
மிருமையுறு வபபிரம நானேயென்று
மத்துவிதா கண்டபர போதநதன்னை
யடைநததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். 77

சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசிவத்தைச்
சலியாது நிரந்தரமா யாராதிப்போ
னித்தியநிட் களமான வச்சிவத்தை
நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரநதிதீர்ந்து
சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்துமோட்ச
சுகமுற்றிங் கசசிவமே யாவனன்றிப்
பத்தியிலா வெறுமூட ரொருகாலத்தும
பரமான மோட்சசுகம் பற்றாரன்றே. 78

ஆதலினுன் முமூட்சுவெலாம் பரசிவத்தை
யநவரத மடைவாக வாராதித்தவ்
வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணையாலே
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவேநாமென்
றோதியவிஞ் ஞானத்தான் முத்திதன்னை
யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாகனுக்கங்
காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந்தீர
வகண்டபர போதத்தை யருளிச்செய்தான். 79

பிரமமதே பேசியிடுந் தற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடுந துவம்பதாரத்தம்
பிரமமதே பேசியிடு மசிபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே பிரமமெனும பதத்தினாத்தம்
பிரமமதே யஸ்மியெனும பதததினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம. 80

பிரமமதே யழிவற்ற சற்பதார்த்தம்
பிரமமதே மகிழ்வுற்ற சிற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பிரியமெனுஞ் சுகபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்ததம்
பிரமமதே சகமென்னும் பதத்தினர்ததம்
பிரமமதே சிவனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யீசனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்ததம். 81.

எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்டபோது
மிதரமெனக் கண்டிடுமக் காட்சியெல்லா
மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டானமான
வறிவுருவாம பிரமமலா தனியமாகா
தெங்கெங்கே யலைமுதலாய்க கணடபோது
மிவையெலலா மாழியலா தனியமாமோ
வங்கஙகே காண்கினற காட்சியெல்லா
மபபடியே பிரமமலா தயலேயாகா. 82

அப்புருவாம் வாரிதியிற ரோன்றியாஙகே
யடஙகியிடு மனைகவித வலையுமநத
வபபுருவே யாவதலான மததியததி
லன்னியமா யாரேனுங கணடதுணடோ
சிற்பிரம வாரிதியிற ரோனறியாஙகே
சிதைகின்ற செகமுதலா மலையுமநதச
சிற்பிரம மாவதலான மததியததிற
சிறிதுமய லாகாது சததியநதான. 83

மண்ணினிடைக காண்கினற விகாரமெலலா
மருவியவம் மண்ணேயா நீதிபோலுந
* தணணினிடைக காணகின்ற விகாரமெலலாந
தங்கியவத தணணேயா நீதிபோலும
விண்ணினிடைக காணகினற விகாரமெலலாம
விரவியவவ விண்ணேயா நீதிபோலுந
திண்ணியசிற் பிரமததிற காணுகின்ற
செகசீவ பரஙகளெலலாம பிரமமேயாம. 84

வெருளுடனே தருவினிடைக கணடகளளன
வெறிதான தருவேயா நீதிபோலும
மருளுடனே சுததிகையிற கணடவெளளி
மறறநதச சுததிகையா நீதிபோலு
மிருளுடனே யிரசசுவினிற கணடசாபப
மெபபோது மிரசசுவதா நீதிபோலும
பிரமமதிற காண்கினற சகசீவாதி
பேதமெலா மெபபோதும பிரமமேயாம. 85

* தண்ணென்பது - நீர்.

அன்னியமா மாரோப மனைத்துமெலகு
மநதநத வதிட்டான மாவதேபோற்
றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
தோன்றியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
மன்னுமதிட் டானபரப பிரமந்தானும்
மறைமுடியின் சிததாநத மனைததுமீதே
யன்னசிவ னருளியசித தாநதமீதே
யறிஞருடை யநுபவசித தாநதமீதே 86

நிததியமாயச சிததிதத பிரமமலலா
ணிலையாக வெனறுமொரு பொருளுமில்லை
யெததிறமா யெவையெவைதா னெங்கேயெங்கே
யிலங்கினுமத திறமான வவையனைதது
மத்துவித பூரணமா யழியாசசததா
யான்மாவா யமாநதபரப பிரமமேயாஞ்
சததியசிற சுகவடிவாஞ சிவனறன்னுணே
சாறறியது சததியமே சங்கையிலலை 87

எள்ளளவு மயலன்றி யெலலாமென்று
மேகபரப பிரமமதா யிருநதபோதுங்
களளமுறு மனதுடையோா பரசிவததின்
கருணையிலாக குறறததால வேறுவேறு
யுளளமதி லுணர்நதுமகா பவதுககததை
யுறுவதனுன் முமூடசுவெலா மெவவிததது
தள்ளவொணுப் பரமசிவன கருணைபெற்றே
தமதுபவ துககததைதத தவிாககவேணடும். 88

பரமசிவன் கருணையினு லகண்டஞானம
பறறியதாற பவதுககம விடுபபதற்கிங
கரியமறை யாதியினு லநதவநத
வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையபபட்ட
கிரியைமுத லநேகவித வேதுவுண்டு
கிளததியவவ வேதுககுள் சிரவணுதி
யுரமதுவா மதனுக்குள பிரமததியான
முத்தமமா மதனுலவ் வருள்சித்திகரும் 89

ஆதலினு லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
மகண்டவறி வானபரப் பிரமமென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத்யான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளைச்சார்ந்து
சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானமபெற்றுப
போதகன பரபபிரமந் தானேயாகிப்
பொல்லாத பவத்துயரைப் போககவேண்டும 90

சதாநந்த மயமான பிரமமெல்லாஞ
சதாநநத மயமான பிரமமயாருஞ
சிதாநநத மயமான பிரமமேநான
சிதாநநத மயமான பிரமமேநீ
நிதாகவதா லென்றுமெலாம பிரமமெனறும
நிரந்தரமாம பிரமமது நானேயென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மையமின்றி
யெபபோது மிடையறவே நிசசயிபபாய. 91

எத்திறமா மதிட்டானத தெவைதானமேறனறு
மிலங்கியவவ வாரோப மஃதேயாகுஞ
சுததிகையிற் கறபிதமாயத தோற்றுமவெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோமன்றே
வித்திறமே சிததினிடைத தோன்றுகினற
வீசசக சீவரெலாஞ சிததேயாகுஞ
சித்தையலா லணுவுமிலை யெலலாஞ்சிததே
சின்மயமாஞ சிவஞானை யுண்மைசொன்னேன். 92

ஆதலினு னீசிதது நானுஞசிததே
யநநதசக சீவீச ரனைததுஞசிததே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவிடாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிசசயிப்பாய
பேதமறப பெறுகின்ற நிசசயததாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானமபெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின்மாற்றி
மகத்தான மோட்சசுக மருவிநிற்பாய். 93

சனனசரா மரணமுறுஞ் சீவரெல்லாஞ்
சன்மமுத லெவையுமிலாச் சிவதத்தையோராந்து
மனனமுடன் றியானித்தே மாயாமோக
மாற்றிமனக் கிரந்தியறுத் தபயராகி
யனியமிலா வகண்டபர ஞானங்கொண்டே
யத்துவித பரப்பிரம மாவரென்றே
யணையரிபு மாமுனிவ னிதாகனுக்கங்
கரிதான பரமபொருளை யருள்செய்ததானல் 94

சகலமுமாஞ் சித்தாந்த ரகசியத்தைச
சங்கரக மாகவிதிற சாற்றக்கேளாய
பகரவுறும் துவிதமொடத் துவிதமில்லை
பரமவுப சாந்தமதாம் பிரமமொன்றே
யிகழ்வறவே யெப்போது முளதாமெங்கு
மேகமதாம பிரமமதே நீயுநானு
மகிலமும்ப பரப்பிரம சொரூபமேயா
மாதலினு லவவண்ண மநுசந்திப்பாய. 95

அகமென்றுஞ் சனமாதர சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சினமாதர சொரூபமானே
னகமென்று நன்மாதர சொரூபமானே
னகமென்று நடுவான சொரூபமானே
னகமென்று மத்துவித சொரூபமானே
னகமாகக் மான்மாவாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதித்திடமா யநுசந்திப்பாய 96

அகமனிசஞ் சடபாவ விகாரமின்றி
யகண்டவடி வானபர சொரூபமானே
னகமனிசம பந்தமிலா நித்தமுத்த
மாகியுள வகண்டபர சொரூபமானே
னகமனிச மசஞ்சலமா யமாநந்தநின்ற
வாநந்த பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதித்திடமா யநுசந்திப்பாய் 97

நீயுமக நானுமக மற்றுமுள்ள
நிகிலமக மதிலணுவு மையமில்லை
தூயவகம் பரப்பிரம மானேனென்றே
தொடாபாகத துவிதமற வநுசந்திப்பாய்
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
மறறுமொரு பேதமுமே யிலவேயில்லை
நேயமதாம் பரபபிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிததமுநீ யநுசநதிப்பாய். 98

அகமபிரம மகமபிரம மகமேயெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா-மென்றிவ்வண்ண
மகம்பிரம விருததிதிட மாகுமட்டு
மநவரத மிடையறவே யநுசநதிபபாய
யகம்பிரம விருததிதிட மானபின்ன
ரகமபிரம பாவனையுந தூரத்தள்ளி
யகம்பிரமப பொருளாகி யகண்டாநநத
வநுபவமுற றசைவறவே யமாநதுநிறபாய் 99

நித்தியமாய் நிடகளமாய் நிருவிகறப
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமலமாகிச
சததியமாய்ச சுககனமாய்ச சலனமின்றிச
சனுதனமாய்ச் சாலவுப சாநதமான
சிததுருவாம பரபபிரம நானேயென்று
சிரத்தையுட னப்யாசஞ செயவோரிஙகே
யத்துவித வநுபூதி யடைநதவறரு
லகண்டபர மாகுவதி லையமில்லை 100

ஆதலினு லகிலமுமே பிரமமென்று
மகமநதப பரபபிரமந தானேயெனறும்
பேதமுறுந தோற்றமெலாம் போகுமட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நிததமாகச
சாதகமாம் பாவனையே செய்தவற்றுற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந தொலைந்தபின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமேயாக
வெப்போதுஞ் சுமமாவே யிருககவேண்டும். 101

புத்திரனே பூதியுட னுருத்திராக்க
  பூடணமே பூண்டுசிவ பத்திகூர்ந்தி
கத்துவித பரமசிவத் தியானநதன்னை
  யாதரவா யநவரத மனுட்டிப்போரே
யிதநுணிசெய சம்சார பாசந்தீர்நதவ்
  வேகபர சிவவடிவா யிருப்பரென்றே
யுததமனும ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
  கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய்தானல். 102

பரமமதா மோட்சத்தை யுடனேநல்கும்
  பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக்கேளாய்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமாகாரஞ்
  சகலமுமே சாந்தமதாம பிரமாகார
மரியவனே யகிலமெனக் காண்பதெலலா
  மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமாகாரம
பிரிவுறவே யொருபொருளு மென்றுமில்லை
  பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமாகாரம. 103

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்பதெலலாம
  பீதிதருந துயாநலகு மாதலாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந திருக்கேயாகத
  திகழ்கின்ற பிரமமென பரவிலாபிததுச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுநதள்ளிச
  சலியாமல் வெறிதாக விருககுநிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும பயததைத்தீர்க்கும்
  நிச்சயமே யதனாலந நிட்டைசாராவாய். 104

சகலமுமே தள்ளிவெறி தாகநிறறல்
  சகலத்தின் றியாகமெனச சாறறலாகுனு
சகலமெனச சாற்றியது மனதேயாகுஞ்
  சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத்தியாக
மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்காராதி
  யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதேமற்று
நிகிலசக சீவபரத் தியாகமாகும
  நிதாகவதே நிரதிசயா நந்தநல்கும். 105

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம்வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ்சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமின்பம்
மனதுடைய தியாகமதே மகததாம்யோகம
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞானம
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமோட்சம
மனதுடைய தியாகமதே சகலதியாகம
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத்தியாகம. 106

சிததமிலாக் காலததிற சகசீவாதி
சிறிதுமிலெ யஃதுளதே லவையுமுண்டு
புததிரனே யாதலினாற் சித்தநதானே
புகலசீவ பரஞால மனைததுமாகுஞ
சிததமதை யெவவிதமுஞ் செயிககவேண்டுஞ்
சித்தசெய மாததிரமே நிகரில்வெற்றி
யிததுனிசெய் சித்ததததின செயவுபாய
மேதென்னி லினியிதனை யியமபக்கேளாய். 107

சிததமென வொருக்காலு மிலவேயிலலை
சின்மயமாம பரபிரம மொன்றேயென்றும்
நிததபரி பூரணமாய் நிலைத்ததெனனும
நிரநதரமா நிசசயமே சிததநதன்னைப
புததிரனே யெளிதாகச செயிபபதறகுப
புரையற்ற வுபாயமிதாற சிததநாசஞ்
சததியமாய்ச சிததிக்குஞ் சிததியாறை
சகலமுமே சின்மயமாய்ப பிரகாசிககும 108

சித்தமென வொருபொருளிங குள்ளதென்று
சிறிதேனுஞ சிநதித்தா லுடனேசிததே
சித்தமாய்த் தோற்றியிடு மிதுவேசீவ
செகபரமாய்த் தோறறுமதாற் றுன்பமுண்டாம்
புத்திரனே யாதலினாற் சிததமெனறோ
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தேயென்னு
மிததிறமா முறுதியினாற் சிததநதன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ்சார்வாய். 109

கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
கறையற்றுக கலந்தெங்கு நிறைந்ததான
சற்போத சுககனமாம் பிரமந்தானே
சகசீவ பரங்களெனக் காண்பதாலே
யெப்போது மெல்லாமும பிரமமென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநானென்று
மிபபோதந தனையுரமா யிசைநதிவறறு
வெளிதாகச சிததசெய மிசைவாய்மைநதா. 110

பிரமமெலா மதுவேநா னெனறிவவண்ணம்
பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகுமட்டும்
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம பிரமநானே
பிரமமெலாம பிரமமெலாம் பிரமநானென்
ஞெருமைதிரும பாவனையே செய்யவேண்டு
மோதியவிப பாவனைதா னுரககுமபோது
சருவமுமே பிரமமெனு மதுநானெனனுஞ
சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகசமாகும். 111

நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகவஞதி
நாநாவாய் நாடியிடு நாட்டமெல்லாந
தெரிவுருவாய்த திகழுகின்ற தேவதேவன்
றிருவுருவே யென்றுதிடத தியானஞசெய்தே
யிருகுணமு மிகநதமல சதவமேலா
யிருககின்ற சூககமஞெ விருததிகொண்டே
பரமசிவன் பரிபூன்ற சொரூபநதன்னைப்
பார்ததிடலா மறறொன்ருற பாாககவொண்ணு. 112

ஆதலினு லறிவுற்றுக காண்பதெலலா
மறிவுருவாம பரசிவமே யதுவேநாமென்
றேதமிலாத தியானத்தாற் சூககமான
விதயத்தின் விருததியினுற சிவங்கண்டோரே
மீதிசெயுஞ சிதநத்தைச் செயிதஙதெப்போதும்
பெரிதான பிரமசுகம் பெருவரென்றே
சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாகனுககுச
சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பினுனுல். 113

சித்தமதே யவிசார தசையின்மைந்தா
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிந்தபோதுஞ்
சித்தமதே விசாரிக்கிற் செகசீவாதி
சிறிதுமிலாச சித்தான பிரமமேயாஞ்
சிததசெய மெளிதாகச் ச்சரவேணடிச்
சிததமய மானசெக முதலாமயாவுஞ
சித்ததுவாம பரமென்று மதுநானெனறுஞ்
சிரத்தையுடன் சிநதிததுச சாநதனுவாய. 114

மனததுதா னவிசார தசையின்மைநதா
மயக்கமுறு சகமுதலாய்த தோற்றினுலும
மனதுருவை மாறுது விசாரஞசெய்தான
மற்றதுதான் மகததான சிதமேயாகும
மனததனை யெளிதாகச செயிததெப்போது
மகத்தான சிததுருவே யாகவேண்டி
மனதுமுத லெல்லாஞசித ததுநானென்றே
மாறுது சிநதிததுச சாநதனுவாய் 115

மனேசயமே திடமாக மன்னுமட்டும்
மற்றுள்ள வியாபார மனைததுமவிட்டு
விஞேதமதா யாவுஞசித ததுநானென்றே
விருப்பமுடன் விடாதுமிகச சிநதைசெய்தான்
மனேசயமாய் மகததான வறிவுதிககு
மற்றதனுற் சகமுதலா மிருளிறககு
மிஞேதயமே யாகியிடி விருளொங்கேனு
மிருப்பதனை யாரேனுங் கணடதுணடோ 116

அனகவறி வானபரப் பிரமநதானே
யவித்தையினு லசைவுறுமென் மனதாய்த்தோற்றும
வினவுமறி வானபரப பிரமநதானே
வித்தையினு லசைவறுமேற பரமேயாகும்
மனததுவுஞ் சலனமுட னிருககுமாகின
மகத்தான சீவபா சகமாய்ததோற்றும்
மனததுவே சலனமிலா திருககுமாகின்
மாசற்ற வறிவான பரமேயாமால் 117

ஆதலினு லறிவுற்ற மனதேயாதி
யகிலமுமே யறிவான பிரமமென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பிரிவறவே யெபபோதுஞ் சிந்தைசெய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதைவென்று
சலமனதின் சலனமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரோதியவச் சிநதனையு மொழிநதெப்போது
முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்தனுவாய். 118

அகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யகமநதப பரப்பிரம மையமில்லை
நிகிலமுமாம பரபபிரம மதுநானென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதைவென்று
சுககனமாம பரபபிரமந தானேயாகிச
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திதானே
தகமைமிகும பூசனையாந தானமாகுந
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதியாமே 119

ஆதலினு லமலமதா மனதினாலே
யநவரதம பரபபிரம விசாரஞ்செய்தே
போதகன பரபபிரமந தானேயெலலாம்
பூரணமாம பரபபிரம மதுநானெனறு
சாதகமாம பாவனையே திடமாய்சசெய்து
சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய்வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சுமமாவே யிருக்கின்ற சாநதிசாாவாய். 120

அறைநதபொரு ளனைததையுமே வாக்குமாத்ர
மாக்காம லாதரவாய் மனதிற்கொண்டு
செறிநதமன தொருமையுட னெலலாமென்றனு
சின்மயமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
நிறைந்தபர பாவனையான் மனதைவென்று
நிச்சலனு யெபபோதுஞ சாநதனுவா
யறைநதவெலாஞ் சத்தியமே யையமில்லை
யகண்டபர சிவனுணை யையமில்லை. 121

மனந்தனிறுற் செய்வதுவே செய்ததாகு
மற்றொன்றாற் செய்வதெலாஞ் செய்ததாகா
தினந்தினமுந் திடமான மனதினாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயான
வனந்தபரப் பிரமமெனு மதுநானென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்வாயாகிற்
கனந்தருமப பாவனையான் மனதைவென்று
கலங்காம லெப்போதுஞ் சாந்தனாவாய 122

மனதென்றும் வாக்கென்று மற்றதென்றும
மருவியவிப் பேதமுமே யெனக்கிங்கில்லை
கனவிலுறும பொருள்களிலெப பொருளேயேனுங
காண்கின்ற தனக்கயலாக் கண்டதுண்டோ
நனவிலுறும் பொருள்களுமவ் விதமேயாக
நாடியிடு ஞானவடி வானநானே
யெனுமுரமாம் பாவனையான் மனதைவென்றவ
வேகபர வடிவாகிச சாந்தனாவாய். 123

சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்னதோராந்து
சூக்குமமாால் வழிசென்று பரசிவந்தனை
யருமையுடன் பாவித்தவ் வருள்பெறறோரே
யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீவாதி
சருவமுமே பிரமமெனுஞ சாட்சாத்காரஞ
சார்ந்ததனான் மோட்சசுகஞ சாரவரென்றே
பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப
பிரிவின்மனச சாந்தியினைப் பேசினனால. 124

அனந்தவித சென்மத்தி லநுட்டிப்புற்ற
வறங்களெலாம பரிபாக மானவர்க்கே
கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞசறறுங்
கலங்காத மனதினிடை யெளிதாத்தோன்றுந்
தினந்தினமுந தவிராம லிச்சென்மத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்பியாசத்தை
மனந்தனிறுற் செய்வோர்க்கு மனதின்சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற்றோன்றும். 125

பிரமமக மகம்பிரமம் பிரமமெல்லாம
பிரமமலா தயலணுவு மில்லையென்றே
யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோரெல்லா
முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவரன்றி
யொருபொழுது மயலாகா ருண்மைசொன்னே
னுரைததிலோ ரையமில்லை சத்தியந்தான்
சருவபரி பூரணமாரு சமபுவானை
சத்தியமே சததியமே சங்கையில்லை. 126

கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணபபடட
கடபடமே முதலியவு மித்தையேபோ
னனவினிடைத திரிசியமாய் நாடபபட்ட
நாநாவாஞ் சகசீவ பரமுமிதனை
யனையதெலா மறிகின்ற திருககேயான
வான்மாவுக கபின்னமதாம பிரமமொன்றே
யநவரத மழியாத வுண்மைவதது
வறைநததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை 127

இன்னவித மதிட்டான வாரோபங்க
ளிரண்டையுமே நன்றுகச சோதித்திங்கு
முன்னியவா ரோபமதாரு சகசீவாதி
மூலவதிட் டானமதாம் பிரமமென்றும
பின்னமிலா வபபிரம நானேயென்றும
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானநதன்னை த
தன்னுடைய துகளற்ற மனதாற்பெறறுத்
தளாவுதரும் பவபீதி தவிர்க்கவேண்டும. 128

புத்திரனே தனதுமன முயறசியொன்றாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பேறு
மிததகமை ஞானததாற் பரமாமுத்தி
யாவாக்கு மிவ்விடதே யெளிதாமெய்து
மத்துவித ஞானத்தி னப்யாசததி
லணுவேனு மொருக்காலும் பயமுமில்லை
யித்திரமே யிருக்கையினு மிதனப்யாச
மியற்றுவதி லேதேனும வருத்தமுண்டோ. 129

வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தம்போல
வழுவுறற மகாபாவி மனதிற்றேன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் வீந்துமெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப்யாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானபயாசங
திருத்தமுறச செய்வோர்கருத தேவதேவன்
றிருவருளாற றிடஞானங திகழுமன்றே 130

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யாசத்தைத
தருமபிரம ஞானததாற றிடமாமட்டுங
தவிராது சநததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகசமாகுங
தரும்பிரம ஞானத்தாற சகசமானாற்
றளாவுதரும் பவபீதி தானேநீங்கும். 131

பாவனமாம் பரஞானஞ் சகசமானாற்
பார்ப்பதெலா மதயநதா பாவமேயாம
யாவையுமே யதயநதா பாவமேயாம்
யானீயு மதயந்தா பாவமேயாஞ
சீவரெலா மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
செகபரமு மத்யந்தா பாவமேயாஞ
கேவலமாம் பரப்பிரம மானதானே
கெம்பீர பூரணமா யுளளதாமே 132

அகிலமுமே யத்யநதா பாவமாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானேநிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுநதோன்ற
விடமில்லை யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்னு மதுநானென்னுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லப்யாசித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந ததனுலிநதத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைககவேண்டும். 133

நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
நிகழ்வுருவாம பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டாதான
வரையற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுஞ்
சூக்கமதா மனதுடனே யப்யாசித்துச்
சுத்தமதாம் பரபபிரம ஞானம்பெற்றுப்
போக்கவொணாப் பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய். 134

கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங
கலக்கமிலாப் பரபபிரம ஞானமொன்றை
யல்லாது பவபீதி விடுக்கவொண்ணு
தாதலினு லாதரவாய் நீயெப்போது
மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநானென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
பொல்லாத பவபீதி யனைத்துமபோக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபர பொருளேயாவாய். 135

சமதமமே முதலியதாஞ் சாதனங்கள்
சாந்தனிசய் வேதாந்த விசாரஞ்செய்திங்
கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லாமென்று
மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற்றோரே
மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப்போதும
மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்பரென்றே
நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தினுனல. 136

திரிசியமா யெனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
திருக்கான வென்னிடையிற் றோன்றுநின்ற
சருவமுமே பரமான நானேயென்று
சற்குருவா மென்வாக்காற் றியானஞ்செய்வா
யிருமையற விவ்வண்ண முபதேசித்தே
னென்றனுவு மபிமான மெனக்கிங்கில்லை
குருவரனும் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
குற்றமிலா வுபதேச வசனமீதே. 137

சற்குருவுஞ் சின்மயமாம் பிரமரூபஞ்
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரமரூபம்
நிர்க்குணமா மப்பிரம நானேயென்று
நிசசலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய்
சற்குருவாம் பரமசிவ னெனக்குமுன்னஞ்
சத்தியமாய்ச் சாற்றியசித் தாநதமீதே
துர்க்குணமோ ரணுவுமுறு வேதாநதங்க
டுணிவாகச் சொல்லியசித் தாந்தமீதே. 138

திரிசியமா யொருபொ ருளுமே வேறிங்கில்லை
தெரிவதெலாந திருக்கான பிரமமென்று
மிருமையிலா வபபிரம நானேயென்றும்
யானநதப பரப்பிரமந் தானேயென்றுஞ்
சருவமுமே யவ்விதமா நானேமொன்றுஞ
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப்பாயேற்
பிரிவெனவே நின்மனதிற பிறங்காநின்ற
பெயர்க்கவொண்ணப் பேதமலம யாவுந்தீரும். 139

சகமுதலா யெண்ணுவதைத் தூரததள்ளிச
சகலமுமே பிரமமெனத தியானஞ்செய்வா
யகமுடலென் றெண்ணுவதைத தூரததள்ளி
யகம்பிரம மென்றனிசந தியானஞசெய்வாய்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ
சநததமுஞ் சலியாமற றியானஞ்செய்தா
லகமணியஞ் சகமுதலீ தனியமென்னு
மயமெலலா மனுதினமு மடைவாய்ததீரும். 140

தேகமக மெனுநினைவைத் தூரததள்ளித்
தெரிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பா
யாகமக மெனுநினைவைத் தூரத்தள்ளி
யறிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பாய்
பாகமுறும் பலநினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
பாரப்பதெலாம் பரப்பிரம மெனத்தியானிப்பா
யேகமகம் யானெவையு மெனத்தியானித்தே
யிப்பேத மியாவையுநீ விடுவாய்மைந்தா. 141

அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மையாலே
யகம்பிரம பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தையோடே
யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானேயெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரமேநான் பரநானென்னுஞ்
சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வறத்தா
னிலைமருவா தலைமனது மெள்ளமெள்ள
நிச்சலமாய் நிகழ்ந்தியபா வனையினிற்கும் 142

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையின் மனதுநின்று
னிச்சலமா மகண்டபர ஞானமுண்டாய்த
திரிநதலையு மனதினுடை விகற்பமாகத
தெரிகின்ற பேதமெலா முடனேதீருந
தெரிந்திடும்ப பேதமெலாந தீருமட்டுந
திரிசியமாய்த தெரிவதெலாம் பரமேயென்றும்
பொருநதியவப் பரப்பிரம நானேயென்றும்
பூரணமா யெப்போதுந தியானஞ்செய்வாய். 143

அறிவுருவாம பிரமத்திற ரேன்றுநின்ற
வகிலமுமே யறிவுருவா யிருப்பதாலே
யறிவுருவா மகண்டபரப பிரமத்துககிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
யறிவுருவாம பரபபிரம மெல்லாமென்று
மவவிதமாம் பரபபிரம நானேயென று
மறிவுருவாம பரநீயாய்ப பேதமியாவு
மழியுமள வதிதிடமாய்த தியானஞசெய்வாய். 144

சருவமெனு முருவத்தைத தூரததள்ளிச
சருவமுமே பிரமமென நிசசயித்துப்
பிரமமதே நானென்று நானேயநதந்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலேயாக
மருவியவிப் பேதமதி யனைத்துமாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரததள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூபத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்துநிற்பாய் 145

நிச்சலமாய் நிற்பதெனு நினைவுநதள்ளி
நிசரூப மாததிரமாய்த தள்ளலென்று
மிசசெயலு மிகழ்ந்துமன்றே வாககுகட்கிங்
கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூபமாகி
யுசசமதாஞ் சகசநிலை யுறுவாய்மைநதா
வோதுவதற் கினியொன்று மிடமிங்கிலலை
நிசசயமாய்ப் பரமசிவ னெனககுமுன்ன
நிகழ்ததியதா நிசரூப நிட்டையீதே 146

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுநதளளிப
பின்னமிலாப பரமான வான்மாவினைக
கணைதையுமே நினையாம லின்பமேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகசநிட்டை
சாதகமா மிநநிட்டை நிருவிகறப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்றலாகு
மோதியதே யகண்டபர சாடசாதகார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைககலாமால. 147

திடமான நிட்டையிதே சீவன்முததித
திறமையென வங்கஙகே செபபலாகுந
தடமான நிட்டையிதே யுபசாநதிககுத
தகுநதபடி பூமிசையோர் நானகுமாகு
மிடமான விநநிட்டை யிசைநதோருககே
யித்துயர்செய பவபீதி யிறககுமனறி
மடமான மறறெதனை யிசைநதபோதும
மகததான பவபீதி மாயாதெனறும 148

நிறைவுறுமிந நிட்டையுளோர நீசரேனு
நிருமலமாம பரமாகி முத்தராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மையமிலலை
யறுதியிதே யாதலினுன் மூமூடசுவெல்லாங்
குறைவறவே யிநநிட்டை கூடுமட்டுங்
கூறுபடும பேதமெலாம் பிரமமென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமேயென்று
மகண்டபர பாவனையே பழகவேண்டும். 149

அருமையுட னகண்டபர சிவரூபத்தை
யநவரத நியானித்தவ் வருள்பெற்றோர்க்கே
நிருமலமாம் பரஞான மனதிற்றோன்றி
நீககவொண்ணு வஞ்ஞான மனைத்துநீங்கிப்
பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தியன்றிப்
பகாமுத்தி மற்றோருக் கில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பேதமிலாப் பரமபொருளைப் பேசினனால். 150

அகமபிரம ஞானந்தா னிருவிகற்ப
மாகுமள வகிலமுமே பிரமமாகுந்
தகுமபிரம நானாகு நானேயநதத்
தற்பரமாம பிரமமெனு மப்பியாசததாற்
செகமபரமுஞ சீவாகளுஞ் சிறிதுந்தோன்றாச்
சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டாகார
வகம்பிரம ஞானததை யடைநதேயததா
லனுதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய்மைந்தா. 151

அன்னியமே தோன்றாத வகண்டாகார
வறிவுதனை யடைநதவனே முத்தனானே
னின்னவித மகண்டபர ஞானமுற்றோ
னிவவுலகி லெவவிடததா மரிதேயாவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவருக்கு
ளுரமான ஞானமுளோ னொருவன்றானே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்திரததா
லறமேலா யகமெல்லா மழியுமன்றே 152

திடஞானி தெரிசனமே தீாததமாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவபூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபதபஙகள்
திடஞானி தெரிசனமே செயுமறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக்காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின்சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவுதற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதாமியார்க்கும். 153

வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வினோடே
  வளமான போசனமே யளிப்பதாலுந
திரமான ஞானிக்குத் தேவையான
  திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்பதாலும்
பரமான ஞானிககுப் பத்தியோடே
  பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வதாலு
மரிதான மோட்சசுக மெளிதேயாக
  வடைநதிடலா மனுவுமிதி லையமில்லை 154

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வதாலே
  ஞானபல மடைநததனுற் சீவன்முததி
யானபர மாநநத மடையலாகு
  மதன்பின்பு பரமான விதேகமுத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாதலாலே
  தளர்வுதரும பவபீதி யனைததுநதள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடையவேண்டி
  லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்யவேண்டும். 155

சலனமிலாச் சிலைபோதுங் காட்டமபோலுஞ
  சங்கற்ப விகறபங்க ளொன்றுமின்றிக
கலனமுறுப பிரமததிற பாலுநீருங
  கலப்பதுபோல் வேறறவே கலநதுசறறு
மலைவறவே வெறிதாகச சுகிததிருககு
  மறிஞனுடை யன்னிடடை மகிமைதன்னை
நிலைமருவா மனதாலும் வசனததாலும
  நினைநதிடவும் பகர்நதிடவு மாதான்வல்லோரா 156

திரமான வகம்பிரம மென்னுஞானந
  திரிவிதமா முலகததை மரிதேயாகு
முரமாக வகம்பிரம ஞானமேவி
  யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபநிட்டை
பிரியாத பரஞானி தன்னைக்கண்டு
  பேசுவதே மிகவரிதா மொருக்காலந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டுமாகிற்
  பரமான மோட்சநிலை தானுங்கிட்டும். 157

ஞானிபத தீர்த்ததா றுனஞ்செய்வோன்
ஞானகன வடிவான பரமேயாவ
னனவெகு சென்மத்தி லநுட்டிப்புறற
வறங்களெலாம் பரிபாக மானவர்க்கே
யீனமிலா ஞானியுடை தெரிசனுதி
யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னிலெய்து
மூனமிலா ஞானியுடை தெரிசனுதி
யுறவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டுமுண்டோ 158

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா
னுன்னுடைய மனதினிடை யுதியாநின்ற
பேதமெலா மணுவுமிலா தொழிப்பாய்மைந்தா
பேதமதே மகத்தான பீதியாகு
மேதுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேதமில்லா
திருப்பதனு லெள்ளளவும பீதியில்லை
பேதமுறு நனவுகன விவ்விரண்டிற்
பேதமிருக் கின்றதனுற பீதிகண்டோம 159

ஆதலினுன் மகத்தான பீதிகெல்லா
மாலயமா யிருக்கின்ற பேதந்தன்னைப
பேதமிலா வகண்டபர நிசசயத்தின்
பிரியாத பழக்கத்தா லொழிப்பாய்மைந்தா
வோதியவிவ் வகண்டபர நிசசயத்தை
யுறறவனே பவபாச முத்தனுனேன்
சாதகமா விதையெனறும பழகுவோனுஞ்
சம்சார பாசத்தான முத்தனுவன 160

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபர ஞானியானே
னநவரத மகமபிரம நிசசயத்தை
யடைந்தவனே யிவ்வுலகிற புருடனுனே
னநவரத மகம்பிரம நிசசயத்தை
யடைந்தவனே யான்மசுக மநுபவிப்போ
னநவரத மகமபிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யரந்தையிலாச் சீவன்முத்தன். 161

அநவரத மகம்பிரம நிசசயத்தை
யடைநதவனே யகிலற்கு மேலாய்நின்றோ
னநவரத மகமபிரம நிசசயத்தை
யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந்தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ்சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயததை
யடைநதவனே யகண்டபரப் பிரமமானேன். 162

அநவரத மகம்பிரம நிசசயத்தை
யடைநதவனே பேதமெலா மறவிடுத்தோ
னநவரத மகமபிரம நிசசயத்தை
யடைந்தவனே பீதியெலா மறவொழித்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயததை
யடைநதவனே யபயபதத் தமாநதுநின்றோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயததை
யடைந்தவனே யாநந்த வடிவாகின்றேன் 163

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவவண்ணம
பேதமிலா வகமபிரம நிசசயததைச
சரிவரவே சநததமும பழகாநினறேன்
சததியசிற் சுககனமாம பரமேயாவ
னரியவனே யாதலினு னீயெபபோது
மன்புடனே யகமபிரம நிசசயத்தைப
பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந்தீர்நது
பின்னமிலா வகண்டபரப பிரமமாவாய. 164

ஆசரிய னடைவாகச் சீவனுக்கிங
கதது விதவுபதேசஞ செய்காலததும
பாசமுறுந துவிததததை யுண்மையாகப
பகரவிலை யவன்மனதை யநுசரித்தே
பேசியுடன் பரமாாதத மாகானினற
பின்னமிலா வத்துவித முபதேசிப்ப
னேசமுடன் யானுரமாய் நினககுசசொல்லு
நீதியிதி னிகழ்த்தியவோா திடடாந்தங்கேள்· 165

தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்துவன்றித்
தளர்தனயன் றிரவியமே தந்தழைத்து
வந்தசன மழுகின்ற நீதியன்னேன்
வழங்குதனப் பொருட்டன்றி புண்மையன்றே
யநதவித மாசிரியன் சீடனுக்கிங்
கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவிதமோதல்
மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற்றெய்த
மறநதென்று மத்துவித வடிவேயாவாய் 166

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மதிதிடமாய் நிசசயித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச்செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிகமறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவிகற்ப
மானவுடன் சஞ்சலமாய்ச் சிலையேபோலத
தகும்பிரம வடிவாகித் தளாவுதீர்நது
தடையற்ற வாநந்த மநுபவிப்பாய் 167

வேதமுத லோதலினால் யாகநதன்னால்
விரதத்தா லியமமுதல யோகாங்கத்தால்
சாதகமாந் தானத்தான் மற்றுமுளள
சகலவித கருமத்தாற் பரசிவதனைப
பேதமற வறிவமெனு மிசசையுண்டாம்
பின்னமிலாச் சிவவடிவா மகாலிங்கததைத
தீதறவே யநவரதம் பூசிபபோர்க்கே
திடஞான முண்டாகி மோகநதீரும் 168

அகிலபரி பூரணமா யனைத்துமுண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ சிவரூபந்தான்
னிகரின்மகா லிங்கமித னறுசநதானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின்பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண்டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கந்
நினைமுருப் பரமபொருளை யிசைத்தானன்றே. 169

பேதமெனத் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாம்
பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரமமென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமாயுற்றோ
னுடனிந்தப பவபாச முத்தனவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகாலத்தும்
பின்னமிலா வகண்டபர முதநிமேவா
ரேதுமிதி லையமிலை யெவையுமோாந்த
வெமதீச னியமபியதி லையமுண்டோ. 170

அறபமுமே யறியாத சிலமாமூட
ரதந்துவித மாதரியார் வெறுமபொய்யான
கறபிதமாந துவிதமிதே யுணமையென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனேயென்று
மறபமுமே பேசவொணா தன்றொருகேோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணா தவரைககண்டாற
சொற்பமுமே வணஙகவொணா தவரெப்போதுஞ
சுததமகா மூடரென வுணரவேண்டும 171

கற்பிதமாந துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக கண்டபோது
மறபமிலா வத்துவித மறிநததீர
ரககயவ ரொருக்காலு மிலலையென்றும
பறபலவாய்ப பாாககினற துவிதமெலலாம
பரமசிதா காயபரப பிரமமென்றுந
தறபிரமந தாமென்று முறுதிகொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும 172

ஈருவமுமே சின்மாத்ர மாதலாலுஞ
சருவமுமே சுகமாத்ர மாதலாலு
மிருமையெனுந துவிதமொருக் காலுமில்லை
யிததுவித வாதிகளு மென்றுமிலை
யொருவடிவா நமக்கயலே யிலாமையாலே
யொருக்காலு மொருபயமு மில்லையென்றே
தாளமிலா வத்துவித வுறுதிகொணடே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும் 173

பலகால வாதனையாற் றுவிதந்தானே
பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்தபோது
தொலையாத துவிதவடி வாகத்தானே
துவிததைதை நினையாம லவற்றையெல்லா
மலையாத வதிட்டான வறிவாய்நின்ற
வத்துவித மானபர வடிவேயாகச்
சலியாம லெப்போது நினைத்தேயதநாற்
சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்தனாவாய். 174

அலைமனது முதலியதற் கதீதமாகி
யகங்கார முதலியதற கதீதமாகி
நிலைமருவாக் காலதது கதீதமாகி
நிகிலசக சீவாக்கு மதீதமாகி
யிலகுமறை யீறறிநகு மதீதமாகி
யித்துவிதம் யாவுக்கு மதீதமான
சலனமிலாப பரவடிவே யனைத்துமெனறு
சநததமு நினைததததனன் முத்தனாவாய. 175

அததுவித வடிவான வெனககுவேறு
யணுவுமிலை யகண்டபர நானேயெனனு
மிததிறமா நிச்சயமே செய்தெப்போது
மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவாயிங்கே
புத்திரனே திடமான நிசசயநதான்
பூரணமா ஞானத்துக கிலககணஙகா
ணத்திறமா நிசசயமே யகண்டமுததி
யடைநதபய மாகுவதற கேதுவாமால 176

நிசசயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய்நீங்கும
நிச்சயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனது நின்னிடையே சாநதிமேவும்
நிச்சயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைநதுநிற்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செயய
நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ்சாரும் 177

மனதுசதா னின்சகச சொரூபமானன
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்துபோகும
மனதுடைய மீளாத மாய்வுதானே
மகததான மோட்சநிலை யதனுன்மைநதா
மனததனை மீளாது மாயககவேண்டி
மகததான பரபபிரம நிசசயததை
மனதொருமை யுடனசெய்து மனதைமாய்தது
மகததான முத்திநிலை மருவிநிறபாய 178

அகண்டபரப பிரமததுக கயலேயிலலை
யகிலமுமவ் வகணடபரப் பிரமமெனறு
மகண்டபரப பிரமமது வகமேயெனறு
மகமந்த வகண்டபரப பிரமமென்று
மகண்டபர பாவனையே திடமாய்சசெயதிவ
வயலனுவுந தோன்றும லழிநதபினபவ
வகண்டபர பாவனையுஞ செயாதுதளளி
யாநநத வடிவாக வமாநதுநிறபாய 179

உன்னியவவ வாநநத வடிவுநதளளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகிநிறபா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுநதளளி
யதன்பின்பு நிாககுணமே யாகிநிறபாய
மன்னியவந நிாக்குணமென பதையுநதளளி
மனவாக்குக் கெடடாத வடிவாயநிறபா
யன்னதையுந தள்ளியபின் னறிவுமாதர
மாயதையு மிழநதானம மாதரமாவாய. 180

அன்னதையுந தளளியபின பிரமமாதர
மாயிடுவாய் மறறதையுந தளளியிங்கு
சொன்னவெலா மிழநதுவெளி தாகநிறபாய
சொன்னதையுந தள்ளிமிக வெளிதாய்நிறபாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதியின்றிப
பேசவொணச சூனியமா நிலையினிறபா
யின்னவித சூனியமு மிழநதபின்ன
ரெவ்வடிவோ வவவடிவே யாகிநிற்பாய் 181

நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழந்தபின்னர்
நீநீயா யிருக்கின்ற சுபாவந்தன்னைச
சொற்பமுமே வாக்காலு மனதினாலுஞ்
சொல்லவொணு தெண்ணவொணு தாதலாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சார்ந்தபின்னர்
தான்றனே தானாகத் தனித்திருப்பா
யற்பமுமே விகற்பமிலா வவ்விருப்பை
யறைந்திடவு நினைந்திடவு மாகாதானவல்லோர். 182

சொல்லியவிவ் விதமாக வனைத்துந்தள்ளிச
சுத்தபர வடிவாகிச சுயமாய்நிற்பா
யல்லதெலாந் தள்ளலுமே யகண்டமான
வகமெனவே யநவரத மநுசந்திப்பா
யெல்லையிலா வகண்டபர நானேயெனறிங்
கெப்போதும பழகியவிவ் வநுசந்தானங்
கல்லெனவே திடமான நிருவிகற்பங்
கைவசமே யாகுவதிற் காரணங்காண். 183

ஆதலினு லனைத்துக்கு மதீதமான
வகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப்போதுஞ
சாதகமாம பாவனையே செய்ததாலே
சஞ்சலமாம விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தெப்போதும
பேதமிலாப பரபபிரம ஞானியாகிப
பின்னமிலாப பரபபிரம வடிவேயாவா
யீதையலா லெளிதாக முத்திசார
வேதொன்று முபாயமிலை யிதுவேயுண்மை 184

எப்போது மகண்டபரப பிரமந்தனனை
யெளிதாகப் பாவித்தே யிருமைதீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப பாவித்தே யொருமைசார்வா
யெப்போது மகண்டபரப பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப பாவித்தே துன்பந்தீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞ்சார்வாய். 185

எப்போது மியம்பாமன மௌனமாகி
யெவருடனுங் கூடாம லேகாநததகிற
கற்போல வசையாம லிருநதுசற்றுங்
கலங்காத மனதுடனே யொருமையாகிச
சற்போத சுககனமாம பரநானெனறே
சநததமும பாவிததுச சாநதனுகித
தறபோத சூனியனுய் விகறபநதீரநது
தற்பதமே தானுகி முததனுவாய். 186

சத்தியசிற சுககனமாம பிரமநதானே
சகலமென்று மபபிரம நானேயெனறு
மிததிறமாந திடமான வநுசநதான
மெப்போது மிடையறவே செயதேயிததாற
சததியசிற சுககனவப பரமேயாகிச
சங்கற்ப விகறபஙக ளீனததுநதவ ளி
யததுவித பூரணமா யிருபபதான
வகண்டபர முததிதனே யடைவாயமைநதா 187

பரமசிவன் கருணையினு லெனககுரைதத
பரமபொருளை நினககருளாற பகாலுறறே
னரியதினு மரிதான விவவாதததனை
யதயநத மூடரிடை யிவேகியானே
ரொருபொழுது முரைககவொணு தனனேரினபா
லோதியவிப பொருணமிகவும புனிதமேனும
புரைமருவு மமமூடா புணாசசியாலே
புனிதமிலாப பொருளெனவே வியாததமாகும 188

விமலபர விவேகவலி யுளளதீரா
விடயாசை மிகுநதவெறு மூடரோமட
மமதையுட னுருககாலும பேசவொணு
மறறவரை மனததாலும மதிககவொணு
வமலபர வுணாவுரமாய முததிசேர
வகிலவிட யாசைவிட லனறேவேது
நிமலமிலா மூடருடன சகவாசததா
னீத்தவிட யாசையுமே மீளுமன்றே. 189

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ளதீரா
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும்போதும்
பறபலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தையெல்லாம
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவேயோர்ந்து
கற்பிதமாம விடயசுக மநுபவிககக
கனவிலுமே நினையாது தைரியத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமேசேர
வகணடபர ஞானபெல மடையவேண்டும். 190

வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங்கற்ற
வேதியரே யாகினுமிவ வகண்டஞானம
பேதமறப் பொருநதாதோ ரொருகாலததும
பிராமணரே யாகியிடா ருபவீதநதான்
சாதியடை யாளமலாற பிராமணத்வஞ்
சாருவதிற சாதகமன் றதனுலென்றும
பேதமிலாப பரபபிரம வுபவீதத்தைப
பெறறவரே பிராமணராய முததராவா 191

அகிலமுமே யகணடபர சிவமேயென று
மச்சிவமே யகமென்றும பழகாநின்ற
மகிமைமிகுந தியானமெனும பூசையாலே
மனதலைவற றறிவுருவாய் முததிமேவும்
வெகுவிதமா மறையாஙக கருமததாலும்
விசிததிரமாய்ப பழகியிடும யோகததாலும்
வகைவகையாய் மறறுமுள வுபாயத்தாலும்
வரமான முததிதனை மனதுமேவா 192

சிரவணமு மனனமுமே செயதபின்னா
சின்மயமாம பரமசிவ நானேயென்று
புரையறவே பழகியிடுந தியானமாகும
பூசனையாற பூரணமாஞ் சிவஞானத்தை
யிருளறவே யெளிதாக வடைநதுமோட்ச
மிசைநதிடலா மிதிலைய மில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பின்னமிலாப பரம்பொருளைப பேசினுனல். 193

மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ணயத்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்கவேண்டும
விகலமிலா விதியுடனே படிபபோருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்டஞான
மகமதனி லெளிதாக வுதிக்குமிங்கே
யாதலினு லகண்டபர நிர்ணயத்தைப
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமேயாகப்
பூரணமாம விதியுடனே புகலவேண்டும. 194

எப்போதுந் தைரியமா யிடைவிடாம
லேகபர சிநதனையே செய்வாயாகிற
சறபோத சுககனமாம் பரமேசியாச
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைததுநதீாநது
தற்போத சூனியனுய்த் தானேதானுய்த
தனித்திநதப பவபாச முததனுவா
யிப்போதிங் கியமபியவிவ வாததநதன்னி
லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதியீதே 195

அநவரத மாதரவா யிடைவிடாம
லத்துவித சிநதனையே செய்வாயாகின
மனதினுள சங்கையெலா முடனேதீாநது
மகததான சொரூபசுக மருவிநிறபாய
சொனவிதமாய்ச சொரூபசுகஞ சாாவதற்கே
சோர்வுதருஞ் சஙகமெலாந தூரததள்ளி
யனகநின தான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டபரப பிரமததிற் சங்கஞசெய்வாய் 196

அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
வகமென்று முயிாகளல வுள்ளமல்ல
வகமென்றும் புத்தியல சிததமல்ல
வகமென்றும புன்மையகங் காரமலல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ ஞானமலல
வகமென்று மித்துவித மெவையுமல்ல
வகமென்று மததுவிதம பிரமமென்னு
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம. 197

அகமென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
அகமென்று மூன்றுவித வவித்தையல்ல
வகமென்று மைந்துவித கோசமல்ல
வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
வகமென்றுஞ் சமட்டியல வியட்டியல்ல
வகமென்றுஞ் சகசீவ பரங்களல்ல
வகமென்று மகண்டபரப பிரமமென்னு
மகமபிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம். 198

அகணடபரப பிரமமதே சதது்க்கெல்லா
மத்யந்த சத்தாக விருப்பதாலவ
வகண்டபரப் பிரமததின் சங்கந்தானே
யறிஞரினற் சற்சங்க மென்னலாகு
மகண்டபரப பிரமமதே மகததுககெல்லா
மத்யநதஞ் சத்தாக விருபபதாலவ
வகண்டபரப் பிரமததின் சஙகநதானே
யறிஞரினன் மகதசங்க மென்னலாமே 199

ஆதலினு லநவரத மிடைவிடாம
லதிதிடமா யகமபிரம நிசசயததைச
சாதகமாய்ப பழகியதான் மனதிலுள்ள
சங்கறப விகற்பஙக ளனைததுநதீரநது
பேதமிலா வகண்டபரப பிரமஞானம
பெற்றதனு லகணடசுக|மநுபவிப்பா
யோதியவா றகண்டசுக மநுபவிததோர்க்
கொருக்காலும் பவததுன்ப மீண்டுமில்லை. 200

அகம்பிரம நிசசயமே சததின்சங்க
மகமபிரம நிசசயமே மகததினசங்க
மகம்பிரம நிசசயமே யானமசஙக
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்க
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டஞான
மகமபிரம நிசசயமே யகணடமோட்ச
முகம்பிரம நிசசயமே யனைத்துமாகும். 201

சருவமுமே சந்ததமு மான்மாகாரஞ்
சலனமிலா வான்மாவே பிரமாகாரம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மாகாரம்
பேசியவா பேதமொருக் காலுமில்லை
சருவமுமே யான்மாவுக கபின்னமான
சததியசிற சுககனமாம பிரமமென்றே
யொருமையுணா நிசசயமே திடமாய்ப்பெறறோ
னுடனேயிப பவபாச முததனுவான். 202

பேதமுறுஞ சகசீவ பரஙகளெல்லாம
பிரமமென்று மபபிரம நானேயென்று
மோதியவிச சிநதனையைப பிரமாபயாசி
யொழியாம லெபபோதும பழகவேணடுஞ்
சாதகமாஞ் சிநதனையின் பெலததினாலே
சலமனதின் விகறபமெலாந தவிாநதபின்னா
ரீதையுமே பழகாமற் பரமேயாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருககவேண்டும. 203

புததிரனே யாதலினு னீயெபபோதும
பூரணமாம பாவனையே செய்திஙகுததாற
சிததமதன் விகறபமெலாந தீாநதபின்னா
சின்மயமாம பரபபிரம வடிவேயாகி
யித்தனையு மிதாதனை நினையாவணண
மெப்போது மியங்காது வெறிதிருபபாய
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளனுமென்னு
நினைவையுமே நீககிநிச வடிவாயநிறபாய 204

நினைவையெலா நீக்கிமனே வாகருககெட்டா
நிசவடிவாய் நிறபதுவே நிறைநதமுததி
நினைவணுவும வேறாக நிகழுமாகி
னினைவதுமே மகததான பநதமாகும
நினைவறவே நிறகின்ற நிடடைதானே
நிசமான வததுவித நிலைமையாகும
நினைவறவே நிற்கின்ற நிடடைதானே
நிரதிசய வாநந்த நிலைமையாமால 205

ஆதலினு லநேகவித நினைவையெல்லா
மகண்டபர பாவனையா னினைவாற்றள்ளிச்
சாதகமாம் பாவனையா னினைவெல்லாமுஞ்
சற்றேனு முதியாது மறந்தபின்ன
ரோதியவப பாவனையு மொழிந்தெப்போது
முரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மையாகிய
பேதமற விருப்பவனே பந்தந்தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபர முத்திபெறறோன் 206

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்ட பர பாவனையே செய்வோர்க்கல்லாற்
சகமபரமே முதலியதாய்க் காண்போர்க்கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவையுந் தொலையாதென்மீற
திகமபரனும பரமசிவ னெமககுரைதத
திடமான வகண்டபர நிர்ணயத்தைத
தகுமபிரமாப யாசிகளுக கிதமேயாகத
தத்துவமாய் நிதாகனினக் குரைதனேதனே. 207

புத்தியுட னகண்டபர சிவததின்றியானம்
பழகியதா னிரதிசய திருததிமேவி
யித்தனையுஞ சங்கறப விகற்பமின்றி
யெபபோது மேகபர சிவமேயாகி
மெத்தவுமே சாநதமதா மனதுதானே
மெய்யான முததிநிலை மேவுமனறி
மததமதாய்ச சஙகற்ப விகறபமுறற
மனதநத முததிநிலை மருவாதென்றும. 208

நித்தமுமே யகண்டபர சிவனுனென்றே
நினைப்பதுவாரு சிவபத்தி மிகுநதோன்றுனே
சித்தமுறும விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
சின்மயமாம பரமசிவந் தானேயாகி
யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டி
யேகமதா முததிநிலை யிசைவனென்றே
சுத்தமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச
சூட்சுமமாம பரமபொருளைச சொன்னனன்றே. 209

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச சாநதமாகிச
சலனமிலாச சாசுவத சொரூபமாகி
நித்தியநிட் களமாகி நிருவிகற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
யதது்வித மானபரப பிரமநானே
யணுவுமிதி லையமிலை யென்றெபபோதும
புததிரநீ திடமாக நிசசயிததுப
பூரணமாம் பிரமசுக மநுபவிபபாய். 210

எப்போதும் பரப்பிரமஞ் சததேயன்றி
யிப்பிரம மொருக்காலு மசததேயாகா
தெபபோதுஞ சததான பரநானென்று
மிததிறமா முறுதியுளோன் சததேயாவ
னெபபோதுஞ சததான பரநானெனனு
மிததிறமா முறுதியிலோ னசததேயாவ
னெபபோதுஞ் சததான பரநானென்னு
மிததிறமா நிசசயமே யிசைவாயமைநதா 211

அறிவுருவா மதிட்டான பிரமததின்க
ணாரோப வடிவாக வவிவேகததா
லறிவறுமச சகலமுமே யறிவாமன்றி
யன்னியமா யணுவேனு மிலவையிலலை
மறைமுடியின சிததாநத மனைததுமீதே
மகத்துககள நுபூதி நிலையுமீதே
நிறைவுறவே பரமசிவ னெனக்குரைதத
நிசமான நிர்ணயமு மிதாகவீதே 212

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானெனறுஞ
சலனமிலா நிசசயமே செய்யசசெயயச
சருவமெனும பிரமமெனு நானீதெனனுஞ
சங்கற்ப விகற்பமெலா மடைவாயததீரநது
சருவபரி பூரணமாம பரமேயாகிச்
சலனமிலா திருப்பதுவா முத்திபேறுஞ்
சருவசகன் ஞயகனுஞ் சிவன்றன்னாணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சஙகையில்லை. 213

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிச்சயமே யப்பியாசித்தல
பகர்பரம மோட்சமுற முந்தியேது
பழகியவந் நிச்சயமும பின்புதானே
சகசமதாய் நழுவியிடு மதனுண்மைநதா
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றும்
மிகவுரமா நிச்சயமே யப்பியாசித்து
மெய்யான மோட்சநிலை மேவுவாயே. 214

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண
சகலவிதப பிராந்தியுமே தோனறலாலே
யகிலமுமவ வதிட்டானப் பிரமமனறி
யன்னியமா யணுவுமிலை யாதலாலே
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
நிரந்தரமா மப்பிரம நானேயெனறு
மகிலமெனப பிரமமெனத தோன்றுமபேத
மழியுமள வழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய. 215

அநவரத மகமபிரம நிச்சயத்தை
யாதரவோ டதிதிடமா யப்யாசிக்கின்
மனதிலுள விகறபமெலா முனபுதீர்த்து
மறறதுதான விறகற்ற வன்னியேபோற்
றனதுநிச வதிட்டான பிரமத்தினகண்
டான்றனே சாந்தியுறு மாதலாலே
சொனவிதமா யகமபிரம நிச்சயத்தைச
சுகமுறவே முமூட்சுவெலாம பழகவேண்டும். 216

அத்துவித பூரணமாம் பரசிவத்துக்
கன்னியமாய்த தோறறியவித துவிதமெல்லாஞ்
சித்தமதன் விகாரமலா துண்மையனறு
சித்தநதா னகண்டபர நிச்சயத்தாற
சத்தியசிற சுககனமாம பரசிவத்திற
சாந்தியுறிற சித்தத்தின் விகாரமான
வித்துவித தோற்றமெலா முடனேதீரு
மேதுவலாற காரியமற றிருப்பதுணடோ. 217

ஓதியவிவ வகண்டபரப பிரமஞான
முறுதவனே மகத்தான பாவியானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெறுதவனே மகத்தான ரோகியானேன
சாதகமா மகண்டபரப் பிரமஞானஞ்
சாாநதவனே சமசார முததனுனே
ஞுதலினை முமூடசுவெலா மெவவிததது
மகணடபர ஞானததை யடையவேணடுமே 218

அகிலமுமே யகண்டபரப பிரமமென்று
மபபிரம நானெனனுந துணிவுகொணடே
யகமுறவே திடமான வநுபவததை
யடைநதவனவ் வகணடபர வடிவேயாகி
யிகலமனதின சங்கறப விகறபமெலலா
மிழநதுடனே பவபாச முததனுவன்
பகாபொருளி லணுவேனு மையமிலலை
பரமசிவன் றனனுணை பரமாததநதான 219

எல்லாமாம் பிரமமது நானேயெனனு
மேகபர ஞானததை யிசையாமூடன
கல்லாத கலவியெலாங் கறறபோதுங
கரையில்லாப பவககடலைக் கடவானெனறுஞ
சொலலாலுஞ் சொல்லவொணு மகிமைகூாநத
சுத்தபர ஞானததைப பெறறவனறுன
பொலலாத பவககடலை யெளிதாய்ததாணடிப
பூரணமாம பரப்பிரம திரஞசாாவன 220

இருககுமுதல வேதாநத வசனததாலு
மிவையருளு மாசிரிய வசனததாலுந
தருககமெனுந திடமான யனனததாலுந
தடையறவே செயகின்ற தியானததாலு
மருககனமுதற சோதிககுஞ சோதியான
வறிவுருவாம பரமசிவ மறிநதவனறுன
றிருககுருவா மகண்டபர சிவமேயாகித
திரிசியமாம் பவபநத மனைததுநதீர்வன். 221

இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடயமான
அந்தரமாகு சத்தத்தை வாக்கினாலே
சோர்வறவே படித்தாலு மதனானமெள்ளச்
சிந்தையுமே யடைவாக வொருமைப்பட்டுச்
சின்மயமாம பாவனையுஞ் சேருமததா
லந்தமிலா வகண்டபர ஞானமுண்டா
யகண்டமதா மோட்சநிலை யடையலாமே. 222

பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்திபேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்திபேறு
மாவதனை முமூட்சுவெலாஞ் சீக்கிரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடையவேண்டிற்
பாவனமாம பாவனையே யிடைவிடாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப பழகல்வேண்டும
கேவலமாம பாவனையா லசத்தரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப படிக்கவேண்டும். 223

ஆதலினு னீயென்று மிடைவிடாம
லகண்டபர பாவனையே செயதிமைந்தா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெலலாமென்
றிதுமுதலா வியமபியநற் சத்தந்தன்னைப்
பேதமறப படித்திடுமற றதனானுானம
பெறறவனுயப பவபாச முத்தனுவா
யீதுறுதி யிதிலணுவுஞ் சங்கியாதே
யெமதீச னியமபியதிற சஙகையுண்டோ. 224

காலமுதற சிலசிலவாங காரணததிற
காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்குமென்றே
சீலமிலாச சிலமூடா சொலவரன்றோ
செபபியிடும வாதமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யாலயமாம பரமசிவ சத்தியாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசிவத்திற்
கோலமுறக கற்பிதமா மஃதுமநதக்
கூறுபடாப பரசிவமே யுண்மையோரில். 225

அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச்செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே நீயெப்போதுஞ்
சுகித்திடுவாய் சுகிததிடுவாய் சுகிதநேிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றனாணை பரமாாததந்தான் 226

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வதென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்பமதலலாம
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமேயான
பிரமமெனும பாவனையே பெலமாயசசெயவா
யேதமுறுந தேகாதி யானேயெனறு
மிலவுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும
பீதிசெயும பாவனையை யொருகாலேனும
பிரமிதது மனதினிடைப பெறறிடாதே. 227

ஏதமுறுந தேகமுதல் யானேயென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதமுறு நிசசயமே பொருந்துமுடன
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருநதபோதும்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மையுறற
சண்டாளன் றனிதனி லையமிலலை
யாதலினு லவவிதமா நிசசயததை
யயர்நதுமொரு காலதது மடைநதிடாதே 228

எப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யிருப்பதெனக் கறபிதமாய்க் காண்பதெல்லாஞ்
சறபோத சுககனமாம பரமேயென்றுஞ்
சந்ததமு மபபரம நானேயென்றுங்
கறபோல வசைவற்ற நிச்சயத்தைக
கலங்காம லெப்போது மப்யாசித்தே
தற்போத சூனியனாய்ப் பரமேயாகித்
தளர்வுதரும பவபந்தந தவிாத்துநிற்பாய். 229

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாஞ் சகசீவாதி
யகிலமுமவ் வான்மாவுக் கயலேயல்ல
வான்மாவுக் கயலெனவே கண்டபோது
மாய்ந்திடினவ் வகண்டபர மான்மாவேயா
மான்மாநா னான்மாநா னான்மாவெல்லா
மான்மாவுக் கபின்னபரப பிரமநானென
றான்மாவா மகண்டபரப பிரமந்தன்னை
யநவரதம பாவிததவ வடிவேயாவாய் 230

இநதவிதந திடமான நிசசயததோ
டேகபர பாவனையே செய்தேயததாற
சிந்தையுறு விகறபமெலாந் தீரநதுஞானஞ
செறிநததனாற் சின்மாத்ர மாகிநிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூபநிட்டை
சார்வதனின் முந்தியதா மேதுவாகு
மந்தவுர நிச்சயமும லயித்தபின்ன
ரயலறவே தான்றனயச சுகிககலாமே 231

ஏகபரி பூரணமாய்ச சராசரஙக
ளனைவைககுமதிட் டானமதாம் பரசிவததை
சாகைபல பேதததாற பலவாமவேதஞ்
சமபுவெனறும விண்டுவென்றும் விரிஞ்சனென்று
மாகுபுரந தரனென்று மனலனென்று
மழிகின்ற காலனெனறு மனிலனென்றும
பாகமுற மற்றுமுள வமரரென்றும
பலவிதமா யங்கஙகே பகரலாகும. 232

பலவிதமாய்ப பகர்கின்ற வேதவாக்கின்
பரமான தாறபரியப பொருளையெலலா
மலைவறவே நன்றாக வாயுங்காலை
யநந்தவித வேதமுமே யகண்டமான
தகமைமிகு மேகபர சிவத்தைததானே
தாற்பரியப் பொருளாகச சாறறுமென்றே
யிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுககங்
கேகபர பாவனையே யிசைததானன்றே. 233

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச சாநதமாகி
யத்துவித பூரணமாம பிரமத்தின்க
ணலைமனதின் விகறபங்க ளனைததுநதீாநது
சிததமது வேறறவே கலநதொன்றுகிச
* சீரசெல நியாயம்போற சேர்நதிருககை
புததிரனே தன்மயமா நிட்டையென்று
பூரணமா மறிஞரிறை புகலலாகும். 234

சத்தியசிற் சுககனமாம பரமேயெல்லாஞ்
சநததமு மதுநானென் றப்யாசிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலினமாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனைததுநதள்ளிப
புத்திரனே பின்பதையு மிழநதெப்போதும
பூரணமா யிருபபதுவா நிட்டைமேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமேயாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்திசாாவாய் 235

சொலுமலின வாதனையு மனதின்றன்னு
சுத்தபர வாதனையு மனதின்றனம
மலையுமொரு வாதனையும பரத்துக்கில்லை
யாதலினு லமமயமா நிட்டைசார்நது
மலினமெனச சுத்தமென மதிக்கபபட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொனறுமின்றிச
சலனமிலாச சிலைபோலுங காட்டமபோலும
சறறேனும் சலியாமற சுகிததிருபபாய. 236

அகண்டபர பாவனையே செய்தவறறு
லன்னியமா நினைவெவையு மறநதபின்னா
புகன்றபர பாவனையு மறநதெபபோதும்
பூரணமாம பரபபிரம மயமேயாவாய்
செகநதனிலே யெநதமகா பாவியேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக கேட்டுணாந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பரவமெலலா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவேயாவன் 237

* சீரம்-பால்.

எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்தசுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங்கங்கே
சொல்லியதாற சித்தத்தின் சுததியுற்றோர்
சுகமாக மோட்சநிலை சார்வதற்கே
யல்லலிலா வாகநத கனமேயான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசிவத்திற
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்திருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற்றன்றே. 238

ஆதலினு லறிவதெலாஞ் சிவமேயென்று
மசசிவமே நானென்றும பழகபபட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சிததசுததி
சாாநததனுற றன்மயமா நிட்டைகூடிப
பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலாமிங்கே
பேசியது சததியமே யென்பதாகப
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாகனுககுப்
பூரணமா நிட்டையினைப புகன்றான்மன்னே. 239

சருவமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சநததமு மபபிரம நானேயென்று
மிருமையிலாப பாவனையே யிடைவிடாம
லெபபோது முயறசியுடன் செய்தவற்றான்
மருவியவிவ வுலகமெலாமுண்மையென்று
மற்றிநதத தேகாதி நானேயென்று
மொருமையிலா விபரீத மொழிதெபபோது
முணர்வுருவாம பரபபிரம மாதரமாவாய். 240

சருவமுமே பரப்பிரமஞ் சத்தியந்தான
சநததமு மதுவேநீ சததியநதான
பரவியவிவ் வர்த்ததத்திற் சங்கையில்லை
பரமசிவன் றன்னுணை பரமாாததநதா
னரியவனே யாதலினு னீயெப்போது
மகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மொருமைதரும் பாவனையே செயதவற்று
னுணாவுருவாம பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். 241

அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவதற்கு
கதிதிடமா மகம்பிரம நிசசயநதான்
செகநதனிலே முக்கியகா ரணமாமைநதா
செப்பியது சததியமே சங்கையில்லை
புகன்றருளுஞ சற்குருவின் வசனததாலும்
பூரணமாய்ப பழகியதன் பழககததாலு
மகநதனிலே யகமபிரம நிசசயநதா
னதிதிடமா மறறதனுன் மோடசமபெறும. 242

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயநதா
னதிதிடமாய் மோட்சநிலை யடையுமட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாககியதநா
லெபபோது மெவ்வளவு மிடைவிடாமற்
பேதமிலா வகமபிரம நிச்சயத்தைப்
பிரியமுடன் றிடமாக வப்யாசித்து
வீதலுறும் விகறபமெலா மிகநதெப்போதும
வேறுபடா மோட்சநிலை மேவுவாயே. 243

ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் செனிக்கவில்லை
யொருகாலுஞ செனியாதிங கிருபபதெங்கே
விரிவுறவே செனியாது மற்றிராதும்
வீதலடைந திடுமென்ன விளமபலெங்கே
யரியவனே யாதலினு லகண்டமான
வததுவித பிரமத்துக கயலேயில்லை
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ
சலியாத பாவனையாற் சாநதனுவாய். 244

எப்பொருளு மெங்கேனு மிருக்குமாகி
லிவ்விதமா யிஃதுளதென் றியம்பல்வேண்டுஞ்
சிற்பொருளே யன்றியொரு பொருளுமென்றுஞ்
சிறிதுமிலாத் தன்மையினு லியம்புதற்கிங்
கறபமுமே யிடமில்லை யாதலாலே
யகண்டபரப பிரமவடி வானவென்னிற்
சொற்பொருளோ ரணுவுமிலை யென்றெப்போதுஞ்
சும்மாவே யிருநதுமிகச் சாந்தனுவாய் 245

சகலமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தாற்
சகமுதலி துண்மையெனும் பிராநதிநீங்குந்
திகழ்பிரம நானென்னு நிச்சயத்தாற்
றேகமுத ஞனென்னும் பிராநதிநீங்குந்
தருமகனே யாதலிஞ லெல்லாமென்றுந
தறபிரமந தானென்று மதுநானென்றும்
வெருதிடமா மநுபூதி யடைநதெப்போதும்
வேறறவே மிகவுமுப சாந்தனுவாய 246

இல்லையென வியமபியிடும பொருளுமின்றி
யிங்குளதென் றியமபியிடும பொருளுமின்றிச்
சொலலியிடுஞ சொறபொருளோ ரணுவுமினறிச
சுமமாவே யிருநதுமகா மௌனியாகி
யலலலிலா வகணடபரா நநதமேவி
யநாதிபவ துககங்க ளனைததுநதீாததுக்
கலலெனவே திடமான பரஞானததாற
கற்பனையோ ரணுவுமிலா முத்திசாாவாய் 247

அறிவுற்ற தனைத்துக்கு மதீதமாகி
யறுபதது நான்குகலைக கதீதமாகிப
செறிவுறற கலைகெலலாஞ சாரமாகிச
சின்மாதர வடிவாகிச செயலொன்றின்றிக
கறையற்றுக குணமற்றுக குறறமறறுக
காணகின்ற கற்பனைக ளனைததுமறறு
நிறைவுற்ற நிசசலமாம் பரஞானததா
னிரபபயமாய் நிறகின்ற முததிசார்வாய் 248

சுருக்கமுறச் சொல்லியிடும் பொருளைக்கேளாய்
சொன்னதெலாம் பரபபிரம சொரூபமேயாம
நெருக்கமுறஞ் சொரூபமதே நீயுநானு
நிகலருமா நிதாகவிதி லையமில்லை
யிருக்குமுதன் மறைமுடியின் பொருளுமீதே
யெமதீச னெமக்கருளும் பொருளுமீதே
தருக்கமுட னுறுதியிடும பொருளுமீதே
தத்துவஞா னிகளுணரும் பொருளுமீதே. 249

தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமேயென்றுந்
துவிதமிலா வப்பிரம நானேயென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வர்த்தத்திற் சங்கையில்லை
சமபுபதந் தன்னுணை சததியநதான்
போற்றியவிவ் வாத்தத்தைச சிரத்தையோடே
புரையறவே நிததியமுங் கேளாநின்றோ
வேறறுமையில் சின்மாத்ர சொரூபமான
விமலபர வடிவாகி முத்தராவர் 250

சாதனமோர் நான்குமுள வதிகாரிக்குச
சாற்றியவிவ் வாததத்தைக கருணையாலே
மாதவநீ புகல்வாயேன் மறறன்னோனு
மகத்தான பரபபிரம ஞானமேவி
யேதமுறும் பவதுக்க மனைத்துநதீரநதிங
கிணையற்ற பரப்பிரமா நநதமுறறுப
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவன
பேசியதிற் சநதேக மணுவுமில்லை. 251

இரவிமுதற் சோதியினால் விலககவொணா
விதயவிருண் மிகுநதவெறு மூடனேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நிததமாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிபபானாகிற்
பரமசிவ கருணையினான் மறறனனோனும்
பரஞான சோதியினை யடைநதேயததா
விருதயமா ரஞ்ஞான விருளைநீககி
யேகபர சிவவடிவாய் முததனாவன. 252

புத்திரனே வெகுவிதமாய விளம்பியென்ன
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருநதினோர்ககே
யுத்தமமா மிபபொருளைக் கேட்பதற்கு
மூனமறத் தினந்தோறும் படிபபதற்கும
பத்திவரு மற்றவரே சீவன்முத்திப்
பதமேவித் தேகமிலா முததிசார்வா
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாகனுககுச்
சலனமிலாப் பரமபொருளைச் சாற்றினானே. 253

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதறகுச்
  சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுஙற் சாரமாகிச்
  சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபநதன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிககின்ற
  வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கியததின்
பொருளினையிங் கெலலோாககு மிதமேயாகப்
  பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலுவாமே 254

பெருமைமிகு மிருககுமறை முடியிலுள்ள
  பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாகயமொன்று
மிருண்மருவா லெசுர்வேத முடியிலுள்ள
  விலகுமகம பிரமாஸ்மி வாகயமொனறு
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியிலுளள
  மகததான தததவமசி வாகயமொன்று
மரியவதா வணவேத முடியிலுள்ள
  வயமான்மா பிரமமெனும வாக்யமொன்றும். 255

இநதவித நான்குமறை முடியின்கண்ணே
  யிருககின்ற நான்குமகா வாக்கியததுண்
முநதியதாம பிரஞ்ஞானம பிரமமென்றே
  மொழிநதமகா வாககினுடைய பொருளைச்சொல்வா
மைநதவிதற பிரஞ்ஞானம பிரமமென்று
  மருவுபத மிரணடாகு மறறிவறறின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதததினுககு
  முககியமா மாதததை மொழியக்கேளாய். 256

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மெனனலாகும
  ஞானததாற் சகலமுமே தெரிவதாகும்
ஞானமதிற றெரிகின்ற சகத்தனைததும
  ஞானததிற் கற்பிதமாய்த தெரிவதாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்றுமிலலை
  ஞாலமுத லெபபொருளு ஞானமாதாம்
ஞானமதே நமதுநிச வடிவமாகும
  ஞானமதே பரபபிரம வடிவுமாமே. 257

சருவசக ததிட்டான சொரூபமான
சத்தியஞா னநந்த வததுதானே
பிரமமெனும பதத்தினுடை யர்ததமாகும
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுநின்ற
ஒருபொருளும பிரமததிற கயலேயாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரமமாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூபமாகும
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூபமாமே 258

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரமமாகும
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞானஙகா
ணஞ்ஞான முதலியதா முபாதியலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டுபோலாம
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும வாக்கியார்ததம
பிறஙகியதா னுபாதியெலா நீங்கும்போது
விஞ்ஞான கனமான வததுவொன்றே
வேறறற வகண்டார்த்த மாகிநிறகும். 259

பிறிவுற்ற வுபாதியுறுஞ சீவன்றானே
பிரஞ்ஞான பதததினுடை வாசசியாாததம
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சியார்தத
மொருமிதத நிருபாதி வத்துதானே
யுபயவித பதத்திறகு மிலடசியாாததந
தெரிவித்த வுபயபத லட்சியைக்யந
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டாாததங்காண். 260

அறைநதபடி மகாவாககி னகண்டாாததததை
யறிநதுமன தமமயமா யிதரமெல்லா
மறநதுதன தாவரண மனைத்துநீஙகி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டாகாரஞ்
செறிந்தமனோ விருததியெனச செபபலாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்திதானே
யறிநதவரா லதிசுகமாஞ் சீவன்முத்தி
யாகுமென வங்கஙகே யறையலாமால். 261

சொன்னவகண் டாகார விருததிதானே
சுகமேலா யிருககின்ற சிவன்முததி
பின்னையகண் டாகார விருததிநீங்கிப
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங்காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யகண்டேக ரசமான வத்துவாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேகமுததி
மற்றுமகண் டேகரச நிலைமைகேளாய். 262

ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுநதள்ளி
யுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுநதள்ளிப
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பிரியமுடன் பழகிய பா வனையுந்தள்ளி
யேதையுமே நினையாமல் வெறிதிருநதிங்
கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
யீதெனவே யுணரவொண்ணு விருப்புத்தானே
யென்றுமகண் டேகரச நிலைமையாமே. 263

மனதுடைய விகற்பஙக ளனைததுமின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யனியமிலா வகண்டேக ரசசொரூப
மாகியிருக கின்றநிலை விதேகமுததி
சொனநிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டுமட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துநதள்ளி
யனகவகண் டாகார விருத்திதன்னை
யலப்பறவே யநவரத மப்யாசிப்பாய் 264

புகலுமகண் டாகார விருததிதன்னைப்
புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக்கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நானென்று நானதென்று
மிகழ்மறவே யெப்போது மிடைவிடாம
லேகபர பாவனையே யிதயத்தின்கண்
விகலமறச செய்வதுவே யகண்டாகார
விருத்திதனைப் பழகியிடு மியல்பாமைந்தா. 265

தேகமுத ஞனென்ன றுவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்டவிர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைதள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்திதன்னை
யநவரத மாதரவா ரயயாசித்துச
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்கடோதத்துச
சொன்னவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். 266

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம பிரமமெனறு
மிலகுமகா வாக்கினுடை யருததஞசொன்னே
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதியெலலா
மூன்றுமகா வாககினுமே தெரிந்துகொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாகப்
பேசுமகா வாக்கினுடைய பொருளைககேளா
யன்னவகம பிரமாஸ்மி வாககியததி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன்றுமே. 267

மூநதுமகம பதததுக்குச சீவனாததம
மொழிபிரம பதததுககவ வீசனாதத
மநதமிலாச சீவபர வயிக்யநதாமென
யஸ்மியெனும் பதததினுடை யருததமாகு
மிந்தவித மிநதமகா வாக்கியததி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்ததததைப
புந்தியிஞ லாய்நதிதனை யநுபவிததுப
புகன்றவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். 268

பேதமுறு முபாதியினற கிஞ்சிஞஞத்வம
பிறங்கியசா வஞ்ஞதவ மாதியாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மமபோலா
முபாதியெலாம் விசாரிததுத் தள்ளுங்காலே
யாதியிலாச சீவபர வைக்யமிஞசு
மதுதானே யகண்டாரதத மாமவற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாககியததா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவேயாவாய். 269

அனகவகம பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்தபோதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ்செய்து
பிராநதிதரின் சங்கையெலாம பெயர்ககவேண்டுஞ்
சொனவிதமாய்ச சங்கையெலாம் பெயர்நதபின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துநதீர
வனிசமகம பிரமாஸமி யென்பதாக
வாதரவோ டபபியாசம செய்யவேண்டும. 270

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகியெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாமற்
சநததமுஞ் செய்ததனல் விபரீததததைச
சற்றேனு மிஞசாது நாசஞ்செயதே
யநதவகம் பிரமாஸ்மி வாககியார்தத
மானவகண டாாததததி னநுபவததைப
புநதிதனிற் பிரதிபநத மொன்றுமின்றிப
பூரணமா யெபபோதும பொருநதவேண்டும். 271

பலவிதமாம வாதனையுந தூரததளளிப
பகாநதபடி யகணடாாதத மநுபவிபபா
யிலகுமகம பிரமாஸமி வாககியாாத்த
மிவவிதமா யிசைபபுறறே மினியுனக்குத்
திலகமதாந ததவமசி வாககியாாததந
திடமாகச் சிததமிசைத தெரியசசொலவாந
தலைமையதாய்த தயங்கியவிவ வாக்கியததிற்
றதவமசி யெனமூன்று பதங்களாமே 272

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன்றனே
மருவியதற பதமுரைசெய வாச்சியார்த்த
மாயதன தவிததையுறுஞ் சீவன்றனே
யறைகின்ற துவமபதமோா வாசசியார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழநதபின்ன
ரேகவிலக கணமான வத்துததானே
தூயபத மிரண்டுககு மிலட்சியார்ததந்
தொடர்புற்ற வைககியமே யசிபதார்த்தம். 273

சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைச்
சுத்தமதாந தத்வமசி வாக்கியத்தார
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெபபோதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமேயாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகுமட்டு
மிதரமுணர் விருத்தியெலாந தூரத்தள்ளிப
புல்லுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப
புறையறவே பழகியதாற பூன்றனுவாய. 274

தறபதலட் சியமான பிரமரூபந
துவமபதலட சியமான நீயேயாவா
யறபமுமே யிதிலைய மணமவதில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணே யறைநதுண்மை
சொறபமிலா வகண்டபரி பூன்றமான
சுததமதாம பரபபிரம நீயேயென்று
செப்பியிடு குருபரனே குருவாகின்றேன்
செபபியவா றறிநதவனே சீடனானேன. 275

உசசமதாய குருவருளு மகண்டாரததததை
யுவகையுட னுளளபடி கேட்டபினனா
நிசசலமாம புததியினு னிசசயிதது
நிருமலமா யகமபிரம மானெனனென்ற
துசசமிலா வநுபூதி யடைநதவன்றான்
றுகளற்ற சறசீடன் மறறேரெலலா
மெச்செயலைச செப்பினுமே சீடராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீடனவன 276

சருவமகா மநதிரமு முபதேசிப்போா
சாமானய குரவரெனச சாறறலாகு
மிருமையிலாப பரபபிரம நீயேயெனறிங
கிணையறற வுபதேசஞ செய்கின்றேனே
பெருமைமிகுஞ சறகுருவென் றுரைககலாகும
பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பேறென்ன
வரியபர நீயென்போ னுசானனு
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணனுனேன். 277

ஆதலினாற் பரப்பிரம நீயேயென் றிங்
 கருள்பவனே யாசிரிய னெனவேயோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதேசத்தைச்
 சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிபபோனே
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
 பெற்றதனாற் பவபந்த மனைத்துநதீர்ந்து
போதகன மானபர வடிவேயாவன்
 புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை. 278

அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்டமான
 வத்துவித பரப்பிரம சொரூபநதானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுந்
 தற்பிரம நீயென்று முபதேசித்த
மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாககியத்தான்
 மகத்தான பரமபொருளைக் கேட்டுள்ளதில்
விகலமற வறிவிதும்வ சிரவணங்காண்
 வேறொன்றுஞ் சிரவணமே யன்றுமைநதா 279

அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச்செய்த
 வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவணங்காண்
 மறறதெலாஞ் சிரவணமே யாகாதென்றுஞ்
சிரவணமே செயலுறற பொருளைமீண்டுஞ்
 சிரத்தையுடன் யுத்தியினாற சிநதைசெய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்ககின்ற மனனமாகும
 பேசியவிம் மனனததின் யுததிசொல்வாம். 280

திரிசியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனல்ல
 தியங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறிநானல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நானல்ல
 பிறந்துநசிக் கின்றமன முதனல்ல
விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநானல்ல
 விவையாவு மொருமித்த திரளனல்ல
நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தாநின்ற
 நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான். 281

தூலவுடல் சூக்குமதே கத்திலில்லை
தூலவுடல் சூக்கவுட லிவ்விரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்திலில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவேயிலலை
கோலமுறுந தேகமெலா மிலாததாலுங
கூறுபடாச் சின்மாதர சொரூபமொனறே
காலமொரு மூன்றிலுமே யிருபபதாலுங்
களங்கமிலாச சின்மாததிர சொரூபமேநான். 282

கனவினிடை நனவில்லை யிவவிரண்டுங
காரணமாகு சுழுத்திதனி லில்லையநத
நனவுகனுச் சுழுததிகளுந துரியததிலலை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ சுத்தததிலலை
சொனவிதமா யவித்தையெலா மிலாததாலுஞ
சுத்தமதாஞ சின்மாதர சொரூபமொன்றே
யநவரத மழியாம லிருபபதாலு
மததுவித சின்மாதர சொரூபமேநான. 288

தேகமுதற் சடமான விவையனைததுந
திரிசியமாய்க கடமெனவே நசிபபதாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவாமான்மா
வெப்போதுந திருககுருவா யிருபபதாலும
பாகமுறுந தேகாதி மிதைையாகும
பகுப்பறற வான்மாவே யுண்மையாகு
மாகையினுற் றேகாதித திரளுனலல
வநுகூத வறிவான வான்மாவேநான. 284

சத்தியஞா னுநநத சுபாவமான
சகலவதிட் டானபரப பிரமததின்கட
சித்திரவ நிருதசட துககமான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோறறலாலே
யித்துவித செகததெல்லா மாயுங்காலை
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரமமேயாஞ்
சுத்திகையிற கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுததிதானே. 285

இருமையெனத் தோற்றியவிச சகத்தனைத்து
மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்ன
மருவியவிவ வநுபூதி யாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானததின் சுபாவமேயாஞ்
சருவவதிட் டானபரப பிரமததுக்கே
சத்தியஞா ஞநநதத் தனமையன்றி
யொருபொழுது மிலலாத வெறுமபொய்யான
வுலகததுக கோதியவித தன்மையுண்டோ. 286

காலமொரு மூன்றிலுமே யிருககையாலுங்
கற்பிதமாம யாவையுமே விளககலாலுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமையாலுஞ
சததியஞா ஞநநத சொரூபநானே
யாலயமா மென்னிடையிற கனவேபோல
வகிலமுமே கறபிதமாய்த தோற்றலாலே
கோலமுறத தோறறியிடுந தோறறமெல்லாங்
குறைவறற வதிட்டான வடிவாநானே. 287

என்னிடையிற கறபிதமாய்க கனவினகணணே
யிலங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானமதா நானேயன்றி
மறறெவையு மெனககயலா யிலாததேபோற
பின்னமிலா வெனனிடையி னனவின்கண்ணே
பிறங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலை
யன்னவதிட் டானமதா நானேயன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவேயில்லை. 288

ஓதியவா றுண்மையினை யோருங்காலை
யுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபததுக்கும
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபததுக்கும்
பேசுமிலக் கணமொனறு யிருபபதாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாய்வதுவே மனனயுத்தி
மாதவனே யிவவிதமா மயககநீர
மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்திசொன்னோம். 289

சநதனமென ரோதியிடும விருடசமீதே
சஙகையறக் காணென்னு மாததன்சொல்லைச
சுநதரமாக் கேட்கினுமே யதனைநன்றுச
சோதித்தே சஙகையெலாந தீரபபதேபோ
லநதமிலாப் பரப்பிரம நீயேயெனறிங
காசிரிய னருளினுமே யதனைநன்றாய்
புநதியுறும் யுத்தியினால விசாரஞ்செய்தே
பொருநதியதன் சங்கையெலாம போககவேண்டும். 290

சிரவணமு மனனமுமே செய்தபினனா
செறிவுற்ற விபரீத மனைததுநதீர
விரவுபக லெபபோது மிடைவிடாம
லினிமையொடு நிதித்தியாசனு செயயவேண்டும
பரவியிடும் விசாதீய விருததியின்றிப்
பரம்பரையான் சசாதீய விருததிதானே
யிருமையிலா நிதிததியாச மாகுமிததா
லெய்தியதன விபரீதம யாவுநதீரும 291

செகம்பரனு னீதெனவே வேறுவேறாய்ச
செறிகின்ற விசாதீய விருத்தியின்றி
யகமபிரமம பிரமமக மகமெலலாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடராநின்ற
தகுமபிரம பாவனையாம விருததிதானே
தடையறற சசாதீய விருததியாகு
மிகும்பிரிய முறறிதனை யபயாசிக்கின
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்ததீரும. 292

பொருந்திநிதனு செயகினற சிரவணததாற்
புகலுமசம பாவனைதான் முன்புநீஙகி
வருநதிநிதனு செய்கினற மனனந்தன்னால்
வாளாவாஞ் சமசயபா வனையுநீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியாசத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்குமபோது
நிரநதரமாம் பரபபிரம சாடசாதகார
நிசசலமாந தன்மனதி னிகழுமன்றே. 293

சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிச
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தைமேவி
யித்துவித நினைவனுவு மிலாதுநீங்கி
யிருளான வாவரண மனைததுநீங்கிச
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபததின்கண்
சிரசல நியாயம்போற் சேர்ந்துநிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் பரதிவிம்பிக்கும
பூரணசை தன்னியமே சாட்சாதகாரம. 294

பேசியவிப புததியுடை விருத்திதானே
பிறங்குமகண் டாகார விருததியாகு
மாசறவிவ விருததியினிற பரதிவிம்பிக்கு
மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத்கார
நேசமொடிவ வகண்டபர சாடசாத்கார
நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்தராவ
ரீசனுடை யுபயதிருப் பதநதனனணை
யியம்பியதி லெள்ளளவு மையமில்லை. 295

இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கியத்தி
னேகரச மாகுமகண டாாத்தஞ்சொன்னோம்
பின்னையுனக கயமான்மா பிரமமென்னும்
பேசுமகா வாக்கினுடைப பொருளைசசொல்வா
மன்னியமி லநதமகா வாக்கியததி
லயமான்மா பிரமமெனப பதமூன்றுகும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவேயாகப்
பகர்கின்ற வருததததைப பரிநதுகேளாய். 296

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன்றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாசசியார்ததம்
வித்தரமா முபாதியறு மீசன்றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாசசியாாத்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சீவபர சொரூபந்தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சியார்தத
மத்திரமா முபயபத லட்சியத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம். 297

அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கியத்தா
லக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
செறிந்தபர சீவருடை யுபாதியெல்லாஞ்
செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதிசெயதிங்
கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாதரவா யப்யாசித்து
மறந்தநின துருவான வகண்டார்த்தத்தை
மறவாம லெப்போது மநுபவிப்பாய. 298

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கியத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக்கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவ்பபிரகாச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யகான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப்பட்ட
வுபயவித பதத்துக்கு மருத்தமாகும்
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூலவத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்தமாமே. 299

பாவனமாம் பதங்களுடை லடசியத்தின்
பகுப்பற்ற வைக்கியமே வாக்கியார்த்தஞ்
சீவபர பேதத்துக் கேதுவாகச்
செறிகின்ற வபரோட்ச பரோட்சத்துவாதி
யாவையுமே யுபாதியினுற செறிந்ததென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதிசெய்திங்
கோவலற மினுசுவதா மகண்டார்த்தத்தை
யுரைத்தபடி யெப்போது மநுபவிப்பாய 300

இன்னவித மிருக்குமுதல வேதாந்தத்தி
லிலங்கியவிந் நான்குமகா வாக்கியத்தின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைப்
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும்வண்ணம்
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச்சொன்னே
மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்யாசித்தே
நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த்தத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுபவிப்பாய். 301

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும்வாக்கியம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்யமாகு
மியலுமகம பிரமாஸ்மி யென்னுமவாககியம
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்யமாகு
மயனமருவாய பிரஞ்ஞானம் பிரமவாக்யம
மனனநதி யபயாச வாகயமாகு
மயமானமா பிரமமெனு வறையுமவாககிய
மதறகெலலாஞ சமமதமாம் வாகயமாமே. 302

ஆதலினாற் றதவமசி வாக்கியத்தா
லருளியவா றகண்டார்தத மறிந்துகொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம பிரமமென்று
பேசுமகா வாககதனுன் மனனஞசெய்து
வாதகமி லயமான்மா பிரமமெனறும
வாககதனுற சரியெனவே சமமதிததிங்
கோதுமகம பிரமாஸ்மி வாககியததா
லுரைததவகண் டாாததைத யநுபவிப்பாய் 303

அனிசமகம பிரமாஸமி வாககியததா
லகணடபர பாவனையே யபயாசிதது
நனிமருவும பாவனையா நாமரூப
நாடடமெலா நனறுக நாசஞ்செய்து
துனிமருவுந துவிநததின றொடாபேயின்றித்
துகளறற வகணடாதத மநுபவிததவ
வனியமிலா வகண்டாதத வடிவேயாவா
யவவணண மாகுவதே யகணடமோட்சம. 304

தனதுநிச வடிவான வகணடார்த்ததைதத
தவிரவொரு பொருளுமொரு காலுமில்லை
பிணையுளதாயக காண்பவெலாஞ சுததப்பொய்யே
பேசியவப பொய்வடிவு மாயுநகாலை
யனியமிலா வகண்டபரப பிரமந்தானு
மறைநததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
சொனவகையே யகண்டாத்த ஞானமபெற்றுச்
சுத்தபர வடிவாகி முத்தனுவாய் 305

சகலமறை முடிவினுமே சாரமாகிச
சாலவுமே சாருவதற் கரியதான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மெய்யுணாவா நநதவடி வானவீச
னிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்றேமியாமு
மிப்பொருளை யிசைததபடி கேட்டுணர்நமதோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந்தீரநது
பகுப்பற்ற பரபிரம வடிவேயாவா. 306

அகிலசகந நாயகனும பரேசனறன்னை
யநவரத மாதரவா யாராதித்து
மிகவுமருட பெற்றவரே மனதினசுததி
மேவினராய் விளமபுமகா வாககியததின்
றகுபொருளைத தடையறவே யநுபவிததுத
தன்மயமே யாவரென நிதாகனுககு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணையாலே
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞசொன்னான். 307

முத்தியுற வேண்டுமென விசசைசெய்தன்
மோட்சத்தின் பொருட்டேதன் னுயிாதரித்தல
பததியுட னன்றுக விசாரஞ்செய்தல
பாஙகாகப் பரப்பிரம ஞானமெய்த
லித்துவித சகததையெலா மறமறதத
லித்தனையும் பரமார்த்த தசையிற்பொய்யே
யததுவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுவேநீ யணுவுமிதி லையமில்லை 308

வீதலுறுச சாதனமோா நானகுமுறறேன
விசாரததி லதிகாரி யானேனென்னல
பேதமுறுச் சீவபர வைகயநதானே
பேசியிடு நூலுக்கு விடயமெனனல
போதமறை முடிவிற்கும் பிரமததிறகும
போதகபோத் தியபாவ பநதமென்ன
லேதமுறு மஞ்ஞான மனைததுநீங்கி
யெப்போதுஞ் சுகிப்பதுவே பலமாமென்னல். 309

ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங்கங்கே
யியம்பியதா மெய்ப்பொருளுஞ் சத்தபொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங்கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சத்தபொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானு
மாதலினா லகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய். 310

மிகமிகவுஞ் சத்தத்தை விரும்பிச்சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுக்கத்துக் கேதுவாகும்
புகல்பலவாஞ் சத்தத்தைப் பரிந்துகேட்டல்
பொருந்துமனே மயக்கத்துக் கேதுவாகும்
வெகுவிதமா மாத்தத்தை விசாரஞ்செய்தல்
விவிதமனத் துக்கத்துக் கேதுவாகுந்
தருமகனே யாதலினா லனைத்துந்தள்ளித்
தற்பிரமந் தானெனவே நிதித்யாசிப்பாய். 311

வுத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடாமுன்பின்
குற்றுணரத் தகுபொருளை யோர்ந்துணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத்காரஞ்
சார்நிதித்யாசத்தைச் செய்யவேண்டும்
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோதமாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந்தள்ள
வித்தனையும் புத்தியுளோராகக் குறியதன்றென்
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்புதன்றே. 312

புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்னர்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத்கார
மருவியிட நிதித்யாசஞ் செய்வதல்லால்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்லவொண்ணா
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்தபின்னர்
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ்சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத் துக்கமென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்தவன்றே. 313

ஆதலினாற் றனியதனை யடைந்தபின்ன
ரங்குற்ற பலாபலத்தை யெறிதலேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல்வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்தபின்னா
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவிடாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்தியாசத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல்வேண்டும். 314

மெய்யுணர்வா னந்தபரப் பிரமத்தினைக்கண்
மேவியதன் கனவெனவே சகத்தனைத்தும்
பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மனையுமாயிற்
பூரணமாம் பிரமமென்று தனதுமாணு
னுய்யவெகு விதமான நூலின்சொல்லை
யுபதேச காலத்தி லுரைப்பதல்லான்
மையணுவு மின்றியதன் னநுபவத்தின்
மருவியவிந் நூல்வசன மிறையுமில்லை 315

புத்திரனே யாதலினா லுபதேசத்திற்
புகழ்கின்ற நூன்மொழிக ளனைத்துந்தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுகக்கனமாம் பரமாகாசச்
சலியாம லிருப்பதுவே யறிவுநன்று
மத்திரமே யநவரத மிருப்பதற்கிக்
கசைவுற்ற தன்மனது வசமுறுந்தே
னித்தியமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிதித்தியாசனஞ் செய்யவேண்டும். 316

நிரந்தரமாய் நிதித்தியாசனஞ் செய்வதற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமுறாதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகுமட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்யவேண்டும்
பொருந்தியநூல் விசாரணையாற் சித்தமெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்திலோயு
முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழியவேறோ
ருபாயமுமே சித்தசெயந் தருவதில்லை. 317

சித்தசெய மாத்திரமே சீவன்முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேகமுத்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரேபேறுஞ்
சித்தசெய மலலாம லநந்தோபாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியிலை யாதலாலே
புத்திரவச சித்தசெயம பொருந்தவேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யாசிப்பாய். 318

நினக்கயல்போற் றோறறியவிந நாமரூப
நிகிலமுமே நீயலது வேறேயனறு
தனக்கயல்போற் கனவிலுணர் நாமரூபந
தானலது சோதிககில வேறேயுண்டோ
வெனககயல்போற் காண்பதெலாம் யானேயென்று
யான்றானே யேகபரப பிரமமெனறும
மனககவலை யாவையுமே தீருமட்டும்
மறவாம லெப்போது நிதிதயாசிபபாய. 319

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மாதரவாயப பழகப்பட்ட
தகுமபிரம பாவனையா நிதிதயாசததாற
றங்குமனே விகறபமெலாந தவிர்நதபின்ன
ரகமபிரம வாககியதநி னிலடசியாாதத
வநுபூதி யடைநதநத மயமேயாகிச
சகம்பரநா னென்றணுவு நினையாவணணு
சநததமுஞ சலியாமற சாநதனுவாய் 320

சந்ததமுஞ சலியாமற சாநதமாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாதகார
மைநதவதே மாசறற சீவன்முததி
மற்றதுவே மகததான விதேகமுததி
யிநதநிலை யெமதீச னருளுளளோாகமே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதாயெய்துஞ்
சுநதரமாஞ சுருதிமுடி வனைததினுஞ்
சொல்லிமுடி வுறறபொருட் சுருககமீதே. 321

துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின்கண்ணே
தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சகத்தனைத்தும
புகலுமதிட் டானபர சிவமேயென்றும
பூரணமா மசிவமே நாமேயென்றும்
பகறலுறு மறைமுடியா லகண்டைக்யத்தைப
பாவித்துப் பரோட்சமிலா தநுபவித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமிலை மோகமிலலை
யிபபேத தரிசனமோ ரிறையுமில்லை 322

நாசமிலா திருப்பதனு னேசத்து
நாடியெலா மறிவதனு னேசிதது
நேசமதாய் நிற்பதனு னேயின்பம
நிகழ்ததியவா சததியசிற சுகமாநானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரமமென்றே
பேதமிலா வகணடபர நிசசயத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைநதவற்று
லகண்டபர மாநநத மநுபவிபபாய் 323

இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமெனறு
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூபமென்றுந
தருக்கமிடு மிவவமுச பஞசகததிற
றயங்கியமுன் மூன்றமுசம் பரததின்ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ சகத்தின்ருபஞ
சொற்பொருளா மிவவமுச மிரண்டுநதள்ளி
நெருககமுறுஞ் சததியசிற் சுகமாய்மிநது
நின்றபர நானெனவே நிசசயிபபாய 324

அதிட்டான சததியசிற சுகமாமமச
மகிலபரி பூரணமா யொன்ருய்நிறகு
மிதிற்றுனே கற்பிதமா நாமரூப
மிரண்டெனவே பரிசசின்ன மாகிநிற்கு
மதித்தாயும் விவேகத்தாற் கறபிததததை
மன்னுமதிட் டானமென வுணர்நதெப்போது
நிதிதயாசஞ செய்துமனே விகறபநதீரநது
நிரதிசய வாநநத மநுபவிப்பாய். 325

சிதாகாய மானபரப் பிரமத்தின்கட்
செகசீவ பரங்களெலாம பொய்யாய்த்தோன்று
நிதாகவிதை விவேகததா னேதிசெய்து
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமந்தானே
சதாவுமக மகமெனவே நிதித்யாசித்து
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்த்தெப்போது
மதாகியிருக நின்றநிலை யடைந்தவற்று
லகண்டபர மானந்த மநுபவிப்பாய். 326

துவிதமென்றுந துவிதமோடத துவிதமென்றுந
தூயபர மாத்துவித மதமீதென்று
மிவிதமென்று மவிதமென்று மிலதுண்டென்று
மிவைமுதலா யங்கங்கே வியம்பலுற்ற
விவிதமத மிவையுரைசெய் வாதியாவும்
விசாரிக்கில் விமலபரப் பிரமந்தானுங்
குவிதலுறாப் பரப்பிரம மநுநானென்று
கோதறவே பாவிததுக குறைவுதீர்வாய். 327

நிதாகவெகு விதமாக நிகழ்ததியென்ன
நிகலமுமே நிமலசிதா காயந்தானுஞ்
சிதாகாய மதுபிரம வடிவமாகுஞ்
சிதாகாய மதுவேநின் வடிவமாகு
முதாரமுற புததியினு லுரைததவன்ன
முணாவதெலாஞ் சிதாகாய சொரூபமென்றுஞ்
சதாவுமதே யகமென்று நிதிதயாசிததுச
சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்தனுவாய 328

நிகிலவதிட் டானபர சிததுத்தானே
நிருமலமாய நிறைவுற்ற வாகாயம்போ
லகிலபரி பூரணமா யமலமாகி
யத்யந்த சூட்சுமமா யசங்கமாகுந
தகமைசெறிந் திருக்கின்ற தன்மையாலே
தயங்குசிதா காயமெனச சாற்றலாகு
மகிமைமிகுஞ் சிதாகாய மநுநானென்றே
மறவாமற் பாவிதது மயக்கந்தீர்வாய். 329

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிவதாலே
யெண்மாத்ர மாகினுமிச் சகசீவாதி
யிதரமல விவையாவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பொன்மாத்ர வடிவான கடகமாதி
பொன்னையலாற் சற்றுமய லாவதுண்டோ
மண்மாத்ர மானகட சரவமாதி
மண்ணையலான மற்றணுவு மனியமாமோ 330

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யறிவற்றோக குலமெனவே தோற்றினுமு
புகன்றபல விதமான வுலகந்தானே
பூரணமா மறிஞருக்குப பரமாய்த்தோற்றுந
திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சுதானே
தெரிவற்றோக் கரவெனவே தோற்றினு
நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோக கிரசசுவாக
நிகழ்கின்ற நீதியினை கணடோமன்றே. 331

படருற்ற நூற்றனே படம்போலாகப
பரவியதிற் குறுககுநெடுக காவதேபோற
தொடாபுற்ற பரந்தானே சகமபோலாகத
தோன்றியதிற குறுககுநெடுக் காகநிறகு
மடருற்ற விவேகத்தா லறைநதவணண
மாய்நதெவையு மகண்டபரப பிரமமெனறுந
தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநானெனறுந
தடையறவே பாவிததுத தளர்வுதீரவாய. 332

நிறசலமா முணாவுறறு நிறைநதுநிற்கு
நிலையதுவே நிகாறற மோடசமாகுந
துச்சமிலா வநதநிலை தொடர்ந்தோாமீணடுந
துன்பமுறுர் துகண்மருவாா சுகமேசார்வ
ரெசசெயலுஞ் செய்துமுடிந தவரேயாவ
ரெபபோது மேகபர வடிவாய்நிற்ப
ருச்சபர வடிவான வன்னோருகநிவ
வூனபவ விவகார மென்றுமில்லை. 333

சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின்றோற்றஞ
சற்றேனுஞ சாரந்திடுமே னுடனேயித்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
பரமதுவே நானென்னும பாவிதநுத்தீர்
மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம்வியாதி
மாருது தொடாநதிடுமே னுடனேயித்தை
யங்குற்ற வகண்டபரத தியானமென்னு
மதிசயமா மவுடதமுண் டதனுசெய்மைநதா. 334

மாயையினுற் கறபிதமாம் பேதமேது
மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனேயத்தை
தூயபரப பிரமததின் றியானத்தாலே
துகளறவே துடைததுநிச சொரூபமாவா
யாயதன தவிதநைதயினுற் றேகமாதி
யகமெனவே தோன்றியிடி னுடனேயததை
நேயபர சின்மயமா மான்மததியான
நிட்டையினு னீக்கிநிச சொரூபமாவாய் 335

கொடியவகங் காரமெனுஞ சததுருததான்
குறைவுதரக் கூடியிடி னுடனேயத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியானவாளாற்
சங்காரஞ் செயதுநிச சுபாவமாவாய்
கடியமனக் கிரநதிதொடர்ந திடுமேயாகிற
கலங்காது தையிரியமா யுடனேயித்தை
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்கரத்தா
னிமிடததி லறுத்துநிச நிலையினிற்பாய். 336

தேகமுத னுனென்னு மதயாசநதான
றீராது தொடர்ந்திடுமே னுடனேயித்தை
யேகபரி பூரணமாம பரநானென்னு
மிவ்விதமா முறுதியினு லிறக்கசசெய்வா
யாகுமனுன் மாவென்னும பிசாசநதோன்றி
லமலான்மத் தியானமெனு மந்திரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகாதோட்டி
விமலான்ம வடிவாக விளங்கிநிற்பாய் 337

பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும்பிசாசு
பயமுறவே தோன்றினுநீ பயப டாம
லலைவில்பர பாவனையா மநதிரதரா
லையமெனும் பிசாசதனை யதஞசெய்வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசுமீண்டு
நிகழினுமே நீயனுவும வெருளாவணணம
விலையமிலா வத்துவிதத் தியானமாகும
விபூதியினால வென்றதனை விபுவாய்நிறபாய. 338

சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிககுங்கால
சததியஞா னநதப் பிரமமல்லா
லொருசிறிதும வேறில்லை யுளதெபபோது
மோஙகுசிதா காயபரப் பிரமமொனறே
யிருமையிலாப் பிரமமதே நினசொரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யாதலாலே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானெனறுஞ்
சங்கையறப் பாவித்துச சாநதனுவாய். 339

நிரநதரமாய்ப பாவனையே செய்யாவிட்டா
னிலையறற மனத்தினுடை விகறபநதீரா
திரிநதலையு மனதினுடை விகறபநதானே
தீராத பவமெனவே தோன்றுதனறே
பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவிகறபம
பற்றறவே தீராதோர்க கெவவிததததாற்
பொருநதியதன் சொரூபநிலை புரையொன்றின்றிப
பூரணமாய்ப் புநதியினிற் பொருநதுஞ்சொலலாய். 340

தன்சொரூப நிலைமருவா தலைவோருககுத
தளாவுதரும பவபநதந தவிாவதெஙங
னென்செயினுஞ சொரூபநிலை யிசையாதோருக்
கெனமுறு பவபந்த மிறவாதெனறுஞ்
சஞசலமில் பாவனையே செயவோருககுச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந தவிாவதாலே
யஞசனமா மாவரண விடசேபஙக
ளணைததுமிலாச சொரூபநிலை யனுகுமன்றே. 341

ஆதலினு லநவரத மப்யாசிக்கு
  மகண்டபர பாவனையான் மனோவிகற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப்போதும்
  பிரிவற்ற சொரூபநிலை பொருந்தவேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசாரமற்றோர்க்
  கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்கமாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையாலன்றோ
  பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின்றார். 342

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞானத்துக்
  காலயமா யநந்தவித வரநதைநல்கும்
கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிறகாட்டா
  கடக்கவொணுக கற்பனையே காட்டுவிக்கு
நிறைவுறற சொரூபத்தி னிலைக்கவொட்டா
  நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில்வித்தாஞ்
செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்பமாதி
  சித்தவிகா ரங்களெலாங கணத்திற்சேர்க்கும் 343

பலவிதமாய்ப் பகர்நதென்ன வவிசாரந்தான்
  பவககடலில் யாவரையு மூழ்குவிககும
புலமருவா வவிசார நிகராயெஙகும்
  பொருநதியிடும் பகையிலலை யாதலாலே
நிலைமருவு மகண்டபர விசாரங்கொண்டே
  நிகழ்ததியவிவ வவிசார பகையைவென்று
சலனமிலா பாவனையா லகண்டபோதஞ்
  சார்ந்தவனுய்ச சன்மாத்ர சொரூபமாவாய். 344

அகண்டபர விசாரந்தா னேதாமென்னி
  லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ளதேது
புகன்றபர மாாத்தமெதா மென்றிவ்வண்ணம்
  பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்துசாவி
யகமபிரமஞ் சகம்பிரம மெங்குமுள்ள
  தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மையென்று
தகுமபிரம நிாணயமே வேதாந்தத்தாற்
  றவிராது செய்வதுதான் விசாரமாமே 345

சற்குருவின் சன்னிதியி லோர்ந்தவண்ணரு
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங்கங்கே
நிர்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபநதானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவேயுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாநதங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவவண்ணந
தக்கபர நிரணயமே திடமாய்சசெய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசாரமாமே. 346

பன்னியவா றோர்ந்தபரம் பொருளைததானே
பரவியதன் சங்கையெலாந தீருமவணண
மன்னியர்க ளாருமிலர் வேகாநததி
லசையாம விருநதுமன தொருமையோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமிதாகு
மயக்கமுறு முலகிதுவா முண்மையீதென்
றுன்னுபல யூகத்தாற சிநதைபண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசாரமாமே 347

அறிவுறற விசாரநதா னஞ்ஞானததை
யதஞ்செய்யு மாநதையெலா மடைவாய்த்தீாக்கு
மறுவறற ஞானததை மதியிறசோகசு
மயக்கமுறு கறபனைக ளனைததுமாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைககவைககு
நீக்கவொணுப் பவபீதி யனைததுநீககுஞ்
செறிவுறற வாபததைச சமபததாககுஞ
சிததவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்குமன்றே 348

சோதித்த பரப்பிரம மெல்லாமென்றுஞ்
சுத்தமதாம் பரபபிரம மதுநாமெனறுஞ
சாதித்த விசாரமிகுஞ் சாதுக்கட்கே
சாறறுபா பாவனைதான் சாாவதல்லாற
றீதுற்ற தேகாதி நாமேயென்றுந்
திரிசியமாஞ சகமுதலீ துண்மையென்றுங்
கோதுற்ற வவிசார மேலிட்டோர்க்குக்
குறைவற்ற பாவனையெவ் விதமாய்க்கூடும். 349

ஆதலினால் விசாரித்த திருக்கே
யலமனது பாவனையில் வசமாய்நிற்குந்
நீதனுகாப பாவனையான் மனோவிகற்பந
தினத்துக்குத் தினமுடைவாய்த் திருநதிர்ந்த
போதுபரப் பிரமததின் சாட்சாத்காரம
பூரணமாய்ப் பொருநதியிடும் பின்னவற்றுற்
கோதுமிகும் பவபநத மனைத்துநீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடுமன்றே. 350

கந்தமுதற் பலவிதமாம் புலன்களென்றுங்
ககனமுதற பஞசமகா பூதமென்றுந
தொநதமுறுங காரியகா ரணங்களென்றுந
தொடர்புற்ற போகமென்று மோட்சமென்று
மிந்தவிதஞ சிததததின் விகற்பமாக
விலங்கியவிவ வநநதவித பேதமெலலாம்
பநதமுறுப் பரமேயா மதுநானென்றே
பாவிததுப் பாவததுப பரமேயாவாய 351

சிததமலாற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
சிததநதான பிரபஞச மெனவேதோன்றுஞ
சிததமலாற சமுசார மென்றுமிலலை
சிததந்தான சமுசார மெனவேதோன்றுஞ்
சிததமதைச சோதிககிற் சிதமேயாகுஞ
சிததான சிததமதே சிவமாய்நிற்குஞ
சிததமிலச் சின்மயமாஞ சிவநானென்றே
சிநதிததுச சிநதிததுச் சிவமேயாவாய். 352

மனதையலாற சகமுதலோ ரணுவுமில்லை
மனததுவே சகமுதலாயத தோனறுநிற்குஞ்
சொனமனது சங்கறப வடிவேயாகுஞ
சோதிககிற சஙகறபஞ் சிததாய்ததிரு
மனதினுடை சங்கற்பஞ சித்தாய்ததிரின்
மனததுதான் சின்மயமாஞ சிவமேயாகுஞ்
செனனமிலச சின்மயமாஞ சிவநானென்றே
சிநதிததுச சிநதிததுச சிவமேயாவாய். 353

அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சியார்த்த
மாகுமக துருவான வான்மாத்தானே
புகலலுறும் பிரமபத விலட்சியார்த்தப்
பொருளான பரபிரம சொரூபமாகும்
விகலமுறா வான்மபர வைக்கியந்தானே
விளம்புமகம பிரமாஸ்மி யாதியான
வகிலமகா வாக்குநதாற் பரியதத்தோடே
யறிவிக்கு மகண்டார்த்த மாகுமைந்தா. 354

ஆதலினு லதிட்டமா யையமின்றி
யகம்பிரமம் பிரம்மக மென்றிவ்வண்ணம்
பேதமுறா வுறுதியினைப் பெறுதரூனே
பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞானமாகு
மேதமிலிவ் வகண்டான்ம ஞானதனுக்கிங்
கிணையான ஞானநதா னெங்குமில்லை
மாதவவிவ் வகண்டான்ம ஞானமபெற்றோ
மறிதஙெ்ன்றும் பிறவியுறா மகேசனுணே. 355

அகம்பிரம மென்றுரமா மானமஞான
மகங்களெலாந் தவிர்நதோர்க்கே யெளிதாயெய்து
மகம்பிரம மெனறுரமா மான்மஞான
மறங்களெலாங் குவிந்தோர்கட்கே யினிதாய்த்தோன்று
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மதிசயமாம் பொருளையெலா மதிசயிக்கு
மகமபிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டவிவ் வுதியநு பூதியாமே. 356

அகம்பிரம மென்றுரமாய் விசுவாசத்தோ
டறிவுறற வகண்டான்ம ஞானதனுக்குச
சகந்தனிலே சனிததிலு மொப்பொன்றில்லை
சனித்தினிமேல் வருவதிலு மொப்பொன்றில்லை
யகம்பிரம மென்றுரமாப் நிசசயித்தோர்க்
கவவுரமா நிசசயமே யநந்தகோடி
மகநதவநற றீாததமொடு தானஞ்சேவை
மற்றெவையு மிதிலணுவு மயககமில்லை. 357

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவபூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வத்தியான
மகம்பிரம நிசசயமே செபதபங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கள்யாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டயோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்சம். 358

அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத்தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யனுகாதாகின்
சலமனதின் விகறபமெலாந் தீருமட்டுஞ
சருவான்ம பாவனையே செய்வதற்கு
முலைமனது பாவனையே செய்வதற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச சலிக்குமாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடயமான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்கலாமே. 359

வசனததாற் சததத்தை யுரைப்பதற்கோர
வருத்தமிலை யாதலினு லசததரெல்லா
நிசவடிவின் பாவனையின் மனதுநின்று
நிச்சலமா யநுபூதி நிலைக்குமட்டும
பிசகறவே சருவமுமே பிரமமென்றும்
பிரமமதே நானென்று நானதெனறு
மசலமதா மகண்டான்ம சொரூபநதன்னை
யறிவிக்குஞ் சததத்தை யுரைக்கவேண்டும். 360

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சநததநா னதுவென்னு நிசசயத்தோ
ரமருவி யிருப்பவருக் கோடியாடு
முத்தமமாந் தீாததமிலை தானமில்லை
தருமமிலை கருமமிலை பத்தியில்லை
தனக்கயலாய்ச் செயுஞ்செயலோ ரணுவுமில்லை
பிரமமெலா மென்றுரமா மதித்திருக்கும்
பெருமையினும் பின்னெவையு மதிகமுண்டோ. 361

ஆதலினற் கனவிலுமே பிரமத்துக்கிங்
 கன்னியமா யணுவேனு முள்ளதென்னும்
பேதமுறும் புத்தியினைத் தூரத்தள்ளிப்
 பிரமமெலா மதுவேநா னெனதென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப்படுத்திச்
 சந்ததமும பாவித்துச் சலனமின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாகார
 வநுபூதி யடைந்தந்த மயமேயாவாய் 362

அகிலபரி பூரணமா மென்னிடத்தி
 லயலெனவே கற்பிதமா முபாதியெல்லாந
திகழ்வுறவே விசாரிக்கி லெனகருவேறுய்த
 திலமளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரமமென்றே
 யிருமையிலா வகண்டான்ம போதமபெற்றோா
சுககனமாம் பரபிரம வடிவேயாவர்
 சொல்லியது சத்தியமே சங்கையில்லை 363

இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும்வண்ண
 மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானந்தன்னி
னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்டவீச
 னருளியவா நிதாகனைக் கருளிசெய்தோந
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவ்வாதத்தைத்
 துகளற்ற மனதுடனே தொடாநதுகேடபோா
பந்தமற வகண்டான்ம போதமபெறறுப்
 பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய்நிறபா 364

துரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய்யான
 துறக்கமுதற் றுச்சசுகத் திசைமேவிக்
கருமமுதற் செய்வதனல் வீணய்ககாலங்
 கழியாமன் மறைமுடியின் கருததையோர்நது
சிரவணமே முதலியதா லகண்டமான
 சிவவடிவை யுணர்பவரே முத்தரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
 நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தினனல். 365

அஞ்ஞான திசையிலொரு பிரமந்தானே
யநந்தவித சீவேச சகததாய்த்தோன்றும
விஞ்ஞான திசைமருவிற் சகசீவாதி
விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த்தோன்று
மஞ்ஞான திசையிலொரு ரசசுத்தானே
யரவுமுதற பலவடிவாய்த் தோன்றினுமம
விஞ்ஞான திசைமருவி லவையனைத்தும்
விரவுமொரு ரசசுவலால் வேறேயுண்டோ 366

ஆதலினுல விசாரமிலா வெறுமூடற்கிங்
ககண்டபரி பூரணமாம பிரமந்தானே
பூதமுதற பலபொருளாய்த தோறறினுமம
பூரணமாய விசாரிதத தீரருககுப
பேதமெனத தோற்றியவித் தோற்மெல்லாம
பிரிவற்ற வகண்டபரப பிரமநதானு
மாதவனே யிதிலிறையு மையமிலலே
மகேசனெமக் குரைதததினு மையமுண்டோ. 367

எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்கவில்லை
யெபபோது மொருபொருளு மிருக்கவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிறககவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யெப்போது மெள்ளளவு மிருமையின்றி
யேகபரி பூரணமாம் பிரமநதானே
யெப்போது மெவவிடதது மிருக்கும்வத்து
வியம்பியது சத்தியமே யீசனுணை. 368

பற்பலவாய்ப் பகர்நதென்ன சுருங்கசசொல்லும்
பரமார்த்த வசனததை பரிநதுகேளாய்
கற்பிதமாய்த தோறறியிடு தோற்றமெல்லாங்
களங்கமுறு வதிட்டானப் பிரமமன்றிச்
சொற்பமுமே யயலாக வில்லையென்றே
சுருதியுட னுகத்தா னேதிபண்ணி
நிர்ப்பயமாய் நிலைததபரப பிரமநதானே
நிதமுமக மகமதுவென் றறியவேண்டும். 369

ஆதலினன் முமூட்சுவெலா மெளிதேயாக
வகண்டபர நிச்சயமே யடைநதவற்று
லோதவொணு வநநதவித பயதுக்கங்கட்
குற்பத்தித தானமதாம் பேதபுதத
யீதினையெவ் விதத்திலுமே நீக்கவேண்டு
மியம்பியவிப் பேதமதி நீக்கந்தானே
பீதியிலா வபயபத நிட்டையாகும்
பெந்தமறப பெறுகின்ற வீடுமாமே. 370

அகமபிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த்தீாக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகததிலுள்ள
வலகில்விகற் பங்களையு மடைவாய்ப்போக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
வநநதவித வாதனையு மடைவாய்நீக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுன்ள
வத்யாச மனைத்தையுமே யடைவாய்த்தீர்க்கும். 371

அகமபிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
வஞ்ஞான சநதேக மனைததுமபோக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
வநேகவித விபரீத தோடநீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மாவின்க
ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதிநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபநதங்க
ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். 372

ஆதலிஞ லகமபிரம நிச்சயத்துக
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரததள்ளிப்
பேதமனோ விகறபமெலாந் தீருமட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடைவிடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிசசயதனைதச
சலியாது முமூட்சுவெலாம பழகவேண்டும்
மீதையலான் மோட்சநிலை பெறுவதற்கிங்
கெளிதான வுபாயநதா னெவையுமில்லை. 373

அறிவுற்ற வகந்தவித நாமரூப
மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவேயாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூபதனை
நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப்போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றுக்
கடக்கவொண்ணுப பவககடலைக் கடப்பரன்றி
மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கையாலு
மற்றவரு மிக்கடலைக் கடவாரென்றும். 374

ஆதலினு லான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டேக ரசவடிவாம பரசிவத்தைப்
பேதமற நன்ருக விசாரஞ்செய்து
பின்னமிலாப பரமசிவ நாமேயென்று
சாதகமாம பாவனையைச செய்தேயதனாற்
சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டைபெறறே
யேதமிகு பவககடலை முழுமூடசுவெலலா
மெமதீசன் றிருவருளாற கடககவேண்டுமே. 375

எல்லாமு மேகபரப் பிரமமென்று
மிருமையிலா வபபிரம நானேயென்று
நில்லாத மன துநிலை நிறகுமவண்ண
நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ்சொல்வாம
கல்லாத கலவியெலாங கறறபோதுங்
கலககமற மனதுநிலை நில்லாதாகிற்
பொலலாத பவதுககமொருகாலத்தும்
போகாது புகன்றதிலோ ரையமிலலை 376

சுத்தசிதா காயமதா நிட்ப்ரபஞ்ச
சொரூபத்திற பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம பரமாாத்ததனி
லிறையளவு மிலதேனும் விவகாரததிற்
சித்தினுடை விவர்த்தமதாஞ சித்தந்தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றும
புத்திரவச சித்தத்தைப புகனறவண்ணம
பூரணமாம் பாவனையா ஞசஞ்செய்வாய். 377

அரவுமுதற் பலவிதமாய்த் தோற்றினாலு
மதிட்டான விரசசுவினை யாய்ந்தறிந்தான்
மருள்வடிவா மரவுமுத லனைத்துமந்த
மாசற்ற விரசசுவடி வாவதேபோல
விரவுசக முதலியவாய்த் தோற்றினாலும
விமலவதிட் டானபரப் பிரமந்தன்னை
யருமையுட னன்றாக வாய்ந்தறிந்தா
லவையாவு மகண்டபரப் பிரமமாமே 378

அநவரத மடைவாக வாய்ந்தபோது
மனுதிபவ வாதனையா லகண்டபோத
மனதினிடைப் பேதமற மருவாதாகின
மயக்கமுறும பேதமதி மாயுமட்டு
மணிசமெலாம பிரமமதா மதுவேநானு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டாகாரந
தனையறியும் பாவனையைச செய்தேயததாற்
றடையான பேதமதி தவிாககவேணடும. 379

பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந்தானே
பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும பந்தநலகு
மேதமுறும பேதமதி யிறந்தசித்த
மின்னலெலாந் தீர்த்துடனே மோட்சநல்கு
மாதலினா லகமபிரம மகமெலலாமென
றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைத்துநீக்கி
வழுவற்ற சித்தத்தான் முத்திசார்வாய். 380

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்யிற
செகம்பரனு னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைத்துநீரும
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைத்துநீறிற
பூரணமாம் பரப்பிரம போதந்தோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வதான
வத்துவித மோட்சநிலை யடையலாமே. 381

ஆதலினு லநவரத மிடைவிடாம
லகம்பிரம பாவனையைச செய்தேயத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழநதெபபோதும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவா
யோதியதி லணுவேனு மையமில்லை
யுத்தமமாஞ சிவனுணை யுண்மைசொன்னே
மீதகில சாததிரமு மிசைககுமர்தத
மெமதீச னியமபியது மிவவாததநதான். 382

ஆன்மாவுக் கயலான வனுன்மாவென்று
மணுவுமில்லை யணுவுமில்லை யணுவுமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப பிரமமில்லை
யபபிரமந தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே யகணடபரப பிரமமாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவா மகமபிரம மென்னுஞான
மடைநததனு லகண்டபரப பிரமமாவாய். 383

சகலபரி பூரணமாம பிரமமல்லாற்
சகமுதலோ ரணுவேனு மிலலையென்று
மகிலமுமே யகணடபரப பிரமமெனறு
மதுதானே யகமென்று மகமதென்று
நிகழ்வுறவே நித்தியமாய்ப பழகப்பட்ட
நிமலபர பாவனையான் மனதைவென்று
மிகவுரமா மகணடபர போதமபெற்று
மெய்யுணாவா நந்தபரப் பிரமமாவாய். 384

சருவமுமே பிரமமெனப போதித்தாலுஞ்
சநததமுஞ சுருதிமுடிப படிபபுறறும்
பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூடர்கருப்
பலகால வாதனையான மீணடுமீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவதன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத தெரிவதில்லை
யரியவனே யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லா
முகண்டபர சிவகருணை யடையவேண்டும். 385

அமலமதாம் பூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மணிதலானு
நிமலமகா லிங்கததி னியமமோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச சனையினாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப்பட்ட
வியாபகமாம பரமசிவத தியானததாலுஞ்
சமமதுவாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்ச
சருவமுமே பிரமமெனத தெரிவதாமே. 386

அகம்பிரம மென்றாரமா நிசசயித்தே
யாக்கைமுத லகமெனனு நினைவைத்தள்ளு
சகமபிரம மென்றாரமா நிசசயிததே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைததள்ளு
வகம்பிரமஞ சகமபிரம மென்றிவவண்ண
மநவரதந தொடாபாக நிசசயிககிற
செகமபரநா னென்னுமய றயிலவோன்கையிற்
செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய்நீஙகும். 387

அகிலவதிட் டானபரப பிரமததின்க
ணயலெனவே கறபிதமாய்க காண்பதெல்லாந்
திகழுமதிட டானபரப பிரமமன்றித
தினையளவு மன்னியமா யிலலையென்றே
தகைமைமிகும விசாரணையா னேதிபண்ணித்
தற்பிரம நிசசயமிங கடைநதேயததா
லிகழுமனோ விகற்பங்க ளனைததுநீக்கி
யெபபோதும் பரபபிரம மாதரமாவாய்.

விட்டவிலக் கணையானு மைககியநதோன்று
விடாதவிலக கணையானு மைக்கியநதோன்று
திட்டமதா முபயவிலக கணையொன்றாலே
யிலங்குபர சீவைகய மிலஙகுமெனறே
திட்டமுறத தோற்றியவித தோறறமெல்லாந்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சிட்டமுறு மகண்டபர நிசசயததாற்
சின்மயமாம் பரபபிரம மாத்ரமாவாய். 389

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சகலமறை முடிகளுமே சாற்றலாலும்
பிரிவறவே பரபபிரம ஞானம்பெற்ற
பெரியோரு மிவ்விதமே பேசலாலு
மிருளறவே பரசிவனு மெமக்குமுன்ன
மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பினாலு
முறைதருவிவ் வகண்டபர நிசசயத்தி
லோரணுவு மையமிலை யுறுதியீதே. 390

அதிட்டான மானபரப் பிரமத்தின்க
ணாரோப வடிவெனவே காண்பதெல்லாம்
மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டானமின்றி
மற்றணுவு மாரோப வடிவேயில்லை
நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவிவ் வநுபூதி நிகழுமன்றிக்
குதித்தாடு மனதின்வச மானோருக்குக்
கூறியவிவ் வநுபூதி கூடாதென்றும். 391

ஓதியவா றகண்டபர போதநதன்னை
யுற்றதனாற் பரப்பிரம மானோருக்கே
மாதவவிவ் வனுபவ மாய்வதனறி,
மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வதில்லை
யாதலினா லறைநதவண மகண்டபோத
மடைநததனா லகண்டபரப் பிரமமாகிப்
பீதிதரும் பவதுக்க மனைத்துநீக்கிப்
பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்றுவாழ்வாய். 392

நிருமலமாய் நிகழுமகா லிஙகத்தின்க
ணிறைவேற்று நித்தசிவாாச சனையேயாதி
பரமசிவ பத்திசெயு மன்பருக்கே
பகுப்பற்ற பரபபிரம ஞானநதோன்றுந்
திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
தீரர்களே பவபாச முததராவ
ரரியவனே யணுவுமிதி லையமில்லை
யகண்டபர சிவனாணை யறைந்ததுண்மை. 393

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத்தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மாவுக்கும்
நிகிலபரி பூரணமாம பிரமததுககு
மொருசிறிதும பேதமிலை யிரண்டுமொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவனுணை யுரைததுண்மை. 394

நாமமுரு யாவையுமே பிரமமென்று
நாமநதப் பரப்பிரமந் தாமேயென்றுஞ்
சேமமுறச் செபபியவிவ் வருததந தன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையிலை சத்தியந்தான்
றாமமெலாங் கடநதெங்கு நிறைநதுநின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்னோ
மாமலவென் றணுவுமிதிற சங்கியாம
லறைநதுணை மதித்திடமாய் நிசசயிப்பாய். 395

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்துநிற்கு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்சமாகுந
தன்னிடையே தானாகத தனிததிடாமற
றரங்கமெனச சலிபபதுவே பநதமாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னையனறி
யுலைவுதரும காரணமோ ரணுவுமிலலை
தன்னியனே யாதலினு னீபெபோதுந
தன்னிடையே தானாகத் தனிததுநிறபாய 396

தன்னிடையே தானாகத் தனிபபதற்குத்
தனககயல்போற றோறறியிடுந தோற்றமெல்லா
மன்னியமா யொருகாலு மில்லையென்னு
மகிலமுமே யான்மாவா மகமேயென்றும்
பின்னமிலா வகணடபர நிசசயததைப
பெறுவதுவே காரணமா மாதலாலே
பன்னியவா றகணடபர நிசசயததைப
பற்றியதாந் பகுப்பற்ற பரமேயாவாய். 397

நின்னுருவா மான்மாவுக் கயலேயில்லை
  நிகிலமுநின் னான்மாவே நிச்சயந்தான்
பன்னுபல சாத்திரமு மாலோசித்துப்
  பகர்கின்றோம் பரமார்த்த வுறுதியீதே
யன்னசிவ னுபயதிருப் பதங்கடொட்டே
  யறைகின்றோ மையமிலா வுறுதியீதே
சொன்னகுரு வுபயதிருப் பாதந்தொட்டே
  சொல்கின்றோஞ் சுருதிமுடி யுறுதியீதே. 398

பலசென்னத் தநுட்டித்த வறங்களெல்லாம்
  பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்துநீங்கி
யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத்தக்க
  வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத்திற்றான்
சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ்
  சத்தியுள விந்நூலைச் சாரலாகு
மலினமுறா விந்நூலைச் சார்ந்தோருக்கு
  மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனாணை 399

வேகமுற்ற தோற்றியிடு மகமவிருத்தி
  வெகுமுகமாய்த் தோற்றியிடு மிதம்விருத்தி
தேகமுத லகமென்னுந் துவிதவிர்த்தி
  திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர மகமென்னு மகண்டவிர்த்தி
  யிவ்விதமாம் விருத்திகளே தோன்றாமின்றிச்
சோகமுறாச் சுத்தபர சொரூபமொன்றே
  சுயஞ்சோதி வடிவாகச் சொலிக்குந்தோ. 400

அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவேயான
  வாசிரியன் கருணையுமிங் கடைந்தோருக்கே
திரிசியமாஞ் சீவபர சகத்தின்றோற்றந்
  தினையளவுந் திகழாம லுடனேநீங்கிப்
பிரிவுபெறா வகண்டபர நிட்டைகூடும்
  பேசியது சத்தியமே யென்றாகந்த
னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகீஷவ்யற்
  கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான்சூதன். 401

இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத்திங்க
ணிருமையறத் தான்பெற்ற வநுபவத்தை
யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்குமுன்பா
யத்யந்த வினயமுட னிதாகவோதிப்
பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்டமாகப்
பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத்திங்கட்
டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்கவைத்துத்
தடையற்ற வாநந்த மநுபவித்தான். 402

பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாமபத்தி
புரிந்ததனாற சிவகருணை பொருந்தினோர்க்கே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர ஞானந்தோன்றி
மருவமிக வரிதான முத்திபெறு
மற்றவருக் கில்லையெனவே முன்புநந்த
னரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீஷவயற்
கருளியவா றகிலாகரு மறைந்தான்சூதன் 403

இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங்காணே
னிருப்பதெலாம பரபிரம வடிவாகக்கண்டே
னொருபொருளும பிரமமலா தயலாகக்காணே
னுள்ளதெலாம பரபிரம வடிவாக்கண்டேன்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுங்காணேன்
சகலமுமே பரபிரம வடிவாகக்கண்டேன்
குருவரவப் பரபிரம நானேயானேன
குறைவற்ற நினதருளின மகிமையெனனே. 404

எப்போது மெல்லாமு மேகசித்தா
யிருப்பதனு லத்யந்த மௌனியாகிக்
கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்பமற்றுத்
தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த்
தனித்துரமாய் நிற்பதுவே யறநன்றன்றி
யெப்பேத மதியினையு முன்போன்மற்று
மெய்தியிட லெனக்கிதமாய்த் தோற்றவில்லை. 405

குறைவின்றி நிறைவின்றிக குற்றமின்றிக்
குணங்குறிகண் முதலியவை யெவையுமின்றி
மறைவின்றித தெரிவின்றி மனதுமின்றி
மனோமயமா மயககமக ளனேதததுமினறிப
பிறிதின்றித் தனதின்றிப் பிறிவொன்றின்றிப்
பேதமுறு மெய்பொருளு மென்றுமின்றி
யறிவொன்றே வடிவான பிரமமாக
வமைவுறற வென்மகிமை யென்சொல்வேன்யான. 406

கற்பிதமாந தோற்றமெலாம் பிரமமென்றே
காண்பதலான் மறறனுவு மயலாக்காணேன்
செபபியவிவ வதிதிடமா நிசசயத்தாற்
சின்மயமாம பரப்பிரம மாகிநின்றே
னிபபடியென் மனதிலுள நிர்ணயத்தை
யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மையமில்லை
நிரபபயமா வெனைமுழுது மாளுநதன்மை
நிகரற்ற சற்குருவே நினதுபாரம. 407

தேசிகனற் கருணையினு லுபதேசித்த
திகழுமகா வாககுகளின் பொருளைக்கேட்டு
மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ்செய்து
மயககமறச் சந்ததமு நிதிதயாசிததிங்
காசனுகா வகண்டபர சிவமேநாமென்
றறிநதவரே பவமுத்த ராவரென்றே
யேசனுகா வறுமுகவன் சைகீஷவயற
கியம்பியவா றகிலாக்கு மிசைததான்சூதன் 408

தந்தைமுதற பநதுவெலா மநநதமேதகந
தருவதலா லனுதிபவ பந்தந்தீர்க்கார்
சிநதையினு லாய்நதிடிலப பநதுவெல்லாஞ்
சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகாநிற்ப
ரநதமிலா வருளவடிவாம குருவேவென்று
லகண்டபர ஞானத்தை யருளானல்கித்
தொநதமதா மனுதிபவ பந்தமெல்லாந
துப்பறவே நன்றுகத் துடைத்துக்காப்பன். 409

குருபரனே பரமசிவன் பரேசன்றானே
குருபரனு மாகினுமே யொருகாலத்தி
னிருமலமாம் பரமசிவன் முனிவுற்றாலு
நிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப
னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்துநின்ற
வாசரிய னென்றேனு முனிவுற்றானேற்
றிரிவிதமா முலகத்து மம்மானுனைத்
தியக்கமெலாந் தீர்த்தெவருங் காப்பதில்லை 410

ஆதலினாற் குருவின்பா லிந்நூலின்பா
லகிலசகன் னாயகனும் பரேசன்றன்பா
லேதமிலாச் சிரத்தைமிகுந் திருப்போதாமே
யிந்நூலைப் பழகுவதற் குரியராவ
ரோதியவா சிரத்தையுறா மூர்க்கரெல்லா
மொருகாலு மிந்நூலிற் கவியொன்றேனுஞ்
சாதகமாய்ச் சாருவதற் குரியராகார்
சத்தியமே யிதிலணுவுஞ் சங்கையில்லை. 411

சீவபர வைக்யமுணா ஞானஞ்சேரச்
சிரத்தையலான் மற்றெவையு மேதுவாகா
தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரத்தையொன்று
லனைத்துமிலை யகண்டபரப் பிரமமொன்றே
கேவலமா யுளதென்று மதுநானென்றுங்
கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்பதன்றி
மேவியமற் றொன்றாலு மகண்டஞான
மேவவொணு தென்றுமறை விளம்பிற்றன்றே 412

பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றினோரே
பரவியவிந் நூற்பொருளை யறிவரன்றி
யரியசிவன் கருணையுறா மூர்க்கரென்று
மரிதான விதன்பொருளை யறியமாட்டார்
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத்தானே
சந்ததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானித்தன்னோன்
கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்டஞானங்
கலப்பரெனச் சுருதிமுடி விதித்ததன்றே. 413

ஆதலினாற் சிரத்தையுட னனைத்துநூ றள்ளி
யகண்டபர வடிவான சிவத்தைத்தானே
தீதறவே யிந்நூலி னுரைத்தவண்ணந்
தியானித்துச் சிவகருணை பற்றினோரே
யேதமுறா விந்நூலின் பொருளாகின்ற
விருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ்சார்வ
ரோதியவிந் நூற்பொருளா ஞானத்துக்கிங்
கொப்பான ஞானமொரு விடத்துமில்லை. 414

சுத்தமதா யிந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞானந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழக்கப்பட்ட
பாவனையி தொன்றாலிங் கெளிதாயெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநானென்று
மத்துவித பாவனையும் வருத்தமல்ல
வாதலினா லிஞ்ஞான மெளிதுதானே. 415

கனந்தவிராப் பரமசிவ பத்தியேபோற்
களங்கமறச் சற்குருவின் பத்திதன்னைத்
தினந்தவிரா தெவன்செய்வ னவனேனுக்கே
திகழுத்தியவா றிந்நூலின் ஞானந்தானு
மனந்தனில்லை மருவியவிந் நூலின்ஞான
மகத்தான துன்பமெலா முடனேதீர்க்கு
மனந்தவித்தம் பகர்ந்தென்ன விஞ்ஞானந்தா
னகண்டபர மோட்சநிலை யளிப்பதாமே. 416

நிருமலமா மிந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணவனந்தக
குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்திகொண்டு
கோதறவே பூசைசெயா திருப்பானாகிற்
புரைமருவு மம்மாணா னாறுசனமம்
புன்மைமிகுஞ் சுனகத்தின் யோனிசார்வன்
சருவவிதச் சாதிக்கு மிக்கக்கீழான
சண்டாள சனமமுமோர் கோடிசார்வன். 417

மொழிவுற்ற விநநூலைக் குருவின்முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கினு மாணுனந்தப்
பழுதற்ற குருவரனைப பழிபபானுகிற
பலசெனமம வேசரியாய் நரகஞசாரவ
னழிவற்ற விநநூலைக் கேட்டபினன
ராசானைப் பரசிவமாய்ப பாவிபாதோ
னிழிவுறற பாவததா லநேககசன்ம
மீனமுறுஞ் சூகரமாய் நரகஞசார்வன் 418

அரிதான விநநூலை யருளிச்செய்யு
மறபுதமா மாசானை மகிழ்நதிடாமல்
விருதாவாய் மசசரமே செயவன்யாவன்
வெருகறப மவனமலததிற கிருமியாவ
னரிதான விநநூலை யுபதேசிககு
மாசரிய னகணடபரப பிரமநதானை
விருதாவா யனறுனைபான மசசரிபபோன
விசிததிரமாம பாவததை யென்சொல்வேன்யான். 419

அநந்தவித மறைநதென்ன வாசான்பாலு
மகிலசகன் ஞயகனும பரேசன்பாலுந
தினநதவிராப பததியுட னிருபபோருககே
திகழ்ததியவிந நூனஞானந திடமாய்த்தோன்று
மனநதனிலை தோன்றியவிஞ ஞானங்கொண்டே
மகததான மோட்சசுக மருவலாகுங
கனநதவிராச சிரததையுட னிதைக்கேட்போருங்
களங்கமெலாந தவிாநதுபரப பிரமமாவர். 420

எவையுமுணர் பரசிவனு வியம்பலுற்ற
விநநூலை யொருமையுட னிருநதுகேட்போ
ரவனியின்மற் றெநநூலும விருமபவேண்டா
மநேகவித நூறகளிறுற பெறுமபேறென்ன
புவியிலுள பததையெலாங குததிலுமம
புசிககவொரு தணடுலமுங கிடைபபதுண்டோ
வவிதமெலா நூறகளையுங கேட்டபோது
மகண்டபர சிவஞான மமைவதிலலை. 421

ஆதலினா லெந்நூலுந் தூரத்தள்ளி
யதிசயமா மிந்நூலைப பழகுவோர்க்கே
பேதமிலா வகண்டபர போதமுண்டாய்ப
பிறவற்ற மோட்சநிலை விரைவிற்பேறு
மீதிலிறை யளவுமிலை யையநேரே
யான்பெறற வநுபூதி யிவிதமன்றோ
வேதமிலா விந்நூலின் பெருமையென்னே
யிவையருளுந தேசிகநின் பெருமையென்னே. 422

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச்சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகநீ யுபதேசித்த
தகமைமிகுந தத்வமசி யாதிவாக்யத்
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்றாயாய்ந்திங்
ககமறவே யகம்பிரம மென்னுஞான
மடைந்ததனா லகண்டபர மாநந்தத்தை
மிகமிகவும புசித்தவனாய்த திருத்தனாகி
மெய்யுணர்வா நந்தபரம் பொருளாய்நின்றேன். 423

சற்குருவின் முன்பாக விந்த நூலின்
சாரமதாம பரம்பொருளைக் கேட்டபின்னர்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந தூரத்தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலாலந்தச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ளமட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப்போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரமமென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந்தோன்றும. 424

அன்றியுமே விதியுடனே நியமமாக
வமலமதாம விபூதியினா லங்கமெலலா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்டரத்தை
நலமாகச் சந்தமுந் தரிபபோருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணையுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினாற் சித்தந்தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றிநன்று
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந்தோன்றும். 425

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகரலாகுஞ்
சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணததாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞானமுண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதநதன்னை
யொருவருட மநுட்டித்துன் பாதமபெறறே
னத்தனின தருளாலின் றகண்டஞான
மடைநதவனு யானமாவி லமாநதுினறேன். 426

சுததமதாய் நீயருளு முபதேசததைச
சூட்சுமமாம புததியினுன் மனனஞசெய்து
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிசசலமா யெப்போது நிதிதயாசிததுச
சததுருவா மாவரண விடசேபங்கள
சறறுமிலா வகண்டபர ஞானமபெறறிங
கததுவித பரபபிரம சொருபமாகி
யதிவனன வாசசிரமி யானேனையா 427

குறைவறவே செய்கின்ற நிதிதயாசததாற்
கோரமூ டங்களௌுமம விருததிநீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம விருததியொன்றுன
மாசறற வகண்டபர போதமபெறறு
நிறைவுறவே யாநநத மநுபவிததது
நிததியஞா நாநநத வடிவேயாகி
யறிவுறுமோ ராசசிரம வன்னமினறி
யதிவன்ன வாசசிரமி யானேனையா. 428

சற்குருவே நீயருளிச செய்தவணணஞ
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தையோடே
நிர்க்குணமாம பரப்பிரம நானேயென்று
நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதிதயாசித்து
முக்குணமுங் கடநதபர போதமபெற்று
மூதுணர்வாம் பரபபிரம நானேயாகித்
துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூரத்தள்ளித்
துகளற்ற குணாதீத னுனேனையா. 429

ஆசரிய நீயருளிச் செய்தவண்ண
  மணிசமகம பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ்செய்து
  நிகிலமனோ விகற்பமுமே நீங்கினோனாய்ச்
சாசுவத சொரூபத்தி னிருவிகற்ப
  சமாதிநிலை பெற்றவனாய சாந்தனாகிப
பேசவொணாப் பரப்பிரம போதம்பெற்றுப்
  பெருமைமிகும் பிராமணனா னேனையா. 430

* கலனமுறாப் பாவனையால் லயவிட்சேப
  கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந்தங்கள்
பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத்தின்கட்
  பாலினுறு நீரெனவே கலந்தொன்றாகி
நிலையொருவு நிச்சலமா நிருவிகற்ப
  நிட்டையினைப் பெற்றுநிசா னந்தங்கூர்ந்து
திலமளவும் பேதமிலா வகண்டஞானத்
  திறமையுட னிடப்பிரஞ னானேனையா. 431

அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டாகார
  மாகியுள வத்துவித பரசிவத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோகமென்னுஞ்
  சலியாத பாவனையாற் பூசைசெய்து
துங்கபர சிவகருணை திடமாயப்பெற்றுத்
  தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
  பரமசிவ பதத்தனுநா னானேனையா. 432

எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமேயென்று
  மேகபரி பூரணவச சிவநானென்றுந்
துங்கமுறும் பாவனையா லச்சிவத்தைத்
  துகளறவே யெப்போதும் பூசைசெய்து
தங்கியிடும் பதிபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
  தடையற்ற வானந்த மநுபவித்துப்
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
  பரமசிவ பதத்தனுநா னானேனையா 433

* கலனம் - தோஷம்.

பின்னமறக கருணையினு னியுரைத்த
பிரஞ்ஞானம பிரமமுதல் வாக்கியாாதத
மன்னுவண நனருக மனதிற்கொண்டு
மாசறவே மற்றதனை மனனமபண்ணி
யன்னதனைப பினனையுமே யநுசநதானித
தஞ்ஞான சநதேக விபரீதங்கண்
மன்னியிடா வகண்டாாதத போதமேவி
மகிழ்சீவன் முததனுநா னுனேனையா. 434

சிரவணமே முதலியதி னப்யாசததாற
சிறுமைதருந தேகான்ம புததிநீககிப
பெருமைமிகும பிரமான்ம புததிமேவிப
பின்பநதப் புததியுமே யிழநதோனுகிக
கருதவொணு வகண்டான்ம போதமபெறறுக
கத்ருத்வ முதலான பநதநதீாதது
நிரதிசய வாநநத மநுபவிதது
நிகழ்சீவன் முததனுநா னுனேனையா. 435

ஈனமிலாச சமாதியினி லிருமையினறி
யேகபரி பூரணமா யிருபபோனுகி
யூனமிலாச சமாதிபிரிந திருககுங்காலை
யுலகத்தி லுதாசின விருததிமேவி
மானமவ மானமுத லெவையுமின்றி
மைத்திரியே முதலான குணநிறைநது
தீனமுறுக கெமபீர சுபாவமாகித
திகழ்சீவன் முததனுநா னுனேனையா. 436

சந்ததமுஞ் சமாதியினைச் சார்நதோனுகிச
சகலமனே விகறபமுமே தீாநதோனுகித
தொந்தமுறும பநதமெலாந தவிாநதோனுகித
தூயபிர மாநநதந் தொடர்நதோனுகிச
சிந்தைமுதற் ககோசரமாஞ் சுபாவனுகிச்
செகசீவ பரஙகளெலா மிழநதோனுகி
யந்தமிலா மஙகைமிகுஞ் சீவன்முத்தி
யடைநதவனு யான்மாவி லமாநதேனையா. 437

அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதிதானே
துனிமருவாச் சமாதியெனச் செபபலாகுந
துவிதத்தின் றேற்றமெலா மறவுநீங்கி
நினைவெவையு மில்லாத நிருவிகறப
நிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்ததலாகுஞ்
சொனவுபய சமாதியினுற சீவன்முத்திச
சுகமேவிச் சுததபர மானேனையா 438

அகிலவித வுபாதியுமில் விதேகமுத்தி
யடையுமள வஞ்ஞான லேசததாலே
வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையுமட்டும்
விதமவிதமாந துவிதத்தி னுபாசங்க
ணிகழினுமே நிசசலமாஞ் சீவன்முத்தி
நிலையிலுள நானெனறுஞ சலிததிடாம
லிகழ்வறவே நேரிட்ட போகநதுய்த்திங்
கென்னிடைநா னினபமுற விசைநதுநிற்பேன். 439

புகலசீவன் முததாககும் பிராரததததாற்
பூடணமுந தூடணமு மெங்குமுண்டே
யகமேவு மகமபிரம நிசசயததா
லவாசீவன் முத்தரலான் மற்றோர்செய்யும
வெகுவான பூடணதூ டணங்களாலே
விமலமதா நிலைபெறற வன்மேனாககென்று
மிகழுவான தேவையுமிலை யெனுமுராததோ
டென்னிடைநா னின்பமுற விசைநதுநிற்பேன் 440

அகமனிச நிததபரப பிரமரூப
மகமனிசஞ சுததபரப பிரமரூப
மகமனிசம புததபரப பிரமரூப
மகமனிச முததபரப பிரமரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரமரூப
மகமனிச மசஙகபரப பிரமரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகமபிரம நிசசயவான் சீவன்முததன். 441

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளுமின்றி
 மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளுமின்றி
நனவுமுத ஞநாவா மவததையின்றி
 நாடியிடு நாமமுரு வெவையுமின்றி
யனவரத மன்னியமோ ரிறையுமின்றி
 யகம்பிரம நிசசயமு மறவுமின்றிக
கனவறிவாம் பரபபிரம மாத்ரமாகிக
 களங்கமற நிறபவனே விதேகமுததன 442

மாதவனின கருணையினு ஞளிபபோது
 மகிழ்சீவன முததிநிலை மருவாநின்றேன்
பேதமுறும பிராரதத முளளமடடும
 பிரிவறவே யகமபிரம நிச்சயததைச
சாதகமாப்ச சநததமுஞ சாதிபபோனுய்ச
 சங்கற்ப விகறபஙகட் கிடஙகொடாம
லாதிமுடி வொனறுமிலா தகணடமான
 வான்மாவி லநவரத மமாநதுநிற்பேன. 443

பேதமுறும் பிராரத்தந தொலைநதபினனா
 பிரிவறற பரபபிரம மாதரமாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யினறியெனறு
 மேகபரி பூரணமா யிருபபோனுவேன்
சீதளமாஞ சறகுருவே நானிபபோது
 செய்வதெலாஞ் செய்துமுடிந தவனேயானே
னேதெனினின் கருணையினு லெளிதேயாக
 வேகபர ஞானத்தை யிசைநதேனனறே. 444

வெகுவிதமாய் விளமபியென்ன வேதாந்தத்தில்
 விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளையோர்ந்திங்
ககமனிச மகண்ட'பரப் பிரமமென்று
 மகண்டபரப் பிரமமதே யகமதென்றும்
விகலமற வெகுகாலம பிரியமோடு
 வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
மிகவரிதாம பரமசிவ கருணையுண்டாய்
 மெய்யுணர்வா நநதபர ஞானநதோன்றும் 445

ஆதலினு லுலகிலுள முமூட்சுவெல்லா
மதயநத வாதரவோ டாசான்முன்பாய்
வேதமுடி விதிததமகா வாக்கியததின்
வேறற்ற வகணடார்தத நிரணயத்தை
நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ்செய்து
நிரநதரமாய் மறறதனை நிதித்யாசித்தே
சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்டஞானஞ்
சாரந்ததனுன் மோடசசுகஞ சாரவேண்டும் 446

ஆசிரியன முனபாக வகண்டாரததததை
யடைவாக வறிவுறற மாணுனந்தத
தேசிகனைத திரவியமே முதலிருநதுந
திடமான லோபததாற பூசியானேன்
மோசனமே யிலாதவனுய்க குமபிபாக
முதலியதில் வீழ்நதிடுவ னுதலாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாககையாலே
தினநதினமும் பூசிகக வேண்டுமாணுன் 447

இன்னவித மருளியிடு மாசான்வாககை
யீனமிலா நிதாகமுனி கேடடலோடு
மன்னரியநல் லன்புடனே யெழுநதிறைஞ்சி
மனைமககள யாவையுமே குருவுககீநது
தன்னையுமே சுதநுக வுதநததோடு
தனகுருவுக கீநதவனுயத தனதான்யாதி
பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னேனுககே
பிரியமுட னாபபிததுப போற்றலுறருன். 448

விமலமதாய வேறற்ற வகணடாகார
விருததியினில் விளங்கியசற் குருவேபோற்றி
யமலமதா யகண்டபர விததையாகி
யவித்தையெலா நீககியசற் குருவேபோறறி
நிமமைதாம் வித்தைககு மப்பாலாகி
நிசசலமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்கமின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவேபோற்றி. 449

சகலமுமே தட்சணையாக் குருவுக்கீந்து
சலனமிலாப பத்தியுட னிறைஞ்சியேத்தி
நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யுமந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன்சொல்வான்
மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்ததாலியான்
மகத்தான சந்தோட மருவலானேன்
றகுமகனே யினியெவையு முன்றுறசெய்யத்
தக்கதில்லை தன்யகிரு தார்த்தனீயே 450

புத்திரனே யத்யாந்த திடமேயாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதமபெற்றாய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்துநீங்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப பிரமமானாய்
சத்தியமே யாகினுநீ விதேகமுத்தி
சாருமள வகம்பிரம நிச்சயத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிரந்தரமாய் பழகிநிச நிலையினிற்பாய் 451

அதிதிடமா மகமபிரம நிச்சயத்துக
கயலெவையு மோட்சத்துக் கேதுவல்ல
வதிதிடமா மகமபிரம நிச்சயந்தா
னகண்டபர மோட்சத்துக கேதுவாகு
மதிதிடமா மகமபிரம நிச்சயத ›ந்த
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகுவோராகவே
யதிதிடமா மகமபிரம நிச்சயத்தா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதாயெயதும 452

பேதமுறா வகமபிரம நிச்சயந்தான
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்சநலகு
மேதுமிதி லையமிலை சத்தியந்தா
னீசனிருப்பததாணை சத்தியந்தா
னுதலினுன் முமூட்சுவெலா மறைந்தவண்ண
மநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தைச
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்டபோதஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சநிலை சாரவேண்டும். 453

கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத்துக்குக்
காரணமா மகம்பிரம நிச்சயத்தைச
சலனமறத் திடமாகத் தருவதற்குச்
சாற்றியவிந் நூலெனமற் றெவையுமில்லை
நிலைமருவும் பரமசிவ னெனக்குநேரே
நிகழ்த்தியவிந் நூலுக்கு நிகரொன் றுண்டோ
பலவிதமா மூலகத்து மிந்தநூலே
பரவியவெந் நூலுக்குஞ் சாரமாகும். 454

ஆதலினுற் றந்தையுநீ தாயுநீயே
யதிசயமா மற்றுமுள பந்துநீயே
சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவுநீயே
சகலமுமே நீயென்று வணங்கியேத்திச்
சீதளமா மனதுடனே பவதாபங்கள்
சிறிதுமிலாச் சின்மாத்ர நிட்டைகூடி
யாதிமுடி வொன் றுமிலா வகண்டாநந்த
வாழியினி லசஞ்சலமா யமர்ந்தாரன்றோ 455

உலகினிடை யந்தணரே யாதியாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சீவரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்புகன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங்காலைத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப்பட்ட
திவ்வியமாம விபூதியினை நியமமோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்கவேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனாதரவே செய்யவொண்ணா. 456

பூதியினா லங்கமெலா நன்றாய்ப்பூசிப்
பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்துகொண்டு
மாதவனே நியமமுட னுருத்திராக்க
மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துகொண்டிங்
கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்சராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு
நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத்தின்க
ணித்தியமா யர்ச்சனையுஞ் செய்யவேண்டும். 457

அத்தனுடைப் பூசனைபோ லனபர்பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்றவேண்டு
முத்தமமா யோதியவோ சிவதலத்தி
லுடனுள்ள பரியந்தம் வசிக்கவேண்டு
சுத்தமதாஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்தைச
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்யவேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாமபமூர்த்தி
மேனியுடைய பாவனையும பண்ணவேண்டும் 458

வேதவதி காரமுளோர் விதித்தவண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்யவேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்திராதி
யாவருமே சிசுருடை யாதிகன்ம
நீதியொடு நழுவாது செய்துகொண்டே
நிருமலமாம விபூதியுடைத தாரணாதி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவதலத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்கவேண்டும 459

தகமைமிகும விபூதியுடைத தாரணத்துந
தவிராம லுருத்ராக்க தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகிலுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்பதாலே
சகமதனின முமூடசுவெலா முறையாயிஙகு
சாற்றியவிச செய்கையினைச செய்யவேண்டும். 460

மாதவனே யோதியவிச் செய்கையெல்லா
மகத்தான ஞானங்க மென்னலாகு
மோதியவிவ் வஙகமுடன் சிரவணாதி
யுறறவரே பரமசிவ னருளினாலே
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டஞான
மடைநததனா லஞ்ஞான மனைததுநீங்கிப்
பீதிசெயு மனாதிபவ பந்தநீநது
பின்னமிலாப பரபபிரம சொரூபமாவர். 461

பூதியிஞ லணிநததிரி புண்டராதி
பொருந்தினரே வேதாநத விசாரநதன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோராவ
ரிதரரெலா மதிகாரி யாகமாட்டார்
வேதமுடி விவ்விதமே விதிப்பதாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன் றுண்டோ
வாதலிஞ லறைநதவதி காரமபெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச செய்யவேண்டுமே. 462

அருந்தவனே விபூதியுடைத தாரஞதி
யங்கமெலா மிலலாமற சமதமாதி
விரிநததிட சன்யாசி யானபோதும
விசாரணையி லதிகாரி யாகானன்றேன்
பொருநதியவன் விசாரணையே செய்தபோதும்
பூரணமாம பரமசிவ னருளிலாதா
னிரநதரமாம பரபபிரம ஞானஞசாரா
னிகழ்ததியது நிசசயமே யையமில்லை 463

பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகாந்தவண்ணம
பழுதற்ற ஞானங்கம பற்றினோராய்ச்
சலனமற வின்னூலை விசாரிப்போரே
சமபுவினுற் சாற்றியவின் னூலின்ஞான
மலைவறவே யடைநததஞ லகண்டானநத
மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவரென்றே
யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீஷவ்யற்
கிணையற்ற வின்னூலை யுபதேசிததான். 464

சத்தியஞா னநந்த சொரூபமபோற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம்போறறி
நித்தியஞா னநநத சொரூபம்போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம்போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச சொரூபமபோற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம்போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம்போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றிபோற்றி. 465

சுகர் கைவல்லியம்

பொன்னுலகிற் பாதலத்திற் புவியதனிற் புறம்புள்வெளி
யொளியதனிற் பொலிந்து நின்ற
மன்னுயிர்கள் பேதங்க டமில்மறையா கமங்கடமில்
மகத்தான புராணந் தன்னில்
பன்னியநற் பொருள்கடமிற் சிவயோகத் தாசியத்திற்
பகாவரிய ஞானந் தன்னில்
துன்னியதோர் பரமார்த்த பிரமந் தனைத்
துதித்துநிதந் தொழுதல் செய்வாம். 1

வேறு.

பராபரையாயச் சத்தியைந்தாய்ப் பூதந் தானாய்ப்
பலவுலகாய்ப் புவனவண்டப் பரப்பாய் மேலுஞ்
சராசரமா யனைத்துயிராய்ப் படைத்தெல் லாந்தான்
ஜகமென்னுஞ் சிறுவீட்டிற் சரித்து வாழப்
புராதனமாயக் காத்துவிளை யாடிப் பின்னர்
புனலவடிவா யெழுந்தருளிக் கற்பாந் தத்தில்
நிராதரமா யனைத்துமழித் தெல்லாந் தானாய்
நிறைந்துநின்ற பராபரையை நினைந்துய் வோமே. 2

சுருதியொரு நான்குரைசெய் வியாதன் றக்க
சுகமுனிவன் சுவானுபவ சுகசொ ரூபங்
கருதியத னிலையுணர்த்த பொருளி னுண்மை
கைவல்ய வுபனிடதங் கழறக் கண்டாங்
சரிதமல வொருநாளு மிதுவே தாந்தத்
தனிமுதலாந் தனையுணர்த்துந் தாரகமீதி
லொருதிவலை மாத்திரமென் னறிவுட் கொண்ட
வுண்மையதை யொருவழிகொண் டுரைக்கின் றேனல். 3

வேறு.

அசையாநிலையாய்ச் சாந்தமதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தம
லமதாய், வசையா தினறிப் பேரறிவாய் வயங்கு மனத்தி ர பூர
ணமாய, நசையா வியலபாய்ச் சுத்தமுமாய் நாடுங் குணங்க

ணிரந்தரமா, யிசையா நின்ற பலவுயிர்க ளெல்லாந் தானென் றுளத்தெண்ணி 4

மேவுஞ செககாட் சியினிடத்தில் விருப்பு வெறுப்பொன் றிலதாகித, தாவும விகற்ப சங்கற்பந் தான்சற் றிலதா முரணை து, மோவு நிலையுற் றொன்றாகி யுரையற் றுணர்வற் றுடல்மயக் கும், மேவு நீரா னனுமயக்கு மிறந்த சொரூப மாநின்றும். 5

பிரம ஞான நிறைவுளதாய்ப பேத மிலதாய்ச சுகசிந்தை
இரவும பகலு மிரண்டுமிலா திலகு சீத வெபபின்றி
விரவிச சகமாங் கறபனையில் மேவுஞ் செயலொன் றிலதாகிப்
பரவும விடயச சுகமதனுற பகரும் பலனொன் றிலதென்றே. 6

நீண்ட தருவு நிழலுமபோல் நிறைவு குறைவொன றிலதா கிப், பூண்ட மாமும வயிரமுமபோற் புதிது பழமை யிலாவடி வாயக, காண்ட லுறுமெய் யுயிரும்போற் கறநத பாலு நெய்யும போ, லாண்ட பிரமத துடனசுகனு மகலா தொன்றாத் தோன் றினனால. 7

இனிய வமுதாயச சுடரொளியா யிளகிச் சுகமா யோவிய மபோற, புனிதமான சுகனுககுப புநதி மயக்கொன் றுறறதுவே, கனிவாச சுகனுந தநதையுடன கழற வேண்டுங் கருததினனா ய்த், தனியந திரமால் வரையுறையுந தநதை மருங்கிற் சாாநத னனால. 8

சாாநதங் கினிய தநதையிரு தாளை வணங்கிச் சாற்றிடு வான், சோாநத மாயை யுதிபபதெங்ஙன் றோனறி யழிவ தெங் ஙனமென், றோாநதிங கெனககுச சுவானுபவ முரைசெய் யென் ன வுளமகிழ்வு, கூாநதங கறிவு பெறத்தெளிவு கொண்டு வியாத முனிகூறும். 9

வந்து மாயை யுதிப்பதுவும் வளர்ந்தங் கழிவும் வான்மு றையே, முநது பிரமத தனுபவமு மொழிநதா னதுவுஞ் சுகமு னிகேட், டநத ஞானஞ சநதேக மகலா திருப்ப வதுகண்டு, சந் த மறைதேர் வியாதமுனி சபிகக முனிவு கொண்டன்றே. 10

மாயா வசத்த னுகவென மறைதேர் வியாதன் சொலச்சி திச், சேயாஞ் சுகனு மச்சாபச் செயலாற் சென்றங் கவனின்று,

தேயா மனனும் வைகுநதத் தென்பால் மருங்கோர் வடகிழற்கீழ்,
சேயா வசத்தோ டினிதாகி கினருன் தபசு நிலையுற்றே 11

நீண்ட சாபம் புரிநதிட்ட நெடிய வியாதன் மகற்கிரங்கிக், காண்டல் செய்வான் மிகத்தேடிக கருதிச சுகாவென றிடவொருக்கால், வேண்ட வுலகத துயிராயாவு மேனென் றிடவுமவியாதனுந்தா, னீண்டிப் புதல்வ ரித்தனைதா னெமகசே தென்னவையுற்றே. 12

சென்றுன் திருமால் வைகுந்தத் தென்பால் மருவும் வடநிழற்கீழ்க், கன்று னென்னச சுகமுனியைக கருதிப பிறபபோடிறபபிரண்டும், வென்று னிவனே யெனககருதி வியபபுற் றுடனே வநதருகில, னின்று னைழததான் செவிகேளா நிலையுந கருத்து மசைந்திலனல். 13

செயல்செய் முனிவன் கடசலததைத தெளிககச சுகன்றனுடனனையத், துயில்கொண் டெழுநதாற் போனினைவு தோன்றிப் பொறியிற புலன்றேன்றி, யியல்கொண் டெழுநத சுகன்றநதை யிருதா டொழுதங் கிறைஞ்சியபின், மயல்க டவிாநது தநதையுடன் மகிழ்ந்தோா மாற்ற முறைசெயதான. 14

பகரும் பதினு யிரங்கிரநதம் பததி மாாக்கத துரைதனெனச், சுகனும் வியாத முனிவனுடன் சொல்ல வதுகேட் டம்மொழியின, சகல பயனின் சாரமெலாஞ சரிய தாமென மேற்றிவற்குப், புகனு ரதனு னுன்முகனுற புகழ்தட் சணமூர்த தியினுலும். 15

வேறு.

செப்பியவிம மூவர்களா லனுககிரகந தன்னைச் செய்விக்கத் தெளிவாக வியாதன் றனுந, தபபுதலில் யாழ்முனிவன் சொற்பயனே தென்னிற் சாவமுமே பிரமமய மெனருன் மேலும், அபபிரமன் சாட்சியே பிரமமய மென்று னங்குளதட்சணமூாத்தி பாவாதீத, மொப்பரிய பிரமமெனறு ரிபபடியே மூவ ருகந்துரைத்த வுண்மைதனை யுரைககின் றுமே. 16

செவ்வியதா வியாதமுனி சுகனைப் பார்த்துச் சிவானுபவநிற்சொருபந் தெளிநத தோவென், றிவ்வகைதான் வினவுமெ

ய்ச் சுகன்றா னென்று மெனக்கதுதான் தெரியவில்லை யென்ன லோடு, மவ்வகைக்கட் டவனுடைய நிலைமை யெல்லா மடைவுட னே கேட்டறிந்து பின்னுஞ் சொல்வான், எவ்விதத்தும் தந்தை குருவாத லாலே யிவன் மயக்கம் கெடாதிருக்கு மெனவுங் கண்டு. 17

தனையனைமா யாவயத்த னாகவென முன்னஞ் சபித்ததற்கு மாறாகச சற்குருவி னாலே, யனையமல மாயைமுழு தகன்றொழி யக கடவ னாகவிபபோ தெனசசாப பலததை நீககி, யினையசு கன் முடிமீதிற கரமபா லிததிங கினிமேனீ சிறசொருப மென் று நாமம, புனைவிததிங கிசசையிற்சஞ் சரிததுவேண்டும் பொ ருளறிவா யெனசசுகற்குப் போதித தாங்கே. 18

உளளுறையு மலமாயை கவலை நீக்கி யொளிதிகழுஞ் சுவா னுபவ முணர வேணடி, னௌளரிய மிதிலையெனும பதியின் மேவி யிருநிலஙகண முழுதுபுரந தளிசுக வலல, வுள்ளலெனுஞ் சனகபிரான் றன்பால மேவி மன்னவனை யிதுகேளென் றுரைத துப போகத, தெளளியநற சுகமுனிவன் சனகன் வாழுந் திரு மனைக்கோ புரவாயிற சோநதான மனனோ 19

அன்றவன்றா னவருரைகக்ச சனகன் கேட்டே யவனிலை யைச சோதிபபான கருதி யாங்கே, நினறநிலை தனிற்சுகனை நா ளேழ் வைகக நினைவுசற்றும விகறபமினறி நிற்க வேறுத், துன் றுமிடந தனிமேலழுநாள் வைககச சிததந துலஙகவநத புரத்தேழ் நாள் வைக்க மேலும, அன்றிருநத படியிருக்க வப்பா லேழ்நா ளருநிதிகக ணமாததவது மறியா னாக 20

மின்னிலகு சிறுமருங்குன் மகளி ரின்ப மிகசசிறநத வுணவ ளிக்க வறியா னாக, மனனவன்றந திடும்போக மகிழ்சசி யாவும் மன தினிற்சற றினபமுறுன மதிபபி லாம, லன்னவனசெய் யவமதி பபை யறியா னாகி யகமமந்தை யற்றிருத்த லறிந்து மன்னன், இன்னவன்ற னுளமேரு வொப்பா நினற திதனையிழுத் தெவரசைபப தென்றே யுன்னி 21

உவமையிலா விவன்கருததை யிருபத் தோர்நா ளூறுதியு டன் சோதனையாற் சோதித் தேதா, னவமதிபபோ டின்பதுன்ப மெனும்பற் றின்றி யனந்தகலி யாணசுப குணங்க ளாகித், தவ

மகிமை சுத்தநிரு விகாரி யாகிச சசசிதா நந்தமயந் தானாய் நின்று, சிவமொளிருஞ் சுபாவவறி விஃதா மென்று சிறநதசிமமா தனததிலெழுந தருளச செய்து. 22

ஈங்கவன்ற னிலையையெலா மறிநதன் போடே யிணையடி கள் பணிந்தரச னிதனைக கேட்பான், தாங்குலகத் தினிற்செய ல்க ளாசை கோபந தவிாநதொன்றாய்ச் சிவா னுபவ சுபாவ மாகி, யீங்குறுநீ யாரெனலுஞ் சொரூப மியானென நியமபுசுக முனி மொழியை யரசன் கேடடுப், பாங்குடனச சொரூபமெவ னீயென றேதான் பணிததலுமே சுகமுனிவன பகர்வ தானன்.

சாற்றரிய சொரூபமிலே ஜனக னேகேள சர்வபரி பூரணமா ய்த தானே தானாய்த, தோறறிநிறைந தொன்றினிலுந தாககா தாகிச சொல்லரிய மனவாககுக் கெட்டா தாகி, யேறறமன வாககதனுக கணிய தாக விலகியுல கததினுககா தார மாகிப, போற்றரிய வணுவுகமோ ரணுவு மாகிப புகலரிய மகத்துக கோா மகததாய மேலும். 24

இயமபரிதா யினையதென்னத் தேவ ரானு மிணங்குதறகு மெவரானு மெட்டா தாகி, நயம்பெறுமிந திரியமனத தொடா புக கெட்டா நல்லதுககெல் லாநலல நயமாஞ் சோதி, வயமபெ றவே போக்குவர வின்றிஞான மயமாகி யொளிாகின்ற பொரு ள தாகிச, சுயம்பறுபல திரிசியமா யதிாச மாகித துணைகளெ லாந துணையான சொரூப மாகி 25

ஏகமுமா யனேகமுமா யிரண்டு மற்றிங கெளிதறியப் பட் டதுமாயப படாதாய் நின்று, போகமுறப பெரியோாககுச் சத்தே சிததாய்ப் பொருந்துமத னலிளப மாகி யெங்கும, பாக முற நிததசுத்த புதத மாகிப பகாவரிய முததமுமாய்ச சிறநத தாகி, யாகமென லின்றியா னநத மாகி யதுவிதுவென் றுறுஞ சுட்டு மறற தாகி. 26

அததுவிதந் தானகி யதுவு மின்றி யகண்டமுமாய் ரேச கபூ ரகமு மின்றிச், சிததமிசை யானநத மாகி யெநதச் செயலு மின்றிச சிதாகாச சொரூப மாகிச, சுத்தவிணைு யுயர்நதவுப னிடதந தன்னிற் சொலுமபொருளா யபபாலுக கபபா லாகி,

யுத்தமமாந் துரியாதீ தப்பொருளா நின்றங் குறையிறந்த வவச ரத்து முறுவ தாகி. 27

உணர்வுருவந் தரியாமி யாகி யெந்த வுருவமின்றி யதுவிது நான் றானென் றேதப, புணாவதுவா யறிஞரா விதுவா மென் னப் புகலுவதே யதன்சொருபம பிறிதன் றென்னக், குணமிகு ந்த சுகமுனிவ னுரைப்பக் கேட்டுக கோதிலாச சனகனுடல் குளிர்ந்துள் ளாறி, மணமுமலர் போனிறைந்த பரமா னந்த மாதவனை முகநோக்கி மன்னன் கேட்பான். 28

வேறு.

சுற்றவனே சத்தாவ தேதுவென்ன நான்பிரம மென்று நண்ணி, மெத்தவிசா ரித்தறிநது நிசசயித்து விட்டுவிடா ததுசத் தென்றே, உற்றநிலை யிதுவாகு மெனமுனிவ னுரைசெய்ய வுக நது மன்னன், மற்றசுயஞ் சிததாவ தெதுவென்ன வம்முனி வன் கூற லுற்றான். 29

மிக்கபல நூலறிவா ரூன்ஞான சொருபனென விசாரஞ் செய்து, தககநிலை யிதுவெனறு நிசசயித்த நிசசயமுஞ் சத்தத் தோடே, ஒக்கவொரு வாசனையு மறவொழித்து நின்றதுவே யுயாசித் தென்று, சிகனெனவே முனியுரைக்க மன்னவன்கேட் டானநத நிலையே தென்றான். 30

தேசிகன்சொல் வாக்கியத்தா னூலுணர்வாற் றனதுசித் தத் தெளிவி னுறறன், மாசகலு மான்மாவே யானந்த மென்ற றிநது மாயை நீங்கி, ஆசறவே யனுபவித்துச் சுகமயம தாகி ன்ற வறிவும் போக்கி, நீசர்வ மயமானா னத்திரமா நின்றதுவா னந்த மென்றான். 31

என்றுசுக முனியுரைகக மனனவனு மிகல்தொந்த மதுவே தென்றான், நன்றெனவே சிற்சொருப செயல்மறந்து தான் றானே பழமை போலச, சென்றயலே கதியென்று பிறவிதொ றுஞ் சுழல்வதுவே தொந்த மாகும், நின்றுணர்க வெனமுனி வன் ஜனகபிரா னுளமகிழ நவிற்றல் செய்தான். 32

மோக்கமென்ற தேதுரைசெய் யெனவினவ மன்னவனும் முனிவன் சொல்வான், தாக்குதலொன் றறநின்ற ஞானமெய்ப்

பிரமமெனச் சகமிம் மூன்றும், நீக்கமற வொருங்குணர்ந்து நிச்சயித்த நிச்சயமும் கழல விட்டிங், காக்கமுத லறநின்ற தேத துவே வீடென்ன வறைநதா னன்றே. 33

அஞ்ஞான மாவதெதிங் குரையென்ன வருநதவனை யரசன் கேட்ப, மெய்ஞ்ஞான மாஞ்சொருபந் தனைமறநது மடமையி னுல் விகாரி யாகி, எஞ்ஞான்றும் விடயசுக வாசனையி னினபது ன்பத் திடரின் மூழ்கிச, சுஞ்ஞான சுபாவமதை யறியாவஞ ஞானமெனச சுகனுஞ் சொன்னுன். 34

சொன்னமொழி கேட்டரச ஞவரண மேதென்னச சுகனு மோர்ந்து, தன்னுடலே தானெனவும் விடையாதி சுகமெனவுந தான்மிக வெண்ணி, மன்னியதன் சொருபமதைத தெரியாமல் மழைநிசிபோல் மறைததுமூடுமெ, அன்னதுவே யாவரண மென லாகு மிதுலேநகர்க் கரசே யென்றான் 35

மெய்த்தவநீ விட்சேப மாவதெதிங் குரையென்ன வேந் தன் கேட்பத், தத்துவங்க டெரிநதவன்போல மேலாகத் தன க்குமொரு தலைவ னுணடென், றிததகைமை சுகவிருததி தனை த்தானென் றிருப்பதெதோ வதுவிட் சேபங், கொறறவநீ யறி தியெனக் கோதிலாச சுகமுனிவன் கூறி னுனல் 36

மெய்த்தவனே பரோட்சமென லெதுவுரைசெய் யெனவரசன் வினவ லோடும், உற்றகுரு முகததாலுஞ சுருதிமொழி யாலுந்தன் னுணர்வி னுலும், தததுவசோ தனையாலுஞ சொரு பத்னைத யறிவதுவே பரோட்ச மென்ன, விததகைமை யெனச சனக னுளமகிழ வியாதன்மக னியம்பல் செய்தான. 37

அபரோட்ச மாவதுதா னுரையென்ன வருநதவனை யர சன் கேட்ப, விபரீத மேகமுமற் றெங்குளதாய் வெளியொளி யாய் மேலகி மின்றிச, சுபசொருப மாததிரமாய்ச சுவானுபவ ரசமாகிச சுத்த மாகி, யுபனிடத மாய்விளங்க லபரோட்ச மெனசசனகற் குரைத்தா னனறே. 38

அநித்தமெது நிததமெது பிரியாது பிரித்துரைசெய் யென னக் கேட்பச், சனிததவுட லசததுயிர்தான் சத்தெனவே நிகழ்

தலினுற் றடுத்தற் கேதென், தனித்தசத்தே யசத்தன்றிப் பிறி தன்று விசாரணையாற றெளிதல் வேண்டும். தொனித்தசத்தே நித்தியமா மசததனிதத மெனற்பாற்று துணிதி யென்றான். 39

ஜனகபிரான் சுகமுனியைத தனிநோககி யானந்தந் தானே தென்ன, அனகமுறச சகலவிப ரீதமறத துரியநிலை தேர்ந்து சடா சடம தினறிக, கனவுலகாத் தோறறமய லறவிட்டுத் திரி சியங்க ளறிவாக காண, நனவுசததா மாததிரமா விளங்குவதா னநதமென நவிற்றல செய்தான். 40

ஞானமதற் கதிகாரி யாரெனவே நராதிபனற் றவனைக் கேட்ப, வானமதிற கறுபபுறல்போ ளுன்சீவ னெனச்சொல்லும் வாாதையை யின்றி, ஈனமற விசாரிததுச சிறககனாந தானுக விசைந்து நினறேன், றானவனே யதிகாரி யெனமுனிவன் சனக னுக்குச சாறறி னுல் 41

மன்னவனு மாமுனியைப் பாாததிதயக கிரநதியெது வகுக்க வென்னத், தன்னிலைமை யுணராமற் பலநூலாற் றற் சொருபந் தன்னைத தேடல், மன்னுகழுத் தணியரையில் மருவு குழ வியைமறநது மாழ்கித் தேடல், அன்னதுபோ லிதயமு றுங கிரநதியென வருநதவன்மன னவறகுச சொன்னுன. 42

மன்னவனுரு சுகமுனியைச சம்சார மெதுவெனலு மன்னு கேளாய், தன்னுடைய வனுபவததால் மறைநூலாற் சற்குரு வால் தன்சொரூப, மென்னலெது வென்றுற்று விசாரியா திரு ப்பதுசம் சார மாகும, அன்னதனை யறிதியெனச சுகன்சொல்ல வரிதெனவே யரச னோாநது 43

மலடிமைநதன கானனீ ரிரந்திரசா லமபோல வந்து வநது, உலநதோய்நது விருததியதா யிருநதுதன்னுள் விளங்குவதே சுகம தென்றே, நலமுணருஞ் சுகமுனிவ னவிலநரா திபனு மெது துகக மெனன, நிலமுழுதும புரந்தளிபபோ யதன்விபர மெல்லாம்யா நிகழ்த்தக் கேண்மோ 44

வே று.

சுத்தமென்றும பிரமமென்றுஞ் சொருபமென்றும் துலங் கியசின் மயமென்றுந துகளிலாத், நிததமென்றும் புததமென்

யும் நிகரில்லாது நிறைந்தசுயஞ் சோதியென்றும் நொப்ப தாகி, முத்தபர மாத்தமென்று மொழிவதுவே யாமே முழுதுலகை நம்பியதில் மோகந் தன்னால், சித்தமுறல் துக்கமெனச் சனகனுக்கு மாமுனிவன் செவிகுளிரத் தெரிந்தவண்ணஞ் செப்பினானல். 45

மிகவுணருஞ் சிற்சொருப நிட்டர்க் கெல்லாம விடயமே துரையுமென வேந்தன் கேட்ப, இகலறநித்த நிபசொருப மாகி யென்று மெகமுமா யிருப்பதுநா னென்றுந் தானே, புகலருசற் குருவருளால விசாரந் தன்னால போதாநந்த நித்தியத்தைப் பொருந்தி நானுந், தகவுணரு மேலவர்க்கு விடய மென்னச் சனகனுக்குச் சுகமுனிவன் சாற்றினானல 46

வேறு.

சாற்றரிய வவ்விடய மேதுரைசெப் பெனமுனிவனைச் சனகன் கேட்ப, ஏற்றியெவ்ந் மிருப்பிறந்து காலமிறந் திறந்திறந்து துண் டில்லை யென்னு, மாற்றரிய சங்கற்ப வாதனைவிட் டேசொருப மயமாய்த் தானே, தோற்றரவு மாத்திரமாய் நிற்பதுதா னவ்விடய மென்றுரைத்தோன். 47

மாமுனியைச் சொருபநிட்டா வஸ்த்தநிலை யேதென்ன மன்னன் கேட்ப, யாமுரைப்ப ததுநேண்மை சொருபமே தானுஞ் சற்சி டாகது, நாமுரைப்பே மெனந்தாரா நின்றநிலை யாதென்னில் நானே ப்ரமம், மாமெனநின் றகங்குளிர்ந்து சொல்வதே வகுத்தநிலை யாகு மென்றார். 48

இத்தகைமை யுடையவர்க்கு மேதெனறு ரெனச்சுகனை யிறைவன் கேட்பச், சித்தமுறு சங்கற்ப விகற்பந்திர நிலையில் கட லென்ன ரூப, மற்றகண்ட சச்சிதா னந்தபரி பூரணமா யமல மாகிச், சுத்தமதாய் நின்றதுவே குருவாமென றரசற்குச் சுகனசொன் னானல். 49

வேறு.

அரியசற் குருவை யடைந்திடு சீட னொருவன முனிவனை வினவ, உரியநா னறிவ வுடலெதிவ் வுலக மேதென விசாரமா நின்று, விரியுமவ் விருத்தி யுருமனன் விட்டை மேவியே

* யாவியிற் புனல்போற், சரியதாய் வகுத்து நிற்பதே சீடன் னைச சனகனுக குரைததான். 50

வேறு.

இயலுறுசற் குருவிடத்தில் சீடன் கேட்ப தேதுரைசெய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, நயமுறத்தன் சொருபமதை நானு பேத நாமரூ பங்களினுற் குருவாற் றன்னுற், செயலறவே கேட்டறிவுற் றகங்கா ரத்தைத தீர்த்தினிமே லிறையேனுஞ் சனிததி டாமல, மயலறவே தன்னிலையைக் கேட்ப தென்று மாமுனிவன் மன்னனுக்கு வகுத்தல் செய்தான். 51

குருமொழியி னுற்சீடன் கண்ட தேது கூறுகென முனிவனைக்கொற் றவனுங் கேட்ப, அருமறைக ளாகமங்கள் புராணந் தன்னு லளநதறியப படா விபுவா யறிவுக் கெட்டாப், பெருமை யதாய்ச் சர்வமுநதான் கண்டு பின்னும பேதமற விருப்பதெதா வதுசொ ரூபம, ஒருமையதா யதைசசீடன் கண்ட தென்றே யுயாமுனிவன் சனகமனனற குரைசெய் தானல. 52

காவலனு முனிவன்முகங் கருதி நோக்கிக் காணுத தேத னைக கழறு கென்ன, மேவியநீ நானதுவென் றிதுவே யென்றும் விருத்தியினுல் தானுனமா வெனவா ராய்ந்தி, காவலுற விசார ணைசெய யாத்தோ டதனி னுலேகாண் கின்றதது வேயஞ ஞா னப், பாவனையா வதுகாணப படாத தென்று பார்வேநதற் கரு நதவனும பகாதல் செய்தான் 53

அருநதவனை முகநோக்கிச சனக மன்ன னறிந்ததே துரை செயென வவனுஞ் சொலவான், பொருநதுசத்தங் களினுலும வேதத தாலும பொருநதுமனு பவததாலும் போதத் தாலுந, திருநதுமகக கருத்தாலு மனுட்டிப பாலுந தீர்க்கவறிந திடுமி குநத தெளிவி னுலும, வருநதியறிந் திடுதலிது வாகு மென்றே மாதவதேதா னரசனுககு வகுததல் செய்தான். 54

அறியாத தேதுரைசெய் யென்ன வேந்த னருந்தவனை வணங்கமகிழ்ந தனபிற கேட்க, நெறியான்மா விதுவென்று மக ண்ட மெனறு மிரேசகமா மிதுவென்று நிசவா னநதம், பிறி யாத திதுவென்று மகபிரம மென்றும் பேசரிய நீபிரம மென் றுஞ சொலலால, அறிநதிந்த லேயறியா தாகு மென்றிங் கருந் தவனமன் னவறகுரைததா னருமையானே. 55

* உப்பொடு எனவும் பாடமுண்டு.

இவ்விதமாஞ் சொரூபகெட்டர் தாமும் விட்ட தேதுரை செய் யெனமுனியை யிறைவன்கேட்பத், திவ்வியசற் குருவிட த்தி லனுசந் தானஞ் செயலாலும் மனுக்கிரகந் திறத்தி னாலும், செவ்வியநா னென்மாவென் றறிந்திறந் தனனுள திரிபுணர் புத்த மதனாந் துவிபரீதந் தீர்ந்திவ், வெவ்வமற விருப்பதும்வ விட்டதென்றங் கேதமற வரசனுக்கு முனிவன் சொன்னான். 56

இச்சையிலாச் சொரூபகெட்டர் விடாத தேதென் றிறைவி னவச சுகமுனியை யினிது நோக்கி, யச்செயலோ நானபிரம மென்னு நல்ல வனுபவமோ வுரைமொழியு மாசான வாக்கும், நிச்சயமாய்த் தன்னுணாவுங் கலந்தொன்றாய நிர்மலமாஞ் சிற் சொருப நேரே யொத்த, வச்செயலுந் தானுதல் விடாத தென் றே யியம்பினா னரசனுக்கு முனிவன் றானே. 57

போனதுதான் சொரூபகெட்டற் கேதுதானென் னப்புரவ லனுஞ் சுகமுனியைப் புகழ்ந்து கேட்ப, வானசங்க சங்கற்ப விக ற்ப மற்று யானபிரம மெனத்திடமா யறிந்தா ராய்ந்து, தானத னை யுண்மையில்லை கரைத்தொன்றாக்கல் தனித்துழியிற் றுயின் றவன்கைத் தனமபோனீதுகும், ஈனமற வகன்றமைத்தோ வது தான்போன தெனச்சுகனும் ஜனகமன்னற் கியம்பல் செய்தான்.

இத்தகைய சொரூபகெட்டா தமக்ககலாத தெண்ண மேது ரைசெய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, உற்றகுரு வாக்கிய த்தாற் சுருதி தன்னா லுணர்ந்ததுமன் றிதுவென்று கொள்வ தன்று, சுத்தவிசா ரணையானிச் சயித்தத் தீடன் றோற்றமழி விலாதிருந்த சொருபந்தானே, நித்தபரி பூரணமா நிலைதான் போகா நிச்சயமென் றிறைக்குமுனி நிகழ்த்தல் செய்தான். 59

பகர்வரிய சொருபகெட்டா புசிப்பதனை யோர்ந்து பகர்தி யெனச் சுகனையிறை பரிந்து கேட்பப், புகலரிய திறையும்மே செல்லச் செல்லப் போந்ததுக்கஞ் சற்றுமல நில்லாதுமலல, நிகழ் கரண தனுபுவன போகத் தாலும நின்றுபுசி யாதனதே தா வது தா னகுஞ், சுகசொருபப் புசிப்பயலன றென்றே யோர்ந்து சுக முனிவன் சனகனுக்குச் சொல்லி னானால். 60

பதமுடைய சொரூபகெட்டா புசியாதேது பகர்தியென முனிவனைப்பார்த் திறைவன்கேட்ப, இதமகித மில்லைதனவுர்

துக்கசுக மிலதெனவு மிறையுணரத் தகுகவித மியம்பி மேலும், விதமுடைய பரிபாக னகமமதை யற்றுமென்ற மெய்யுணர்வரு னென்றும விதங்களருளா, பதமுடனே நின்றதது புசியாத தெனவறிந்து மனனிவனே யெனச்சுகனும வகுத்தல் செய்தான்

தோற்றமுறுஞ் சீவருக்குச் சனன மேது சொல்லுகவென் றெனச்சனகன் சுகனைக் கேட்ப, ஏற்றமுறச் சனித்தேனென் றிகலசங் கற்ப மெனுமவிருத்தி மறந்துசனிப் பிலலை யென்று, மாற்றமுற நிச்சயித்தா ராயந்து பார்த்த மனோவிருத்தி தனிற் றோன்ற துலைதய மாகி, ஊற்றமுற நின்றதுவே ஜனன மென்றிங் குற்றமுனி ஜனகனற குரைசெய் தானால். 62

நித்தபரி பூரணற்கு மரண மேது நிகழ்த்துகெனச் சுகமு னியை நிருபன் கேட்ப, உற்றபரா பரமதுவே பிரம மென்றே யுணாந்தறந்தா ராயந்துவிசா ரணைகள செய்து, சுத்தமென நிச்சயித்த சொருபந் தனனிற றுய்த்தமெனும விருத்தியின்னுந் துடக்கிடாமல, சித்தமய னீக்குமந்த மரண மென்று திகழ் சனகற கருந்தவனுஞ் செப்பினனால. 63

வேறு.

சனகபிரான சுகமுனியைத் தானோக்கி நல்லதெது சாற்று கெனன, அனகமுற ஞானசொரூப மெனவறிந்தா ராய்ந்துணர்ந்த வதனைத் தனனுள, சனிக்குமயல திரிசியங்க ளொருங்கே நாவுச சாக்கரைபோற கரைதமதோன் றுக்கித், தினகரனபோ னிறபதுவே நலலதெனச சுகமுனிவன செப்பினனால். 64

பொலலாமை தனையுரைசெய் யெனமுனியைப் புரவலனும் புகழ்ந்து கேட்பச், சொலலாத சிறசொருப நிலையறிய விசாரித்துத் தெளிந்த பின்னர், வெலலாத வாசனைவந் துடன்கூட வதி நபொருந்தி விசாரந் தனனில, செல்லாம னிறபதுவே பொல்லா ங்கா மெனமுனிவன் புகன்றிட டானால். 65

வேறு.

அரியபரா நிட்டருக்குப் பந்துவெதிங் கறைதியெனச் சுக முனியை யரசன கேட்ப, உரியபர மாவதுதான் கல்யாண குண மயமா நிலையதனிற கலந்தொன றாகிப், பெரியசக வாசனைவந் தாறுலுங் கலங்காமல பிரபுகிட்டை தன்னின மூழ்கித் தகிய

பர சுகமதுவே தானாய நிலையதெனல் பந்துவெனச் சுகன் சொன்னானால். 66

ஆனாலுஞ் சுகமுனியே சொரூப நிட்டர்க் கபந்துவென்ப தறைதியென வரசன கேட்பத், தானான சுகமவேறு தான்வே றாச் சங்கற்ப விருத்தியினாற ஞானன றெனறு, நானான வென் பூனே தானென்ன மிகக்கொண்ட விபரீத விகற்பந் தானே, கூனா ன வபந்துவென விதுவாகும வேலவேவந்தே யெனசசுகனும குறித்திட்டானால். 67

செப்பரிய சுகமுனியே சடமாவ தேதெதனைத் தெளிவியெ னச சனகனுந்தா னிரந்து கேட்க, ஒப்பரிய விசாரணையாற் றனைத்தானென் றுணராம லொழிந்துவிட யப்பயனு லுறவே மிகக்கிய, கப்புறமோா விருத்தியினு லிதமகி தத்தாலே யகமக மென் றனுவனுவா வளர்ந்தே பாசத், துப்புறவே ஜனிக்குமது செடமா மென்று சுகன்ஜனக மன்னனுக்குச சொல்லினானே.

மானமறுஞ் சுகமுனியே சொரூப ருக்கு வருமசட மேதெ ன்ன மன்னன் கேட்பத, தானெனனு மறறுசுகந் தானு மறறுத் தானலா ததுவுமறறுச சகத்தா சார, மானதுவுந் தானற்றங கறிவு மறறே யறிவுக்கு ளறுவறறங கக்கண்ட மறறங, கினைாற வுயாவறறுத தாழ்வு மறறங கிருப்பதுவே யசடமென வியம்பினானே. 69

என்றதுகேட டிகலுவேந்த னெழில முனியைப பார்த்தவ னுக கெதுநோ யெனன, நன்றுணாவாற றனைச்சாருப நயந்த றியா திருந்துபர நானே யென்று, துன்றுபரமமவேறுதான வேற னனு மனுபவமே வியாதி யாகும, என்றமுனி யரசனுக்குத் துலங்கவிதை யிணையதெனச சொலலினானால. 70

ஆரணனுசொல் சுகமுனியே யிந்தவியா திககவிழ்த மேத றைதியெனவரச னுக்குந்து கேட்பக, காரணமாஞ் சிறசொரூப மெனுஞ்சொல் லறறுக கருத்தியனு பவிப்பதுமற றுணாவு மற் றுச, சீரணமா மினபதுனபச செயலு மறறுச சிந்தையுமற் றாமன்கண்ட கனுப்பே பானினறு, பூரணமா யிருப்பதுவே யவி ழ்த மாகும பூரவலனே யெனசசுகனும புகறலுசெய்தானே. 71

இவ்விதமாஞ் சொருபருக்குக் காரணமாந் தேக மேதுரை செய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, எவவமற விசாரததா லெதுதானென் றுண்மை யின்னயதென வறியாமற் கலங்கின்று, வெவ்வியதோர் சுகவிருத்தி தன்னில மேவி விளங்குசெயல் காரணந்த கந்தா னுதனு, செவவியநற புவியளிகருஞ் சனக வேந்தே தெளிதியெனச சுகமுனிவன் செப்பி னானால. 72

வேறு.

சுகமுனியைச சனகபிரான் சூக்கவுட லாவதெது சொல்லு கென்ன, அகமகமென் றெனவிருநத வகவிருத்தி குன்றும லற வேயெநாநது, சகவிடய வாசனையோ டனுகூத மாயிருந்த சங்கறபநதான, பகாவரிய சூக்கவுட லிதுவெனவே யரசனுக்குப் பகாநதிட டானால. 73

புகலரிய சுகமுனியைப புரவலனுந் தூலமெது புகல்வா யென்ன, அகமகமமன் றெனவிருநத வகவிருததி மிகவரிநத யறப மான, சகவிடய வாசனைய திடமெனனும வாசனையிற் சாாசய கறப, மிகுதூல சரீரமிது வெனச்சுகனுஞ் சனகமன்னற் கியமபி னானால. 74

இனனமுத மாரியெனச சுகமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான மியம்பக் கேடடு, மனனனெழுந தருநதவனை மலாததாளல் வீழ்நதிறைஞ்சி வணஙக யேததித, தன்னிதயத் துவகையுற மெய்ப் புளகத் திருநதவனைத தழுவிக கொணடே, இன்னுமெனக் கருளசெயெனச சுகமுனியை யெதிரநோககிக கேட்டல் செய் தான். 75

முன்னெமக்கு மெய்ஞ்ஞான முழுவதுமவியாக் கியான வகை மொழிகின றுறமபாற, பின்னெமககு யானகேட்ட சங்கையெலாம் ஞானயதாய்ப பிணககி லாது, சொன்னமொழி யப் படியே யிருநதெதெனச சனகபிரான் சொலலிப் பின்னும, அன்னவனைச சொலமலரா னனமலாாற் பூசைசெய்தங் கருச்சித் தேததி. 76

வேறு.

சிறசொருப மாத்திரமே சரீர மாகிச் சுகப்பிரம முனிவனெனத் தொலலோ பெற்றுத், தற்சொருப மாகினின்ற நின்போ லென்னைத் தானுக்க வேண்டுமெனுந் தகைமை யாலே, சிற்சொ

ரூப ரகசியத்தை யெனக்கு நன்றாய்ச் செப்புகவென் றிரந்திட
வத் திகழ்மெய்ஞ் ஞான, நற்சொரூப மாகிவந்த புதுமை தானும்
நன்குலகத் தோர்செய் தவநலமீ தன்றோ. 77

என்றுபல துதிசெய்து சனகவேந்த னெழுந்துசுக முனி
யடியை யிறைஞ்சி யேத்தி, இன்றுதனி யிச்சைவெறுப் புயர்வு
தாழ்வொன் றுளத்துணரா துத்தமநீ யுவந்து நிற்றி, இன்று
வரும் வரவெனக்கிங் கியம்பு கென்ன வினைந்தசுக முனியதற்
கிங் கிறைவ கேணீ, நன்றுரைசெய் தாயென்றே யுவகை பொங்
கி நகைபுரிந்திங் குளமகிழ நவிற்றல் செய்தான் 78

உற்றுவரு மாமாயை யுதிப்ப தெங்ஙனுதித்தெழுந்து விளை
யாடி யொழிவ தெங்ஙன், உற்றுணர வுரையென்ன முனிவன்
கேட்ப வுத்தமநீ யறியாத வேறொன் றுண்டோ, பற்றுடைய
மனமசைவால் மாயை தோன்றும் பரிவான மாயையினாற் சக
முண் டாகும், மற்றுமனச் சங்கற்ப விகற்பத் தாலே மாறாத
பலவுலகும் வளருமன்றே 79

உலைவறவே மனமடங்கி விண்போ லானா லுற்றெழுந்த
மாமாயை யொழிந்து மாயும், தலையான மாமாயை யொழிந்தால்
மோக சங்கற்ப விகற்பமறுஞ் சமமொய் யாகும், அலைவான
மூடமறு மகில மென்னும் வாசனைபோம பிறவியறு மாசிலாத,
நிலையான பரந்தானே யெங்குந் தானாய் நிறைந்திருக்கு மெனச
சனக னிகழ்ந்ததல் செய்தான். 80

அன்னவுரை கேட்டசுக முனிவ னுளளத் தக்கணத்தில்
மெய்ஞ்ஞான வருக்கன் றோன்ற, முன்னமல திமிரமறப பாச
பந்த முமமாயை யிருட்டகன்று மோக நீங்கி, மன்னுசரற் கால
விண்போல் மாசி லாமல் மனந்தெளிய விதையமுறு வனசம் பூப்
பத, துன்னுபரஞ் சோதியெங்குந் தானாய்த தோனறத் தூய்ம
லர்கண் முகிழ்ந்திமையாத தோற்ற மானான். 81

அன்னநிலை யாயிரமாந் தெய்வ வாண்டங் ககலாமல் சன
கனரி யணையின் மீதே, தன்னிலையோ டிருந்துமன மசைவு
ரூமற் சகலகே வலங்களறறுத தறிபோ லாகி, இந்நிலையா நிர்வி
கறப சமாதி தன்னி லிருந்துதா னெடுங்கால மேகாந் தத்தின,
நன்னிலையாஞ் சுகாதனததிற றற்சொரூப நண்ணியிருந் திமை
யாத நாட்ட மானான். 82

அரிதான பரமார்த்தப் பொருள்வேதாந்த வகண்டபரி
பூரணசச் சிதானந்தத்தினை, பெரிதான வாத்துமதத் துவமாய்
நின்று பிரியாத துரியபதப பேத நீங்கிப், புரிதான மாய்விளங்
குஞ் சிற்சொரூப பூரணானந்தமுதப் போதந் தன்னைப், பரிதா
ன மாகவுண்டு சுகானந்த தத்திற பரஞ்சோதி வடிவமுநதன் சுபா
வ மானான் 83

அத்தகையா பிரமநுவுந தெய்வ வாண்டங்க கன்றதற்பின்
மெய்ஞ்ஞான வருக்க னீங்கி, விதககமாஞ சமாதிவிட்டு யோக
நீங்கி விழிதிறநதான சுகமுனிவன வேந்தன் கண்டு, சித்தமகி
ழ்ந தடியிணைபி விறைஞசி யேத்தத திகழ்முனிவன முகநோக்
கிச் சிநதை கூரப, புநதமுத வாரியென வினிய நன்சொல் பொ
ழிநதிடுவான் சுகமுனிவன புகல்கின்றானே. 84

மன்னவனே நீயுரைத்த வாய்மை யாலே மாமாயை யொழி
ந்துமன மயக்க நீங்கி. மின்னுசகசாலமும்போய்ப் பநத பாசம்
விட்டகனறங் காசையறறு நிராசை மேவி, அன்னமனச சாநதி
யிஞல திபான போக மடைநதுளததி விளையபாறி யளவிலாத,
வினனமுந தாரணைபா லெல்லாம பிரமம மெனக்கண்டே னெ
னதுளததி லிணையில் வேநதே 85

வானமுதல் வாய்வனனீர் மண்பூதங்கள் மற்றுமுள சகம்
புவனம வரைகள மேரு. தானதிசை யருக்கன்மதி யுடுக்கள்
வேலை சகலவுயிர தாபரஙகள சராசரஙகள, ஊனுயிரக ணரா
ருக்கருமபா தேவருளதிலதிவ குட்புறம்பு மேலகீ ழெல்லாம,
நானீயென் பதுமெல்லாம பிரம மலலா னவினுதறகு வேறுள
வோ நயினீ வேநதே. 86

என்று சுக முனிவரனுஞ சனகவேநது மிருவருமுற் றொரு
மையதா யிதைய நனைணி, நனறுணாவால மெய்ஞ்ஞானப போ
தந தனனை நயநதிருவ ரோததுமொழி நயநதுபேசி, என்றுமு
ணா போதனையுந சிற்சொருப விஞ்ஞான சாதனையும் பரிவா
லுனனி, நின்றுணாவி லிருவோரும் பேரானநத நிறைநதுதிரு
விளையாடல் நிருத்தஞ செய்தார் 87

அஷ்டாவர்க்கிராகீதை.

அஷ்டாவாக்கிர ரிஷியானவர் பதரிகாவனத்தி லிருக்கின்றகாலத்தில், பாற்கவனென்கிற முனீநதிரன் அவருககு நமஸ்காரஞசெய்து, சுவாமின்! யெனககுத தததுவசொரூப மறியச சொல்லுமையா வென்று கேட்கத், தயவுண்டானவராய்ச் சமுசயமில்லாத வண்ணம தெரியச்சொல்லுகினறா

முததியி லிச்சையுண்டானதே யுண்மையானால், விஷயங்களிலே இசசையை நிவிாத்திசெய்து சமதமருசி மாற்கம, தயை, சத்தியம், அமிர்தமபோல பஜனை பண்ணவேணடும.

நீ பிருதிவியுமலல, அப்பு, அக்கினி, வாய்வு, ஆகாசமுமல்ல, இவைகட்குச சாட்சியாய் சொல்லக காட்டபபடாத சித்துரூபமாக வுனனையறி.

சரீரததை வேறாக அறிநது சிறகளையிமேலயே பொருநதியிருந்து பின்னையொன்றும நினையாமலிருநதால், அபபோதே பநதம விடுபட்டுச சுகததையுஞ சாநதியையு மடையும.

நீ பஞ்சபூதமுமல்ல, இநதிரியங்களா லறியபபடுகிறவனுமல்ல, நீ அசங்கன், நிராகாரன், இநதபபிரபஞ்சததிறகுசசாட்சி நீ, இனி யென்ன சொல்லவேண்டும ?

அதர்மம், தருமம, சுகம, துககம, மனதிமேல அடககி, நீ கர்த்தாவுமல்லாமல, போகதாவுமல்லாமல், எபபோதும முககியமாகவேயிரு.

சகலத்திற்கும் வெதிர்ததமாக யிருககிறவனொருத்தனே நீ, எப்போதும் முத்தனே; இபபடியிருந்தும, மோகததினால்வேறேதிருக்குண்டென்று நினைத்ததே யுனககுப பநதமுண்டாயிறறு

நான் கருத்தாவென்கிற அகங்கார சர்ப்பத்திறகு ஏன் பயப்படவேண்டும? நான் எதுக்குங கருத்தாவலல| வென்கிற|வமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணிச் சுமமாவிரு.

நானொருத்தனே நிச்சயமாக விமலபோத சொரூபமென்கிற அக்கினியினாலே, தொய்தமென்கின்ற காட்டைத் தகித்துச் சோகப்பயத்தைவிட்டுச் சுகத்தை அடைவாய், ஞானபுத்திரா!

எந்த வஸ்துவிலே ரச்சுசற்பம்போல, இந்த பிரபஞ்சங் காணப்படுகிறதோ, அந்தப் பரமானந்தமாய் பிரகாசிக்கின்ற நிசசொரூபமே நீ, அதுவே நாமென்று சுகமாயிரு.

எப்போது மாங்காரமில்லாத நீ, பெத்தனென்கிற அபிமானத்தினாலே முத்தனுமாய, மனதெந்தப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியாம்

ஆத்மா வொருத்தனே, பூரணன், சாக்ஷி, சித்து, விபு, அக்கிரியன, அசங்கன், சாந்தன், இச்சையிலலாதவன், அத்தொய்தன், ஆனந்தன்; இப்படிப்பட்ட நீ, இல்லாத பிராந்தியினாலே சமுசாரியைப்போலானாய்

இல்லாத பிராந்தியினாலே நீ பெத்தனானாய்; அந்தவாக்கிய பாவத்தைவிட்டு வுன்னைக் கூடஸ்தனென்றும அத்தொய்தனென்றுமறி

வாரும ஞானபுத்திரா! நீ தேக அபிமான மென்கின்ற பாசத்தினாலே கட்டுப்பட்டாய்; இனி நான பிரஹ்மமென்கின்ற வாளினாலே, அந்த பாசத்தை யறுத்து சுகத்தை அடை.

நீ, நிர அசங்கன், எப்போது மிச்சையில்லாதவன், சாந்தன, சொப்பிரகாசன், ஞானசொரூபன், இப்படிப்பட்ட வுனக்கு சமாதியிலே யிருப்பனென்கிறதே பந்தமல்லவோ ?

இந்த விசுவமெல்லா முன்னாலே யுண்டாயிற்று, வுன்னிடத்திலே தரித்திருக்கின்றது, நீ எப்போதுஞ் சுத்த புத்த சொரூபம்; நீ இதரசிந்தை நினையாதே.

ஒரு அபேக்ஷையுமில்லாமல் விவகாரமு மில்லாமல், நிற்பயனாய் நிர்மலனாய்ச சலனமிலலாமல், அளவில்லாத புத்தியுடனே சின்மாத்திர வாசனையைச்செய்.

* சாகரம் அசத்தியமென்றறி; நிராகாரஞ் சத்தியமென்று நிச்சயஞ்செய்; இத்தத்துவ வுபதேசத்தினால் மறுபடி ஜென்மத்துக் கருகனாகாய்.

கண்ணாடியில் நிழல்காண்பித்தாற்போலவும், அந்த நிழலுக்குக்கண்ணாடியே ஆதாரமானாற் போலவும், இந்த சரீரத்திலங்கும பரமேஸ்வர னிருந்தும் அதிலகப்படான.

ஏகமாய், சர்வகெதமாய், இருக்கின்ற ஆகாசம கடத்துக்குள்ளும், புறம்பும், இடையும, என்று முள்ளதுபோல, நித்தியமாயுள்ள பிரஹ்மம் சகல பூதங்களினு மிருக்கின்றது.

களங்கமில்லாமல் போதசொரூபமாய, பிரகிருதிக்கு வேறாய், சாந்தமாய், நிர்மலபனு யிருக்கின்ற நான, அம்கா வம்கா ! இத்தனை நாளும் மோகத்தினுலே அகப்பட்டாறபோலானேன

நானொருத்தனே இந்தச சரீரத்தையுஞ ஜகத்தையும பிரகாசிக்கச்செய்கிறவன்; ஆகையினாலே, ஜகத்தெல்லாம மெனனுடைய பிரகாசவடிவந்தானே, அப்படி யல்லவென்றாலும நல்லதுதானே.

சரீரத்துடனே இந்தப் பிரபஞ்சமவிட்டு, நிர்சசலனுப்பபரமாத்மாவை யறிந்துகொண்டு, அதிசயமான ஆனந்தத்திலே மகனாகவே யிருக்கின்றேன்.

ஜலத்திலே அலை நுரை குமிழி அபின்னமாக வுண்டாகுந்தன்மைபோல், பரமாத்மாவிலே இந்தப பிரபஞசம அபின்னமாகவே வுண்டாகிறது.

நூலைவிட்டு ஆடையில்லாதது போலவே, விசாரிக்குமளவிற் சின்மாத்திர சொரூபத்தைவிடப பிரபஞசமில்லையில்லை.

கரும்பு ரசத்தினாலே யுண்டான சர்க்கரை, கருமபு ரசமே யானாற்போல, பூரணபோத சொரூபமா யிருக்கப்பட்ட என்னாலே பிரபஞ்ச முண்டாகப்படுகிறது.

* சாகரம்=சம்சாரம்.

தன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பிக்கும்; தன்னுடைய ஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பியாது; தன்னுடையபிரமையினாலே பழுதை பாம்பாய்த் தோன்றிறது, பழுதையென்றறிந்தால் பாம்பில்லாதது போல.

என்னுடைய சொரூபம் சொப்பிரகாசம்; இதைக் காட்டிலும் மதிகம் வேறில்லை; நான் ஆனந்தன்; ஆனபடியினாலே, எவ்வாறு ஜகத்து விளங்கினாலும் நானே விளங்குகின்றேன்.

மண்ணிலே கடம்போலவும், பொன்னிலே பூஷணம் போலவும், ஜலத்திலே அலைபோலவும், என்னிடத்திலே யுண்டான ஜகத்து மென்னிடத்திலே அடங்கும்.

அகோவகோ! கற்பிதமான இந்தச ஜகத்து அஞ்ஞானத்தினாலே என்னிடத்திலுண்டாயிற்று; சுத்தியில் ரசிதம் போலவும், சூரியப்பிரகாசத்திற் கண்ட கானற்ஜலம் போலவும், பழுதையிற்பாம்புபோலவும்

உதயாஸ்தமனமில்லாமற் சகல ஜகத்தும் நாசமானாலும், பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் நானாயிருக்கின்ற வெனக்கு நானே நமஸ்காரஞ் செய்வேன்.

அகோ வகோ! தேக காரியாயிருந்தும் போக்கு வருத்தில்லாமல இந்த ஜகத்தை நானொருத்தனே வியாபித்திருக்கின்ற வெனக்கு நானே நமஸ்காரஞ் செய்வேன்.

எனக்கு சமமில்லாமல், அச்ச மற்றவனாய், சரீரத்துடக்கு இல்லாமலிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லா மொருத்தனாகவே தரிக்கின்ற வெனக்கு நமஸ்காரம்

அகோ வகோ! யெனக்கு இச்சிக்க வேண்டிய தொன்றுமில்லை; உண்டாயிருந்தாலும், சகலமும் யென்னுடையதாகவே பிரத்தியக்ஷமா யறிகிறேன்; இப்படிப்பட்ட யெனக்கு நானே நமஸ்காரம்

அறிகிறதும், அறியப்பட்டதும், அறிகின்றவனும், இந்த மூன்றும் சகதிருஷ்டியினாலே பார்க்கின்ற காலத்தில்லை; அஞ்ஞானத்தினாலே உண்டென்கின்ற தெல்லாம், நிரஞ்சனனானபடியினாலே நானாகவே யிருக்கின்றேன்.

அகோ வகோ! தோய்த மூலாஞ்ஞானம துக்கம்; அதற் கொரு மருநதுண்டு; அஃதியாதெனின், திரிசிய மெல்லாம் பொய், நான சித்ரூபமான அமலனென றறிகின றதுவே.

நான் ஞானமாத்திரம்; இநத உபாதி யெனக்கு அஞ்ஞான த்தினு லுண்டாயிற்றென்று சிநதிககின்ற விசாரமே யெனக்கு நிருவிகற்பததிலே யிருககின்றதாயிறறு.

அகோ வகோ! இந்த விசுவமெல்லாம், என்னிடத்திலே தானே இருககின்றது? எதார்த்தமாக இலலே; எனககுப் பநதமு மில்லே, மோட்சமுமில்லே, நான் நிருமலனுனபடியினுல ஒனறிலும் பற்றுதலுமிலலே, பிரமையுமில்லே.

இந்தச் சரீரமுஞ் ஜகத்து மெனக்குச் சற்றுகிலும் நிச்சய மாகவிலலே; சுதத சின்மாத்திரமான ஆதமா நான தானே, ஆகையினு லொருகற்பனேயு மெனக்கில்லே.

சரீரம் சொற்க நரகம,பநத மோட்சம், சிந்தை, பயனுசுகம, இது வெல்லாங் கறபனுமாததிரம; இதனுடைய காரியம, சசசி தாநந்தமான எனககு எமமாததிரம?

அகோ வகோ! தொய்த மில்லாத எனக்கு ஜனமததிரிலே யுஞ் ஜனங்களிலலாத காடுபோல வேறே நான என்ன இசசிககப் போகிறேன்?

நான் சரீரமுமல்ல, எனக்குச சரீரமுமில்லே, நான் ஜீவனு மல்ல, நான் சின்மயன்; இதுவே தெளிவு, ஆகையினுலே, நாச மடைகிற ஜீவன் இசசை யேன் செய்யவேணடுமே?

ஆனந்தசமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சித்த மென்கின்ற வாயுவினுலே நானு புலனகளெனகின்ற அலேகள் விசித்திரமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது

ஆனந்த சமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே மன தென்கின்ற வாயுவடங்கினல், ஆனியுணடான சீவவ்யாபாரி ஜகத்தென்கின்ற ஓடததுடனே கூடி அமிழ்நதிப்போனுன்,

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கின்ற வென்னிடத்திலே, சீவனென்கின்ற அலையுண்டா யிருந்தும், அடங்கிப்போகிறது அதினுடைய சுபாவமென நினைக்கவேண்டும்.

ஆத்மாவொன்றே நாசமில்லாத தென்றறிந்து, பிரஹ்ம ஞானதீரனாயிருக்கின்ற வுனக்கு விருதா விருதா அபேக்ஷையே யுண்டாம?

அகோ வகோ! தன்னுடைய அஞ்ஞானமகிமையினாலே விஷயங்களின்மேல பிரமை தோன்றிற்று; கிளிஞ்சலானது ஞானமில்லாதவனுக்கு வெள்ளியென்று ஆசை தோன்றினாற்போல

சமுத்திரத்திலே அலை தோற்றப்படுகிறதுபோல், எந்தவஸ்துவின்மேல இந்தவிசுவந் தோன்றப்படுகிறதோ, அந்தவஸ்து நீயா யிருந்தும அதின் விருத்தியினாலே ஏன்தாபப்படுகின்றாய்?

தன்னை மனோகரமான சுத்தசைதன்னியமென்று கேட்டும், பிறக்கிறது மிறக்கிறதுமான பந்தத்தினாலே பாவத்தையடைகிற மநுடன் தன்னுடைய அஞ்ஞானம் தெரியமாட்டாமல் விருதாவிலே கெட்டுப்போகிறான்.

சகல பூதங்களிலேயுந்தானே இருக்கின்றான்; பூதகணங்களெல்லாந் தன்னிடத்திலே இருக்கின்றது; இவ்வாறிருந்தும், முனீஸ்வரரே! அறிவில்லாத பேயன்தான் வேறென்று நினைப்பான்.

பரமார்த்த அத்வைதத்தை மனதிலே விசாரித்து, மநுடன் கருமவசனாய், அந்தோ! ஏன் சலனப்படப்போகிறான்?

விபரீத ஞானமென்கின்ற சினேகத்துடனே கூடி மந்தப் புத்தியையுடையான் சத்துவங்கெட்டு யென்னேரமுங் காமமே இச்சிப்பன்; நல்ல புத்தியுண்டாவன் அதைத் திரணமாக மனதிலே நினைப்பன்.

இகலோக பரலோக பலத்தியாகமும், நிர்மலசித்தமும், நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமும், உண்டானவனுக்கு மோக்ஷசிந்தையே அதிகமாம்

தயிரியமுண்டானவன் போகத்தையடைந்தாலும், அனேக துக்கத்தை யடைந்தாலும், தனனை நன்ருக வேறென்றறிநது சநதோஷமுங் கோபமு மில்லாமலே யிருப்பன்.

ஆத்ம ஞானியானவன் தன்னுடைய தேகததை யன்னிய மாய்ப்பார்த்துத் துதிநிநதைகளிலே சந்தோஷமுங் கலககமு மில்லாதிருப்பன்.

உற்பத்தியுண்டான இநதத கிரிசியத்தைச சகசமாகப் பாரான்; இது ஆகுமென்றும இது அல்லவென்று மொன்றையும் நினையான்.

மனதிலே இச்சையில்லாமல் ஞானமிர்தத்திலே திருப்தி யடைந்த மகாத்மாவுக்குச சரியாக வொருததருமிலலை

நினைப்பெல்லாம்விட்டு நித்தொந்தனுய், ஞானசிலனுய் இருககின்றவனுககுத் தனக்குததானே வநதபோகததிலே சுக துககஙகளிலலை.

ஆத்மஞானியாயிருக்கின்ற தீரன் அதிபோகங்களை அநுபவித்துககொண்டிருந்து, மூடஜனங்களுடனே கூடிக கோரசமுசாரமென்கின்ற நதியிலே அமிழ்ந்திபபோகான

எநதபபதத்தை யடையமாட்டாமல், பிரம இநதிராதிதேவதைகள் அததியநத தயினியர்களா யிருபபாாகளோ அபபடிப்பட்ட பததனை யடைநதும யோகீஸ்வரனுனவன் அதில சநதோஷமடையான்

பிரஹ்ம ஞானியைப் புண்ணியபாவ பலன்கள் தொடரமாட்டாது, நிமலாகாசததைப புகைதொடராததுபோல.

இந்த விசுவமெல்லாம் ஆத்மாவாகவே யறிநத மகாத்மா எபபடி நடநதாலும அவருக்கு விதிநிஷேதஞ சறறுமிலலை.

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியநதமான சதுர்வித தோற்றங்களிலேயுஞ் சற்றும் பிரியாப்பிரிய மில்லாமல், ஞானி சுகமாகவே சஞ்சரிப்பன்

ஞானத்தொய்தன், ஜகத்துக்கெல்லாம் நானே ஈஸ்வரனென்றறிந்து திடநிச்சயனுய், அதைவிடாம லிருக்கின்றவனுககு நானுபவ பந்தபயம் வராது.

நீ விமலன்; உனக்கொரு சங்கமுமில்லை; இந்தப் பிரபஞ்ச மெல்லாம விடவேண்டுமென்று நினைத்தால், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் லயமாகவேண்டும்.

உன்னாலுண்டான ஜகதது சமுத்திரத்திற் குமிழிபோலென்றறிநது, உன்னை வொருததனைகவே பாவித்துப் பரதத்துவத்திலே லயமடையவும்

பிரத்தியக்ஷமாக இருநதும, பார்க்க அசத்தியமாய்ப்போகிறதாகையால், ஜகததே உன்னிடததில் இல்லை; அதெப்படியெனறால, ரசசு சாபபமபோல; ஆகையால், அதைவிட்டு லயத்தை யடையவும

சுகதுக்கம வநததிலும் ஆசைநிராசையிலும, நெருங்கிவநத, மிருத்துவினிடததிலுஞ சமனாய் லயத்தையடையவும

நான் ஆனநதன்; ஆகாசததை மேகம்மூடினாற்போல், இந்தச ஜகதது எனனைமூடிற றெங்கின்ற விஞ்ஞான யுததனை வுனககு, விடுகிறது கிரகிக்கின்றது லயம இது மூன்றுமில்லை.

நான் மகாசமுத்திரம்போலேயிருக்கினறவன், இந்தப பிரபஞசம அலைகளபோலே காணபபடுகிற தெனகின்ற விஞஞான யுததனை வுனககுதத, தியாகமுமில்லை, கிரகிக்கின்றது மில்லை, லயமுமிலலை

நான் சுததிபோலே யிருககின்றேன், என்னிடத்தில் இந்தச சகத்து ரசிதமபோற றோன்றுகிறதென்கிற விஞஞானயுத்தனை வுனக்கு, விடுகிறது கிரகிககின்றது லயம் இநத மூன்று மில்லை.

நான் சகல பூதஙகளிலேயும இருக்கின்றேன்; என்னிடததிற் சகல பூதஙகளு மிருககின்றன எனகினற விஞ்ஞான யுத்தனை வுனககு, விடுகிறது கிரகிககின்றது லயம் இந்த மூன்று மில்லை

ஆனநதமாய் மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்திலே விசுவமென்கின்ற ஓடம் மனதென்கின்ற வாயுவினாலே யெப்பொதுந திரிகின்றது; பார்க்குமிடத்து பேர்மாத்திரமே யலலாமல் சற்றுமிலலை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்தில், பிரபஞ்சமென்கின்ற அலைகள் உற்பத்தி லயத்தை யடைந்தா லடையப்படும்; எனக்குற்பத்தி நாசமில்லை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுத்திரமென்னப்பட்ட என்னிடத்தில், பிரபஞ்ச மென்கின்றது கற்பனையென்றறிந்து, சாந்தனா யெப்போதும் நிராகாரனாகவே யிருப்பேன்

பிரஹ்ம சத்தை யல்லாமல் பாவமேயில்லை; அந்தபிரஹ்மம் நிரஞ்சனமாய் ஆனந்தமா யிருக்கிறதென்று இச்சையிலே ஆசக்தியில்லாமல் நான் உபசாந்தியடைந் திருக்கின்றேன்

அகோ வகோ! நான் சின்மாத்திர சொரூபன; நானே யிந்தஜகத்து; இந்திரசாலம்போலே யிருக்கின்றது; இப்படி நிலேபனை எனக்குக் கிரகிக்கிறது விடுகிறதென்கிற கற்பனையே யில்லை.

திரிசியத்தினாற் சித்தமுண்டானால், அப்போது பந்தமுண்டாம்; திரிசியத்தில் மனமில்லாவிட்டால், அப்போது முத்தியுண்டாம்

எப்போதானாலென்ன? சிந்திக்கிறதும், இச்சிக்கிறதும், அங்கலாய்க்கிறதும், கிரகிக்கிறதும், விடுகிறதும், சந்தோஷிக்கிறதும், துக்கிக்கிறதும், தயிரியமில்லாமற் போகிறதும், உண்டாகிறதோ, அப்போது பந்தப் பிராந்தியாம்

எப்போதானாலென்ன? மனதிலிச்சிக்காமல், தயிரியப்படாமல், சந்தோஷ துக்கமில்லாமல், ஜீவசலன மில்லாமல், கோபமில்லாமலிருக்கிறதோ, அப்போது முத்திப் பிராப்தமாம்

எப்போதானாலென்ன? நானென்கின்ற தில்லாமற் போகின்றதோ, அப்போதே மோக்ஷம்; நானென்கின்றதே பந்தம்; விவேகியானவாளிதையறிந்து வொன்றைக் கிரகிக்கிறதுமில்லை, விடுகிறதுமில்லை, இச்சையில்லாதவனானபடியினாலே.

செய்தாலும், செய்யாம லிருந்தாலும் தொந்தங்களிலே சாந்தமெவன் அடைகின்றானோ, அந்தப்படி நீயும் எப்போதுந் தியாகபரனாயிருக்கின்ற விரதமாயிரு.

இந்தச் சகத்து, அத்தியந்தஞ் சஞ்சலம், நிஸ்சாரம், அநித்தியம், தாபத்திரயங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டது, துக்க ரூபமென்று நிச்சயித்து சாந்த மடையவும்.

காலமும், வயதும், தொந்தமும், தனக்கெப்படி யுண்டாமென்று சிந்தியடைந்த தத்துவஞானி, சுயேச்சையாக சஞ்சரிப்பன்.

என்தகப்பனே கேள்! எவனுக்காறுலென்ன? இந்த லோக பிரவாதத்தை, பார்க்கின்றபோது சீவனத்தின்மேலே சிந்தையும், போகத்தின்மேலே இச்சையும், இல்லாமலிருக்கின்றதே மகா ஆச்சரியம்

எதீஸ்சுரர்களுக்கும யோகீஸ்சுரர்களுக்கும மதங்கள் நானாவிதமாகவிருக்கும்; அதுவெல்லாம் பார்த்து மநுடனானவன் வேதனையில்லாமற சாந்தியடையாம லிருப்பானோ?

தேகத்துவமெல்லாமறிந்த சேதனத்துக்குக் குரு யாதுக்கென்றறிந்த மனுடன், தன்னைச் சேர்ந்தவனை தரிக்கவே பண்ணுவான.

பஞ்ச பூதத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களெல்லாம, புத்தியினாலே நன்றாக அறிந்து, தொந்தங்களை நீ விட்டதேயுண்டானால், சோதி சொரூபஞானம் உனக்கு இப்போதே யுண்டாம.

வாசனையே சமுசாரம்; வாசனை யடங்கினதே முத்தி; ஆகையினால், வாசனையை யடக்கி யதார்த்தமாக இருக்கின்றவனே மகாத்மா.

அர்த்தமானது, அனர்த்த மூலம், மாயா சொரூபம், அதினுஞ்சத்துரு, காமம், இது இரண்டும் விருதா வென்று முற்றும் விட்டு, எப்போதும் இதை அனுதாரவுசெய்யவேண்டும்.

க்ஷேத்திரம், கிரகம, சிநேகிதாள், பாரி, தன சம்பத்து இதுமுதலானதெல்லாஞ் சொற்பன மாத்திரம்; இந்திர ஜாலம் போலே இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தெரியக்கூடாது.

எதின் எதின் பேரிலாசை யுண்டாகிறதோ, அது அது சமுசாரம்; அதற்குத்திட வைராக்கியம் அடைந்து, ஆசையை விட்டு சுகத்தை யடையவும்.

ஆசையே பந்தம், ஆசைவிடுகின்றதே மோக்ஷம்; ஆகையால் ஆத்ம ஞானிக்கு ஆசைவிட்டதே சந்தோஷம.

நீ நித்திய சேதனன்; ஜகத்து அசத்துசசடம; உனக்கவித்தையு மில்லை, ஆசையு மில்லை, நிர்மலன்.

இராச்சியம், புத்திர களத்திரம், சுகங்கள் முதலானது சரீரம விடுகின்றபோது சங்க மாயிருந்தவனுக்குச் சென்மத்திற்கு துக்கமே கொடுக்கும்.

அர்த்தம், காமம், சுகிர்தங்கள் முதலானதும் போதும போதும்; இதனாலே சமுசாரதாபம விடாமல மனது சாந்தியு மடைய மாட்டாது.

மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான இச்சைசெய்து, ஆயாசமும், துக்கமுங் கொடுக்கின்ற கன்மம நான ஒருககாலுஞ் செய்கின்றதில்லையென்று நிச்சயித்து நித்திய சுகத்தை யடையவும்.

பாவா பாவமில்லாமல், பரமாத்மாவான வஸ்த்து சுபாவமாகவே பிரகாசிக்கிற தென்றறிந்த மகாத்துமா, ஒருவிகாரமும ஒரு விசாரத்தையும் அடையாமற் சுகிப்பன்.

ஈஸ்வரனே சகலத்தையும்நிர்மிக்கின்றவன்; அவரைத்தவிர சற்றாகிலும் இல்லை, இது நிச்சய மென்று, சகல ஆசையையும் முற்றும் விட்ட பரம சாந்தன் பந்தத்தை யடையான்.

ஆபத்து வந்தாலும, சம்பத்து வந்தாலும், தெய்வ யெத்தனமென்று திருப்தனாய் ஜிதேந்திரியனாயிருக்கின்றவன், சுகதுக்கங்களிலே யகப்படான்.

சுகதுக்கம், சென்மம், மிருத்து தோன்றினாலுந் தெய்வயெத்தன மென்று மெய்யாக அறிந்து யத்தனமும ஆயாசமும் மில்லாமற் கருமஞ் செய்தாலுங் கருமபலத்தை யடையான்.

சிந்தையினாலே துக்கம் வருமே யல்லாமல துக்கத்துக்கு வேறே வர ஏதுவில்லை; ஆகையினால், சிந்தையை விட்டு இச்சையிலே அகபபடாமற் சாநதனானவன் திடசுகத்தையடைவன்.

நான் தேகமுமல்ல, எனக்குததேகமுமில்லை, என்றறிந்தவன் ஒரு காரியஞ் செய்ததும, செய்யாததும், இரண்டும் நினையாமற் கேவலம் சுகததை யடைவான்.

பிரஹமாதிஸ்தமப பரியந்தம நானே என்னும் திடநிச்சயாத்மக விரததியையுடையவன் பிராரததி யபிராரத்தி பலத்திலே அகபபடான்

வெகுவிதமாய ஆசசரியமா யிருக்கின்ற இநதப்பிரபஞ்சமெல்லா மொனறு மிலலை யெனறு பயம் விட்டுப போயிருக்கின்றவன, வாசனையிலே அகபபடாமற சுத்தஞான சொரூபனாகவே இருபபன

*தேகமானது சிறிது காலங்கிரியா ரூபமாயிருக்கும; அதின் பிறகு வாரததை சொலலிககொணடிருககும்; அதின் பிறகு சிநதனை செயயும; அது யெபபடி யிருநதாலும நான் அப்படியிருந்தேன்.

பிரீதியிலலா திருநதால ஆதமாவுக்குச சததாவிருத்தியில்லை; அதிசயமானபடியினாலே அதை அறிநது யேகாக்கிர சிததனாய் நானெனறும அறியாம லிபபடியே யிருககின்றேன்.

ஆசசிரமம, அனுசசிரமம் இலலாத தியான நிஷ்டையிலே சித்ததலே தாரணையும முற்றும விட்டு, ஒரு விகற்பமுமில்லாமல ஒருததனாய்ச சுகமாய் நானிபபடியே யிருக்கின்றேன்.

சிநதிககபபடாத வஸ்துவைச சிநதிககின்றே னென்கின்றவனே சிநதையுடனே கூடினவன்; அநத ஆயாச பாவனையை விட்டு நானிபபடியே யிருககின்றேன்.

இப்படி எவனாலே அநுபவிக்கப பட்டதோ, அவனே கிருதார்ததன்; இபபடிப்பபட்ட சுபாவமுண்டானவனே மகாபுததியுண்டானவன்.

---

* தேகம்=ஈணடு அவிததியா சகித அந்தக்கரண விர்த்தி.

தன் ஐஸ்வரியங் கௌபீன முதலாய், இல்லாததாகையால், தியாகந்தான மிரண்டும விட்டு நான் யிதரசுகததை அடைநதிருக்கின்றேன்.

பார்க்கிறது யெதையாகிலும் பார்க்கட்டும், சிங்குவை யெதையாகிலு மிசசிககட்டும, சிததம யெதையாகிலுஞ சிநதிககட்டும், இதறகெல்லாம வேறாய், தத்துவததிலே நான் சுகித்துக்கொண்டு இதரசுகமாயிருககின்றேன்.

நான் செய்ய வேண்டிய தொன்றுங் காணே னென்கின்ற நிசசயத்தினாலே, ஒன்றிலு மிச்சையில்லாமல், தனக்குததானே வநததாகையினாலே, நானெனகின்ற அபிமான மிலலாமல புசிததுசசுகமாக விருககின்றேன்.

தேகாபிமானமுண்டான யோகி, கருமபநததததினாலே கட்டுபபடுவன்; அப்படி வியோகம அபியோக மிரண்டு மிலலாமல் நான் சுகமாயிருக்கின்றேன்

எப்போதும் பநதமில்லாமலிருக்கின்ற எனககு, அருததமுமில்லை, அனாததமுமில்லை; நடக்கும்போதும, இருககும்போதும நிததிரை செய்யும போதும, நான இதரசுகமா யிருககினறேன்

போகும்போதும் எனககு ஆனியுமில்லை, எததனம்பண்ணுகின்றதிலே எனககுச் சிததியுமிலலை, ஆகையால நஷ்டமும லாபமுமில்லாமலே யிதரசுகமா யிருக்கின்றேன்

சுகமுதலான ரூபாதிகளுடைய பாவம், விசாரிததுப பாாத்து அதிலே சுபா சுபங்கள்விட்டு நான் இதர சுகததை அடைந்திருக்கின்றேன்.

பாவமெல்லாம அஞ்ஞான பாவ மெனறறிநது நிததிரையிலேவிழித்திருககின்றாபபோல், சமுசார மிலலாமலே இருக்கின்றேன்.

தானமேது, சினேகிதாளேது, விஷயமேது, சாஸ்திரமேது, விஞ்ஞானமேது, இதுகளுடைய மகததுவ மெல்லாமறிநது வாஞ்சைவிட்ட யெனககு.

சாக்ஷி புருஷனைப் பரமாத்மாவான ஈஸ்வரனையறியும் போது, பந்தமோக்ஷமிரணடு மிலலாதே போயிறறு; முக்திக்காகச் சிந்தனை ஏதுக்கு?

உள்ளே ஒருவிகற்பமுமில்லாமல், வெளியிலே இதர இச்சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடைய சுபாவத்தை, அப்படிப்பட்டவன் அறிவானே யல்லாமல் பின்னையொருத்தன் அறியமாட்டான்.

உள்ளபடி மகாத்மாவினுடைய தத்துவ உபதேசத்தினாலே தத்துவ புத்தியுண்டானவனுக்கு கிருதார்த்தனவன்; தானாக ஜீவ பரியந்தம விசாரித்தாலும் அறியமாட்டான்

விஷயத்தை விட்டதே மோக்ஷம்; விஷயத்திற்கூடுகின்றதே பந்தம்; இதுவே விசேஷ ஞானம; இதிலே உனக்கு யெப்படித் தோன்றிறதோ, அப்படியே செய்.

நன்றாகப் பேசுகின்றவன், பிரக்ஞை யுண்டானவன், நன்றாக உத்தியோகம செய்கின்றவன், இப்படிக்கொத்தவனை ஆமைபோலவும, பேயன் போலவும், இப்படிச செய்யும தத்துவ ஞானம், அவனைப் பிராகிருதாள தங்களிலே கூட்டார்கள்.

நீ சரீரமுமல்ல; உனக்குசசரீரமுமில்லை; நீ கருத்தாவுமல்ல, போக்தாவுமலல ; நீ விசுவசாக்ஷி ; நீ சித்துரூபன் ; ஆசையில்லாமற் சுகமாயிரு.

இராகத்துவேஷம், மனோதர்மம; உனக்கு மனதுமில்லை, விகற்பமுமிலலை; நீ போதசொரூபன்; ஆகையால் விகாரமில்லாத சுகத்தை அடை.

பூதங்களிலே தானிருக்கின்றேனென்றும், தன்னிடத்திற் பூதங்களிருக்கிறதென்று மறிந்து, அகங்காரமும் மமதையும் விட்டு சுகத்தை யடையவும்.

சமுத்திரத்திற் தோன்றும் திவலைகள்போல் எந்தவஸ்துவிலே இந்த ஜகத்துத்தோன்றிற்றோ அந்த வஸ்துவே நீ; நீயே ஞானசொரூபன்; இதுவே சத்தியம; உன்மனதிலே தாபத்தை விட்டு விடு.

தகப்பனே! நன்றாகத்திரிவித கரணத்திலும் விசுவாசம் வை; இதிற் சமுசயமில்லை; நீ சின்மாத்திர சொரூபன்; பகவந்தன்; நீ மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மா.

சரீரங் குணங்களோடு கூடினது; வருகிறதும் போகிறது மாயிருக்கும்; ஆத்மா போக்குவருததற்றது; இதிலே ஏன்விசாரப்படவேண்டும்? தேகங் கற்பாந்திரமா இருக்கட்டும, அல்லது இப்போதே போகட்டும, சின்மாத்திர சொரூபமாயிருக்கின்ற உனக்கு ஆனிலாபமில்லை.

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கப்பட்ட உன்னிடத்திலே, ஜகத்தென்கின்ற அலையுண்டானாலும் லயமுண்டானாலும, உனக்கு ஆனிலாப மில்லாமலே இருப்பாய்

தகப்பனே! சின்மாத்திர சொரூபமா யிருக்கின்ற உனக்கு, ஜகத்துச்சின்மாத்திர சொரூபமே யல்லாமல் வேறல்ல; இப்படிப்பட்ட உனக்கு, வற்சிதம் அவற்சிதம் யெபபடி வரப்போகிறது?

ஒருத்தனாய், அவவியனாய், சாந்தனாய், சிதாகாசமாயிருக்கின்ற உனக்குச் சென்மமுமில்லை, கருமமுமில்லை, அகங்காரமுமில்லை.

நீயெதைக் கண்டாலு மதிலே நீ யொருத்தனே தோன்றுகின்றாயல்லாமல், உன்னைத்தவிர எதுவும இல்லை. சொர்ணத்தைத்தவிரப் பூஷணம் வேறல்லாததுபோல

இவனவனானது இதுவென்கின்ற விகாரமெலலாம விட்டுச சகலமும் ஆத்மாவே யென்கின்ற நிசசயததினாலே சங்கறப தேசில்லாமற் சுகமாயிரு.

உன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே ஜகத்துண்டாயிறறு; பரமார்த்தனாக நீயொருத்தனே சஞ்சரி; ஆகையால, சமுசாரியும் அசமுசாரியும் நீ யொருத்தனே

இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமை மாத்திரமே யல்லாமல் வேறொன்றுங் காணேன்; ஆகையால், நீ யொருவாசனை யோடுங் கூடாமற் சின் மாத்திரமாய்ச் சுகமாயிரு.

தம்பி! நீ யொருத்தனே சமுசார மென்கின்ற சமுத்திரத்திலே முன்னு மிருக்கின்றாய் இப்போது மிருக்கின்றாய் இனி மேலுமிருக்கப் போகின்றாயாகையால உனககு பந்தமோக்ஷங்களே யில்லை; நீ கிருத கிருத்தியனே|சரி.

சின்மயமா யிருக்கின்ற சித்தம் சங்கற்பங்களினாலே அலைப்பிக்காமல், அகங்காரம விட்டு ஆனந்த சொரூபமாய்ச் சுகமாக யிரு.

நீ யெச்சரிக்கையாயிரு ஒன்றும் மனதிலே நினையாதே; சத்தியமாய்ச சொல்லுகின்றேன், நீயே ஆத்ம சொரூபம்; நீயே முக்தன்; இனி அறிகின்ற தென்ன?

தகப்பனே! தினந்தோறும் நானாசாஸ்திரம் பார்த்தாலும், கேட்டாலும, சொன்னாலும, உனககுச் சாநதி வரப்போகிறதில்லை; ஆனபடியால், மனதிலே நினைக்கினறது மறந்தாலொழிய, சித்ததத்திலே இசசையானது விட்டு நிர்மல ஞானியாக யிருநதுக் கொண்டு காமஞ்செய்தாலும், யோகததிலே யிருநதாலும், சமாதியிலே யிருநதாலும நல்லது

ஆயாசத்தினா லுண்டாகும் துக்கம சகலமும இராகவசமாயிருககும்; இதை மூடன் அறியான்; விவேகியானவன் ஆயாசமில்லாமல நாசமில்லாத பதததை யடைவான்.

நிமிஷா நிமிஷமானாலும வியாபாரம் விட்டு துக்கமில்லாமலெவனிருக்கின்றானோ அவனுக்குச் சுகமுண்டு; வியாபாரத்துடனேகூடினவனுககு ஒருக்காலுஞ் சுகமில்லை

இது செய்தேன் செய்ய விலலையென்கின்றதே தொந்தம இது எபபோது மனதிலே இலலாமற போயிற்றோ, அப்போது அந்தமனதுக்குத் தருமாதரும கருமமோக்ஷங்களுமில்லை.

விரக்தன் விஷயங்களுடனே கூடான்; ராகியானவன் விஷயங்களைப் போகிபபான்; பந்த மோக்ஷமிரண்டு மில்லாதவன் ராகியுமல்ல விரகதனு மலல.

தள்ளுகிறதிலும கிரகிக்கிறத்திலும, நினைவு எம்மட்டும் இருக்குமோ, அமமட்டும் ஞானத்திறகு ஆனியுண்டு; அதுவே சமுசார விருக்ஷததிற்கு முளை

பிரவிர்த்திகளிலே ராகாதிகளுண்டாம் அதையறிந்து சிசுபோலே தொநதஙகளில்லாமற் சுகமாயிரு.

ராகமுண்டானவன் துக்கநிவர்த்திககாக சமுசாரம் விடவேண்டுமென்று நினைப பான; ராகமிலலாதவன் துக்கமிலலாமலே யிருந்து சமுசாரம விடவேண்டுமென்கின்ற நினைவேயடைவான்

தேகத்திலேயும், மோக்ஷத்திலேயும் யானெனதென்கிற மமத்துவ மிருக்கின்றவன் யோகியுமலல, ஞானியுமல்ல, அவன் பின்னும் துக்கமும் பந்தமு முண்டானவன்.

அரி யர பிரமாதிகளுனக்கு உபதேசங் கொடுத்தாலும், உன்மனதிலே சகலமும மறவாதேபோனு லுனககு லாபமில்லை.

திருப்தியடைநதவன், இந்திரிய செயமுண்டானவன், ஆசை யில்லாத தததுவசமனன், ஏகாங்கியாய் யாதொருத்த னிருக் கின்ருனே, அந்த ஞானி ஒருத்தருககு மெட்டபபடாத யோக ஞான பலத்தை யடைவான்.

இநத ஜகத்திலே தததுவ ஞானியானவன், விஞ்ஞானனத் தத்திலே சற்ருகிலுந துக்கத்தை யடையான; அபபடிப்பட்ட ஒருததனுலே, இநதப் பிரமாண்ட மண்டலம பூரணமாக விருக் கின்றது.

ஆத்மராமனு யிருககின்றவனே விஷய சுகஞ சநதோஷிப் பிக்கமாட்டாது; அது எபபடி யெனருல், நலல கொழுநதுகள் தின்கின்ற யானையை, வேபபஙகொழுநதுகள சநதோஷிக்கப் பண்ணமாட்டாதது போல.

அடையப்பட்ட போகங்களிலேயும, அடையபப படாத போகங்களிலேயும, எவன் ஆசததியிலலாம லிருககின்ருனே, அவனே இந்த ஜகத்திலே கிடையாதவன்

சமுசாரியானவன் எபபடி போகம எபபோ வருமென்று இச்சித்திருப்பானே, அபபடியே முமூட்சு மோக்ஷ மெபபோ வருமென்று இச்சிபபன்

போக மோக்ஷ மிரண்டிலு மிசசையில்லாதவனே சாக்ஷாத் காரமான பிரஹ்மம்; அவனே மகாதமா

தருமார்த்த காமமோக்ஷங்களிலும், ஜீவததுவததிலும மிரு த்தியுத்துவத்திலும், கிரகிககிறதிலும, விடுகிறதிலும இச்சை யில்லாமல் எநதத தயிரியபுருஷனிருககின்ருனே, அவன் இந்த லோகத்திலே கிடையாதவன்.

இந்த விசுவமெல்லாம் லயமானுலும், சந்தோஷமில்லாமல், நிறைந்திருந்தாற் றுக்கமு மில்லாமல, இப்படி மகாசுகத்தை

அடைந்த தீரன், ஒருத்தனாகவே சஞ்சரிப்பன்; அப்படிப்பட்ட ஞானத்தினாலே திருப்தியாகத்தன ஆசையில்லாத புருஷன்; புத்திவிக ற்பமெல்லாம விட்டுப் பார்க்கும்போதும, கேட்கும்போதும், கிராணமறியும்போதும, ரசனையறியும போதும, ஊறுகின்ற தறியும்போதும, ஏகாந்த சுகத்தை அடைந்தே யிருப்பன்.

சமுசார சாகரத்தைக் கடந்திருக்கின்ற யோகிக்கு, விரக்தி யுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, இந்திரியப் பிரவிர்த்தியுமில்லை, திருஷ்டியுமில்லை

நித்திரையுமில்லை, சாக்கிரமுமில்லை, கண் மூடுகின்றது மில்லை, திறக்கின்றது மில்லை; ஓகோ! இப்படிப்பட்ட வவஸ்தை முத்தி சேதனனுக்கே சொல்லும

ஒருத்தனை நிந்திக்கிறதுமில்லை, புகழ்கிறது மில்லை, சந்தோ ஷமுமில்லை, கோபமுமில்லை, கொடுக்கிறது மில்லை, வாங்குகிறது மில்லை, இப்படி யொன்றிலும ஆசையில்லாதவன் ஜீவன முக்தன்.

ஜீவன முக்தனான மகாத்துமா, பிரியவஸ்துவிலே சந்தோ ஷியான்; மிருத்து கிட்ட வந்தாலுங் கலக்கப்படான்; எப்போ தும யெதார்த்தமாகவே யிருப்பன

சாவந்திர சமதிருஷ்டியுண்டான தீரனுக்கு, புருஷனிடத் திலும ஸதிரீயினிடத்திலும, சுகதுக்கம, ஆபத்துச சம்பத்துக ளினும, ஏற்றத்தாழ்ச்சி யில்லாமற் சுகமாக இருப்பன்.

சமுசார ஜீரணமான புருஷனுக்கு இமிசையுமில்லை, தயை யுமில்லை, கிருபையு மில்லை, ஈனத்துவமுமில்லை, சந்தோஷமுமி ல்லை, துக்கமுமில்லை.

சித்தமெதிலுங்கூடாத சிற்சொரூபன் விஷயமுண்டானவ னுமல்ல, இல்லாதவனுமல்ல, பெத்தனுமல்ல, முத்தனுமல்ல, பிராப்தியானதிற் சந்தோஷமுமில்லை துக்கமுமில்லை.

சமாதான மில்லாமற் சூனியசித்தனான புருஷன் மோக்ஷம வந்து முன்னே நின்றாலு மறியான்.

மோகம், அகங்கார மில்லாமற் சகலத்தையும் விட்டுவிட்ட யோகீஸ்வரன், ஏது செய்தாலு மதின பலத்தை யடையான்.

மனதில்லாதவனும், மோகனு சொற்பன சேடத்துவமில்லாதவனு யொவவொரு மகா புருஷன் மஹாத்மியத்தை யறிந்து லோகத்திலே சஞ்சரிப்பன.

எவனுக்கு எந்தமட்டில் ஞான முதயமாகிறதோ, அவ்வளவுக்குப் பிரமை சொற்பனம்போலே பிரமிக்கச்செய்யும்; அப்படிப்பட்ட கேவல சுக சொரூபமாய்ச சாந்தமா யிருக்கின்றதே இதற்கு நமஸ்காரம.

சகல பதார்த்தங்களையு மாற்சித்துத தனக்கு வேண்டிய போகங்களையெல்லா மநுபவித்தும், புத்திவந்தனுனவன் சீக்கிரமாக அவைகளைவிட்டு நீங்கினலன்றி சுகங்காண மாட்டான்

சமுசார மெனகின்ற கோடைகாலத்து வெய்யிலிலே தெத்த மானவனுக்கு, எந்தவிதத்திலேயுஞ சமமெனகின்ற அமிர்தவருஷத்தினலே நனைந்தாலொழியக் குளிராமை பொருந்திசசுகத்தை யடையமாட்டான.

ஜகத்து, பாவனை மாத்திரமே யல்லாமல பரமார்த்தமாக மற்றொன்றையுங் காணேன்; பாவாபாவ மெப்போதும விவேகித்தறிகிறவன் சுபாவமடைவன்; ஆத்மபதத்தை அடைந்தவனுக்கு அது தூரமுமல்ல, சமீபமுமலல; நிர்விகற்பம, நிராயாசம, நிராகாரம, நிரஞ்சனமாக இருக்கும.

மோகத்தை மாத்திரம் விட்டுச சொரூப வாசனையடைந்த புத்திவந்தன், சமுசயந்தீர்ந்த தெளிவிலே சற்றுகிலுந துக்கமடையான்.

இந்த ஜகத்துகற்பனு மாத்திரம; ஆத்மா நித்தியமுக்தனென்றறிந்த தீரன, சமுசயமில்லாதவனுகையால, குழந்தைபோலும் ஒன்றாலும் பற்றுதலில்லை.

தானேபிரஹ்ம மென்றறிந்து, உண்டானதும இல்லாதது மாகிய இரண்டுங் கற்பிதமென்று நிச்சயித்து, நிஷ்காமனுயிருக்கின்றவனுக்கு, அறிகிறது மில்லை, சொல்லுகிறது மில்லை, கிரியையுமில்லை.

இது நான், இதுநானல்ல வென்கின்ற விகற்ப மில்லாமல் சகலமும் பிரஹ்மமே யென்னும் நிச்சயத்தினலே உத்தமமான யோகி சும்மாயிருப்பன்.

உபசாந்த முண்டான யோகீசுரனுக்கு, விக்ஷேபமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை, தெளிவுமில்லை, மூடமுமில்லை, சுகமுமில்லை, துக்கமுமிலலை.

தன்னுடைய ராச்சியத்திலும், பிக்ஷாவிர்த்தியிலும், செல்வத்திலும, வறுமையிலும், புகழ்ச்சியிலும், இகழ்ச்சியிலும், சனங்களிலும், வனத்திலும், நிர்விகற்பமான யோகீசுரன் அசங்கமாகவேயிருப்பன்.

தொந்தங்களில்லாத யோகிக்கு தருமமேது? அதர்ம்மமேது? காமமேது? விகற்ப மேது? இது லபித்தது இது லபிக்கவில்லை யென்கிறதேது?

செய்ய வேண்டிய காரியமுமில்லை; மனதுக்கு இஷ்டமான காரியமு மிலலை; சுயேறசையாக, சொப்பிரயோசனததோடும் ஜீவனஞ் செய்துககொண்டு ஜீவன் முக்தனனயோகி சிற்சொருபமாகவிருபபன்.

சாநதமாய் சகல சங்கற்பங்களுமதுரிசறவிடுத்த யோகீசுரனுககுப பிரபஞசமேது? மோகபபிராநதியேது? தியானமேது? முகதியேது?

பிரஹமததைப பாாக்கினற மனதுண்டானவனுககு, நானே பிரஹமமெனறு சிநதிககலாம. இவ்வண்ணமே வஸ்துவைக் காணுதநிாமல மனதுணடானவன எதை சிநதிககபபோகிறுன்?

ஆதமவிடக்ஷேபமுண்டானவன் சரீரமும மனதும் நிரோதனஞ் செயய வேணடுமே; * தயிரியமுண்டான புருஷனுக்குச சாதிககவேண்டிய தொனறுமில்லை, விட்க்ஷேபமுமில்லை.

தயிரிய புருஷன் லோக விருத்தமாய் லோகத்தார் போல் சஞசரிபபன், அதறகுளளானவனலல; அவனுக்குச சமாதியுமில்லை, விட்க்ஷேபமுமிலலை.

பாவா பாவ மறியாமல் ஒரு வாசனையோடுங் கூடாமலிருக்கின்ற யோகி, லோக திருஷ்டிக்கு கருமஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவனல்ல

---

* தயிரியம் = அபரோட்சாநுபவம்.

தயிரிய புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே * ஆக்கிரகமில்லை; வேண்டியதை செய்துக்கொண்டு ஒன்றிலும் பற்றில்லாமற் சுகமாயிருப்பன்.

விவேகியானவன் சகலவாசனைகளி னின்றும் விடுபட்டு, பாவமில்லாமல், முததியிற பந்தமுடையவனுய, சுகமாகயிருநது கொண்டு காற்றிலகபபட்ட உலாநத சருகுபோல சமுசாரமென் கின்ற வாயுவினலே சஞ்சரிபபன.

சமுசாரதுக்கங்களாயிரம் வநதாலும, சம்பநதங்கள் வநதாலும், சுக துக்கங்கள் தோனறும லெபபோதுஞ் சாநத சித்தமுண்டானவன், விதேகி போலே பிரகாசிபபன்

மனது சாநதமடைநது ஆதமராமனுயத தயிரிய புருஷனுமகாத்மா சாகிறதும பிழைககிறது மிரண்டு மிலலாமலிருப்பன்.

எதார்த்தமாக சூனிய சித்தனுய், இசசையில்லாத தயிரிய புருஷன் எதைச செயதாலும், அஞ்ஞானி போலே மானுவமானத்திலே கட்டுபபடான.

சகல கருமங்களையுஞ சரீரம் செய்கினறது; சுத்த சொரூபனுயிருக்கின்ற நான, ஒருகருமமுஞ செயயவிலலை யென்கினற ஞானி, சகல கருமங்களுும செய்துஞ செய்யாதவனே.

மூடன், எநத விதி கருமங்களை செய்தாலும் பெதததனை யல்லாமற் கிருத கிருததியனுகமாட்டான; ஜீவன முகதன் எநதக்கருமஞ செய்தாலுஞ சுகானுபவியாய் கிருத கிருததியனுகவேயிருபபன்.

புத்திவநதனுனவன், நானுவிகாரம் விட்டுக் கலகக மில்லாமல ஒன்று நினையாமல், தன்மயமாய் வேறே யொன்றறியாமற் சும்மாயிருப்பன்.

சமாதியுமில்லை, விட்சேபமுமில்லை, தான் முமூக்ஷுவுமல்ல், அன்னியனுமல்ல; கறபனை, விருததி, நாசங்களுண்டானுலும, அகர்த்தாவானவன எப்போதும மகாதமாவாகவே இருபபன்.

* ஆக்கிரகம்=அகஙகாரம்.

உள்ளே அகங்காரத்துடனே இருக்கின்றவன், கருமஞ் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே; அகங்கார மில்லாத தீரன், செய்துஞ் செய்யாதவனே.

முகதனுன புருஷனுடைய சித்தங்கலங்காது, அசையாது, சந்தோஷப்படாது, சமுசயமிராது, ஒரு கருமமுஞ் செய்யாது

தியானியாது, சேஷ்டை செய்யாது, சிற்சொரூபமான சித்தம் எதற்காகச சேஷ்டை செய்கின்றது? எது நிமிததியந்தி யானஞ் செய்கினறது?

மூடனுனவன் தத்துவத்தைக் கேட்டு மூடபாவத்தையே யடைவன்; விவேகியானவன சமுசய முண்டானாலும், எதார்த் தமாகவே யிருப்பானே யல்லாமல், மூடன்போல் போகான்.

மூடரானபோ, யேகாக்கிர சித்தமும், வாயுநிரோதமும், அப்பியாசமெனறு செய்வார்கள்; தீர புரஷனுனவன் ஒரு கரும மும் செய்யான்; நிததிரையிலே சொற்பன சேஷ்டைபோல இருப்பன்.

மூடனுனவன், எத்தனை செய்தாலும், செய்யாதிருந்தா லும், முகதியடைய மாட்டான்; பிரக்ஞையுண்டானவன் தத் துவநிசசயத்தினுலே மோக்ஷததை யடைவான்.

நிாமலமாய, பரிபூரண மாத்திர நிட்பிரபஞ்சனுய், பிரிய சொரூபனுய், ஆனநதனுய், நிராமயனுய்ப பிரகாசிததுக் கொண் டிருககினற பரமாதமாவை, மூடாளான பேர் அப்பியாசஞ்செய் தும் அறியமாட்டாாகள்.

அபபியாசரூபமான கருமத்தினுலே மூடனுனவன் மோக்ஷ மடைய மாட்டான் ; விவேகியானவன் ஞானமாத்திரத்தினுலே கிரியை யில்லாமல் முகதியை யடைவான்.

பிரஹ்மத்தை யடைகின்றேனென்று மூடனுனவன் நினை த்து அடைய மாட்டான்; தீரனுன புருஷனுனவன், நினையாமலே பிரஹ்மசொரூபத்தை யடைவான்.

அகங்கார யுகதமான ஜெனங்களாச்சரிய மில்லாமலே சமு சார விருக்ஷத்தை விர்த்தி செய்வார்கள்; புத்திவந்தனுனவன்

சமுசாரம முற்றுந துக்கமானபடியினுலே, அதினுடைய மூல தனத விவேகமென்கின்ற கோடாலியாலே வெட்டிபபோடுவான்.

மூடனுனவன் எத்தனே நியமஞ்செய்தாலும, சாந்தியடைய மாட்டான்; தீரபுருஷனுனவன் தததுவ நிசசயஞசெய்து சகலத்தையு மறிநது எப்போதுஞ் சாநதனுகவே யிருபபன்.

பாகிய திருஷ்டியினுலே பிரமததைப் பாாப்போ மென்கிறவனுடைய எத்தனம், விருதா எத்தனம; அதை விஞ்ஞ னியா யிருககின்ற பேர்கள் கைபபிடியாாகள்; தன்னே அவ்வியயனுகவே யெப்போதும் பார்ப்பன்.

மூடனுனவன சரீரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருநததினுலே தத்துவயோகததை யடையமாட்டான்; தீரனுககுக கிரியை விட்டு விட்டதே மனுேநிரோதம்

ஒருததன் மனதிலே என்நேரமும பாவனேசெய்வன், மற்றொருத்தன் பாவனே செய்யாதிருபபன், இநத விரண்டும் விட்டவனே முக்தி சுகததையடைவன்.

கேவலம அசுத்தமான தொய்ததததைப புததியினா பாவனேசெய்வார்கள்; அபபடி சிவன பரியநதம பாவனே செய்தாலும் முகதி அடையமாட்டாாகள்.

மோக்ஷ இசசை யுண்டானவனுக்கு, புத்திசாலமபமாக விருக்கும்; நித்திய முகதனுன நிஷ்காமனுககுப் புததி நிராலமபமாகவிருககும; விஷய மெனகினற காட்டைபபாாததுசசனங்கள்பயநது, விஷயநிரோத மாகிறதற்கு ஞானததைச சரண மடைநதார்கள்.

நிர்வாசனே என்கின்ற சிங்கத்தைபபார்த்து, விஷயமென்கின்ற யானே நிர்வகிக்க மாட்டாமற் பயந்தோடிபபோம்.

சமுசயநதீர்ந்து யுக்த சித்தனுனவன் முக்தித திசையையடைந்து சநதோஷிப்பன்; பார்க்கும்போதும், கேட்கும்போதும், பரிசமறியும்போதும, ஆககிராணமறியும்போதும், ரசனேயறியும் போதும் பிராப்தியானதைககொண்டு சுகமாயிருப்பன்.

புத்திவந்தனானவன் வஸ்துவைச்சிரவணஞ்செய்த மாத்திரத்தினாலே அவவஸ்துவே தானென்னுமநிச்சயததுடன் இருப்பான்; இது ஆசாரம அநாசார மெனறுமம பாரான்.

எப்போது யென்னசெய்யவேண்டுமோ, அப்போதே சுப பலம லபிததாலுஞ் செய்துவிடுவன்; சிசுககளைப்போல்

தனககெப்போதுங் கருத்தத்வ, போக்தத்துவங்களில்லை யென்றறிநத புத்திவநதனானவனுககு, சகலசித்த விருத்திகளும் அநதக்ஷணமே நாசமடையும

ஆசையில்லாமல் விஞஞானநிதியா யிருக்கின்றவனுடைய புததி * சவும்யமாக விருககும; ஆசையுண்டான மூடனுடைய புததி யெபபோதுங் குரூரமாயிருககும்.

அத்தியந்தபோக மநுபவிததாலும், குகையிலே சஞ்சரித்தாலும், கறபனையில்லாத யெதீசுரனுககுப பநதமுகதி இல்லை.

தயிரியவநதனான புருஷன், தெய்வத்தை, சோஸ்திரியானே, தீாததத்தை, இராஜாவை, ஸ்திரீகளைபபாாததுத தோததிரஞ் செய்தும், ஒன்றோடுங் கூடாமலிருப்பன்.

யோகீசுரனானவன் புததிர களத்திராள, தன்னுடையகோத்திரவாககம, தன்னை சேவிததபேரெல்லாரும், அவன் பேய னென்று துரததிவிட்டாலும விசாரத்தையடையான்.

திருததியடைநததினாலே சநதோஷமுமில்லை, துக்கம்வந்தபோது துககமிலலாமலும இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய திருஷ்டியுண்டான புருஷனை, தமபி! அப்படிபபடடபேரே அறிவார்கள்.

தயிரியனான புருஷன், சகசமாக நிராகாரியாய், சூனியாகாரியாய், அவிகாரியாய், நிராமயனாக விருக்கின்றான்; ஆகையால், சமுசார கிருததிய மொன்றுஞ செய்யபபோகான்; மூடபாவமுண்டானவன், கருமங்களைச் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே.

சிற்சொரூபமாக விருக்கின்றவன், செய்யாமலிருந்தும் லோகத்தார்போல வியாகூலமிலலை.

---

* சௌமியம் - சாந்தம்.

சாந்த புருஷனானவன், சகலவியவகாரததிலுமிருந்தாலும், சுகமே அநுபவிபபன்; சுகமாகவே வருவன; சுகமாகவே போவன்; சுகமாகவே படுததுக்கொள்வன்; சுகமாகவே பேசுவன்; சுகமாகவே அநுபவிப்பன்

விவேக புருஷனானவன், லோகததாரபோலத் துககததை யடையான்; மனதிலே சலனமில்லாமல் நிறைநத சமுத்திரம் போல விருபபன்.

மூடனுக்கு நிவிர்த்திவநதாலும, அவன் பிரவிர்த்தி மார்க்கமே போவன்; நிர்மலசித்தமுண்டானவனுககுப பிரவிர்த்தியுண்டானாலும் அவன் நிவிர்த்திமார்க்கமே போவன.

மூடனானவன் வைராககியம் கொண்டிருபபன்; சரீரமில்லாமற் போகிறவிடத்தில ராகமெங்கே? மூடனுககுப பாவனை பாவிக்கின்றவிடததில அநதத திருஷ்டி தெளிவுககு வாராது; ஞான புருஷனுககுப் பாவிககததகக பாவனை, நிர்மலமாகச் சூனிய திருஷ்டியாம.

குழந்தைபோலச சகலததிலுமநிஷ்காமனாயிருககின்ற முனீசுரன் சகல கருமங்களையுஞ்செயதாலும ஒருகருமததையுமடையான்; சகலபாவங்களிலும சமததுவமாயிருககினற மகாததுமா, ஆதமஞானத்தினால, பார்ககுமபோதும, கேட்குமபோதும, ஆக்கிராணிக்கும்போதும, பரிசமறியுமபோதும, சூனியசித்தனாயச சுகமே யநுபவிப்பன.

ஆகாசமபோல எபபோதும நிர்விகற்பமாயிருககினற தீர புருஷனுக்கு மறப்பெங்கே? சாதிககபபட்டதெங்கே? சாதனை யெங்கே?

பரமமாய், ஆநந்த ரூபததிலேயிருநதும, பிரவிருத்தியில்லாத விவேகிக்கு, பநத மோக்ஷங்களில்லை; அநுஷ்டிக்ஷாதமுமில்லை?

இடைவிடாமல், குரூரமாகாமல யாதொருத்தனுக்குச் சமாதி அப்பியாசமிருககிறதோ அவனே சலனமிலலாத நிச்சல சொரூபன்; அவனே பூரணன, அவனே ஆபதசன்னியாசி.

ஐயா! வெகு பாவவிசேஷ முடையானுக்கு, எதற்குச் சொல்ல வேண்டுமே? ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்த மகாத்மா, போகமோக்ஷங்களிலே * காங்கிஷையான்; எல்லாவற்றிலும் நிரஞ்சனனாகவே யிருப்பன்

துவைதமாயிருக்கின்ற மகதாதி ஜகத்து, சின்மாத்திர சொரூபமாக விசிரிம்பித்திருக்கிறது; அதை விட்டுச் சுகபோத சொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்று மில்லை.

இந்தப்பிரபஞ்சம் பிராந்தி மாத்திரம்; பிராந்தியை விட்டு விட்டால் ஒன்று மில்லை யென்றறிந்த சிற்சொரூபன், சுபாவமாகச் சாந்தியை யடைவான்

ஆபாசமாக விருக்கின்ற திருசியத்தைப் பாராமல் விமல போத சொரூபமா யிருக்கின்றவனுக்கு விதிநிஷேதமுமில்லை, சாந்தியு மில்லை, ராக விகாரங்களுமில்லை

புத்தி வந்தனை மகாத்துமா, புத்திகற்பிதமான சம்சாரம் மாயாமய மாத்திரமென்றறிந்து மோகம், அகங்காரம், ஆசை முதலானவற்றை விடுத்துச் சுகமாயிருப்பன்

நாசமில்லாத ஆத்மஞானி விசுவமாயறிதல் மாயை அகங்காரத்துவ முதலானவையில்லாமலிருப்பன்.

மகாத்துமாவா யிருக்கின்ற புருஷன், க்ஷணமாத்திரமானும் ஆத்ம விரோதமான கருமங்களைச்செய்யான்; விருதாக்கதைகள் நிஸ்ஸாரமென்றறிந்து வாசிக்கான்.

மூடனானவன், தத்துவத்தைச் சிரவணம் பண்ணினாலும், அதன் விசேஷத்தை யறியமாட்டாமல், விஷயங்களுடனேகூடி, மூடத்துவமே அடைவன்; ஞானத்தினாலே விடுபட்ட கன்ம முண்டானவன், லோகத்தார் போலத் தானுங்கருமஞ் செய்வான்; பலனிச்சியான்; ஒன்றுஞ் சொல்லப்போகான்.

சற்றும் மனதிலே கலக்கமில்லாமல் நிர்விகற்பமா யிருக்கின்ற மகாத்துமாவுக்கு, இருட்டு மில்லை, வெளிச்சமுமில்லை, லயமுமில்லை, பின்னையொன்று மில்லை

* காங்கிஷையான் = இச்சியான்.

அநிர்வாச்சியமா யிருக்கின்ற சுபாவமான யோகிக்குத் தயிரியமுமில்லை, விவேகமுமில்லை, பயமுமில்லை.

யோகதிருஷ்டியினாலே கருமபலததை அடையாதவனுககுச சுவாக்கமுமிலலை, நரகமுமில்லை, ஜீவன முகதியுமிலலை.

சாந்தி யென்கின்ற அமிர்தத்தினால திருப்தியடைநத தயிரிய புருஷனுக்கு, லாபாலாபஙகளிலே அனுஷவிஷாதஙகளிலலை.

நிஷ்காமனாய்ச சநதோஷததை யடைநத முனீசுரன்; சாநதனைப்பார்த்து பூஜிககின்றது மிலலை, குரூரனைபபாாதது நிநதிக்கின்றது மிலலை, சுகதுககஙகளில சமனாய ஒருகிரியையுமபண்ணாதிருப்பன்

தயிரிய புருஷனானவன், சமசாரம விடடால், தன்னைப் பாாக்கிறதுமில்லை, சநதோஷ துகக தோஷஙகளிலே விடுபட்டுப் பிழைத்தவனுமல்ல, செததவனு மலல.

ஆசையில்லாமற பிரகாசிததுக கொண்டிருககினற மகாதமாவுககுப் புத்திராதிகளிலே சிநேகமுமிலலை, விஷயஙகளிலே இச்சையுமில்லை.

தயிரிய புருஷனானவன் எஙகுஞ சுகமாயிருப்பன; பிததனைப்போலேயு மிருபபன்; யதேசசையாகச சஞசரிபபன; சயனாதி சுகனாதி சுகஙகளிலே ஆசகதி செய்யான.

சோபமான இடததிற் சோநது ஒரு விஷயமும அறியாமலிருக்கையில் சரீரமுணடானாலும, லயமானாலும, அநத மகாதமாவுக்கு அந்தச் சிந்தையில்லை.

சாந்தனாய், அன்னிய மில்லாமல், இதர விசசை சஞசாரியாய், தொநத ரகிதனாய்ச் சகல பூதங்களிலும ஆசக்தியில்லாமல் மகாத்மாவான யோகியானவன் ரமிபபான.

சிதானந்த சொரூபமா யிருககின்ற மகாத்மா, பொன்னும் ஓடுஞ் சமமாக வெண்ணி மமத்துவமிலலாமல இருதயககிரநதியறுத்துப்போட்டு, இராசத தாமதஙகளிலலாமற சுகமாயிருப்பன்.

எப்போது முக்தாத்மாவாகித் திருப்தியடைந்த மகாத்மா வுக்கு, ஒன்றிலே அவதானமுமில்லை, வாசனையுமில்லை, அவனுக்கு இணை லோகத்திலே யொருத்தருமே யில்லை

அறிந்து மறியாதிருப்பன்; பார்த்தும் பாராதிருப்பன், சொல்லியுஞ் சொல்லாதிருப்பன்; இப்படிப்பட்ட நிர்வாசனை யுண்டானவனுக்கு இணை யொருத்தரு மில்லை.

பிச்சைக்காரனானாலும், இராஜாவானாலும், நிஷ்காமனாயிருக் கின்றவன் பிரகாசிப்பன்; பாவங்களிலே கூடாத புத்தி யாதொ ருத்தனுக்குண்டாகிறதோ அது சுகவேதுவாம்.

சகசமாகக் கிருதார்த்தனான யோகீசுரனுக்குத் தத்துவ நிச் சயார்த்தம் விஸ்தாரமு மல்ல, கொஞ்சமு மல்ல.

துக்கத்தை யடையாமல் நிராசையுடைத்தானவனாய், ஆத் மசொரூபத்திலே திருப்தியடைந்தவனது, அந்த யோகரூபமான சுவாநுபவத்துக்குச் சமம் ஒன்று மில்லை

சுழுத்தியிலிருந்துஞ் சுழுத்தியடையான்; சொப்பனத்திலி ருந்துஞ் சொப்பனமடையான்; சாக்கிரத்திலிருந்துஞ் சாக்கிரம டையான்; இப்படித் திருப்தியடைந்த தயிரிய புருஷன் மகிமை யொருத்தராலுஞ் சொல்லக்கூடாது

ஞானபுருஷன் சிந்தித்துஞ் சிந்தித்தவனல்ல; இந்திரியங்க ளுடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல; அகங்காரத்துடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல.

விரக்தியுமல்ல, ராகியுமல்ல, சுகியுமல்ல, துக்கியுமல்ல, முமுட்சுவுமல்ல, முக்தனுமல்ல, பின்னை யொன்றுமல்ல.

சித்த விட்சேபத்தை யடைந்து மடைந்தவனல்ல, சமாதி யிருந்துஞ் சமாதியுத்தனல்ல, மூடனாகி யிருந்தும மூடனல்ல; பண்டிதனாகி யிருந்தும பண்டிதனல்ல.

முக்தனானவன், எப்போதும்போலத் தீரமாக விருப்பன்; ஒருகாலும் பெத்தனாகான்; எப்போதுஞ் சந்தோஷமடைந்து சாவசமனாயத் தனனுடைய கிருத்தியா கிருத்தியம் நினையா திருப்பன்.

தபிரிய புருஷனவனுக்குத, துதிசெய்தவன்மீது சநதோஷமுமில்லை, நிநதனை செய்தவன்மீது கோபமுமிலலை, சாகின்றதிலும பிழைக்கின்றதிலும் பய மோகங்களிலலை.

சாநதியடைநத புருஷனவன், வனததிலிருநதாலும, சனஙகளிடததிலிருநதாலுஞ சரியாகப்பாரபபன்; யதேச்சையாக வேண்டியபடி சஞ்சரிபபன்.

தத்துவஞான மென்கின்ற கரணததினலே சிததததிலே நாட்டியிருககின்ற அநுறபூத வாசனையாகிற வெலுமபுகளைப பிடுஙகிப் போட்டு நான் நிாபபயமாக விருநதேன்.

என்னுடைய மகிமையினலே யென்னிடததி லிருக்கின்ற வெனக்குத தாமார்தத காமங்களுமிலலை, துவைதாத துவைதங் களுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, பூத பௌஷியவாததமானமுமிலலை, இருககினற விடமுமிலலை, இலலாதவிடமுமிலலை.

என்னுடைய மகிமையினலே யிருககின்ற வெனககு, ஆதமாவுமில்லை, அனுதமாவுமிலலை, சுபா சுபஙகளுமிலலை, சிநதனை சிநதனையுமில்லை.

என்னுடைய மகிமையினலே யிருககினற வெனககு, சாகரசொபபன சுழுததியு மிலலை, துரியமுமிலலை, பயமுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினலே யிருக்கின்ற எனககு, தூரமுமில்லை, சமீபமுமிலலை, உளளுமில்லை, புறமபுமிலலை, தூலமுமில்லை, சூக்குமமுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினலே யிருககின்ற வெனககு, மரணமுமில்லை, பிழைக்கின்றதுமிலலை, லோகமுமிலலை, லோக காரியமுமில்லை, லயமுமில்லை, சமாதியுமிலலை

பரமாத்மாவினிடததி லிருககினற வெனககு, இந்திரியங்களுடைய கதையும போதும, யோகததினுடைய கதையும் போதும, ஞானகதையும போதும.

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற எனக்கு, பூதங்களுமில்லை, தேகமு மில்லை, சித்தமுமில்லை, இந்திரியங்களுமில்லை, மனதுமில்லை, சூனி யமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை.

தொந்த முக்தனுயிருக்கின்ற வெனககு, சாந்தி யெங்கே? விஞ்ஞானமெங்கே? நிர்விஷய சிதத மெங்கே? நியமமெங்கே? திருப்தியெஙகே? ஆசையெங்கே?

சொசசொரூபமா யிருக்கின்ற வெனக்கு ஞானஞ்ஞானங் களெங்கே? நானென்கின்ற தெங்கே? பநத மோக்ஷமெங்கே?

எப்போதுஞ் சுபாவமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, கர்த்திருத் துவ மெங்கே? போக்திருத்துவமெங்கே? கிரியையில்லாத ஸ்மர ணையெங்கே? பரோக்ஷபலமெங்கே?

நிர்விஷயமா யிருக்கின்ற வெனக்குப் பிராரத்துவமெங்கே? ஜீவன் முகதியெங்கே? விதேகமுகதி யெங்கே?

அத்வைதமா யிருககின்ற சொச்சொரூபத்திலே லோக மெங்கே? முமுட்சுத்துவமெஙகே? ஞானபோகங்களெங்கே? மோக்ஷங்களெங்கே?

அத்வைதமா யிருககின்ற சொச்சொரூபத்திலே, சிருட்டி சங்காரமெங்கே? சாததிய சாதன மெங்கே? சாதகங்களெங்கே? சித்தி யெங்கே?

எபபோதும சுயமாக நிஷ்கிரியனுக விருக்கின்ற வென் னிடத்திலே விக்ஷேப வைராக்கிய மெங்கே? போத சடத துவமெஙகே? பிறப்பெங்கே? அநுவஷ விஷாத மெங்கே?

நிரஞ்சனமாயிருககின்ற வென்னிடத்திலே, பிரமாதாவெங் கே? பிரமாண பிரமேயமெங்கே? பிரமை யெங்கே? சமமெ ங்கே? அதிகமெங்கே? அற்பமெங்கே?

ஆரோபிதமான இந்த வியவகாரமும், பரமார்த்தமும், சுக துக்கங்களுமு, இதுவந்நிலே விசாரமில்லாத வெனககு; எங்கே யுண்டாம்?

எப்போதும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, மாயை யெங் கே? மறப்பெங்கே? பிரீதி யெங்கே? விரக்தியெங்கே? ஜீவனெ ங்கே? பிரஹமமெங்கே?

கூடஸ்தனுய், அகண்ட மாத்திரமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, பிரவிருத்தி யெங்கே? நிவிருததி யெங்கே? பநத மெங்கே? மோக்ஷமெங்கே?

நிருபாதிக ஜீவனுயிருக்கின்ற வெனக்கு, குருவெங்கே? சிஷிய னெங்கே? உபதேசமெங்கே? சாஸ்திர மெஙகே? புருஷார்த்த மெங்கே?

அமல ஆத்மாவா யிருக்கின்ற வெனக்கு, உண்டென்கின்ற தெங்கே? இல்லையென்கின்ற தெங்கே? ஒன்றென்கின்ற தெங்கே? இரண்டென்கின்ற தெங்கே? இநத வெகு பேசசு எனன த்துக்குச் சொல்லவேண்டும்?

அபரோக்ஷானுபூதி

இயமம, நியமம், தியாகம. மௌனம, தேசம, காலம, ஆசனம் மூலபநதம், தேகசமததுவம, பாாவைநிலை, பிராணயாமம, பிரததியாகாரம், தாரணை, ஆதமததியானம, சமாதி என அங்கங்கள் கிரமமாகச சொலலபபட்டன

சாவம் பிரஹ்ம மென்னும் விஞ்ஞானததால், இநதிரிய சமூகத்தையடக்குதல் இயம மெனப்படுமெ; இஃது, அடிசகடி அப்பியசிக்கத் தககதாம.

* சஜாதீயப் பிரவாகமும, விஜாதீய திரஸ்காரமும், நியமமாம்; நியமத்தினுல், விவேகிகளாற பரமானநதம் செய்யப்படுகின்றது.

சிதாத்மாநு சந்தானத்தால்; பிரபஞ்ச ரூபத்தை விடுதல் எதுவோ, அதுதியாகமாம அஃது அநுசநதான காலததிலேயே மோக்ஷமய மாதலால், மகத்துக்களால் பூஜிககபபடுவதாம்

எதனின்றும் வாக்கானது மனதோடு அடையாது திரும்புகின்றதோ, எம்மௌனம யோகிகளா லடையததககதோ, * அஃதாக வேண்டு மென்றும் அறிஞன என்பதாதல்; வாககு எத

* ஓரினமாகிய ஆத்மாகார விருததியின் தொடர்பும், வேறினமாகிய அநாத்மாகார விருத்தியின் நீக்கமும் நியமமாம்.

* பிரசித்தமான மௌனமாக வேண்டும்.

னின்றும் நிவிர்த்தி யாகின்றதோ, அதனைச்சொல்ல எவனால் முடியும்? * பிரபஞ்சஞ் சொல்லப் படுமாயின், அதுவும சத்த மின்றியதாம் என்பதாதல்; சத்துக்களிடத்துப் பிரசித்தமாகிய மௌனமாம்? வாகசு மௌனம் சிறுவர்களுக்காமென்று பிரஹ்ம வாதிகளால் சொல்லப்படுகின்றது

ஆதியிலும, அநதத்திலும, மத்தியிலும எதில் ஜனங்க ளிருபபதில்லையோ, எதனால இஃது (உலகம) எப்போதும் வியா பிக்கப்பட் டிருககின்றதோ, அதசேசம நிரஜனப பிரதேச மெனபபடும

பிரமா முதலியோரின நிமிஷ முதல் சகல பூதங்களின் சிருஷ்டி திதிலயங்களுககு ஆதாரமாயிருததலால, அகண்டா நநத அதவயம (பிரஹமம) கால சபததததினுற் சொல்லப்படு கின்றது

எதன்கண் இடைவிடாப் பிரஹம சிந்தனம் சுகமாகவே யுண்டாகுமோ, அஃது ஆசனமென்றறியத் தக்கதாம்; மற்றவை சுகாசனமன்று

எது சகல பூதாதி ஜகத்திறகும் அதிஷ்டானமான அவவி யயமோ, அது சித்தமாம; அலலது எதனகண சித்தாகள் செவ் வையா யிருககின்றாாகளோ, அது சித்தாசனமா மென்றறிக.

எது சகலபூதஙகளுககும் காரணமோ, சித்ததததின் பநத னம் எதறகுக காரணமோ, அஃது என்றும சேவிக்கத் தகக மூலபநதமாம்; இஃது, இராஜயோகிகளுக குரியதாம

அங்கங்களின சமததன்மையை யறியின், அங்கங்களின் விஷமததன்மை சமமாகிய பிரஹமததில ஒடுங்கும; ஒடுங்க விலலையாயின் (சமமாகிய பிரஹ்மரூபமாக நிற்கவில்லை யாயின்) உலாநத விருக்ஷமபோல சரளத்தன்மையும் சமானத்தன்மையு மில்லை.

* சப்தப் பிரவிருததி நிமிததமில்லாமையால் வாக்கிற்கு விஷயமாகா ததுபோல நாம ரூப சாதியாதி பிரபஞ்சமும் சத்து அல்லது அசதது என் றல் முதலியனவாகச்சொல்லக் கூடாமையின், வாக்கிறகதீதமாம். முற் கூறிய மௌனம பதினுன்காவதஙகமாகிய தியானமாகத தோன்று கின்ற தெனச் சஙகையுணடா மெனக்கருதி யிவ்விரண்டா மௌனஞ் சொல்லப் பட்டது.

ஞானமாகிய திருஷ்டியை (அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியைச்) செய்து ஜகததைப் பிரஹ்ம மயமாககாண்க; அதுவே பரம உதாரமான திருஷ்டியாம்; நாசிநுனியைப் பார்ததல் திருஷ்டியன்று.

அல்லது, காண்பான், காட்சி, காணப்படு பொருள் என்பவற்றின் இலயம்யாண்டுண்டாகின்றதோ, ஆண்டேதிருஷ்டி (அந்தக்கரண விருததி) வைககத தக்கதாம; நாசி நுனியைப பார்த்தல் திருஷ்டியனறு.

சிதத முதலிய சாவபாவங் (இருப்பு) களிலும பிரஹ்மத்தன்மையாகப பாவிததலாற சகல விருததிகளையும நிரோதிததல் எதுவோ, அது பிராணயாம மெனபபடும.

பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்தல் இரேசக மென்னும் வாயுவாம; பிரஹ்மமே யானென்னும விருததியாதோ, அது பூரக வாயுவெனப்படும்

அதன்பின், அவ்விருத்தியின் நிச்சலத்தன்மை கும்பகப் பிராணயாமமாம; இது விவேகிகளுக்காம்; மூக்கைப் பிடித்தல் அஞ்ஞர்களுக்குத தகுதியாம்

விஷயங்களில், ஆத்மத்தன்மையை யறிநது மனம் சித்தில் அழுநதுதல பிரததியாகாரமென்று அறியத தககது. அது முமுட்சுக்களால் அப்பியசிககத்தககதாம.

யாண்டு யாண்டு மனஞ் செலலுகின்றதோ, ஆண்டு ஆண்டு பிரஹ்மத்தைக் காண்டலால் மனதை நிறததுதல எதுவோ, அது மேலாகிய தாரணை யெனறு மதிக்கபபடுகினறது.

பிரஹமமே யான் எனனும * சதவிருத்தியினுல் நிராலம்பத்தன்மையாக நிற்றல் எதுவோ, அது பரமாநநததைத் தருவதாய்த் தியான சதைத்தால சொலலபபடுகின்றது.

நிர்விகாரத் தனமையினுல் மீண்டும் விருததியின் பிரஹ்மாகாரத் தன்மையாக † செவவனே திய்யாகார விருத்தி சூனிய

* வேறு பிரமாணங்களால் பாதிக்கப்படாத விருத்தியினுல்.
† செவ்வனே=பிரபஞ்ச சமஸ்கார மின்றி.

மாயிருத்தல் (துவைதாநுசந்தான மின்மை) எதுவோ அது ஞானமெனப் பெயரிய சமாதியாம்.

இது சுவசொரூபானந்தத்தை விளக்கும் நிதித்தியாசனமாம்; எந்த க்ஷணம் வரையில் புருடன் பொருத்தப்பட்டவனாய்த் தானே வசியனாகின்றானோ, அது வரையிற் செவ்வையாக அப்பியசிக்கவேண்டும்.

அதன்பின் சாதன மின்றியவனாய் யோகீசுவரன் சித்தனாகின்றான்; இந்த யோகிக்கு அதுவே (வேதாந்த பிரசித்தபிரஹமமே) சொரூபமாம்; இவனுடைய மனதிறகும் வாக்கிற்கும் விஷயமாதலில்லை

சமாதி செய்யுங்கால் விக்கினங்கள் வலியவரும்; அநுசந்தானமின்மை, ஆலசியம, போகவிச்சை, இலயம், தமசு, விக்ஷேபம், ரசாஸ்வாதம, சூனியத்துவம என்று இவ்வாறு வரும் விக்கின மிகுதியைப பிரஹமவிதது்க்கள் மெல்ல விடவேண்டும்.

* பாவவிருத்தியினால் பாவத்துவமும், சூனிய விருத்தியினால் சூனியததுவமும உண்டாவது, உலோகப் பிரசித்தம்; அது போல, பிரஹம விருததியினால் பூரணத்துவம் உண்டாவது ஞானிகளிடததுப பிரசிததம, ஆதலால; பூரணத்தன்மையை அப்பியசிக்கவேண்டும

எவர்கள் இந்த மேலான பரிசுத்தமாகிய பிரஹ்மமென்னும் விருத்தியை விடுகினறார்களோ, அப்பசுக்களுக்குச் சமமான நரர்கள் வீணாகவே ஜீவிக்கின்றார்கள்.

எவர்கள் இவ்விருத்தியை யறிகின்றார்களோ, அறிந்து எவர்கள் விருத்தி (யதிகரிக்கச)செய்கின்றார்களோ, அவர்களே சத்புருஷர்கள்; தன்னியர்கள்; மூவுலகத்திலும் பூஜிக்கப்படு பவர்கள்.

---

* பாவ விருத்தியினால்=கடார்தியாகார விருத்தியினால். பாவத்துவமும்=தன்மயத்துவமும்.

எவர்களுடைய விருத்தி சமமாயும், விருத்தி யடைந்த (அதிகரித்த) தாயும், பரிபக்குவமானதாயு மிருக்கின்றதோ, அவர்களே சத்தாகிய பிரஹ்மத்தை யடைந்தோர்; சப்தவாதிக ளாகிய மற்றையோ ரடைந்தவ ரல்லர்.

பிரஹ்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவதில் சமர்த்தர்களாயும், நல்ல ராக முள்ளவர்களாயு முள்ளவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள்மீண் டும் நிச்சயமாக அஞ்ஞானிகளாக வருகின்றார்கள்; போகின் றார்கள்.

பிரமாதியரும், சனகாதியரும், சுகாமுதலியோரும் இருப் பது போலப் பிரஹ்மமயமாகிய விருத்தியின்றி அரை நிமிஷ முமிருப்பதில்லை; எப்போதும் பிரஹ்மமயமான விருத்தியோடு இருக்கின்றாரென்பது பொருள்

காரியத்தில் காரணத்தன்மை வருகின்றது; காரணத்தில் காரியத்தன்மை வருவதில்லை; ஆதலால் விசாரத்தினால் காரியத் தன்மை இல்லாததாகவே, காரணத்தன்மை பொய்யாகின்றது.

பின்னர் (காரிய காரணத்தன்மையின் நீக்கத்தில்) வாக்கிற் கெட்டாத வஸ்து எதுவோ, அதுவாகின்றான்; மண்குட திரு ஷ்டாந்தத்தினால் (வேற்றுமை தோன்றுவண்ணம்) அடிக்கடி காணவேண்டும்

இவ்விதத்தினானே சுத்த சித்த முள்ளவனாக்கு விருத்தி ஞானம் உதிக்கின்றது; அதன் பின் பிரஹ்மாகார விருத்தி உண்டாகின்றது.

புருடன் ஆதியில் காரணத்தை வியதிரேகமாக (காரிய மின் றியதாக) விசாரிக்கக் கடவன்; மீண்டும், அக்காரணத்தை அந்வ யத்தால் காரியத்திலும் நித்தியமாகக் காண்கின்றான்.

அல்லது, ஆதியில் காரியத்தில் காரணத்தைப் பார்க்க; பின் னர்க் காரியத்தை நீக்கிவிடுக; அதனால் (காரியத்தை விடுவதால்) காரணத்தன்மை தானே போய்விடுகின்றது; போகவே, மிஞ்சி யதாகின்றான் முனி (மனன சீலன்.)

நிச்சய புத்தியுடையவனால் எந்தவஸ்து தீவிர வேகமாய் (இரவும் பகலும்) பாவிக்கப்படுகின்றதோ, அந்த * ஞேயவஸ்து வாகினருன; † பிரமர கீடம்போல.

அதிருசியமும (பரோட்சமும) பாவ ரூபமு (பிரத்தியக்ஷமு) மாகிய யாவும சிறசொரூபமாம், அறிஞன் சாவதானமாக நித்தியம தனது ஆதமாவையே பாவிக்கக கடவன்.

திருசியத்தையும அதிருசியத தன்மையையும் விட்டுப்பிரஹ்மாகாரமாகச சிந்திக்கவேண்டும; அதனுல, வித்துவான் ஞானரச பூரணமான புத்தியோடு நித்திய சுகத்தில நிற்கககடவன்.

இவ்வங்கங்களோடு கூடியது இராஜயோக மெனப்படும; சொற்ப ‡ பக்குவ கஷாய முடையாரக்கு ஹடயோகத்தோடு கூடிய இது, வேதாந்தத்திற சொலலப்பட்ட யோகமாம்.

பரிபக்குவ மனமுடையவாக்கு இது (ராஜயோகம்) மாத்திரமே மோக்ஷ சித்தியைத தருவதாம § குருவினிடத்தும் தெய்வத்தினிடத்தும அன்புள்ளார யாவர்க்கும செவ்வனே சீக்கிரத்தில் சாதிக்கத தக்கதாம்.

* ஞேயவஸ்து=அபரோக்ஷமா யறியததக்கவஸ்து.

† பிரமர கீடம்போல=பிரமரமாகிய வண்டினுல் ஓரிடத்திருந்து கொணடுவந்து உயிரோடு அதன் கூட்டில் வைக்கப்பட்ட புழுவானது, பயததினுல் வணடைத தியானிதது, அதன் வடிவேயாய் விடுகின்றது; அது போல், என்பதாம்

‡ பக்குவகஷாயம=தஹிக்கப்பட்ட இராகாதிகள்; அவற்றை யுடையோர் பக்குவ கஷாய முடையோர்.

§ யஸ்யதேவே பராபக்திா யதாதேவே ததாகுரௌ-தஸ்யைதே கதிதாஹயாதாஹ ப்ரகாஸநதே மஹாத்மனஹ--எவனுக்குத் தெய்வததினிடததில் மேலானபக்தியும், தெய்வததினிடததிற் போலக் குருவினிடத்து மேலானபகதியு மிருககினறதோ, அம்மகாதமாவிற்கே சொல்லிய வ்வார்த்தைகள் பிரகாசிக்கு மெனனும் சுவேதாசுவதர சுருதி பிரமாணமாம்.

பட்டிணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

(திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை)

செருக்குட னிகலித் தருக்கமே மேறறி
யெமம ஞேரி னிறந்து பிறந்துழலு
மம்மரிற் பெரிய வானவர் குழுவை
மெய்ப்பொரு ளென்று கைபபொரு ளுதவியும
வழுத்தியு நெஞ்சத தழுததியும வறிதே
புறவார் பசும்புற் கறவாக கற்பசு
வாயிடைச செருகித தூயநீ ருதவி
யருஞ்சுவைப் பாலகொளப பெருஞ்சுரை வருடும்
பேதையர் போலவு மோதுநஞ் சமரு
மெட்டியை விருமபி மட்டீாத தேகக்
யீதுழை கல்லா மேனிமிா வேலி
யுறும்படி யமைதது நறுஙகனி கொள்ளக்
கறுதி முயலுங திருவிலி போலவு
மிலகுவா லரிசி யுலைபெய வெணணி
வெற்று மிகுற்றும் பற்றிலர் போலவு
மருங்கில முழுதகி னெருமிகப பெயது
வித்திட் டாங்கே விளைபயன் கொள்ளச
சித்தத் துன்னு மததா போலவும
வாழ்நா ளனைத்தும் வீழ்நா ளாக்கி
யிம்மையு மறுமையுஞ் செமமையிற் பொருந்தா
திடருறு மாந்தர் புடவியிற் பலரால்
அன்னவா றெளியனு முன்னிமதி மயங்கா
தெய்ப்பினி லுதவு மெய்பபொரு ளாகி
என்றுமோ ரியல்பொடு நின்றகா ரணநின்
சேவடித் தாமரைப பூவிளைப் புனைநது
நாத்தழும் பேற வேத்தியுள் ளுருகிப
பெருகிய வன்பென வருநீா நிறைநத
விதய வாவிப் பதுமமா மலரின்
குணனெனப் பொருநது மணமா நன்னைக்
கண்டிறு மாநது பண்டைவா தனைதீர்ந்

தறைகட லழுந்து நிறைகுட மதுபோன்
றசைவற் றிருகக விசையத தருதி
நிலேமிசுப பொருநதிப் பலமுறை சாரலா
லுந்திய வன்ன வுருமரு வுதலான்
மநதிரத் துறுசுடா மகத்துயர் தவிறு
விதம்பயி லிசைகொள் பதங்கலந் துறலால்
வேதமே யொப்பென வோதுகோ புரமும்
ஒழுக்கு நெறி சிறிதும வழுககில வதனுல்
நாறபதப் பிரிவினின் மேற்பத மதனுற்
பலகலே யொளிர்மதி நிலவிய வதனுன்
முத்தரை வியக்கும பத்திமை யதனுற்
சிவாகம மெனவொளிர் தவாமணி மேடையும்
வெள்ளே வாரணமேற் கொள்ளுமாங் கதனுற்
கட்டா மரைபல மட்டாா தவிறு
லஞ்சுமந் தாரம வுஞசம்யாங் குதலா
லிநதிர னெனப்பொலி யந்திர வாவியும்
மெங்கணு நிறைந்த வெங்குரு நாதா
கருவலி தொலேககும பெருமலே மருந்தே
கருணேசூற கொண்ட பெரியவான் முகிலே
சிற்றிடைக் கருங்கட் பொற்றெடிக் கரத்தா
ளாகமார் வனமுலே யணேயும
போகமா ரிதழிய பூங்கண் ணியனே

(திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை)

மருதமுஞ் சூழ்நத மருத வாண
சுருதியுந தொடராச் சுருதி நாயக
பத்தருக் கெய்ப்பினில் வைபபென வுதவு
முத்தித் தாள மூவா முதல்வநின்
றிருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு
மக்களு மனேவியு மொக்கலுந திருவும்
பொருளென நினேயா துன்னரு ளினிநினேந்
திநதிரச செல்வமு மெட்டுச சித்தியும்
வநதுழி வநதுழி மறுததன ரொதுங்கிச
சின்னச் சீரை துன்னற் கோவண

மறுதற் கிளொடு-பெறுவது புணோது
சிதவலோ டொன்று தவுழி யெடுததாங்
கிடுவோ ருளரெனி னிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி
யோவாத் தகவெனு மரிவையைத தழீஇ
மகவெனப் பல்லுயி ரனைத்தையு மொககபபார்ககுநின்
செல்வக கடவுட டொண்டா வாழ்வும
பற்றிப் பார்க்கி னுற்றநா யேற்குக
குளப்படி நீரு மளப்பருந தன்மைய
பிரளயச சலதியு மிருவகைப பொருளு
மொப்பினு மொவ்வாத துப்பிற் றுதலி
னின்சீ ரடியார் தஞ்சீ ரடியார்க்
கடிமை பூண்டு நெடுநாட பழகி
முடலை யாக்கை யொடு புடைபட் டொழுகியவர்
காற்றலை யேவலென் றுய்ததலை யேறறுக
கண்டது காணி னல்ல தொன
றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது பிரிதே

உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ
கழப்பின் வாராக கையற வுளவோ
அதனால்,
நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை
வேரற வகழ்நது போக்கித் தூர்வைசெய்
தன்பென் பாத்தி கோலி முனபுற
மெய்யெனு மெருவை விரிததாஙகையமில்
பத்தித் தனி விததிட்டு நிததலு
மார்வத் தெண்ணீர் பாய்சசி நோநின்று
தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுகககண் செய்யும்
பட்டி யஞ்சினுக் கஞ்சி யுட்சென்று
சாநத வேலி கோலி வாய்நதபின
ஞானப் பெருமுளை நந்தாது முளைததுக்
கருணை யிளந்தளிர் காட்ட வருகாக்
காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து

சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னோங்கி
மெய்ம்மயிர் புளக முகிழ்த்திட் டமமெனக்
கண்ணீ ரரும்பிக் கடிமலர் மலர்ந்து
புண்ணிய
வஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி நஞ்சுபொதி
காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந
தோளிரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பவளநிறம பெற்றுத் தவள நீறுபூசு
யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாய்க்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்
சேனுயா மருத மாணிகசுத் தீங்கனி
பையப் பையப பழுத்துக் கைவர
வெம்ம னோக ளினிதினி தருநதிச
செம்மாந திருபபச சிலரிதின் வாராது
மனமெனும புனததை வறும பாழாக்கிக
காமக் காடு மூடித் தீமைசெய்
யைம்புல வேட ராலலைத தொழுக
வின்பப் பேய்ததே ரெட்டா தோடக்
கல்லா வுணர்வெனும புல்வா யலமர
விசைவித் துதிரதது யானெனப் பெயரிய
நச்சு மாமர நனிமிக முளைததுங
பொய்யென் கவடுகள் போக்கிச செய்யும்
பாவப் பஃறழை பரபபிப பூவெனக்
கொடுமை யரும்பிக கடுமை மலாநது
துன்பப பலகாய் தூககிப பின்பு
மரணம் பழுதது நரகிடை வீழ்ந்து
தமக்கும பிறர்ககு முதவா
திமைப்பிற் கழியு மியறகையோ ருடைத்தே ;
மேவிய புன்மயிரத தொகையோ வம்மயிா
பாவிய தோலின் பரப்போ தோலிடைப
புகவிட்டுப் பொழிநத புண்ணோ புண்ணிடை
யூறு முதிரப் புனலோ கூறுசெய்
திடையிடை நிற்கு மெலும்போ வெலுமபிடை
முடைகெழு மூளை விழுதோ வழுவழுத்

துள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ மெள்ளநின்
றூரும் புழுவி னெழுங்கோ நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குவையோ வைதநுக்
கட்டிய நரம்பின் கயிறோ வுடம்பிற்குட
பிரியா தொருக்கும் பிணியோ தெரியா
தின்ன தியானென் றறியே னென்னை
யேதினுந் தேடினன் யாதினுங் காணேன
முன்னம்
வரைதநனி வில்லாற புரத்தை யழலூட்டிக
கண்படை யாகக காமனை யொருநா
ளுண்பொடி யாக நோககி யணடத்து
வியா வமரர் வியவநதெழுநத
தீவாய் நஞ்சைத திருவமு தாக்கி
யிருவர் தேடி வெருவர நிமிரநது
பாலனுக் காகக காலனைக காய்நது
சநதன சரள சண்பக வகுள
நநதன வனததிடை ஞாயிறு வழங்காது
நவமணி முகிழ்தத புதுவெயி லெறிபப
வெண்ணருங் கோடி யிருடி கணஙகட்குப
புண்ணியம புரககும பொனனி சூழநத
திருவிடை மருத! பொருவிலடைப பாக!
மங்கை பங்க! கஙகைநா யக! நின்
றெய்வத திருவருள் கைவநது கிடைததலின்
மாயப் படலங் கீறித தூய
ஞான நாட்டம பெற்றனன் பெறறபின
னின்பெருந தன்மையுங கண்டேன் காண்டலு
மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கணடே
னின்னிலை யனைததினுங் கண்டே னென்னை
நின்னைக காணு மாநதா
தன்னையுங் காணாத் தன்மை யோரே. 2

சூதுற்ற கொங்கையும மாணர் கலவியுஞ சூழ்பொருளும
போதுற்ற பூசலுக் கென்செயலாஞ செய்த புண்ணியத்தால்
தீதற்ற மன்னவன் சிநதையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத தநதுவிட் டானென்றன் கைதனிலே. 3

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப பதத்தைப
போதுறறெப போதும் புகலுநெஞ்சே யிநதப் பூதலத்திற்
றீதுற்ற செல்வமென ரேடிப புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும வாராது காணுங கடைவழிககே. 4

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணுறை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்த வன்மொழி கேட்டிலையோ செய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன சநதிரன் போலே வெளிச்சம தாமபொழுது
காதற்ற வூசியும வாராது காணுங் கடைவழிககே. 5

மாடுண்டு கன்றுண்டு மககளுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண் டெனுமபடி கேட்டுவிட்டோ மினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டு கநதையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார நமககுத் துணையுமுண்டே. 6

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந தானுமுண்டு
நீறுண்டு கநதை நெடுங்கோ வணமுண்டு நிததநித்த
மாறுண் டிலாவி மயங்கு நெஞ்சே மனைதோறுஞ் சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின சும்மா விருககச சுகமுமுண்டே 7

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லுடங்கிவந்தாற்
றடுக்கப பழைய வொரு வேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுககப புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுககச சிவனுண்டு நெஞ்சே நமககுக குறைவில்லையே. 8

நாட்ட மெனறேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்ட மென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
கூட்ட மென்றேயிரு சுறறத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்ட மென்றேயிரு நெஞ்சே யுனககுப தேசமிதே. 9

ஒன்றென்றிரு தெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென்றிரு பசித்தோர முகமபார் நல்லறமு நட்பு
நன்றென்றிரு நடு நீங்காமலே நமக கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 10

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல்பச்சிலையா

லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க வீசனிருக கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடுவீ ரிநத மானிடமே. 11

கோயில் நான்மணி மாலை.

நினையார் மெலியார் நிறையழியாா வாளாப
புனைவார்க்குக் கொன்றை பொதுமேவா-வனைவீரு
மெசசியே காண வியனறிலலை யானருளென
பிசசியே நாளைப பெறும. 12

திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை

பொருளாசை பெண்ணாசை பூவாசை யெனனு
மருளாசை யாமாசை மாறறித்-தெருணஞான
வேநதராய் வாழலா மெய்யனபா னனனெஞசே
பூந்தராய் நாதரைநீ போறறு. 13

கண்டேன் புகலிக கருததனைத்தன் மெய்ஞ்ஞான
வண்டேனுண் டேமகிழும வணடாமேனன-பண்டே
யளியனுமா னேன்மனமெய யார்பதமேவ றினறிக்
குளிர்சிவா னந்தமிலங் கும. 14

விடையம் பொருளென் றுணராத மாாககம விருமபுமழுப
படையம் புயக்கரத தெநதாதை ஞான பரமவெனறெண்
சடையம் புனலணி வேணு புரேசனாு தானமலாதூ
விடையம் பொருளென் றிருநீ யெனறுண்மை விளமபினனே. 15

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை.

வருந்தே னிறந்தும் பிறநது மயககும புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லெனபுகழ மாமருதிற
பெருந்தேன் முகந்து கொண்டுண்டு பிறிதொனறு லாசையின்றி
யிருந்தே னினிச்சென் றிரவே னொருவரை யாதொன்றுமே. 16

இருக்கு மருதினுக் குள்ளிமை யோாகளு நான்மறையு
நெருக்கு நெருக்கத்து நீளகத்துச சென்று மீளவொட்டாத்
திருக்கு மறுத்தைவர் தீமையுந தீாத்துச செவ்வே மனத்தை
யொருக்கு மொருக்கத்தி னுள்ளே முளைக்கினற வொண்சுடரே.

திருவேகம்ப மாலை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற்
றிறந்தான் பெருமையை யெனசொல்லு வேன்கச்சி யேகம்ப[னே.

நல்லா ரிணக்கமு நினபூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயககே யிறைவா கசசி யேகம்பனே 19

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறபபட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதே நிட்டை யென்று னெழிறகசசி யேகமபனே. 20

பொருளுடை யோரைச செயலினும வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகததினுந தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடை யோரைத் தவததிற் குணததி லருளி லன்பி
லிருளறு சொலலினுங் காணதத குநகசசி யேகம்பனே. 21

அப்பென் றும் வெண்மைய தாயினு மாங்கந் நிலததியல்பாய்
தபபின்றி யேகுண வேறுமை தானபல சாாதலினாற்
செப்பி லபககுவம பககுவமா யுளள சீவரிலு
மிபபடி யேநிறப னெநதை பிரானகசசி யேகமபனே. 22

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமறறுப பேராசை தானறறுப பினமுனறறுக்
காதங கரணங் களுமற்ற வானநதக் காடசியிலே
யேதங களைநதிருப பேனிறைவா கசசி யேகமபனே. 23

திருத்தில்லை

ஓடாமற் பாழுக் குழையாம லோர முரைபபவர்பாற்
கூடாம னல்லவர் கூட்டம விடாமல்வெங் கோபநெஞ்சி
லூடாம னன்மை வழுவாம லின்றைககு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந தருவாய் சிதமபர தேசிகனே. 24

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
வறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரடிக்கமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருந்துனக்கே 25

திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா

பூதமுங் கரணமும் பொறிகளும் புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும், நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயுநானுமாய் நிற்குநா ளுளதோ, வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த மனோலய வின்பசா கரனே, ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே யிறைவனே யேகநா யகனே 26

திருவிடைமருதூர்

சுடப்படு வாரறி யாரபுர மூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படு மாமதிற் றென்றிறை றி யூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பத நந்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே. 27

கைலாயம்.

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்துநின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன் றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. 28

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிர்சிந்தனாய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே 29

நீறார்ந்த மேனியு ரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத் தியானமுற் றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. 30

பொது.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை

நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்று
ஞனைப்போ லொருவருண் டோமனமே யெனக் குற்றவரே. 31

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோராமுகம பாாநல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 32

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சநதைக்
கூட்டமென் றேயிரு சற்றதநை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே 33

விட்டே னுலகம் விருமபே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேனமெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றெல்லை நான்மறைக்கு
மெட்டே னெனுமபர மௌனிடதநே வநதிங் கெய்தியதே. 34

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப போன வெளிதனி லேவியப பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க .
வெட்டாத பேரினப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 35

சரப்பற்று வலவினை சுறறமு மற்றுத தொழில்களற்றுக்
கரப்பறறு மஙகையா கையிணக் கற்றுக கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற் றிருப்ப தன்றோ பரமாபர மானந்தமே. 36

செல்வரைப பின்சென் றுபசாரம பேசித் தினந்தினமும்
பல்வினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புகநுநல் லேகாநத மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனுல் நீழ லரும்பொருளே. 37

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி ஞலுலகு
நீங்கா மனீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவா
யாங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவந் தமர்ந்திடுமே. 38

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்பு நம்பாலணு காதுப ரானநதமே
கதியாகக் கொண்டுமற றெலலாந துயிலிற் கனவெனநீ
மதியா திருமன மேயிது காணன் மருநதுனககே. 39

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிநத வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்களசெய்து
விஞ்சத் திருத்திச சதாசிவ மெனகின்ற விதைதயிட்டுப
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளாந தேனசிவ போகததையே 40

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மநதிரம வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீாதத மினிமுடிநது
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞசங் கருததினுளளே
முட்டாத பூசையன் றேகுரு நாதன மொழிநததுவே. 41

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாநதையு மூததையறப
புளியிட்ட செம்பையும போறறுகி லேனுயா பொனனெனவே
யொளியிட்ட தாளிரண டுளளே யிருததுவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்து வைததேனினிமேலொன் றுமவேண்டிலனே.

திருவாரூர்

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவவூாத் திருநாளொன்
றாரூாக டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீவி
ளிளககிருக்கத தீததேடு வீா. 43

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—விததகனா
காலைப் பிடித்துமெள்ளக கங்குல்பக லற்றிடததே
மேலைக் குடியிருப் போமே. 44

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதீர்
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே. 45

நெஞ்சோடு புலம்பல்.

அஞ்சருளைப் போற்றி யைந்துபுல னைத்துறக்க
நெஞ்சே யுனக்கு நினைவுநான் சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தை நீக்கி மறுநினைவு வாராமல்
செஞ்சரணத் தாளைச் சிந்தைசெய்வாய் நெஞ்சமே. 46

ஓட்டைத் துருத்தியை யுடையும் புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ் சிவசித்த ரருளைமிகப் போற்றியே
வீட்டைத் திறந்து வெளியையொளி யாலழைத்துக்
காட்டும் பொருளிதென்று கருதிலையே நெஞ்சமே. 47

ஊன முடனே யுடையும் புழுக்கூட்டை
மானமுட னேசுமந்து மண்ணுலகின் மாளாமல்
ஆனதொரு பஞ்சவாக ளாண்டிருந்த தேசம்விட்டுப்
போனது போலேநாம் போயப்பிழைத்ததோ மில்லையே. 48

பூரணமாலை

ஊனுக்கு ணீநின்ற லாவினதைக் காணாமல்
நானென் றிருந்து நலனழிந்தேன் பூரணமே 1

தனிமுதலைப் பாராதத்துத் தனித்திருந்து வாழாமல்
அநியாய மாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன் பூரணமே. 2

உடலுக்கு ணீநின் றுலாவினதைக் காணாமல்
கடமலைதோ றுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே 3

என்னை யறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னை யறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே. 4

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருளவாய் பூரணமே. 5

எழுவகைத் தோற்றத் திருந்துவிளை யாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற் பயனிழந்தேன் பூரணமே. 6

அண்டபிண்ட மெல்லா மணுவுக் கணுவாகநீ
கொண்ட வடிவின் குறிப்பறியேன் பூரணமே. 7

ஐந்து பொறியை யடக்கியுனைப் போற்றாமல்
நைந்துருகி நெஞ்ச நடுங்கினேன் பூரணமே. 8

ஒன்று யுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்று மறியார்க ளேழைகள்தாம பூரணமே. 9

நானேநீ நீயேநா னுமிரண்டு மொன்றானால்
தேனின் ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே. 10

முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்று பாராமல்
அடியிலொரு சூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே. 11

நெஞ்சோடுமேகிழ்தல்.

பாராமற் பதையாமற் பருகாமல யாதென்றும்
ஓரா துணர்வுடனே யொன்றினையே நெஞ்சமே. 1

களவிறந்து கொலையிறநது காண்பனவுங் காட்சியுமபோ
யளவிறந்து நின்றதிலே யன்புற்றாய் நெஞ்சமே 2

பேச்சிறநது சுட்டிறநது பின்னிறந்து முன்னிறநது
நீச்சிறந்து நின்றதிலே நேசமுற்றாய் நெஞ்சமே. 3

விண்ணிறநது மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எண்ணிறநது நின்றதிலே யேகரிததாய் நெஞ்சமே 4

பார்த்தவிட மெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்புங
கோததபடி யுணமையெனக கொணடனையே நெஞ்சமே. 5

ஊரிறநது பேரிறநது வொளியிறநது வெளியிறநது
சீரிறநது நின்றதிலே சேர்நதனையே நெஞ்சமே. 6

விருப்புவெறுப் பிலலாத வெட்ட வெளியதனில
இருப்பே சுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே. 7

நீரொடுதண் ணெவிவிண்டு நீரான வாறேபோல்
ஊரொடு பேரிலலானே டொன்றினையே நெஞ்சமே. 8

மேலாம் பதங்களெல்லாம விட்டுவிட் டாராய்ந்து
நாலாம் பததகி னடநதனையே நெஞ்சமே. 9

உள்ளும் புறமபு முவட்டாத வானநதக
கள்ளருந்தி நின்றதிலே கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே. 10

கோயிற்றிருவகவல்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின மனனே
அலைகத தேரி னலமரு காலின்
உலகப் பொய்வாழ்க்கையை யுடலை யோம்பற்க
பிறநதன விறககு மிறநதன பிறககும
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும
பெருததல சிறுககுஞ் சிறுததன பெருக்கும
உணர்நதன மறக்கு மறநதன வுணரும்
புணாநதன பிரியும பிரிநதன புணரும்
அருந்தின மலமாம டுனைந்தன வழுக்காம்
உவபபன வெறுபபாம வெறுபபன வுவபபாம்
என்றிவை யனைதது முணாநதனை யன்றியும
பிறந்தன பிறநதன பிறவிக டோறும
கொன்றனை யனைதது மனைதது நினைக்கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைதது நினைததின்றன
பெற்றனை யனைதது மனைதது நினைபபெற்றன
ஓமபினை யனைத்து மனைதது நினையோமபின
செல்வத்துட் களித்தனை தரிததிரத் தழுங்கினை
சுவர்ககத திருநதனை நரகிற கிடநதனை
இன்பமுந் துனபமு மிருநிலத் தருநதினை
ஒன்றொன் றொழியா துறறனை யன்றியும
புற்புதக் குரம்பைத் துசசி லொதுக்கிட
மென்னநின் றியங்கு மிருவினைக கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிபபடு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறுஞ்

சட்டக முடிவிற் சுட்டெனும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத தேர்நது
கடிமலாக் கொன்றைச சடைமுடிக கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போக வினபததை
நிழலெனக் கடவா நீரமையொடு பொருநதி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைதெழுஞ் சோதியை
அமபலத் தரசனை யானநதக கூததனை
நெருப்பினி லரககென நெககுநெக குருகித
திருசசிற் றமபலத தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின மனனே
சிவபெரு மானைச செமபொனம பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

ஆங்கார மும்மடக்கி ஐமபுலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச சுகமபெறுவ தெககாலம 1

நீங்காச் சிவயோக நிததிரைகொண டேயிருநது
தேங்காக் கருணைவெள்ளந தேககுவது மெககாலம். 2

சேயாய்ச் சமைந்து செவிடூமை போற்றிரிநது
பேய்போ லிருந்துன் பிரமைகொளவ தெககாலம். 3

பேய்போற றிரிநது பிணமபோற் கிடநதுபெண்ணைத்
தாய்போல் னினைத்துத் தவமுடிப்ப தெககாலம். 4

ஆமை வருமாட்கண் டைநதடக்கஞ் செய்தாற்போல்
ஊமை யுருக்கொண் டொடுங்குவது மெக்காலம். 5

அத்த னிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துநிதஞ்
செத்த சவம்போற் றிரிவதினி யெக்காலம். 6

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விடடொழிநதே நிட்டையிலே
ஏகாந்த மாக யிருப்பதினி யெக்காலம். 7

மற்றிடத்தைத் தேடியென்றன் வாழ்நாளைப் போக்காமல்
உற்றிடத்தைத் தேடி யுறங்குவது மெக்காலம். 8

கூறியநால் வேதங் கூப்பிட்டுங் காணுத
பாராரகசியதனதைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம் 9

தெளியத் தெளியத் தெளிந்தசிவா னநதத்தேன்
பொழியப பொழியமனம பூண்டிருப்ப தெக்காலம். 10

கட்டறுகக வொண்ணுக கருவிகர ணுதியெல்லாம
சுட்டறுத்து நிட்டையிலே தூங்குவது மெக்காலம். 11

கள்ளக் கருதனதயெல்லாங கட்டோடு வேறறுத்திங்
குள்ளக் கருத்தை யுணர்நதிருப்ப தெககாலம் 12

தோன்றுசை மூன்றுந் தொடாநதுவநது சுற்றுமல்
ஊன்றுசை வேரையடி யூடறுப்ப தெக்காலம். 13

ஐந்து பொறிவழிபோ யலைந்துமிநதப் பாழ்மனதை
வெநது விழபபாாதது விழிபபதினி யெககாலம். 14

இனமாண்டு சேர்நதிருநதோ ரெல்லாருந தான்வரண்டு
சினமாணடு போகவருள் சேரநதிருபப தெககாலம். 15

அமையா மனதமையு மானநத வீடுகண்டால்
இமையாம நோககி யிருப்பதினி யெக்காலம் 16

கூண்டுவிடடு சீவன்மெளளக கொடடாவி கொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடு முன்னணுன் மாண்டிருப்ப தெக்காலம். 17

ஆக வெளிககுள்ளே யடங்காப் புரவிசெலல
ஏக வெளியி லிருப்பதினி யெக்காலம். 18

ஓடாம லோடி யுலகவலம வநதுசுறறித்
தேடாம லென்னிடமாய்த் தெரிசிப்ப தெக்காலம. 19

மலமுஞ சலமுமற்று மாயையற்று மானமற்று
நலமுங் குலமுமற்று நானிருப்ப தெக்காலம 20

வெல்லுமட்டும் பார்த்து வெகுளியெல்லாம விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ் சிநதை செலுததுவது மெககாலம. 21

கனவுகண்டார் போலெனக்குக் காட்டிமனந் தேயிருந்த
நினைவைப் பரவெளிமேல் நிறுததுவது மெக்காலம். 22

மும்பாழும் பாழாய் முதற்பாழுஞ் சூனியமா
யப்பாழும் பாழா யன்புசெய்வ தெககாலம். 23

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணியெண்ணிபார்த்ததற்பின்
தன்மயமாய்க் கொண்டதிலே சார்நதுநிற்ப தெக்காலம். 24

ஒளியிட்ட மெய்ப்பொருளை யுள்வழியி லேயடைநது
வெளியிட்டு சாததிவைத்து வீடுறுவ தெககாலம் 25

பிததாயங் கொண்டு பிரணவ்ததை யூடறுததுச
செத்தாரைப போல திரிவதினி யெககாலம். 26

சாவாமற செத்திருநது சற்குருவின் பொன்னடிககீழ்
வேவாமல் வெந்திருக்க வேணடுவது மெக்காலம் 27

வாசிததுங் காணாமல் வாய்விட்டும் பேசாமல்
பூசித்துத் தோன்றுப பொருளகாண்ப தெக்காலம் 28

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டேறி யேகடந்து
நாதாந்த மூல நடுவிருப்ப தெக்காலம் 29

அல்லும் பகலுமென்ற னறிவையறி வாலறிநது
சொல்லு முரையிறந்து தூங்குவது மெக்காலம். 30

என்னைவிட்டு நீங்காம லென்னிடததி னீயிருக்க
வுன்னைவிட்டு நீங்கா தொருப்படுவ தெககாலம் 31

மனதையொரு வில்லாககி வான்பொறியை நாணாக்கி
யெனதறிவை யம்பாக்கி யெய்வதினி யெககாலம். 32

என்னையிறக்க வெய்தே யென்பதியை யீடழித்த
உன்னை வெளியிலவைததே யொளிததுநிறப தெக்காலம். 33

கடலி லொளிததிருந்த கனலெழுந்து வநதாற்போ
லுடலி லொளிததசிவ மொளிசெயவ தெககாலம். 34

பொன்னிற் பலவிதமாய் பூஷணமுண் டானதுபோல்
உன்னிற் பிறநதுன்னி லொடுங்குவது மெககாலம். 35

இருளை வெளிவிழுங்கி யேகவுருக் கொண்டாற்போல்
அருளை விழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்ப தெககாலம். 36

ஊமைக் கனுக்கண் டுரைககறியா வின்பமதை
நாமறிநது கொள்வதற்கு நாள்வருவ தெக்காலம். 37

எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பக லின்றியுனை கண்டிருப்ப தெக்காலம். 38

சத்தம் பிறந்தவிடந தன்மயமாய் நின்றவிடஞ்
சித்தம் பிறந்தவிடந் தோநதறிவ தெககாலம். 39

போக்கும் வரவும புறம்புமுளளு மாகிநின்றும்
தாக்கு மொருபொருளைச் சநதிப்ப தெக்காலம். 40

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயெனவே சிநதைதனி னேர்படுவ தெககாலம். 41

பிறப்பு மிறப்புமறறுப் பேசசுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்பு நினைபபுமற்று மாண்டிருபப தெக்காலம. 42

மன்னும பரவெளியை மனவெளியி லடைத்தறிவை
யென்னு மொருநினைவை யெழுபபிநிற்ப தெக்காலம். 43

என்னையென்னி லேமறநதே யிருநதபதி யுமமறநது
தன்னையுந்தா னேமறநது தனிததிருப்ப தெக்காலம். 44

கள்ளுண் டவர்போற களிதருமா னநதமதாற்
றள்ளுண்டு நின்றுடித தடைவிடுவ தெககாலம். 45

ஐயாறு மாறு மகன்று வெறுவெளியில்
மையிருளில் நினறமன மாளவதினி யெக்காலம். 46

எவரெவர்க ளெப்படிகண் டெநதப் படிநினைத்தார்
அவரவருக் கப்படிநின் றுமென்ப தெக்காலம. 47

ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்நது பார்த்ததற்பின்
நீயென்று மில்லா நிசங்காண்ப தெக்காலம். 48

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெது மேல்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம் 1

ஊரனந்தம் பெற்ற பேரனந்தஞ் சுற்று
முறவனந் தமவினையினால்
உடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற்றபேர்
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வமு மனந்தபேதம்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னால்ஞான
சிற்சத்தி யாலுணர்ந்து
காரணந் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
கண்ணும்விண் ணுந்தேக்கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்

பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னததின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானநத மயமான
வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தமபெருச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கல நிராலமப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்தநிர மலசகித நிஷ்பரபஞ் சபபொருளை
நிர்விஷய சுததமான
நிர்விகா ரதனைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சிததமறி யாதபடி சிததததி னின்றிலகு
திவயதே சோமயத்தைச
சிற்பர வெளிகருள்வளா தற்பரம தானபர
ம்தேவதையை யஞ்சலிசெய்குவாம். 3

பரிபூரணானந்தம்

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனதுசாட் சியதாகவே
மருவநிலை தநததும வேதாநத சித்தாநத
மரபுசம ரசமாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தநததும்
பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்
போதநெறி தநததுஞ் சாசுவத வானந்த
போகமே வீடென்னவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தநதது
நின்னதரு ளின்னுமின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற றுண்டாகிலோ

பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்கவருளவாய
பார்க்குமிட மெஙகுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. 4

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலலையோ கொடிய
வாலமமு தாகவிலலையோ
அக்கடலின் மீதுவட வனநிற்க வில்லையோ
வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம நிலைநிறக விலலையோ மேருவுந
தனுவாக வளையவிலலையோ
சப்தமே கஙகளும வசரதர ணையிற்
சஞ்சரித்திட விலலையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடி யாறசிலையு
மடமங்கை யாகவிலலையோ
மணிமநதர மாதியால வேண்டுசித திகளுலக
மாாககததில வைக்கவிலலையோ
பாழான வென்மனங குவியவொரு தநதிரம
பண்ணுவ துனககருமையோ
பார்ககுமிட மெங்குமொரு நீககமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. 5

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீஙகாச
சுத்தமுமாய்த தூரமுமாய்ச சமீபமுமாய்த துரியநிறை
சுடரா யெலலாம
வைத்திருநத தாரகமா யானநத மயமாகி
மனவாக கெடடாச
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச சுகாரமபப பெருவெளியைச்
சிநதை செய்வாம. 6

யாதுமன நினையுமநத நினைவுககு நினைவாகி
யாதின் பாலும்

பேதமற நின் றுயிருக் குயிராகி யன்பருக்கே
பேரா னந்தக
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தை செய்வாம. 7

பெருவெளியா யைம்பூதம பிறப்பிடமாய்ப பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய் மனமாதிக கெட்டாத பேரின்ப
மயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க கலநததெநதப பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்
சிந்தை செய்வாம. 8

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
யெநத நாளுஞ்
சுகபரிபூ ரணமான நிராலம்ப கோசரததைத
துரிய வாழ்வை
யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி
மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திரைப்பக் கரமலர்கண்
முகிழ்த்து நிற்பாம. 9

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மை நாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
துரிய வாழ்வைத்
தீதில்பர மாமபொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். 10

இந்திரசா லங்கனவு கானலின்நீ ரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி ழுறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம
பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமெளனி மலரத்தாளை யநுதினமும்
வழுத்தல செய்வாம. 11

பொருளாகக கண்டபொரு ளெவைகளுமுதற் பொருளாகிய
போத மாகித
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் ககமபுறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி
யிருடீர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். 12

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா முனிவாசித்த
ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற பனைகடந்த
செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிரபோற
கலந்தெந் நாளும்
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்
தொழுதல் செய்வாம். 13

விண்ணாதி பூதமெல்லாந தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணாரக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறொன்
றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணாருஞ் சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலர்க
டலைமேற் கொள்வாம். 14

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடும்

தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
 தகையே நின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுழறி
 யுவகை யாகிக்
கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
 கருத்தில் வைப்பாம். 15

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
 யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த வன்னை போல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
 நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
 மௌனத்தோர் பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையெ னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
 சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். 16

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறா
 யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனவெல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
 பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
 தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
 நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம். 17

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த் தொந்தமாய்க்
 குவித லுடன் விரித லற்றுக்
குணமற்று வரவினொடு போக்கற்று நிலையான
 குறியற்று மலமுமற்று
நாடுத லுமற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
 நண்ணுத லுமற்று விந்து
நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
 ஞாதுருவின் ஞானமற்று

வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமுமற்று
மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
வாய்மடுத் துண்டவசமாய்த்
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே
சித்தாந்த முதநிமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணு மூாததியே
சின்மயா னநதகுருவே. 18

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத லுதமு
மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
ளறிவாக நின்றநிலையிற
சிந்தையற நிலலென்று சுமமா விருததிமேற
சின்மயா னநதவெளளந
தேக்கித திளைததுநா னதுவா யிருககநீ
செய்சிதர மிகநன்றுகா
ணெநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநநதி மரபுவாழ்க
வென்றடியா மனமகிழ வேதாக மததுணி
பிரண்டிலலை யொனறெனனவே
வநதகுரு வேவீறு சிவஞான சிததிநெறி
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தநதரகுருவே மூலன்
மரபிலவரு மௌனகுருவே 19

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
நிர்விஷய கைவலயமா
நிஷ்கள வசங்கசஞ் சல்ரகித நிர்வசன
நிர்த்தொநத நிததமுதத
தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரண
சதானநத ஞானபகவ
சம்புசிவ சங்கர சாவேச வென்றுனுன்
சர்வகாலமு நினைவனோ

வற்புத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானந்த பூர்த்தியான
வத்துவித நிச்சய சொரூபசா க்ஷாத்கார
 வனுபூதி யனுசூதமுங்
கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
 கண்ணூ டிருந்தகுருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே. 20

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பக்ஷமோ வெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிட மெங்கணும் கோததநிலை குலையாது
 பரமவெளி யாகவொருசொற்
றிட்டமுடன் மௌனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
 சேராம லாருகநான்
சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
 தேக்குசிறி யார்களபோல
நட்டணைய தாக்கற்ற கலவியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாகவுன்னி
நானெனறு நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்தமனதைக்
கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரிததாவனோ
கருதரிய சிறசபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே. 21

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதா
 னியாதினு மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகிலேன்
கண்ணக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட் டத்தினின்று
காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலந்துமதி யவசமுறவே

பண்ணுவது நன்மையிற் நிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்ததேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
பண்ணவித னருளினாலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுமதடிமைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. 22

பொற்பினொடு கைகாலில் வளனுகிர் படைத்தலாற்
போர்த்திடை யொடுக்கமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர்மையா
லெற்பட விளங்குகக னத்துளிமை யாவிழி
யிசைந்துமே ஞேக்கமுறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்தி படரூறி
யிதயங் களித்திடுதலாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் றொடர்நெடிய
பருமர வனங்களாகும்
வெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராஜ சிங்கமென
மிகவோ ருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே 23

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்னுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்திமேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமோ மாயைவன்
பறவையணு காதவண்ண

நேராக நின்றுவிளை போகமபுசித்துய்ந்த
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முனனின்று காபபதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரியமயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே 24

பற்றுவன வறறிடு நிராசையென் ஞெருபூமி
பறறிப் பிடிககுமியோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மெனனுமொரு பூமியிவை
பற்றின்மன மறுமென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிநதகனி
கனிவிக்க வநதகனிபோற
கண்டதிந நெறியெனத திருவுளக கனிவிஞெடு
கனிவாய் திறநதுமொன்றைப
பெற்றவனு மலலேன் பெறுதவனு மலலேன்
பெருககத் தவிததுளறியே
பெண்ணீர்மை யெனனவிரு கண்ணீ ரிறைத்துநான்
பேய்போ லிருககவுலகஞ
சுற்றிநகை செய்யவே யலையவிட் டாயெனிற
சொல்லவினி வாயுமுணடோ
சுத்தநிர்க குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியே சுகவாரியே 25

பாராதி யண்டங்க ளததனையும் வைககின்ற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டி,
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றேய்ந்த
பாவியேன் பரிசுகாட்டித
தாராள மாய்நிறக நிறசிநதை காட்டிச
சதாகால நிட்டையெனவே
சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலையாந
தனைக்காட்ட நாள்செலலுமோ

காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலூன்றி மழைபொழிதலபோற
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
கமமியா நநதவெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் மூழ்கியே
தொண்டரைக சுகவுமுகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவாரியே 26

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரணட மதனிலோ
வலரிமண்டல நடுவிலோ
வனனடுவிலோ வமிர்த மதிநடுவிலோ வனப
ரகமுருகி மலாகடுவித
தெண்டமிட வருமூர்த்தி நிலையிலோ திகருந்
திகநதததி லோவெளியிலோ
திகழ்விநது நாதநிலை தன்னிலோ வேதாநத
சிததாநத நிலைதன்னிலோ
கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக
கண்டசூ னியமதனிலோ
காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலை தனனிலோ
கருவிகர ணஙகளோயநத
தொண்டர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
தொழுமபனேற் குளவுபுகலாய
சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவாரியே 27

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைபமபோ
லிருக்கநிலை யோமனதெனும
யானுமென் னட்பாம பிராணனு மெனமைசசடம
தென்றுனைச் சித்தென்றுமே
யநநாளி லெவனோ பிரிததா னதைகமேகடட
வன்றுமுத லின்றுவரையு
மநியாய மாயெமை யடககிக குறுக்கே
யடர்ந்தரசு பண்ணியெங்கண்

முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 மூடமன மிகவுமேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோ பதினாயிரஞ்
சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவிலை யேயினிச்
 சுகமவருவ தெபபடிசொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே. 28

அவனனறி யோரணுவு மசையா தெனுமபெரிய
 வாப்தர்மொழி பொன்றுகண்டால்
அறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
 யறிநதாக ளறியாாகளார்
மவுனமொ டிருநததா ரென்போ லுடம்பெலாம
 வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெஙகே யிருநதுவரும்
 வனமையொ டிரக்கமெஙகே
புவனம படைபபதென காத்தவ்ய மெவ்விடம்
 பூதபேதங்க ளெவிடம
பொய்மெயித மகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
 பொறைபொறு மையுமெவவிடம
எவர்சிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யனறியுண்டோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்றபொருளே. 29

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவத்தையாகி
உருவுதான் காட்டாத வானவமு மொளிகண்
 டொளிக்கின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினாற்
 றுவுசுக துக்கவேலை
தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனாற்
 றடித்தகில பேதமான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
  மூதறிவு மேலுதிப்ப
முன்பின்னொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்னுமன்
  முற்றுமா னந்தநிறைவே
என்னிலைமை யாய்நிறைக வியல்புகூ ரருளவடிவ
  மெந்நாளும் வாழிவாழி
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
  யெங்குநிறை கின்றபொருளே. 30

தந்தைதாய் தமாதார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
  சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ
சநதேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
  சதுரங்க சேனையுடனே
வநததோ வாழ்வுமோ ரிநதரஜா லக்கோலம
  வஞ்சனை பொறுமைலோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சோநதமல பாண்டமோ
  வாஞ்சனை யிலாதகனவே
யெநதநா ளுஞசரி யெனதமேதோநது தோநதுமே
  யிரவுபக லில்லாவிடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
  யானென்ப தறவுமூழ்கிச
சிந்தைதான் றெளியாது சுழலுமவகை யென்கொலோ
  தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெயவமே
  தேசோ மயானநதமே 31

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
  கரடிவெம புலிவாயையுங
கட்டலா மொருசிங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
  கட்செவி யெடுததாட்டலாம்
வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
  வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர் காணாம லுலகத் துலாவலாம்
  விண்ணவரை யேவலகொளலாஞ

சநததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறறொரு
சரீரத்தினும் புகுதலாம்
சலமே னடககலாங் கனன்மே லிருக்கலாங்
தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
சிநதையை யடக்கியே சுமமா விருககின்ற
திறமரிது சத்தாகியென்
சிததமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானநதமே. 32

வேறு.

காக மோடுகழு கலகை நாயநரிகள
சுற்றுசோ றிடுது ருததியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெறறுவளா
காம வேணடன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குநதொழுகு கேணியை
மொய்தது வெஙகிருமி ததது குமபியை
முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக விநதரதனு மின்னை யொததிலக
வேத மோதிய குலாலனா
வனைய வெய்யதடி கார னையமன
வநத டிக்குமொரு மட்கலத
தேக மானபொயை மெய்யெ னககருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேமயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே 33

ஐந்து பூதமொரு கான னீரென
வடஙக வநதபெரு வானமே
ஆதியந்த நடு வேது மின்றியரு
ளாய் நிறைநதிலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுட னருப மாதிகுறி
குணமிறநது ளா வஸதுவே
துரியமே துரிய வுயிரினுக குணர்வு
தோன்ற நின்றருள சுபாவமே

எந்தநாளு நடு வாகிநின் றொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
எநதையே யென விடைநிடை டந துருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவும்
சிநதை யானதை யறிந்து நீயுனருள
செய்ய நானுமினி யுய்வனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோ தயவிலாசமே 34

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய
மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
மறநது நின்னடிய ரடியிலே
பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
மைய றநதகில மாயையைப
பாரு பாரென நடதத வநதெனை
பார தத்தினுமி துளளதோ
சுத்த நித்தவியல பாகு மோவுனது
விசுவ மாயைநடு வாகவே
சொல்ல வேணும்வகை நல்ல காதிகதை
சொலலு மாயையினு மிலலையென
சித்த மிபபடி மயஙகு மோவருளோ
நமபி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சு கோதய விலாசமே 35

வேறு

அனநதபத வுயிாகடொறு முயிரா யென்று
மானநத நிலையாகி யளவைக கெடடாத
தனநதனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல காட்டாச
சதசததா யருட்கோயிற றழைத்ததேவே
இனம்பிரிந்த மான்போலு னிடையாவண்ண
மின்பமுற வன்பாபக்க லிருததி வைத்துக்
கனந்தருமா கனமேதண் ணருளிற றுனே
கனிபலிதத வானநதக் கட்டிப பேறே. 36

பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித் தள்ளப்
பேரின்ப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
வீறனைதது மிநநெறிக்கே யென்ன வென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
கூறனைததுங் கடநதவெல்லைச சேட மாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
ஆறனைத்தும் புகுங்கடலபோற் சமய கோடி
யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாதிநட்பே 37

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற் றோங்கி
யருமறையின் னமுங்காணு தாறறநாணு
பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வாதப
பெற்றியருமவாய்வாதப் பேய ராகச
சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
றண்ணருட்சந திரமௌனி தடக்கைக கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
வெளியாக வநதவொனறே விமலவாழ்வே. 38

ஒன்றாகிப் பலவாகிப பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித் தீதாகி மறறு மாகி
நாசமுட னுற்பததி நண்ணு தாகி
இன்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெநதையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
கன்றாகிக் கதறினர்க்குச சேதா வாகிக்
கடிதினில்வந் தருளகூருங் கருணை விண்ணே. 39

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந தந்தம
தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயறகையான
அப்பரிசா ளருமலைநதே பிடித்தா லிப்பா
லடுத்தவநதால் களும்விரித்தே யறுமா றாகி
ஒப்பவிரித் துரைப்பரிதன் பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும்
இப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி. 40

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறுஞ்
சமயசங்கே தபபொருளுந் தானென் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
பகர்வரிய தில்லைமன் றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம வெளியே யென்ன
வெச்சமயத் தவர்களுமவாந திறைஞ்சா நிற்பா
கன்மாரக்க நெஞ்சமுளள வெனக்குந தானே
கண்டவுட னானநதங் காண்ட லாகும. 41

காண்டல்பெறப் புறததினுளள படியே யுள்ளும்
காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
நீண்டகெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
நிறைபரிபூ ரணவறிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச சமீபந் தூரம
விலகலனு குதன்முதலாம விவகா ரங்கள்
பூண்டவளவைகண்டனவாக் காதி யெலலாம
பொருநதாம லகமபுறமும் புணர்க்கை யாகி 42

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந தன்கை
வசமெனவே யத்துவா மாாகக நோககி
ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
இந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பானமை யேம்யாம். 43

அறிவாகி யானநத மயமா யென்று
மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிறியாமற் றண்ணருளே கோயி லான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டின்
நெறியாகக் கூறுவன்கே ளெந்த நாளு
நிர்க்குணநிற் குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்கச்
சிற்சுகம்பெற் றிடுகபந்தந் தீர்க வென்றே. 44

பந்தமறு மெஞ்ஞான மான மோனப்
பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை
தொரந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
அந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை. 45

இல்லையில்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச்
சொல்லரிய தன்மையதா யானந்த னனந்த
தோன்றுமெல்லாம் விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
அலையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாக்கக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளங்குந் தானே. 46

தானான தன்மயமே யல்லா லொன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்
போயொளிப்ப தல்லாது புலம் வேறின்றாம்
ஞானகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு
மானாலு மிதன்பெருமை யெவராககா சொல்வா
ரதுவானா லதுவாவ ரதுவே சொல்லும். 47

அதுவென்று மெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
மன்னவர்கள் சுகாமுதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமா னந்தக்
கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன். 48

வேறு.

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவு
நான்முகத தேவே நின்னா னாட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பே யொன்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முளரி யென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்.

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக் கண்ணே
கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலா முத்தி யத்தாற
பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தன மாயை யோடே
வெண்டலை விழிகை காலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன். 50

வேறு.

திரையில்லாக் கடல்போலச் சலனந் தீர்ந்து
தெளிந்துருகும் பொன்போலச் செகத்தை யெல்லாங்
கரையவே கனிந்துருக்கு முகத்திலே நீ
கனிந்தபர மானந்தக் கட்டி யிந்நாள்
வரையிலே வரக்காணே னென்றாற் கட்டி
வார்த்தை சொன்னாற் சுகம்வருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலே யிருத்திநிரு விகற்ப மான
வின்பநிட்டை கொடுப்ப தையா வெந்தநாளோ. 51

வேறு.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா நிட்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப தருள்வடிவா னதுமேற்
றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெறார் மற்றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த
வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே.

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிகருமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியின் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழி ருசிக்கக்
கருமபனைய சொற்கொடுனைக் காடடவுங்கண் டனைமேற்
றருமொழியின் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமா யானநதப பொற்பொதுவாய் நில்லே. 53

நில்லாத வாகனைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே யேன்படிததாய் கறறதெல்லா மூடங்
கறறதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
தொடர்நதுபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டது பற்றுநில்
லெலலாரு மறிநதிடவே வாய்ப்பறைகொண் டடினீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. 54

இடமபொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
யெஙகேநீ யகபபட்டா யிஙகே நீவாடா
மடமபெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே யிடமிநத மாநிலததே பொருளுந்
திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்
செய்யுமிநத நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்
கட்டான நிகளபநதக் கட்டவிழப் பாரே. 55

பாராதி யண்டமெலாம் படாகானற சலம்போற்
பாாத்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சததன்றோ வதுவா
யஙகிருநீ யெங்கிருநது மதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞசலமாய் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முனனிலை வையாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. 56

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றை தொடர்ந்திட்
டெளங்கருத வேண்டாநிட் களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாநதுறநத துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல் பகலற்ற

வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத தம்பட்ட மடியே. 57

வேறு.

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவி யேன்களச சிநதை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவி யாளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. 58

என்று முன்னை யிதய வெளிகருமேள
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற வைதத நடுவதே 59

அண்ண லேயுன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னுனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னுலென் பசுத்துவம் போயுயும
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்கருமே. 60

கண்ணு ணின்ற வொளியைக் கருததினை
விண்ணு ணின்று விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெணணி யிரவும பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நான்முேழுந தெய்வமே. 61

வேறு.

அறிவிற் கறிவுதாரகமென் றறிநதே யறிவோ டறியாமை
நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்ற நிலையுநதெரியாது
குறியற் றகண்டா தீதமயக் கோதிலமுதே யெனைகருறுகிப
பிறிவற் றிருக்க வேண்டாவோ பேயேற்கினிநீ பேசாயே. 62

இன்பக் கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும் பகலுந்தோற்றுமல், அன்பிற் கரைந்து கரைநதுருகி யண்ணு வரசே யெனககூவிப், பின்புற் றழுஞ்சே யெனவிழிநீர் பெருக்கிப பெருக்கிப் பிததா கித், துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ சொரூபா னந்தச சுடர்க் கொழுந்தே. 63

கூட்டி யெனதென் றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தி யெனையுஞ் சுமையாளாக், கூட்டிப் பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட் டினையே நினதருளால், வீட்டைக் கருது மபபோது வெளியா மூலக விய ப்பனைத்து, மேட்டுக் கடங்காச் சொபபனம்போ லெநதா யிரு ந்த தென்சொல்வேன். 64

உனக்குநா னடிதமதொண் டாகி யுன்னடிக் கன்பு செய்ய
எனககுநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுநா ளெநத நாளோ
மனக்கிலே சங்க டூாநத மாதவாக கிரண்டற் றோங்குந
தனககுநே ரில்லா வொன்றே சசசிதா னநத வாழ்வே. 65

வேறு.

ஆதியாய் நடுவா யநதமாய்ப பநதம யாவுமற் றகம்புற நிறைநத, சோதியாய்ச் சுகமா யிருந்தவெம பெருமான் றொண் டனேன் சுகததிமல யிருககப, போதியா வணணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னென்செய்கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும புலன்சோ வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 66

ஞானமே வடிவாய்த தேடுவார் தேடுநாட்டமே நாட்டத்து ணிறைநத, வானமே யெனககு வந்துவந தோங்கு மார்க்கமே மருளாதா மறியா, மோனமே முதலே முததிநல வித்தே முடி விலா வினபமே செய்யுந, தானமே தவமே நின்னைநா னினைந் தேன் றமியனேன றனைமறப பதறகே. 67

மறமலி யுலக வாழ்ககையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர் தமபணியா, மறமது கிடைக்கி னறியானநத வற்புதநிட்டை யினிமித்தந, துறவது வேண்டு மெளனியா யெனககுத் தூயநல லருடரி னினனம, பிறவியும வேண்டுமே யானென திறக்கப பெற் றவர் பெறறிடும் பேறே 68

வேறு.

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னு தொருதன் மைத் தாகி, கரும்போ தேனோ முக்கனியோ வென்ன வென்னுட் கல நதுநலந், தருமபே ரின்பப பொருளேநின் றன்னை நினைநது நெக் குருகே, னிருமபோ கலலோ மரமோவென் னிதய மியாதென் றறியேனே. 69

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக கொடுத்தா
லுடையாய் பாழும், பொய்யு மவாவு மழுக்காறும் புடைபட்
டோடு நன் னெறியா, மெய்யு மறிவு பெறும பேறும விளங்கு
மெனக்குன் னடியார்பாற், செய்யும் பணியுங் கைகூடுஞ் சிந்
தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே 70

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென் றெண்ணு
மொருபாவி யிருளைத துரநதிட் டொளிநெறியை யென்னுட்
பதிப்ப தென்று கொலோ தெருளாத தெருள வனபர் நெஞ்சந்
தித்தித் துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப் பொழியுங் குணமு
கிலே யறிவா னநதத் தாரமுதே. 71

வேறு.

ஆசையெனும பெருங்காற்றா டிலவம்பஞ் செனவுமன
தலையுங் கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங்கேட் டதுநூா
ந்து முத்திக் கான, நேசமுநல வாசமும் போய்ப் புலனாயிற்
கொடுமைபற்றி நிறபரநதோ, தேசுபழுத தருள்பழுத்த பரா
பரமே நிராசையின்றேற் றெய்வ முண்டோ. 72

முன்னிலைசுட் டொழுதியெனப் பலகாலு நெஞ்சே நான்
மொழிநதே னேநின, றன்னிலையைக காட்டாதே யென்னையொ
ன்றாச் சூட்டாதே சரணான் போநத, வநநிலையே நிலையந்த நிலை
யிலே சிததிமுத்தி யனைத்துந தோன்று, நனனிலையீ தன்றியிலை
சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினரே. 73

பொறியிற் செறியைம புலககனியைப் புந்திக் கவராற் புகு
ந்திழுத்து, மறுகிச் சுழலு மனககுரங்கு மாள வாளா விருப
பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப் பூரணமாய கண்டானநத மயமாகிப்,
பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்கருணைப பெம்மானேயெம பெரு
மானே. 74

வேறு.

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணாபவ ருணர்வி னூடே
கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடு முகிலே மாறுப்
பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்நத பானுவே நின்னைப் பற்றித்
திரையிலா நீர்போற் சித்தந் தெளிவனோ சிறிய னேனே. 75

கேவல சகல மின்றிக் கீழொடு மேலா யெங்கு
மேவிய வருளின் கண்ணாய் மேவிட மேலா யின்பந்
தாவிட வினபா தீதத தனியிடை யிருத்தி வைத்த
தேவெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்வாம். 76

வே று.

போதமென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தைபொய் யிருளாந
தீதிலாவிளக் கெடுததிரு டேடவுஞ் சிக்கா
தாதலாலறி வாயனைற விடத்தறி யாமை
யேதுமில்லையென் றெமபிரான் சுருதியே யியம்பும. 77

வே று.

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லுமநதக் காந்தத் தொன்று, தேயநதவிட மெங்கேதா னங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்கு மாபோற், சாந்தபத பரமபொருளே பற்றுபொருளிருக்கு மத்தாற் சலிகருளு சிததம், வாய்ந்த பொரு ளில்லையெனிற் பேசாமை நின்றநிலை வாயக்குமன்றே. 78

வே று.

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவை யாலும்
தொடரவொண்ணு வருணெறியைத தொடர்ந்து நாடி
நல்லார்க ளவையகததே யிருக்க வைத்தாய்
நன்னா னெஞ்சந் தன்னலமு நணுகுவேனோ
இல்லாளி யாயுலகோ டுயிரை யீன்றிட்
டெண்ணரிய யோகினுககு மிவனே யென்னக்
கல்லாலின் கீழிருநத செக்கர் மேனிக்
கற்பகமே பராபரமே கயிலை வாழ்வே. 79

வே று.

குலமிலான் குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொடிதாம்
புலமிலான் றனக்கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து
மிலமிலான் மைந்தர் மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்
சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவ னெனத் தகுமே. 80

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடுவே சும்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத் தியமெனநீ தமியனேற்கு,

மோனகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே திரும்பவுநான் மூளைத்துத் தோன்றி, மானதமார்க் கம்புரிந்திங் கலைநதேனே பரநதேனே வஞ்சனேனே 81

வேறு.

தன்மயஞ் சபாவஞ சுத்தந தண்ணருள் வடிவஞ் சாநத
மின்மய மான வண்ட வெளியுரு வான பூர்த்தி
யென்மய மெனக்குக காட்டா தெனையப கரிக்க வநத
சின்மய மகண்டா காரந் தகூஷிணா திகக மூர்த்தம். 82

வேறு.

வான்பொரு ளாகி யெங்குநீ யிருபப வந்தெனைக் கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள் போலக கிடககின்றேன் முன்னை யிருவினை வாதனை யென்றோ, தீன்பொரு ளான வமிர்தமே நின்னைச் சிந்தையிற் பாவனை செய்ய, நானபொரு ளானே னல்லனல் லரசே நானிறந் திருப்பது நாட்டம. 83

வேறு.

உளவ றிந்தெலா நின்செய லாமென வுணாநதோர்க்
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவு நாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்கோய். 84

வேறு.

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விசித்திரத்தை யைக்யபதத் தினிதிருந்த விவேகந தன்னை, விரவுபக னினைப்புமறப பெனுந்தொாந்த மறியாாக ளிதயம வேதச, சிரமெனவாழ் பராபரத்தை யானந்த நீங்காத சிதாகா சத்தை. 85

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறியே மென்னு, நித்தியததை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை தன்னருளா னினைவுக் குள்ளே, வைத்துவைதது பார்ப்பவரைத் தானுகை வெநநாளும் வளாத்துக காக்குஞ், சித்தினைமா தூவெளியைத் தன்மயமா மானநதத் தெய்வந் தன்னை. 86

தன்னிலே தானக நினைநதுகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதி யாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புரைக டீர்ந்தா, யென்னினே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவு மாவாய் 87

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்துதள்ளற்,. கறவுமரி தரிதன்றே விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்தது வேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மமதே யத்தினினீ செல்லல் வேண்டும். 88

வே று.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றி
கிடக்கினுஞ செவவி திருககினு நல்லருட் கேள்வியிலே
தொடககுமென னெஞச மனமறற பூரணத தொட்டிக்குளே
முடக்குவன் யான்பர மானநத நிததிரை மூடிடுமே. 89

எண்ணாத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யென்னிரண்டு
கண்ணே யுறங்குக வெனனுனை முககட் கருணைபபிரான்
தண்ணார்கருணை மௌனததி னுன்முதததி சாதிககலாம
நண்ணாத தொன்றிலலை யெலலா நலமு நமககுளவே. 90

நாற்றச் சடலத்தை யொன்பது வாச னடைமனையைச்
சோற்றுப பசையினை முமமல பாண்டத தொடக்கறையை
யாற்றுப பெறுககனன கன்மப பெருக்கை யடர்கிருமிச்
சேற்றைத துணையென்ற நாப்க்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே.

சித்த மவுனி வடபான் மவுனிநந நீபகுண்ட
சுத்த மவுனி யெனுமூவ ருக்குந தொழுமபுசெய்து
சத்த மவுனமு தன்மூன்று மௌனமுந தான்படைத்தே
னித்த மவுனமல் லாலறி யேன்மற்றை நிட்டைகளே. 92

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ் சோதிநின்னை
வல்லாளர் கண்ட வழிகண்டி லேன்சக மாக்கத்திலுஞ்
செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிடந்து திகைத்துவிம்மி
யல்லா னதுபக லானதும் வாய்விட் டாற்றுவனே.

சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லா
மம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே
யெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதமையால்
வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தே னந்தோவென் விதிவசமே. 94

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்னருளே
யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவது வேநிலையா
நில்லா யுன்னாற்றமி யேற்குக் கதியுண்டிந நீணிலத்திற்
பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவ தென்ன புகனெஞ்சமே. 95

மறக்கின்ற தன்மை யிறத்தலொப பாகு மனம தொனறிற்
பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகுமிப பேய்ப்பிறவி
இறக்கின்ற வெல்லைக் களவிலலை யேயிநதச சனமவல்லல்
துறக்கின்ற நாளெநத நாள்பர மேநின் றொழுமபனுககே. 96

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங கறங்கெனவே
சுற்றுந் தொழில்கறறுச சிற்றின்பத தூடு சுழலினெனனுங்
குற்றங் குறைநது குணமே விடுமன்பர் கூட்டததையே
முற்றுந் துணையென நம்புகண் டாய்சுதத மூடநெஞ்சே. 97

வேறு.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மை யுறவாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார் மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 98

பாராதி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந் திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 99

கேட்டலுடன் சிந்திததல் கேடிலா மெய்ததெளிவால்
வாட்டமறு வுறபவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம். 100

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ் [ன்
சொற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனுன்-கற்பனையொ

றில்லா விடத்தே யெனைச்சும்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோ கவி. 101

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தபபிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெபபடியுந்
தேரிற் றுவிதனு சிவாகமமே சொல்லுமிட்டை
யாருமிடத தததுவித மாம 102

அறிவி லறியாமை யறறறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லனறைக குடலமேவண்டே னையாவிவ் வாக்கையையே
யென்றைககும வேண்டுவனே யான். 103

அறிந்த வறிவெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிநத மனமறற மவுனனு-செறிநதிடவே
நாட்டினு னுநநத நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினன் மோன குரு. 104

வே று.

இருப்பா யிருநதிடப்பே ரின்பவெளிக் கேநமக்குக்
குருபபாரவை யல்லாமற் கூடக் கிடைததிடுமோ
அருட்பாய் நமக்காக வாளவநதாா பொன்னடிக்கீழ்
மருடபெயர் போலிருகக வாகண்டாய் வஞசநெஞ்சே. 105

வந்த வரவை மறந்துலகாய் வாழ்ந்து கன்ம
பநத முறவுன்னைப் படிப்பிக்கக் கற்றவாயா
ரிநதமதி யேயுனக்கிங் கென்மதிகே ளென்னாலே
சந்தநெஞ் சேபரத்தின் சாரினின்ப முண்டாமே. 106

வே று.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட் டோட வதன்பிறகே, யோடுந் தொழிலாற பயனுளதோ வொன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க் குயிரா, யாடுங் கருணைப பரஞ்சோதி யருளைப் பெறுதற் கன்பு நிலை, தேடும் பருவ மிதுகண்டீர் சேர வாருஞ் சகத்தீரே. 107

காக முறவு கலநதுண்ணக் கண்டீ ரகண்டா காரசிவ, போக மெனும்பேரின்ப வெள்ளமபொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக

வுருவாய்க் கிடக்கு தையோ வின்புற் றிடாமினியெடுத்த, தே
கம் விழுமுன் புசிபபதறகுச சேர வாருஞ் சகததிரே. 108

வேறு.

வாவிக் கமல மலர்வண்டாய்த் துவண்டு துவண்
டாவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைததார்க கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும வான்கடையிற் புலவிறபோா போலவொன்றைப
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே. 109

ஆக்குவை மாயை யாவு நொடியினி லவற்றை மாள
நீககுவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறபபு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்த
தாக்கவுஞ் செயவா யன்றோ சச்சிதா னநத வாழ்வே. 110

வேறு.

நெறிபார்ககி னின்னையன்றி யகிலம் வேறோ
நிலநீர் தீககால் வானு நீயலாத
குறியாது மில்லை யென்றால யாங்கள்வேறோ
கோதையொரு கூறுடையாய கூறாய கூறாய். 111

பொருளே நின்பூரண மேலிட்ட காலம
போக்குவர வுணடோதற போத முண்டோ
விருடானுண் டோவலலால் வெளிதா னுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங குணடோ. 112

பாாத்தனவெல லாமழியு மதனாற் சுட்டிப
பாராதே பார்த்திருககப பரமே மோன
மூர்த்திவடி வாயுணர்ததுங் கைகாட் டுண்மை
முற்றியென தலலல்வினை முடிவ தென்றோ. 113

வேறு.

உரையிறந்த வன்பருளத தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறநத வின்பக் கடலே பராபரமே 1

திக்கொடுகீழ் மேலுந் திருவருளாம பொற்பறிநதோர்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக கனியே பராபரமே. 2

வாக்காய் மனதாய் மனவாக கிறநதவர்பாற்
றுக்காதே தாக்குந தனியே பராபரமே. 3

வானந்த மண்ணினந்தம் வைததுவைத்துப் பார்க்கவெனக்
கானந்தந தநத வரசே பராபரமே. 4

வானமெல்லாங் கொண்ட மௌனமணிப் பெட்டகத்துக்
கானபணி யான வணியே பராபரமே. 5

ஓடு மிருநிதியு மொன்றாகக் கண்டவர்க
ளூடுமே பொருளான நட்பே பராபரமே. 6

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா விருப்பதற்கே
யல்லும் பகலுமெனக காசை பராபரமே. 7

நேச நிருவிகற்ப நிட்டையலலா துன்னடிமைக்
காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே. 8

இரவுபக லற்றவிடத் தேகாநத யோகம்
வரவுந திருககருணை வையாய் பராபரமே. 9

முன்னொடுபின் பக்க முடியடிநாப் பண்ணறநின்
றனனொடுநா னிறபதென்றோ சாற்றாய் பராபரமே. 10

ஆங்கார மற்றுன் னறிவான வன்பருக்கே
தூங்காத தூககமது தூககும பராபரமே. 11

கெட்டியென் றுன் னன்பர்மலங் கெட்டயர்நதோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுககுட் சேய்போற றுயின்றா பராபரமே. 12

ஒன்றைநினைந் தொன்றைமறந தோடுமன மெல்லாநீ
யென்றறிநதா லெங்கே யியங்கும பராபரமே. 13

கொழுநதில் வயிரமெனக கோதறவுள் ளன்பி
லழுநதுமவாக்கே சுகமுண் டாகும பராபரமே. 14

அல்லும் பகலு மறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும பொருளுஞ் சுமைகாண் பராபரமே. 15

அந்தக் கரண மடங்கத் துறபபதுவே
யெந்தத் துறவினுநன் றெநதாய பராபரமே. 16

தன்னை யறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது
பின்னையொரு பறறுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே. 17

தன்னை யறிந்தருளே தாரக மாநிற்பதுவே
யுன்னை யறிதற் குபாயம பராபரமே. 18

கற்றகலை யானிலைதான் காணுமோ காண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தே வெளியா மன்றோ பராபரமே. 19

வான்காண வேண்டின் மலையேற லொக்குமுன்னை
நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம பராபரமே. 20

மாயா சகமிலையேன் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை
நீயேநா னென்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே. 21

வண்டாய்த் துவண்டு மௌன மலரணைமேற்
கொண்டார்க் கோவின்பங் கொடுப்பாய் பராபரமே. 22

பார்க்கினண்ட பிண்டப பரபபனைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ் செயலிலையே யையா பராபரமே. 23

விரிந்த மனமொடுங்கும் வேளையினு ளுகப்
பரநதவருள் வாழி பதியே பராபரமே, 24

பாலரொடு பேயர்பிததர் பான்மையென நிறபதுவே
சீலமிகு ஞானியாதஞ் செயகை பராபரமே. 25

கங்குல்பக லற்றதிருக் காட்சியாகள் கணடவழி
யெங்குமொரு வழியே யெநதாய் பராபரமே. 26

காயநிலை யல்லவென்று காணபா ருறங்குவரோ
தூயவருட் பற்றுத் தொடாவாா பராபரமே. 27

பஞ்சசுத்தி செய்துநின்னைப் பாவிததுப பூசைசெய்தால்
விஞ்சிய ஞானம் விளஙகும பராபரமே. 28

அன்பர்பணி செய்யவென்னை யாளாக்கி விட்டுவிட்டா
லின்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே 29

மூர்த்தி தலந்தீர்த்த முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச சற்குருவும வாய்க்கும் பராபரமே. 30

விரும்புஞ் சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞான நான்கு
மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே. 31

வந்ததையும் போனதையும் வைததுவைத்துப் பார்த்திருந்தாற்
சிந்தை யிதமகிதஞ் சேரும் பராபரமே. 32

ஏறுமயிர்ப் பாலமுணர் விந்தவிட யங்கனொருப்
பாறெனவு நன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 33

மாய மயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றை நாடுவரோ
நேயவரு ணிலையி னிற்பார் பராபரமே. 34

நித்திரையிற் செத்தபிண நேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுததாகளே நல்ல துறவோா பராபரமே. 35

நீர்ப்புற் புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப
பார்ப்பதல்லால் வேறொன்றைப் பாரேன் பராபரமே. 36

நீர்க்குமிழி போலென் னினைவுவெளி யாய்க்கரையப்
பார்க்குமிட மெல்லா மென்பாரவை பராபரமே. 37

எல்லாரு மின்புற றிருக்க நினைப்பதுவே
யல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே. 38

தேடாத தேட்டினரே செஙகை துலாககோல்போல்
வாடாச சமநிலையில் வாழ்வார் பராபரமே. 39

படிப்பற்றுக் கேள்வியற்றுப பறறற்றுச் சிந்தைத்
துடிப்பற்றாக் கன்றோ சுகஙகாண் பராபரமே. 40

சித்திநெறி கேட்டல் செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திநெறி கேடடன் முறைகாண் பராபரமே. 41

கண்டவடி வெல்லாங் கரைக்கின்ற வஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லா நின்னருளே யன்றோ பராபரமே. 42

கொலைகளவு கட்காமங் கோபமவிட் டாலன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருடான் வாய்க்கும் பராபரமே. 43

சொல்லிப் பதர்களைநது சொன்முடிவு காணுதார்
நெல்லிற் பதர்போல நிற்பார் பராபரமே. 44

அழுக்காற்று னெஞ்ச மழுங்கிய புன்மாக்க
ளிழுக்காற்று லின்பநல மெய்தார் பராபரமே. 45

குற்றங் குறைய குணமே விடவருளை
யுற்றவரே யாவிக் குறவாம் பராபரமே. 46

சென்றவிட மெல்லாந் திருவருளே தாரகமா
நின்றவர்க்கே யானநத நிட்டை பராபரமே. 47

காட்டத் திலங்கி கடையவந்தா லென்னவுன்னும்
நாட்டத்தி னூடுவந்த நட்பே பராபரமே. 48

இன்பநிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனம்
துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம பராபரமே. 49

தன்மயமாய் நின்றநிலை தானேதா னாகிநின்று
னின்மயமா யெல்லா நிகழும் பராபரமே. 50

சிந்தையுமென் போலசை செயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலா நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே. 51

காச்சச சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோ னின்மலமாய்ப
பேச்சற் றவரே பிறவாா பராபரமே. 52

பற்றொழிந்து சிந்தைப் பதைப்பொழிந்து தானேதா
னற்றிருப்ப தென்றைக் கமைப்பாய் பராபரமே. 53

பட்டப் பகல்போலப் பார்த்தசிந்தை மாளினெலலாம்
வெட்ட வெளியாக விளங்கும பராபரமே 54

நீயே நானென்று நினைப்பு மறப்புமறத்
தாயே யனையவரு டந்தாய் பராபரமே 55

நித்திரையும் பார்த்த நினைப்புமற்று நிறபதுவோ
சுத்த வருணிலைநீ சொல்லாய் பராபரமே. 56

வேறு.

அநத முடனாதி யளவாம லென்னறிவிற
சுநதரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. 57

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் றூஙகாமற் றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டா லன்றோ பலன்காண்பேன் பைஙகிளியே. 58

வேறு

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றாலு நில்லாமெய்
பார்க்கு மிடத்திதன்மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ. 59

வேட்டைப் புலப்புலையர் மேவாத வண்ணமனக
காட்டைத் திருத்தி கரைகாண்ப தெந்நாளோ. 60

எல்லா மிறந்தவிடத தெந்தைநிறை வாமவடிவைப்
புல்லாமற் புல்லிப் புணருநா ளெந்நாளோ 61

குற்றச் சமயக் குறும்படாநது தற்போத
மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. 62

கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து [ளோ.
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்து மனம்பழுத்தோர்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ. 64

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுநத போதனர்கள்
செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. 65

இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டுணர்ந்து பேசசறுவ தெந்நாளோ. 66

உன்னினுன்னு மென்ற வுறமொழியா லென்னிதயந்
தன்னிலுன்னி நன்னெறியைச் சாருநா ளெந்நாளோ. 67

நினைப்பறவே தானினைநதே னென்ற நிலைநாடி
யனைத்துமா மப்பொருளி லாழுநா ளெந்நாளோ. 68

திரையற்ற நீர்போற் றெளியவெனத் தோநத
வுரைபற்றி யுற்றங் கொடுங்குநா ளெந்நாளோ. 69

அறிவோ டறியாமை யறறறிவி னூடே
குறியி லறிவுவந்து கூடுநா ளெநநாளோ 70

போக்குவர வற்றவெளி போனிறைநத போதநிலை
நீக்கமறக் கூடி நினைப்பறுவ தெந்நாளோ. 71

ஓராமன் மந்திரமு முன்னும னம்பரனைப்
பாராமற் பாாத்துப பழகுநா ளெந்நாளோ. 72

என்னதியா னென்பதற வெவவிடமு மென்னுசான்
சன்னிதியாக கண்டுநிடடை சாதிபப தெந்நாளோ. 73

முச்சகமே யாதி முழுதுமகண் டாகார
சச்சிதா னநதசிவந தானெனப தெந்நாளோ. 74

வெவ்வடியும் பூரணமா மெந்தையுரு வென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக் குள்ளே யடங்குநா ளெந்நாளோ. 75

தூங்காமற் றூங்கி சுகப்பெருமா னின்னிறைவி
னிங்காம னிற்கு நிலைபெறவுங் காண்பேனோ. 76

கண்ணாடி போலவெல்லாங் காட்டுந் திருவருளை
உண்ணாடி யையா வுருகவைத்தா லாகாதோ. 77

கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக் கண்ணுடையாய் நின்பணியாய்
நிற்பது கற்றன்றோ நிருவிகற்ப மாவதுவே. 78

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு. சங்கர.

ஆதி யனாதியு மாகி-எனக்-கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்குஞ், சோதி மௌனியாய்த் தோன்றி-அவன்-சொல்லாத வாரத்தையைச் சொன்னாண்டி தோழி. சங்கர

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன்-என்னைச்-சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி, முன்னிலை யேதுமில லாதே - சுக-முற்றச்செய் தேயென்னைப் பற்றிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

பற்றிய பற்றற வுள்ளே-தன்னைப்-பற்றச்சொன் னான்பற்றிப பார்த்த விடத்தே, பெற்றதை யேதென்று சொல்வேன்-சற்றும்-பேசாத காரியம் பேசினான் தோழி. சங்கர

பேசா விடும்பைகள் பேசிச்-சுத்தப்-பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன், ஆசா பிசாசைத் துரததி - ஐய னடியிணைக் கீழே யடக்கிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

அடகிப் புலனைப பிரித்தே-அவ - னாகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண் டானெனனைத் தன்னுட் - சற்றும்-வாய்பேசா வண்ண மரபுஞ செய்தாண்டி சங்கர

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக் கில்லை, கரவு புருஷ னுமல்லன் - என்னைக்-காக்குந் தலைமைக் கடவுளகாண் மின்னே. சங்கர

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன-இரு - கண்களு மானந்தக் கண்ணீர் சொரிய, உடலும் புளகித மாக-என - துள்ள முருக வுபாயஞ் செய்தாண்டி. சங்கர

உள்ளது மில்லது மாய்முன் - னு-ணர்வது வாயுன் னுளங் கண்ட தெல்லாம், தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன்-என்னைத-தானாக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைபபாா தோழி சங்கர

பாராதி பூதநீ யல்லை-உன்னிப்-பாரிந் திரியங் கரணநீ யல்லை, யாரா யுணர்வுநீ யென்றான்-ஐய-னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந் தோழி. சங்கர

அன்பருக் கன்பான மெய்யன்-ஐய-ஞானந்த மோன னருட் குரு நாதன், தன்பாதஞ் சென்னியில வைத்தான்-என்னைத்- தா னறிந தேன்மனந தானிறந தேனே. சங்கர

இறபபும பிறப்பும் பொருந்த-எனக - கெவ்வண்ணம் வந்த தென் றெண்ணியான் பார்க்கின், மறப்பு நினைப்பு மாய்நி ன்ற-வஞ்ச- மாயா மனததால் வளர்நதது தோழி. சங்கர

மனதேகல் லாலெனக் கன்றோ-தெய்வ-மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி, எனதாம் பணியற மாற்றி-அவ - னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி சங்கர

அருளா லெவையும பாரென்றான் - அத்தை - யறியாதே சுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன், இருளான பொருள்கண்ட தல்லால்-கண்ட-வென்னையுங் கண்டில னென்னடி தோழி. சங்க

என்னையுந தன்னையும வேறா-உள்ளத்- தெண்ணாத வண்ண மிரண்டற நிறகச, சொன்னது மோவொரு சொல்லே - அந்தச்- சொல்லால் விளைநத சுசததைஎன் சொல்வேன். சங்கர

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி-அந்த - வெட்டவெளி நண்ணித் துட்டவிருளாற, களையைக் களைநதுபின் பார்த்தேன் - ஐயன்- களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் தோழி. சங்கர

கண்டாா நகைப்புயிர் வாழ்க்கை-இரு- கண்காண நீங்கவுங் கண்டோன் துயிறான், கொண்டார்போற போறனும் போகும்- இதிற்-குணமேது நலமேது கூறாய்நீதோழி. சங்கர

நலமேது மறியாத வென்னைச-சுத்த-நாதாநத மோனமா நாட்டந தந்தேசஞ், சலமேது மில்லாம லெல்லாம் - வல்லான்- றாளாலென் றலைமீது தாக்கினான்தோழி. சங்கர

தாக்குநல் லானநத சோதி-அணு- தன்னிற்சிறிய வெனைத் தன்னருளாற, போககு வரவற் றிருக்குஞ்-சுத்த - பூரண மாக்கி னான புதுமைகாண் மினனே. சங்கர

ஆக்கி யளிததுத் துடைக்குந் - தொழி - லத்தனை வைத்து மெள்ளததனையேனு, தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன்-உள்ள-சாட் சியைச் சிநதிக்கத் தக்கது தோழி. சங்கர

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே-அந்தச்- சிந்தை யிறந்து தெளிந் ததுமாங்கே, எந்த நிலைகளு மாங்கே-கண்ட- யான்று னிரண்டற நிருந்தது மாங்கே. சங்கர

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ-சச்சி, தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய், ஓங்கி நிறைந்தது கண்டாற்-பின்ன-மொன் றென்றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ. சங்கர

என்று மழியுமிக் காயம்-இத்தை- யேதுக்கு மெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர், ஒன்று மறியாத நீரோ-யம- னோலைவந் தாறசொலல வுத்தரமுண்டோ. சங்கர

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர்-மல-மூறித் ததும்பு முடலை மெய்யென்று, கொண்டோ பிழைபபதிங் கையோ - அருட- கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ள வேண்டாவோ. சங்கர

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும்-அந்த- வில்லங் கத்தாலே விளையுஞ் சனனம், ஆண்டா னுரைதத படியே-சற்று - மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே. சங்கர

அறிவாரு மில்லையோ வையோ-என்னை - யாரென றறியாத வங்க தேசததில், வறிதேகா மதநீயிற் சிக்கி-உளள, வான்பொரு டோற்கவோ வநதேனுன் ஜேரூழி. சஙகர

வந்த வரவை மறந்து-மிக்க-மாதா பொன்பூமி மயககததி லாழும், இநத மப்கையை யறுகக-எனக, கெநதை மெயஞானவெழில்வாள் கொடுத்தான். சஙகர

வாளாருங் கண்ணியா மோகம-யம-வாதைக கனலை வளாக்குமெய் யெனறே, வேளா னவனுமெய விட்டான் - என்னின்- மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றோ தோழி. சஙகர

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம்-சுதத-வெயினமஞ்ச ளென்னவே வேதாக மங்களா, மதிககு மதனை மதியார்-அவர்- மாாககந் துன்மார்க்கஞ் சன்மாாககமோ மானே. சஙகர

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம்-மனத்- தூயர்க்குப் பற்றுது சொன்னேன் சனகன், தன்மாாகக நீதிதிட் டாநதம-அவன- னனந்த மான சதானந்த னன்றோ. சங்கர

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ-உனக்-கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சறமே, நின்றூற் றெரியு மெனவே-மறை - நீதியெம் மாதி நிகழ்ததினுன் றேழி. சங்கர சங்கர சம்பு.

தேவிகாலோத்திரம்.

ஆசைபய மையமாங் காரமுயிரக் கசசமின்றிப்
பாசம்விடல் கருணையுட னொருமைபத்தி ஞானமுத்திக்
காசைமிக வுடையார் யோகதற் பராருமாய்ப்
பேசியகா லோத்தரததின் வழிநிற்பா பெரியோரே. 1

வாயுவென மறுவுகின்ற மனமடங்கும் வகைதடுப்பா
ஞயவவ னரிபிரம னிநதிரன்சண் முகன்குருவு
மேயபல தேவதைகள் யோகிதபோ தனனறிஞ
ஞயினெல்லா முடையானு மவனணங்கு நுணங்கிடையாய். 2

அறிவுநிலை தவமடககம் புண்ணியந்தியா னங்குணங்கள்
நெறியுடைய பத்தி நெறிவுபா யநநினைக்கின்
மறுகும்வளி யனையமன மடஙகுவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோர் யிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால். 3

கருத்தடங்கின் முத்தியது கையகலிற் கட்டாகும்
விரித்தபொரு ளிதுவென்ன வறிவுடைய மேதக்கோர்
திருத்தகுநல் லறிவாலே சிதததனைத் திறம்பாம
லருத்தியுட னிலைநிறுத்து மதுவறிவின் பயனுமால். 4

வேறு.

ஒருபொரு ளெக்காலத்து முளதாகிச சிறப்பு டைத்தா
யிருவினை யின்றி மேலா மின்பத்தை யளிப்ப தாகும்
பொருவிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்டே
திருவுலா வகன்ற கல்விச் சிறந்தசான் றோர்க டாமே. 5

யானெனு மதனை நீக்கி யேகமாய் நின்ற ஞான
மானவவ் வொளியாய்த் தோன்று மதுமுத்தி வித்து மாகித்

தேனமர் கரிய கூந்தற் செய்யவாய்ப் பரந்து நீண்ட
மானமர் விழியாய் மேலாம் யோகவத் தகமு மாமால். 6

மந்திரஞ் செபந் தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா
வந்தமி லாத முத்திக் குபாயமே யறிய வேண்டும்
சிந்தனை புறமே செல்லிற் றுயரமே திரிய மீட்கின்
பந்தமாந் துன்ப நீங்கிப் பரமான வின்பஞ் சேர்வார். 7

புறனகங் கீழ்மேல் பக்கம புணர்வதோர் பொருளு மில்லைத்
திறனுடை யுருவ மெல்லாந் தானுகித் தேக மினறு
யறன்முறை யடங்கு ஞான யோகினு லறியப் பட்ட
விறன்மலி ஞானு நந்த மேன்மையாய் விளங்கா நிற்கும். 8

வேறு.

எந்த வாருயிர் யாதொரா பொருளினைச
சிந்தை யாறபற்றிக காரியஞ் செய்திடி
னநத யோனிய தாமென றறிவினுல்
பந்தமில பொருள் பற்றுத றககதே. 9

வேறு.

கன்மபல மேதுமில்லைச் சுபாவமே காணுங்கால்
தொன்மையுல குயிரில்லைத தோனறுவதெல் லாமசத்து
நன்மையினைத் தோற்றுவித்துப் பறறிலதாய் நணுகரிய
தென்னவறிந் தானுலகு மிலதாகிச சுததனுமாம் 10

வேறு.

வானம் போல வடிவில தாயெங்கும்
ஆன தாகத் தியானமபண் ணுதவன்
கானந் தன்னி லுலண்டெனக் கட்டுப்பட்
டீன மான பிறப்பிறப் பெய்துமே. 11

யாவ ராயினு மெப்பிறப் பெய்தினும்
ஆவ தாவ தருநதுய ராதலால்
தீய துன்பஞ் செறுததற் பொருட்டந்தத்
தூய ஞானச் சுடரைத் தொடர்வரே. 12

வே று.

மருவிய பொருண்மே லன்பாய் வானரம் போற் சரித்துத்
திரியுமச சித்தந தன்னைத திருததிச் சூனியததே நின்றால்
மருவினோர் பிரித லின்றி வானவ ரறிவுக் கெட்டாப்
பொருவிலா நித்த சுத்தப் பொருளினை யடைவ ரன்றே. 13

மேலாய வின்ப மாகி விண்போ லுட் புறம்ப தாகிக்
காலாதி தததுவங்கள் கலவாது காய மின்றி
மாலாய கரண மின்றி யறிவாகி யெங்குமா காணும
சீலாய ஞானஞ் சேர்நதோர் திரியா வாநந்தி யாவார். 14

வே று.

மூண்டு பற்றி முழங்கி யெழுங்கன
லீண்டு காட்ட மிலதே லிலதாகுந
தீண்டு மபபொரு ளின்றெனிற் சித்தமும்
மாண்டு தோற்ற மிலதாய் மடிந்திறும. 15

மோக மூர்ச்சிகை மாயை முதற்கன
வாய சாக்கிர மல்லாச சுழுததியு
மேய வெண்ணு மவததைக ளியாவையும்
வீய நோறபவர் வீடு விடாதவர். 16

உடம்பி ரண்டு முயிர்பபுட னுள்ளமும்
மடம்ப டும்மகங் காரமும புந்தியும்
திடம்ப டததன்னில் வேறெனச் சிந்திப்பா
னுடம்பி லாஞான வுள்ளொளி யுள்ளுறும 17

வே று,

திருத்தகு சமாதியைச் செய்யுங் காலத்துக்
கருத்தெழுந தடங்காது கலங்கும் மாயினும்
வருத்தமா நித்திரை மருவு மாயினும்
திரித்தறி வுறுத்துத்தன்னி லையிற் சேர்க்கவே. 18

வே று.

ஆராத சித்தம் யாதோர் காலத்தி லடங்கு மானால்
பேராமல் வருந்திக் காத்துப் பின்னைச்சிந் தனைகள் சென்று

சாராமல் வல்ல வாறு தடுத்துச்சார் வான வெல்லாஞ்
சேராமன் மயக்க நீக்கித் திடமாகச் செய்து கொள்வான். 19

பற்றினுற் சலிக்கு முள்ளம் பற்றுதே பண்ணிக் கொள்க
நிறறலின் றெனினுந தத்த நிலையினி னிறுத்திக் கொண்டால்
பெற்றன மென்று பேணிப் பின்னைப்பே ராமற் காக்கும்
நற்றவ ரன்றி யிந்த வுலகினி னல்லோ ரியாரே. 20

வேறு.

பிறந்து பெற்ற வறிவாற் பெறும்பயன்
நிறைந்த நீர்முகி னீங்கிய வானென
வறிந்து தன்னை யமல வியாபகம்
செறிந்து நல்ல தியானத் திருத்தலே 21

வேறு.

வளியென மறுகுஞ் சித்த நெஞ்சிலே மருவி நிற்கும்
தெளிவுற நடுவு கீழ்மேற் செலாவகை நிறுத்திக் கொண்டா
லொளியுறு முள்ள மொன்றும் பாவியா துறவே நோககி
யெளியவப் பொருண்மேல் பறறற் றிருப்பவன் யோகி யாவான்.

வேறு.

நித்திரையும் பராக்கினையு நீக்கிச சித்த
மொருநிலையு நீங்காமல் நிறுத்திக கொண்டாற்
சித்தமொரு பொருளினையுஞ் சேரா தாகிச
சேரும்வகை சேராமற் செலல நின்று
மத்தமன முதலான வவத்தை யொன்று
மருவாத வகைநிற்கு மதுவே யாகும்
முத்திநெறி யென்றுமறை யிடை விடாது
முறையிடவு மாகமங்கண் மொழியுங் காணே. 23

பொருண்முழுது மடையாமன் மனத்தை வாங்கி
நெஞ்சகத்தே பொருந்துவித்த பொழுது தோன்றும்
இருளறுநன் ஞானவொளி யது விளங்க
வெப்பொழுதும் வாதனையே யியற்றிக் கொள்க
பரமதுவா யிலதாகி யங்க மின்றிப்
பற்றின்றி யவத்தையின்றி நின்ற வொன்றை

யுரனுடைய தியானிகளா யுறைகின் றாரே
பிறப்பிலா வநிலத்தை யுறுகின்றாரே. 24

துக்கசுக மாசைவெறுப் பென்று கூடு
துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப பட்ட
மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மா தன்ம
மெய்ப்பலன்கள் பெறுவபே றுளவா மென்று
தொக்கவுள மதுவாகும் பிற.பை யாக்குந்
தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடாபை யாக்கும்
தக்கபொருள் சார்வுயிரச்சார் வடைய நீக்குந்
தவத்தோர்பாற் சிவம்வநது சாருங் காணே. 25

வே று.

ஆகத்தே யாங்கார வடிவதாகி யருவினைசெய் தகங்கார மாருமாய, மோகத்தைத் துறக்கின்மொழி யிற்படாத முத்தி தல மினிதளிக்க மொழிநத தன்றிச, சோகத்தைத் தருமுடலை யெல்லாம் விட்டுச் சேராத வறிவாகிச சுத்தரூப, மாகத்தான் பாவித்தாற் சத்தியெல்லா மறவிடுகை பரமார்த்த மறிவார் தாமே. 26

வே று.

வைய மாச்சிர மம்மென வைத்தவுஞ்
செய்ய சாதி குலமெனச் சேர்த்தவு
மைய மின்றி யறவிட் டறிந்தவர்
செய்ய ஞானத் திரளைச சிநதிக்கவே 27

வே று.

கடைபடு முலகிய றன்னைக் காண்குறி
னுடையவ ரெனையிலை யானுடை யாரிலை
யடையவு மெனக்கிலை யானு மன்னதே
நடையிது நிலையெனிற் றமிய னனரோ. 28

வே று.

நித்தனும் பரமேசன் யானெனறு நிச்சயிக்கின்
முத்தனல னெனினுமவன் முத்தனு முயிருடம்பின்
பெத்தமற ஞானத்தாற் காடசிபெறிற சாநதியுடைச்
சித்தனுய்ப் பொருட்பற்றுத தீரநது வீடடையுமால். 29

அறிவாகிச் சுத்தனா யறிவானாய் வேறாகிக்
குறியாது கொளல்வீடு கூடாது கூறுங்கா
லறிவாதா மிலராகிச சோகாதி யடையானப்ப
பிறியாத பரப்பிரம மெனநிற்பன பெண்ணணங்கே. 30

நீடிய தலைகாலெங்கு நிறைமயிர்த் தோலினாலே
மூடிய வுடலுங்காணுங் கனவெனு முளததனாகிக்
கூடிய விதனின்ஞானக குறியுடைத் துயிரேயெனறுங்
கேடிலா தென்றுநோக்கிற் கேடிலா ஞானமாகும். 31

நிற்பனவு நடப்பனவு மாயிங்கு நீடுயிர்கட்
கொப்புடைய தாய்தநதை யீசனுமா யுள்ளோனன்
கைப்படவு முததியினிற காமராயத துரியததே
நிற்பவர்க ளருசசனையா யென்னையே நினைவரால. 32

ஆனநிலை யாவுடைய பூதங்க ளனைத்துநா
னேனையவை யாவையுள யெவையுநான் றாலநுண்மை
யானவியா வையுமல்லே னெனையறியி னறிவோர்கரு
ஞானமொன்று மென்னுருவ நானேயெவ வுயிர்க்குறவும்.

வே று.

ஒன்றுடனுந் தோய்விலலா னொத்தாமிக காரில்லா னுலக மில்லான், நின்றநிலை வுங்கெட்டா நித்தன் காரணப படானெஞ்சி னிற்பான், பொன்றுபிறப பிலிமுதலா மறிவினனிட களன்பழை யோன் பொருள்க ளில்லோன், யென்றுமினைந தடிககடியும பிற மமென நோக்குதலே யியலப தாகும் 34

வே று.

சமயா சாரசங கற்ப விகறபமு
மமையா தாங்குல வாசார மானதும்
மமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்கையு
மமையார் தோளாய விடுதலா சாரமே 35

பல்வகை சித்திகளும பாதளத்திற செலவும
சொல்லறிய பொருண்முழுதுஞ் சோராமற் பெற்றிடினு
மெல்லையில வின்பமா முததபெற வெணணுமவன
அல்லறருஞ் சிறறின்ப மடையவவா வொழிபபான். 36

வேறு.

யாதொரு விடயந்தன்னு லவத்தையை யெய்தினுலுங்
காதலால் யோகந்தன்னைக் கருதுவான் பிறிதோர்தேசந்
தீதிலாப பீடந்தன்னிற் சிறப்புடைத் தெனினுஞ்சித்தத்
தாதரவடையுமாசை யடையாம லாக்கிக்கொள்வான். 37

அளியமர் குழலாய்வீட்டை யடையவே கருதுநல்லோர்
நெளிவன பறப்பவூர்வ நிற்பன முதலவாகிக்
களியுடை யுயிர்களுக்குத் துன்பங் காண்கிலா வாழ்க்கையாலு
லளியினு லருளையென்று மாக்குவ தழகிதாமால். 38

வேறு.

யோகி யாகி யொழுகு மியல்பினேன்
போக மாறறி பொருண்மேற் புலன்களை
வேக மாய பயமும வியபபும்போய்
மாகர் காணு சுகததை மருவுவான். 39

வேறு.

வாதுரை பயனில்சொல்லும் பிறருடன் மகிழ்ந்திருத்தல்
பேதுரு பிணககநீங்கிப பெரியவ னருளினாலே
ஓதுநூ லோதலோவி யுலகினி னன்றுதீதென்
றுதியி னுரைததெல்லா மறவிட்டே யமர்ந்திருப்பான். 40

ஐவகை பூத காரியமென்னு மவ்வுடம்பில்
மெய்வகையாஞ் சிவனிறகுஞ் சிவமுதலா மேதினியீ
றிவ்வகையா வுலகங்க ளனைத்தினையு மிறையுருவென்
றைவகையா யுணர்ந்தானே யமையுணர்ந்தா னுமைகேணீ. 41

வேறு.

ஆசை கோபம பயஞ்சோக ராகமாம
மாசு மாட்சியுள் ளோராக்க மாற்றமை
பேசு தீமை பிறர்க்குத் தமக்கில்லாத்
தேசி மூக்குடன் றீர்வார் சிறந்தவர். 42

நிஷ்டானுபூதி.

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனக்கு நிட்டைசா தனைநி கழ்த் தெனவே, யத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினை விடுத லாருயிர்த் தொகைகண்மெய் யுணர்வான், முத்தியை யடையுங் காரண மாமான் மொய்குழற் செய்யவாய்ப பசுந்தோள், வித்தகி சாவ தானமாய்க் கேட்டி யென்றிறை விளம்பிடு மன்றே. 1

ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநூ லுயர்புரா ணமுமெலா மொழியு, மொருமொழி யாலே சரியைநற் கிரியா யோகபா வனையெலா மொழியு, மொருமொழி யாலே யண்டபூதங்க ளொடுங்கிடுந் தன்னிலை தோன்று, மொருமொழி சும்மா விருத தலா மதனு லொப்பிலாச் சிவபத மடைவார். 2

சரியையின் றொழிலி னுலுஞ் சற்கிரி யையினும் யோகம், புரிதரு முயற்சி யானும் பொருந்தொணு தென்பர் மோலோ,ருரி யதே சிகனுரைக்கு மொருமொழி யுண்மை யாலே, யரியமெய் ஞ்ஞான வீடிங் கடைவது திண்ண மாமே. 3

கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடுமெ வாசனை யனைத்து, மொட்டற விடுதது ஞானநூ லனைத்து மோர்ந்திடி லென்பய னுதவு, மெட்டுதற் கரிய சற்குரு வருளா லியம்புமோர் மொழியினைப் பெற்றே, நிட்டைசா திதமே சகலமே வலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப் பறுமே. 4

வித்தக மாகப் பலகலை பயின்று மேவுநற் பயன்களை யறிந் தும், தத்துவ முழுதுங் கசடற வுணர்ந்தும தனனிலை யறிவதற் கரிதாஞ், சுத்தமெய்ஞ் ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்தே சொல்லாமற் சொல்லுமோர் மொழியா, முத்திரை மோன நிலையினு லன்றி முத்தியி னிலைகிடை யாதே. 5

வேறு.

முத்தி ரைகளோர் மூன்று மொழிந்திடிற்
சுத்த சாம்பவி சொல்லும் பைரவி
மெத்து கேசரி யென்று விளங்கிடு
மித்தை யார்க்கு மியம்பவொண் ணுதரோ. 6

வேறு.

இந்தநன் னிலையி லிருந்துசா தித்தோ ரெவரென வுமைய வள் வினவச், சுந்தர வாம தேவமா முனிவர் சுகர்முதன் முனிவ ரென் றறிதி, கந்தடு கரியின் கையினைப் புறங்காண் கவானுடை மலைதரு மயிலே, நிநதையி னிட்டைக் குரியவா தனமு நிகழ்த் துவ னன்புட னீகேள். 7

உத்தர திசைபார்த திருப்பதாங் கலையி னுரிவையோ டுழு வையி னதளுஞ், சித்திரா தனமவெண் டுகில்குசை யைந்துந் திண் புவி மிசைவிரிப பனவாம, பத்திரம் வீரங் குக்குட மரிய பங்க யங் கோமுக மைந்தும், வித்தக மான வங்கவா தனமாம் விம லைநீ யறிகென விளம்பும் 8

இயம்புமா தனங்க டமிலொன் றுறவே யிடைகளுஞ் சிர ங்கணு னேராப், வயமபெறத தமப மெனநிறீஇ யிருந்தே மன மது வடிவினை யுருமு, னயமபெற வுன்னு துன்னியெப் போது நடுநிலை தன்னைநீங காமற், றயங்கிய சுத்த மசுத்தமல் லாத தனி நிலை பொருநதுதல் சமாதி. 9

விண்ணை மூடக கவுசனையை விரிக்கு மொருவன் விரகதெ னப், பண்ணும யோகத் துறநினைவோன் பவனற் றடுக்கு மது விடுததே, யெண்ணுங் கருதனை முனடக்க வியங்கும் வளியும் பின்னடஙகுங், கணணை மறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம் படிநீ கண்டு கொள்ளே. 10

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரியை கடந்தோனு, மலையு மனததை யகததடக்கு மவனே கிரியை முடிநதோனு,மலை யுமனததை யகததடக்கு மவனே யோக தற்பரனு, மலையு மன த்தை யகத்தடகது மவனே ஞானி யதிசூரன். 11

அடக்கிக் கருத்தி னலைவறுபபோ னவனே சகல தியாகியா, மடக்கிக கருததி னலைவறுபபோ னவனே பொன்றுப் பொதிளு டையோ, னடககிக் கருததி னலைவறுபபோ னவன பேரின்பவ னுபவியா, மடக்கிக கருததி னலைவறுபபோ னவன் வீட்டின்ப மடைபவனே. 12

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தினால துவு, நெறிதான் மயங்கிச சுழல்வதுபோ னிமிடந் தானு நிலாம னத்தைக், குறியில் சமாதி யெனுங்கயிற்றாற் குறுகப் பிணிப்போ ரெவரவர்தா, மறிவோ டறியா மைகளிறந்த வரிய முத்தி தனை யடைவார். 13

பங்கயா தனத்திற் படியவே யிருந்து பரமசற் குருவினைத் தொழுதே, யிங்கிரு விழியும் விசும்புற நிறுவி யெழுங்கருத் தினையக மாக்கி, யங்குறு நிலையா லடங்கிடா மனத்தி னலைவறு த்தறிவறி யாமை, துங்கமா யொழியச சாதனை புரிந்தே தூங்கா மற் றூங்குக மாதே. 14

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கு, மாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடு மனோ விட யங்க, ளாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லறிவறி யாமை களொழியு, மாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லகணடவீ டடைவது நிசமே. 15

உலையாப பொறியைம் புலனடக்கி யொன்று மனத்தி லூன் றுதே, தலையா கியபே ரானந்த தலைபபட் டதனிற் றூன்மூழ்கி, யலையா யோக மம்புவிடு நேர மறைமாத திரையேனு, நிலையா நிற் போர் வீடடைவா நிலத்திற பிறவா ரிறவாரே. 16

நிட்டை நிலையீ தென்றுரைபபா நிகழும வாயு தாரணையை, நிட்டை யதுதா னலதென்றே நிலவு மேலோா புகலுவார், னிட் டையாதல் கருததடங்க நிறுததலதுவே சிவயோக, நிட்டை விடாது சாதிப்போர் நிதத மெய்வீ டுறுவாரே. 17

நிட்டை சாதித்தா னீங்குமைம் பொறியொடு புலனு, நிட் டை சாதித்தா னெஞ்சமு முளததிடை யொடுஙகு, நிட்டை சாதிதா னினைப்பொடு கேவல மொழியு, நிட்டை சாதித்தா னிமல வீடடைவது நிசமே. 18

நீங்காக் கருத்தை யகத்திருத்தி நிகழ்சாம் பவியாற் ககன முற, நீங்கா நிட்டை சாதிததா னீங்கும் பொறியைம புலன் கரண, நீங்கா நிட்டை சாதிததா னினைப்பு மறப்பு மறநீங்கு, நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னித்த முத்திப் பேறடைவார். 19

உத்தர முகமா யாதனத் திருந்தே யுயர்குரு பதமலர் தொழுதே, முத்திரை யெனுஞ்சாம் பவியினைப் பொருந்தி மோனமா மங்கில வழாமற், சித்திர தீபம் போலசை வறவே சிந்தை யினசை வறுப் பவனே, யதுதன தடியை யடைவனென் றுரைக்கு மண்ணலா கமமெலா மெடுத்தே. 20

இருந்தான் சமாதி போலென்றே யிந்த வுலகோ ரியம்பவுங் கேட், டிருநதுஞ்சமாதி தனிலுழையா தென்றே வென்போ லிருந்தானே, யிருந்தான் சமாதி தன்னிலேயி லிருந்தே யிலாமை தனை நீககி, யிருநதா னவனே யிருநதானே யின்ப மளவி லின் பத்தே. 21

அருந்துபோ னகமும பாதியா நீரு மதனிலும் பாதிய தாகப், பொருநதுநா ளொன றுக கொருபொழு தருந்தல் புரிகமற் றெவவிடத தெனுநதா, னிருநதிடி னுமபி னெழுகினும் புவிமீ தேகினு மாதாக டமமைப், பரிந்து கூடினுமெய்ஞ் ஞானமுத்திரையிற் படிவது யோகிதன் பரிசே. 22

இத்திற மான யோகசா தனையி லிருந்துசா திப்பவர் தமக்குச், சுத்தமா நாதத் தொனிகளும் பலவாத் தோன்றிடு மணிகடன் மேக, மத்தளம் பேரி யாழொலி சிலம்பு வளையளி தாளமென் றுமையாட், கத்தனு மொழிந்தா னன்றியு முரவோ ராய்ந்தெடுத் துரைத்தன ரன்றே. 23

ஒத்தவந் நாதந் தோன்றிய பொழுதே யொலியினு னியர்ந் தெழு படமபோற், றததுவஞ சகல கேவல நீங்கித் தனையறிபவர்க்கிலை மூட, மித்திற மலாது சகலத்து மெய்தா திரும்பர கேவலத தடையா, மத்தியத் தநத மூடமே யுற்றால் வகையதற் குரைக்குது மன்றே. 24

துன்னிய வந்த மூடநீங் கிடமெய்த் தூயசற் குருவினைத் தொழுதே, மன்னுகா ரணமா மனுவினைப் பெற்றே மனம்விடயத்துறா திருந்தே, யங்கிலைப் பதினு யிரந்தரஞ் செபிக்க வகன்றிடு மகன்றிடா துறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டளவும் பெட்புடன் செபிக்கநீங் கிடுமே. 25

இந்தமெய்ச செபமுங் குருபதத் தன்பு மிடைவிடா தேயுளுற் றுவரேல், வந்திடுஞ் சனனந் தன்னிலே யுறுவர் மன்னுமெ

யஞ் ஞானநிட் டையினை, யுந்துமம் மூட மிலாதவர் தம்மை யுத்தம பக்குவ ரெனலா, முந்துசற் குரவ னல்குமுத் திரையான் மோனவீ டுறுவர்க ளன்றே. 26

இயம்புநன் னிலையினிட்டைசா திப்போர்க் கினனொளிகோடிக ளொன்றாய், வயங்குவ போல வககணிற் றோன்று மற்றதும் பொருளல வென்றே, தயங்குற வெநதை யுமைக்குரைததிடவே தலைவிகேட் டதனைச்தெளிய, நயமபெறப் புகறி யென்னவேவினவ நாதனுந தெளிவுற நவிலும. 27

இலங்கிய மோன முத்திரை யதனி லிருந்திடும் பொழுதிலைம் புலனி, னலந்திகழ் மூன்று புலனொடுங் கிடுமா னவிலவை யெவை யெவை யென்னிற், றுலங்கிய ரூப மிரதநற் கநத மென்றுசொற் றிடுவாமற றிரண்டு, புலன்களிற் பரிசந தரிசனந தோன்றிற் போயிடு மென்பர்புண் ணியரே. 28

பேசரிய வனுபோக மாகுங் காலை பிறங்குசத்தத் தக்கரங்க டோன்றுமாயி, னீசமாம பொறிபுலன்க ளவையுநதோன்று நிலவுபொழு தகமுகம தாக வுய்த்தே, பாசமிறே சிகன்முன்னம் பகர்ந்த வாறே பதுமவா தனமுமபார் வையுநீங் காம, லாசிலந் நிலையிலுற வஞ்செழுத்து மிலலென் றறையககேட் டவைபோமா றியம்பு கென்றாள். 29

நகரமொடு மகரமது சடநதருங்கா ரணமா நாடுமவை நீங்கியிடும் வகையை நவிலுதுங்கேள், வகரததி னகரமுதல் யகரத்திற்றனே மகரமுநீங் கிடுமரிய சிகரமனுத தன்னால், யகரலயம வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க மாகுமிறை நீங்கவுயிர் முத்தியெய்துமென்றே, தகரநறுங் கரியகுழ னகமாதுக் கிறைவன் றனதுதிருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன் குணர்நதே. 30

ஆதனத் திருந்தே சாதனை செயும்போ தலைதரு மனமடங்காமற், போதுமே யெனினுங் கேவல மயக்கம் புரியுமே யெனினுமங் கெழுந்து, நீதியி னெயீ ரடியுலா வந்தே நிலவுமா தனத்தினிற் பொருந்தி, யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப தியோகியர்க் கியல்பதா மன்றே, 31

இந்நிலையா கியபரம கேவலத்தி னுமெழு நிதித்தி யாச னத்தி லிராமலிருந திடுமேவா, னந்நிலையே யுடலினெடு சீவன்முத்தி யடைவ னதுவுமெவ விதமென்னி லறைகுதுநீ கேளாய், துன்னி யதோ யததினெடு தோயமுறல போலுஞ் சுவைதருகீ ரததினெ டுகீரமும்போற கலநதே, யெந்நிலையுந தோன்றும விருநதிடவிவ் வுலகி லிறபபினெடு பிறப்புமறுத திணையிலின்பத் தொளிரவான்·

அஞ்செழுத் தின்விதி யெவ்வித மென்னி லரிய தூலமொடு சூக்கும மேவும், பிஞசெ ழுததினைத தள்ளிமே னின்ற பெரியெ ழுததினைப பினுமுனு நிறுவி, யெஞச விலவுயிா நடுவினி னிலவ விசைத்தல் காரண மாகுமென் றறிதி, விஞசு நல்லரு ளிறையதா மிதனை விளயகு பகருவாக கருளவது விதியே. 33

இநதவஞ செழுததி லிரண்டெழுதொழிப்ப தென்னை யென்றுமையவள் வினவ, வநதமி லின்ப துன்பமேவ தனையி லழு த்துவ திரணடெழுத தாமால, சிநதனைக் கரிய சிவமிரு பாலுஞ சோாநதுயிா நடுவணைந் திலஙகு, மைநதெழுத் தினையே காரண மெனலா மதுமுததிக குறுதுணை யாமால 34

விதிசேர் பஞசாக கரந்தன்னை விளஙக வுரைததோ மேலிய ம்பல், பதியின் மனுவாமதை யுள நதிற் பதிததோர் பரமபதமடை வர், கதிசேர் செபமு நீங்காதோா கருதும பலனே யடைவரென, மதிசேர் சடையெம மண்ணலுமை மகிழ வுரைத்தான் வாய்மல ர்ந்தே· 35

சினத்தி னிடத்து முவகையினுஞ சிநேக னிடத்து மனையி டத்து, மனத்தான் மொழியாற் கரததிடையு மருளுஞமலி யிட த்தினுந்தா, னெதைது நழுவ விடாதகததி னிடையே யுய்ப்பா னிறையெழுத்தை, மனதுக கரிய ஞமவனே யென்றுன் பரமன் மலைமகட்கே 36

பதியெழுத்தை விடுததவர்கள் பண்ணும்பூசை யவமாகும், பதியெழுத்தை விடுததவர்கள பண்ணுஞ்செபமு மவமாகும், பதி யெழுத்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுநதவமு மவமாகும், பதியெழு த்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்க ளவமாமே, 37

இந்நிலையா மிறையெழுத்தை யுளத்தடக்கு மவனே யிவ்வு டம்பி னுடனிருந்து மிலங்குபர கதியை, யந்நிலையே யடைவனெ ன வண்ணன்மலே மாதுக் கறைந்தனனு லஃதுமோ ராணடுளத்து ளடக்குந், தந்நிலைமை யுடையவர்க்குப் பரகுரவன் மகிழ்ந்தே சாற்றுகமா காரணத்தைத தமதுளத்து ளடக்கா, நன்னிலையாம் பக்குவால லாதவர்க்குத் தானே, நவின்றிட வொண்ணுதெனவே நவிலுவர் நல்லவரே. 38

இப்படி யாய வுபயநன் மனுவை யெழிற்குரு வருளிடப்பெ ற்றுச, செப்பருஞ செபமுஞ் செபியாது செபிக்கச சிநதையு மோயும தோய்ந்தா, லப்படி தானே யாதனங் கட்டி யசைவற விருப்பதே நிட்டை, துப்புறு கரண மசையுமே யானுற் றுரிசுள வநிட்டை யென் றுணரே. 39

உற்றமெய் நிட்டை விடாதுசா தித்தோ ருறுவாநன் முத் தியை யென்றும், மற்றவம மூட நீங்கிலார் மூத்தி மறுபவத் துறு வரென் றுரைததீர், குற்றமி னிட்டை யடையுங்கா ரணததைக் குழகனே யுரையென வினவப், பற்றறு பாம னுமையவண் மகி ழப் பண்பொடு பகர்தன்மே யினனுல் 40

ஞான நிட்ட னிருக்குமந நாட்டினின், மோன வார்த்தை மொழியவே கேட்டவன்; றூனு முப்பதா மாகந தவததினு, லா‍ன முத்திப் பதத்தை யடைவனுல். 41

செப்பு நிட்டா பரர்க்குச் சிநதையா, லொப்பின் மாட்மொ டுக்கமுஞ் செய்பவ, னிப்பு விக்க ணிருபதெட் டாமபவந், தப் பிலாதமெய் முத்தியைச் சாருமால். 42

ஞான நிட்டா பராகரு நாடொறும், போன மாதிபொருந்த வுதவுவோ, ஊன மில்லா விருபத்தைந தாம்பவ, மான முத்தியை மன்னுத றிண்ணமே. 43

நிட்டை மேவு நிருமல யோகியர், கட்ட வேநற் கலேக ளுத வுவோ, னிட்ட மாயிரு பத்திரண் டாம்பவத, தெட்ட ரும்பத மெய்துவ துண்மையே. 44

சாத னேக்குண் முயலுந் தகைமையோர், பாத முச்சிப் படி யப் பணிபவ, ரோது மங்க மொருப திரட்டியிற், றீதில் வீடு பெ றுவது திண்ணமே. 45

சாற்று நிட்டையைச் சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானிபா, லாற்று நற் பணி யன்பொடு செய்பவ, னேறறு மீரா றியன்ற தனுவினிற், போற்றும் வீடு பொருநதுவ துண்மையே. 46

ஓது சாதனே யுறறவா சேவடிச, சீத நீரொடு சேடமு மார் பவன், றீதி லெட்டாந தனுவிற் றிகழ்தரு, மேதின் மெய்வீ டெய்து மினிதரோ. 47

ஒப்பி லாதுய ருண்மைநிட் டார்தமக், கப்பா டன்னமு மாசசித் துதவியே, தப்பி லேவலுந் தாஞ்செயும புண்ணியர்க, கெய்பபின் முதறி யெடுக்கும் பவத்தினே 48

இந்நி லேத்திருப பணியெலாஞ செய்பவர்க் கிசைய, வந்நி லேப்பர குருவருள சுரநதினி தாக, வுனனு தறகரு மொருமொ ழியருளிஞ லுதவித, தனனி லேபபர நிடடையி லிருத்துவன் றயையால. 49

இபபடி நிடடை தனனிலே யிருநது மியல்பொடுந் தன் னறு பவததை, யொப்பிலா வரசற் கமைசசுரைப் பதுபோ லுய ர்குரு பரற்குரைத தளவின, மெய்பபடு குரவன் பின்னிகழ் வத னே விளம பிடககேட் டறிகுநரே, ஒபபின் மாயோக ரலாதவா கிரியா காண்டியென் றுரைததிடப படுமால 50

உன்னரு ஞான நிடடையை யடிக ளுரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன், பன்னருங கிரியா யோகமென் றுரைக்கப படுவ தை யெனக்குநீ விரிததே, நன்னய மாக வுரைத்திட வேண்டு மெ ன்றுமை நாதனே வணஙக, வின்னமு தொழுகும மதியணி சடை யோ னிறைவியைப பாாததினி துரைபபான் 51

பங்கமுற மனங்கொண்டு சுவாசந தன்னைப் பந்தனஞ்செய் தருங்கற்பம்பலவ யின்றே, யங்கமதைத் தான்சுழற்றி யபானவ ழிதன்ஞ லயம்வாங்கி யவ்வழியா னதைமீள விடுத்து, மிங்கிவை பலவியற்ற லட்டமா யோகமென்பரிவை சிவயோக மியற்றுவோ ர்க்கிலேயாற், நங்குசிவ யோகத்தா லாக்கமுட னழிவுந் தானி லாப் பரமசா யுச்சியந்தா மடைவார். 52

புத்திகொள் கிரியா யோகசா தனேயைப் புரிந்திடு பவர்களி வ்வுலகி, லெத்தனே கால மிருப்பினு மீண்டு மிறப்பொடு பிறப்பி

னையடைவார், சத்திய மாக வறிநிநீ யிந்தத் தனிச்சிவ யோகசா தனையை, இத்தனை வயதிற் போதிபப தென்றே யிறையவ னுமை தனக் கிசைததான். 53

இநதநன் னிட்டை யேழுநான் காண்டி லியமபுத லுத்தம மாகு, முந்திய வையா றுண்டினி லாசான் மொழிகுதல மதநிம மாகு, மநதமி லாறு றுண்டினிற் புகற லறைதரு கனிட்டம தாமா, லுங்குமிப பருவங் கடநதவாந கதனை யுரைததிடத தகா தென வுணரே. 54

ஞான நிட்டையை நலகுநற றேசிகன், மான முறறிடு மானி ட னல்லனல், வான முற்று வளர்கயி லைப்பரன், றனெ னததின ஞ்சாற்றிட லாகுமால். 55

வள்ளலார் சாத்திரம்

சத்தியஞானபோதம் - பதியியல்.

நீரிடை யுப்பும் பாரிடை யப்புந, தாயிடைச் சூலுந் தனி ரிடைத துவளுந், தீயிடை வெமமையுஞ் செறிந்தாங கன்ன, வ றிவிடை யீச னமர்ந்தாங குறலே. 1

அத்துவி தம்பெற வாங்காங் கிருப்பினு, மாருயி ரறிவா லறிதரப படாஅ, வூனக் கண்ணுக கொளியா தொளிதது, ஞான க்கண்ணின் வெளிபபடு நாதன். 2

ஐயெரி நாப்ப ணைந்தவித் திருப்பினு, மிருகா லடக்கியொ ருகா னிற்பினுஞ், சேயிழை மாதரைத் தீரத் தணபபினு, முடை யைத் துறக்கினு முணவை மறபபினு,மமமா செய்மாயை மழுங் கா தம்ம, குருபர னேக்கிற் குழையு மன்றே. 3

மாரியை நோக்கும் வனப்புட் போலும், பாரியை நோக்கும் பாவலர் போலும், கொழுநனை நோக்குங் குலமகள் போலுந், தேசிகை நோக்குஞ் சீடன் றெரிவே. 4

ப சு வி ய ல்.

விந்து மோகினி மானென விரிந்த, தத்துவக் காட்டிற் றனி த்திடு முயிரை, யாணவ வேங்கை யொருபா லடர்ப்ப, மாயைக்

குடாவடி யொருபான் மயக்கக், காமியக் கடமா வொருபாற் கறுவ, விருவினை மலப்பாம் பொருபா லிழுக்க, வாசையா மன்னை யொருபா லறையக், குலமெனு ஞமலி யொருசார் குரைப்பக், கல்விக் கானியா றொருசார் கவரச்,சமயச்சூறையொருசார் தாக்க, வவாவெனும் படுதீ யறிவைக் கொளுவ, மாயாவாத வனசரர் வெருட்ட, வின்னன மாவி யிடருருங் காலை,யுயிரிடை யொளிபுக் கிருந்த வொருவரத், தாயினுஞ் சாலத்தயாநிதி யிரங்கிக், கட்கடை வாளாற் காடற மாற்றலு, முட்கின யாவு முயிர் பிழைதன்றே 5

பாசவியல்.

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணொளி யொப்ப, வைவகை யவத்தை யான்மா நீங்கிச, சிவத்தொடுங் கலந்த தேற்ற மென்ப, நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே. 6

சடததிர ணீப்பத் தனித்திடு மான்மாச், சோகம பாவனை தொகக்கிய பின்றைக், கருடனை நினைபபான் கடுக்கழன் றன்ன, வுபாதி நீங்கி யுணர்வா யினவே. 7

அறிவறி யாமை யகலா தகன்ற, வறிவே சிவமெனு மாகம முடிவே. 8

உபதேசவியல்.

ஐமபுல னறிதலி னவத்தைப் படுதலி, லுணராக் கால முடற் சவ மாதலி, னருத்தா பத்தியி னுளள னுன்மா. 9

பிறத்தலு மிறததலு பெருகலுஞ் சுருங்கலும், போதலும் வருதலும் புணாவு நீக்கமு, மன்ன மயத்துக் கடுத்தன வாதலி, னன்னமய கோச மான்மா வன்றே. 10

சிவனீ யானு யென்னுந் திகழ்வுஞ்,சிவனு னேனெ னென்னுந் திறமுஞ், சிவனே யாவினு முளனெனுந் திருவுஞ், சிவனே காட்டித் தெளித்தன னெனக்கே. 11

அறிவா காரனு னெனவறிந் துணர்தல், செறிபரப் பிரமம் யானெனத் தேற, லறைசிவ னருளி லடங்கா தடங்க, லுருவ தெரிசனஞ் சததியு முயிாக்கே. 12

அஞ்செழுத் துண்மை யறையுங் காலே, சிவாய நமவெனுந் திருவாக் கியத்திற், சிவமரு ளான்மா திரோதை மலமிவை, பரா

தனை நலியாப் பருவிடம் போன்றச், சிவன்றனை மறையாச் சிவனை மறைக்கு, மதோமுக மாகி லறிவை மயக்கு, மூர்தந முகத்தி லுருவழிந தனவே. 13

அணைந்தோரியல் - முதற்காண்டம்.

பூரண போதப் பொருடா னாகலி, னாரண மாகம மவர்க் கென் செயலே. 14

நினைப்பு மறப்பு நீத்தமை யாலே, யனைத்துங் கண்டுங் கண்டில ரன்றே. 15

சிதம்பர மாதலிற் சோவிட மில்லை, யவனிவ னாதலி னனு கனு மில்லை, யறிவுரு வாதலி னாக்கையு மின்றே. 16

ஒன்றே யாதலி னுணர்பவ னின்று, நானது வாதலின் ஞானமு மின்றே. 17

சத்தஞ் சோதிட நருக்கங் காவியங், கொக்குவம பரதங் கோதெனத் தள்ளாப், பித்தர்க் கிந்நூல் பேசிற் பிழையே. 18

நுனுதிக மின்றி நுண்ணுணர் வாகி, யனுதி முதந னருளிய வாகமந, தந்திர கலையெனச சாற்றலு மாமே. 19

மனுதிக ளொடுக்கி மறைமுடி வுணர்நது, வழிபடன் மந்திர கலையென மதியே. 20

அறியா வறிவ னருளிற் கலந்தாங், காதவ னொளிபுக் கழுந் திய கண்ணாய், மும்மைப் பாழு முறைமுறை கடவா, வபரவப் பாழி னடங்கா தடங்க, லுபதேச கலை யிஃதென வுணரே. 21

கேவல ஞானக் கிழவ னருளுடைப், பிள்ளைநா வரசு போரூர, னாதன வாக்கிய னருநதமிழ் மூலன், சிவன் முத்தர் திரு வாய் மலர்ந்த, நூல்பவ நோய்க்கு நுண்ணிய மருந்தே. 22

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும் பெண்ணை யுயிரெனு நாயக, னெந்நாள் விடுவ னெவ்வழி யானே, விடுவ தில்லை விதியுள ளளவும், விதிவச மின் றேல் வெறுப் புற்றிடுமே, வெறுப்பும் விதியின் மேம்பா டாமே, யறிவு விடத்து மற்றவ ரிடத்து, மாக்கை வெறுப்பு மகங்கா வானியு, முறுமெனக் கண்டாங் கொழிநதிடு மாறு 23

நீரிடை யிருப்ப னிலத்திடை யிருப்பன், காற்றிடை யிருப்பன் கனலிடை யிருப்பன், விண்ணிடை யிருப்பன் வெயிலிடை யிருப்பன், மதியிடை யிருப்பன் மனத்திடை யிருப்பன், றதியிடை செய்போற் சங்கரன் றானே. 24

உருவோ வருவோ வுபயப் பெருக்கோ, காணும் பொருளோ காணாப் பொருளோ, கரியோ செய்யோ கைகா லுண்டோ, வுண்பது முறக்கமு முடையு முண்டோ, கண்டவ ருண்டோ கழறுமி னீரே. 25

அதிதிதன் மைந்த ரலமரு காலைப், பிரமகீ தையைப் பேசின னெவனோ, சிதாகா யத்திற் றிருவுருத் தாங்கி, மறலியை முனிந்த வரத னெவனோ, வரன்முறை யுலகம் வயின்வயி னுதிக்க, நான்முகத் திருந்து நான்மறை யுரைத்தன், றபனி டத்தி லொளித்தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 26

மூலமென் றழைத்த முனைக்கொம் பியானை, வருத்தந் தீர்ப்பான் வந்தவ னெவனோ, தூணிலு மிருப்பன் றுரும்பிலு மிருப்பன், எனுமழ சொல்லுக்கெதிர்ந்தவ னெவனோ, துகிலுரி காலைத் துருவதன் மகட்கு, மாளாத துகிலை வருந்தின னெவனோ, வருச்சனற் காக வமரிடை யிருந்தாங், குணர்மெய்ஞ் ஞான முரைத்தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மனனே. 27

கல்லா லின்கீழ்க் கடவு ளாகிப், பொல்லா ஞானம் புரிந்தவ னெவனோ, மாலவரை வில்லாய் வலியவா புரங்க, ணீரெழ வொருக்கி நின்ற மூவரைச, சேவடி நிழலிற் சோத்தவ னெவனோ, காலனை மாட்டிக் கவின்சிறு பாலன், மரணந் தவிர்ப்பான் வந்தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 28

ஊனோ பிரம முயிரோ பிரமம், வானோ பிரம மறையோ பிரம, நானோ பிரம நாடுங் காலே. 29

வடிவோ பிரம மதியோ பிரம, மொலியோ பிரம முணர்வோ பிரம, மறிவோ பிரம மாயுங் காலே. 30

ஒருமல வழக்கு மிருவினைத் தொடரு, மும்மலச் செருக்கு நால்வகை வாக்கு, மைவகைப் பொறியு மறுவகைக் குற்றமு, மற்று லன்றி யறிவா காயே. 31

வானோ வளியோ மறுகனல் புனலோ, மண்ணோ மதியோ வளரென் றாமோ, யானோ பரம்பொரு ளெட்டும் பிரிவே, தானே யதுவே யதுதா னென்ப, மானு ததுவும வழக்கச சொல்லே, நானே யதுவென நாடலு மாமே. 32

பதிபசுபாச விளக்கம்

அறுவித சமயத் தோர்க்கு மறுமுக சாமி யாகிச்
செறிபரப் பிரமம யானே யென்றுசின் மயிலி லேறிக்
குறுமுனிக் கருளிச் சிவக் குகைதொறும வீற்றி ருநத
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாயத்தனென் பிறவி யெல்லாம.

பாசமைந்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேசமாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப
பேசுமேழ்வகைப பிறப்புனக் கிலையெனப பேசித்
தூசுநீக்கிய சுயம்பிர காசனைத் தொழுவாம 34

உலக நெருப்பைக் கடநதொழியா ஞான வுததி மடுப்பேனோ
விலகு குடும்பத் துயாநீங்கி யெந்நாட் டுறவி யாவேனோ [னோ
திலக மறையின பொருளிதெனத் தேறறுங் குரவனக் காண்பே
கலக வுடலப பிணிதணநது கடவு ளையான் காண்பேனோ

மருவிய வுடல் வெறுப்பும் வையக வெறுப்பும வந்தா
லிருவினை யொபபு மங்க ணெய்திடு மெய்துங் காலக்
கருமல பாக முண்டாம பாகத்தாற் கடிதிற் சேருந
திருவருட் சத்தி பாதஞ் செறிந்திடுங் குருவு மனறே 36

முத்தரை.ப பகைவ ரென்று மூாககரை யுறவ ரென்றும
பெததனு யனேக காலம பிறநதிறந தெய்ததிட டேற்குப்
பத்தியான் ஞானங் காட்டி ஞானததாற் பரனைக் காட்டும்
சத்திய ஞானு னநத சற்குரு நாதா போறறி. 37

பொசசையா முடலங் காட்டிப பொறிபுலன் கரணங் காட்டி
யிசசையா ருயிருங் காட்டி யெழிற்றிரு வருளுங் காட்டி
யச்சமி னிலையங் காட்டி யகமபுறந தானுப்க காட்டி
சச்சிதா னநதங் காட்டு சற்குரு நாதா போற்றி. 38

குருபதேசம்

அஞ்செ முத்தினி லொருபுடை யரும்பதி யமருப
வஞ்ச முற்றுள வொருபுடை பாசமாய் வதியுங்

துஞ்ச லின்றிய வொருபுடை பசிவெனத் துலங்கு
மஞ்செ ழுத்தினின் முமமுத லறிந்தவர் பிறவார். 39

பானுவா மிறை யெழுதது வதனொளி பரை யெழுத்து
வூனமில் கண்ணே யாகு முயிரெனுந் தனி யெழுத்துத்
தீனமில் விளக்கே யாகுஞ் செப்பிய திரை யெழுத்து
நானெனு மிருளே யாகு நவையுறு மல வெழுத்தே. 40

நகரமாகிய சேரியை நஞ்சென வெறுத்து
மகரமாகிய மயலெலாம் வேரொடுங் களைந்து
வகரமாகிய வனத்தினி லிருந்திளைப் பாறிச்
சிகரமாகிய நகரியை யடைந்தனன் சீவன். 41

பாச மாகிய விரண்டையும் படிறெனத் தள்ளி
நேச மாகிய விரண்டையு நெஞ்சிடை யழுத்திக்
காச நீங்கிய கன்மென முத்தியைக் காண்பா
யாசை நீங்கிய நிலையிது விதற்கிலை யையம. 42

தசகாரியம்

தத்துவா தீதந் தன்னிற் சகசவா ணவமலந்தா
னுறறிடு மிதநகுச்சாககி நானென வுயிர்க்குரூபஞ்
சித்துரு நானேயென்று தேறலே தெரிசனந்தான்
முற்றுண ரீசன்முன்னர் முகிழ்ததிடா தடங்கல்சுத்தி. 43

நின்மலசோப்பனம்

ஐம்பொறியா லைம்புலன்களாரத்தான் புசித்தாலு மறிவான்
மிக்கோ, ருமபர்பிரான திருவடிக்கீ ழுள்ளததைை வைத்தங்கே
யுறங்கா நிறபர், நமபனைநீத தொருசோர நாயகனை விருப்புற்ற
நாரிவேண்டு, மன்பவன்றன் பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன் பாற்
கிடக்கு மதுபோலன்றே. 44

காண்பதுங் கேட்பதுங் கருத்துஞ் சொப்பனம்
பூண்பதும் புனைவதும புசிப்புஞ் சொப்பனஞ்
சேண்படு நாகமுஞ் செகமுஞ் சொப்பனம்
விண்படு மிவைக்கெலாம விசுத்த ஞானரே. 45

நின்மல சுழுத்தி.

குடும்ப பாரமு ஞானமுங் கொண்டவ னின்பு
மடங்க நீத்துய ரறிவினை யடைந்தவ னின்பு
நடந்து றங்குவோ னின்பமு நாண்மலர்ப் பாயல்
கிடந்து றங்குவோ னின்பமு மானுமே கிளக்கில். 46

நின்மல துரியம்.

மண்ணொடு மண்ணார் போனார் வளியொடு வளியார் போனார்
தண்ணொடு தண்ணார் போனார் தழலொடு தழலார் போனார்
விண்ணொடு விண்ணார் போனார் விளங்கறி வுருவாய் நின்ற
நண்ணிய நானே யெங்கு நண்ணுநடா திருக்கின் றேனே. 47

நின்மல துரியாதீதம்.

போக்கிலை வரவிலை புணரக் கையிலை
தாக்கிலை யேக்கிலை சரிக்கக் காலிலை
மோகமுற மூக்கிலை முகிழ்க்கக் கண்ணிலை
வாக்கிலை மனமிலை யநீத வாழ்விலே. 48

இத்துரி யாதீ தத்தி லிமைக்கொட்டு மளவா னாலும்
முற்றகண் ணாடி தன்னி லுளுந்துருள பொழுதா னாலுங்
கைத்தலத் தாலா வின்பால கறக்குறுங் காலமேனுஞ்
சித்துரு வாகி நிற்போர் சின்மய வீடு காண்பார். 49

பதி விளக்கம்.

நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப புனிதமாய்ச
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய் சத்தியமாய்ச சித்துருவாய்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம். 50

சொல்லாலு மனனாலுந தொடராத சூக்குமமாய்ப்
பல்லான்ற கேள்வியரு மீதென்று பகர்வரிதா
யொல்லாத பரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிரா யுண்மையா
யெல்லாமா யல்லவுமா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம். 51

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயுங்
குன்றாயு மணுவாயுங் குணமாயுங் குணியாயு

நன்றாயுந் தீதாயு நாணுயுந் தாணுயு
மின்றாயு முளதாயு மிருக்குமநதப் பரமசிவம். 52

சிவனறிந் தருளுவன் சீவ ராசியைச்
சிவன்றனை யறிந்திடாச சீவ ராசிகள்
சிவனிலா விடமிலை செடசித் தெங்கணுஞ்
சிவனிலா விடி லுயிர செகமற் றில்லையே. 53

அவனவ ளதுவெனு மகில பாசமே
யவனவ ளதுவென வறைப வன்பசு
வவனவ ளதுவினை யாகரு வான்பதி
யவனவ ளதுவறி லறிவைக் காணலாம். 54

அவனசைந திடிலொரு வணு வசைநதிடு
மவனசை யாவிடி லணு வசைந்திடா
சிவன்சததி யோடுறற செகம விரிநதிடுஞ்
சிவன்றனித் திடில்விரி செக மொடுங்குமால். 55

சாக்கிர சொப்ப னங்க ளிரண்டையுந் தாண்டிப் போனாற்
சூக்கமாஞ் சுழுததி வநது தொல்லிரு ளாகி மூடு
மாக்கமு மழிவு மில்லா வறிவினு லதுவும் போனாற்
போக்கொடு வரவு மிலலாப பூரணப் பொருள்வந தெய்தும். 56

காணுறு புலன்கள் போகிற் கரிசுறு மனம்போம் போனு
லாணவம் போகும் போனு லாருயிரப போதம் போகுஞ்
சேணுறு மொளிகரு மேலாஞ் சிவப்பிர காசந தோன்றும்
மாணனே யிதுவே முததி நிலையென மதித்தி டாயே. 57

மாசறப் படித்தா னேனு மயலறந தெளிநதா னேனு
மாசறத் துறந்தா னேனு மஞ்செழுத் துணர்ந்தா னேனு
மீசன்வே றியான்வே றென்னு மிருமையுங் கழலா னாகிற்
பாசமுங் கழல்வ தின்றாம் பதித்துவந தானு மின்றே. 58

பசு விளக்கம்.

பாசத்தாற் பசுவெனப பகரப் பட்டன
பாசநதா னிரிதரப் பதியெனப் படுங்
காசத்தாற் குருடெனக் கழறப் பட்டண
காசந்தா னிரிதரக் கண்ணெ னப்படும். 59

எஞ்ஞான்று குடும்ப பார மேகுமென் றிரங்க வேண்டா
மஞ்ஞான மெம்மட் டுண்டோ வம்மட்டுங் குடும்ப பாரம்
மெய்ஞ்ஞான முண்டேன் முத்தி மேவுதற் கைய மில்லை
சுஞ்ஞானத் தாலஞ் ஞானஞ் சுருங்குமந் நிலையே முத்தி. 60

சீவனா மிந்த வான்மா வியற்கையைத் தெரிக்குங் காலைக்
கேவலன் சுத்தன் சாந்தன் சூக்குமன் கிளா சனாதன்
பாவமில் சர்வா னந்தன் பகருனு சாவ சாக்கி
மேவுசின் மாத்தி ரத்தன் மிகுசுக சொரூப னாமால் 61

ஆகையா னானு முயற்சியி னாலு மவிழ்ந்தபே ராதரவா லுங், கோகன கத்தா டருக்ர வனபாற் குறைவறு பத்தியி னாலும், மோகமே விளைக்குமப் பிரகிருதி யினறன பாவனை முழுதை யுந் தணந்திட், டேகமாஞ் சிவனை நானெனச் சிந்தித் திடரொ ழிந் திருந்திடத் தகுமால் 62

யாவ னொருவன் றன்னிடத்தி லிருக்குஞ் சிவனை விட்டயலை
மேவி யிருக்குஞ் சிவனைநனி பூசிப் பவன்றன் வியன்கையிற்
பாவி யிருக்கும் பாயசத்தை விட்டுக் கூன்கை பரந்தோடித்
தூவுந் துளியை நாநுனியாற் றுய்க்கு மவனை சொல்லுங்கால்.

சகலபூ தங்க டோறுஞ் சாக்கியாய் விசுத்த தேசாய்த்
தருஞான தேகி யாகித் தங்கிய பரமான் மாவை
யகமுக மாக வுள்ளும் புறம்பு மொன்றா யறிந்து
பகவற யாவன் பார்ப்பா னங்கவன் முழுதும் பார்த்தான். 64

ஆணவ விலக்கணம்

சரியையி லாணவங் கால் சரிந்திடுங்
கிரியையி லைமலங் கெடுதி யுற்றிடு
மருவுயோ கத்தின்முக் கான்ம டிந்திடும்
விரிசிவ ஞானத்தின் முற்றும் வீயுமே. 65

காமத்தா லிந்திரன் கலக்க மெய்தினான்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தாற் கீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா லிறந்தவர் கணக்கி லார்களே. 66

கோபத்தாற் கௌசிகன் றவத்தைக் கொட்டினன்
கோபத்தா னகுடனுங் கோல மாற்றினன்
கோபத்தா லிந்திரன் குலிசம போக்கினன்
கோபத்தா லிரந்தவர் கோடி கோடியே. 67

கோபமே பிறவியைக் கொடுக்குங் கொள்கையாங்
கோபமே யறிவினைக் குறைக்குங் குட்டநோய்
கோபமே தாயையுங் கொல்லுந திண்படை
கோபமே தவத்தினைக் குலைக்கும பேயரோ. 68

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீங்கினன
ஆசையா னராசுர னவி போககினன்
ஆசையால் வாலியு மழிநது போயினன். 69

ஆசையா லிநத மாயை யறிவினை முழுது மூடித்
தேகமே யான்மா வென்றூ சேயிழை மடவார் தங்கள்
போகமே மோக்க மென்றும புநதியைத் திரிவு பண்ணுஞ்
சோகம்பா வனையா லித்தை தொலைப்பர்கள் சிவன் முதநர். 70

கன்ம விலக்கணம்.

வினையினல் விகார முண்டாம விகாரத்தால் விருப்புண் டாகு
முனனுறும விருப்ப நானு விதவுல கஙக ளுண்டா
நனியுல கத்தான் மெல்ல நானெனு மகமுண்டாகும்
துனியுடை யகங்கா ரததா றுசனும் பிறப்பு முண்டாம். 71

ஊழ்வினை யாலு டம்பு முடமபினு லூழு மாகித்
தாழ்வினை யிரண்டாய் மூன்றாய் சதுர்வித மாகி யோங்கி
வாழ்வொடு வறுமை யாகி மனனுயிர் தொறும் வதிந்து
காழ்மரம் விதையும் போலாங் கன்மமீ கண்டு கொள்ளே. 72

சஞ்சிதந திருநோக் காற்போம் பிராரத்தந் தனுவோ டேகும்
விஞ்சுமா காமி யநதான் விளங்கு ஞானத்தி னற்போஞ்
செஞ்சயான் செய்த தெல்லாஞ் சிவனசெய்த தென்றுணர்ந்தால்
மஞ்சனே வினைத் திறங்கள் வநதுனைச் சந்தி யாவே. 73

ஞானதீக்கை யிலக்கணம்

பூசையால் விரதந் தன்னற் புண்ணிய தீர்த்தந் தன்னு
ஆசறு தருமந் தன்னு லளவறு வேள்வி தன்னற்

பாசபந் தங்கள் பொன்று பாரிடை நம்போல் வந்த
தேசிக னருளு ஞான தீக்கையாற் பொன்று மன்றே. 74

ஆசாரிய னிலக்கணம்.

மண்ணலே நீரலே வளி நெருப்பலே
விண்ணலே மதியலே விரிந்த பானலே
பெண்ணலே யாணலே பேடு மல்லையா
லண்ணலே நீயென வறைபவன் குரு. 75

யானென தெனுஞ் செருக்கை யிரித்தொளி யாயெறிக்கு
ஞானதே சிகற்குத் தன்னை நதிர்கொடுத் திறைஞ்சாநின்ற
வானமா ணுக்கற் கிந்த வனுபவ மறையலாகு
மேனையோர்க் குரைப்பினன்றே னிருளபுரை நிரையத்தெய்தும்.

சீட னிலக்கணம்.

பூதகா ரியங்க ளெலலாம் பொய்ம்மை மெய்ப் பூதநாத
னுதலால் புவனத் தாசை யந்தரத் தாசை யற்ப
மோதறு வகைச் சமபத்து முயாமுத்தி விருப்பு மிந்தச்
சாதன நான்குந தானே சீடற்குச சடல மெனப. 77

கடப்பருங் கடல் கடத்துங் கருணையா ரியன் முனிநதே
யடித்துதைத் தருவ ருத்திட் டகிர மஞசெய் தானு
முடற்பிணி யகற்ற வலல வுததம னிவனே யென்று
திடப்படு சிரத்தை யுள்ளோன சீடனென் றுரைக்கும் வேதம்.

மன்னர்முன் காலன் முன்னு மகிழ்ச்சியைப் பிரிக்க வநத
தன்னிகர் நோயின் முன்னுந தானடங் கிடுவார போல
மின்னமர் கயிலை நீதது மெய்யுடை யார்போல் வநத
கொன்னமர் குரவன் முன்ன ரடங்குவான் குலமா ணுக்கன். 79

நானார் கொல்லோ வென்றனக்கு நாதனார் கொலலோ வெனக்கிங்
கானுப் பிறப்பு மிறப்புமிவ ணடைநத தென்கொ லோவென்று
தானே தனககிவ் விசாரஙக டலைபபட் டிடலுந் தேசிகனைத்
தேனு ரளிபோற் றேயமெலாந் தேடு மவனே சற்சீடன். 80

ஞானகுரு மான்மியம்.

எங்கா ளிருப்பினு மிறப்பது நிசசயம்
பொன்னாட்டி லிநதிர னாயினும் பொன்றுவ

னன்னுட் கழியுமுன் ஞானத்தி னாலே
தன்னு லறிவது சற்குரு பாதமே. 81

சித்தஞ் சிவத்தோ டொருக்கிச் சிவமான
முத்தன் சிவமென மொழிந்திடு மாகமஞ்
சத்தியஞ் சீவன் சங்கர னென்றெ
குற்றமி லுன்மறை கூறும் வகுத்தே. 82

கோல்லா விரதம்.

ஆருயிர்க் கொலாத மேலோ ரறிவினை யறிந்த நல்லோர்
தீமன மொடுக்க வல்லோ ரிவர்களே தேவ ராவர்
காமராய்க் கற்ப ழித்தோர் களவுசெய் துடல் வளர்த்தோர்
மாமிசந் தின்போ ரெல்லா மானிடப் புலைய ராவார். 83

அரியவாக் கையின் மானிட வாக்கையே யாக்கை
விரியு நோன்பினி லுயிர்க்கொலா விரதமே விரதங்
கருதிற் றெய்வதங் கண்ணுதற் றெய்வமே தெய்வந்
தெரியிற் றேவிகா லோத்தர தேற்றமே தேற்றம். 84

அம்மா வெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மா னிடரெல்லா மின்புற் றிருக்கின்று
ரமமா வெனுஞ்சதங் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும
பொய்ம்மா நிரையமென்றுற புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவதே.

கங்கையிற் படிந்திட் டாலுங் கடவுளைப் பூசித் தாலு
மங்குல்போற் கோடி தன்மம வள்ளலாய் வழங்கி னாலுஞ்
சங்கையில லாத ஞான தத்துவ முணர்ந்திட் டாலும்
பொங்குறு புலால் புசிப்போன் போய்நர கடைவ னன்றே. 86

கொலையிலா னுதவு மன்னங் கூறிற்பே ரமுத மாகுங்
கொலையுளா னுதவு மன்னங் கூறிற்பேர் விடம தாகும்
புலையர்தம் மனையி லுண்போன் புலையனு மாறு போலக்
கொலைஞர்தம் மனையி லுண்போன் கொலைஞனே யாவ னன்றே.

கலையெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனு
மலையென வுயர்ந்தா னேனு மனமய லகன்று னேனு
முலகெலாம் புகழப் பல்லோர்க் குதவிய கைய னேனு
மிலகிய விரக்க மின்றே லெழுநர கடைவ னன்றே. 88

இத்திற னருள்கைப் பற்றி யுயிர்க்கெலா மிதத்தைச் செய்க
சத்திய விரக்க மின்றேன் முதீதியைச் சாரா னுகும்
பத்தியால் யோகஞ் சாரும் யோகத்தாற் பரம ஞானஞ்
சித்தியா மிதற்கா தாரஞ் சீவகா ருணிய மன்றே. 89

ஆக்கை யருமை.

மக்க ளாக்கையிற் பிறத்தலே யரிதுமற் றதிலுந்
துக்க கூன்குரு டூமையைத் துறத்தலு மரிது
நற்கு லத்திடை வருதலு மரிதுஞா னததான
மூக்க ணீசனுக் காட்படல் முறறிலு மறிதே 90

உடம்பெலா நீங்கிநல் லுடம்பு பெற்றவ
ருடம்பினு லுறுபய னென்று மோாகிலா
ருடம்பினு லுறுபய னுவதே தெனி
லுடம்புயி ருணர்வையு மோர லாகுமே 91

அரிது மானிட யாக்கையிற் பிறததன் மற்றதினு
மரிது வேதநூல் சைவநூ லாலகந தெளித
லரிதவ் விசனே நாமென வறிவு மேலிடுத
லரிது வாய்ப்பறை யறைநதிடா ததினடங் கிடலே 92

சரிதை கிரியாயோக விலக்கணம்

எங்கணு நிறைந்து நின்ற வீசனே டொன்ற லாலே
சங்கர னுமே யென்னச சமாதி யோகம புரிநது
துங்கவெண் மதிபோ லுள்ளந் துலங்கிடச சுவா னு பூதி
யங்குதித் திடவா னந்த மடைவதே யமல யோகம். 93

ஒருகண மிருப்பன் றெய்வ வுருவினி லீசன் ருன்மற்
றிருகணஞ் செங்கோ லோசசு மிறையவா பாலிருப்ப
னருமறை யவாகு மூாத்து ளமபுவி மூளவி ருப்பன்
துரிய யோகிக ளுளததிற றாங்குவ னிருநதெப் போதும். 94

ஞானநிட்டை யிலக்கணம்.

சராசரப பொருள்க டோறுந் தங்கிநின் றவற்றின் றன்மை
விராவுத லின்றி யொன்றாய் விமலமாய் விண்ணி னெய்தாய்ப்
பராபர வெளியாய் நீங்காப் பாச சாலங் கடந்த
நிராமய சிவந்தா னுகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 95

மத்திம வுடரு ளுகா வளர்கா ணந்தா ளுகா
மொய்த்தவிந் தியந்தா ளுகா மூலிவா யுவந்தா ளுகா
சித்திர தீபம் போலச சீவ பாவங் கழன்று
நித்திய சிவந்தா ளுகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 96

மக்களு மனையு நீத்து மாதரா ராசை நீத்துச்
சொர்க்கமே லாசை நீத்துச சுத்தனைப் பற்றென் றின்றிக்
கற்கவேண் டியது நீத்துக் கருதிரு வினையு நீத்து
நிர்க்குண சிவந தாளுகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 97

சிந்தனை புறஞ்செலாச சிவோகம பாவனை
சந்தத முளுறறிடிற் சாமதி வந்துறு
மநதநற சமாதியா லறிவு மேலிடு
மிந்தநன் னிலையிலே யிருக்கற் பாலையே. 98

பாவனு தீதந் தன்னி ளுடொறும் பதிந்து நிற்பாய்
பாவனு தீதந தன்னி னெஞ்சகம் பதியா தாயின்
பாவனை தனிலே நெஞ்சைப் பழககிடு பழுத்த காலை
பாவனு தீதம வநது பதிந்திடும பான்மை யோடே 99

ஐம்புலனுல்வரு மிலக்கணம்.

சத்தத்தா லசுண மாயும் பரிசத்தாற் றநதி மாயும்
வெற்றிசே ருருவத் தாலே விட்டிலம் பறவை மாயும்
பற்றியா ரிரதத் தாலே பாணிமீ னங்கண் மாயும்
மொய்த்தகந் தத்தி னுலே மூசுவண் டினங்கண் மாயும.

ஓதியவசுண மாதி யொன்றென்று லழியா நிற்குங்
காதினுற் றெக்கான் மூககாற் கண்ணினு லுவா லிந்தச்
சாதிமா னிடர்க ளெல்லா மஞ்சினுற் சாகா நிற்பர்
போதமே விட்ட காலம் புலன்வழிப் போகா ரன்றே. 101

ஐம்புலன் வென்ற வறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புல னடக்கலானு மறிவினை யறிதலானு
மின்பதுன் பங்களெல்லா மியல்பென வொறுத்தலானுஞ்
செம்பொரு ளறைதலானுஞ் சிவோகமபா வித்தலானும்
நம்பனை யகத்துணர்நத ஞானியென் றறியலாமே. 102

வேதநூ லுணர்தலாலும் விதிவழி யொழுகலாலுஞ்
சூதகந் துறத்தலாலுஞ் சுகமய மாதலாலும்
பேதமற் றிருக்கையாலும் பெரியவர் கூட்டத்தாலும்
நாதனை யகத்துணர்ந்த ஞானியென் றறியலாமே. 103

சந்நியாசி யிலக்கணம்

ஆக்கைக்குஞ் சாக்ஷிணுமே யனைத்திற்குஞ் சாக்ஷிணுமே
போக்கொடு வரவுமில்லை புண்ணிய பாவமில்லை
வாக்கொடு மனமுமில்லை மந்திரந் தியானமில்லை
சாக்ஷிமாத் திரமேயென்று தெளிந்தவன் சந்நியாசி 104

அறிவி லறிவா யகண்டிதமா யனந்தா னந்த மயமாகிச், செறியும பரம சிவந் தனனைத் தன்னுட் கண்டு தியானித்துக், கறவை யருந்தப் பால் சுரக்குங் கால மோனுங் கடைப்பிடிப் போர், பிறவிக் கடலைக் கடந் தோர்க ளவரே யுலகிற் பெரியோரே. 105

மண்போற் பொறுமை யுடையோரு மதிபோற் சாந்த முடையோரும், புண்போ லுடலைப் புனைந்தோரும் புனல்போ லொழுக்கம் பூண்டோருங், கண்போ லிரக்க முற்றோருங் கனல் போற் புசிக்குங் கதியோரும், விண்போ லறிவை யறிந்தோரும் பிறவா ரிந்த மேதினிக்கே. 106

அதிவன்ணாச்சிரமி யிலக்கணம்

ஊன்றுமூன் றவத்தைக் கப்பா லுயாமுத்த ணுங்கி யந்த மூன்றவத் தைக்குஞ் சான்றாய் முதலொளி யாய்ப் பிறங்கித், தோன்றுமா தேவ தேவை யெவன்சும்மா வனுப விப்போ, னன் றவ னவனே மேலா மதிவன்ணாச் சிரமி யாவான். 107

நிறைந்தமா கடற்போ லுயாநெடு மறைமுடியிற்
சிறந்த போதமா வாக்கிய சிரவணத தாலே
யிறந்த சிந்தையி னுற்றனை யீச்சுர னாக
வறிந்த வன்சொலு மதிவன்ணாச் சிரமி யாவான். 108

வருணமாச் சிரம மாகி மலினதே கத்தின் கண்ணே
கருமவி மாயை தன்னாற் கற்பிக்கப் பட்ட தெல்லாம்
பொருவரு போத னமெற் கெப்போது மில்லை யென்றே
யருமறை யானு ணர்ந்தோ னதிவன்ணாச் சிரமி யாவான். 109

சொன்னத்திற் கடக மாதி சூழுணி தோன்று மாபோ
லென்னிடத் தகில மெல்லாங் கற்பிக்கப் பட்ட தென்றே
பன்னுமா மறையந் தத்தாற் பகுத்தறிந் தனுப வித்திங்
கன்னிய மிலாமை கண்டோ னதிவன்னுச் சிரமி யாவான். 110

ஆதித்தன் சன்னி தானத் தகிலஞ்சேட் டிக்கு மாபோற்
போதத்தென் சனிதா னத்திற் புவனஞ்சேட் டிக்கு மென்றே
வேதத்தி னந்தத் தாலே மெய்ப்பட வறிந்து ணர்ந்தோ
னாதித னிவனே யென்ன வதிவன்னுச சிரமி யாவான். 111

இப்பியிற் பிராந்தி யாலே யிரசிதந் தோன்று மாபோன்
மெய்ப்படு மென்னி லிந்த வியஞ்சக மூதித்த தென்றே
யிப்படி யாவ னேனு மெழினமறை முடிவி னாலே
யற்புத வறிவு ணர்ந்தோ னதிவன்னுச சிரமி யாவான். 112

மறையர்தம் முடம்பின் கண்ணும் பசுவாதி யுடம்பின் கண்ணு
மறையவ ருடம்பின் கண்ணும வானவ ருடம்பின் கண்ணு
நிறையுமா காயம் போல நிறகுமா தேவன் றானென்
றறிவினு லறிந் துணர்ந்தோ னதிவன்னுச சிரமி யாவான். 113

பாம்பிதென் றுணர்ந்த போது பழுதையே யில்லை வெய்ய
பாம்பிதன் றெனவு ணார்ந்தாற பழுதையே யாறை போலச்
சோம்புறு குழும்பி யென்னிற் றுகளுறு சீவ னுகுஞ்
சோம்புறக் குடும்பி யென்னிற் றுகளறு பிரம மாவான். 114

மகாவாக்கிய விலக்கணம்

ஆதி திருநான் மறைமுடியி லறையுந் தத்துவ மசியென்றே
யோதி லதுநீ யானுயென் றுரைகரு மும்மைப பதமாகப் [பேன
போத முடையோ யிதன்பொருளை யெவ்வா றெடுத்துப் போதிப்
பேத மகன்ற வுள்ளத்தாற் காணும் பெரிய வாககியமே. 115

கன்னனுன் புளினு னென்றே கவலையுற் றழுங்குங் காலைக்
தன்னநீ கிராத னன்று கௌந்திபுத திரனென் றுற்போ
லன்னிய வுடனு னென்றே யயர்ந்துள மழியேன் மைந்த
வன்னிய மென்று கண்ட வறிவுநீ யுணாந்து கொள்ளே. 116

ஒருவ னொருதே யத்திற் பிரம சரியா யுற்றான்
மருவி மற்றோர் நாட்டகத்தின் மகிழ் கிரகி யாயினன்

பரவி பின்னோர் மண்டலத்திற் பகர்துறவி யாய் நடித்தான்
விரவிய கோலம் போக்கின் வேறில்லை யவ னிவனே. 117

ஓடுமா நதிக டநதோ ரொன்பது பேரை யெண்ணித்
தேடும்பத் தானைக் காணான் றிகைத்துநின் றலறு நிற்ப
நீடிய வொருவ னாலே நீபத்தா னென்ன லோடும
விடிய துயர மெல்லாம் வியபபினை யடைநதா னன்றே. 118

அன்னிய கருவி யெல்லா நாமல வென்ற றிந்தோன்
பின்னரக் கருவி யெல்லாம் பிரித்தவன் றனை மறபப
மன்னிய சேட நீயே யென்றுமா தவத்தின் வநத
செங்கிலைக் குரவன் சொலலாற் றெளிவது ஞான மாமே. 119

மச்சுககூப் பிட்டு தென்றே மதிப்பவ ருண்டோ வநத
மச்சுளே யொருவ னன்றி மசசுககூப பிடுமோ பேதாய
நச்சிய தேக சேடடை யாவையு நாடிப் பார்க்கி
லச்சுளே நின்ற வான்மா வாலென வாய்நது கொள்ளே. 120

பொன்னை யன்றி பூணில்லை பூணை யன்றிப் பொன்னில்லை
யென்னை யன்றி சிவனில்லை சிவனை யனறி யானிலலை
மின்ன வண்ணை மறிநதோனே யீசன றனையு மறிந்தோனு
மின்ன வண்ண மறியாதா னீசன் றனையு மறியானே. 121

நிறையறி வாயி ருநது நின்மலன் றன்னைத் தேடி
மறைமுத னூலா ராய்நதும் பின்னரு மயங்குந தன்மை
யிறைவனே யெனககு நாகருண் டிலலையோ வெனறு கேட்க
வறைவது நாக்கே யெனன வகநதெளி யானைப போலும. 122

ஆதவன் றன்னைப் பார்த்திட் டகிலத்தைப் பார்தத போது
வாதவ னொளிமே லிட்டே யகிலநதான் றுத வாபோற
சேதனச் சிவத்தை நோக்கிச் செகததினை நோக்குங் காலைச
சேதனச் சிவமே விட்டுச செகமெலா மறைநது போமே. 123

என்று மிருந்த படியிருக்கு மியல்பே யென்னு மொருவேத
மொன்றே யொழிய விரண்டாமவத் தில்லை யென்னு மொருவே
வென்றிப் பரமு நீயும்வே றில்லை யென்னு மொருவேதம் [தம்
றுன்று மதுவே நீயாகு யென்றே சொலலு மொருவேதம். 124

அனுபவ விலக்கணம்.

வாசலா மௌமு மின்றி யுருவரு வுபய மினறிக்
கோசர வகோச ரங்கள் குறிகுண பேத மின்றிப்
பாச சாலங் கடந்து பராபரைக் கப்பா னின்ற
வீசனை யறிநத ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லை யன்றே. 125

சிறையறக் கட லொடுங்குஞ் செறிநதிக் குலங்கள் போலு
மறுகுறு வேடு நீக்க மன்னனைக் கூடல் போலு
மறிவறி யாமை நீங்க வறிவினு ளறிவாய் நின்ற
விறைவனைக் கூடு ஞானிக கினிபபிறப் பில்லை யன்றே 126

அரியணையி லிருந்துலக வரசாட்சி புரிந்தாலு மங்கை யேற்றுத, தெருவுதொறுந திரிநதிரநது தின்றாலு மிளம்பருவத் தெரிவை மாரைப, பிரியாம லிருந்தாலும் பிரிந்து தவம் புரிந தாலும பேசிறறெல்லாம், விரிசீவன் முத்தனுககிங் குடம்பாடே யன்றி யொன்றும விரோத மின்றே. 127

ஆயிர மடந்தைய ராகந தோய்ந்துநான்
றாயவ னென்றுமால் சூளுஞ் சாற்றினன்
காயமுங் கரணமுங் கடநத தன்மையா
னீயுமங் நிலையிலே நிறகப் பாலையே. 128

அறுசுவை யடிசில் யார வுண்டவன்
வெறுமுப வாசிநா னென விளக்கினன்
சிறுநுதற் பேதையைத் தினமுஞ் சேர்ந்தவன்
றுறவிநா னெனவுளந் துலஙகக காட்டினன். 129

சிவயோக விலக்கணம்.

காமமா திகளை நீத்துக் காணவா தனை கடந்து
நாமது வெனுஞ்சம் பந்த ஞானமே ஞான மாகி
யோமொழிப் பொருளைத் தேறி யுணர்வுண ராமை போக்கி
யாமைபோ லைந் தடக்கி நிற்பதே யமல யோகம். 130

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மதீதமா யகள மாகி
மறுவறு பொருளா யொன்றாய் மனபதை தொறு நிறைந்து
குறைவறு பிரம நாமே யென்றுகோ சங்க ணீங்கி
யறிவுரு வாகி நிற்ற லழகிய யோக மாமே. 131

உடறொரு முயிரு மாகி யுயிர்தொறு முணர்வு மாகிச்
சடமச டங்க டோறுஞ் சாக்கியு மாகி நின்ற
வடல்புனை சிவனர் நம்மை யன்றிவே றிலலை யென்றே
யுடைகுட விசும்பு போலொன் ருதலே யோக மாமே 133

ஆகையாற் கருத் தடங்கி யசைவற லியோக மாகு
நாகமார் முளைஞ்சு பூங்கா நதிபாழுங் கோயி லாதி
யோகதா னங்கள் புக்கி யுயாசிவோ கம்பா வித்துத்
தேகமா திகளு னல்ல வென்றுசித திரம்போ னிற்பாய். 134

இம்முறை சிவயோ கத்தி லிருப்பவா சீவன் முத்தர்
நனமையி னுதந் தோன்று நவவிதங் கடந்து போனற்
செம்மைய சுவானு பூதி செனித்திடு மனாநதா னாநத
விம்பிதந தோய்ந்துந தோயா திருப்பர்கள் விதேக முத்தர்,

காசியி லிறக்க முத்தி கமலையிற் பிறக்க முத்தி
தேசுறு தில்லை மன்றுட் டெரிசிக்க முத்தி யென்ப
ராசையை யிறக்க முத்தி யாருயிர் பிறக்க முத்தி
யீசனைக் காண முத்தி யெதுவரி தான முத்தி. 185

சுவானுபவ விலக்கணம்.

பிண்டமா முடனு னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லே
கண்டவைம் பொறியு மல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவ னுனென் றுன்னருள் கொண்டு பார்க்கி
லெண்டிசை கீழ்மே லெங்கு மேகனு யிருக்கின் றேனே. 136

கானலை நீரென் றுன்னிக் காதலித் திடுவார் போல
வூனுட னுனென் றுன்னி யுணாவினைப் பிரிநதி ருந்தேன்
கானலை நீரன் றென்று கைவிடு வார்கள் போல
வூனுட னுனன் றென்றே யுணாவொடு முறங்கி னேனே. 137

ஊனுடல் பொறி பிராண னுறுகா ணங்க ளென்னுங்
கானகங் கடநதஞ் ஞானக் காரிருட் பரப்பு நீங்கித்
தானெனுஞ் சீறார் நீத்துத் தற்பரைப் பொழிவி னின்று
மோனியாய் ஞானு னந்த முத்திமா நகரங் கண்டேன், 138

குரு தோத்திரம்

ஒன்றென்றும் பலவென்று முபயமென்று முருவென்று மருவென்று முறைவதென்று, நன்றென்றுந் தீதென்று நானே யென்று ஞானமென்று ஞேயமென்று ஞாதாவென்று, மன்றென்று மாமென்றுஞ் சமயப்பேய்க ளறைகின்ற பிணக்குவழி யனைத்து நீத்துக், குன்றலிலா வானந்தக் குரவ னின்னைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே. 139

செறிவாகு மலமற்று மாயையற்றுத் திரிவிதமாங் கன்ம மலத் திரளுமறறுப், பிறிவாகுங் குணமற்றுக் குறியுமற்றுப் பேதாபே தங்களற்றுப் பேச்சுமற்று, வறியாமை யறிவற்று வனந்தகோடி யாதவாபோ லெழுகின்ற பரையுமற்றுக், குறியாத வானந்தக் குரவநின்னைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே. 140

பொய்யாத புனன்மூழ்கிச் சாந்த மென்னும் பொடிபூசிக் கருணைமணி புனைந்தெஞ் ஞான்று, நையாத வுளமெல்லா நைய நாவா னவிலாத மாமனுவை நவின்று மேலீ, ரையாறு மாறாறுங் கடந்து நின்ற வாநந்தத் தேசிகநின் னடிப்போதுக்கே, கொய்யாத மலர்கொண்டங் கருச்சித்தேத்திக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே. 141

ஆசிலன்ன மயகோசந் தாண்டி யப்பா லழியாத பிராணமய கோசந் தாண்டி, மாசின்மனோ மயகோசந் தாண்டி யென்று மாறுவிஞ் ஞானமய கோசந் தாண்டி, நாசமுறு மானந்த கோசந் தாண்டி ஞானவடி வாய்நின்ற குரவ நின்னைக், கோசமெலா மற்றசிவ கோசியாகிக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே.

தத்துவங்க ளாறாறும் பின்னிட் டப்பாற் றத்துவா தீதமாந் தன்னைக் கண்டு, பற்றொன்று மில்லாத பரையைக் கண்டு பரிந்து பரிந் துள்ளுருகி யதிலொடுங்கி, வெற்றவெறு மானந்த வுருவங் கண்டு விழையாமல் விழைந்தப்பால் வெளியைக் கண்டு, குற்றமெலா மறநீந்தங் கறிவாய் நின்று கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே. 143

பாசத்தாற் பாசி யாகிப் பலபல பிறப்பிற் சென்று
பாசத்தாற் பிறந் திறந்து பலபல போகந் துய்த்த

பாசத்தைத் தாளாற் போக்கிப் பதித்துவம் பதித்த நாதன்
பாசத்தை நினையுந் தோறும் பசுத்துவங் கழலு மன்றே. 144

ஒன்றென்பா ரொன்றே யென்க வோரிரண் டென்பா ரென்க
நன்றென்பார் நன்றே யென்க நவையென்பார் நவையே யென்க
வின்றென்பா ரென்க வன்றி யுண்டென்பா ருண்டே யென்க
வன்றிதா மென்று முததி யடியனேற் களித்தா ஞசான். 145

தன்னு ளுலகு முலகதனிற் றானு மாகிச் சகசமாய்ப
பின்னை யபின்ன யெனுஞ்சத்தி பிரியா திருக்கும் பிரமமா
யுன்னு முணர்வுக் குணர்வாகி யுருவா யருவா யுபயமுமா
யென்னு ளிருந்த பரசிவத்தை நின்றுற் கண்டே னிறைபோனே.

மண்ணை விழுங்கிப் புனல்கனலை விழுங்கி வாயு தனைவிழு ங்கி, விண்ணை விழுஙகி வெண்மதியை விழுங்கி வெய்யோன் றனை விழுங்கி, மொண்ணை யியமா னையும் விழுங்கி முற்றும விழுங் கிப் பற்பலவா, மெண்ணை விழுங்கி யிருநததனை நின்றுற்கண்டே னிறை யோனே. 147

விம்பித விலக்கணம்

அறுதி கேவலத்தினி லழுந்து மேற்குநீ
மறுதிய கருவியான் மலத்தை நீககியே
சறுதவின் பநதனைத தநத தேசக
கறுவினு முன்னையே கருதற் பாலனே 148

சித்தாந்த தரிசனம்-பதியியல்

அற்றாகட் கண்ணிதா யல்லாக்குச சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருககும் பதி. 1

எங்கு மிருப்பானை யேகமிரண் டென்றும
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. 2

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முததருக கீசன். 3

குருவுருவங் கொண்டிக குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும பரன். 4

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னுனி
மதமடங்கிக் காணு வகை. 5

பசுவியல்.

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனைவாழ்க்கை யைத்துறவா மல். 6

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி 7

பாசவியல்

அன்னியத்தைக் காட்டி யனன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். 8

பற்றற்றார் கண்ணும பருவரலைச செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம் 9

நூலில்லை கேள்வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. 10

ஞானமிலைப் பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்புமிலை
மானமிலை மாயா மகற்கு 11

சாக்கிரமுஞ சொப்பனமுந தணவாச சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். 12

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுநதெய் வீகமிவை
யான்மாவுக கிலலை யறி 13

முன்னைவினைப பின்னைவினை மூவா நிகழும்வினை
யுன்னை யணுகாமை யோர். 14

மன்னவராற் கள்வரான் மாவா லுறுபிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். 15

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வந்தழித
லாயிற்றெய் வீகமென லாம். 16

வானி லிடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லூனமுறல பௌதிகமா யோர். 17

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக் காற்சரியும்
பஞ்சுமலை பட்டநெருப் பாம. 18

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். 19

வறுத்தவிதை யுண்பதன்றி மாநிலத்தைக் கீன்று
செறித்து விதைப்பாரோ தெளி. 20

கூத்தியைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. 21

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கிங்
கோடுந் திரவியமு மொன்று. 22

மாமாயை யீசனருள் மாறு தெதிரொந்தன்றிப்
போமாறு முண்டோ புகல். 23

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. 24

பாசமோசன வியல்.

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவரைக் காண். 25

கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். 26

திருமொழியாற் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின். 27

சைதன்னிய வுருநா னென்றுதம நீங்கல்
சைதன் னியனுருவந் தான். 28

எனைவிடவே றில்லை யியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெரிச னம். 29

சிவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். 30

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரிச னம். 31

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோத
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். 32

உள்ள மொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல். 33

விமரிச ஞானத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. 34

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். 35

ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தை சிவன்பாலே தெளி. 36

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
னாமயம்போ நீயே யவன். 37

சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிறந் தாலிந்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். 38

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னாது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். 39

ஊனை யொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. 40

சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத்த காலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். 41

ஆதிமுத்தன் சீவ னநாதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து 42

சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். 43

இந்நிலையி னிற்பரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்னு
மந்நிலையி னிற்பா யற. 44

சிவயோக வியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப்பாம். 45

கதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப் பத்மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. 46

நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டுநிலை யில்லை
யாக்கைக் கென்றெண்ணி யறிந்து. 47

முன்னே ளுரைத்தமொழி கிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. 48

சிவத்தோ மசியுண்ணி னைந்துசிவ யோகநிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். 49

பதைத்தெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. 50

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. 51

அமுசோகம் பாவனையை யண்ணி யறிவாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவனையைத் தள்ளி 52

சிவன்வே றூண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. 53

நதியோடிப் புக்கழுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற் கலந்து பழகி 54

அதுவிதுவென் றெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். 55

ஒன்றென் றிரண்டென்று மூன்று துறங்கியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். 56

சாத்திரத்தை யுன்னிற்சமாதி குலையுமெனி
னேத்திரத்தும் பாரே னிலதது. 57

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகுங்
குறியே பிறவிக் குறி. 58

அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின் யோகத்திற் றரி. 59

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். 60

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்தகயிற் றாசலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். 61

பொன்னுக்கை கட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்னுப் பிறந்து மிவண். 62

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ ளூடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். 63

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னுத மூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். 64

தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. 65

உண்டி புசிக்கவோ யோக முனுற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனுக் கை. 66

ஊழைத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. 67

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. 68

உபதேசமாலை.

சனகர் சனற்குமர சனந்தரர் சனுதரர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த-முனைவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தநதார் பொருள். 1

மூல வுபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கீடா யனேகவித
வொப்பா லுனகருரைத்தே லுண்மையினை-யெப்பாலுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தை சாற்றிலுனை யன்றியில்லை
சங்கையறப் பாரீ தனித்து. 2

தீக்கையினு லுன்னைச் சிவமாக்கி னேமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ-நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்றுமுப தேசித்தோ
மேனே மயக்க மெழும். 3

தசகாரிய வுபதேசம்.

பூதமுத னுதமீ ருகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும்-போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை நன்ருய்ப் புதை. 4

ஆத்ம தரிசனம்.

என்று பிறந்தேனா னென்று வளர்ந்தேனா
னென்று துயரும் பிறந்தேனா-னென்று
மழியாத சித்துருநா னென்றே மகிழ்தல்
நழுவாத நின்றரிசனம். 5

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா-யெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மானா
சிவரூப மென்றே தெளி. 6

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணோக்கலிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே-நீக்கமறப்
புல்லியுய ரானந்தப் பொற்பின் மிசையேற
னல்லசிவ தரிசனம். 7

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறாக
தானாகி நின்றநிலை தானன்றோ-வானாப்
பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மானா
சிவலோக மென்றே தெளி. 8

இரகசிய வுபதேசம்

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல-காணொழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று. 9

கண்ணே விருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணாத வேதியனே - மண்ணாத
வுச்சிக் கதிருமொளி யொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. 10

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லை விழியில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல-வுளக்கண்ணா

னுள்ளபடி யறிந்தா லூன்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யீதென் றுணர். 11

உன்னை யொருவ னுயர்சாமி யென்றுரைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்தினை-பின்னொருவன்
பாவி பசுவென்றாற் பதைபதைப்பர் யாகையினாற்
சீவனல்ல நீயே சிவம். 12

நேய வுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவா வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங்-கூறயிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். 13

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற-தென்ன
பிழைபளித மால்வரையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் றேடியடுக் கல். 14

பஞ்சாக்கர வுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித்-துஞ்சாத
வோரெழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே நீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். 15

நகாரக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி-யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. 16

சடாந்த வுபதேசம்

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வாந்தமிசை
புத்த கலாந்தமொடு போதாந்தஞ்-சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறுநவை யென்றே.
மீதானந் தேடி விடு. 17

அதீத வுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துட் கலைமனுக்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே-சுத்த

வருள்வழியாற் சென்றங் கனுபவத்தைக் கண்டு
தரையவர்க்குச் சாற்றறிவி தல். 18

பூரண வுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய்-விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேயின்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். 19

பழமொழி வுபதேசம்.

அத்தைத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் றெங்கே கிடைந்தாலென்-சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
கறுதியிட லாகா தறி. 20

முப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் றறைந்தார்-சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. 21

சங்கார வுபதேசம்.

ஈசனுனக் கென்ஞான்று மிதசத் துருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக-வீசன்றான்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துன்னை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் முன். 22

மகாவாக்கிய வுபதேசம்.

சீவனாய் நின்னைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வோவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது-வீவிற்
றுருபதைக்கு மாளாத் துகில்போலுன் போத
மிரிவதில்லை யெக்காலு மெண். 23

சிவமல்ல நாமென்றுஞ் சீவனு மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந்-துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோமறவுட் கொண்டு துணி. 24

உண்மை யுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா முரைத்தாலும்-வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநிரைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ னாகா விடின். 25

கொல்லா விரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்றிருக்க-கொல்வாற்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முக நோக்கிப்
பரிசித்தா லும்பாவம் பார். 26

ஆடுபன்றி கோழி யருந்துவோர் கட்கெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க-ளாடுமவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலு மேழ்நிரைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு. 27

அநித்திய தரிசனம்.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமரை நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவியிழப் பென்று-சென்றிறைஞ்சி
யாசா ரியனுக் கனுகூல சித்தனாய்ப
பாசாதி யைக்கழற்றப பார். 28

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியழும் வாறொக்கும்-நீடுபக
லுள்ளபோ தெல்லா முறுதிநெறி காணாது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல். 29

மாதாபி தாநாத்தி மற்றொக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந்-தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்திரத்தே வீடுற்றான் மன். 30

அடங்கத் துறத்தல்.

தாயரையுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல் காட்டு மனைவியையுஞ்-சீயென்று
சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர். 31

ஆசின் முதலெறும்பீ றுயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே-யூனமிலா
மக்களா வந்துந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும். 32

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே-யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுந் துறவானைக்
கொல்வ னியமன் குறித்து. 33

அவா வறுத்தல்.

மண்ணாசை பொன்னாசை மாதரா ராசையுயர்
விண்ணாசை யாவும வெறுத ரப்பா-லெண்ணும
துள்ளபடி யானந்த யோகத நின் மூழ்கியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு. 34

அடக்க முடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையைப் போனு
மொடுக்கி யுறவோரைக் கண்டா-னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கரையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரை. 35

கல்வி யடக்கம்

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர-முழுநூலாய்ந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினுற் றூன். 36

இத்தன்மை யுடையோ ரிவர்களேனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ-னாய்ந்துணர்ந்த
யோகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னலலசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது 37

யோகைப் பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னுய்நின்ற
முத்தருக்கி யோகமேன் மோனமேன்-வெற்றியேன்

சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார். 38

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழவிரதி பைங்கிளியாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கடடுரையே-நோலவிரத
மாண்டவிட முத்தியென்றான் மாணு விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குமை. 39

சாந்தமுடைமை.

வைதிடினுங் கொய்திடினும வாழ்ததிடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந-தெய்வநிலைப
பூத மயக்கிடினும புரநதரன்போா செய்திடினு
மேதுமயங் கான்ஞானி யெண். 40

சிவயோக மான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மான்மியததை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும விண்ணுலகும் வநதிறைஞசி-யண்ணுவென்
றோலமிடு நீசிவமா யோரிமைபபு நிற்பையெனிற்
சாலனுங்கை கூபபிநிற்பன் காண் 41

இதோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந தவமு மினஞ்சொலனு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி-மததிமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வுமபுசிககுங்
கைதவாககு முண்டோ கதி. 42

கல்லா லமாந்தாரைக கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொலலவநத தூயாரைப-பல்காலுஞ
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ சிவோகமெனை
வந்தி பிறப்பறு மாணு 43

பூரண நிட்டை

அண்டங்கா லங்கி யுறலவனி யைநதினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக்-கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில் 44

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனைக் கெய்துமே-யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார். 45

அதீத நிட்டை.

எல்லா மிறநதவிட மேகாநத நிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா-லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வென்னையா னேகண்
டிறைஞ்சினே னேத்தினே னே. 46

மலின வாதனை

அறிவே திருமேனி யறிவே கரணங்க
ளறிவே யிடமபோக மாமன்-றறிவாளன
ருட்டா மரைகண்ட ததத்துவத்தோரக் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு. 47

சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா.

அடியார் வணக்கம்

உன்னைபபோ லேயென்னைப பாவிக்க வேண்டுமென்று
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார்-மென்மே
லிடம்பட்ட வேழுலகி லுள்ளநூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண். 48

பரிபாகி யிலக்கணம்

தாமடங்கக் கலலாச சவலா தனிதவொருவா
தாமடங்கா ரென்பதற்கோா சாக்கிகே-ளுமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோககியிகழ்ந
தந்தோ நீ பாவியென லாம் 49

துவிதசைவவினைமறுத்தல்.

ஓசை யொலியெல்லா மானய்நீ யென்றபினர்ப
பேச விரண்டுண்டோ பேய்சசைவா-வாசையெல்லா
மற்றவிட முதநி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலை யோ. 50

மங்கையர் மயக்கறல்.

மூத்திர நதி னனையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை-சாத்திரத்தால்
வானைக்கா றீரை மண்ணைப் பிரித்துசிவ
ஞனக்கா லாசை யறும். 51

ஞான பூசை.

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்குச-சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். 52

பெண்ணுடை யாபரணம் பெய்தயிலந தாம்பூல
முண்ணலனை சநதனத்தோ டோரெட்டும்-விண்ணவர்க்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்னே மறி. 53

தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீறரு சக்கரமுஞ்
சாற்றுமிறை கடபிறநத தாழ்வடமும்-போற்றுமே
குருலிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாங்
கருவகலக் கடமைரதநேங் காண். 54

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வநதுங் குணமில்லை-சீடாகேள்
சித்திரதீ பமபோலச சிநதை தனைநிறுததிச்
செத்தசவம் போலே திரி. 55

சதா நிட்டை.

பாலோடு சேர்நதநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள்-வாலறிவன்
ருனகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
வூனகி நில்லா ருவநது. 56

அரசன் மகனரச னகிநின்றாற் போலப்
பரமசிவ னிற்றேன் றும் பல்லுயிரும்-பரம
சிவனகி நிற்பதலாற் சீவனய் நில்லா
சிவனனை யுள்ளே தெளி. 57

அருளாசிரிய னருமை யுரைத்தல்.

ஆசானே நீஞனென் றங்கைத் தலைவைத்தான்
பாசா திகளைந்தும் பாறித்தே-யாசானை
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற
கள்ளனிடத் துண்டோ கைம்மாறு. 58

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனை த
தூய மலரெடுத்துத் தூவாதார்-பேய்வாழுங்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்ஞயாய்
வேட்டுவனுய்ச் சென்மிப்பார் மேல். 59

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யென்ஞான்றும வாழ்ததாதார்-கற்ற
நரையானுய் ஞெண்டாகி ஞாளியாய்ப பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு 60

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்ருதார்-பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாருத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. 61

ஆகந் திருக்கோயி லாசா னதிற்றெய்வஞ
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம்-போகங்க
ளெல்லாநை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன். 62

குருவே திருமாலாங் கோகனகத தானுங்
குருவே யுரையிறந்த கோவாங்-குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள ஞகு மதி. 63

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
சிறுத்தநமைப் பேருருவாய்ச செய்தாரை-வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறபபை வேரறுத்த வேதியரைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல். 64

உ ண் மை.

காட்டமனல் சோநதாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சோவதுவே கன்மமா-நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. 65

உள்ளந திருகவோயி லூனுடலே சுற்றுமதிள்
வள்ளலுககு வாயே மணிசசிகரந-தெள்ளித்
தெளிநதவர்க்குச சீவன் றிருமேனி தீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம 66

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றுற்போ
னீகாய மினறியெங்கு நிற்பாயேல-மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேநின்ற
கள்ளந தெரியுமங்கே காண். 67

பதிமாக்க நிட்டையன்றிப பசுமாக்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும-பதிமார்க்கந
தானுமெதி ருங்கழனற சமாதியிலே தாக்கறறு
நீநின்றுற் போது நிமிடம. 68

குடும்பத்தை யென்னுட குலேபபேனே பொல்லா
விடுமபையினை யெஞ்ஞான்றீர் வேனே-குடம்பையினிற்
புட்பறநதாற போலேயான் பொய்யுடலவிட் டேகுவனே
நுட்பசிவ ஞானவே னே. 69

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா ரிறந்திடமே சுகவுதய-நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மெஞ்சுவர்க்க மென்றுன்
சிசுக்குமுடி சாய்தத சிவன் 70

தத்தைபோ நாடோறுஞ் சாத்திரங்கற றோதுகின்ற
பத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச-நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்முத்தர்க காம். 71

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணுடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத-மையறிவு

மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல் 72

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யதநுவிதஞ் சாதிக்குஞ்-சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாநதக்
கூறெனறு கொள்ளுநதலே கொள். 73

இருவினை யொப்புறறு லெய்துமல பாகந
திரிகரண சுத்தியுனை சேரு-மருள்பதியு
மாசா னெழுநதருளு மமல னருளுநதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு 74

பொன்மலையைச் சேர்நதுசிறு புன்காககைப புள்ளினங்க
டன்னிறமும பொன்னிறமாய்ச சாருமால-முனனவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகமபா விததலா
லாய்நதவனே யாமா றறி 75

ஞாண விளக்கம்.

ஒருபொருளை நீததங கொருபொருளைப பறறி
யிருபொருளும போகக யிடையே-யொருபொருளு
மற்றதிலை யேதோ வலைதுன னிலையெனறுன
குற்றமற்ற ஞானக் குரு 76

காயந துவளாமற கரண மசையாமல்
வாயும பதையாமன் மாற்றியே-நேயத
தறிவாநந தததி லரைககண நின்றாலும
பிறவார் சிவனுணை பின. 77

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று-வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென் னுளத்தின்
பால்வைத்தான் றன்னுருவைப் பார். 78

உத்தமங்க ளெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளேபதுமை யையவாழ்த்துஞ்-சுத்த
வதமங்க ளெல்லாநதன் னுகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு 79

கன்னிக்கு மின்பமிலை கற்றோர்க்கு மின்பமிலை
கன்னிவொழிந தாலின்பங் கன்னிக்குப்-பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றலைதொழிந்தா
லற்றநிலை யீதென் றறி. 80

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான்-மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரநுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண் 81

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மேய்க்குஞ்-சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசானு ஞா மிலாச சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுக. 82

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந தழைததாற்போற்-சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசவரு மின்பப் பெருக்கு. 83

பிறவி வருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு-மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலை பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம. 84

ஈசுர பத்தி

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விட்டகலப் பார்க்குமே-யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சிநதையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். 85

ஈசன்வே றியான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ளீசனடி யென்னு மிடையினங்க-ளீசனே
யானேமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானத மாணு வறி. 86

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக காண்ட லெல்ழிறபூசை
பொல்கா வவனுத லுட்பூசை-நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைதது டித்த
விலகுமரன் ஞேததிரமா யெண 87

உயிர்க்குயிரா யீச ஞெழியாம ணிறக
வுயிர்க்குயிராக கண்டிங் குணரா-துயிர்க்குயிரை
வேறாககிப பூசிககும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல
வேறாகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. 88

பாச வைராக்கியம்

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடு... த
யனைததும்போ ஞாலீச ஞ...-...னற்கரிய
கன்னனுககு வேடு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னியமே வேடென றறி 89

ஞான நிலை

நல்லகுலத் திற்பிறநது நலலாரைச சோநதொழுகி
நவ்லறிவு பெறறுடைய நன்மாணு-நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெணணிச சிநதை கலஙகாதே
சிவமென்ற நீயே சிவம் 90

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றாலு
மாயும பிறப்பகல மாட்டுமோ-காயததிற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாகக கண்டுதனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும். 91

சற்குரு தரிசனம்.

தத்துவததுக் கபபாலாந தததுவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும பெண்ணை முயஙகுவோாக-கெத்தனையோ
கோடி விடயக் குழாஙக ளெதிர்ந்தாலும்
பாடழிய மாட்டாரப பா. 92

அஞ்சின் வழிசெல்லா ராறின் படிநிலலார்
வஞ்சரொடுங் கூடி மருவார்க-டுஞ்சுநிலை

தப்பனெனதிர் நின்றபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க
ளுபதேசித மன்றி யுணரார். 93

உற்ற சரிதையனுக் கோராயிரம் பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும வன்பிறப்பு-முற்றுகினற
யோகிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறபபின் முததி. 94

சரிதையிலே யீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மநதிரததிற கிட்டி-யருகிருந்தா
னூனமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி லுயி ரான். 95

சுத்தப படிகமுசசிச சூரியனை ச சநதித்தா
லெத்தன்மைத் ததன்மை யீசனிலை-யுற்றூற்றுப்
பாரா தவர்கருப பவமும பலபிணியும்
போராடு மெனுஞான்று போம். 96

எல்லா மிறந்து துறவாத ஞானிகட்குச
சொல்வார்க டிட்டாநதஞ் சேர்மபரையே-யெல்லாமுந்
தீரத் துறந்த துறவிகருத் திட்டாநதப
போர்முகத்து வீரர்மனம போல். 97

உள்ளமெனு மாநநத வோங்கன மிசையேறி
வெள்ள வெளிககுள்ளே விளையாடும-பிள்ளை
யுலகமெனுஞ் சேரிக கொருக்காலும வாரான்
கலகம விளையுமெனக் கண்டு. 98

கூறைக் கலையாகள் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச
சோறுக கலையா துயருற்றுத்-தூறுக்குட்
கல்லை யுவநதுண்ணுங் கபோதமபோ லேதேனு
நல்லோ ரருநதிடுவா நாடு. 99

நானே பரமசிவ னுனே பரபபிரமம
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்-நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணூரக்
கண்டவனே சீவன்முத்தன் காண். 100

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்து மசத்துஞ் சமமாக்கிச்-சத்தசத்து

யில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை. 101

என்னை யெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன மாதிகளை யோட்டிவித்தது-தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கால். 102

சஞ்சிதத்தை நீறாக்கிப் பிராரத்தத்தைப்புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித்-துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றாக்கி வைத்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண். 103

அத்துவிதக் கலிவெண்பா

பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப-புராதனமாய்ச 1

சத்தியமாய்ச் சித்தாய்ச் சதானந்த தேசாய்ச்
சுத்தவெறு வெளியாய்ச் சூனியமாய்ப்-புத்தமாய் 2

தற்பரமாய்ச் சிற்கனமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச்
சிற்பரமாய் ஞானச செழுஞ்சுடரா-யற்புதமா 3

யறிவுக் கறிவா யகண்டிதமா யெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமாய்ப்-பிறியாத 4

வேதச் சிகரத்துள் வீற்றிருந்த தெய்வமே
போத குருவாய்ப் புவிமீது-நாதனென 5

வந்தான் றிருவடியை மத்தகத்திற் சோதிஞன்
றந்தானென் சென்னித் தடக்கையைச்-சிந்தா 6

குலமொழியத் தன்னுளத்திற் சிந்தித்தான் கோணை
மலமொழியப் பார்வையினை வைத்தான்-சலமொழியா 7

வாங்காரம் பொன்ற வமுதத்திரு வாக்களித்தான்
சாங்கார யோகந் தலைப்பட்டா-னீங்காத 8

மெய்ஞ்ஞான நூலை விரித்துரைத்தான் மாணவக
வஞ்ஞான வாக்கைநீ யன்றென்று-னெஞ்ஞான்று 9

நாற்றவு ஞன்னிற் றுணைவ தியாரிதனைச
சாற்றிடிங்கென் போல்வாத தற்பரனே-யூற்றமிகு 10

மாக்கைக்குச சாக்கியா மான்மாவே நீயதனைப்
போக்கு வரவு புரிகின்ற-யூககமொடு 11

தேகஞ் சடமென் றுந தேசியறி சிதமென்று
மாகமங்க ளெலலா மறையுங்கா-ணேகையொடுந 12

திரிசியமே காயமதிற சிதமே திருக்கென்
றருமறைக ளெலலா மறையுஙகா-ணிரிகின்ற 13

வன்னமய கோசத்தை யானமா வலவெனறு
பன்னுமறை யநதமெலாம பாரெனறிங-குன்னியுனிக் 14

காண்பாாக்குக் காணப படுபொருள வேறுனதுபோற்
பூண்பாாகவெ வாகனகை பொதுவனறே-மாண்பகன்ற 15

வனிததமொடு தூக்க மசுததமிவை மூன்றுந
தனித்தவுடற கனறியுனைச சாராச-சனிபபொழியா 16

மாயா தனுவை நீயெனறு மயஙகறகத
தோயாத நீயே துரையென்றான்-மாயாத 17

வாணவததான மூடனென வன்றமுத லின்றளவும்
வீணவதனைக் குளமேன விரவினு-யாணவததை 18

யறுவகையாற போக்கினை மானமையா னீயே
பிறிவில் பிரமமெனப பேணி-மறுபிறபபை 19

மாற்றென்று னீதொழிய மாயச சமயததா
பேய்த்தேரை மிதைதயெனப் பேணென்று ஞத்தமொடு 20

சோகமெனப பாவிததாற சோகமுனக கிலலையென்றான்
மோக மொழியெல்லா முனியென்றான்-றூகமொடு 21

மீசன்வே றியானவேறெல றெணணுகின்ற பாதகரை
நீசரெனக கண்டுநினை யென்று-ஞைசயொடும் 22

வேதமுடி வறிநத வேதியரைக் கூடென்றான்
பேதநிலை யெலலாம பிரியெனறான்-சாதலபிறப 23

பொன்றுமிலை யென்மேற புணாவோ டுறங்கென்று
னின்றநிலை தானே நிலையென்று-னென்றுமுறு 24

மும்மாயைக் கபபாலா மூபபாழுங் கண்டுநீ
சும்மா விருவென்று சொல்லினு-னம்மானை 25

வேறுபொரு ளில்லையென்றான் வெற்றவெறு மானந்தப்
பேறினனைப் போகவென்று பேசினு-றுறுகடற 26

சென்றெடுங்கு மாபோற் சிவததி லொடுங்கென்று
ஞென்றுமற வொன்று யுருகென்று-னனருய் 27

சாததிரததை யோதிமதந தர்க்கியா தெனறனக்கோா
வார்ததையினைச சொலலி வழககறுததான்-காததிரமும் 28

காஞ்சனமு மாருயிருங் கைமமாற தாயெனககு
வாஞ்சையுடன் றுவென்று வாஙகினன்-பூஞ்சரணை 29

சென்னியிலு மென்னுடைய சிததததும் வைத்தாணட
மன்னவற்குக காணேனகைம-மாறு 30

அதிரகசியம்

கணபதிதுதி

மோகமெனும கடலகடந்து முததியெனும கரைகாண்பான் முதிநதநாலாம், பாகமெனு மலாகொண்டு பததியெனும புனலாட்டிப் பரிநதுசாததிச, சோகமெனப பாவிததுத துரியமெனும் விளககேற்றிச சோகநீஙகி, யாகமெனும கோயிலின்கண்ணறிவென்னுங் கணபதிககே யனபுசெய்வாம. 1

பரமரகசியப் பொருள் துதி.

சாததிரததா லளவுபடாத தனிமுதலைப பராபரததைத தானேதானு, மாததிரமாய நிறபதனை வாய்விட்டுப பேசாத மௌனவைபபைக, காததிரவா தனைகடநத வறிஞருககு பலமீயுங் கறபகததைப, பாாததவிடந தொறுநிகழும பரமரக சியப பொருளைப் பணிதல செயவாம 2

ஞான குரு துதி

வானே முதலாம் பூதங்க ளல்லை ஈரண வகுப்பல்லை
யானுப் பொறியு மைமபுலனு மல்லை யறியு மறிவல்லை
யூனு ருடமபின வயததாலே யுளளந தளரே லொனறாய
நானே நீயென் றருள்செய்த ஞான குருவை வணங்குவாம். 3

பிரபஞ்ச வைராக்கிய முணர்த்துதல்.

வையத் தாசையும் வானகத் தாசையுங்
குய்யத் தாசையுங் கூறையி னாசையு
மெய்யி னாசையும் வேரற வீட்டினே
ரைய னாசைக் ககப்படு சிந்தையார். 4

குலகோத்திர வபிமான மாகாதென் றுணர்த்துதல்

பறைய ரென்பதும் பண்டித ரென்பது
மறையு மிந்த மலினவு டலேயே
பறையர் தமமுளும பண்டிதர் தம்முளு
மறிவ னேகமென் றூரறிந தோர்களே. 5

சமயபர மீதென் றுணர்த்துதல்.

சமய மேபர மென்னுஞ் சமத்தராய்ச்
சமய சாததிரங் காட்டுஞ் சழக்கர்காள்
சமய மென்னுஞ் சததார்த்த முணர்கிலீர்
சமய மென்பது தன்னை யறிதலே 6

தீர்த்த மீதென் றுணர்த்துதல்

தீாத்தந் தேடித் திகைததுப் திரிவிர்கா
டீர்த்த மாவது தேசிகன வாசகந
தீர்த்த மீதெனத் தேர்நது கொளாதவா
தீர்த்த மாடியுந தேரையொப பாரகளே. 7

க்ஷேத்திர மீதென் றுணர்த்துதல்.

அள்ளிக் கோவிலே யென்னுவா சானையே
நள்ளிக் கோவிலே நத்திப்பெற் றுங்கொளி
யுள்ளக் கோவிலே யூனறிப்பா ராதவர்
கள்ளக் கோவிலைக் காமுறு வார்களே. 8

வாதசங்கற்ப மாகாதென் றுணர்த்துதல்.

ஏதங் கூறி யிடுக்கண் களைந்தவர்
பாதங் கூறிப் பவித்திர ராய்ப்பர
போதங் கூறிப் பொழுதைச் சுருக்கிலார்
வாதங் கூறித்தம் வாணாள்க ழிப்பரே. 9

துறவு இலக்கண முணர்த்துதல்.

புண்ணிய நதியினும் பொருப்பி டத்தினுந
தண்ணறுங் காவினுந் தருப்பைச் சூழலு
மண்ணறன் கோயிலு மடவி தன்னிலும
நண்ணிய யோகிகள் வதியு நல்லிடம். 10

தந்தைதாய் முதலிய தமரைக் காண்குறில்
வெந்துயா விளைதலால் விருப்பு மேவலா
லந்தநன் னிலமகன் றைம்பதி யோசனை
மைந்தனே நீபர தேயம் வைகுவாய். 11

ஊன் பிறநத வுடலைச் சுமப்பதற்
கேன் பிறந்தமென் றெண்ணி யறிஞாக
டான் பிறநத விடததைத தணநதுபோய்
வான் பிறநத வனத்திற் சரிப்பரே 12

வேறு

வரிக்கய லனைய கண்ணார் மாநலந் துய்த்த பின்னர்
விருத்தனுங் கால மேனும் விரததனு யாவு நீதேதே
யிருக்குமந நிலம கன்றோ யோசனை யெயதப் பெற்றாற்
றிருககண்மூன் றுடைய பெமமான சேவடி சோதத றிண்ணம்.

சூத்திர ராதி யாகத தொழுகுதை தவரீருக
மூத்திரக் குழியி லாழ்நது மூழ்கிய பின்ன ரேனுங்
காத்திரத் தானே ரினபங் கடையென விகநது மூன்று
நேத்திரத் தானை நோக்கி நெடுவனம் புகுதல் வேண்டும். 14

வேறு.

காயசம்பந்த மனைவி தாயதந்தை கான்முளை யென்னு மிங்
கிவரை, மாயசமபநத மெனததுறந தொழிநதோன் மாநிலம்
பரவுமெய்ஞ் ஞானி, தேயசமபநதத தவரொடுமருவிச் செனி
த்தவந் நகரிடை மருவான், றாயசம்பநதத தவரொடு மருவித்
துறவியா யவாவெலாந் துறப்பான். 15

வேறு.

கரும்பினு மின்பங் காண்பான கட்டறத் துறந்த மேலோர்
ரரும்பொனல் வெள்ளியாற்செய் யணிகலன் பூணல் செய்யார்

விரும்பிக் கொழுநர்த் தீர்ந்த மெல்லியல் போலநாளு
மிருந்தவரு செய்தி யாக்கை யிளைப்பதே கரும மன்றே. 16
கற்புடை மகளி ரெல்லாங் கணவனைத் தெய்வ மென்பர்
சிற்பொலி சமய வேடர் சிலையையே தெய்வ மென்பர்
தற்கொலி மாந்த ரெல்லாந் தாருவே தெய்வ மென்ப
ரற்புறு பெரியோ ரெல்லா மறிவையே தெய்வ மென்பார் 17

ஐவகைப் பிராந்தியை யுணர்த்துதல்.

நித்தனை றுரைத்த வாக்கியப் படியே நிகழ்த்துவன் பிரா
ந்தியைந் தினையுஞ், சத்திய மிந்த வுலகெனல் கருவி தணந்திடா
தூடலைநா னெனல், கர்த்தபோக் தாவு நானென றுனுங் கடவு
ளும் வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகி யிருந்துநா னேகன் சிவ
னெனல் சிதடர்பா லறி 18

வேறு.

ஆன்றநற் சனகனாதி நால்வரு மரன்முகத்தை
மூன்றரைக் கோடிகற்பம் பார்த்தபின் முத்தரானார்
தோன்றிநின் றழியுமிந்த தொடக்குறு புவியினுள்ளோ
ரூன்றியோர் கணமேனும் பார்த்திடி னுறுவர்முத்தி 19

பழுதையிற் பாம்பே யில்லை பாம்பினிற் பழுதை யில்லை
பழுதையிற் பாம்பென் றெண்ணிப் பாம்பினைப் பழுதை யாக்கு
முழுதறி வில்லா மூர்க்க மூடரோ டுறவு வேண்டேன்
முழுதறி வாகி நின்ற முத்தரிற் றொழிலே வேண்டும். 20

மெய்யினிற் பொய்யே யில்லை பொய்யினின் மெய்யே யில்லை,
மெய்யினைப் பொய்யென் றெண்ணிப் பொய்யினை மெய்யென்று
ன்னும், மையரோ டுறவு வேண்டே னறிவுரு வாகி வந்த, வைய
னே யுனைப் பூசித்தே யறிவுரு வாதல் வேண்டும். 21

வேறு

காசிவாஞ்சியங் காளத்தி கழுக்குன்றங் காஞ்சி
மாசிலாருறைப் பருப்பதங் கோகன்ன மறைக்கா
டேசிலாதுறை மூர்த்திதந் தெரிசன மெல்லாந்
தேசிகன்றிருச் சேவையை நிகர்க்குமோ செப்பில். 22

வேறு.

மன்னுமா மறையின் சென்னி வாக்கிய முடிவுங் கண்டே
னன்னிய பாசமான வாணவா தியையுங் கண்டே

னென்னையுங் கண்டே னென்ற னிதயதா மரையின் மேய
நின்னையுங் கண்டே னெந்தாய் நீதந்த ஞானக் கண்ணால். 23

ஆகையா லுனே யெல்லாப் பொருள்கட்கு மறிவாய் நின்றே
தேகமா திகளுக் கப்பாற் சிதம்பர வடிவ மாகி
யேகனு யனாதி முத்த னுயெனில் வேறென் றின்றிப்
போகமோ கங்க ளின்றிப் பூரண வறிவா னேனே. 24

அறிவென்னு முதல்வேத மகமென்னு மிரண்டாமோத்
தறிவதுநீ யானுயென் றறையுமூன் ரும்வேதஞ்
செறியிந்த வான்மாவே சிவமென்னு மதர்வணஞ்
செறியுநால் வாக்கியத்தின் சித்தாந்த மறிந்தேனே. 25

நானேநீ நீநானே யானமையா ன் ஞானகுரு
வானவனே கைம்மாறும வழிபாடுந் தோத்திரமு
மீனமிலாப் பூசனையு மியற்றுவா னிலைககாணே
னானுமிலை யுயிருமிலை யுனையன்றி யொன்றுமிலை 26

எல்லாநா னென்றுணராக் காலத்தி லிடாப்பட்டே
னெல்லாநா னென்றுணர்ந்த காலத்தி லின்புற்றே
னெல்லாநா னேயென்றிங் கெனையெடுத்து விழுங்கினு
யெல்லாநீ யென்றுணரு மெண்ணமும்போய் மாண்டதே. 27

பிண்டமா முடனு னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லேன்
கண்டவிந் திரியநா னல்லேன் கரணமோா நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவே நானென் றுணாதரு பருவம வாய்ப்பின்
வண்டறை கொன்றைத் தாரான் மலரடி காணலாமே. 28

சிவாகமக் கச்சிமாலை.

தம்மா லறிந்தன யாவையுந் தாமல வென்றறிந்து
மும்மாயை மும்மல முக்குண நீங்கி முழுதறிவாய்ச்
சும்மா விருக்கத் துரியங் கடந்த சுகமுதிகளுஞ்
சன்மார்க்க முத்தியி தென்றுன் றடங்கச்சி யேகம்பனே. 29

சாந்தமு நோன்புந் தவமு மடக்கமுந் தண்ணளியும்
வாய்ந்த குருச் சொலும வாக்கியங்கேட்டு மனமவன்பால்
காந்தமு மூசியுங் கண்ணுங் கதிருங் கலப்பதுபோ
லேய்ந்தது வேமுத்தி யென்று னெழிறகச்சி யேகம்பனே. 30

கூவிள மாலையுங் கொன்றையுந் தும்பையுங் கூராறுகு
மாவ லொடுமெடுத் தர்சசனை செய்தங் கங்குழைந்து
நாவினிற் ருேத்திரஞ் சொல்லி நலநதெரி ஞானிகளுக்
கேவல்செய் தாலன்றி முத்திகொ டான்கச்சி யேகம்பனே. 31

அன்னிய மேசெயு மாணவ நீக்கத்தி லாருயிர்க
ளன்னிய மேயிலை யென்றுநின் வேத மறைதலினு
லென்னுட னுன்னுட லென்பொறி யுன்பொறி தென்னதுன்ன
தென்னினை வுன்னினை வென்றுரைப் பேன்கச்சி யேகம்பனே.

எல்லாஞ் சிவமெனு நான்மறை யாகம மெக்கலையு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெழிற்குரு வாய்வந் தெடுத்தி சைத்து
மெல்லாஞ் சிவமென லெவ்வெவர் கோட்கு மிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ் சிவமென் றுணரகில் லேன்கசசி யேகம்பனே. 32

ஆட்டைச சுமநதநின் பாதார விந்தத்தி லன்புசெய்யாக்
கூட்டைச சுமநது குடும்பத்தை யோம்பிக் குருக்கிடையாப்
பாட்டைச சுமநது பயன்றெரி யாமலப பாட்டெழுது
மேட்டைச் சுமநதவாக் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 33

அறிவே சிவமெனு மாகமம் வேதங்க ளவ்வறிவாய்ச் [லாம்
செறியு முனைப்பொரு ளென்றுகொள் ளாதுநற் றெய்வமெல்
வறிதே திரிநதலைந தெய்ததொழிந தேன்றம் மனையகத்தி
லெறிசுடர் விட்டனற் றேடுவர் போறகசசி யேகம்பனே. 34

சொல்லா ரிறந்திட முத்தியென் பார்சிலர் தோதகஞ்செய்
பொல்லா மனேலய முத்தியென் பார்சிலர் பொய்யொழிவே
யொல்லாத மாமுததி யென்றுரைப் பார்சில ரோதியவை
யெல்லா மிறந்திட முத்தியென் ருன்கச்சி யேகம்பனே. 35

அங்கையி னெல்லிப் பழம்போ லகந்தொறு நீயிருப்பச்
சங்கை யறவுனை நோக்கஞ்செய் யாசசமை யச்சழக்கர்
செங்கண னிந்திர னுன்முகன் றன்னையுந் தெய்வமென்பர்
கங்கை மகத்துவ மீனறியா கசசி யேகம்பனே. 36

மண்ணுதி நாத வரையுரு நாமன் றெனமதியா
நண்ணு வறிவுரு நாமெனக் கண்டுமெய்ஞ் ஞானத்தினு
லுண்ணுடி யொன்றிரண் டென்னு துறங்குவ தன்றியுன்னைக்
கண்ணு லறியப் படுமோ கவிக்கச்சி யேகம்பனே. 37

பற்றறத் தீரத் துறந்தாக மத்தின் பரப்பறிந்து
குற்ற மறுசிவ ஞானக் குரவன் குறிப்பி னின்று
வெற்ற வெறுவெளி கண்டவர்க் கேயின்ப மேவுமன்றிக்
கற்றடங் காதவர்க் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 38

கோட்டகங் காரமென் கொல்களிற் றூனையின் கோளடக்கி
வாட்டமி லாக்கும் பப்புலி வாயினின மண்ணையட்டி
யீட்டு மிருவினைப் பேயுடல் கீறி யிணையில்பவக
காட்டைக் கடந்துனைக் கண்டுகொண் டேன்கசசி யேகம்பனே.

மாயாப் படலத்தி னுன்மறைப் புண்டு வழிதிறம்பிக
காயா புரியடைத் தந்தோ கவலைப்பெண் கையகபபட்
டோயாப் பிணிமகப் பெறறே துயர்ததடி யூன றுமெனக்
கேயாப் படல மிரிபபதென் றோகசசி யேகமபனே. 40

புல்லாதி தாபர நீங்கிநற் சங்கமம புக்கினவர்
கொல்லா விரதங் குறிககொண்டுன் பாதகக்குற் றேவல்செய்து
பொல்லாப் பிறபபை யொழிககறி யாரவா புநதியந்தோ
கல்லோ மரமோ விரும்போ கலிககசசி யேகமபனே. 41

சித்தந் தெளிந்தவ ருள்ளச் சினகரத தேதிகழுஞ்
சுத்த நிராமயச சோதிய னேயென்று தோததிரத்தாற்
பத்திசெய் யாவெறும பாவிகள சிநதையிற பாறிநின்று
யெத்திறத் தானுனைக் காணவல லாகசசி யேகம்பனே. 42

ஆசை யொழிவெந தக்கானுமுறு வநத வாசையெல்லாம்
வீசிநி ராசைசெய் வித்தகரே யுனைக் கணடுகொள்வா
ராசை வழிச்செலுந துன்மாாகக ருன்னை யறிவர்கொல்லோ
காசி யினுஞ்சிறந தோங்கும் கலிககச்சி யேகமபனே. 43

ஓமாதி வாக்கிய மொன்றைப பிடிததவ ருததமர்கள்
சாமாறு மங்கிலை நிற்பர் சததியர் சற்குருவா
லாமாற றிந்தவ ரநதண ரியோகிக ளஞ்சடக்கிக
காமாதி குற்றங்க ளோர்ந்தவர் காண்கசசி யேகம்பனே. 44

வீணாய்ச் சுழலு மெனக்கொரு ஞான விழியளித்துக்
கோணுகத் துள்ளொரு கூததப பிரானுண்டக் கூத்தப்பிரா
னாணு வதுமன்று பெண்ணு வதுமன் றலியுமன்று
காணுக்கண் கொண்டினிக் காணியென் றுன்கச்சி யேகம்பனே.

அறிவா யிருந்தறி யாமையை நோக்கி னஃதொழியுஞ்
செறியும் பரிபூ ரணவுருத் தானெனிற் றேகமறு
மறிகரு மங்கட்குச் சாக்கி யுயிரெனின் மாளுமது
பிறியா நிலையிது வென்றான் பெருங்கச்சி யேகம்பனே. 45

படிகக் கடசுட ருள்ளும புறமபும பரப்பதுபோ
லுடறொறு நீயுணர் வாகி யகம்புற முற்றிருந்து
மடைமல வல்லிரு ளாருயிர் ஞானதகை யாவரித்துத்
தொடாவதென் சொல்லுதி பைம்பொழிற சூழ்கசசி யேகம்பனே

அஞ்சக் கரமன்றி வேறொரு மநதிர மாயினில்லை
யஞ்சி லிறையரு ளாவி திரோதைசில் லாணவமற்
றஞசி லிரண்டை யருளா லகற்றிடி லாவியந்த
வஞ்சி லிரண்டை யணையுமென றான்கசசி யேகம்பனே. 47

மந்திர மாவது மஞ்செழுத் தேயநத மநதிரத்தி
னைநது பொருளையுங காட்டி யிரண்டின் வழியடைதது
மூந்து மிரண்டின் வழியைத திறந்துயா முததிதநதான்
கந்தன் கணபதிக கபபன கலிககசசி யேகமபனே. 48

ஒருதலை மாணிக்க முன்ன ரெனககுப தேசஞ்செய்தா
னிருதலை மாணிககம பினனரும பேசி யிருளறுத்தா
னரிதலை மற்றை யயன்றலை சூடிய கஙகையின்மூ
வெரிதலைச சூலத் தொடுநெடிப பான்கசசி யேகம்பனே. 49

யானென தென்னுஞ செருககொழி யாமையி னெவ்வுயிர்க்கு
மீன வககர ணஙகுவி யாதுபின னிசசைவழி
வானகம மண்ணகம பாதல மூன்றிலும் மாறிவரும்
யானென தென்செருக கற்றோர் தொழுஙகச்சி யேகம்பனே.

விருப்பு வெருப்பற் றுன்வேத மொழிபபடி மெய்யுணர்நது
மரிப்பைச் சனிபபையு மற்றொளி யாகிய மாதவர்பாற்
கருப்புச சிலையனுங காலனும வநதென் செயக்கடவர்
நெருப்பைப் புழுபபற் றுஙகொல்லோ நெடுஙகச்சி யேகம்பனே.

ஓசை பரிச முருவஞ சுவைமண மோரைந்தையும்
வீசி யகமுக மாகி வெறுப்பு விருப்புமற்று
மாசறு திங்களைப் போன்று சதானந்த வாழ்வையுன்னி
யேசறு முத்தியி லென்றிருப பேன்கசசி யேகம்பனே. 51

ஆணவ மேலிட வாருயிர் கீழிட் டங்கிகிற்கு
மாணவங் கீழிட வாருயிர் மேலிட டருளுருவா
மாணவ நீங்கிய வாருயிர் வேறல வென்றறைந்தா
ஞணவ நீங்கிய வன்பர்க் கருள்கச்சி யேகம்பனே. 51

அண்ட மொருகுடைக் கீழாள வேண்டில னம்புயத்தோன்
விண்டு புரந்தரன் றன்வாழ்வும வேண்டிலன் மெய்யன்பிறைற்
றெண்டுசெய் தாங்குன் றிருவடி நீழலிற் றாங்கியுன்னைக்
கண்டு கொளும்வரம வேண்டுவன யான்கச்சி யேகம்பனே. 53

வன்புறு கல்லைநீ பொன்னுகச் செய்யற்க மற்றெனக்குச்,
செம்பொன்னைக கல்லுரு வாகத திருவுளஞ் செய்திவெறு, மெ
ன்மைப்பெண் ணுக்குதல் வேண்டா மெனகெழிற் பெண்ணை
யிழி, யென்புரு வாகச்செய் கண்டா யெழிற்கசசி யேகம்பனே.

மூர்த்தியுந் தீர்த்தமு மூவாத் தலங்களு மூன றுருவாய்ச
சேர்ததது மெய்மொழி சிததந தெளிதரச செபபுமறை
மூர்ததி மனசசுததி தீர்தத மொழிசுததி மூடவுட
லார்த்த தலசுத்தி யென்று னணிக்கசசி யேகமபனே. 55

மனமொன்றும வாயொனறு மின்றி யொருப்பட்ட மாதவர்பா
னனவினிற் றேன்றுவ ளுன்முக னுடகி நடிக்கமுற
மனமொன்று வைத்துப்பின் வாயொன்று பேசிய வஞ்சகர்பாற்
கனவிலுந் தோற்றப படுவதுண் டோகசசி யேகமபனே 56

நாற்றக் குரம்பையை நாயாதிக குண்டியை ஞானமிலார்
போற்றுஞ் சடததைப புனன்மேற் குமிழியைப பொய்யுருவைத்
தூற்று நவையைத தொலையா விடககினைத தோகையர்கள்
ளேற்று முடமபினை யென்றொழிப பேன்கசசி யேகமபனே. 57

காயததைக் கலலினுந திண்ணிதென் றெண்ணிப்பொற் காரிகை
மாயத்திற் பட்டுத தருமஞ் சிறிதின்றி மடகிரையாய்ப் [யார்
பேயொத் தருகிர யநதொறும புக்குப பிறநதுழலு
நேயததை யென்றைககு நீககுவை யோகசசி யேகம்பனே. 58

பங்கயப பாசடை நீரிடை நிற்பினும் பற்றையுறு
சங்கை யெரியிற் சுடினுந தவள நிறங்குறையா
துஙக மணிபபாம பிருடகுகை துன்னினு மலலையுறு
விங்கிவை போனின னடியா ரெழிறகச்சி யேகம்பனே. 59

அஞ்ஞான நீக்கத்தி லாருயி ரேசிவ மானமையான் [ன்னிப்
மெய்ஞ்ஞானி யெனப தெவர்க்குஞ் சரியொக்கும் வேறென்று
பொய்ஞ்ஞானம் பேசும் புருடர்க் குன்பாதப் புணைகிடையா
வெஞ்ஞான் றவர்கருள் செய்குவை யோகச்சி யேகம்பனே. 60

வேறெனறு பேசுவ தெல்லாம் விவேக மிலாமையன்றோ
கூறொன்றி லாமறை கூறுஞ் சிவனுருச் சீவனென்றுந்
தேறு முமையுறுத தேகமென் றும்பிதைத தேறுவரோ
வீறின் மலவயப் பட்டோ ரெழிற்கசசி யேகம்பனே. 61

சிருட்டிக்கு முனனுயி ரெல்லாஞ் சிவமெனச் செபபுமறை
சிருட்டிககுப் பின்னுயிர் வேறுபட் டான்சிறு சீவனென்றே
சிருட்டியை நீககிச் சிவோகமென் பாவனை சேர்தலுஞ்
சிருட்டிக்கு முன்சிவ மானுன் றிகழ்கச்சி யேகம்பனே. 62

காணப் பதைப்பறச சிததிர தீபமுங கல்லுமொத்துக்
கிரணமும பானுவும் வேறற் றொளிருமக கேண்மையைப்போற்
சரணத் திருநிழற் கீழ்நிறகு ஞானத தபோதனர்தம்
மரணப் பிறப்பையு மாறறிவிப பான்கசசி யேகமபனே. 63

முன்னை வினைத்தொட ரெலலாஞ சின்முத்திரை கொண் டெரிததேன், பினனை வருவினை யெல்லா மருளிற் பிரித்துவிட் டேன்,றின்னும் வினையினை யெல்லாஞ சிவார்ப்பணம் செய்தொ ழித்தே, னின்ன மெனக்குப பிறப்புமுண் டோகச்சி யேகம் பனே. 64

வைதாரை வாழ்த்துவர் பின்னு மிரங்குவர் வாழ்த்திகலஞ்
செய்தாரைப் போற்றுவா பின்னுஞ் சிரிப்பர்பற் றீவினையை
யெய்தாரை நோக்குவ ரேவினைநோக்கி யிகழ்தல் செய்யார்
மைதா விடுமல மற்றார் மதிகசசி யேகம்பனே. 65

துயருற்ற போது மதிற்றுளே யாரநற் சுகமடுப்பி
னயமுற் றதிலமுந் தாரிநத ஞாலத்து ளுட்டமுறார்
பயமுற்ற நீரென நின்னொடொன் றாகிப பதிந்திருப்பார்
செயலற்று நின்னைத் தெரிசித்த போகச்சி யேகமபனே. 66

நாமார நமக்குப் பதியா ரெனவரு ஞானங்களை
மாமாயை கன்ம மலத்திரள் மாறறிடு மாற்றிடலுங்

தாமாய் முழுவதுஞ் சத்திய ஞானத்தைச் சார்வனென்றான்
காமாட்சி யம்மைக் கினியபி ரான்கச்சி யேகம்பனே. 67

சும்மா விருகருஞ் சுகோதயங் காட்டித் துரிசகலா
மும்மாயைக் கப்புறத் தொன்றாய்க் கிடந்த முழுதறிவாஞ்
சிம்மா தனமெனக கீந்தா யுனக்கென் செயக்கடவேன்
கைம்மாறு மாரிக்கு முண்டோ கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 68

கர்நாமிர்தம்

ஒன்றாகி யுணர் வொருங்கி யோமொழிப் பொருடா னாகி
மன்றாடு நின்னை யன்பின் வழிபடு மறிவொன் றின்றி
பொன்றாலி பூட்டு மாதர் புணர்சசியே பொருளென் றெண்ணிச்
சென்றாடி யுணங்கிப் போனேன் றிருபபுலி வனதது ளானே.

காதினு லறியா நின்னைக கண்ணினாற் காணு வென்னை
மேதைசேர் விவேகத் தாலும வேதத்தா விஞ்சை யாலும்
பாதத்துக் கேற்ற தொண்டு பற்பல குயிற்றி யன்பாற்
சேதனங் கண்டு கொண்டேன் றிருப்புலி வனத்து ளானே. 70

பாவமு மறமு மொத்துப் பக்குவம் பருவ முற்றிங்
காவியைம் புலனைப் பற்றா தகமுக மாகி யென்று
மோவியம் போன்றிட் டங்க னுண ருண ராமைபோக்கிற்
சீவனுஞ் சிவனும் வேறோ திருப்புலி வனத்து ளானே 71

ஆகமா மல்ல விந்த வைம்பொறி நாமே யல்ல
வேகமே நாமென் றுன்னு மிருடிக ளிதயத் துள்ளாய்ப
பாகமா முமை மணாள பசுபதி பிறவி வேண்டேன்
சேகறு மனத்தோர் போற்றுந திருப்புலி வனத்துளானே. 72

அறிவினி லகமுண் டாகி யகத்தினின் மனமுண் டாகிப்
பிறிவரு மனத்தின் மாயை மாயையிற் பிண்டாண் டங்கள்
மறியுல கத்தி னுக்கை வநதவிம் மாய மெல்லாஞ்
செறிதரா தருளிச செய்வாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 73

பவத்துய ரான் மெலிந்த பக்குவ வுயிர்கட் கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன் விளக்கிப பின்னர்ச் சீவனை விளக்கி மூன்று
மவத்தையை விளக்கி நீக்கி யறிவுரு வானு யென்றுஞ்
சிவத்துவ மசிநீ யன்றோ திருப்புலி வனத்து ளானே. 74

அறிவொடு கடலா யாகி யலையதாய்த் தத்துவங்கள்
பிரிவுரை குமிழி யுப்புப் பினைமலம் வாயு கன்மங்
குறிபல மீன மாயை யிவற்றினாற் குறையொன் றில்லைச்
செறிதிரு வருளான் மாற்றாய்த் திருப்புலி வனத்து ளானே. 75

புழுவின நிறைய மாக்கை யொன்பது பொள்ள லாலு
மிழிபடு மலங்கள் வீசு மிதனினு நரக மன்றே
வழுவையி னுரிபோர்த் தாடும வள்ளலே பிறவி வேண்டேன்
செழுமணி மாட மோங்குந் திருப்புலி வனத்து ளானே 76

பிறந்தவ ரிறக்கை யாலு மிறந்தவர் பிறக்கை யாலு
மறிந்துயர் பெரியோ ரெல்லா மாக்கையை வெறுத்த லாலு
மறந்துநான் பிறவி வேண்டேன் மறுபிறப் பிலாத வண்ணஞ்
செறிந்தருள் செய்ய வேண்டுந திருப்புலி வனத்து ளானே. 77

சிவனையே தெய்வ மென்று சிநதையிற் சிந்தை செய்மி
னவனலாற் றெய்வ மில்லை யவனுக்கே யடிமை செய்மின்
றவமிலா மனித ரெல்லா மவனடி சார மாட்டார்
புனையவா தனை கடததிப பொன்னடிக் கமல மீவன். 78

நூலிடைக் கருத்தை விட்டு நுண்ணிய ஞான மின்றி
மாலுறு சமய வாத வசனததை வசனி யாதே
சீலவா சிரியன் சொன்ன செநநெறிச் சித்தம் வைத்திட்
டாலமார் கண்டத தானை யகமுக மாக நோக்கே. 79

பண்டைய வினைவாய்ப பட்டுப் பததியுமப பரிவு மின்றி
வண்டறை கொன்றை யானை மனத்திடை யிருதத மாட்டீ
ரண்டரு முனிவர் தாமு மாகர வெனுஞ்சத் தத்தைத்
கண்டுகொண் டிருப்பீ ரல்லீ ரென்செய்வீர் கால னுக்கே. 80

ஐயமு மிட்டே னில்லை யடியாக்கொன் றீநதே னில்லை
துய்யமெய்ஞ் ஞான நூலின் சொற்பொரு ளறிந்தே னில்லை
மையணி கண்டத் தானை மலாகொடு பணிந்தே னில்லை
வையகத் துவர்நீ ரொத்தே னென்செய்கேன் மதிவல் லீரே. 81

நீரிலாக் குளமு ஞான நிலையிலா நெஞ்சு நீண்ட
தேரிலா வூரும் பன்னூற் றெரிந்தவ ரில்லா நாடு
மேரிலாச் சீரும போல வீசனுக கடிமை யென்னும்
பேரிலா வாக்கை பெற்றேன் பேதையேன் பேதை யேனே. 82

ஞானத்தான் ஞானி யல்லேன் னன்மையாற் குடும்பி யல்லேன்
மோனத்தாற் றுறவி யல்லேன் மூடத்தான் மூட னல்லேன்
வானத்தார் வணங்குந் தூய வயப்புலி வனத்து ளார்க்குத்
தானற்ற வடிவை செய்யேன் சழக்குடைச் சழக்க னேனே. 83

ஆமைபோ லைந்தொ டுக்கி யறிவினு ளறிவாய் நின்ற
வேமொழிப் பொருளை நாடி யொன்றுபட் டிருக்கும் வண்ணங்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணுங் கடையரிற் கடைய னேற்குச
சேமநல் லறிவு காட்டாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 84

பற்றறத் துறந்த ஞானப் பட்டினத் தடிகள் போலப்
பற்றறத் துறந்தே னில்லை ப்ராபர நிலையைக் கண்டாங்
கற்றசீ வாக்க ரல்லே னன்பிற்கண் ணப்ப னல்லேன்
குற்றஞ்செய் மூர்க்க னல்லேன் பத்தியிற் கோழை யேனே. 85

கடலிலே கலந்த வாறு கதியிடைப் பின்வந் தாலும்
கடலினுட் டன்மை குன்றுக் கதையென நினைக்கண் டோரு
முடலிடை யிருந்து முண்டு முறங்கியு முலாவி நின்றுந
திடனுடை ஞானி யன்றோ திருப்புலி வனத்து ளானே. 86

ஒன்றிரண் டல்ல வென்றுங் கொன்றினை யொன்றுற் பற்றி
நன்றுதீ தென்னு நிற்கு ஞானிக ளுள்ளக் கோயி
லென்றுநிற் கினிய தென்னே விடைவிடா திருந்த தெம்மான்
சென்றிடை யாதசெலவத் திருப்புலி வனத்து ளானே. 87

நகாரத்தின் மயலை ஞான வாளினு னறுக்கிப் பின்னர்
மகாரத்தின் மறப்பை நாமே மணியெனு மதியால் வாட்டி
வகாரத்தின் வழியே சென்று மாலய னறியா தேங்குரு
சிகாரத்தைக் கண்டே னின்னுற் றிருப்புலி வனதது ளானே. 88

நோயிலா வாக்கை பெற்று நுண்ணறி வுடைய ராகித்
தாயினு மினிய நின்னைச சமாதியிற் காண மாட்டார்
மாயையால் வகுக்கப் பட்ட வடிவிடை நின்னைக் காணச்
சேயரா யரற்று கின்றார் திருப்புலி வனத்து ளானே. 89

தனுவொடு கலவா ராயின் சார்தரா வினை யிரண்டுந
தனுவொடு கலத்த லாலே சாதரும் வினை யிரண்டுந
மனமொழி காயமூன்று மவுனமுத் திரையி னிற்பச
சின்மய லகன்றோர் போற்றுந் திருப்புலி வனத்து ளானே. 90

சைவ சித்தாந்த மெல்லாந் தானவ ஞுகி நிற்றல்
மையறு வேத சித்த மற்றது நானே யென்ன
லுய்வகைக் கிரண்டு மொன்றென் றேநியென் னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற் குரவ னீயே திருப்புலி வனத்து ளானே. 91

சுருதிசாரவிளக்கம்.

முதல் வாக்கியம்.

உலகமே பரப்பிரம முரைக்குமந்தப் பிரமநா
மலகில்கலை யுணர்நதாலு மருத்தமிதே யறிகண்டாய்
பலமயலைத் துறந்தரிய பரமபதந் தனைத்தாவி
யுலவுசுக முனிவரனே யென்றுரைத்தா னுயர்முனிவன். 92

ஆகிலிந்தப பரப்பிரம மகிலமயமாயிற் றென்றுற்
சோகமொடு பிறநதிறக்குந் தொழிலுளவோ வென்பாயே
லீகைபல பணியாயு மிறந்தனவோ வதுபோல
வேகபர மகிலமுமா யிருக்கும்வியா பகத்தாலே. 93

தந்தைவயி னுண்டாய சந்ததியு மவனென்றே
முந்துமறை யுரைதருமான் முழுவதுந்தா னன்றியொரு
சிந்துமிலை யெனவீசன் சேயிழைக்கோ தியபரிசாற்
பந்தமறுஞ் சுகமுனிவ பார்பிரமஞ் செகமென்றே. 94

எல்லாவண் டமுமியானே யாவருமென் சொரூபமே
நல்லார்பொல் லார்நானே நன்மையொடு தீமையுநா
னுல்லாச பரமுத்தி யொன்றொழிய விரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப் பொருடெரியா கணணிலாக்குக் கிருண்டோ.

ஒலியாகிப் பரிசமா யுருவாகி யிரதமாய்ச்
சலியாத கந்தமாய்த் தாரணியாய்ப் புனலனலாய்
மலிவாயு வானமாய் மதியிரவி யியமானு
பலியாகி யாணுகிப் பெண்ணுகி யமர்கின்றேன். 96

சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தனுவன்றே வஃதறிதி
சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தாமென்றே யுரைதருவார்
போவதுவும் வருவதுவும் புரியட்ட சரீரமே
போவதில்லை வருவதில்லை போதமயப் பொருணமே.

ஏகமே வாத்துவிதம் பிரமோக மென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ் சுகமுனிவன் சந்தேகத் தடைநீங்கி
யாகமெனுஞ் சிறையுலவா தாநந்தற் சிறையாகி
யேகமே யதுவிதம் பிரமநா மெனத்தெளிந்தான். 98

அத்துவிதந் துவிதமல்லா தெனவரிய மறையேக
மத்துவித மிதற்கைய மிலையென்றே யறைந்தாலும
பொய்த்துவித மயக்கொழியார் பூருவா தனையாலே
யத்துவித மொழிபொருடா னன்னியமாய்த் தெளிவரால். 99

ஒன்றாகிப் பரவெளியா யுருவருவ மிலதாகிக்
குன்றாத பரப்பிரமங் குகையிருக்கு மதைவிளக்கி
னன்றாரு மிதயகுகை நாமதுவே யையமிலை
கன்றாத நின்மொழியான் மெய்ஞ்ஞானங் கடைபபிடித்தேன்.

ஊனாடி யுயிர்நாடி யுண்ணாடிப் புறநாடி
வானாடி வளிநாடி மண்ணாடி நீரநாடித்
தீநாடி நாதவிந்து செங்கதிரோன் றனைநாடி
நானாடிப் பார்ப்பளவி னானேயப் பரபபிரமம். 101

பல்கலையா லாகமதநாற் பகர்கீதை பதினெட்டா
னல்வினையாற் கருமத்தா னுன்மறையான் ஞானத்தாற்
சொல்லூகத் தான்மறையாத் துணிவாலிற் றுறநதோரா
னல்லோரா னுன்பார்க்கி னானேயப் பரப்பிரமம். 102

ஒருகாலந் தோன்றினே னொருகாலம வளாகின்றே
னொருகாலஞ் சாம்பினே னென்றுரைக்கு முணர்விலிக
ளொருகாலம் பிறநததிலை யொருகாலம வளர்ந்ததிலை
யொருகால மழிந்ததிலை நானேயவ் வுயர்பிரமம். 103

நான்மனித னன்றநா னவிலுறதே வனுமன்று
நானிராக் கதனன்று நவியசுர னனன்று
நான்முனிவ னன்றுரக னன்முகனு நானன்று
நான்றிருமா லன்றரனு மன்றரிய பிரமநான். 104

மூன்னவரு நானல்ல முடிமன்னர் நானல்ல
ர்னுவசி யருமல்ல சூத்திரரு நானல்ல

வன்னியரு நானல்ல வன்னியரு நானல்ல
பின்னமொடு பிறப்பிறப்பு மில்லாத பிரமநான். 105

நான்பிரம மெனுஞான ஞானிகள்பா லுளவாகு
மூன்பிரமை யொழியாதார்க் கொருக்காலுந் தோன்றுவா
மான்வயிற்றி னரிதார மருவுமன்றி வராகவயிற்
றான்பிறக்கக் கண்டாரு முண்டோபொய்க் கலியுகத்தும். 106

ஆதலா லகம்பிரம மெனுஞ்சுருதி யகநதெளிநது
போதினன் முகப்பிரமன் புண்டரிகத் தாள்வணங்கி
யோதொணு மகிழ்சசியொடு மூலாவினு னுலகமெல்லாஞ்
சோதியிவன் றுனென்னத துறநதசுக முனியம்மா. 107

மூன்றும் வாக்கியம்

பக்குவர்ககாய்க் கல்லாலின் பாங்கெழுந்த தெய்வமே
தக்கவிராட் டிருவுருவாய் தமியேன்றன் விண்ணப்ப
முக்குறும்புங் கடநதவிட முழுத்துரிய நிலையென்று
லக்குறுமமைக் கடபபவன்யா ரவனேயப பரப்பிரமம். 108

பாவாபா வாதீதம பிரமோக மெனப்பகரு
மூவாத வாக்கியத்தின் முடிவறியின் முன்மாயை
நீவாத பின்மாயை யிரண்டிறகு நீண்டிருக்கு
மோவாத பரப்பிரம நீயாமென் றுணாகண்டாய். 109

கேவல சகலமென்னக் கிளைத்தெழு மாயைதன்னைக்
கேவல ஞானத்தாலே கிழித்தறி வாகிநிற்பாய்
பூவலம் புரிநதமாநதா புண்ணிய தீாததமாதி
யாவலாய்த் தானமாதி யாகமா தியவிதாமால். 110

நினைவழிப்பி னதன்பின்னே நினையாமை யெழுமத்தை
நினைவறியா வறிவுருநா மென்றவறறி னயனிறபாய்
மனிதரறி யாவிந்த மாறுத சுகோதயத்தைத்
தனியிருந்து காண்டியாற் சகங்கடந்த தவத்தோயே. 111

காரணகா ரியங்கடநத கரிப்பிரம நாமென்றே
யாரணநூற் புகன்றபடி யனுபவிப்பா யருந்தவனே
காரியமேழ் காரணமேழ் கழறினுபா திகளாகுங்
காரியமுன் பாலுடைத்துக் காரணமக் கடவுடன்பால். 112

இன்னணமா யுயிரானைக் கடந்தேறி யிறையரனைப்
பன்னுமறை யின்படியே கடந்திடிறபைங் கிளிப்பெயரோய்
சொன்னபரப் பிரமமய நீயாயே தோன்றுமா
லன்னியமா யொருபொருளுந தோன்றாவே யனுபவத்தே. 113

தேகமலேன் பொறியல்லேன் செறிகரண நானல்லேன்
மூகபிரா ணனுமல்லேன் முழுப்பிரம நானென்னச்
சோகமெனப பாவிக்கிற சுகமுனிவ வுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறு மதிபோல விளங்குமுன்றன் மதிதானே. 114

பாவனையெ லாமிறந்தாற் பாழன்றோ பரமேட்டி
பாவனையெ லாமிருந்தாற் பசுகமன் றோவிரண்டு
மோவியதே நின்னிலைய முபாதியறு சூனியமா
யோவியம்போ னிருவிகற்ப வுணாவாய்நில் சுகமுனிவ. 115

வேறு.

அறிவை யன்றி யறியப படும்பொருள்
சிறிது மில்லை யெனத்தெளி யாவிடின்
மறியு மைம்புல வாதைத் திரைகளில
பிறவி மைக்கடல் வீழ்வை பெருநதவ 116

நான்காம் வாக்கியம்.

எத்தனை தாயைக் கண்டோ மெததனை தமரைக கண்டோ
மெத்தனை மனையைக் கணடோ மெத்தனை மகவைக் கண்டோ
மெத்தனை யூரைக் கண்டோ மெத்தனை பேரைக கண்டோஞ்
சித்தமே திருமபா யீசன் றிருவடி காணு மாறே. 117

வேறு.

வாமனமே யென்கண்டாய் வையகத்திற் போயருந்திச்
சாமளவு மென்னையேன் றடுமாற்றஞ் செய்கின்றாய்த்
தூய்மனமே யென்னோடுந துணைப்பட்டா யாகிலன்றே
தேய்மதியூர் சடையானை யின்றேசென் றடைவேனே. 118

விரியமனங் கடவதென வியாதனிட்ட சாபமோ
பெரியபிரா ரத்தமோ பிரமன்விதித் தனலிபியோ
கரியமனக் கள்ளாநீ கவலைவனம் புகுகின்றா
யொருமொழியா லுனைக்கட்டி யுருட்டிவிடக் காண்பேனோ,

பெரியவர்தந் தரிசனத்தாற் பெறுதபொரு ளொன்றுண்டோ
வரியவவர் மொழித்தடியா லடிக்கின்றேன் வாமனமே
மொருபொழுதோர் நொடியளவு நிற்பாயே னுயர்முத்திக்
கரைகாண்பேன் மெய்ஞ்ஞானக் கடவுளையுங் காண்பேனே 120

அறிகின்றே னறிவில்லே னெனுநிலையங் கடந்தநிலம்
பிறிவறிய சுவானுபவா தீதம்பிர மோகமென
மறுவின்மறை கூறுமா வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்ற வனுபவமு மனுபவமன் றுமன்றே. 121

உன்றந்தை யுரைத்ததுவு முயர்முனிவ னுரைத்ததுவு
மன்றல்கமழ் கமலனுரை வாக்கியமு மகதேவ
ரன்றுரைத்த வாக்கியமும் யானுரைத்த வரும்பொருளு
மொன்றேயா மையமலை யுனையன்றி வேறில்லை. 122

பூசனையார் பூசகன்யாரா புகலென்றான் சுகமுனிவ
னாசையெலா நிராசையா யாநந்த முங்கடந்த
வீசனு னீச னிரண்டற்ற வெல்லையிலே
பூசனையார் பூசகன்யார் புகலென்றான் புகழ்ச்சனகன். 123

வாழ்த்திடவும வாயில்லை வணங்கிடவுஞ் சிரமில்லை
சூழ்த்திடவு மலரில்லை தொழுதிடவுங் கையில்லை
யேத்திடவும் பாவில்லை யெதிர்ந்திடவோ ரிறையில்லைப்
பார்த்தவிடந் தொறுமியானே யெனையானே பணிகின்றேன்.

சிந்தனை வெண்பா.

தக்ஷிணா மூர்த்தி துதி.

ஏணியைப்போ லியாவரையு மேறவிட்டு மியானேறேன்
றோணியொப்புப் பல்லியொப்புச் சொல்லலா-காணமற
வெல்லார்க்கும் போதித்தும் யானில்லே னென்செய்கேன்
கல்லாலா முற்றுமெனக் கா. 125

பொன்னைப் பொருளைப் புகழைக் குறியாது
தன்னை யளித்தவனே சற்குருவா-மின்னமின்னம்
பொன்னீ பொருளீ யென்றோதுங் குருவெல்லா
முன்னியனே சற்குருவன் றாம். 126

ஐயந் திரிவகற்றி யான்மாவைக் காட்டியதற்
கைய னருளை யறிவித்து-மெய்யன்
திருவடியைக் காட்டிச் சிவோகம் பாவிக்க
வருள்செய்வோன் ஞானகுரு வாம். 127

கண்போல வான்மா கதிர்விளக்குப் போலாக்கை
விண்போற் சிவமதிபோல் விஞ்ஞானம்-விண்போந்த
சூரியன்போல் மெய்ஞ்ஞானஞ் சூழிருள்போ லஞ்ஞானந்
தாரகைபோற் றத்துவங்க டான். 128

சிவன்வேறு சீவன்வே றெனனாதே சீவன்
சிவன்கூறு சிவைகூறு தேகஞ்-சிவனிதயத்
தான்மா பிறந்தானன் றைம்முகத்து மைம்பூதந்
தான்பிறக்கக் காண்கிலைநீ தான். 129

தேறினார் சித்தத் திருந்தார் சிவனென்றால்
வேறுபடுத் துவதேன் வீணாநீ-மாறுபட்டுப்
பேசாதை யெல்லாம் பிரமமென்னும் வேதாந்த
மாசையிற்றா னீயே யதீ. 130

சிவன்வேறு சீவன்வே றென்றிரண்டாய்ச செப்பு
மவன்சிவனை யென்று மறியாதான்-றவமில்லா
வுள்ளத்தார்க் கெய்துமோ வூர்க்குருவி யாகாச
மெள்ளப் பறந் தறியுமே. 131

அதுவேநீ யாமென் றருமறைகள் சொல்லு
மெதிர்சிவனே நீயானா யென்னு-முதுசைவம
வேறோவே றன்றோசொல் வேதியனே விண்விசும்பும்
வேறோவே றன்றோ விளமபு. 132

ஐம்பொறியு மைம்புலனு மைம்பூத முமகற்றி
யின்பசிவ நீயென்றா லேலாதோ-வன்பனே
முத்திமுடி வீதென்றான் முன்னாலும் பின்னாலு
மற்றநூ லெல்லா மற. 133

தானே பரமானாற் றத்துவசா லத்திலே
யேனோ பிறந்திறந்தே னித்தனைநாள்-மாணாகேள்
நீபிறந்த தில்லையுண்மை நெஞ்சுபுல னும்பொறியு
நீபிறந் தாற்போ னிச்சயம். 134

அமுசோகம் பாவனையா லாருயிரின் போதச்
சமுசயத்தை யென்மொழியாற் றள்ளி-யிமையளவுங்
கட்டவுட லாகாமற் காமிகத்திற் சொன்னவண்ண
நிட்டையிலே நின்றுவிடு நீ. 135

மெய்கண்டான் வெண்காட னெங்குருச்சிற் றம்பலவன்
பொய்கண்ட கண்டசுகர் பூரணர்க-ளேவரையு
முள்ளடக்கி யொன்று யுணர்வா யுறங்கினர்போ
லுள்ளடங்கி நீயு முணர். 136

தானே சிவமல்லாற் றனிசசிவம்வே றில்லையென்ற
மோனமொழி யொன்றின் முடிபறியா-யோனிதருஞ்
சென்றுபிறந் தெய்நதேன் சிவாயசிவ வென்செய்கே
னென்றுகடைத் தேறுவே னியான். 137

எல்லா வுயிரகட்கு மின்பங் கொடுத்தலால்
எல்லாஞ் சிவனையே யெண்ணலால்-எல்லாஞ்
சிவனுருவே யாமாற்றெவிட்டாப்பே ரின்பஞ்
சிவனுருவ மென்றுணர்விற் நேர் 138

ஆகாயந தன்னை யளக்கமரக காலெடென
வாகாயம மரக்காற குள்ளிருக்க-வாகாயங்
கண்டாயே லந்தக கருதமதே கருத்தாகிக்
கண்டா வதுவே கதி. 139

நிராமய வந்தாதி.

மெய்யைப் பொய்யென்றான் வெளியைநல்ல வீடென்றான்
சைவத் துரைகாழிச சமபநதன்-ஐயமற
நின்போதம் போமிடததே நீயே சிவமென்று
னென்போதத் துளளே யிருநது. 140

இருந்த படியிருநதா லிறையுருவந தோன்றும்
பொருநதுமல மிமமையிலே பொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றங் குன்னி யிரண்டாட்டு வார்கருண்டோ
போதமுண்ட பிளளை புகல்

தானே சிவமான சத்தியஞா னாநந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னோனே-ஞானிகடம்
முள்ளமா கயமா வொன்றாய வாநநத
வெள்ளமாய் நிற்குமவா மெய்.
